FLORA SVECICA

ENUMERANS

PLANTAS SVECIÆ INDIGENAS

POST LINNÆUM EDITA

A

GEORGIO WAHLENBERG

IN DUAS PARTES DISPERTITA.

UPSALIAE

SUIS IMPENSIS EXCUDEBANT PALMBLAD & C.

1826.

FLORA SVECICA

ENUMERANS

PLANTAS SVECIÆ INDIGENAS

CUM SYNOPSI CLASSIUM ORDINUMQUE, CHARACTERIBUS GENERUM, DIFFERENTIIS SPECIERUM, SYNONYMIS CITATIONIBUSQUE SELECTIS, LOCIS REGIONIBUSQUE NATALIBUS, DESCRIPTIONIBUS HABITUALIBUS NOMINA INCOLARUM ET QUALITATES PLANTARUM ILLUSTRANTIBUS

POST LINNÆUM EDITA

A

GEORGIO WAHLENBERG

BOTANICES DEMONSTRATORE UPSALIENSI.

PARS PRIOR

UPSALIÆ,

SUIS IMPENSIS EXCUDEBANT PALMBLAD & C.

ARGENTORATI apud TREUTTEL & WÜRTZ.
CHRISTIANIÆ apud HARTMAN.
HAFNIÆ apud GYLDENDAL.
LIPSIÆ apud BROCKHAUS.
LONDINI ap. TREUTTEL & WÜRTZ, TREUTTEL filium & RICHTER.
PARISIIS ap. TREUTTEL & WÜRTZ.
TIGURI (Zürich) apud ORELL, FÜESSLI & C:O.

MDCCCXXIV.

PRÆMONENDA.

Unus, et quod excurrit, jam præterfluxit annus, quum primum facta *Floræ Svecicæ novæ* promissio in publicum exiit. Interim dum tanta et citationum et novarum rerum moles auctu crevit, et cum præterea, in ipsâ typis exscribendi curâ, pro rata Manuscriptorum parte, plagulæ impressæ scriptas superarunt; jam eo perventum est, ut, quum dimidium operis in procinctu et typis ornatum habemus, totum et demum omni suo absolutum numero quinquagenas, præter opinionem, plagulas fore excessurum, pro certo appareat. Quo facto liber, propter amplitudinem, ex uno ad bina excrevit volumina. Ne tamen subscriptorum interea frustretur desiderium, quoniam ad tantum, tam spatiosum preloque insuper molestum opus rite peragendum dimidium adhuc anni vix sufficiat; primam ipsius contextus partem in lucem præmittere statuerunt redemtores. Huic vero parti nec præfigere Introductionem geographicam, nec Commentarios subjungere, quos potius ad finem reservabimus, quosque, utpote generaliores non nisi specialioribus finitis, exhibuisse debemus, pro tempore licuit. Quæ quum ita sunt, hanc sibi ipsa res exposcit veniam, ne intra limites hujus tantummodo partis, quam omnibus majoris certe momenti de compositione operis instituti explicationibus, omnique usus practici methodo nunc destitutam videbis, judicium et trutina versetur. Quidquid denique corrigendum, emendandum addendumve sit, in finem partis posterioris subjungere sibi reservatum voluit auctor. His præ-

missis dixisse juvabit, quam volupe gratumque et auctori et, quod sperandum, toti erudito orbi futurum sit, si hæc, quæ nunc proposuimus, et ea, quæ subsequentur, novis augere supplementis cuidam placeat. Et præterea quæcumque his in rebus hoc vel altero modo suscipiantur, tanto certiori erunt utilitati, quod collectio illa, nostratium manibus celebratior, quæ inscribitur *Svensk Botanik* (Botanice Svecana) sub eodem jam continuatur auctore. Quo quidem facto utrumque opus mutuo auxilio sibi invicem consulere mutuoque servire beneficio possit. Ejusmodi ope et operâ, expositione herbarum Svecicarum tam luculentâ tamque ad usum accommodatâ, quam vix alia terra, nostra, quæ immortalem jactat Linnæum, demum gaudebit patria.

Upsaliæ Calendis Octobribus MDCCCXXIV.

RATIO OPERIS.

Vegetabilia magis quam ulla alia naturalia a soli indole simulque coeli temperie et ceteris proprietatibus pendere aperte vidimus, et inde etiam vario modo hic quasi se invicem complecti vel intorquere, illic autem se in catenam vix cohærentem magis extenuare vel denique in articulos disjunctos dilabi perspicimus, adeo ut affinitates inter singula genera jam nimium implicatæ appareant, jam nimium segregatæ, immo interdum distortæ, evadant, quo fit, ut systema naturale vegetabilium ab omni parte et perfectum et usui practico bene inserviturum vix unquam inveniatur *). His difficultatibus evitandis inservit Systema Linnæanum pariter ac reliquæ in Scientia a Linnæo factæ institutiones, quæ, etiamsi jam fere sæculum durarunt, tamen inter tot nova inventa, quorum alia aliis successerunt, semper refugium iis præbuerunt, qui sic dictas Floras inprimis septentrionalium regionum ediderunt. Ut nos autem tramitem ita probatum insisteremus, non tantum hæ rationes universales effecerunt, verum etiam aliæ nobis speciales et plerisque aliis forsan minus perspectæ. Hinc neque mirum erit, nos pressius, quam alios institutiones Linnæanas esse secutos; nec tamen in verba magistri nos juravisse credant Lectores Benevoli. Hæc autem omnia melius illustrare jam liceat.

---

*) Hanc rem ulterius explicare studuimus in opere periodico *Svea*, *Häft.* 5. s. 73—78.

Rationes, ob quas nos Linnæum pressius sequi debemus, non tam gloriæ patriæ respectus præbet, (quæ, etiamsi nobis sanctissima, tamen ipsâ naturâ ejusque cognitione sanctior esse non potest), quam potius ejus rei consideratio, quod illius in hac scientia institutiones naturæ patriæ propiores nobis videantur, et institutionibus status svecici, inprimis litterariis, magis convenientes. Quantum scientiæ institutiones Linnæanæ naturæ patriæ accommodatæ sint, in sequentibus iterum iterumque explicare, immo et ante oculos ponere, studebimus; jam vero primum convenientia earundem cum institutionibus patriæ indicanda. Utilitatis patriæ amans Linnæus non potuit non scientiam suam ita concisam ne dicam contractam reddere, ut institutionibus litterariis patriæ, ob opes parcas et minorem numerum civium haud parum angustis, responderet. Hæ institutiones etiam nunc eædem sunt, ibique numerus tum discentium tum docentium multo minor quam in plerisque aliis terris, nec cum hisce scientiis increscere vel forsan potius dilatari possunt. Hinc etiam, quantum fieri possit, nobis videndum, ut quid de concisa forma scientiæ conservetur. Ceterum nos, qui jam Floram Svecicam elaboramus et in usum convertimus, non tam opibus valemus, ut naturam vegetantem exemplaribus propositam, quod ad majorem partem, multo minus totam, omnium terrarum et pleraque, ne dicam omnia, adminicula litteraria aliarum gentium ad illustrandam methodum generalem etc. nostræ floræ adquirere possimus, quæ etiam ob distantiam aliasque rationes nobis multo carius constant quam plerisque aliis. Itaque non tantum justum verum etiam necessarium videtur, ut iis, quæ in patria enata sunt et quorum adhuc apud nos parvo pretio fiat copia, sicut opera Linnæana, magis insistamus, quam ut peregrina et nova sectemur, si quid absolutum et fini conveniens et usui generali plurimorum inserviturum præstare velimus.

Qui has litteras jam edit, per triginta et quod excurrit annos in campo naturæ labores forsan non leves sustinuit, simulque eorum, quæ alii præstiterunt, spectator fuit haud parum attentus. Conamina interea vidit varia (ex. gr. Retzii Prodromum bis editum et Swartzii Summam) Floram Svecicam perficiendi, quæ ad finem perducta non fuerunt, forsan ideo, quia debiti iisdem non constituti fuerint limites. Mature itaque apud se constituit, sicut et Linnæus ipse, vela contrahere, et potius quid modicum, usui et fini accommodatum præstare, quam opus in diem nimium differre. Sic orta est præsens Flora, quam, ut, rebus circumstantibus perspectis, dijudicent Benevoli, opto.

Me autem ad Floram Svecicam edendam haud parum præparatum esse credidi, postquam tot, quot dixi, per annos regiones fere omnes patriæ iterum iterumque peragravi, a capite nempe maxime septentrionali Europæ usque ad ultimam Scaniam et e fundo maris usque ad summa cacumina glaciata alpium, atque adeo magis quam quis alius, ne Linnæo quidem excepto, regiones locaque singula mihi perspecta reddidi, ceterumque in alpibus Europæ meridionalis tum magis occidentalibus (Helveticis) tum orientalibus (Carpaticis) regionibusque consimilibus vegetationem illustrantem perquisivi. Quid natura ferat, quid ferre recuset in maxime variis his regionibus locisque semper intelligere volui, plantasque semper respexi ut vivas a solo pendentes et coelo gaudentes. Considerationibus his geographicis et physicis factum est, ut plantæ variæ aliter mihi apparerent et præcipue species et variationes aliquot secundum sicca specimina ad regulas artis, ut dicitur, sæpe constitutæ, omnino evanescerent, vel ut naturæ contrariæ plane perversæ fierent.

Ita fere generatim intelligendus est genius hujus libri, si specialia perspicere benigne velint Lectores. Jam ad specialiora hæc interpretanda progredi liceat.

In indagandis vegetabilibus Sveciæ mature comperi Linnæi Floram fere solum fidum et genio dicto quodammodo respondentem comitem esse, qui. quo magis familiaris et perenni usu consuetus, eo etiam usque ad verba singula carior erit. Hinc etiam de nova editione Floræ Linnæanæ multum cogitavi; sed demum considerans, quam diversa facies synonymiæ successu temporis facta esset, et quam multa in institutione libri necessario addenda vel mutanda fuissent, et denique quam parum consultum mihi foret, stylum ejus brevem et concinnum ita imitari, ut tamen haud obscurus fierem, — magis conveniens esse reperi, me post vel secundum Linnæum editorem quasi floræ novæ, sed in ejusdem flora fundatæ, profiteri. Hoc modo rem ipsam optime in titulo expressam credidi, nec tamen intermittere unquam volui optime considerare et in usum convertere omnia, quæ ab aliis post Linnæi tempora ad rem facientia, quantum sciam, præstita sint. Me autem Demonstratorem Botanices Upsaliensem hanc floram pariter ac Upsaliensem edidisse animadvertendum, ne quis quid exspectet, huic muneri minus conveniens. Optavi floram comitem Commilitonibus dilectissimis præstare, non tantum per regionem maxime classicam Upsaliensem, verum etiam, cum domum redierint, per totam patriam, idque etiam eo consilio ut, in cognitionem meliorem et completiorem almæ naturæ patriæ, eorum, quæ postea ipsis visa essent atque reperta, particeps fierem.

Ut eo melius huic fini inserviret liber nec adminiculis peregrinis multum indigeret, a terminologia omnium notissima et brevissima Linnæana vix discedere unquam volui. Assumti tantum sunt termini vix minus classici Gærtneriani fructum et præcipue semina plantarum respicientes, ita tamen, ut eos interdum magis ad genium linguæ vulgaris simulque Linnæanæ flectere studerem, ex.

gr. nuces minutas Hippuridis, Schoeni Marisci etc. lubentius semen nuculare dicens. Termini quoque non pauci necessarii Hedwigiani de Muscis aliisque Cryptogamis recepti sunt, sed ulterius hac in re procedere nolui, verum potius partem plantæ obviam in suo loco definitionibus et descriptionibus illustrare studui. Si in his vel aliis parum mihi constans deprehensus fuero, id forsan potius studio rem sine multa præparationum mole et magno adminiculorum apparatu explicandi, quam ulli meæ incuriæ, tributum iri, spero.

Quid ceterum genius systematicus Linnæanus in classibus construendis, generibus conficiendis etc. etc. postulet, quid recuset, id vel jamdudum satis notum, vel hoc loco non sufficienter explicari potest. Sufficiat generatim declarasse me hæc omnia secutum fuisse, et, ubi rationes hujus vel illius instituti non satis evidentes forsan fuerint, me potius placitis Linnæanis, quam aliorum, assensum esse, omnes mutationes, quæ in melius aperte non ducunt, studio evitantem, ne conformitas totius turbaretur, ne series consueta deperderetur, nec synonymia nimis ampla inde oriretur e. s. p. Monendum quoque, mutationes quasdam, in operibus generalioribus quidem non spernendas, sæpe tamen in nostra Flora minus prodesse quam nocere, ex. gr. reductionem Monogamiæ in classe Syngenesiæ, quâ nomina ceterorum ordinum, alias in hac classe satis apta, omnino incongrua fiunt. Ceterum nunquam obliviscendum, me formam concisam scientiæ Linnæanam libentius conservare quam dilatatam magis australium et recentiorum assumere voluisse. Ita ex. gr. Statice Armeriam comprehendit, quæ genera in magis australibus terris, multas species utriusque generis habentibus, magis commode quam apud nos distingvuntur.

Ex his generatim observatis et conventioni quodammodo subnixis jam procedendum ad species, quæ ipsius

naturæ sunt. Præsertim regulæ Linnæanæ jubent ab artificiali methodo per genera magis naturalia demum ad species quam maxime naturales accedere. Progressum hunc, quantum potuimus, sequentes, classes et ordines artificiales non mutavimus, in quacunque classe primum schema ordinum et generum synopticum vel artificiale dedimus, dein generi cuique suo loco characterem magis naturalem et fusius explicatum præmisimus. Sic denique ad species, adeoque ipsam naturam, pervenientes urget nos quæstio illa anceps omnino et solutu perquam difficilis, quousque species naturæ convenienter multiplicandæ vel distingvendæ sint, quæstio, inquam, tam anceps, ut majorem quam ulla alia inter Botanicos moverit discordiam, immo et orta hac de re inter summos sui sæculi Botanicos, Linnæum et Hallerum, dissensio, inimicitiarum quoque facta sit origo, licet ambo naturam sincerrime quæsiverint*). Necesse est, ut, cum tramitem Linnæanum ad species contrahendas persequar, etiam rationes ejus ex natura petitas, quantum fieri possit, declarem, ne schismata talia nimium repetantur. Naturæ convenit, ut quo magis versus austrum procedamus, eo magis luxuriet vegetatio, et eo magis singulæ species in varietates dilabantur, quæ demum formam magis fixam totidem specierum assumunt. Contra, quo magis ad septentrionem accedimus, eo etiam sibi invicem propiores fiunt hæ formæ, usque dum vel iterum omnino confluant, vel ut aberrantes, si ita dicam, formæ principali vel cardinali speciei se quasi submittant. Ita species, fere ut gradus longitudinis globi terraquei, versus meridiem dilatantur vel multiplicantur, versus septentrionem vero contrahuntur vel pauciores fiunt. Sic ex. gr. Corydalis bulbosa α digitata (Halleri) ad terminum suum borealem Upsaliæ tam

*) De hac quoque re conferatur *Svea*, *Häft*, *5. s. 117.*

similis evadit C. b. β integræ, ut non nisi divisione bracteafum eaque evidenter fortuita discrepet. Helianthemum oelandicum in Oelandia et canum et alpestre omnino absorbere videtur. Valde evidens est, quomodo Verbasca in regionibus septentrionalibus et sylvestribus constantissima sunt, sed in maxime ruderali et maritima et campestri Oelandia dilabuntur adeo in varietates, ut inter species notissimas ubique formæ intermediæ exsistant, ex quibus tot, quot placet, species diversas facere possunt harum rerum forsan nimium curiosi. Myosotides tam multæ demum subsumuntur sub cardinales species scil. scorpioidem et arvensem. Sic etiam affinitates longe aliæ in summo septentrione se declarant; ex. gr. Arenaria ciliata, in alpibus australioris Europæ radice sua perenni etc. tam diversa, apud nos omnino annua fit et A. serpyllifoliæ tam similis, ut vix nisi petalis majoribus, cum foliis etiam sursum latioribus quodammodo correspondentibus, distinguatur. Verum quidem est nonnulla genera versus septentrionem magis luxuriare ex. gr. Salices et Carices; sed aut illæ efflorescunt in formas nimium vagas, aut hæ quasi ob angustiam a se invicem melius separantur, adeo ut de neutra harum tanta dissensio unquam fuerit. Ceterum quomodocunque sit, non mihi proposui leges aliis præscribere, sicut Linnæo objiciebatur, sed tantum vegetationem svecicam exhibere talem, qualem ego, pariter ac Linnæus, eam reperi. Quædam hanc rem ulterius illustrantia infra (p. XIII-XV) dicam, ubi de distingvendis speciebus disserendum.

Alia postea urget quæstio amplitudinem libri in genere respiciens, scilicet quantum adventitiæ plantæ excludendæ sint, ut natura originalis pura magis remaneat. Fateor me in hac re non tantum Linnæum secutum fuisse, verum etiam paullo ultra processisse, sed, ut spero, naturæ convenienter. Vix enim ulla alia exsistit terra,

tam bene perscrutata, in qua vegetabilia spontanea tam prævaleant et ab adventitiis tam parum premantur; quod ab indole soli et coeli simul pendere videtur. Mirum omnino, quam parum plantæ indigenæ apud nos exstirpari possint, cum contra adventitiæ magis difficulter conserventur quam alibi. Linnæum longe aliter sensisse scimus, coloniis plantarum nimium addictum; sic ex. gr. Veronicam peregrinam assumsit, ea spe fretus, ut copiosior successu temporis evaderet, sed contra hanc opinionem jam ubique ita disparuit, ut ne specimen quidem cicur svecanum videre mihi contigerit. Datura Stramonium in plerisque regionibus, ubi antea vulgaris fuit, ita evanuit, ut jam ad littora maris extima quærenda sit. Sic plantæ etiam permultæ arvicolæ et horticolæ post Linnæi tempora rariores re vera evaserunt, forsan in tota Svecia ob eandem causam ac in Lapponia, ut ibi optime observavit Læstadius *). Quo enim magis tum agri tum horti sementem sibi ipsis præbent, eo minus ex aliis terris adportantur semina peregrina et eo magis evanescunt eorum plantæ, quippe quæ vicissitudines climatis per longam annorum seriem sustinere non possint. Scimus quoque apud nos dari tam longa intervalla inter vicissitudines climatis, ut non nisi eæ sicut perdurantes respiciendæ sint, quæ per unius saltem hominis memoriam perstiterunt. Nec ut sponte sive per se perdurantes assumendæ esse videntur eæ, quas agricola vel horticola licet invitus una cum cerealibus vel oleribus et metit et sub tectis suis conservat nec non æque invitus dein serit, sicut Avenam orientalem, strigosam et interdum brevem una cum sativa, Pisum arvense cum sativo, Amaranthum Blitum cum Spinacia, Oxalidem strictam cum tuberibus Solani, Rapæ etc.

---

*) Vet. Ac. Handl. 1824. p. 184.

in cellario conservatis. Ad has insuper accedunt omnes in terra curis hortulani tecta hospitantes. Longe adhuc magis excludendæ plantæ casu fortuito cum navibus adductæ, quamquam novo suo loco omnino feræ nec ullo modo cultis adnumerandæ. Latent earum non tantum semina verum etiam radices et bulbi vegetantes inter glaream vel saburram terream, qua naves redeuntes onerantur, et sic una cum eadem in littora projiciuntur. Attamen jam magis quam antea talis glarea in provinciis australioribus ad portus muniendos adhibetur et defoditur vel alte lapidibus contegitur, adeo ut vix nisi in septentrionalibus nuda projiciatur, ubi sic adventitiæ plantæ longe minus disseminari possunt, ideoque eo minus nobis sunt observandæ. Ex Italia singulari exemplo cum terra pouzzolana Carlscronæ adlata est Cochlearia Draba, et certe ibi melius quam in ullo horto botanico, quamvis sine ulla cura, censebitur plantata, cum terra patriæ suæ in regione nova gaudere possit, quam plantam itaque solo nostræ patriæ adscribere non possumus. Cum jam per sæculi fere experientiam sciamus, quam certo post lustra aliquot pereant et iterum aliis sua vice perituris substituantur, ita ut semper aliæ iterumque aliæ faciem vagam floræ præbituræ sint, et cum denique tam parvam partem vegetationis nostræ patriæ efficiant, — certe hæ omnes excludendæ sunt, præsertim in Flora præsente, indagationi patriæ interioris ope Studiosorum domum redeuntium instituendæ destinata. Potius eædem tolerandæ sunt in Floris urbium specialiorum (sicut nos etiam in Flora Upsaliensi unam alteramve hic exclusam admisimus) præsertim meridionalium, in quibus denique extra patriam (ex. gr. Berolini) omnino ob frequentiam suam locum sibi necessario vindicant. Ne vero interea liber noster omni indicio plantarum adventitiarum vulgo assumtarum careret, catalogum earum ad calcem adjecimus, quem tamen

ut minime perfectum censeri volumus. Quo certius apud nos terminos inter plantas indigenas et adventitias ponere licet, eo melius convenit has ipsas adventitias plantas omnes in Hospitam Floram Sveciae reservare, quam, si fata permiserint et otia, edere in animo est.

Expositis generatim his omnibus, quae eo spectant, ut contrahendo et excludendo parceretur loco et sic plus acquireretur spatii, quod ad meliorem tractationem plantarum vere diversarum et indigenarum satis esset, jam ad hanc tractationem explicandam propius accedimus. Priusquam tamen eo usque procedamus, generatim inquirere liceat, quatenus restituenda sint Linnæi nomina, inprimis specifica, variis de causis vel forsan potius fortuitis casibus post ejus tempora permutata. Haec inquisitio eo magis jam necessaria videtur, quod de nominibus plantarum saepe vulgatissimarum agitur. Primus liber Linnæanus plantas vulgares recensens fuit Flora Lapponica; attamen se completum herbarium hujus terrae non habere ipse fere testatur in annotatione ad Arundinem Calamagrostidem, ubi indicat se varias plantas lapponicas perdidisse in cataracta. Postea in Hollandia degens et Angliam Galliamque subito visitans tam occupatus fuit in condendis generibus atque visitandis hortis, ut ad species spontaneas facile permutandas parum attenderet. Dein Professor Upsaliensis factus, per Sveciae provincias remotiores itinera faciens, herbarium suum svecicum praecipue, ut credimus, condidit; attamen neglexit in idem plantas varias circa Upsaliam vulgatissimas introducere. Sic scimus *) ipsam suam Alsinem mediam desideratam fuisse. Denique versus senectutem a discipulis suis per terras remotiores peregrinantibus accepit varia specimina herbarum, quae in locum vulga-

*) Ex *Prælectionibus in Ord. Natur. ed. Giseke* p. 354.

tissimarum, sufficiente haud instituto examine, injecit et titulis operum suorum, sine loco habitationis saepe remotissimo adposito, signavit *). Interea adhuc tunc temporis haud incertum fuit, quasnam plantas sub excursionibus circa Upsaliam institutis exhibuerit et re vera pro suis habuerit, de quibus plantis testantur varia discipulorum Herbaria saepe ipsius praeceptoris propria manu signata et adhuc asservata. Haec inter exteris exstat Collectio ipsius Ehrharti, viri acutissimi et certe non negligentis, ubi, cum ex singularibus illius nominandi principiis non permutata sint, etiam nunc conspiciuntur **). Permanserunt haec nomina Linnæana usque dum Herbarium Linnæanum in Anglia perscrutatum fuerit et longe alia ibi esse reperta didicerint Botanici exteri. Haec autem absque ulla dubitatione receperunt, quasi nulla vestigia Linnæana sub coelo exsisterent praeter illud herbarium. Nos autem nominibus illis antiquis a pueritia adsveti eadem omittere neutiquam possumus ob tam fallaces rationes; sed testibus certioribus scil. scriptis ejus cum terra ab ipso tam multum calcata comparatis et omnibus coaevis reliquiis magis fidimus ***). Agnoscunt quoque jam plerique Botanici haec nomina, ex herbario Linnæano accepta, omnino falsa esse, sed tamen, quum dudum ab omnibus exteris Botanicis recepta sint, jam, ne nova oriatur confusio, alia originalia ulterius non restauranda esse

---

*) Sic miro exemplo Agrostidem capillarem (syst. veg. ed. Roem. 2. p. 340.) e Lusitania synonymo Florae Lapponicae signavit, quare etiam hoc gramen a Lapponia longe alienum denique Floram Lapponicam intravit!

**) Exempli loco nominanda Potamogeton gramineum et Rumex acutus, de quibus conferri potest *Götting. Gelehrt. Anzeig. 1821. Novemb. p. 1766. etc.*

***) Contemporaneis quoque (fidimus) viris optime instructis ut Burmanno quod Geranium rotundifolium et malvaceum attinet e. s. i. c.

iidem statuunt. Verum mihi videtur considerandum, quam paucos annos permanserint haec nomina respectu longi, quod venturum est, aevi. Cum omnia nomina specifica, non quodam auctoris nomine signata, pro Linnæanis habere soliti simus, accideret, necesse est, ut haec, quae permutata sunt, tanquam nec Linnæana vera signarentur, adeo ut demum Linnæana vera, nec Linnæana vera et plane non Linnæana per saecula distingvenda forent. Illa autem media et spuria optime in posterum evitanda credimus, si omnia Linnæana nomina, quantum aliae rationes permittant, restituamus. Saltem alia ratio denominandi non exspectanda ab illo, qui Linnæi tramitem tam diu diligenter secutus est et ejus floram omnium certissimam jam edit, et qui hac sola ratione evitat incommoda multa ab aliis parum perspecta. Etiam magis in pristinum restituenda ea, quae mutationes subierunt, ne auctoritate quidem Linnæani herbarii subnixas, quae ratio est Filaginis montanae et arvensis. Attamen admittendae quaedam exceptiones, ut in Aria, quae est nomen extraneum, et in Betonica officinali, quippe quae ab australibus terris ibique efficacissima sit. Nec nomina Linnæana, aliquando naturae minus convenientia et e falsâ concatenatione nominis et loci profecta, mutare dubitavi. Ita ex. gr. Salix arenaria, quae primum S. argentea fuit, dein perperam cum Norrlandica illa S. limosa jungebatur. Eodem modo aliorum nomina naturae repugnantia mihi parum sancta visa sunt ex. gr. Draba nivalis, quae ad nivales plantas, quales sunt Ranunculus nivalis, Saxifraga nivalis etc., non pertinet *).

*) Etiam in aliis operibus nomina vel minus apta, utpote nimium micrologica, vel memoria retentu nimis difficilia sicut aliis speciebus etiam convenientia, praesertim cum non publici juris facta fuerunt, aliquando meliora reddere volui, cujus ex. gr. sit Draba aizoon loco lasiocarpae ad D. tomentosam magis spectan-

Jam secundum ordinem rerum pertractandarum supra indicatum ad considerationem generum specialem pervenientibus primum in memoriam redigere nobis liceat, quae supra dicta sunt de progressione generali ab artificialibus generalioribus ad magis naturales institutiones speciales. Sic characteres generum in contextu saepe usque adeo magis naturales facti sunt quam schema in conspectu, ut praesertim verbis, et quae ita de industria saepe elegimus, aliis ad illustrationem meliorem naturae expressi nimium differre videantur. Naturam ipsam etiam magis attingere volui in observationibus illis, stylo cursivo, ut dicunt, excusis, sub quocunque genere additis, in quibus conspectum quoque naturalem specierum proponere studui, adeo ut considerationes reliquam naturam respicientes, vel, ut plerumque dici possunt, geographicas etiam subintelligerem. Sic ex. gr. in Rumicis genere perquam evidens mihi visum est, quomodo species in australioribus regionibus verticillos angustiores et majora granula minoresque valvulas circa semina minuta habeant, cum contra in septentrionalibus verticilli ampliores fiant, granula dispareant, sed valvulae latiores, fere foliaceae semina majora contineant, adeo ut loco cerealium hominibus nutrimentum praebere possint. Hanc rem tam essentialem etiam in dispositione et coordinatione specierum consideratam volui, et cum porro in Lapponia Kemensi viderim quomodo R. aquaticus ibi undique ex aqua adscendat et hoc modo folia crispa accipiat, non dubitavi ipsi hanc formam ut varietatem quasi solo sicciore crispatam tribuere. Hanc varietatem progrediens versus meridionales regiones a planta primaria se magis

---

tis. Hoc quidem ut peccatum acerrimum in gloriolam primi nominatoris culpant Recensentes. Fateor quoque me naturam ejusque bonam et fere Linnaeanam expressionem magis quam hanc gloriolam amavisse; an vero id potius candidum quam turpe sit, judicent sapientiores.

separare observavi, usque dum R. crispus ibidem quoque occurrat. Jam his considerationibus geographicis valde mihi repugnare videtur, credere illam formam crispatam R. aquatici, ex septentrionalibus descendentem et notis septentrionis praeditam, potius cum R. crispo, ex australioribus adscendente et Rumicibus hujus regionis magis conveniente, affinem esse, cui sententiae obviam ire volui, cum eam quasi casu crispatam dixi, ut eo melius distingveretur a R. crispo vero, qua tali per se vel sua ipsius natura semper exsistente. Tales considerationes et denominationes (ex. gr. magnitudini valvularum etc. plus quam crispatae formae foliorum tribuentes), valde absonae videantur, necesse est, iis, qui, observationibus jam recitatis non praeparati *), nihil simile mente persentiunt. Aliud exemplum coordinationis, ut ita dicam, geographicae praebebunt Circaeae, quarum forma intermedia dicta, in Scania prope C. lutetianam ita crescit, ut eam hujus degenerationem, in locis humidioribus inferne magis luxuriantem, superne vero, quantum vidi, semper abortientem, esse non dubitaverim, quae deformatio dein versus septentrionem etiam minus quam ipsa lutetiana procedere potest, nec itaque ullo modo cum C. alpina, fructificationem diversam usque in Lapponiam producente nec abortiente, comparari potest **). Fere

*) Conf. recensionem in *Vet. Ac. Årsberättelse 1825. p. 531.* Verum quidem est, hanc varietatem locis stercoratis et humectatis circa stabula pecudum praesertim gaudere, quia ibi ne siccitati quidem minimae exposita sit; sed in regionibus magis cultis a domibus hominum longe abest, et hanc ob causam nomen domestici mihi non placet. Domestica dicuntur vegetabilia, quae ad domos praesertim in escam hominum aluntur, quo nihil ab hac herba magis alienum.

**) Nec nostra C. intermedia transitum ullum inter species Linnaeanas Circaeae testatur, ut inde reductio C. alpinae probetur sicut proposita in *Sprengel syst. veg. 1. p. 89.*

eodem modo comparata est Sagina apetala, quae, quasi e Germania proveniens, in Scania supra littora maris cito crescere desistit, in ipsis autem littoribus maris secundum regulas generales longe magis versus septentrionem procedit, ibique aliquantum mutata vel ob soli coelique indolem magis stricta evadit, nec tamen, a sua primaria planta magis distingvenda, quam a S. procumbente. Sic naturam multo magis omni respectu sequi volui, quam characteribus praeconceptis acutis cum considerationibus similibus generalibus luctari, magis anxius scrutator totius naturae quam de industria artifex systematicus in scientia micrologica botanica.

Sic genium, non tantum ad species combinandas, verum etiam distingvendas et varietates reducendas nec non disponendas, haud parum efficacem, declaratum esse crediderim. Hoc modo varii characteres, differentiae et notae mutatae sunt, ita ut, quantum natura permittat, nec ultra, acutae vel systematicae fiant. Omnes tales distinctiones inventas et introductas esse, ut cognoscatur natura, non vero ut multa genera et species fierent, declaravit earum inventor Linnæus, et ultra quam ille in distingvendo progressus est, progredi velle, erroneum est. Heic, ubi modus et genius Linnæanus subsistit, etiam nobis subsistendum, crediderim. Qui autem naturam omni studio assequi cupit, in aliis locis vel casibus aliter saepe agat, necesse est. Sic ex. gr. postquam inter Myosotides, Verbasca etc., in quibus naturae progressus evidens esse videtur, plures species assumere non potui, inter Epilobia, Nasturtia etc. longe liberalior fui, quia ibi evolutionis series magis extensa videbatur, ita ut intersectiones plures admittantur, nulli tam evidenti naturae indicio repugnantes. Qui autem rem hoc loco aliter inveniunt, a me minime accusabuntur.

Synonyma ordine chronologico multis tam accepto subjungere, a meta mihi proposita alienum putavi; sed series eorum genio tum systematico tum geographico hujus operis adaptare studui. Itaque primo loco Linnæi Flora svecica ut fundamentum generale citatur, idque tam continue per totum librum, ut, ubi desideratur hoc synonymon, nec planta in illo libro reperiatur. Postea aut subsequuntur alia opera systematica Linnæana vel itinera ejus, per patriam instituta, undique rem maxime illustrantia, — aut etiam opera aliorum auctorum scil. generalia et systematica *), plantam systematice determinantia seu ita, ut ultra non detur, fingentia. Dein citantur icones inprimis e Botanico Svecico vel Flora Danica utpote nostris plantis optime convenientes, nec nisi, cum haec opera deficiunt, aliae icones ex. gr. Jacquini, a nostra terra magis alienae. Sic plantam eo evidentiorem redditam volui, scilicet quod ad faciem totam externam naturae ipsius toti internae saepius tam bene respondentem et verbis nullis exprimendam. Post has icones sequuntur citationes, ut ita dicam, plane geographicae, habitationem subsequentem illustrantes, eaeque ordine eodem, quo loca habitationis infra recensentur, positae, adeo ut citationes et loca sibi invicem ordine respondeant, eo consilio et usu, ut ab his ad illa, et vice versa, in mutuam illustrationem et confirmationem regredi **) et progredi sine mora possi-

---

*) Nam specialia vel monographica minus citavi, quia vel eadem parum adquirere potui vel etiam genio libri minus convenientia vel denique fini ejus praedicto minus inservientia reperi, quamquam eorum praetio nihil detractum volo.

**) Sic ex. gr. sub n. 1106 QUERCU, qui exactius scire cupit ubi Avaån sita est, illustrationem quaerat in synonymo ultimo *Hartm. Vet. Ac. Handl. 1818. p. 123.* — qui sub CARPINO loca

mus. Brevitatis tamen causa auctoris ejusdem opera, vario scopo simul inservientia, a se invicem separare vix volui. Sic itinera Linnæana, habitationem saepe magis quam ipsam plantam illustrantia, inter reliqua opera Linnaeana tamen citavi, et sic in ceteris, ita scil. ut ceteris paribus quo magis systematicae citationes censentur eo altius versus differentiam specificam, quo magis pure locales eo inferius versus habitationem positae reperiantur. Ne hic ordo turbaretur et de cetero ut ulterius loco parceretur, nomina diversa auctorum quorundam in parenthesi postposui, nisi nomen tam illustrans et insigne esset, ut propriam lineam mereretur *). Has citationes sic dictas geographicas etiam modo jam descripto adposui, ne dein in habitationibus opus esset tam multum spatii consumere nomina ibi adponendo inventorum, quorum reperta visaque ceterum in itineribus meis saepe confirmavi. In genere citationes tantum, quae rem ipsam illustrant, adjungere potui, neque solius honoris vel grati animi testandi causa chartam perdere volui. Ceterum, ut in propatulo est, experientia propria in loco acquisita, utpote locupletior et genio totius operis magis adaptata, mihi praestantior fuit; dein experientia subnixus sum a-

---

specialissima Scaniae desiderat, evolvat *Linn. it. scan.* — (*Gotl.* -) etc. Hoc modo illa synonyma tam utilia reperiuntur, ut suo loco essentialia omnino habeantur.

*) Ita omnes curas gerens, ut simul loco parceretur et res tamen evidenter proponeretur, nullum mihi superfuit spatium ad ea opera vernacula generatim citanda, quae, quamquam valde utilia ad scientiam magis popularem reddendam, tamen meo scopo minus necessaria, forsan etiam genio dicto aliquantum repugnantia fuerunt: loquor opera Hoffbergii, Liljebladii etc., quae ceterum vix nisi nomina antea citata et loca habitationis generalia, eaque saepius vel nimis vaga vel incerta, continent.

micorum optimorum, quorum scientiam bene perspectam habui; effata autem incerta parum respicere et longe minus recitare ausus sum, ne incerta certis immiscerentur*).

Ut habitatio maxime essentialem partem totius operis efficeret, omni cura studui, cujus (habitationis) expositiones in toto opere quodammodo dispersas jam subsequente conspectu generali regni totius connectere volui, et sic quasi culmen toti constructioni operis imponere. Ne illa itaque absque consideratione hujus conspectus, in quo tam multa illustrantur, sub incudem, ut ajunt, revocaretur, jam diu rogavi. Quae ceterum heic praefationis loco admonenda sunt, sequentibus obsolvere conabor. Dilabuntur habitationes quasi in duas partes: quarum altera solum terraeque indolem recitat, altera regionem vel dispersionem geographicam exhibet, ita tamen, ut interdum intermedia oriatur, de campestri vel sylvestri vel montosa**) natura in genere agens, et exceptiones quasi intra limites subsequentes efficiens. Quod ad solum attinet, principale saepe tantum notatur, quod etiam latius sumendum, quia locus modificationibus omnibus enumerandis non suffecerit, ex. gr. ubi de fluviis mentio fit, etiam dilatationes eorum in lacus minores undis parum agitatos subintelliguntur, et vice versa. — Quomodo regiones, apud nos tam evidentes et in conspectu regni descriptas, verbis quam paucissimis definire studuerimus, jam explicandum est. Saepius fines ultimos determinare vel figere voluimus verbis ex. gr. a Scania ad Uplan-

---

*) Omnium eorum nomina, qui per triginta annos plantas mihi dederunt vel loca specialia plantarum indicarunt, adponere nimium longum ne dicam difficile foret, sed gratum erga eos fovere animum nunquam intermittam.

**) Quas distinctiones ut omnium minime exactius determinandas saepe verbis: ex. gr. magis montosa (quam campestris): quodammodo reddidi.

diam, quae semper inclusive, scilicet adnumeratis (nec exclusis) his ultimis provinciis, saltem quod ad maximam partem, intelligenda esse monemus. Cum regio se in latitudinem explicat, fines fere eodem modo designare volui ex. gr. a Scania ad Uplandiam et a Gotlandia ad Vestrogothiam, ita ut omnes regiones locaque intra hoc spatium quodammodo quadratum sita simul includerentur. Multae autem plantae in regionibus ex. gr. orientalibus habitant, quarum limitem occidentalem tunc delineare volui, ex. gr. hisce verbis: a Scania ad Vestrogothiam, Nericiam, Vestmanniam et Uplandiam, quo indicatum volui, plantam intra hunc qualemcunque semicirculum vel lineam curvam et mare orientale ejusque insulas Oelandiam Gotlandiamque in omnibus provinciis crescere. Plantas autem (ex. gr. Sedum album, Rhamnum catharticum), quae in insulis his aliisque regionibus quam maxime orientalibus frequentissimae sunt, a Scania per easdem provincias primum occurrere, dein desinere versus occidentem, ex. gr. in Vestrogothia, observavi, ubi subintelligendum est, eas etiam crescere in regionibus interjacentibus, idque eo copiosius vel parcius, quo illi vel huic fini sint propiores. Alio hujus operis loco ex. gr. in Lichenis haematommatis habitatione definienda sensum forsan nimium breviter expressi, ita fere hic exempli loco intra parentheses supplendum: ad littora maris cum orientalis usque a Norrköping (per omnem oram Sveciae meridionalis, ad Scaniam usque) tum occidentalis (per Hallandiam, Vestrogothiam Bahusiamque) usque ad Nordlandiam Norvegiae (intra mare septentrionale sive glaciale sitam); ceterum sterilis (ubique, nec fertilis) nisi in cote etc. Nisi Lectori Benevolo sensum auctoris ita secundum loci geniique diversitatem supplere et eruere placuerit, omnis fere labor in hac re irritus erit. — Aliae plantae per varias provincias rarius dispersae oc-

currunt, et tunc loca quaedam in quacunque provincia adposui, haud tamen negans easdem pluribus locis crescere. Ad plantas rarissimas loca specialissima designata quidem sunt, attamen ipsum, ubi crescunt, punctum quam exactissime determinare interdum dubitavi, quum loca angustissima vicissitudinibus variis necessario exposita sint, quibus fieri potest, ut plantae destruantur, quo facto plerumque alio loco ejusdem regionis inveniuntur.

Quae infra habitationem sequitur descriptio, maxime habitualis studio facta est, ut ea ex parte confirmetur planta acutis characteribus supra examinata et ut habitum cognoscant Commilitones omnino cognitu necessarium, si Botanici practici evadere velint. Ulterius plantam magis familiarem reddere volui appositis nominibus svecicis saepe totam ipsius plantae naturam eximie exprimentibus vel proprietates maxime insignes concinne indicantibus et, ubi necesse fuerit, hoc sensu explicatis *). Hoc modo spatium aliquot linearum melius consumtum credidi, quam si, ut exspectarunt forsan quidam Botanici, descriptione graphica speciem magis firmare studuissem; quae descriptio, si fini huic responderet, longe amplior necesse evasisset, et qualis vix nisi in monographiis locum habere posset.

Quod autem florendi tempus in singulis speciebus non complete designavi, explicatione forsan eget. Quum nullius Europaeae florae (Russicae si exceperis) regio tantum, quantum nostrae, in longitudinem a meridie in summum septentrionem extendatur, in propatulo est, florendi tempus plantarum mensibus calendarii civilis in genere, ita ut omnibus locis conveniat, designari non

*) Hinc etiam haec nomina in indicem colligere et comparare me non piguit, quamquam id multis parum sapere credo. Nomina autem Svecica modo scientifico a Botanicis ficta fere semper omisi.

posse. Nec menses Calendarii Florae pro Svecia media a Linnæo tam bene constituti per totum Florae nostrae regnum ubique valere possunt; nam ex. gr. Secale et seritur et metitur in meridionalibus provinciis longe alio ordine respectu vegetationis totius quam in maxime septentrionalibus. Has ob causas ad ubique valiturum Calendarium Florae construendum nihil superesse videtur, nisi ut plantas indigenas alias cum aliis compararemus. Hoc autem vix in itineribus tuto fieri potest; verum ex. gr. Calendarium Florae Lapponicae non nisi a Lappone exspectandum. Ceterum quo magis ibi florendi tempus a loco soloque pendet, eo magis idem erit incertum, et forsan ita incertum, ut ejus determinatio Floram generalem vix unquam pro certo ingredi possit. His similibusque rationibus adductus melius credidi, plantarum aestivalium florendi tempus omittere, quam menses etc. in Flora Upsaliensi datos hic inepte repetere. Adsignavi tantum tempus florendi plantarum vernalium et autumnalium; reliquas autem plantas, quarum tempus florendi omisi, quia ob causas jam datas bene definire non potui, aestivales esse sciat Lector ulterius hic non subdividendas.

His generatim praemissis, neque tempus neque locus superest, neque forsan ulla necessitas requirit, ut plantas specialibus commentariis illustremus *). Sed de

---

*) Attamen in praecedentibus generatim rationes reddere forsan debuissem, quare partibus quibusdam ad species distingvendas minus tribuerim quam plerique Botanici. Ex. gr. longitudinem petalorum et magnitudinem corollae in multis speciebus parvi momenti esse credidi, quia observavi hanc partem in tota fructificatione omnium facillime mutari. Pro majori minorive sive succositate sive siccitate plantae ea vel magis elongantur vel denique omnino clandestina fiunt (ex. gr. Violae, Cardamines). Hinc species Malvae, Geranii etc. secundum hanc notam distingvere nolui. Neque Myosotidis spe-

Cryptogamia necessarium videtur, ut quasdam observationes adferamus.

Filices eodem modo, ac reliquas plantas perfectiores, tractatas esse nemo est, qui miretur; sed postea per totam Cryptogamiam considerationes habitationis sive geographicae pro rei indole multo minus evidentes sunt, simulque habitus a datis differentiis minus diversus evadit. Hinc fit, ut synonymia habitationem illustrans, ipsa habitatio et denique descriptiones habituales multo breviores exstent, adeoque tota tractatio multoties magis compendiosa sine jactura evadat. Muscos tamen enumerare, his adhuc occupatus, omnes mihi certe notos studui, exceptis forsan quibusdam Jungermanniis, ob defectum fructûs, ceterum tam cito evanescentis, minus certis et parum evidentibus. Quod ad Algas attinet, omnes majores et magis communes utique adferre volui; sed quod omnes minimas, tam polymorphas et incertas, ut vix constet, an terrestres an aquaticae, an non denique animalcula vel primordia illorum aliorumve sint, non enumeraverim, vitio mihi non vertent harum rerum justi aestimatores. Generibus Linnæanis heic quoque me nimium adhaesisse multi sine dubio credent; mihi tamen non patet, cur genus Lichenis magis sit eliminandum quam ex. gr. Geranii, eam solam ob causam, quod multas species ad alia genera plerumque nova plus minus problematice exstructa jam relatas amiserit, cum nihilo ta-

---

cies propter corollam plus minus grandem factam et inde etiam plus minus lobis emarginatis praeditam magis dirimere ausus sum quam Anchusam. In aliis tubus elongatur, sed limbus eadem proportione brevior evadit, ut in Erythraeis, Primulis, Hottonia. Exsistunt inter Campanulas varietates parviflorae parum admodum notabiles. Quantas mutationes respectu magnitudinis corollae subeunt Lamia et Galeopsides, item Rhinanthus! Etiam Tragopogon hoc modo valde variabilis est.

men minus nucleus, (maxima et optima parte vel quasi Lichenibus optime scutelliferis constitutus), indivisus et quasi indivisibilis permanserit. Hunc enim ipsum propter amplitudinem suam dilacerare et tantummodo in commodum nostrum dividere non licet, si nempe ullam ideam generum naturalium ad sensum Linnæanum conservare velimus *). — Fungos denique ad normam a Cel. Fries (in Systemate Mycologico jam ad finem non perducto) optime datam elaboravi, ita tamen, ut ex Fungis indigenis majoribus vix quartam partem et ex minoribus ultimis

---

*) Ceterum rationes genus Lichenis conservandi a geographia horum vegetabilium petitae nobis magis quam aliis praesto sunt. Summum septentrionem merito Lichenum magis quam muscorum patriam censent naturae curiosi, cum ibi terram granitinam macram omnino tegant et se pro climatis non nimium sicci indole quam optime regulariter explicent scutellis suis ordinariis, accedentibus tantum apud paucos peltis, tuberculis et gyris. Quo magis vero haec vegetabilia versus terras meridionales procedunt, eo saepius in cortices arborum adscendere vel etiam ad terram quam maxime humectatam se abscondere coguntur, et nihilo tamen minus clima nimium siccum ibi quoque difformitates admodum varias extorquet. Ita oriuntur non tantum fructificationes quam maxime aberrantes Trypetheliarum, Glyphidarum etc. in corticibus arborum natae, verum etiam expansiones quam maxime gelatinosae Collematum, vesiculosae Stictarum etc. ad terram, nostro septentrioni vel omnino vel fere peregrinae. Ob has formas diversas Botanici australiores genus Lichenis quoque magis dirimere possunt; in septentrione autem summo ejus originaria integritas potius servanda. Fere eodem modo fungilli parasitici in variis climatibus se habent. Conf. Fries plant. homonem. p. 270. not. et p. 203., quem librum post impressionem totius operis acceptum in usum meum vertere non potui; nec adhuc mihi constat, quatenus characteres tam physiologicos quam nucleum 1) persistentem, 2) solubilem, 3) indurescentem et 4) solutum ad primaria subdivisiones Algarum terrestrium stabiliendas adhibere possimus in libro excursionibus naturae minus peritorum destinato.

forsan non sextam partem recipere possem, et tamen haec pars libri justo major evasisse videtur. Elegi vero fungos vel usu vel magnitudine vel frequentia sua vel denique evidentia sua in systemate apud nos in Svecia media insigniores, et sic me, etiamsi minorem, tamen nobis saltem meliorem vel magis necessariam partem eorum exposuisse spero. Nec parum insignes et proprii esse videntur Fungi varii nostrae centralis regionis, et quidem, ut videtur, quia in sylvis pineis maximis regionis omnium ceteroquin maxime campestris nati sunt. Haec plenius proponere quam ea, quae a nobis longius remota sunt, non dubitavi, semper, quando omnia non praestare potuerim, ea eligens, quae centro regni magis essent propria.

Hisce omnibus studui, quantum potui, prodesse Commilitonibus, Civibus ceterisque naturae Scrutatoribus et Studiosis, quibus ut contingat natura optime frui et mecum gaudere, sincere opto, et quos sic quoque rogatos volo, meo ut operi faveant.

Upsaliæ mense Februarii 1826.

CONSPECTUS
REGNI ET VEGETATIONIS.

I. Limites et Circuitus Regni.

Quo magis Vegetatio indigena esse reperitur fixa et loco suo non mutabilis, eo magis ratio se offerre videtur, eam naturalibus circumscribendi limitibus, qui ipsi ceterum Botanicis se semper praebuerunt et quoque fere iidem a politicis nostris aliquando expetiti fuerunt. Loquor heic de adsumendo vel includendo altero scilicet septentrionali latere alpium Lapponicarum intra fines nostrae Florae, utpote quod intra Floram Lapponicam re vera semper inclusum fuit, nec unquam e Fauna et Flora Svecica expressis verbis exclusum. Una cum hocce alpino jugo adscribimus quoque Florae nostrae regiones omnes fluminum ex alpibus his venientium. Sic regnum Florae nostrae circumscriptum voluissem tantum maribus et duabus lineis rectis: quarum altera occidentalis a Nordlandiae promontorio meridionali Kunnen dicto usque ad Svinesund prolata sit, ita ut Nidrosiae regio (Trondhiems Amt) totumque alpium Norvegicarum jugum meridionale etc. excludatur; altera orientalis a promontorio Kegor usque ad sinum Bottnicum ducta Lapponiam regionemque totam Kemensem includens *). Sic limitatum

*) Haec linea totam peninsulam Scandinaviae ab orientalibus et magis continentalibus terris naturae omnino convenienter distingvit, ita scil. ut flumina Lapponiae Kemensis a nostris alpibus vel saltem regionibus subalpinis aquam suam quod ad maximam partem acci-

regnum jugo peninsulari fere simplici constituitur, cujus jam maria primum respectu Botanico consideranda sunt, quae tria distingvimus, quorum duo priora partes sunt Oceani atlantici, tertium magis mediterraneum.

1) Mare Septentrionale dicimus illud, quod Finmarkiam Nordlandiamque Norvegiae alluit et quod solum inter maria nostra fluxu et reflexu agitatur, eamque ob causam solum quod glacie semper, etiam hyeme saltem ad nostras oras, caret (quare illud etiam apud nos potius non glaciatum quam glaciale dictum voluissem). Propter inde ortam mitiorem temperiem et majorem salsitudinem omnium nostrorum marium longe ditissimum Algis marinis pulcherrimis et saepe maximis, quarum nostra Flora alias pauper esset. Ceterum in littoribus scatet Gentiana involucrata et serrata, Carice maritima et salina. Dividi posse videtur in tres partes: a) Nordlandicum infra Loffoden situm ad littora sua Sedum villosum et Saxifragam Cotyledonem alens; b) Finmarkicum supra Loffoden usque ad Vardhus extensum et in scopulis Saxifraga caespitosa in formam groenlandicam redacta et locis subinundatis Primula Finmarkica nec non Koenigia praecipue ornatum, idque omnium rigidissimum; et denique c) semisibiri-

---

pientia etiam tota usque ad mare includantur. Illa autem occidentalis linea peninsulam Scandinavicam in duas partes scil. Svecicam et Norvegicam fere naturales dividit, quarum Norvegica cum alpe Dovre praesertim incipiens, directione et constitutione montium non parum a Svecica differt (Conf. *Svea I. ed. 2. p. 34.* ubi directio OSO—VNV [pyx. naut. Svec.] dicitur, sed secundum *Naumans Beitr. 2.* potius contorta vel plus minus circa centra quaedam circinata esse reperitur), et ceterum nobis non tam nota est, ut eam pari modo ac Svecicam tractare potuerimus. Scimus tantum ejus vegetationem tam propriam esse, ut cum nostra sine sufficiente examine non sit commiscenda. Ejus rei indicium nobis mox ad limitem regnorum offert Ranunculus aconitifolius.

cum vel orientale, quod jam dudum ex Russia quodammodo mitiorem vel magis aestivalem in littoribus accepit vegetationem, in qua Phaca campestris et Senecio campestris inopinato eminent.

2) Mare occidentale, quod a Svecia media occidentem versus patet, vixque magis quam orientale subsequens vicissitudines ullas vel reliquias ullas fluxus et refluxus offert, itaque etiam Algis satis pauper, sed angustifoliis Zosteris, Ruppiis etc. eo ditius esse reperitur. Illa primaria pars ejus, quae Skager-rack dicitur, utpote usque ab Anglia patens, etiam undis suis adfert varias plantas, quae partim sese adfixerunt et svecicis adnumerantur ex. gr. Ligustrum vulgare, Sedum anglicum, Cerastium tetrandrum, Matricaria Parthenium, Pulmonaria maritima, partim etiam magis incertae jacere videntur ut Ulex europæus, Chelidonium Glaucium etc. Qui autem infra Skagern et exitum fluminis Götha-elf inter Daniam et Gothiam includitur Sinus Codanus (Cattegat) magis proprius est, et eum quoque praesertim versus Hallandiam meridionalem et proximam Scaniam vegetationem valde peculiarem, Leguminosas plantas in ericeta quasi mutantem, et Lichenes herbaceos sempervirentesve reddentem, habere vidimus, quod miti sua hyeme et humida sua aetate effectum videtur. Ad Oceani totius nostri littora pertinent Ligusticum scoticum et Carex incurva, quae (sicut occidentalis maris Crambe et Statice Limonium) orientale mare non intrant.

3) Mare orientale, a freto Öresundensi usque ad Tornoam vel potius Kemi nostras oras undique alluens, certe in partes plures propter tam insignem longitudinem dividi potest. a) Quae inter Scaniam et Daniae insulas fluctuat continuatio freti Öresundensis, Balticae revera naturae est, eximie ad sinus suos repleta

herbis salsis, Atriplicibus etc.; nec parum ejusdem indolis est spatium illud magis apertum usque ad Bornholm, Arundinem balticam efficiens. b) Supra hanc insulam *) vero usque ad Gotlandiam latissima patet pars totius maris orientalis, utpote quae a Borussia praesertim in sinum illum, inter Scaniam orientalem et Blekingiam efformatum, tanto impetu ruit, ut ibi ad exitum fluminis Helgeå maximi evadant montes syrtesque arenae volatilis totius regni Florae, quos tamen ob calorem insignem interiorem arenae mire laetificant Astragalus arenarius, Dianthus arenarius, Anthericum Liliago, Phalaris arenaria etc. In intimo hoc sinu Sonchum palustrem quasi ex ostiis Viadri provenientem adesse, memorabile puto. c) Nec minorem impetum efficere videtur mare, quod orientale superius (ad distinctionem a praecedente inferiori) vel etiam supra-gotlandicum dicere vellem, a Sinu Fennico longissimo omnium itinere undas adferens et ad scopulos Ostrogothicos frangens, adeo ut pluvia sua alat obesum illum Cucubalum viscosum. Ob eandem causam et concursum fere omnium partium maris orientalis quasi in crucem triradiatam etiam fit, ut superficies maris ventis ab extremitate cujusdam radii insurgentibus heic saepius elevetur quam ullo alio loco fluxum et reflexum non habente, quo littora per plures dies immo interdum hebdomadas aqua jam assurgente (Svec. Oppsjö) inundantur jam regrediente denudantur. Hinc etiam salsitudinem aliasque proprietates ibi

---

*) Mare orientale re vera natura separavit veluti lineis duabus: 1) a Bornholm versus ostium Viadri syrtibus efficitur et primam secundamque partem distingvit; 2) insulis illis e formatione transitionis Oelandia, Gotlandia et Oesel constituitur, et mare orientale inferius a superiori separat. Hic arena maris a septentrione provenire videtur, cum promontoria septentrionalia tum Gotlandiae tum Oelandiae eàdem maxime obruta sint, non item vero meridionalia.

non exspectatas terrae late committit, unde vegetatio propria fere Baltica Samolo, Astere Tripolio, Erythræa angustifolia, Polygala amara insigniore copia quam alibi, et ceterum sequentibus magis propriis: Carice evoluta, Najade, Charis maximis, Potamogetone marino etc. constituta. Haec aqua et vegetatio quoque interdum aliquantum in ipsum lacum Mæleri adscendit, quo hic quasi quartus radius illius crucis evadit in eo majorem effectum totius, si ita dicam, compositionis harum virium. Sic centrum motus maris orientalis ad Sveciam mediam reperimus. — d) Supra Alandiam dein extenditur Mare Bottnicum, (ita a nautis proprie dictum, ut distingvatur a sinu Bottnico summo), quod mox eximie sine insulis undique patet et rigida Hippophaë ab oris abigitur, denique maxime propriam Norrlandicam vegetationem attingere videtur ad exitum fluminis maximi Angermannici, ubi in scopulis extimis Cardamine petræa Linn. in insulis autem interioribus Arabis petræa, quae tamen unam eandemque speciem ita in varietates mutatam constituunt. Jam aqua parum salsa est, postquam salsitudinem quasi deposuit in confluxu praecedentis inter insulas Roslagicas. e) Sinus bottnicus per se dicitur, qui supra Qvarken restat quasi saccus occlusus, undique planiori terra circumdatus, plantas vix ullas littorales praeter Glaucem et Pisum maritimum, omnes et ultimas oras marinas sequentia, sed potius campestres ut Bidentem tripartitam in littoribus offerens.

II. Zonae magis transversales.

Post hunc circuitum marinum ipsa terra jugi peninsularis consideranda est, et quidem primum secundum rationes generaliores a temperatura praesertim pendentes, et dein secundum indolem magis specialem regionum diver-

sarum, quasi exceptiones vel modificationes regularum generalium efficientem, idque semper descendendo a summis alpibus summoque septentrione, ubi omnia simpliciora se sistunt, et procedendo ad inferiora magisque meridionalia loca rationes magis compositas exhibentia.

Alpium cacumina glacialia in et circa Sulitelma praesertim sita sunt, ubi adest elevatio maxima regni 5705 ped. paris. secundum ultimam nostram computationem attingens. Ex hac media et altissima parte alpini jugi subsimilia cacumina dein quasi dispersa sunt tum versus NO tum SV, ita tamen, ut mari utrinque propiora fiant, usque dum extra Altenfjord Finmarkiæ et ad Kunnen Nordlandiæ meridionalis omnino glacialia esse cessant. Ob eximiam humiditatem aestatis varias plantas valde proprias habent ut Ranunculum glacialem, Gentianam glacialem, Drabam alpinam.

Alpes nivales dicere convenit, ubi nix omnis per totam aestatem non solvitur et ubi itaque aqua nivalis ubique diffluit vel saltem humiditatem efficit. Hae tamen alpes non semper omnes terminum sic dictum nivalem (ubi nix perpetua majorem partem terrae tegit) attingunt, sed plerumque in regione alpium nivalium quoddam tantum cacumen exsistit illum terminum superans. Sic inter Herjedaliam et Jemtlandiam alpem Syltoppen altitudine 5460 ped. paris. terminum dictum superare, itaque multas alpes nivales circumcirca efficere vel quasi ad se colligere scimus; an autem alpes quaedam vere nivales in Dalecarliæ finibus exsistant, pro certo non expertum habemus. Versus NO alpes nivales conspiciuntur usque ad Rastekaisse, vix vero ulterius ullae. Regiones planiores versus alpis illa singularis Åreskutan earum finem constituit: Hae alpes plantas a Linnæo nivales dictas praecipue habent ut Ranunculum nivalem, Saxifragam nivalem et cernuam, Airam alpinam.

Alpes reliquae humiliores per majorem partem aestatis nive carentes, praesertim versus summum septentrionem, ubi sol inocciduus est, siccitate nimia laborant, quam ob causam fruticulos habent sibi proprios scil. Andromedas. Regiones consimiles ab omnibus cacuminibus alpium altiorum magis dissitae inde accipere videntur calorem his locis peculiarem, quo in elevatioribus maxime odorans Hierochloa alpina, ad latera montium Phaca frigida gaudet, quae alpium altiorum viciniam fugiunt. Alpes humiliores continuae exsistunt ab ultima Finmarkia ejusque NordCap et Vardö usque in Dalecarliam juxta Transtrand. Prope utrumque finem hujus catenae magis separati montes alpini adsunt, ut Städjan Dalecarliæ, in quibus Juncus trifidus etc. supersunt.

Regio subalpina (Betulina) solis Betulis consita in maxime septentrionalibus Lapponiis, ubi alpes in planitiem magis sensim abeunt, valde insignis vel lata est, nec non propter siccitatem soli defectumque incolarum proprie Desertum Lapponiæ ibi dicenda. Sic ex. gr. majorem partem paroeciae Kautokeino constituit; ibique Airam atropurpuream optimam *) gignit. Sed prope alpium jugum altissimum latera alpium tantum occupare videtur et sic quoque etiam ad alpes meridionaliores parum insignis.

Regio subsylvatica Pinu sylvestri tantum gaudens etiam magis Lapponiis maxime septentrionalibus

*) Scil. colore suo atropurpureo optime imbutam, qui ad alpes meridionaliores magis evanescit. Observavimus quoque Airam flexuosam in his regionibus subalpinis latioribus maxime coloratam esse, quae β montana *Hartman Vet. Ac. Handl. 1818. p. 136. 157.* est. Etiam Agrostis rubra in hac regione maxime colorata reperitur. — Contra in summis alpibus nivalibus gramina admodum albescunt, usque dum Agrostis algida omnimodo algeat.

propria est ibique totum lacum Enarensem ambiens et ad mare septentrionale usque procedens, itaque alpino jugo omnino finem ibidem conficiens *). Vegetationem hujus regionis ortum suum debere siccitati illi aestivali climatis arctici jamdudum memoratae non dubitamus, itaque hanc regionem omnino evanescere jam ad summas nostras alpes et adhuc magis in meridionalibus regionibus non miramur.

Regio sylvatica (Abietina) Lapponiæ provinciarumque subsimilium dicitur ea, quae dein sequitur et sylvis abiegnis praesertim tegitur, etiam eam ob causam, quod circa paludes et lacus maximos solum plerumque humidum huic arbori idoneum frequenter occurrat.

Regio sylvatica (extra- vel) infra-lapponica (Myricæ) forsan appelletur illa, quae infra congeriei lacustris Lapponicæ (postea ulterius describendae) terminum posita est et copiosa Myrica Gale, Calla palustri, Rhamno Frangula etc. ornatur. Haec regio forsan totam Vestrobottniam occupat et quoque Angermanniam supra Skulskogen, quousque Arundo lapponica descendit.

Regio Norrlandica (Acerina) nobis sit, ubi latiores arbores frondosae sicut Acer, Tilia, Corylus, Opulus, Xylosteum saltem ad latera montium ferti-

---

*) Hoc ut magis evidenter appareat, inspiciatur Florae Lapponicae Mappa Botanico-geographica, in qua tamen limites infra lacum Tornensem corrigantur secundum *Zetterstedt Resa Del. 1. p. 237.* et *Del. 2. p. 5. 6. 18.* ita, ut terminus Pini sylvestris ad finem lacus Tornensis et Abietis ad Wakkokoski supra Rautasjoensuu proferatur. Hoc modo convenientia hujus tractus eo major cum Lapponiis meridionalibus oritur, quarum limitem septentrionalem fere constituit, e quo limite termini dein eo magis transversales et circulo arctico fere paralleli evadunt. Hinc eo evidentius evadit, cum, postquam summas alpes ad occidentem magis sitas descripsimus, a summo septentrione versus meridiem in describendo descendamus.

liorum crescere incipiunt. Dein subdividi forsan posset in superiorem, Alno glutinosa carentem (nisi ad littora maris), et inferiorem vel meridionalem, ubi Alnus tam glutinosa supra littora vel in regionibus interioribus quam incana exsistunt.

Regio Quercûs (vel Sveciae mediae latiori sensu sumtae) inter terminum septentrionalem Quercûs et eundem terminum Fagi extensa est. Quercus crescere desinit satis definito limite, ut in libro s. l. annotavimus, infra dimidiam fere partem fluviorum in lacum Mälaren a septentrione profluentium, ad Carlskoga et oram septentrionalem lacus Venern, sic, ut quo magis occidentalis eo inferior vel magis meridionalis obliquo ductu evadat. Eundem terminum observant Ornithogalum luteum etc.

Regio Fagi (vel Gothiae meridionalis) terminatur septentrionem versus obliquo termino, qui contraria directione occidentem versus adscendit. Incipit enim infra fretum Calmariense (vel ad litus maris paullo supra illud fretum prope Mönsterås), ita ut tota Oelandia et adhuc magis Gotlandia excludatur, et procedit supra flumina infra idem fretum mari adfluentia, dein supra Helgasjö, Vidöstern ad Vernamo, per Kulltorp, supra Borås inter Flaberg et Borgstena usque ad Bahusiam meridionalem. Quum autem Fagus solum rupestre singulare requirat, hic terminus magis inaequalis ac incertus quam Quercûs evadit, adeo ut ad latera meridionalia montium ex. gr. Qvensås prope Ekesjö et magis etiam in monte illo singulari lacus Vettern Omberg eximia Fageta exstent*). —

*) Directio obliqua termini Faginei jam indicata etiam extra Sveciam confirmatur vel utrinque continuatur, uti conspicitur in *Schouw plantegeogr. atlas t. 1. et p. 175. 176.* — Contra vero Quercus versus orientem potius adscendit, in Finlandia ad Björneborg usque et in tota fere Russia ultra 60 gr. lat.

Subdivisionem hujus regionis quodammodo efficere videtur Carpinus, ita tamen ut ejus terminus versus orientem potius adscendat, cum etiam in Oelandia altius quam ipsa Fagus occurrat. Ejus terminus itaque termino Quercûs magis parallelus videtur. — Paullo supra terminum Fagi in utriusque maris insulis crescit Euphorbia palustris, nec ceterum ullo loco.

III. Zonae magis longitudinales.

Postquam hos terminos quodammodo transversales vel ad latitudinem ductos qualitercunque definitos habemus, jam sequitur diversitates a longitudine magis pendentes recensere, quae non tantum a maribus diversis longitudinem regni fere sequentibus, verum etiam a constitutione geologica, juga plura tum alpino jugo parallela tum ipsum idem forsan continuantia, efficiente, veniunt. Constituit nostra patria jugum longitudinale peninsulare inter continentem orientalem et regiones maritimas occidentales ita in medio positum, ut latus orientale longe alias habeat plantas quam plaga occidentalis. Hinc diversitates secundum longitudinem vel inter vegetationem orientalem et occidentalem parum minoris momenti sunt, quam secundum latitudinem vel inter septentrionales et meridionales regiones. Sicut diversitates transversales praecipue a temperatura pendere videntur, ita longitudinales a siccitate et humiditate primam originem habere putamus.

Alpium Lapponicarum latus Norvegicum utpote oceano obversum a Svecico latere terminibus praesertim Pinorum inferioribus differre non miremur, sed propter mitiorem brevioremque ibi hyemem arbores frondosae meridionaliores longius quasi juxta littus serpunt septentrionem versus ex. gr. Corylus, (sicut Fagus in meridionalioribus). Nonnullae quoque herbae Svecicae ex.

gr. Rubus arcticus ibi fere desiderantur, cum contra aliae ibidem copiosiores ex. gr. Saxifraga Cotyledon, cæspitosa etc. vel tantum ibi repertae, ut Polypodium Oreopteris.

Regionem lacustrem alpinam satis peculiarem ad centrum summum alpium Lapponicarum exsistere notamus, scil. circa lacus Virihjaur et Vastinjaur, quae plantas alpinas valde meridionales ex. gr. Satyrium albidum, Aconitum Lycoctonum β lutescens, Caricem bicolorem, Phacam lapponicam vel etiam proprias sicut Arenariam humifusam alit.

Regiones lacustres sylvaticae dein totum alpium jugum elevatius comitantur et provincias ei proximas scil. Lapponias plerasque, Jemtlandiam, Herjeådaliam et forsan etiam Dalecarliam constituunt. Has provincias lacustres quasi ortas esse vidimus per aquam ab alpibus ruentem, sed dein jugis illis sylvestribus partim rupestribus partim sabulosis, ipsas ab inferiori subsequenti et magis littorali tractu separantibus, quasi repulsam. Ubi alpium jugum humilius evadit vel ita desinit, ut alpes maritimae sint diversae a jugo illo interiore aquas ad diversa maria dirigente scil. in Lapponia Tornensi etc., ibi quoque nulla talis regio lacustris ulterius exsistit; verum aquae continuo fluxu ab alpibus usque in mare decurrunt. Ita etiam in Dalecarlia, si nempe regio illa circa Siljan sita huc non numeratur, quae saltem nimium ab alpibus remota est et qualis in Dalecarlia occidentali non reperitur. Regiones dictae lacustres, quamquam satis inter se analogae, tamen latitudine interdum non parum differunt, ita scil. ut per Lapponias fere semper eaedem, sed in Jemtlandia omnium latissimae, in Herjeådalia iterum angustae. Secundum hanc majorem minoremve latitudinem etiam terminus earum inferior (qui terminis statisticis inter has altiores et sequentes inferiores provincias etiam quodam-

modo coincidit), magis minusve remotus evadit, et sic quoque regiones inferiores magis maritimae convenienter naturae dilatantur vel angustantur.

Regiones inferiores magis maritimae vel littorales ad totum sinum Bottnicum latiori sensu (et mare Bottnicum per se etiam includente) sitae, non tantum dicto modo latitudine inter se differunt, sed, ubi terminus lacustris iis vel potius mari propior, ibi etiam magis montosae evadunt. Sic Vestrobottnia omnium maxime campestris et saepe quasi alluvialis est, cum contra Medelpadia quasi particeps facta sit montium ad terminum lacustrem Jemtlandiae quodammodo pertinentium nec non ejusdem plantarum ut Aconiti Lycoctoni, Polemonii cærulei. Sunt quoque aliae diversitates inter Vestrobottniam et Norrlandiam proprie sic dictam; in hac scil. crescere desinunt Drabellæ (v. Drabæ annuæ) et quidem denique floribus luteis instruuntur, sicut Drabæ perennes etiam ad summas glacies alpium floribus luteis finiuntur. — Dantur quoque exceptiones in praedicta dispositione, ceterumque varia observanda. Ex. gr. Flumen maximum Angermannicum longiori ductu infra lacus minores perducitur et sic insulas fluviatiles conformat, in quarum glarea Tamarix germanica fere sola, eique consociata Salix amygdalina etc. — Exsistit quoque in Helsingia quasi regio lacustris supra littora maris circa lacus illos Dellen etc. sita.

De Dalecarlia observandum videtur, quod jam (in statu praesenti) nostro sensu ad Norrlandiam pertinet, utpote quae in mare Bottnicum suas aquas effundit; sed ante hominum adventum aquas suas sine dubio lacu Mæleri dedit, et ideo sensu naturali sicut politico Sveciæ per se magis pertinuit. Oscillando inter lacum Mælaren et mare Bottnicum flumen Dalecarlicum quoque Uplandiae adeo terram deposuit, ut haec provincia

quodammodo ejusdem quasi delta respicienda sit, nam sine hac terra forsan insulis Alandiæ magis similis fuisset. Regio lacustris inferior Dalecarliae etiam superbit Aconito Napello, quod regionum australiorum potius quam septentrionalium est incola. Sic omnia haec se mirum in modum jungunt.

Venimus quoque jam generatim ad magis complicatas considerationes, ubi divisiones etiam magis multiplices necessario oriuntur. Nobis naturam quaerentibus magis convenit, ut divisiones et denominationes antiquioris geographiae, sicut ex. gr. in Tunelds Geographi propositas, sequamur (et ejus nomina svecana in parenthesi adponamus), quam ut recentissimas dispositiones statisticas (quales in Djurbergs Geographi adsunt) accipiamus; nam quo illae antiquiores eo etiam necessario naturae propiores, quia successu temporis omnes institutiones civiles magis potentes evaserunt adeo ut naturae limites transscendere facilius potuissent. Quin autem magis naturales coordinationes in lingva et moribus incolarum adhuc permanent et diutissime permanebunt, nullum est dubium; nemo itaque credat, nos hic mortui quid resuscitare.

Secundum haec indicia, illa, quae jam sequitur maxima pars regni, dividitur in 1. Svecia per se, 2. Gothia versus orientem, 3. Gothia versus occidentem et 4. Gothia versus meridiem.

1) Svecia per se (Swea=land för sig sjelf) aquas suas omnes in mare orientale ad Stockholmiam, hinc etiam respectu aquarum sicut commerciarum magis insignem quam regionis terrestris cujusdam propriae, emittit; ubi ceterum ob regurgitationem subitaneam totius systematis aquarum maris orientalis supra indicatam etiam intrant plantae littorales ex. gr. Trifolium fragiferum, vel saltim oris maritimis aliâs pertinentes ut Convolvulus sepium, adeo ut heic etiam eximius concur-

sus plantarum diversisssimarum. Aquae praeterea propriae centrales, ut omnes scimus, lacubus illis maxime memorabilibus Mælaren et Hjelmaren constituuntur, accedentibus inde dilabentibus fluviis. Quae versus septentrionem juxta hos lacus sitae sunt provinciae multo latiores et plures esse reperiuntur, quam quae ad meridiem adsunt, eam naturalem ob causam, quod aquae generatim in Svecia tota magis a septentrione defluunt.

Uplandia sicut provincia maxime orientalis, etiam quodammodo peninsularis et, ut supra diximus, quasi delta fluminis Dalecarlici, hinc etiam omnium maxime campestris, fere alteram Scaniam constituit. Aquas suas plerasque ad Upsaliam tanquam centrum suae planitiei colligit et dein lacui proprio Ekoln dicto infert, qui denique cum lacu Mälaren jungitur fere tali freto ac Mälaren cum mari. Vegetatio ejus quoque quam maxime orientalis cum Salvia pratensi, Fumaria parviflora etc., quarum similes potius in insulis oppositis Dagö et Ösel Estoniaque quaerendae quam in ulla alia provincia Svecici regni; nec igitur credat quis, omnes plantas a meridie per Scaniam venisse. Ab orientali illa plaga quasi advenisse quoque videntur Scutellaria hastifolia, Lavatera thuringiaca. Ceterum multae plantae campestres heic quasi ad terminum suum septentrionalem aggregantur sicut Fragaria collina, Polygala comosa. Quatenus Epilobium rivulare heic solummodo reperitur, minus certum videtur.

Vestmannia omnes suas aquas a septentrione in Mälaren magis directe perducit. Praesertim major ejus et magis campestris pars, supra Mälaren sita, Uplandiae non valde dissimilis, nisi adhuc magis lacustris esset; sed occidentalis ejus accessio aquam per Arboga-å mittens magis montosa, attamen non ita ut Vermlandiae similis evadat, verum potius Dalecarliam respectu soli et vegetationis referat.

Nericia per se utpote occidentalem partem lacûs Hjelmarem ambiens indeque aquas mittens, quamquam parva, tamen maxime memorabilis provincia, omni respectu intimam partem ne dicam saccum occlusum Sveciae constituens, in quo fertilitas eo major, cum ibi sola formatio transitionis evidens in Svecia per se exsistens, de qua infra *).

Sudermanniae pars occidentalis ad alterum dimidium lacûs Hjelmaren sita fere ejusdem indolis est ac Nericia, sed magis orientalis pars valde exasperata, ita tamen ut loca laetiora ubique interjacent, quae Ostrogothicae fere indolis sunt, ex. gr. Vårdinge cum sua Anemone pratensi.

2) Gothia versus orientem (Götha-land mot öster) quasi alteram Sveciae partem orientalem se quoque offert, et aquas suas in mare orientale ducit, exceptionibus infra sub Smolandia considerandis. Lacum Vettern ei totum pertinere putamus, sed ita limiti proximus est, ut tota regio quasi ab ejus litore averso lineaque dein continuata usque in medium mare orientale definiatur.

Ostrogothia ejus primaria pars esse vel ex solo nomine intelligitur. Ad optimam et maxime orientalem oram lacus Vettern extensa, exitum ejus versus mare ambit omnesque aquas ad idem fluentibus includit. An autem terrae magis quam aquarum fertilitate superbit, dubium videtur, quum Viciam pisiformem et Festucam donacinam offerat.

Gotlandia ut maxima pars calcarea totius Sveciae infra consideranda est. Hic tantum animadvertendum, quid

*) Quamvis omnibus his provinciis plantas proprias adscribere vel vegetationis naturam paucis verbis hic exprimere non possumus, tamen juvat eas suo loco notare. Conspectus hic ut tentamen coordinationis locorum et vegetationis considerandus est, quod in posterum ubique augere et supplere studebimus.

efficiat situs ejus insularis et maxime orientalis in medio maris orientalis, cui adscribimus Sorbum Ariam etiam in Gotske Sandön aliisque oris non calcareis obviam.

Ölandia quoque ut tota calcarea infra tractabitur, sed neque ejus omnes proprietates a solo tantum, verum etiam a situ marino elevato derivandae, quo fit ut magis alpestrem naturam sua Carice obtusata, Ranunculo illyrico, Helianthemo oelandico patefactam induat, quam ulla alia pars Sveciae.

Smolandia maximam partem Gothiæ versus orientem constituens, tamen apud nos aeque ac historicos indivisa vel potius continua manet. In nulla enim alia tam vasta regione procedendo ab oriente in occidentem tam continue vegetationis mutationes persequi licet, et quidem id usque dum in summam sterilitatem, quae etiam ultimae videtur smolandicae naturae, abeat. Si itaque incipiamus a Calmariensi gubernatione septentrionaliori supra Vestervik, nullibi magis Ostrogothica et laetior vegetatio, eaque, ut ita dicam, vernalis reperitur, utpote fulgens laetissimis et succosis suis Melampyris versicoloribus et Orchide sambucina nec non Corydali cava eximie ornatis tum carneis tum albissimis floribus, juxta quas altius intra oras Trapa natans interdum detegitur. Reliqua Calmariensis regio infra oppositum angulum septentrionalem Oelandiæ macrior quidem est utpote magis campestris, sed ceterum fere eadem. Mox Smolandiam interiorem adscendentes amittimus Asclepiadem Vincetoxicum, Lathræam, Saniculam, Athamantam Libanoten, Loniceram Xylosteum, Rhamnum catharticum; sed ad summum ejus jugum contra attingimus Thesium alpinum et Potentillam acaulem, huic Zonae omnino proprias. Dein in Smolandia media circa Helgasjö oculis se subducunt Melampyrum nemorosum, Alo-

pecurus pratensis, Pulmonariæ, Viola mirabilis et hirta, Laserpitium latifolium etc.; et contra obvenit Erica Tetralix, quae omnium forsan exactissime occidentem ab oriente distingvit. Postea versus Lagam perdimus Spiræam Filipendulam, Saxifragam granulatam, Helianthemum vulg., Campanulas omnes latifolias, Plantaginem mediam, Ornithogala etc., ita ut denique in Smolandiam maxime occidentalem trans Lagam perventi nihil vegetationis orientalis, citius et laetius florentis, nobis superesse videtur; sed ejus loco accipimus magis lentam et quasi autumnalem vegetationem scil. Fagum, Gentianam Pnevmonanthem, Cornum svecicam, Hypochæridem radicatam et glabram, nec non praesertim Filices aliâs perraras, verum hic insolito frequentes, ut Osmundam regalem, Blechnum Spicant, Pilulariam globuliferam etc. (ad quas accedit maxime proprius hujus regionis Scirpus fluitans)*). Hanc magnam differentiam inter vegetationem orientalem et occidentalem primum ortam esse vidimus a diversis maribus et plagis adjacentibus: orientali magis subitam vegetationem emittente, occidentali pro aequali temperatura magis lentam et diuturnam gignente; dein etiam a solo versus orientem minus quam occidentem arenoso et emarcido nec non magis calcareo. Smolandia quidem secundum decursum aquarum dividi potest in orientalem aquas ad mare quam maxime orientale supra Blekingiam mittens, mediam aquas per Blekingiam Scaniamque orientalem ducens, et denique occidentalem aquis per Hallandiam in mare occidentale exeuntibus, quae quidem ultima saltem Gothiæ versus occidentem adnumeranda videtur; sed ceterum tanta, ut supra diximus, continuitas hic occurrit,

*) Conf. Cel. *Friesii Stirp. Femsionens.*

et praeterea quoque tota Lagae regio ipsi lacui Vettern ejusque parti Smolandicae arenâ suâ volatili Elymo arenario tectâ tam analoga est, ut vix dubium sit, heic ad Lagam Vettero simillimum lacum aliquando exstitisse, eumque forsan tunc in longe aliam directionem, quam Laga jam servat, scil. meridiem ne dicam orientem versus per Helgeâ se evacuantem. — Postquam sic vegetationem occidentalem cognitam reddidimus et illi quoque adscripsimus Narthecium ossifragum, Convallariam verticillatam, Satyrium albidum, simulque Gothiam versus occidentem quodammodo intravimus, procedamus ad hujus considerationem specialem.

3) Gothia versus occidentem (Götha-land mot wester) aquas suas mari occidentali mittens, eas tamen plerasque, etiam a limitibus praecedentis regionis principalis, primum in lacum suum maximum centralem Venern colligit, ut magis conjunctae per Götha-elf exeant. His aquis maximis sibi intermediis quoque in provincias diversas sequentes subdivitur.

Vestrogothiam primum harum nominandam esse non dubitamus, quia Ostrogothiae opposita sit et oram maxime fertilem et aquas minores a meridie excipientem lacûs Venern constituit (ubi Genista tinctoria), denique aquam ejus omnem ad mare usque conducit (ibique Senecionem aquaticum recipit). Magna ceterum pars inter Smolandiam et Hallandiam fere intrusa hisce provinciis nimium similis est simulque nimium macram occidentalem vegetationem habet. Magis orientalis ejus pars versus Vettern sita fere ut Smolandia media Laserpitium latifolium, Athamantam Libanoten conservat, sed adhuc magis orientalis vegetatio ex. gr. Melampyro nemoroso indicata nullibi observatur.

Vermelandia orientalis utpote Sveciæ per se contermina quoque respectu vegetationis ad eam valde ac-

cedit, nec ejus suprema pars Dalecarliæ etiam contermina huic dissimilis est; sed ad exitum fluminis Klarelfven Linum Radiolam et dein in Gilberga Gentianam Pnevmonantem reperimus, quas plantas utrasque ut eximie occidentales habemus. Lacus Venern undique cingitur Erica Tetralice, quae non nisi unico maxime singulari et paludoso loco juxta Porla ad Nericiam usque dispersa esse reperitur.

Dalia latus quam maxime occidentale lacus Venern constituens primum nobis ab oriente venientibus offert Pedicularidem sylvaticam. Orae ejus diversae alias Vermelandiæ, Vestrogothiæ et Bahusiæ similes, nec quatenus proprii quid habeant nobis satis expertum est.

Bahusia, quamquam mari quam maxime exposita, tamen pinetis non aeque caret ac provinciae jam infra recensendae. Alias adventitiis magis quam sibi omnino propriis plantis memorabilis esse videtur. Spergula subulata tamen heic major et frequentior forsan est quam in oris sequentibus.

4) Gothia versus meridiem (Götha-land mot söder) dicuntur provinciae, quae extra Smolandiam supra qualitercunque definitam sitae sunt, et quae extra-smolandicae inde forsan dici potuissent. — (Smolandia scil. versus has provincias quasi tergum obvertit, idque jugis montanis, si non semper altitudine tamen latitudine, insignibus et inde quam maxime macris, vix nisi culturam Secalis vernalis alias in Gothia fere ignotam admittentibus, constitutum, adeo ut non mirum heic quondam fines totius regni positos fuisse, quare etiam provincias extra-smolandicas incolae ipsarum novam Sveciam dicunt. Fere idem si non majus intercedit discrimen inter Smolandiam atque has provincias exteriores, quam inter Lapponiam reliquasque regiones lacustres Norrlandiæ atque regiones inferiores maritimas Bottnicas). — Provinciae dictae

extra-smolandicae eo magis maritimae sunt, quum duobus diversis maribus obvertantur, vel inter haecce maria promontorium tum orientalibus tum occidentalibus ventis obrutum efforment. Inde etiam evenit, ut hae provinciae pinetis fere omnino orbentur, nisi ad interiores fines Smolandicos (simulque Polygono viviparo etc. destituantur) et eorum loco Fagetis lentibus cum Lonicera Periclymeno, Sambuco tegantur, ubi scil. ericeta ventorum nimiorum producta frequentia terram non obruunt. Fere ob eandem causam limes inter vegetationem orientalem et occidentalem ibi multo minus definitus quam in Smolandia, ventis magis regularibus ab utroque tantum latere perflata. Sicut venti extra Smolandiam sese decussare videntur, sic etiam vegetatio orientalis et occidentalis ibi se invicem transscendunt: ex. gr. Melampyrum nemorosum tam orientale usque ultra Hallandsås pervenit, cum contra occidentales illae Erica Tetralix et Gentiana Pnevmonanthe ne quidem in Blekingia omnino desiderantur. Attamen vix dubium videtur, quin vegetatio occidentalis generatim praevaleat, ita ut Gothia versus meridiem hoc respectu fere utut continuatio Gothiæ versus occidentem consideranda et tractanda sit. Ejusdem provinciis communes sunt: Gnaphalium arenarium, Cineraria palustris, Inula Pulicaria, Chærophyllum Anthriscus, Stachys arvensis, Sison inundatum, Juncus capitatus, Holcus mollis, Aira præcox, Panicum sangvinale, quamquam pleraque in Scania frequentius reperiuntur.

Hallandia respectu vegetationis, maxime occidentalis provincia totius regni esse videtur. Exstat ibi in scopulis extimis maxime occidentale illud Hypericum pulchrum, et ceterum ericeta fruticulos illos leguminosos scil. Genistas recipiunt, vixque aliae sylvae quam lenta Fageta lichenibus herbaceis referta exsistunt, inter

quae locis lapidosis elatioribus Galium saxatile, locis autem limosis versus litora maris Ranunculus hederaceus. Quo magis Scaniæ vel potius angustiori illi transgressui ventorum inter sinum Lagensem et flumen Helgeâ propior, eo etiam magis singularis ejus vegetatio generatim evadit. Ceterum prope Scaniam insignitur Solani nigri varr. baccis coloratis et Mespili Cotoneastri varr. discoloribus nec non Gei urbani deformationibus, quae hujus orae maxime occidentalis extimis processubus adscribendae, ad quas proprietates forsan etiam major copia et saturatior color Panici sangvinalis pertinet.

Scania, angulum meridionalem regni constituens, etiam omni sensu et quadrilatera et quadrangula provincia, ab omni ora quid recipiens vel emittens, censenda est. Ad angulum suum occidentali-septentrionalem Hallandiæ satis similis esse reperitur. Pars vero occidentali-meridionalis omnium maxime plana fertilisque Crepide bienni, Trifolio striato etc. insignata, ita tamen ut exsistat regio interior circa Skabersjö et Roslätt mirum arenoso-montosa Acer campestre et Filaginem germanicam fovens, ceterum paludibus profundissimis fere Gotlandicis excavata. Angulus meridionali-orientalis, sic ut totum latus orientale et praesertim sinus inter ipsum et Blekingiam, montibus suis arenae volatilis ut supra dixi inprimis eminet. Intra hos adest regio hinc inde mire campestris et calida ventis magis exempta et calore solis melius fruens forsan quam ulla alia provincia; itaque plantis australioribus forsan adventitiis ex. gr. Alsine viscosæ, Euphorbiæ Cyparissias, Asaro europæo etiam perquam idonea. Alibi montosa praecipue Galeopside Galeobdolo ornatur.

Blekingia interior minus quam supra dictae provinciae a contermina Smolandia differt, cujus fluminibus

etiam frequentius exarata est. His aliisque de causis vegetatio ejus admodum mixta.

Praeter jam descriptas diversitates, a maribus diversis vel plus minus vicinis inprimis derivandas, etiam alia discrimina observantur, quae forsan in genere animadvertenda sunt. Ex. gr. Allium Schoenoprasum a mari septentrionali per omnes oras maris occidentalis et orientalis usque ad Roslagiam, sed non ultra, reperitur; itaque, etiamsi in ipsis littoribus non semper crescat, tamen aërem maris magis salsi requirere videtur, neglecto omni respectu temperaturae aëris. Contra Allium arenarium, Geranium molle, Vicia lathyroides circa oras meridionales crescunt quousque temperatura aëris fere eadem sit. Dianthus Armeria longe magis oris orientalibus quam occidentalibus gaudet. Ceterum continentalis quodammodo vegetatio exsistere videtur, ad insulas etiamsi fertilissimas ex. gr. Oelandiam et Gotlandiam non aut vix transgrediens, cujus rei exemplum sit Vicia cassubica etc. Quod lacus Mæleri utpote interdum aquam marinam recipiens plantas quoque marinas habet, supra notavimus; hic autem observandum videtur, quod alii lacus maximi praesertim Vettern et Venern etiam vegetabilibus favent aliàs vix nisi ad oras marinas tam alte vel altius versus septentrionem occurrentibus sicut Allio ursino, Hederæ, Taxo, Berberidi, (Trifolio fragifero), Eupatorio cannabino, Epipactidi Nido avis, Carici arenariæ, Mercuriali perenni.

IV. Aliae diversitates soli.

Omnes fere jam supra descriptae regni divisiones et provinciae id commune habent, quod tum a Svecia per se tum inter se distingvantur jugis vel discriminibus plus minus montosis vel saltem sylvestribus, et quod

introrsum versus centrum vel partem suam principalem regione magis campestri gaudeant. Sic totum regnum quodammodo variegatum ne dicam areolatum evadit, limitibus vel dissepimentis plus minus latis vel extensis quasi totidem exceptiones ab indole progressiva regulari vegetationis efficientibus. Etiam hanc ob causam dictae provinciae sensu quoque Botanico valde memorabiles fiunt, quarum inaequalitates intra terminos generaliores vegetationis respicere voluimus, quando in opere nostro ubique locuti sumus de regionibus magis montosis (quam campestribus) vel vice versa. Ut autem rem quantum in genere fieri potest exactiorem reddamus, jam paullo definiendum, quod cum his illisque dictis intelligendum velimus, praesertim cum hae denominationes valde relativae sunt et in variis terris vario modo graduque modificantur. Apud nos in Svecia media et australiori, ubi montes alti omnino nulli sunt, montosa dici potest ex. gr. congeries illa eminentiarum, quae Sveciam per se a Gothia distingvit et primum sylvam Kolmorden inter Ostrogothiam et Sudermanniam constituit et quae inde continuatur usque in Tiveden inter Nericiam et Vestrogothiam atque utplurimum circiter 300 ped. paris. supra mare attingit. Ubi his minores tantum eminentiae adsunt, regio quidem non propriae montosa, sed respectu aliorum locorum vicinorum magis montosa (quam campestris) dicitur, et tales sunt plerique limites inter nostras singulas vel minores provincias. Hic tamen observandum plures eminentias vel altitudines coacervatas, quamvis paullo minores, magis efficere ad vegetationem montosam reddendam, quam unum alterumve cacumen magis separatum et discretum, quamquam aliquantum altius. Etiam si altitudines planitiebus praesertim maritimis immixtae vel interruptae sunt, eo minus hoc respectu valent. Sic ex. gr. regio Calmariensis septentrionalis supra Vestervik, quae multis exi-

mie montosa videtur, vegetationem magis campestrem (quam montanam) habet, cum contra par. Femsjö eminentiis minus conspicuis insignita valde montosâ vegetatione praedita sit. Porro observandum vegetationem campestrem ad lacus et flumina majora altius adscendere ex. gr. Vermlandiae ad Klarelfven, quam in loca interjacentia non nisi aquis minoribus praedita vel ferrimontana. Inaequalitates omnes sive sint glareâ sive saxo constitutae, quae minores sunt quam supra dictae, montium nomine jure meritoque venire non possent, quamquam vulgari lingva saepe ita salutantur. Sic ex. gr. Upsaliæ rupes Godtsundenses, vulgo montes dictae, utpote 100 pedibus vix altiores, planitiem non interrumpunt vel ejusdem effectum imminuunt, nec ullas plantas regionibus re vera montanis proprias (ut Chrysosplenium, Stellariam nemorum, Impatientem Noli tangere, Listeram ovatam, Hieracium paludosum, Onocleam Struthiopt.) alunt. Saxa minora vel planiora ubique, pro constitutione geologica generali terrae Svecanae, in planitiebus exsistunt, ita-ut vix nisi regiones formationis transitionis vel adhuc juniores his exemtae sint. Hae itaque regiones utpote valde singulares tum conformatione plerumque planiori magis extensa tum praecipue constitutione terrae *) jam considerandae sunt.

Regiones formationis transitionis et hac ipsa juniorum ob utramque jam dictam causam plantas varias

*) Ex effectu illo conjuncto tum planitiei perfectioris et majoris ad lacus summos extensae tum calcis copiosae et non mixtae provenire videtur, quod formationes hae nostrae in vegetationem mutandam tam multum valeant, cum contra in alpibus Europae meridionalis solum calcareum parum aut nihil efficere videatur, ut etiam confirmavit *Schouw plantegeogr. p. 140.* — Praeterea heic praesertim conferenda, quae scripsi de constitutione geologica Sveciae in *Svea I. ed. 2.*

Dicotyledoneæ subexalbuminosæ | ne…

Gruinales	Columnifer.	Calycanth.	Papilionac.	Senticosæ	Pomaceæ	Siliquosæ	Verticillatæ	Asperifoliæ	Aggregatæ	Compositæ	Amentaceæ	Coniferæ	Liliaceæ
					3	53							
										87	25		
										α. β. γ.	α. β.		
21	15	11	40	28	11	44	31	14	10	15.26.46.	18. 7.	4	19
					9	0							
										22	17		
										α. β. γ.	α. β.		
5	0	6	4	12	3	8	4	3	1	4. 9. 9.	14. 3.	3	5

P l a n t a e

ad pag. LXVIII.

	Monocotyledoneæ						
	Filices	Gramina	Calamariæ	Aroideæ	Tripetaloid.	Liliaceæ	[illegible]
				262			
Scania	40	79	58	4	40	19	2
				103			
Lappon. sylvat.	19	25	30	0	19	5	[illegible]

	Dicotyledoneæ albuminosæ												
	Umbellatæ	Stellulatæ	Dumosæ	Tricoccæ	Luridæ	Personatæ	Campanac.	Rhoeadeæ	Multisiliqu.	Coryophyll.	Rotaceæ	Bicornes	Holoraceæ
							282						
						36							47
						α. β. γ.							α. β. γ.
Scania	33	12	12	8	5	10.24.2.	17	7	30	39	19	17	18.19.10.
							83						
						18							8
						α. β. γ.							α. β. γ.
Lappon. sylvat.	5	5	2	0	0	7.11.0.	7	0	12	9	4	13	1. 6. 1.

	Dicotyledoneæ subexalbuminosæ													
	Succulentæ	Gruinales	Columnifer.	Calycanth.	Papilionac.	Senticosæ	Pomaceæ	Siliquosæ	Verticillatæ	Asperifoliæ	Aggregatæ	Compositæ	Amentaceæ	Coniferæ
							3	53						
												87	25	
												α. β. γ.	α. β.	
Scania	12	21	15	11	40	28	11	44	31	14	10	15.26.46.	18. 7.	4
							9	0						
												22	17	
												α. β. γ.	α. β.	
Lappon. sylvat.	2	5	0	6	4	12	3	8	4	3	1	4. 9. 9.	14. 3.	3

alibi non crescentes producere constat, inter quas Orchideas, his regionibus tam proprias et insignes, heic memorare tantum opus est. Has itaque regiones recensere omnino oportet, idque procedendo a majoribus et vegetatione propria praecellentibus ad minus insignes.

Insulas maris orientalis insignes, scil. Gotlandiam et Oelandiam, heic primum nominandas esse patet, tum ob petram calcaream puram eamque planissimam maximeque denudatam, tum respectu situs in mari vasto indolem campestrem usque in alpestrem evehentis. Varias quoque plantas ipsis communes, nullo alio loco repertas, habent hae insulae, ut in locis quam maxime expositis et summis Globulariam vulgarem, ad promontoria sua australia Adonidem vernalem, sub petrae praecipitiis Coronillam Emerum, in campis petrae denudatae Sisymbrium supinum, Artemisiam rupestrem, Galium rotundifolium, Scandicem Pectinem, in pratis Orchidem pyramidalem (ut hic non dicam reliquas Orchides ibi perquam vulgares, alibi rarissimas), Caricem tomentosam, Elymum europæum, in paludibus Schoenum Mariscum (in Oelandia tamen est rarior, an in Vestrogothia, adhuc incertum). Convenientia tanta licet sit, variis tamen modificationibus satis inter se differunt, ut seorsum considerentur.

Gotlandiam, ut vastissimam insulam pure calcaream, etiam aliis regionibus suae formationis Orchideis pulcherrimis etc. praecellere, jam non miramur; eam tamen non omnia vegetabilia ejusdem formationis gignere, mox patebit. Ob situm suum in mari magis septentrionalem, quam reliquarum ejusdem formationis insularum, forsan etiam præsertim in septentrionali-occidentali sua parte vegetabilia fere calcareo-alpina Austriae eam praebere vidimus, sicut: Helianthemum Fumanam, Inulam ensi-

foliam, Serapiadem rubram, Arundinem variam, nec non in paludibus Orchidem palustrem, Tofieldiam calyculatam, Schoenum nigricantem, Sangvisorbam, Ranunculum lanuginosum. Praeterea ut insula extima cum promontorio illo extimo, Scania, sequentes plantas communes, alibi non aut vix repertas, habet: Cyperum fuscum, Sium Falcariam, Pimpinellam magnam, Oenanthen fistulosam, Nasturtium aquaticum, Malaxidem Loeselii, Sorbum Ariam, Asplenium Scolopendrium, Juncum obtusiflorum, Euphorbiam exiguam, Antirrhinum Elatinen. Ab occidentali mari adventitiae herbae videntur Coronopus didyma et Ranunculus hederaceus.

Oelandia illa angustissima et inde etiam siccissima insula contrâ in meridionali *) sua parte, ubi fundus fere talis, qualis in lapidosis desertis versus mare mediterraneum ne dicam Africam, vegetationem habet fere ei accommodatam, Helianthemo oelandico, Carice obtusata, Artemisia laciniata, Potentilla fruticosa, Anemone sylvestri, Thlaspide perfoliato, Ranunculo illyrico et Chrysocoma Linosyride singularem. Ad has accedunt locis fertilioribus Ulmus effusa, Viola persicifolia et Verbascorum varietates. Ceterum ibi mirum in modum Baltica illa Chenopodium hirsutum et Selinum lineare, nec non magis Scanicæ plantae sequentes: Valeriana dioica, Selinum Oreoselinum, Veronica triphyllos, Holosteum, Corydalis cava, Gnaphalium luteo-album.

Scaniam utpote promontorium maritimum etiam varias plantas cum utrisque insulis dictis communes alere, ut Or-

---

*) Septentrionalis pars magis Gotlandicae naturae est, ut plenius exposui in *Vet. Ac. Handl. 1821. p. 305-319.*

chides scil. militarem (in maxime orientali parte) et ustulatam, Serapiadem ensifoliam, Anthericum ramosum, Alismam ranunculoidem, Buplevrum tenuissimum, Sium angustifolium, Chærophyllum sativum, Inulam Britanicam, Bellidem perennem, Cichorium Intybum, Fediam mixtam, Malvam Alceam, Evonymum europæum, mirum non videtur; attamen fere omnino respuit haec provincia plantas varias orientales, usque in Uplandiam frequentes, ut Asperulam tinctoriam, Athamantam, et contra accipit occidentalem illam Lunariam redivivam. Huic provinciae maxime propriae esse videntur Tussilago alba et spuria, Thalictrum aquilegifolium, Anthericum Liliago, Dianthus arenarius, Picris hieracioides, Veronica montana, Scabiosa svaveolens, Hypericum humifusum, Primula elatior, Campanula Rapunculus, Geranium phæum et malvaceum, Hordeum pratense, Aira caryophyllea, Potentilla opaca, Senecio erucæfolius, Betonica stricta, Lamium lævigatum, Arum maculatum. Tantum in calce cretacea ad Limhamn reperitur Ajuga alpina, et ad oram meridionalem Scaniæ adsunt Peucedanum Silaus, Apium graveolens, Orobanche major.

Vestrogothiæ regio formationis transitionis incipiat seriem formationum ad lacus nostros maximos sitarum. Propter occidentalem suum situm Lunariam redivivam, Cnicum oleraceum, Circæam lutetianam, Senecionem paludosum cum Scania communes gignere videtur, et plantas plerasque gotlandicas desiderare, ita tamen, ut in maxime elatis subalpestribus Arenariam ciliatam et Iberidem petræam proferat. Ceterum, quia cacumina ejus lapide Trapp dicto tecta

sunt, plantas Norrlandicas varias ex. gr. Pedicularidem Sceptrum Carolinum juxta magis australia vegetabilia memorabili modo gignit. Maxime originalis hujus regionis planta esse videtur Potentilla rupestris.

Ostrogothiæ regio formationis transitionis, ut magis orientalis est, ita etiam plantas plures cum Gotlandia communes, sicut Phacam pilosam, Orchidem odoratissimam, Melicam ciliatam, Bromum asperum, ostendit; etiam propter fundum suum magis elevatum, quam in ulla simili formatione, non paucas subalpinas, ut Bartsiam, Salicem hastatam, hic mirum in modum cum Fago consociat. Praeterea nonnullas plantas meridionales, in Vestrogothia non lectas, ut Tevcrium Scordium, Mentham sylvestrem, habet. Aliâs in utraque hac gothica formatione reperiuntur quidem adhuc, sed ibi denique crescere desinunt, Scabiosa columbaria, Cornus sangvinea, Aphanes, Geranium lucidum.

Nericiæ formatio transitionis omnium fere humillima et quam maxime inclusa, etiam a praecedentibus paucas plantas accepisse videtur. Hic crescere desinunt Orchis morio, Apargia hispida et Vestrogothicus ille Lathyrus heterophyllus.

Dalecarliæ regio formationis transitionis calcarea valde inaequalis et cum granite commixta est, et hanc forsan ob causam multas plantas campestri-calcareas desiderat, sed recipit contra nonnullas, ut videtur, calcareo-montanas, scil. Loniceram cæruleam, Hieracium prenanthoides, et maximum suum decus Epipogium aphyllum, quod e nullo alio apud nos loco tam magnum et pulchrum allatum vidimus.

Jemtlandiæ regio transitionis fere ejusdem indolis est ac Dalecarliæ, attamen promontoriis et insulis vario modo lacum suum majorem magis intrat, et hinc forsan

plantas australiores ex. gr. Ophrydem myodem, Pedicularidem sylvaticam melius conservat, simulque ob alpes nivales imminentes hisce Helveticum illud Satyrium nigrum copiosissimum et Scoticum illum Juncum castaneum versus alpes mirum in modum conjungit. Huc usque procedit Carex ornithopoda cum variis plantis magis meridionalibus una cum calce dein cessantibus.

Consideratis sic qualitercunque formationibus his, calce praesertim constitutis et ob calcem, ut videtur, vegetatione tam propria gaudentibus, animadvertere oportet, quomodo nihilo tamen minus effectus saepe, ubi accumulatus est, longius quam causa sua procedat, vel quomodo et quousque vegetatio haec, ut videtur calcarea, etiam in regiones magis granitoideas aliquando transeat. Ad eam aequalitatem jam tendere videtur natura organica, ut limites nimium acutos deterere et transire studeat, et sic etiam heic fere nulla est regula sine exceptionibus postponendis. Evidentissimum hujus rei exemplum praebere videtur mons Omberg, qui, quamquam fere totus granite constitutus, ob ambientem formationem transitionis et lacum maximum huic effectui conspirantem, fere omnino quasi calce tenuissimâ in omnibus paludibus et rivulis collectâ adspergitur et huic calci propria vegetatione undique obtegitur, sed qua calce etiam efficitur, ut destituatur (sicut optime observavit Agrelius) Gyromiis illis, aliâs lapidem graniten certissime comitantibus. Vegetationem maxime calcaream Gotlandiæ in insulas scopulosas Sudermanniæ copiosâ Iberide petræâ, Geranio lucido, Allio arenario, Melicâ ciliatâ irruere aperte vidimus; immo quaedam harum plantarum ipsum lacum Mæleri aliquando intrant, ubi tamen cito desinunt. Eandem fere vegetationem una cum Isatide, Loto maritima etc. in Blekingiam etiam dispersam esse scimus. Thalictrum minus, Sedum rupestre etc. non tan-

tum ex dictis insulis in Scaniam, verum etiam e Vestrogothia transitionis in oras Bahusiæ et Hallandiæ translata videntur. Mare praecipue in transportendo et communicando maxime efficax esse observamus, cum vehiculo suo communi arenâ utitur. Sic plantas calcareas in arena locorum valde a calce dissitorum saepe reperimus ex. gr. Gotlandiæ Dianthum proliferum et Iberidem petræam in arena Scaniæ ad Kåseberga, Gotlandiæ et Oelandiæ Gypsophilam fastigiatam etiam in interiore Scania immo Dalecarlia. Minus itaque mirum, Scaniæ Iberidem nudicaulem, Myosotidem versicolorem etc. in Bahusiæ locis similibus aliquando lectas esse, et sic in ceteris. Cum arena ab exteris terris primum advenisse videtur Medicago minima etc. Nec obliviscendum, omnem arenam vel terram littoralem calcarei quid ex testaceis comminutis orti continere. Quamquam vegetationem illam propriam calci transitionis praesertim tribuimus, tamen etiam calx primitiva, ubi late patet, eandem vegetationem assumere potest, ex. gr. ad Vårdinge Anemonem pratensem. Alibi plantae calcareae in locis ruderatis acquiescunt, cujus exemplum sit Lithospermum officinale, Carduus nutans.

Quando jam de causa materiali vegetationis sermo est, etiam considerandum crediderim, quantum vegetabilia in littoribus maris contra clima vel temperiem aëris luctari videantur, et quantum, non tantum vegetabilia proprie salsa ad littora maris versus septentrionem adscendant longius quam clima permiserit, verum etiam aliae plantae non alibi maritimae, immo etiam arbores ex. gr. Alnus glutinosa, Hippophaë denique maritimae omnino evadant et ad littora maris septentrionem versus quasi serpant. Praesertim variae plantae australes delectari videntur mari illo septentrionali nostro nunquam congla-

ciato, atque adeo quasi miros saltus facere, ut eo perveniant. Sic Phaca campestris inde ab Oelandia usque infima intra nostros limites non provenit antequam ad mare septentrionale Finmarkiæ maxime orientalis. Etiam magis miramur, Cinerariam campestrem a Scania extima saltum facere usque in tractum Fælles district dictum Norvegiæ ultimæ, idque tam perfecte, ut eam ne circuitu quidem ullo per loca intermedia eo perducere sciamus. Attamen rationem mox inveniemus, cur hae plantae campestres loca etiam respectu temperiei tam diversa quam dissita sibi eligant. Maris illius enim nunquam conglaciati temperiem mitem non satis admirari potuimus, quando hieme ex alpibus nive omnique frigore tam tectis ad littora ejus pervenimus, ita ut ibi fere refugium contra frigus quærere vellemus. Mihi itaque non mirum vegetabilibus idem accidere. Considerandum, quantum mare ad haec littora per aestatem sole nunquam occiduo re vera calefiat magis quam in ipsis australioribus terris, quo non tantum ingens congeries piscium et copia Balænarum nunquam non fortiter spirantium, verum etiam talis vegetatio Fucorum maximorum, ut simile quid forsan inter tropicos non exsistat. Quum autem jam inter geologos physicos constet, quantum vita organica praesertim vegetativa per terram ad clima temperiemve mitiorem reddendam conferat, ut sine vegetatione vix calor vivificus ullus esset, eo majorem, necesse videtur, ut haec in mari densiorem contactum cum eadem habente, effectum prodat. Hinc forsan non absonum foret contendere, in mari clima vel temperiem apud nos inversum esse, ita scil. ut ad NordCap mitius sit quam ad meridionalem Scaniam. Quantum peninsula nostra debeat mari illi septentrionali miti frigus avertenti et mitiganti, sine quo Sibiria fere esset, non satis aestimandum putamus; quare nec mare idem tam efficax ex Flora nostra exclusum voluimus,

ut intra ejusdem quoque limites, quantum fieri posset, etiam includeretur causa vegetationis. Mitem ejus effectum in littus vel supra littus adeo adscendere non dubitamus, ut in ultima Finmarkia proximae plantae campestres tam bene vegetare possint, quam in Scania; quanto enim illic terra frigidior, tanto mare calidius. — His allatis minus difficile est intelligere, quomodo ex. gr. Dianthus superbus in tam diversis regionibus ad omnia nostra maria crescere possit; nec ita mirum erit, Veratrum album ex alpibus helveticis usque ad mare septentrionale quasi saltum facere. Polemonium cæruleum, Veronica longifolia nullibi tam copiose proveniunt quam versus mare septentrionale, postquam multas regiones magis meridionales veluti intactas reliquerunt.

Nec desunt exempla plantarum terrestrium interiorum praesertim montosarum climati vel coelo se quasi opponentium. Sic ex. gr. Satyrium albidum ab infima Scania fere per totam montium catenam, immo alpium summam partem usque in Finmarkiam ultimam quasi serpit. Eodem fere modo Epipogium aphyllum non nisi locis interioribus per longitudinem regni repertum est. Memorabile est, hoc praesertim valere de illis plantis Orchideis solo tam addictis, ut nuper inferius eas calcem sequi repererimus a meridie in septentrionem, quousque solum calcareum satis extensum exsistit. Quam autem succositatem organicam sibi requirant difficillimum est dictu.

Heic forsan generatim considerandum est, quanta inveniatur convenientia inter plantas regionum campestrium et alpinarum, quae inde oriri videtur, quod plantae quaedam loca quam maxime aprica magis requirant quam temperiem definitam. Haec convenientia in alpibus Europae mediae tanta est, ut plantae campestres ibi continue in alpes ubique adscendant, et sine difficultate quasi

alpinae evadant; sed apud nos contrâ regiones campestres meridionaliores tanto tractu sylvarum vastissimarum ab alpibus nostris, in altera oppositaque et remotissima parte patriae sitis, disjunguntur, ut nulla communicatio continua inter illas possibilis esse videatur. Nihilo tamen minus etiam heic major exsistit convenientia inter plantas harum regionum quam quis facile intelligeret. Linnæus jam observavit Lichenem nivalem tum Upsaliæ tum in Lapponia crescere, sed in provinciis intermediis desiderari. Sic plantarum aliae quasi saltus faciunt, aliae magis clandestino serpunt. E regionibus campestribus magis meridionalibns in alpes quasi saltum faciunt Myosotis stricta, Arabis thaliana, Turritis glabra, Draba incana (et secundum Linnæum Androsace septentrionalis); contra magis serpentem putamus Primulam farinosam usque dum in P. finmarkicam forsan abeat. Directione autem contraria ex alpibus in campestres regiones saltus facere videntur sequentes, scil. Bartsia alpina in Gotlandiam et Ostrogothiam, Pingvicula alpina in Gotlandiam, Lychnis alpina in Oelandiam, pariter ac forsan Cornus svecica in Vestrogothiæ montes lapide trapp tectos e. s. p. — Aliae, ex. gr. Thesium alpinum, Potentilla subacaulis, quasi per saltum ex alpibus Germaniæ in Smolandiam usque venerunt; sed earum consideratio jam a nostro scopo magis aliena.

Causas jam considerantibus, quibus vegetatio alia fiat quam qualis e sola temperatura coeli directe esset, vel quibus efficiantur sic dictae exceptiones in geographia simplici plantarum, etiam videndum, quid forsan efficiat vel effecerit cultura vel potius industria hominum. Homines in vegetationem feram vel indigenam tantos exercuisse effectus, ut eo generatim limites quosdam turbaverint vel ullo modo species exstirpaverint, quantum scio, apud

nos pro certo non constat; itaque hic solummodo quaestio erit, quousque plantas adventitias tam secum traxerint, ut hoc modo vegetatio in toto vel ex parte alia facta sit vel adhuc fiat, quam natura originalis voluerit. Illas plantas, quae navibus casu apportantur, parum valere jam dudum supra contendi; jam tantum de agricolis et horticolis ulterius, quam in Ratione operis, sermo itaque erit *). Agros et hortos in toto per Sveciam tam parvum occupare spatium scimus, ut plantae indigenae has qualitercunque inquilinas variis de causis facile evincant vel extrudant, quando naturae soli relinquantur. Hinc sub manu hominum re vera tantum vivunt dictae plantae inquilinae, quamquam, cum ipsae se sponte disseminent, non possunt non spontaneae haberi. Has autem omnes a modis diversis culturae praesertim agro-

*) Quod autem plantae adventitiae numero et mole imminutae potius quam auctae evaserunt, forsan etiam causis politicis non parum nititur. Quando dominium svecanum ad omnes fere terras circa mare orientale sitas extendebatur, necessario etiam intercursus ex. gr. inter dominia magnatum trans et cis mare locata exsistebat, unde non fieri potuit, quin frumenta extranea saepius adportarentur et cum illis herbae arvicolae etc. Jam vero cum etiam Pomerania amissa est, omnis talis communicatio omnino cessavit; et ceterum quoque magis magisque evenit, ut terra indigena in possessionem rusticorum redierit, qui non tantum omni nexu cum extraneis terris carent, verum etiam frumentum extraneum ad sementem agrorum potius metuunt quam quaerunt, quia non tantum incertius respectu vis germinandi, verum etiam saepius et magis heterogeneis seminibus plantarum illarum arvicolarum morbisque inquinatum. Hinc quoque fit, ut minor illa quantitas frumentorum extraneorum, quae commercio jam adportatur, magis in cibum, quam ad sementem agrorum adhibitur. Saltem vix nisi ad urbes maximas maritimas sementis talis terrae committitur, quarum ambitum ob hanc ipsam aliasque causas in hoc opere minus quam regiones interiores regni respicere volui.

rum valde pendere jam patet; itaque etiam eas ad clima vel solum designandum directe parum valere intelligitur. Progrediuntur plerumque quousque haec vel illa cultura procedat ex. gr. Myagrum quousque Linum colatur. Centaurea Cyanus Secale hybernum sequitur, attamen denique versus Lapponiam paullo prius desistere cogitur; Secale vernum autem ei tutelae vel vehiculi loco esse non potest. Sic didicimus eas regiones, ubi tantum Segetes vernales coluntur, alias habere plantas agricolas scil. Raphanum Raphanistrum. Nec miramur eos agros, qui omni anno fere eodem frumento conseruntur, quibusdam herbis agricolis, illi frumento magis affinibus, potius infestatos esse, adeo ut eas a frumento ipso parum segregare possimus ex. gr. Avenam strigosam et brevem et orientalem ab A. sativa, Pisum arvense a sativo e. s. p. Hinc eo tutius et rectius putavi, has omnes, utpote ad vegetationem indigenam, quamquam quodammodo spontaneam, non pertinentes omittere et Floræ hospitæ reservare, idque eo magis quum ad regiones tantum minoris extensionis pertineant. Non minus quam, necessarium erit omnes tales plantas excludere, quando computationem vegetationis indigenae talem, qualis jam sequitur, instituere volumus.

V. Vegetatio secundum numerum et effectum.

In antecedentibus, ubi indolem vegetationis respectu coeli solique consideravimus, computatio omnis numeri fere imposibilis, forsan etiam parum utilis, visa est. Jam denique autem vegetationem, quantum fieri possit, secundum provincias tractusque certos computare placet, ut videamus, quo hac via pervenire possimus ad cognoscen-

das provincias *) earumque fertilitatem progressivam. Hoc modo etiam causas omnes supra diversis locis expositas in effectum pro quacunque provincia unum numero expressum contrahere vellem.

---

*) Primum igitur videndum, quatenus huic aliique fini sufficienter indagatae et descriptae sint nostrae provinciae diversae vel quatenus Florae provinciarum satis bonae exsistant. Tunc mox dolemus, quod Scanicam Floram nullam conscriptam vel ne quidem ut nudum catalogum praeparatam habemus; quare etiam mihi necessarium fuit talem qualemcunque catalogum elaborare, qui si nimium mendosus vel mancus reperiatur, id forsan magis exprobationi Botanicis Scanicis meliorem non exhibentibus quam mihimet ipsi vertendum esse spero. Hallandiam proximamque Smolandiam hoc respectu optime tractatas esse scimus; et ceterum Smolandiae Floram manu Forsandri conscriptam vidi. Blekingiae Flora satis bona ab Aspegren edita gaudémus. Oelandicam Floram manu Rev. Ahlquist exaratam pervolvere licuit. Gotlandiam a multis indagatam ejusque Floram a nobis qualitercunque conscriptam exsistere monemus. Ostrogothiae Floram a Rev. Stenhammar optime praeparatam esse scimus. Ad Floram Vestrogothicam maxime faciunt Manuscripta J. A. Gyllenhali in Bibliothecâ Reg. Soc. Scient. Upsal. asservata. Extimam hujus provinciae partem circa Götheborg optime descriptam esse a Cl. Wahlberg gaudemus. Vermelandiam praesertim orientalem ferrimontanam utpote natalem regionem meam bene perquisivi et ejusdem Floram construxi. Nericiae Floram post Samzelium continuaverunt G. Lagerhjelm, Lib. Bar. Wrangel et W. Elgenstjerna mihique manuscriptam dederunt. Nec sine revisione omnino latuit Flora Strengnesensis. Uplandiam post Celsium, Linnaeum Ehrhartumque bene revisam esse quoque speramus. Norrlandicarum dein provinciarum Floras quidem nullas consignatas habemus, sed termini et imminutio vegetationis satis nota, ut computatio haud nimium incerta futura sit. Lapponiam omnium regionum arcticarum longe optime, etiam a Botanico indigeno ibique degente, perquisitam esse maxime gaudemus. — Me autem omnes has Floras nova computatione subjecisse et plantas adventitias pariter ac Muscos, Algas et Fungos exclusisse, ut pari passu cum hac generali Flora ambularent, est quod monitum velim.

Scania, propter situm, connectiones et proprietates reliquas jam supra recensitas, Floram omnium maximam exhibet facile 915 species continentem; attamen multae earum rariores sunt et exiguam tantum terram occupant, sicut in genere observare licet in terris meridionalibus.

Hallandiam dein (post Scaniam) maximam habere floram ita intelligimus, ut eam inter fines longos plantas et scanicas et eximie septentrionales comprehendere simulque litore late patente sibi extraneas multas recipere putamus. Hoc modo circiter 796 species offert, sed si ulla provincia, certe haec, cum tantis divitiis variarum specierum admodum inops numeri individuorum plurimarum. Quam cito heic versus septentrionem numerus imminuatur, inde concludo, quod Regio Gothoburgensis, quamquam exitum totius fere Gothiæ versus occidentem occupet, tamen vix ultra 645 species contineat.

Blekingia non tantum fine suo occidentali cum Scania juncta est, verum etiam sinum orientalem cum eadem perficit. Hinc etiam multas admodum plantas Scanicas ad limitem occidentalem et oras suas habet, quibus circiter 728 species exhibet.

Oelandiam respectu numeri specierum multo pauperiorem esse etiam inde concludimus, quod, ob angustiam suam, aquas minores tantum gignentem, quoque multas plantas aquaticas desiderat.

Gotlandia utpote multoties latior illo defectu minus laborat, itaque vegetatione omnimodo campestri (sylvestrem non excludente) specierum numerum usque ad 711 evehit, quem valde insignem esse putamus, cum omnibus plantis regionum montosarum et continentalium careat. Ob jam allatas causas neque Oelandia neque Gotlandia ad ullam in computando cum provinciis continentalibus comparationem instituendam se offerunt.

Uplandiam pro situ suo septentrionali ditissimam esse provinciam ex eo conficitur, quod regio sola parva centralis Upsaliensis 666 species enumerat. Si his numerum modicum plantarum littoralium et montosarum 72 addamus, oritur summa omnium 738, certe insignis et tamen adhuc ut videtur nimium parva.

Postquam ita oras regni, ut compararentur inter se similes provinciae, secuti sumus, jam convenit ad interiores regiones transgredi, ita scilicet, ut juxta lacus summos primum procedamus. Reperimus mox numerum valde imminutum, non tantum ob plantas littorales desideratas, verum etiam sampestres amissas, quae accedentibus nonnullis montanis non compensantur.

Strengnesiæ ambitus disquisitus non quidem magnus est, numerus plantarum ibi repertarum multo minor scil. 529 species.

Nericia satis bene explorata non ultra 508 species nobis offert, quamquam haec provincia regionem formationis transitionis pulcherrimis quibusdam plantis praeditam continet.

Jam ad limitem inter regni provincias orientales et occidentales pervenientibus incipiendum credimus in hujus limitis meridionali parte.

Smolandia occidentalis inter Lagam et limitem Hallandiæ sita non quidem medium regni tenet, sed summa est provincia respectu vegetationis et distributionis naturalis supra jam propositae. Quamvis haec regio intra terminum Fagi adhuc sita sit, numerus tamen totius vegetationis non ultra 452 species et paroeciae Femsjö per se non ultra 490 adscendit. Haec pauperies quoque oritur defectu singulari plantarum obesiorum ut Plantaginis mediæ, Dactylidis glomeratæ, Alopecuri pratensis. — Ex hac regione terminum supra indicatum inter Gothiam versus orientem et Gothiam ver-

sus occidentem persequentes ad stationem hanc perveniamus.

Vermelandia orientalis ejusque magis elevata pars vel ferrimontana non male in serie jam quaesita praecedentem regionem cum sequentibus connectit. Paullo supra terminum Quercûs posita vix ultra 361 species exhibet, quarum fere nullae occidentales, sed multae saltem intermediae, ne dicam orientales pingviores, sunt, ut Plantagines, Alopecurus pratensis, Dactylis magnâ copiâ, et non paucae Norrlandicae, ut Carex globularis, Phleum alpinum, heic terminum suum meridionalem habentes. Ceterum inopia hujus regionis etiam oritur a maxime sylvatica natura quoque Anthoxanthum excludente, cum contra ad eundem terminum in Vestmannia ex. gr. ad Skinskatteberg ob fluvios majores multo magis campestres plantae ex. gr. Lychnis Viscaria, Gentiana campestris, Scorzonera humilis adsunt. Etiam in Vermelandia media ad Klarelfven vegetatio multo magis campestris evadit, sed simul macrior ex. gr. Datylidem mox amittens. Si plantae ejus magis campestres adnumeramus praecedentibus Vermelandiæ orientalis plantis, oritur numerus Vegetabilium totius Vermelandiæ circiter 390.

Norrlandia stationem quandam nostro scopo satis idoneam forsan non offert; itaque mox ad alteram extremitatem totius regni transgredi liceat.

Lapponiam sylvaticam, qualem ad oras inferiores vel exteriores lacuum circa ex. gr. Arjeplog, Jockmock (scil. antequam in subsylvaticam abierit vel etiam subalpinam naturam assumserit) se sistit, considerantes, reperimus eam vix ultra 269 species habere, quarum magna pars in paludibus fere latet. Hunc numerum minimum plantarum in sylvaticis regionibus obviarum esse non dubitamus; nam magis versus alpes plantae alpinae, numerum augen-

tes, accedunt, et magis septentrionem versus immiscuntur illae plantae subcampestres, quae e mari septentrionali descendunt versus sinum bottnicum.

Subalpina vel betulina regio, amissis plerisque plantis sylvaticis, insuper multo pauperior evadit, speciebus tantum 125.

Alpibus nivalibus denique tantum 93 adscribimus.

Hoc autem solummodo de alpium Lapponicarum summa et centrali regione intellectum velimus, quia, tum versus mare septentrionale tum praesertim in regionibus magis meridionalibus interdum plantae variae campestres etc. cum alpinis se multo magis commiscent. Hujus rei exemplum sit Lumsheden Dalecarliæ, ubi Peltideam croceam cum Scleranthо, Galio Mollugine immo interdum Echio crescentem invenimus, quo nihil magis a Lapponia alienum.

Postquam igitur conspeximus, quomodo specierum numerus decrescat, valde curiosum et forsan etiam utile foret inquirere, an fertilitas terrae eodem vel reciproco quodam modo imminuatur. Hoc quidem in genere vix certius fieri posse videtur, quam si computemus et comparemus numerum incolarum e terra nutritarum. Assumimus tunc Scaniam 3188 homines per miliare quadratum habere; Blekingiam totam 2725, sed excepta Carlskrona, circiter 2507. Hallandiæ autem populi numerum tam varie propositum (vix 1660) reperimus, ut eam a computatione excludere melius videatur. Gotlandiæ populus (1194) ut etiam vegetatio respectu numeri propius ad Uplandiam accedit, quam ut heic aliter quam confirmationis causa nostro scopo inserviat. Uplandia circiter 1600 homines per mil. quadratum alere videtur; Nericia circiter 1396, quem tamen numerum ob varias causas minus exactum putamus. Paroeciam Femsjö aliquanto solummodo

plures alere homines (730?) per mill. quad. quam species plantarum, satis expertum habemus; quae ratio etiam magis locum habet in Vermelandia ferrimontana, si nempe ibi dimidia pars hominum, utpote frumento alieno per commercium ferri adquisito viventium, excipiatur. Dein Norrlandiam non exacte quidem computare possumus, sed veri simile est, pro circiter 310 spec. plant. non amplius 183 homines in mill. quadrato exsistere. Certius scimus in Lapponia sylvatica vix plus quam 7 homines per milliar. quad. vivere, et dein versus alpes mox homines fere evanescunt. Si ex hac computatione tabulam *) exstruimus, videbimus ex collatis ejus numeris, etiamsi non regulariter decrescant, tamen numerum incolarum, initio plus quam triplo majorem, multo citius decrescere quam numerum specierum, adeo ut lineae curvae denique decussentur, fere sicut aquae radios ex vasis cujusdam cylindracei variis foraminibus plus minus altis projectos ostendere solent Physici. Quin hae duae lineae quo longius eo citius deorsum vergant, secundum decrescentiam temperaturae etc. versus polum, nullum est dubium; an autem parabolicae sint an potius ellipticae, mihi non constat. Sufficiat heic ostendisse quae necesse intercedat proportio inter numerum incolarum et plantarum, ut ad causas hujus phaenomeni pro tota re illustranda attendere liceat. Inde concludimus culturam terrae non omnino consistere in exstirpatione vegetationis ferae, sed multo magis in eadem usurpanda et permutanda, quæ ratio eo magis exsistit, quo altius versus septentrionem perveniamus. Nec insolitum est, quo major sit vis, eo magis

---

*) Tabulam heic adjungendam quoque proposui, sed ob difficultates eam typis exprimendi et angustiam temporis omissa est.

effectum multiplicari, cum contrâ vis nimium parva ne simplicem quidem effectum producere valeat, et sic effectus omnis cesset, antequam vis vel causa omnino evanescat. Ceterum vegetationem illam campestrem in regionibus meridionalibus et inferioribus agriculturae magis faventem esse per se patet; sylvestris autem illa regionum septentrionalium vi suæ indolis se culturae quasi opponit. Ex. gr. in Scania agri se ipsos laetificare possunt; in Svecia autem media opus est auxilio pecudum sylvas depascentium; et denique in Lapponia hoc auxilium non sufficit nisi ad prata laetificanda pro sustentatione pecudum. Postremo in subalpinis cryptogamae ipsae maxime conferunt in Rangiferos alendos, quo tamen fit, ut populi numerus ibidem minimus. His forsan fundamentis natura populi multitudinem subnixam voluit; quam rem tamen heic non ulterius explicare licet.

VI. Vegetatio secundum Ordines Naturales.

Considerata in paginis praecedentibus quantitate vegetationis, jam qualitas ejus secundum Ordines Naturales inquirenda est. Quae igitur jam sequitur Designatio Methodi Naturalis, eam exstructam esse sciant Lectores Benevoli consilio triplici: 1) ut exstaret quidam conspectus Ordinum Naturalium ad mentem Linnæi assumtorum ejusque institutiones Scientiae quasi complentium, 2) ut proponerentur seminum partes praesertim interiores, quarum mentio vix quidem facta est in characteribus genericis, ne repetitionibus tunc minime evitandis chartæ nimium perderetur, et 3) ut computum quendam instituere liceret de valore singulorum Ordinum Naturalium in patria ejusque partibus diversis. Ob fines tam diversos vix fieri potuit, quin Designatio haec quasi mixta evaderet vel clave consequenter perductâ destitueretur, nec Systematis naturalis nomen mereretur. Ceteroquin Systema naturale ex plantis

Florae tam pauperis ac svecicae exstrui non potest, sed ex totius Universi plantis tale tentamen, si unquam, periclitandum est; quod itaque extra limites hujus operis omnino positum crediderim. Heic igitur metam mihi propositam brevissima via contingere et rem paucis absolvere studui. Has ob causas a Linnæanis ordinibus parum discessi. Neque hoc Scientiae impedimento esse puto. Qui enim in finem alium aliam seriem vel coordinationem praeoptat, facile genera heic proposita aliter transponere potest.

Ex Designatione nostra mox intelligitur, quam pauci, sed magni, sint Ordines plantarum imperfectiorum; quod autem, quo perfectiores plantae, eo magis in plures eosque minores ordines dilabantur, si modo Plantas Compositas, quovis sensu etiam ordinem compositum vel quasi nodum seriei constituentes, excipiamus. Haec ratio praesertim septentrionem versus augetur, ut ex tabula *) heic adnexa, comparationem plantarum Scaniæ et Lapponiæ sylvaticæ exponente, conspicitur. In Lapponia sylvatica enim omnium Phanerogamicarum plantarum maximus ordo est Calamariarum, dein Graminum, postea Compositarum. In Scania vero series invertitur ita:

*) In hac tabula tamen Ordines nonnulli parum notabiles ut Inundatae, Sepiariae, Contortae, Trihilatae, Cucurbitaceae, Vepreculae et Scabridae omissi sunt, quibus adnumeratis summa Dicotyledonearum album. Scaniae 290, Lapponiae 87, — Dicotyledonearum subexalbum. Scaniae 360, Lapponiae 93 evadit. Itaque numerus generalis secundum hanc computationem pro Scania paullo minor, pro Lapponia sylvatica paullo major, quam in pag. LXI et LXIII, quam differentiam exaequare parum lubet. — Etiam quod ad hanc tabulam attinet observandum, me Liliacearum Ordines conjunctim brevitatis causa proposuisse; sicut quoque Tripetaloidearum ordo multis nimium compositus videbitur. Si tamen hi ordines in plures dividantur, regula generalis supra data nihilo minus valet.

Compositæ, Gramina, Calamariæ. Reliquae etiam diversitates optime in tabula conspiciuntur ex. gr. in Lapponia Amentaceæ (ob Salices) et Bicornes (ob Andromedas etc.) maxime valent; contra Tricoccæ, Luridæ, Columniferæ ibi omnino desunt; Umbellatæ, Papilionaceæ, Verticillatæ admodum imminuuntur. Ex his facile patet, quomodo vegetatio septentrionem versus generatim macrior evadat.

(Heic Tab. adnex.).

Diversitas autem inter vegetationem orientalem et occidentalem ex. gr. Uplandiæ et Gothoburgi vel Bahusiæ ex tali tabula non item conspicitur, quia saepius aliae tantum species ejusdem generis in utrisque his regionibus adsunt. Hinc magis facies quam indoles interior diversa est.

DESIGNATIO METHODI NATURALIS.

I. Acotyledoneae.

Embryo sine extremitate cotyledonea, sæpissime totus obsoletus in materia vitellina majore.

A. *Cellulares: totæ non nisi cellulosa constructæ*

1. Fungi .... 473 enumerati, sed in toto forsan 3000?
2. Algae .... 378 . . . . 1000?
3. Musci .... 263 . . . . 300?

B. *Vasculares: ductibus spiralibus fere ut apud Monocotyledoneas dispositis*

4. Filices:
   1) dorsiferæ: *Polypodium* 14. *Asplenium* 6. *Blechnum* 1. *Pteris* 1. *Onoclea* 2.
   2) spicatæ: *Osmunda* 1. *Botrychium* 3. *Ophioglossum* 1.

a) Filicoideæ muscosæ: *Lycopodium* 7. *Isoëtes* 1. *Pilularia* 1.
b) Filicoideæ verticillatæ: *Equisetum* 7. *Chara* 5.
? Najadeæ: *Najas* 1. *Lemna* 4.

50 + 5?

4350?

II. Monocotyledoneae.

Embryonis extremitas cotyledonea indivisa vel terminata cotyledone simplici, eaque vaginante plumulam folia alterna explicantem. Albumen plerumque magnum embryonem plus minus directe tegens. — Ductus spirales fasciculatim conjuncti.

A. *Semen solitarium nudiusculum* (Monospermæ)

5. Gramina: embryo mediante vitello cum latere albuminis oblique junctus; stigmata 1-2; foliorum vaginae divisae (nisi in maxime aquaticis ex. gr. Molinia aquatica, Agrostide algida magis indivisae).

1) seminis latere interiore impresso unisulcato, gluma interiore sulco adplicata extus bicarinata: *Lolium* 2. *Triticum* 3. *Brachypodium* 1. *Elymus* 2. *Hordeum* 2. *Nardus* ?1. *Cynosurus* 1. *Bromus* 9. *Festuca* 6. *Glyceria* 4. *Triodia* 1. *Poa* 10. *Briza* 1. *Avena* 6. *Anthoxanthum* ?1. = 50.

2) semine exsulco (vel tantum basi sulcato), sed gluma interiore adhuc impressa bicarinata (Airoidea): *Melica* 3. *Dactylis* 2. *Molinia* 2. *Aira* 8. *Holcus* 2. *Hierochloa* 2. *Sesleria* 1. *Arundo* 10. = 30.

3) semine petalisque utrinque convexis, embryone adhuc laterali (Agrostidea): *Agrostis* 6. *Milium* 1. *Panicum* 3. = 10.

4) petalis utrisque navicularibus (compressis), ideoque embryone marginali (Phalaroidea): *Alopecurus* 3. *Phleum* 2. *Phalaris* 3. = 8.

98.

6. Calamariae: embryo recte vel magis intra albumen positus; foliorum vaginae indivisae; culmo subenodi.

1) Cyperaceæ: embryo subexterus; stigmata 2-3: *Cyperus* 1. *Eriophorum* 6. *Schoenus* 5. *Scirpus* 11. *Kobresia* 2. *Carex* 69. = 94.

2) Typhinæ: embryo centralis inversus; calyx triphyllus; stigma subunicum: *Typha* 2. *Sparganium* 3. = 5.

99.

B. *Semina plura sæpe nudiuscula; foliorum vaginis divisis* (excepta Luzula).

7. Aroideae: fructus in spadice plerumque polyspermus: *Arum* 1. *Calla* 1. — ? *Acorus* 1. — ? *Zostera* 1. = 4.

8. Tripetaloideae: petalis tribus vel rarius quatuor pluribusque; embryone exalbuminoso vel saltem aliqua parte denudato (excepto Junco et Luzula).

1) Hydrocharides: fructu majore subuniloculari plerumque polyspermo: *Stratiotes* 1. *Vallisneria* 1. *Hydrocharis* 1. *Trapa* 1. *Nymphæa* 2.

2) Potamophilæ: seminibus discretis: embryone obliquo curvatove: *Alisma* 3. *Sagittaria* 1. *Ruppia* 1. *Potamogeton* 13. *Zannichellia* 1.

3) Juncagines: fructu capsulari, embryone recto (petalis liliaceis) * nudiusculo: *Butomus* 1. *Triglochin* 2. *Scheuchzeria* 1. ** intra albumen; (petalis glumaceis): *Juncus* 19. *Luzula* 5.

53.

C. Liliaceae: (*petala plerumque sex decidua*); *fructus plerumque trilocularis; foliorum vaginæ indivisæ.*

9. Ensatae: capsula infera; flores nudi: *Iris* 1.

10. Spathaceae: spatha infra florem fructumque; bulbi vaginati: *Allium* 6.

11. Coronariae: capsula supera, flores nudi.
   1) capsula extrorsum dehiscens, seminibus brevibus
   * planis: *Fritillaria* 1.
   ** angulatis: *Anthericum* 2.
   *** subrotundis: *Ornithogalum* 3.
   2) capsula introrsum dehiscens, seminibus elongatis: *Veratrum* 1. *Narthecium* 1. *Tofieldia* 2. — = 10.

12. Sarmentaceae (Asparageæ Juss.): capsula utplurimum baccata supera: numero magis variante.
Convallaria 5. *Asparagus* 1. — *Paris* 1. *Asarum* 1. = 8.

D. (*Petala plura valde irregularia*). *Capsula unilocularis seminibus numerosissimis scobiformibus.*

13. Orchideae: *Orchis* 10. *Satyrium* 6. *Herminium* 1. *Ophrys* 2. *Norna* 1. *Malaxis* 3. *Corallorrhiza* 1. *Epipogium* 1. *Epipactis* 1. *Serapias* 4. *Listera* 2. *Neottia* 1. — *Cypripedium* 1. — = 31.

313.

III. Dicotyledoneae.

Embryonis extremitas cotyledonea bifida vel in duas cotyledones divisa. — Ductus spirales et vasa lignea radiatim disposita.

A. *Albumen embryone majus.*

a) *Seminibus subsolitariis variis.*

14. Inundatae: embryo inversus. *Callitriche* 2. *Hippuris* 1. *Myriophyllum* 2. *Ceratophyllum* 1. = 6.

b) *Seminibus binis post singulum florem* (Dispermæ).

15. Umbellatae: embryo parvus inversus in seminibus pendulis.

1) Seminum costis vel jugis quinis inter vittas elevatis.

α. valleculis multivittatis: *Pimpinella* 2. *Sium* 3. *Ligusticum* 1. *Apium* 1.

β. valleculis univittatis; vittis

* latis: *Athamanta* 1.

** clavatis: *Heracleum* 1.

*** filiformibus: commissura

† lata: *Pastinaca* 1. *Selinum* 4. *Angelica* 2. *Sison* 1. *Phellandrium* 1. *Oenanthe* 1. *Carum* 1.

†† angusta: *Cicuta* 1. *Torilis* 1. *Scandix* 2. *Imperatoria* 1.

2) Seminibus evittatis: *Eryngium* 1. *Conium* 1. *Peucedanum* 1. *Chærophyllum* 3. *Ægopodium* 1. *Buplevrum* 1. *Sanicula* 1. *Hydrocotyle* 1.

3) Seminum alis quatuor supra vittas elevatis: *Daucus* 1. *Laserpitium* 1. — = 38.

16. Stellatae: embryo parvus erectus in dorso albuminis cartilaginei.

α. *Galium* 12. *Asperula* 2. *Sherardia* 1.

β? foliis tantum oppositis; fructu drupaceo embryone obliquo: *Cornus* 2. — = 17.

17. Sepiariae: embryo inversus in seminibus binis fructus utricularis vel baccati: *Fraxinus* 1. *Ligustrum* 1.

c) *Seminibus paucis in fructu vario.*

18. Dumosae: embryo vagus in fructu plus minus baccato.

α. Frangulaceæ: embryo erectus: *Rhamnus* 2. *Evonymus* 1. — ? *Berberis* 1.

β. Caprifoliaceæ: embryo inversus: *Sambucus* 2.

Viburnum 1. *Hedera* 1. *Viscum* 1. *Lonicera* 3. *Linnæa* 1. — = 13.

19. Tricoccae: embryo inversus intra albumen sebaceum; semina tria vel bina in capsula tri- vel bi-cocca. *Euphorbia* 6. *Mercurialis* 1.
β? *Polygala* 3. = 10.

d) *Seminibus numerosis in fructu duplici vel biloculari.*

20. Contortae: embryo inversus in seminibus comosis intra folliculos binos. *Asclepias* 1.

21. Luridae: embryo curvatus fere extra albumen positus; semina intra capsulam bilocularem interdum baccatam. *Hyoscyamus* 1. *Solanum* 2.
Verbascum (embryone fere recto) 2.

22. Personatae: embryo curvatus intra albumen; semina centripeta in capsula bivalvi et biloculari (nisi in aquaticis et parasiticis dissepimentum perforatur).
α. capsula inter loculamenta bipartibilis. *Antirrhinum* 4. *Scrophularia* 1. — *Limosella* 1. *Pingvicula* 3. *Utricularia* 3.
β. Rhinanthinæ: capsula dorso vel summitate loculamentorum dehiscens. *Rhinanthus* 1. *Bartsia* 1. *Euphrasia* 2. *Melampyrum* 5. *Pedicularis* 8. *Veronica* 17.
γ. Orobancheæ: dissepimentis imperfectis vel nullis *Orobanche* 1. *Lathræa* 1.

48.

e) *Seminibus multis in fructu receptaculis pluribus prædito.*

23. Campanaceae: embryo vagus intra capsulam tribus (rarius binis) receptaculis aut valvulis præditam. *Campanula* 10.

Jasione 1.
Polemonium 1.
Lobelia 1.
? *Viola* 10.

23.

24. Rhoeadeae: embryo parvus curvulus radicula centrifugus; fructus unistylus æqualis.
α. *Papaver* 3. *Chelidonium* 1.
β. *Fumaria* 2. *Corydalis* 2. = 8.

25. Multisiliquae: embryo parvus rectus radicula plerumque centripetus in fructu ut plurimum pluristylo (vel si unistylo eximie obliquo: receptaculo unilaterali).
α. *Aconitum* 2. *Delphinium* 1. *Aquilegia* 1. *Caltha* 1. *Trollius* 1.
β. *Adonis* 1. *Ranunculus* 22. *Myosurus* 1.
γ. *Anemone* 7. *Thalictrum* 6.
δ. *Actæa* 1.

44.

f) *Seminibus multis in capsula uniloculari.*

26. Caryophylleae: embryo circinalis extra albumen farinaceum curvatus; semina receptaculo centrali libero adfixa intra capsulam. (Corolla plerumque pentapetala).
α. calyce monophyllo: *Dianthus* 5. *Gypsophila* 2. *Silene* 4. *Cucubalus* 3. *Lychnis* 5. *Agrostemma* 1.
β. Alsinaceæ: calyce ad basin usque diviso; *Stellaria* 10. *Holosteum* 1. *Cerastium* 7. *Arenaria* 4. *Alsine* 7. *Spergula* 4. *Sagina* 2. *Elatine* 1.

56.

27. Rotaceae: embryo rectus; semina receptaculo centrali libero adfixa intra capsulam. (Corolla rotacea). *Lysimachia* 3. *Anagallis* 1. *Centunculus* 1. — *Trientalis* 1.

β. Preciæ Linn. herba acaulis.
Primula 4. *Androsace* 1. *Hottonia* 1.
γ. *Samolus* 1. *Glaux* 1. — = 14.

28. Gentianeae: embryo rectus; semina parietibus capsulæ bivalvis adfixa. (Corolla rotacea).
Gentiana 7. *Erythræa* 2.
Menyanthes 1. — = 10.

g) *Seminibus pluribus ad axin fructus multilocularis.*

29. Bicornes: embryo curvulus in seminibus minutis plerumque arillatis. Antheræ fere semper biporæ, sæpe etiam bicornes:
α. plerumque bicornes: *Menziesia* 1. *Andromeda* 4. *Vaccinium* 4. *Arbutus* 2. *Erica* 2.
β. poris latis dehiscentes: *Rhododendron* 1. *Ledum* 1. *Pyrola* 7. *Monotropa* 1. *Empetrum* 1.
γ. sine et poris et cornubus: *Chamæledon* 1. *Diapensia* 1.

26.

h) *Semine unico farinaceo post singulum florem.*

30. Holoraceae: embryo curvatus extra albumen farinaceum.
α. *Salsola* 1. *Chenopodium* 12. *Atriplex* 5. *Halymus* 1.
β. Vaginales: semine angulato valvulis tecto.
Rheum 1. *Rumex* 10. *Polygonum* 10. *Koenigia* 1.
γ. semen tectum capsula utriculari.
Salicornia 1. — *Herniaria* 1. — *Scleranthus* 2.
δ? *Littorella* 1. *Plantago* 5.

51.

371.

B. *Albumen embryone minus vel nullum.*
a) *Multicapsulares et multiloculares.*

31. Succulentae: embryo curvulus radiculâ suturam internam capsularum leguminiformium petens.
Sempervivum 1. *Sedum* 8. *Rhodiola* 1. *Tillæa* 1.
β. *Saxifraga* 11. *Chrysoplenium* 1. *Adoxa* 1.
γ. uniloculares: *Montia* 1. *Tamarix* 1.

26.

32. Gruinales: embryo vel centripetus in magis capsularibus vel inversus in seminibus minus inclusis, semper circa columnam centralem sæpius rostratam. Petala spiraliter contorta (excepta Parnassia et forsan Reseda).
? (*Reseda* 1. — ? *Drosera* 2.) — ? *Parnassia* 1.
Linum 2. *Oxalis* 1. *Impatiens* 1. *Geranium* 14.

22.

33. Columniferae: embryo erectus (radicula infera receptaculum fructus petens) conduplicatus: cotyledonibus inflexis plicatisque. Petala spiraliter contorta.
Malva 4. *Lavatera* 1.
? β. *Convolvulus* 2. *Cuscuta* 1.
γ. *Tilia* 1. — ? *Helianthemum* 3. (? *Hypericum* 7.

19.

b) *Calyciflorœ microspermœ.*

34. Calycanthemae; embryo rectus centripetus vel rarius (in Circæa) erectus.
Lythrum 1. *Peplis* 1.
β. Onagræ Juss. — *Epilobium* 9.
Circœa 2.

13.

c) *Seminibus paucis et columnœ et receptaculo adnatis.*

35. Trihilatae: embryo inversus curvatus in seminibus binis aut ternis: *Acer* 2.

d) *Receptaculo in sutura dorsali leguminis.*

36. Papilionaceae: embryo cotyledonibus farinaceis quod ad maximam partem constitutus, radiculam ad rimam cotyledonum reflectens.

α. Leguminibus longis rectisque.

* foliis pinnatis cirriferis vel saltem sine impari: *Ervum* 2. *Pisum* 1. *Vicia* 9. *Lathyrus* 4. *Orobus* 3.

** foliis pinnatis cum impari: *Astragalus* 4. *Phaca* 4. *Coronilla* 1.

*** foliis ternatis: foliolo extremo sæpe majore interdum solitario: *Spartium* 1. *Genista* 3. *Lotus* 2.

β. Leguminibus brevibus curvatisve; foliis ternatis vel saltim extimo majore.

Trifolium 12. *Melilotus* 1. *Medicago* 3. (*Anthyllis* 1). *Ononis* 2.

53.

e) *Calyciforæ seminibus majoribus* (Rosaceæ Juss.)

37. Senticosae: embryo rectus inversus (nisi in caudato Geo et Dryade erectus) in seminibus superis discretis: stylo laterali.

Rubus 7. *Fragaria* 2. *Potentilla* 10. *Sibbaldia* 1. *Tormentilla* 1. *Comarum* 1. *Geum* 2. *Dryas* 1. — *Spiræa* 2.

β. semina inclusa tubo calycis et margine staminifero constricto: *Agrimonia* 1. *Alchemilla* 2. *Aphanes* 1. — *Rosa* 5.

Sangvisorba 1.

37.

38. Pomaceae: embryo rectus centripeto-obliquus; semina pericarpio plerumque composito plus minus infero inclusa. *Pyrus* 2. *Sorbus* 4. *Cratægus* 1. *Mespilus* 1.

β. Drupaceæ: drupa supera: *Prunus* 3.
? *Ribes* 4. — = 15

f) *Fructu cucurbitino* (Pepone).

39. Cucurbitaceae: embryonis radicula brevi centrifuga in pepone (bacca excentrica) infera. *Bryonia* 1.

g) *Receptaculis binis suturalibus oppositis inter valvulas binas* (siliquæ).

40. Siliquosae: embryo radiculam ad cotyledones reflectens, idque
α. ad margines vel commissuram cotyledonum
* in silicula
† latisepta: *Lunaria* 1. *Draba* 8. *Alyssum* 1. *Cochlearia* 2.
†† angustisepta: *Thlaspi* 3. *Iberis* 2.
** in siliqua
† elongata: *Dentaria* 1. *Cardamine* 7. *Arabis* 3. *Turritis* 1. *Barbaræa* 2. *Nasturtium* 5.
†† abbreviata: *Cakile* 1. — = 37.
β. ad latus cotyledonum
* planum
† in silicula
† latisepta: *Myagrum* 2. *Subularia* 1.
†† angustisepta: *Lepidium* 3. *Coronopus* 2.
†† in siliqua
† elongata: *Sisymbrium* 4. *Erysimum* 3.
†† abbreviata: *Isatis* 1.
** sinuoso-complicatum in siliqua
† continua: *Brassica* 1. *Sinapis* 2.
†† articulata: *Raphanus* 1. *Crambe* 1.
*** spirale: *Bunias* 1. — = 22.

59.

h) *Seminibus quatuor nudis* (Gymnotetraspermæ).

41. Verticillatae: embryo erectus in seminibus a pistillo semper disjunctis et nudis.

α. calyce aperto seminibus subtruncatis: *Mentha* 7. *Teucrium* 1. *Ajuga* 2. *Glecoma* 1. *Marrubium* 1. *Lycopus* 1. *Nepeta* 1. *Leonurus* 1. *Lamium* 4. *Galeopsis* 3. *Betonica* 1. *Ballota* 1. *Stachys* 4.

β. calyce labiis clauso circa semina rotundata. *Thymus* 2. *Origanum* 1. *Clinopodium* 1. *Dracocephalum* 2. *Salvia* 1. *Prunella* 1. *Scutellaria* 2. — = 38.

42. Asperifoliae: embryo inversus in seminibus plus minus nucularibus iisque

α. stylo adnatis planis marginatis subarillatis: *Asperugo* 1. *Myosotis* 5. *Cynoglossum* 1.

β. basi imperforata adfixis plus minus carinatis lapideisque: *Pulmonaria* 3. *Lithospermum* 2. *Echium* 1.

γ. basi perforata circumvallata fere suberosa adfixis *Symphytum* 1. *Anchusa* 1. *Lycopsis* 1. — = 16.

i) *Semine unico post singulum florem vel flosculum.*

43. Vepreculae: embryo inversus vel rarius (in Hippophaë) erectus in semine drupaceo. *Daphne* 1. — *Thesium* 1. — *Hippophaë* 1. = 3.

44. Aggregatae: embryo inversus (exc. γ) in semine eximie coronato.

α. *Scabiosa* 4.

β. *Valeriana* 2. *Fedia* 2.

γ. *Statice* 2.

δ. *Globularia* 1. = 11.

45. Compositae: embryo erectus in semine sæpe papposo intra calycem communem.

α. Capitatæ: (*Xanthium* 1). *Arctium* 1. *Serratula* 3. *Carduus* 7. *Cnicus* 1. *Onopordon* 1. *Carlina* 1. *Centaurea* 3. = 18.

β. Semiflosculosæ: *Tragopogon* 1. *Scorzonera* 1. *Sonchus* 5. *Picris* 1. *Leontodon* 1. *Lactuca* 1. *Crepis* 2. *Prenanthes* 1. *Hypochœris* 3. *Apargia* 2. *Hieracium* 11. *Hyoseris* 1. *Lapsana* 1. *Cichorium* 1. = 32.

γ. Discoideæ: † *Eupatorium* 1. *Chrysocoma* 1. *Bidens* 2. *Artemisia* 6. *Filago* 3. *Gnaphalium* 9.

†† Radiatæ: *Tanacetum* 1. *Matricaria* 3. *Chrysanthemum* 2. *Bellis* 1. *Inula* 5. *Arnica* 2. *Erigeron* 3. *Tussilago* 5. *Cineraria* 2. *Senecio* 7. *Solidago* 1. *Aster* 1. *Anthemis* 3. *Achillea* 2. = 60.

110.

46. Scabridae: embryo inversus in semine lenticulari farinaceo subnudo. *Urtica* 2. *Humulus* 1.

k) *Florescentia amentacea vel strobilacea.*

47. Amentaceae: embryo inversus (in sola Salice maxime capsulifera erectus). Flores masculi semper amentacei: squamis sursum versis unifloris vel paucifloris.

α. foliis initio convolutis (nec ullo modo plicatis), floribus dioicis. (*Myrica* 1). *Salix* 28. *Populus* 3.

β. foliis initio conduplicatis plicatulisque, floribus monoicis. *Betula* 2. *Alnus* 2. *Quercus* 1. *Corylus* 1. *Fagus* 1. *Carpinus* 1.

γ? floribus hermaphroditis fasciculatis. *Ulmus* 2.

42.

48. Coniferae: embryo erectus (in sola Junipero inversus): radicula indumento albuminoso tecta et connata. Flores masculi submonadelphi: staminibus deorsum dehiscentibus, sursum squama terminatis. *Pinus* 2.

β fructu succoso: *Juniperus* 1. *Taxus* 1. = 4.

474.

CLAVIS SYSTEMATIS SEXUALIS LINNAEANI.

1) Classium schema.

I. Flores hermaphroditi:

1. Stamina longitudine æqualia et omnimodo libera:

numero singula	1. Monandria
duo	2. Diandria
tria	3. Triandria
quatuor	4. Tetrandria
quinque	5. Pentandria
sex	6. Hexandria
septem	7. Heptandria
octo	8. Octandria
novem	9. Enneandria
decem	10. Decandria
circiter duodecim	11. Dodecandria
circiter viginti et ultra in calyce	12. Icosandria
ultra viginti in receptaculo	13. Polyandria

2. Stamina definito modo longitudine inæqualia:

duo longiora, duo breviora	14. Didynamia
quatuor longiora, duo breviora	15. Tetradynamia

3. Stamina connata:

inter se filamentis in columnam simplicem	16. Monadelphia
dupplicem	17. Diadelphia
triplicem etc.	18. Polyadelphia
antheris in cylindrum	19. Syngenesia
cum pistillo	20. Gynandria

II. Flores sexu distincti (diclini):

in eadem stirpe . . .	21. Monoecia
in diversis stirpibus . .	22. Dioecia
cum aliis hermaphroditis	23. Polygamia

III. Plantæ destitutæ sexu præsertim

masculino evidenti .	24. Cryptogamia

2) Ordines classibus subjecti

cum indice plantarum variantium, aberrantium vel vario modo consideratarum.

I. MONANDRIA.

MONOGYNIA.

Orchideæ pleræque. 364. Zostera. 60. Aphanes. 418. Chara. 368. Lemna.

DIGYNIA.

465. Callitriche 1010.

TETRAGYNIA.

366. Zannichellia.

II. DIANDRIA.

MONOGYNIA.

Orchideæ inprimis 361. Cypripedium. 368. Lemna. 1. Salicornia. 405 Fraxinus. 264 Lepidium 726. 265 Coronopus 729. 14. Schoenus 37 etc. 40. 17. Eriophorum 59. 372. Carices distigmaticæ monstros.

DIGYNIA.

29. Holcus. 30. Hierochloa. 396. Mercurialis monstr.

III. TRIANDRIA.

MONOGYNIA.

53. Galium 169 etc. 52. Asperula 167. 371. Kobresia. 372. Carex 1090 monstros. 149. Juncus 369 etc. 46. Montia.

DIGYNIA.

TRIGYNIA.

65. Tillæa. 166. Elatine. 183. Stellaria 499.

ENNEAGYNIA.

389. Empetrum.

IV. TETRANDRIA.

MONOGYNIA.

229. Mentha aliæque Verticillatæ. 255. Linnæa. 254. Limosella aliæque Personatæ. 95. Thesium. 90. Evonymus. 91. Rhamnus 262. 103 Ulmus 296 β? 147 Convalla-

ria 367. Littorella? 257. Draba 707. 264. Lepidium 726. 265 Coronopus 729. 267 Cardamine 733 etc.

DIGYNIA.

98. Gentiana 278. 279. 100. Herniaria?

TETRAGYNIA.

188 Cerastium 519. 138 Linum 346. 377 Myriophyllum. 166. Elatine. 135. Parnassia. 136. Drosera.

V. PENTANDRIA.

MONOGYNIA.

55. Centunculus. 61 Cuscuta. 347 Viola. 345 Jasione. 99. Asclepias. 171. Rhododendron.
252. Antirrhinum 698 β Peloria. 163. Polygonum 135.

DIGYNIA.

92. Ribes. 98. Gentiana. 401. Atriplex. 163. Polygonum 435. 178. Scleranthus 474.

TRIGYNIA.

46. Montia. 184. Alsine 501. 183. Stellaria 499.
47. Holosteum,

TETRAGYNIA.

PENTAGYNIA.

65. Tillæa luxur. 47. Holosteum? 188. Cerastium 518.
189. Spergula 524 β. 526. etc. 281. Geranium 773.

POLYGYNIA.

223. Ranunculus 627 etc. depaup. 139. Sibbaldia.

VI. HEXANDRIA.

MONOGYNIA.

Tetradynamiæ species variæ
79. Lysimachia 235. 158. Trientalis. 151. Tofieldia.
363. Calla.

DIGYNIA.

103. Ulmus. 163. Polygonum 436-439. 167. Rheum.
178. Scleranthus 474.

TRIGYNIA.

164. Paris. 403. Veratrum. 163. Polygonum 431.
155. Scheuchzeria.

HEXAGYNIA.

POLYGYNIA.

140. Myosurus.

VII. HEPTANDRIA.

MONOGYNIA.

363. Calla. 79. Lysimachia 235.

VIII. OCTANDRIA.

MONOGYNIA.

169. Monotropa. 171. Rhododendron. 173. Andromeda.
158. Trientalis. 404. Acer.

DIGYNIA.

176. Chrysosplenium. 178. Scleranthus. 103. Ulmus 297.

TRIGYNIA.

196. Euphorbia.

TETRAGYNIA.

62. Potamogeton. 377. Myriophyllum. 395. Rhodiola.
226. Thalictrum 642.

POLYGYNIA.

140. Myosurus.

IX. ENNEANDRIA.

DIGYNIA.

396. Mercurialis.

HEXAGYNIA.

X. DECANDRIA.

MONOGYNIA.

160. Vaccinium 423-425. 404. Acer. Daphne? Prunus?

DIGYNIA.

396. Mercurialis. 99. Asclepias.

TRIGYNIA.

196. Euphorbia. 163. Polygonum 430. 134. Tamarix.

TETRAGYNIA.

187. Lychnis 514.

PENTAGYNIA.

165. Adoxa. 281. Geranium. 226. Thalictrum 642. Rhodiola? Sibbaldia?

POLYGYNIA.

223. Ranunculus 627. 140. Myosurus luxur.

XI. DODECANDRIA.

MONOGYNIA.

396. Delphinium. 198. Prunus. 199. Cratægus.

DIGYNIA.

396. Mercurialis.

TRIGYNIA.

TETRAGYNIA.

208. Tormentilla. 377. Myriophyllum.

HEXAGYNIA.

398. Stratiotes.

POLYGYNIA.

226. Thalictrum 640. 362. Arum. 363. Calla?

XII. ICOSANDRIA.

MONOGYNIA.

199. Cratægus.

DIGYNIA.

200. Sorbus 552 etc.

TRIGYNIA etc.

XIII. POLYANDRIA.

MONOGYNIA.

TRIGYNIA.

195. Reseda. 303. Hypericum.

TETRAGYNIA.

377. Myriophyllum.

POLYGYNIA.

197. Sempervivum. Sagittaria?

XIV. DIDYNAMIA (Monogyna).

GYMNOSPERMIA.

9. Salvia luxur. 8. Lycopus luxur.

ANGIOSPERMIA.

Verbascum depaup.

XV. TETRADYNAMIA (Monogyna).

SILICULOSAE.

271. Nasturtium 748 etc. 277. Crambe. 278. Cakile. 279. Bunias. 280. Isatis.

SILIQUOSAE.

257. Draba 711.

XVI. MONADELPHIA (5—polygyna).

PENTANDRIA.

281. Geranium 773. 778. 79. Lysimachia 234. Campanula? 138. Linum.

OCTANDRIA.

286. Polygala.

DECANDRIA.

287. Spartium. 288. Genista. 289. Ononis. 290. Anthyllis. 191. Oxalis. 134. Tamarix.

POLYANDRIA.

XVII. DIADELPHIA (Monogyna).

6, 8, 10-ANDRIA.

XVIII. POLYADELPHIA (Trigyna).

POLYANDRIA.

XIX. SYNGENESIA (Monogyna).

I. 1. POLYGAMIA AEQUALIS.

327. Tanacetum. 329. Gnaphalium 908. 332. Senecio 924. 333. Aster. 343. Centaurea 954.

2. POLYGAMIA SUPERFLUA.

344. Filago 956.

3. POLYGAMIA FRUSTRANEA.

324. Bidens 898 β.

4. POLYGAMIA NECESSARIA.

II. MONOGAMIA.

98. Gentiana 274. 89. Solanum. Asclepias? Bryonia?

XX. GYNANDRIA (Monogyna).

MONANDRIA.

2. Hippuris.

PENTANDRIA.

99. Asclepias.

XXI. MONOECIA (omnium præcedentium).

MONANDRIA.

196. Euphorbia. 2. Hippuris? 418. Chara.

TRIANDRIA.

386. Bryonia.

TETRANDRIA.

379. Alnus.

PENTANDRIA.

402 Halymus. 401 Atriplex. Viburnum? 382 Fagus.

HEXANDRIA.

153. Rumex. 403. Veratrum. 381. Quercus.

OCTANDRIA.

381. Quercus. 382. Fagus. 384. Corylus. 380. Betula. 395. Myrica.

POLYANDRIA.

362. Arum.

MONADELPHIA.

369. Typha. 395. Myrica.

SYNGENESIA.

347. Viola 968.

XXII. DIOECIA (omnium præcedentium).

MONANDRIA.

388. Salix 1125.

DIANDRIA.

Valeriana?

TRIANDRIA.

372. Carex 1025. 11. Valeriana 33. 388. Salix 1129. 386. Bryonia.

TETRANDRIA.

374. Urtica 1096. 91. Rhamnus 262.

PENTANDRIA.

92. Ribes 264. 76. Primula? 78. Hottonia?
388. Salix 1114.

HEXANDRIA.

153. Rumex 403. 404.

DECANDRIA.

187. Lychnis 515. 182. Silene 489.

ICOSANDRIA.

205. Rubus 572.

SYNGENESIA.

329. Gnaphalium 910-912. 386 Bryonia. 347 Viola 966.

XXIII. POLYGAMIA (omnium præcedentium).

TRIANDRIA.

39. Holcus. 30. Hierochloa. 20. Panicum 64. 65.
38. Avena 142. 45. Hordeum.

PENTANDRIA.

Umbellatæ plures.

POLYANDRIA.

197. Sempervivum.

SYNGENESIA.

Classis Syngenesiæ præsertim Polygamia superflua.

XXIV. CRYPTOGAMIA.

367. Najas. 368. Lemna. 376. Ceratophyllum.

CLASSIS I.

MONANDRIA.

CONSPECTUS.

1. ORD. MONOGYNIA.

Semen unicum in utriculo calycis quadranguli - - - 1. SALICORNIA
infra marginem calicinum obsoletum - - 2. HIPPURIS

2. ORD. DIGYNIA.

Callitriche vid. Monoecia.

ORD. 1. MONOGYNIA.

1. SALICORNIA

Linn. gen. ed. Schreb. n. 14. Juss gen. p. 96. Gærtn. fruct. 2. p. 210. t. 127.

Calyx turbinatus, supra planiusculus, subquadrangulus, sine corolla. Anthera sessilis. Stylus bifurcatus. Semen unicum in utriculo calycis. — *Planta aphylla: ramis oppositis articulatis; articulis apice bidentatis; flosculis sub quoque dente ternis. Ord. nat.* 30 *Holoraceæ.*

1. SALICORNIA *herbacea:* annua, caule erecto, internodiis obconicis sursum compressis subemarginatis, spicis attenuatis; flosculis innatis. *Linn. svec. n.* 1. *spec. pl. ed. Willden.* 1. *p.* 23 *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 38. *it. gothl. p.* 269. *scan.* 198. 227. *Smith comp.* 1818. *p.* 1. *Engl. Bot.* 6. *t.* 415. *Flor. Dan. t.* 503. *Sv. Bot. t.* 252. *opt. Aspegren bleking. p.* 1. *Fries halland. p.* 12. *Wahlb. gothob. p.* 12. *Forsand. veg. scan. p.* 16.

β. prostrata *Osb. hall.* — *Fries l. c. Wahlb. l. c. Bieberst. cauc.* 3. *p.* 2. *Fl. Dan. t.* 1621.
S. procumbens *Smith. comp.* 1818. *p.* 1?
S. fruticosa *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 2. *oec. p.* 650.

Hab. inlocis depressis limosis (nec arenosis) aqua salsa inundatis ad promontoria maxime meridionalia insularum Gothlandiæ in Bursnäset, Ölandiæ ad Ottenbyschæfferiäng, Färgstad &c. Blekingiæ et Scaniæ occidentalis ad Scanoram, Malmogiam et Landskrona passim; dein vero ad mare occidentale frequentius per Hallandiam septentrionalem

et Bahusiam usque ad fines Norvegiæ; β. in insulis exterioribus occidentalibus ut Getterön prope Varberg, Ganled juxta Götheborg rarius.

Planta apud nos tota annua, quamquam caulis inferne indurescat et ligneus appareat, vix tamen plus quam pennam anserinam crassus. Rami præcipue superne succosi, spicas referentes. Flosculi spicæ innati (nec liberi ut in S. fruticosa). Semina quasi in loculamentis spicæ oblonga pallida (nec suborbicularia, nigricantia). Flores per totam fere æstatem non nisi antheris suis luteis conspicui. — Dicitur svecice Glasört ob usum cineris in vitrum conficiendum; forsan etiam ob pelluciditatem herbæ.

2. HIPPURIS

Linn. gen. ed. Schr. n. 15. Gærtn. fr. 2. p. 24. t. 84.

Corolla nulla. Stigma simplex. Germen staminiferum, margine calycino coronatum, itaque inferum. Semen nuculare. — *Herba verticillata, floribus axillaribus. Ord. nat.* 14. *Inundatæ.*

2. HIPPURIS *vulgaris:* foliis verticillatis pluribus sublinearibus. *Linn. svec. n.* 2. *syst. ed. Roemer* 1. *p.* 41. *Sv. Bot. t.* 335 *bon. Flor. Dan. t.* 87. *Wahlenb. lapp. n.* 1. *Nov. Act. Upsal.* 8. *p.* 210. *Ahlqvist Vet. Acad. Handl.* 1821. *p.* 303.

β. maritima: foliis subquaternis sublanceolatis. H. maritima *Hellen. diss. de Hipp. c. t. Retz. Scand. ed.* 2. *p.* 2. H. lanceolata *Retz. obs.* 3. *p.* 7. *t.* 1. H. tetraphylla *Linn. suppl. p.* 81. *spec. pl. ed. Willd.* 1. *p.* 27.

Hab. in fontibus, fluviis etc. per totam Sveciam a Scania usque in Lapponiam sylvaticam ubique; sed in insulis formationis transitionis valde rarescit.

β. in maritimis orientalibus Sveciæ septentrionalioris ex. gr. extra Gestriciam passim.

Herba præcipue in aquis fluentibus multiarticulata: foliis in quoque verticillo numerosis angustis; nomina svecica *Håstsvans*, *Vattengran*, *Ledgräs* æque merita; sed in litoribus subsalsis limosis orientalibus mediis tanto simplicior evadit, ut diversa species demum videatur. Flores intra singula folia solitarii sessiles, rubicundi, inconspicui æstivales. Semen sinapis semine minus.

CLASSIS II.

DIANDRIA.

CONSPECTUS.

1. ORD. MONOGYNIA.

Corolla regularis infundibuliformis: tubo cylindraceo - 3. LIGUSTRUM
dipetala - - - - - - - - - - - 4. CIRCAEA
Corolla irregularis 4 fida: lacinia infima angustiore. Capsula. 5. VERONICA
bilabiata calcarata. Capsula semibivalvis 6. PINGVICULA
evalvis 7. UTRICULARIA
4 fida: lobo sup. emarginato. Semina nuda 4. 8. LYCOPUS
bilabiata. Anthera bicruris. Semina nuda 4. 9. SALVIA

2. ORD. DIGYNIA.

Flos glumaceus gramineus monospermus - - - 10. ANTHOXANTHUM

ORD. 1. MONOGYNIA.

3. LIGUSTRUM.

Linn. gen. ed. Schreb n. 23. Juss. gen. p. 119. Gærtn. fruct. 2. p. 72. t. 92.

Calyx minutus, quadridentatus. Corolla infundibuliformis: tubo cylindraceo; limbo quadripartito. Bacca bilocularis; loculis subdispermis. — *Frutex foliis oppositis; floribus paniculatis terminalibus.* — *Ord. nat.* 17. *Sepiariæ.*

5. LIGUSTRUM *vulgare:* foliis elliptico-lanceolatis glabris mucronulatis, racemis compositis coarctatis. *Linn. svec. n.* 5. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 75. *it. vestgoth. p.* 192. *Flor. Dan. t.* 1141. *Sv. Bot.* 6. *t.* 415. *Kalm bohusl. p.* 129. 133. 138. 144. 162. *Vet. Ac. Handl.* 1745. *p.* 106. *Bjerkand. ib.* 1776. *p.* 80. *Fries hall. p.* 13.

Hab. locis lapidosis soli obversis in insulis maxime mari expositis per Bahusiam ab Orost extra Uddevallam usque ad Musön et Otterön paroeciæ Tanum frequenter; (sed in strato lapidis suilli ad Kinnekulle tantum adventitium esse videtur).

Frutex Svecis *Liguster*, nonnullarum ulnarum altitudinis. Folia usque ad hiemem persistentia. Flores media æstate explicantur albissimi. Baccæ nigerrimæ.

4. CIRCÆA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 31. Juss. gen. p. 354. Gærtn. fr. 1. p. 114 t. 24.
Calyx bipartitus, deciduus. Corolla dipetala: petalis obcordatis, æqualibus. Capsula infera, pyriformis, hispida, bilocularis, disperma, evalvis. — *Herbæ oppositifoliæ, racemosæ; radicibus perennibus repentibus.* — *Ord. nat.* 54. *Calycanthemis accedens.*

4. CIRCÆA *lutetiana:* calyce virescente petala subæquante, foliis subovatis subdentatis opacis, racemis discretis elongatis pubescentibus. *Linn. svec. n.* 6 *.syst. ed. Roem.* 1. *p.* 270. *it. scan. p.* 255. *vestgoth. p.* 213. *Flor. Dan. t.* 210. *Sv. Bot. t.* 586. (var. min.) *Fries halland. p.* 14. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776 *p.* 80.

β. intermedia: racemis magis conjugatis, foliis cordatis dentatis nitidis. C. intermedia *Ehrh. beitr.* 4. *p.* 42. *Retz. suppl.* 2. *fl. scand. p.* 4 *Flor. Dan. t.* 256.

Hab. locis umbrosis non humidis sylvarum fagineарum Scaniæ præcipue occidentalis passim, ut ad Marsvinsholm, Roslätt, Krapparp, Kullaberg, Hallandsås, inter Höör et Ekeröd; ceterum in provinciis occidentalibus raro, nec nisi Vestrogothiæ ad Hunneberg prope Fredstorp et Bahusiæ extra Uddevalla in Skaftölandet juxta exitum freti Getvikssund (*Forselles*).

β. locis humidioribus Scaniæ ex. gr. in Pålsköpsskogen ad Helsingborg copiose.

Herba opaca vel obscure viridis, erecta et sæpius bis pedem alta. Folia utplurimum ovata et denticulata, sed interdum locis magis apricis angustiora et integerrima (ut in Sv. Bot.), locis magis roridis subcordata et grossius dentata. Racemi ex ipso caule exeunt et foliis fulcrantur. Flores semper ante explicationem virentes, fere bis lineam longi; calyces explicati etiam extrorsum virides vel herbacei, introrsum rubentes. Petala fere albida. Fructus longitudine florum, sed crassiores.

β. Flores omnino præcedentis, etiam racemi pubescunt; sed fructus obortiunt et herba glabrescit immo nitescit, foliis cordatis grosse dentatis omnino ut in sequente specie. Hæc diversitas partium inferiorum a loco magis aquoso forsan non parum pendet.

5. CIRCÆA *alpina:* calyce hyalino petalis longiore, foliis cordatis dentatis nitidis, racemo composito glabro. *Linn. svec. n.* 7. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 271. *it. vestgoth. p.* 26. 92. *Sv. Bot. t.* 567. *Flor. Dan. t.* 1521. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 502. *Hartman ib.* 1818. *p.* 126. *Hising. herjed. p.* 50. *jemtl. p.* 72. *Wahlenb. lapp. n.* 4.

Hab. locis roridis umbrosissimis sylvaticis per regiones montosas totius Sveciæ a Scania et Oelandia per Gothiam, Vermelandiam occidentalem, Dalekarliam, Norrlandiam usque ad fines Jemtlandiæ et alterum latus alpium Lapponicarum Nordlandiæ passim; in fodinis antiquis Bispbergæ, Dannemoræ etc. copiosissime.

Herba non ita varians ut præcedentis, semper nitida, valde tenera: geniculis tumidis, roseis. Folia semper profunde cordata. Racemus compositus sine foliolis ullis fulcrantibus. Flores ante explicationem dilute rosei, linea non longiores; calyces dein toti hyalini. Petala valde inconspicua.

Circæa a habitu mystico dicta, svecice vertitur *Trollört.*

5. VERONICA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 32. *Juss. gen. p.* 121. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 257. *t.* 54.

Calyx quadri- (rarius 5-) partitus. Corolla rotata: limbo quadrifido; lacinia infima minore. Capsula supera, polysperma, bilocularis; dissepimento valvis contrario. — *Herbæ oppositifoliæ.* — *Ord. nat.* 22. *Personatæ, sectio Rhinanthaceæ.*

Divisiones: 1) *pedunculis multifloris* (*radice perenni repente*) A) *spicis* a) *terminalibus n.* 6-8. b) *lateralibus n.* 9. B) *racemis* a) *terminalibus n.* 10-12. b) *lateralibus n.* 13-17. 2) *pedunculis unifloris* (*radice annua*) *n.* 18-22.

6. VERONICA *spicata:* spica terminali, foliis crenatis obtusis apice integerrimis basi attenuatis in petiolos subdilatatos cauleque puberulis. *Linn. svec. n.* 10. *spec. pl. ed. Willd.* 1. *p.* 56. *it. scan. p.* 56. *Wahlenb. ups. n.* 4. *Fries halland. p.* 15. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 80. *Aspegren bleking. p.* 2.

β. hybrida: foliis latioribus crebrius crenatis vel obtuse serratis acutis; petiolis dilatatis, stolonibus elongatis.

Mertens germ. 1. *p.* 308. — V. hybrida *Linn. svec. n.* 11. *Flor. Dan. t.* 52.

γ. villosa: foliis parcius serratis villosioribus basi angustatis. V. villosa *Schrad comment. p.* 31. *t.* 1. *f.* 3? V. hybrida *Fries halland. p.* 14.

δ. media: foliis crebrius et acutius serratis. *Sv. Bot. t.* 560. *Fries halland. p.* 14. *novit. p.* 104.

Hab. in collibus petrisque apricis regionum magis campestrium præcipue orientalium ut ad lacum Mæleri ubique, in Gothlandia Oelandiaque frequenter, Blekingiæ passim, Scaniæ copiose, Ost- et Vestgothiæ rarius; β in insulis lacus Mæleri; γ Hallandiæ ad Tjärby; δ ejusdem provinciæ supra Varberg in insula Baljö etc.

Herba tota pallidioris et crassioris habitus, etiam ob pubescentiam crebram incurvam. Ceterum foliorum forma et margo valde variat. Spica dilutius cærulea, serius florens. γ ob pubescentiam rectiorem saturatius viridis. δ ceteris glabrior et foliis acutius serratis sequenti tam accedens, ut dubium sit, annon cum eadem confluat.

7. VERONICA *longifolia:* spicis terminalibus, foliis ternis oppositisve basi subcordatis oblongatis argute duplicato-serratis cauleque glabriusculis. *Linn. svec. n.* 9. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 91. *Schrad. comm. p.* 26. *t.* 2. *f.* 1. *Wahlb gothob. p.* 12. *Samzel. neric. p.* 16. *Fries halland. p.* 14. *Forsander veg. scan. p.* 10.

β. argutior glabrior.
V. maritima *Wahlenb. lapp. p* 5. *Flor. Dan. t.* 374. *Ehrh. ups. in beitr.* 5. *p.* 7. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 159.

Hab. locis herbosis subhumidis præsertim juxta fluvios Lapponiæ maxime septentrionalis sylvaticæ frequenter a Finmarkia usque ad Tornoam (ubi cum insequente omnimode confunditur); dein vero rarius occurrit Jemtlandiæ, Vermlandiæ ad Uddeholmshyttan, Nericiæ, Uplandiæ, Ostrogothiæ ad Roxen, Vestrogothiæ et Bahusiæ præcipue ad Göthaelf, Hallandiæ et Scaniæ occidentalis rarissime.

Caulis circiter bipedalis. Folia octo lineas lata et ultra, quo latiora eo magis ad basin cordata. Spica sæpe spithamam longa, cærulea, æstivalis.

8. VERONICA *maritima:* spicis terminalibus, foliis quaternis ternisve attenuato-linearibus argute duplicato-serratis cauleque subpubescentibus. *Linn. svec. n.* 8. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 87. *Schrad. comm p.* 29. *t.* 1. *f.* 1. (*Forsander veg. scan. p.* 8.)

Hab. in petris locisque exaridis ad littora maris orientalis extima a Tornoa per Roslagiam usque ad Ostrogothiam; (sed insulas formationis transitionis non ornat.)

Caulis circiter pedalis, strictus, superne albo-pubescens. Folia plerumque tantum sesquilineam lata, sed interdum etiam tres lineas versus basin. Spica digitalis longitudinis, eleganter cærulæa, æstate summa florens. — Vix nisi angustie et parvitate solo marino forsan adscribenda a præcedente differt.

9. VERONICA *officinalis:* spicis lateralibus pedunculatis, foliis obovatis serratis, caule procumbente hirto. *Linn. svec. n.* 12. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 110. *α. Sv. Bot. t* 159. *Flor. Dan. t.* 248. *Wahlenb. lapp n.* 9. *Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 40. *Zetterstedt res.* 1. *p.* 110.

Hab. in sylvis pratisque sylvaticis siccioribus totius Sveciæ usque ad Lapponiam inferiorem et inferalpinam frequenter.

Herba tota repens (unde svecice non inepte *Jordkrypa*, alias *Ërenpris*), hirtula. Spicæ longitudine digiti minoris, angustæ, post solstitium florentes. Corollæ dilute cærulescentes, paullo magis patentes quam in præcedentibus.

10. VERONICA *alpina:* racemo terminali spicæformi oblongo, foliis ovatis subserratis, calycibus ciliatis, capsulis obcordatis. *Linn. svec. n.* 15. *lappon. p* 7. *t.* 9. *f* 4. *spec. pl ed. Willd.* 1. *p* 63. *Flor. Dan. t.* 16. *Wahlenb. lapp n.* 8. *Hising. herjed. p.* 46.

β. capsulis pubescentibus. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 103. *Hornem. plantel. ed.* 3. *p* 18

Hab locis graminosis succosis per latera et radices alpium Lapponicarum, parum infra Jemtlandiam descendens.

Herba præcipue junior mollis, succosa, exsiccando nigrescens immo interdum cærulescens. Caulis plerumque digitalis altitudinis, sed fructificans interdum fere pedalis, erectus.

Folia vix octo lineas longa. Calyx ciliis articulatis insignibus. Corolla saturate cærulea, sed laciniis calycinis vix major. Capsula calyce duplo longior, ejusdem longitudinis ac pedicelli sesquitertiam lineam emetientes, sed bracteis breviores. Stylus linea brevior.

11. VERONICA *saxatilis:* racemo terminali paucifloro, foliis caulinis oblongo-obovatis subserratis, stolonibus fruticulosis, pedicellis bracteas superantibus, capsulis oblongis integris calyce majoribus. *Linn. suppl. p.* 83. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 99. *Wahlenb. lapp. n.* 7. *Sv. Bot t.* 547 *Engl. Bot.* 15. *t.* 1027. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 108 68. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1818 *p.* 134. 139 *Læstadius ib.* 1822. *p* 540. V. fruticulosa *Flor. Dan. t.* 342.

Hab. locis petrosis apricis infra alpes in Nordlandia Norveg. ex. gr. ad Sörfoldbotten, Torrfjord, Evenäs et Skervöe satis copiose; in alpibus Kaskaivo et Njunnas juxta Quickjock Lapp. Lulensis, ad Ischak Lapp. Pitensis, et in alpe Tolthummeln Jemtlandiæ, nec non in adjacentibus alpibus Norvegicis.

Fructiculosa: stolonibus re vera perennibus, sempervirentibus, numquam nigricantibus, procumbentibus. Folia omnia rigidula, inferiora minora vix quatuor lineis longiora. Caulis semper circiter digitalis, adscendens. Calyx non nisi tenuissima quadam pubescentia incurva. Corolla dilute cærulescens, striis saturatioribus, calyce duplo major. Capsula bracteis fere major. Pedicelli his utrisque duplo longiores. Stylus duas lineas longus.

12. VERONICA *serpyllifolia:* racemo terminali subspicato elongato, foliis ovato-oblongis crenatis, caule adscendente, capsulis reniformibus stylum exserentibus. *Linn. svec. n.* 16. *spec. pl. ed. Willden.* 1. *p.* 64. *Flor Dan. t.* 492. *Wahlenb. lapp. n* 6.

Hab. in locis subirrigatis pratorum, ad vias etc. per totam Sveciam usque in Lapponiam sylvaticam frequenter.

Planta magis inconspicua, plerumque digitalis longitudinis, foliis forma et magnitudine fere Serpylli. Corollæ albescentes, striis cærulescentibus ornatæ, initio æstatis explicatæ. — Denique versus alpes Lapponicas asperescit præcipue in calyce.

13. VERONICA *Beccabunga:* racemis lateralibus laxis, foliis ellipticis obtusis subsessilibus serrulatis, caule repente. *Linn. svec. n.* 14. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 105. *Sv. Bot. t.* 127. *Flor. Dan. t* 511. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 51.

Hab. in rivulis, scaturiginibus etc. per provincias magis campestres infra flumen Dalecarlicum frequenter; dein per Norrlandiam littoralem rarius.

Herba ad scaturigines semper saturate viridis, succosa vel crassiuscula (svecice *Bäckgröna*, etiam *Bäckebôna*). Flores saturate azurei, æstivales.

14. VERONICA *Anagallis:* racemis lateralibus strictis, foliis lanceolatis subamplexicaulibus acutis serratis, caule erecto. *Linn. svec. n.* 13. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 105. *Flor. Dan. t.* 903. *Wahlenb ups. n* 9 *Bjerkand Vet Ac Handl.* 1776. *p.* 8. *Ahlqu ib.* 1821 *p* 284.

Hab. in fossis, ad vias locis inundatis provinciarum maxime campestrium præcipue formationis transitionis infra flumen Dalecarlicum frequenter.

Radix in fontanis locis perennat, alias sæpius annua. Herba quoque magnitudine valde varians. Optime distinguitur a præcedente corolla albescente lineis incarnatis tantum picta, bracteis brevioribus, herba pallidiore.

15. VERONICA *scutellata:* racemis lateralibus divaricatis subnudis, capsulis didymis, foliis linearibus denticulatis. *Linn. svec. n.* 17. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 106. *Flor. Dan. t.* 209. *Wahlenb. lapp. n.* 11.

β. villosa, præcipue in caule et pedunculis.
V. scutellata *γ* pilosa *Roem. l. c. Flor. Dan. t.* 1561.

Hab. locis uliginosis inundatis totius Sveciæ usque in Lapponiam inferiorem frequenter; *β* ad lacus majores Sveciæ temperatioris ex. gr. Tâkern Ostrogothiæ, Ekoln Upsaliæ.

Planta minima hujus sectionis, debilis, interdum digito non longior, foliis nonnullas lineas latis. Corolla fere alba etiam inconspicua. Capsulæ singularis formæ fere Biscutellæ, in pedicellis capillaribus pendentes ansam nominis dederunt, lineas duas latæ.

16. VERONICA *montana:* racemis lateralibus divaricatis subnudis, capsulis suborbiculatis utrinque e-

marginatis calyce duplo majoribus, foliis ovatis petiolatis serratis, caule undique piloso prostrato. *Linn. amoen. ac.* 4. *p.* 263. *spec. pl. ed. Willden.* 1. *p.* 68. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 118. *Flor. Dan. t.* 1201. *Jacqu. austr. t.* 109 *Fries nov. p.* 83.
V. subbiscutata *Crantz.*
Hab. inter folia delapsa in umbrosissimis subhumidis sylvæ fagineæ Reften prope Fogelsång Lundensium Scaniæ copiose.

Caulis valde repens subfiliformis, teres. Folia fere ut in sequente specie, sed petioli omnes longitudine dimidii folii valde ciliati. Flores præcoces non vidimus. Capsulæ fere præcedentis, sed multo insigniores calycibus duplo majores, plusquam tres lineas latæ, superne omnino uniloculares; dissepimento seminifero tantum in basi; seminibus etiam bracteatis, lineam latis, luteolis embryonem transparentem ostendentibus. — Nobis magis sylvatica vel nemoralis quam montana, sed apud exteros sylvæ plerumque in montibus sitæ sunt.

17. VERONICA *Chamædrys:* racemis lateralibus erectis, capsulis reniformibus calycem subæquantibus, foliis ovatis subsessilibus rugosis inciso-serratis, caule bifariam piloso. *Linn. svec. n.* 18. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 116. *Sv. Bot. t.* 259. *Flor. Dan. t* 448. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811 *p.* 37. *Hartm ib.* 1814. *p.* 95.
Hab. in pratis tranquillis (minus vento expositis) totius Sveciæ usque ad confinia infima Lapponiæ frequenter.

Planta insignis, sæpius pedalis, suberecta. Folia respectu formæ fere Quercus (unde nomen) inferiora interdum subpetiolata," superiora semper sessilia. Corollæ calyce multiplo majores, cyaneæ, striis magis violaceis, æstate explicatæ. Capsulæ obcordatæ calycibus breviores. — Nomen Chamædrys a nonnullis permutatur in *Gamander.*

18. VERONICA *agrestis:* pedunculis solitariis demum folio longioribus, calycibus obtusis ciliatis corollam subæquantibus, foliis ovato-oblongis inciso-serratis, caulibus procumbentibus glabriusculis. *Linn. svec. n.* 20 *spec. pl. ed. Willden.* 1. *p.* 72. *Link. enum. hort. berol.* 1. *p.* 26. *Wahlenb. ups. n.* 12. *Mertens germ.* 1. *p.* 351.

β. polita; fere glaberrima, subfiliformis, calycibus acutioribus.
V. polita *Fries nov. p.* 63.
γ. opaca; hirsutior, latior, obtusior; foliis ovatis.
V. opaca *Fries nov. p.* 64. *Aspegren bleking. p.* 2.
V. agrestis *Flor. Dan. t.* 449.
Hab. in agris et cultis præcipue regionum campestrium usque ad Upsaliam frequenter; β. præcipue Lundini et γ. alibi in Scania et Blekingia rarius.

Tota procumbens, filiformis, pilosiuscula. Folia circiter quatuor lineas lata. Calycis laciniæ lanceolatæ. Corolla parva dilute cyanea (initio rubescens); lacinia inferiore decolorata. Stylus e sinu capsulae non prominet. — β. Praeter notas supra indicatas corollam coloratiorem et stylum non nihil prominentem habet. — γ. Folia interdum subcordata. Corolla tota caerulea. Sic in locis australioribus vegetior et coloratior evadit haec species.

19. VERONICA *hederifolia:* pedunculis solitariis folio demum longioribus, calycibus cordatis conniventibus, foliis petiolatis cordatis quinquelobis, caule procumbente. *Linn. svec. n.* 21. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 121. *it. scan. p.* 115. 141. *gothl. p.* 57. 141. *Flor. Dan. t.* 428. *Engl. Bot.* 11. *t.* 784. *Ahlquist runsten. p.* 5. *Fries halland. p.* 16. *Aspegren bleking. p.* 2. *Næzén in Fant diss. de Ulricehamn p.* 30.
Hab. in ruderatis et agris prope pagos per provincias australiores in formatione transitionis positas ut Scaniam, Oelandiam, Gothlandiam, Ostrogothiam et Vestrogothiam frequenter; unde rarius in alias regiones litorales ut Blekingiæ, Hallandiæ, Stockholmiæ.

Caulis procumbens, filiformis praecedentis, sed fructus ab omnibus nostris Veronicis discrepans. Folia magis lata quam longa. Flores minuti; corolla calycem vix excedente caerulea; sed post florescentiam calyx insigniter increscit et lacinias suas cordatas ciliatas explicat. Capsula proprie didyma: loculamento singulo seminibus tantum duobus semine sinapis majoribus, umbilicatis valde singularibus.

20. VERONICA *triphylla:* pedunculis solitariis folio demum longioribus, foliis caulinis digitato-partitis

obtusis, caule erecto. *Linn. svec. n.* 22. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 120. *it. scan. p.* 277. *Flor. Dan. t.* 627. *Engl. Bot. t.* 26. *Leche scan. p.* 1. *n.* 1. *Vet. Ac. Handl.* 1744. *p.* 262. *Ahlquist runst. p.* 5. *Fries halland. p.* 15. *Aspegren bleking. p.* 2.

Hab. in agrorum arenosorum marginibus, ad vias et pagos provinciarum maxime meridionalium maritimarum in formatione transitionis positarum ut Scaniæ passim ex. gr. ad Sandby, Fogelsång, Öfvedskloster, Oelandiæ rarius; etiam Hallandiæ meridionalis et Blekingiæ raro.

Planta tota insigniter glanduloso-pubescens, obesior ceteris, circiter digitalis. Caulis plerumque simplex. Folia ad basin partita; laciniis sursum latioribus; terminali obovata. Pedunculi saltem post florescentiam tres lineas longi. Calycis inferioris laciniae etiam incisae. Corolla calyce multo longior, saturate caerulea, vernalis. Capsula obcordata, duas lineas longa majorem cum sequentibus quam cum antecedentibus speciebus affinitatem indicans.

21. VERONICA *verna:* pedunculis solitariis brevissimis, foliis sessilibus bracteisque inferioribus digitato-partitis, caule stricto. *Linn. svec. n.* 23. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 119. *Flor. Dan. t.* 252. *Wahlenb. ups. n.* 14.

Hab. locis exaridis apricis regionum campestrium et littoralium Sveciæ usque in Vestmanniam ferrimontanam ex. gr. Skinskatteberg et Norrlandiam inferiorem frequenter.

Planta praecedenti affinis, sed ut septentrionalior ita etiam gracilior et minus viscida. Folia fere glabra, caulis vero et bracteae pilosulae. Corolla calyce multo brevior, sed saturate caerulea, vernalis. Capsula vix sesquilineam longa, calyce brevior.

22. VERONICA *arvensis:* pedunculis solitariis bractea lanceolata brevioribus, foliis inferioribus petiolatis ovatis inciso-serratis, caule erectiusculo. *Linn. svec. n.* 19. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 125 *Flor. Dan. t.* 515. mala.

Hab. in arvis, ruderatis, petris etc. Sveciæ magis campestris usque in Dalecarliam superiorem ex. gr. Osmundsberget et Angermanniam ubique.

Caulis primarius suberectus, sed rami ad basin ejus demum

depressi. Folia superiora sessilia. Flores tum vernales tum aestivales; corollis dilute caerulescentibus, calyce brevioribus, valde inconspicuis.

6. PINGVICULA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 40. Juss. gen. p. 110. Gærtn. fr. 2. p. 140. t. 111.

Calyx bilabiatus: supra trifidus, infra bifidus. Corolla ringens, aperta, basi calcarata. Capsula supera, unilocularis, semibivalvis; receptaculo centrali polyspermo. — *Herbæ acaules, radice perenni fibrosa, foliis pingvibus pedunculisque radicalibus unifloris. — Ord. nat. 22. Personatis proxima.*

23. PINGVICULA *alpina:* nectario conico recurvo petali laciniis breviore, capsula acuminata. *Linn. svec. n.* 26. *lapp. n.* 12. *t.* 12. *f.* 3. *Gunner. norv. n.* 640. *t.* 4. *f.* 4. *Flor. Dan. t.* 453 *Wahlenb. lapp. n.* 12. *Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 142.

β. bimaculata *Wahlenb. lapp.*
P. flavescens *Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 111.

Hab. in locis uliginosis irrigatis alpium altiorum Lapponiæ totius frequenter; de cetero nonnisi Gothlandiæ ad Eista occurrit.

Folia omnino ut sequentis. Pedunculus quoque digitalis, sed semper una cum calyce glaberrimus. Corollae calcar calycis labio inferiore tantum duplo longius; faux quoque et labium inferius latius. Color corollae albus, cum flavedine in fauce et interdum quoque in labio (β.); exsiccatione quandoque rubescens. Capsula eo angustior, saepe sesquitertiam lineam longa.

24. PINGVICULA *vulgaris:* nectario subulato rectiusculo longitudine petali, capsula ovata obtusiuscula. *Linn. svec. n.* 25. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 189. *Sv. Bot. t.* 36. *Flor. Dan. t.* 93. *Wahlenb. lapp. n.* 13.

Hab. in uliginosis totius Sveciæ usque in alpes Lapponicas ultimas frequenter.

Folia lingvaeformia, digitum lata, supra pilis conicis viscidis obsita (unde Nericiis *Vipefett*, Norrlandis ob usum *Tåtgrås* vel *Såttgrås*, aliis *Kråkört*). Pedunculi vix digitum longi, tenuissime pilosuli. Corollae ad solstitium explicatae, caeruleae, intus ad faucem albescentes.

25. PINGVICULA *villosa:* nectario aciculari stricto petali laciniis longiore, pedunculo villoso apice incurvo, capsula obcordata. *Linn. svec. n.* 27. *lapp. n.* 13 *t.* 12. *f.* 2. *Flor. Dan. t.* 1021. *Wahlenb. lapp. n.* 14. *Svartz Vet. Ac. Handl.* 1789. *p.* 39. *Hartman ib.* 1814. *p.* 103. 1818. *p.* 132. 139.
Hab. in Sphagno paludum sylvestrium prope alpes Lapponicas et Jemtlandicas passim.

Folia subrotunda, tantum tres lineas longa lataque, undique ob margines incurvos concava. Pedunculus setaceus, sesquiunciam emetiens. Corollae violaceae labium inferius sesquilineam longum. Capsula vix plus quam lineam longa.

7. UTRICULARIA.

Linn. gen. ed. Schr. n 41 *Juss. gen. p.* 110. *Gærtn fr.* 3. *p.* 108. *t.* 198.

Calyx diphyllus. Corolla ringens, palato prominente clausa, postice calcarata. Capsula supera, unilocularis, globosa, evalvis; receptaculo centrali polyspermo. — *Herbæ stolones utriculosos sub aqua expandentes, scapos multifloros emittentes. — Ord. nat.* 22. *Personatis proxima.*

26. UTRICULARIA *vulgaris:* pedunculis demum recurvatis, nectario conico divergente, palato galeam æquante, foliorum laciniis sparsim ciliatis. *Linn. svec. n.* 28. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 195. *Wahlenb. ups. n.* 17. *Sv. Bot. t.* 572. *Flor. Dan. t.* 138.
Hab. in aquis paludosis regionum magis campestrium Sveciæ temperatioris infra Gefle passim copiose.

Longe major sequentibus; stolones interdum pedales, digito latiores, expansi; utriculis magnitudine seminum cannabis. Scapus saepe pedalis, superne hepatici coloris, circiter sexflorus, post solstitium florens. Corolla saturate flava lineis croceis inferne picta. Pedunculi fructiferi apice recurvati: capsula magnitudine pisi.

27. UTRICULARIA *minor:* pedunculis demum recurvatis, nectario carinæformi regrediente, palato galeam æquante, foliorum laciniis integerrimis. *Linn. svec. n.* 29. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 196. *Wahlenb. ups. n.* 18. *Sv. Bot. t.* 585. *Flor. Dan. t.* 128. bona *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 340.

Hab. in aqua paludum sylvaticarum parcius; etiam Lapponiæ rarius ad Arjeplog lecta.

Praecedente multiplo minor, generis sui minima; stolonibus digitum minimum vix latis: utriculis semina Papaveris parum majoribus. Scapus digitalis, subsetaceus; superne fuscescens, plerumque triflorus. Corollae lineis tribus vix longiores, sordide luteae: striis fuscescentibus. Pedunculi fructiferi apice recurvati: capsula magnitudine seminis Sinapis.

28. UTRICULARIA *media:* pedunculis erectis, nectario subulato progrediente sub labium inferius, palato galeæ lobis breviore, foliorum laciniis serratis. *Hayne in Schrad. diar.* 1800. 1. *p.* 18. *t.* 5. *Wahlenb. ups. n.* 16. *lapp. n.* 15. *Sv. Bot. t.* 561. *Syst. veg. ed. Roemer* 1. *p.* 195. *Flor. Dan.* 8. *t.* 1262. U. vulgaris minor *Linn. svec. n.* 28.

Hab. in aqua paludum profundiorum et frigidiorum omnis Sveciæ usque in Lapponiam ubique.

Magnitudine quidem intermedia, sed de cetero a praecedentibus discedens. Stolones apice magis convoluti, sed folia deinde magis expansa: laciniis latioribus. Utriculi demum semine Sinapis majores. Scapus digitalis, filiformis, totus laete viridis, circiter quadriflorus. Corolla vivide flava. Pedunculi semper erecti: capsula grani Piperis magnitudine.

8. LYCOPUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 44. *Juss. gen. p.* 111.

Calyx tubulosus, quinquefidus. Corolla tubulosa, subæqualis, quadriloba: lobo superiore latiore emarginato. Stamina distantia longitudine corollæ. Semina quatuor nuda. — *Herba floribus verticillatis sessilibus in axillis foliorum.* — *Ord. nat.* 41. *Verticillatæ.*

29. LYCOPUS *europæus:* foliis ovalibus villosis ad basin pinnatifidis. *Linn. svec. n.* 31 *syst ed. Roem.* 1. *p.* 206. *n.* 1. *α. amoen. ac.* 5. *p.* 442. 8. *p.* 31. 93. *Sv. Bot. t* 262. *Flor. Dan.* 7. *t* 1081. *Wahlb. gothob. p.* 13. *Samzel. neric. p.* 17.

Hab. ad ripas lacuum et fluviorum per provincias meridionaliores inprimis littorales et campestres a Scania ad Bahusiam, Nericiam et Uplandiam ex. gr. Upsaliæ ad Vårdsätraqvarn passim.

Radix perennis, repens. Caulis sesquipedalis et ultra. Folia saltem non floralia quod ad maximam superiorem partem indivisa, tantum grosse serrata, plus quam unciam lata, et non nisi inferne ad petiolum laciniarum pari uno alterove saepe reflexo praedita. Corolla alba inconspicua, aestivalis. — Svecice dicitur *Kloórt* (forsan ex analogia nominis Lycopi ob formam foliorum); item *Vatten-Andorn* propter flores fere Marrubii.

9. SALVIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 50. Juss. gen. p. 111. Gærtn. fr. 1, p. 316. t. 60.

Calyx bilabiatus. Corolla bilabiata: labio superiore compresso, emarginato; inferiore plerumque infra faucem strumoso. Filamenta labio inferiori infixa: filis transversis versatilibus superne in loculum antheræ abeuntibus inferne in glandulam communem. Semina quatuor nuda. — *Herba verticillis in spicam dispositis.* — *Ord. nat.* 41. *Verticillatæ.*

30. SALVIA *pratensis:* calyce quinquedentato bracteas excedente, galea glutinosa elongata arcuata, foliis cordato-triangulis crenatis: summis amplexicaulibus. *Linn. svec. n.* 32. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 244. *Kops fl bat. fasc.* 48. *Engl. Bot. t.* 153 *Wahlenb. ups. n.* 20. *Treviranus in Jahrb. d. Gewächsk.* 1. *h.* 2. *p.* 2. *Var. c.*

Hab. ad agros et vias prope Upsaliam ab orientali parte urbis raro; ceterum versus septentrionem ad Högstabrö et in paroecia Wendel.

Radix perennis. Planta pedalis et ultra, sparsim pilosa. Folia saepe bis pollicem lata, valde rugosa et duplicato-crenata. Flores ex majoribus sui generis et ordinis, unciam longi, eleganter caeruleo-violacei, solstitiales.

ORD. 2. DIGYNIA.

10. ANTHOXANTHUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 58. Juss. gen. p. 29. Trinii agrost. p. 95.

Calyx biglumis, subtriflorus; gluma inferiore duplo longiore. Flosculi deorsum imperfecti univalves: valvula infimi apice aristata, intermedii basi arista geniculata: Flosc. supremus muticus fertilis inclusus, cum Semine sulcato decidens. — *Ord. nat.* 5. *Gramen panicula spicæformi, Hierochlois proximum.*

51. ANTHOXANTHUM *odoratum*: spica oblonga, floribus subpedunculatis patulis, gluma calycina longiore aristam subæquante, corollæ glumis ciliatis. *Linn. svec. n.* 33. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 287. *Sv. Bot. t.* 11. *Flor. Dan. t.* 666 *Wahlenb. lapp. n.* 16.

Hab. in graminosis elevatis totius Sveciæ etiam alpinæ usque ad Nordcap frequenter.

Gramen e radice perenni primo vere praestans (itaque Svecis plerumque *Vårbrodd*, rarius *Hasselbrodd*), totum pallidius virens, molle, praecipue exsiccatione svaveolens, vix pedem emetiens. Gluma calycina major ex apice suo exserit stamina, pistillum aristasque, nec unquam ulterius flosculos explicat.

CLASSIS III.

TRIANDRIA.

CONSPECTUS.

1. ORD. MONOGYNIA.

* Flos corollinus

Corolla tubulosa. Semen unicum: pappo plumoso - - - 11. VALERIANA
loculis spuriis; apice coronatum 12. FEDIA
sexpartita inæqualis. Capsula polysperma - - - - - 13. IRIS

** Flos glumaceus

Semen æquale. (*Calamariæ*) *Glumæ inferiores vacuæ* - 14. SCHOENUS
Glumæ bifariam imbricatæ - - 15. CYPERUS
Glumæ undique imbricatæ sine lana 16. SCIRPUS
lanam exserentes - 17. ERIOPHORUM
Semen obliquum (*Gramen*) *Spica setacea* - - - - - 18. NARDUS

2. ORD. DIGYNIA. Flos glumaceus. *Gramina.*

A. Inflorescentia paniculata

α. Pili intra calycem copiosi - - - - - - - - 25. ARUNDO
β. Pili nulli evidentes vel corollæ magis adnati
* *Rudimenta flosculorum inter calycem et florem solitarium*
Calycis glumæ æquales - - - - - - - - - - 19. PHALARIS
Calycis gluma inferior minima - - - - - - - - 20. PANICUM
** *Calyx uniflorus* (*sine rudimentis*)
Panicula spicæformis. Calyx furciformis - - - - 25. PHLEUM
Corolla univalvis - - - - 22. ALOPECURUS

Panicula diffusa. Calyx globosus. Corolla nitida - - 25. MILIUM
tenuiss. Corolla calyce minor denique deficiens val. int. 24. AGROSTIS

*** *Calyx biflorus*

Flosculi basi aristati apice acuti - - - - - - - - 26. AIRA
Flosculi mutici obtusi undique teretiusculi - - - - 27. MOLINIA

**** *Calyx tri-multiflorus. Corolla int. impressa.*

Flosculus superior imperfectus muticus - - - - - - - 28. MELICA
aristatus - - - - - 29. HOLCUS
Flosculus inferior imperfectus - - - - - - - - 30. HIEROCHLOA
Flosculi æquales s. plerique completi
Glumæ cordatæ - - - - - - - - - - - - - - 31. BRIZA
carinatæ compressæ sæpius villo connexæ - - - 32. POA
teretiusculæ obtusæ - - - - - - - - - - 33. GLYCERIA
acuminatæ; interiores ten. ciliatæ - 34. FESTUCA
ciliato-pectinatæ 37. BRACHYPODIUM
apice tridentatæ. Calycis valv. exterior major - 35. TRIODIA
emarginatæ: extra marginem arista coriacea recta 36. BROMUS
fissæ: dorso arista geniculata tortilis valida - - 38. AVENA

B. Inflorescentia conglomerata

Valvulæ obliquæ s. inæquilateræ - - - - - - - - 39. DACTYLIS
Involucrum univalve - - - - - - - - - - - 40. SESLERIA
Involucrum pinnatum - - - - - - - - - - - 41. CYNOSURUS

C. Inflorescentia spicata

Calyx univalvis. Spicula multiflora marginem rachidi obvertens 42. LOLIUM
Calyx bivalvis. Spicula multiflora latus rachidi obvertens 43. TRITICUM
Calyces subternati involucriformes. Spiculæ - - - - 44. ELYMUS
Calyces ternati involucriformes setacei. Flores polygami 45. HORDEUM

3. ORD. TRIGYNIA.

Calyx diphyllus. Corolla monopetala. Capsula - - - 46. MONTIA
Calyx pentaphyllus. Corolla quinquepetala. Capsula 47. HOLOSTEUM
Calyx triphyllus. Cotolla nulla. Semen unicum - - 48. KOENIGIA

ORD. I. MONOGYNIA.

11. VALERIANA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 60. (excl. Fedia) Gærtn. fr. 2. p. 35. t. 86.

Corolla nuda, tubulosa, basi alterius lateris gibba: limbo quinquefido. Semen unicum planiusculum, apice Pappum plumosum evolvens. — *Herbae radicibus perennibus, foliis oppositis, inflorescentia trichotoma. Ord. nat.* 44. *Aggregatae.*

32. VALERIANA *officinalis:* foliis omnibus pinnatis: pinnis subuniformibus lanceolatis dentatis, caule fi-

stuloso sulcato. *Linn. svec. n.* 34. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 351. *n.* 12. *β. Sv. Bot. t.* 25. *Fl. Dan. t.* 570. *Wahlenb. lapp. n.* 17.

β. angustifolia: pinnis subintegerrimis. *Roem. l. c. γ.* V. minor *Bromel. chlor. goth. p.* 119.

Hab. in dumetis pratisque subhumidis totius Sveciæ usque in Lapponiam subsylvaticam frequenter; *β.* in maxime elatis siccissimis maritimis Bahusiæ, Hallandiæ.

Radix *β.* odoratior ob usum medicum notior nominibus svecicis *Vendelrot*, *Velamsrot*, *Velandsrot*, *Vendlarot*, forsan a latino mutatis; etiam nonnullis *Katteleka.* Caulis *α* bipedalis et ultra, superne sulcatus. Foliola extima parum confluentia. Panicula fastigiata post solstitium florens corollis dilute rubentibus, inprimis *β.* svaveolentibus.

33. VALERIANA *dioica:* foliis inferioribus obovatis; superioribus pinnatifidis, caule lævi, floribus subdioicis. *Linn svec. n.* 35. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 349. *it. scan. p.* 77. 248. *oel. p.* 46. *Fl. Dan. t.* 687. *Engl. Bot. t.* 628. *Ahlqu. runst. p.* 6. *Fries halland. p.* 17. *Aspegren bleking. p.* 3.

Hab. locis uliginosis Scaniæ campestris frequenter, Blekingiæ occidentalis parce, ut etiam Oelandiæ passim, Hallandiæ meridionalis rarius.

Radix tenuis, oblique repens. Herba tota apud nos glaberrima, florens vix semipedalis, seminifera pedalis altitudinis. Folia radicalia ovata integerrima. Flores in cymam dispositi, vernales, albo-incarnati: maris corolla triplo majore. Semina omnino ut in praecedenti.

12. F E D I A.

Gærtn. fr. 2. p. 36. t. 86. Valerianæ spec. Linn.

Corolla nuda, infundibuliformis, quinquefida. Semen unicum apice calvum vel dentibus coronatum; introrsum loculis duobus spuriis. — *Herbae radicibus annuis, foliis oppositis, inflorescentia dichotoma.*

34. FEDIA *olitoria:* fructibus apice integerrimis planiusculis suborbiculatis tripartibilibus nucleum emittentibus, floribus subcapitatis, bracteis fructu majoribus obtusis, caule dichotomo. *Roem. in syst.*

veg. 1. *p.* 561. *Sv. Bot. t.* 252. *Flor. Dan. t.* 1682. *Wahlenb. ups. n.* 23. *Wahlb. gothob. p.* 14.
Valeriana Locusta *Linn. svec. n.* 36. *it. oeland. p.* 58. 72. *Fischerstr. mål. p.* 298.
Hab. solo aprico provinciarum litoralium et insularium præcipue orientalium a Scania usque ad Uplandiam passim.

Herba ob cellulosam laxam acetariis primo vere prae ceteris idonea (unde *Vinter-rapunzel* dicitur). Caulis mox e radice dividitur per dichotomiam valdeque divergit, raro semipede altior. Flores dilute caerulescentes, ante solstitium explicati.

35. FEDIA *mixta:* fructibus apice subtridentatis ovato-oblongis semiteretibus; loculamentis sterilibus obsoletis area plana disjunctis, bracteis fructu minoribus subulatis, caule inferne simplici. *Wahlenb. Nov. Act. Ups. VIII. p.* 210. *et* 230.
F. dasycarpa *Bieberst. cauc.* 3. *p.* 30.
F. dentata *Steven pl. russ. rar. n.* 6. *Fries nov. p.* 65. *Flor. Dan. t.* 738.
F. Morisoni *Spreng. pug.* 1. *p.* 4.
Val. microcarpa *Loisel.*
Valerianella mixta *Decand. fl. franc. suppl. p.* 493. *n.* 3331*a*.
Hab. in agris apricis provinciarum maritimarum australiorum formatione transitionis substratarum scil. Gothlandiæ multis locis, Oelandiæ ad Böda, Scaniæ ad Malmö passim.

Planta tota strictior, angustior. Caulis vix infra medium per dichotomiam divisus, sed superne eo pluries bipartitus; floribus magis dispersis, minoribus, albidioribus, magis serotinis. Semina etiam duriora, seminibus Carvi vix crassiora.

13. IRIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 79. *Juss. gen. p.* 57. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 38. *t* 13.

Calyx nullus (nisi Bracteæ spathas referentes). Corolla sexpartita: laciniis alternis reflexis. Stigmata tria: lobis petaliformibus antheras occultantibus. Capsula infra florem remota, trilocularis, polysperma. — *Planta liliacea, compressa.* — *Ord. nat.* 9. *Ensatae.*

56. IRIS *psevdacorus:* corollis imberbibus: petalis interioribus stigmate minoribus, foliis ensiformibus. *Linn. svec. n.* 57. *lapp. n.* 16. *syst. ed. Roem.* 1. *p.* 466. *Sv. Bot. t.* 110. *Flor. Dan. t.* 494. *Samzel. neric. p.* 18.

Hab. in fluviis per provincias magis campestres a Scania ad Nericiam et Uplandiam frequenter; dein rarior nisi in Vesterbottnia ultima maritima, (nec in elevatioribus præcipue ferrimontanis).

Radix valde perennis, horizontalis, truncosa, digitum crassa, adstringens simulque acris. Folia interdum orgyalis altitudinis et pollicem lata, admodum ensiformia, quare Scanis nota nomine *Flåje* (Danis *Flæg*) et tota planta Svecis *Svårds-lilja* (rusticis interdum corrupte *Svålgrås*). Caulis foliis brevior, multiflorus, teres. Spathae germina trigona includentes. Flores post solstitium aperiuntur flavi, petalis exterioribus plusquam sesquiunciam latis valde spectabiles, Nericiis *Gula-liljor*, aliis ob solum crescendi *Bäck-liljor*, *Såfjablomma.*

14. SCHOENUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 92. *Juss. gen. p.* 31.

Calycis glumæ paleaceæ, plerumque senæ (pistillum cingentes), exterioribus nonnullis vacuis fulcratæ Semen vel evidentius nuculare (*Mariscus*) vel nudum idque sive sine appendice incrassata (*Schoenus Vahl-n.* 58. 59) sive cum appendice incrassata pistillari (*Rhynchospora Vahl- n.* 40. 41). — *Radix omnium perennis. Flores ex spiculis subunifloris formati, in fasciculum collecti.* — *Ord. nat.* 6. *Calamariae ut sequentium trium generum.*

57. SCHOENUS *Mariscus:* culmo tereti folioso, foliis margine dorsoque aculeatis, panicula contracta *Linn. svec. n.* 58. *it. gottl. p.* 170. 176 245. *oel. p.* 157. *Sv. Bot. t.* 275. *Flor. Dan. t.* 1202. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 115. 1821. *p.* 518 *Videgren österg. p.* 26. *Næzén in Fant diss. de Ulricehamn p.* 50

Cladium germanicum *Roem syst. veg.* 1. *p.* 284. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 285.

Hab. in paludibus maxime stagnantibus supra forma-

tionem transitionis insularum Gothlandiæ ubique, Oelandiæ septentrionalis ab Alböke usque ad Böda passim; (Ostgothiæ in V. Tollstad ad Broby bro, Vestgothiæ ad Ulricehamn rarissime).

Planta calamaria (vel subgraminea) maxima et durissima nostratium plerumque quadripedalis altitudinis, notissima Gothlandis *Ågh*, Oelandis *Ågh* vel *Ågm*. Culmus pennam cygneam crassus, rigidus. Folia circiter quatuor lineas inferne lata, sursum valde attenuata, ob serraturas rigidas valde scindentia. Panicula tota plus quam pedalis; cymis multipedunculatis; fasciculis florum castaneis, tantum tres lineas longis latisque.

58. SCHOENUS *nigricans:* culmo tereti aphyllo nudo, capitulo multifloro ovato, involucri diphylli valvula altera capitulum superante, setis seminis inconspicuis. *Linn. svec. n.* 39. *it. gottl. p.* 254. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 59. *Sv. Bot. t.* 515. bona. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 113.

Hab. in paludibus Gothlandiæ cum præcedente ubique.

Radix valde caespitosa; vaginis nigerrimis. Folia filiformia, canaliculata, omnia radicalia. Culmus saepius sesquipedalis, etiam filiformis. Capitulum plerumque digitum minorem crassum, sed interdum gracilescit adeo ut sequentis major non sit, quo in statu cum sequente confunditur (ex. gr. Schultz fl. starg. suppl. p. 4.); squamae nigricantes media aestate antheras flavas exserunt.

59. SCHOENUS *ferrugineus:* culmo tereti aphyllo nudo; vaginis intimis mucronatis, capitulo bifloro bracteato, setis semen æquantibus hispidis. *Linn. svec. n.* 40. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 59. *Wallroth sched. cr. p.* 25. *Sv. Bot. t.* 569. *Flor. Dan.* 9. *t.* 1503. *Videgren österg. p.* 26.

Hab. in paludibus supra formationem transitionis, ut Gothlandiæ, Ostrogothiæ ad Omberg et Jemtlandiæ; etiam in regionibus maritimis Roslagiæ passim frequenter.

Praecedentis quasi forma septentrionalior, macrior, pallidius colorata. Culmus vix pedalis, filo saepe tenuior. Capitulum penna gallinacea non crassius. Setae fructus eo majores.

40. SCHOENUS *albus:* culmo trigono folioso, foliis canaliculatis, fasciculis spicularum subnudis, stigmatibus stylo brevioribus, setis decem longitudine seminis, staminibus duobus. *Linn. svec. n.* 41. *Flor. Dan. t.* 320. *Ehrh. beitr.* 4. *p.* 154. *Wahlenb. lapp. n.* 18. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 211.
Rhynchospora alba *Vahl. enum.* 2. *p.* 236. *Roem. syst. veg.* 2. *p.* 87. (*Sv. Bot. t.* 557. *f.* 1.)
Hab. in paludibus profundissimis omnium regionum granite substratarum a Lapponia inferiore usque in Scaniam septentrionalem frequenter; in formationibus junioribus vix visus nisi rarissime Gothlandiæ.
Radix potius fibrosa. Gramen totum subfiliforme, vix pedale, non parum glaucescens. Inflorescentia alba, aestivalis, demum dilute fuscescens.

41. SCHOENUS *fuscus:* culmo trigono folioso, foliis subsetaceis fasciculos spicularum fulcrantibus, stigmatibus stylo longioribus recurvis, setis tribus semine longioribus. *Linn. spec. pl. ed.* 2. *app. p.* 1664. *Ehrh. beitr* 3. *p.* 69. *et* 4. *p.* 155. *Flor. Dan. t.* 1562. *Aspegren bleking. p.* 4.
Rhynchospora fusca *Sv. Bot. t.* 557. *f.* 2.
Hab. in paludibus omnium profundissimis regionum magis temperatarum a flumine Dalecarlico usque ad Blekingiam passim copiose; Vestmanniæ ad Skinskatteberg frequentissime.
Radix magis repens. Gramen lutescentis coloris, strictius sed angustius, saepe etiam brevius. Flores fusco-rufi, circiter duplo majores quam in praecedente, cui valde affinis.
Genus naturale, in australioribus fructu perfectiore quam in septentrionalibus.

15. CYPERUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 93. *Juss. gen. p.* 31. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 9. *t.* 2.
Calycis gluma uniflora disposita in rachide spiculæ multifloræ bifariam imbricatæ (planæ). Semen nudum.
Planta calamaria planifolia subumbellata.

42. CYPERUS *fuscus:* culmo triquetro, umbellæ radiis elongatis: spiculis alternis confertissimis lineari-lanceolatis, valvulis acutis, involucro subpentaphyllo longissimo foliisque linearibus. *Linn. spec.*

pl. ed. Willden. 1. *p.* 280 *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 191. *Flor. Dan. t.* 179. *Retz. diss. fl. scand. suppl.* 2. *p.* 4.

Hab. in paludibus graminosis umbrosis inter montes arenarios ad St. Roslätt Scaniæ occidentali-meridionalis rarissime, nec quotannis obvius.

Radix annua, sed multiculmis. Gramen totum vix digito altius. Folia omnia tum radicalia cum involucralia similia vix sesquilineam lata. Spiculæ circiter dimidio angustiores et duas lineas longae fuscae quidem, sed dorso squamarum virente. Media aestate floret.

16. SCIRPUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 94. Mertens germ. 1. p. 425. Gærtn. fr. p. 10. t. 2.

Calycis gluma uniflora disposita in rachide spicæ s. spiculæ multifloræ undique imbricatæ. Semen vel sine appendice incrassata styli idque sive stipatum setis (*Scirpus p. s. d. n.* 43. 44. 48. 49. 51-53.) sive setis orbatum (*Isolepis Brown* — *n.* 47. 50.) vel cum appendice incrassata (*Eleocharis Brown.* — *n.* 45. 46). *Plantae calamariae, radice plus minus perenni, dispositae in:* 1) *spica terminali simplicissima n.* 43-47. 2) *spica composita disticha n.* 48. 49. 3) *spicis pluribus n.* 50-53.

43. SCIRPUS *cæspitosus:* culmo nudo striato, spica involucro diphyllo inclusa: valvula altera mucronata spicam superante, stigmatibus tribus, radice squamis imbricata. *Linn. svec. n.* 43. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 122. *Sv. Bot. t.* 563. *f.* 1. *Wahlenb. lapp. n.* 19. *Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 219. *Fries halland. p.* 18. 136. *Wahlb. gothob p.* 29. *Rosèn Nov. Act. Ups. VIII. p.* 211.

Hab. in paludibus sphagneis sterilissimis totius Lapponiæ Norrlandiæque usque ad Vermlandiam ferrimontanam et Nericiam vulgatissime; dein per Vestergothiam et Smolandiam maxime sylvaticam præcipue ad fines Hallandiæ (in regione Mossabygden dicta), in Scaniam usque ad Falsterbo descendit; alias desideratur in regionibus campestribus et formationis transitionis ita ut nonnisi unico loco Gothlandiæ lectus sit.

Radix eximie caespitosa, squamis suis numerosissimis castaneis quasi tophum convexum in Sphagno constituit, rusticis Scanis non inepte *Mossatof* dictum. Culmi ex hoc topho sparsim egrediuntur, filiformes, circiter spithamam alti. Spica tota linea parum longior, castanea; mucrone valvulae involucralis tantum virente.

44. SCIRPUS *Baeothryon:* culmo nudo substriato, spica obliqua glumam involucralem muticam superante, stigmatibus tribus, radice subnuda. *Ehrh. beitr.* 2. *p.* 81. *Syst. veg. ed. Roem.* 2. *p.* 123. *Sv. Bot. t.* 563. *f.* 2. *Wahlenb. ups. n.* 30. *lappon. n.* 20.

Hab. in paludibus provinciarum magis campestrium infra flumen Dalecarlicum usque ad Gunsarfve prope Fahlun ubique, dein in litoralibus totius maris Bottnici et septentrionalis passim.

Radix minus caespitosa squamis solitariis interstincta. Culmi semipedales vel paullo ultra, crassitie fili tenuiores. Spica circiter quinqueflora, fere tres lineas longa, fuscescens.

45. SCIRPUS *palustris:* culmo nudo inani, spica nuda subovata obtusiuscula, stigmatibus duobus. *Linn. svec. n.* 42. *Sv. Bot. t.* 257. *Fl. Dan. t.* 273. *Wahlenb. lapp. n.* 21.

Eleocharis palustris *Roem. syst.* 2. *p.* 151.

β. humilior, radice magis repente. *Fl. Dan. t.* 167.

Hab. in aquosis ripis et litoribus totius Sveciæ usque ad Lapponiam ubique frequenter.

Radix plerumque caespitosa, sed in maritimis *β* evidenter repens. Planta etiam habitu valde varians: in aquis paludosis occultioribus optimus saepius pedalis, culmo crassitie pennae gallinaceae, spica fere unciali; sed in maritimis tam humilis et macer, ut cum specie praecedente interdum confundatur. Spica semper crassior, unde Svecis *Knapp-såf*.

46. SCIRPUS *acicularis:* culmo nudo setaceo striato, spica subebracteata, stigmatibus tribus. *Linn. svec. n.* 44. *Sv. Bot. t.* 605. *Flor. Dan. t.* 287. *Wahlenb. lapp. n.* 22.

Eleocharis acicularis *Roem. syst.* 2. *p.* 154.

Hab. in ripis lacuum et fluviorum aqua superficiali sæpe inundatis per totam Sveciam usque ad Lapponiam meridionalem frequenter.

Radix omnium tenuissima minus perennans. Planta reliqua magnitudine tantum aciculae tenuioris.

47. SCIRPUS *fluitans*: culmis ramosis foliosis procumbentibus, spicis solitariis paucifloris. *Linn. spec. ed. Willden.* 1. *p.* 295. *Flor. Dan. t.* 1082. *Engl. Bot. t.* 216. *Fries nov. p.* 4. *halland. p.* 10.
Isolepis fluitans *Roem. syst.* 2. *p.* 105.
Hab in amnibus minoribus Hallandiæ mediæ ex. gr. paroeciæ Vessige ad Lia et Hukered, et adjacentis Smolandiæ frequenter præcipue inter Femsjö et Unnaryd.

Radix mutata in culmos ramosos filiformes, per spithamam unam alteramve procumbentes. Folia omnino plana quamquam pedunculis spicarum vix latiora, undique ex articulis crebris culmi nascentia, circiter sesquiunciam longa. Pedunculi v. Scapi (culmis praecedentium analogi) quoque versus apicem culmi alternantes vix sesquiuncia longiores. Spicae sesquilinea non longiores, omnino virides.

48. SCIRPUS *compressus*: spica composita disticha; spiculis bractea partiali longioribus multifloris, foliis canaliculatis. *Persoon syn.* 1. *p.* 66. *Wahlenb. ups. n.* 31.
S. caricis *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 16. *Decand. fl. franc. ed.* 3. *n.* 1781. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218.
Schoenus compressus *Linn. spec. pl. ed.* 2. *p.* 65. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 64. *Hoffm. germ.* 2. *t.* 1. *Fl. Dan. t.* 1622. *Engl. Bot. t.* 791. *Afzelius Vet. Ac. Handl.* 1787. *p.* 242.
Carex uliginosa *Linn. svec. n.* 836. *mant. p.* 321. 494. *Vet. Ac. Handl.* 1793. *p.* 72, 316.
Hab. in pratis subhumidis apricis provinciarum magis campestrium præcipue orientalium a Scania usque ad Dalecarliam prope Säter et Upsaliam passim.

Radix repens stolonifera. Folia culmo latiora. Culmus plerumque curvatus, digito vix altior. Spica compressa uncialis longitudinis fuscescens: spiculis sexfloris vel ultra. Floret exeunte vere stigmatibus duobus. — Ex hac specie in maritimis formata esse videtur sequens crassior magis membranacea paucíflora.

49. SCIRPUS *rufus*: spica composita disticha, spiculis bractea partiali æquante involutis paucifloris, foliis convolutis. *Wahlenb. lapp. n.* 24. *Fries nov. p.* 25. *halland. p.* 18. *Forsand. veg. scan. p.* 16.
Schoenus rufus *Smith brit* 1. *p.* 45. *Engl. Bot.* 15. *t.* 1010. *Fl. Dan. t.* 1504.
β. balticus, minor. Sc. rufus *Schrad. germ.* 1. *p.* 133. *t.* 1. *f.* 3. *Aspegren bleking. p.* 4.
Schoenus compressus *β. Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 113.
Hab. in littoribus maris occidentalis a Nordlandia Norvegica ad Hallandiam Scaniamque passim; *β.* dein in mari baltico Scaniæ orientalis, Blekingiæ et Gothlandiæ rarius.

Radix perennis, breviter repens. Folia culmo tenuiora. Culmi circiter spithamam alti, fistulosi, stricti. Spica plus quam semiuncialis, ob bracteas obvolventes insigniter imbricata, rufa. *β* duplo triplovo omnibus partibus minor.

50. SCIRPUS *setaceus*: spicis lateralibus sessilibus, culmis subaphyllis setaceis, seminibus costatis nudis. *Linn. svec. n.* 45. *it. scan. p.* 227. *Schrad. germ.* 1. *p.* 137. *Flor. Dan. t.* 311. *Fries halland. p.* 19 *Aspegren bleking. p.* 4. *Videgren österg. p.* 26.
Isolepis setacea *Roem. syst.* 2. *p.* 108.
Hab. ad littora stillicidio fontinali passim inundata Scaniæ occidentalis ex. gr. Scanoræ et adjacentis Hallandiæ rarius ex. gr. ad Eldsberg, Halmstad; sed etiam locis inundatis in jugis elevatis apricis Scaniæ ut Helsingburgi versus Ramlösa, in Söderâsen inter Vram et Björnakulla, in Skärali etc. Blekingiæ ad Hörby; (magis adventitius autem Gothoburgi et Ostrogothiæ).

Radix perennis quamquam tenuissima. Vaginae radicales apices tantum virides gerunt loco foliorum. Culmi plerumque digiti minoris altitudine, sed interdum semipedales, semper autem setaceae tenuitatis. Spicae magnitudine vix seminis cannabis; squamis nigris carina tantum virentibus, deciduis cum semine mense Septembris.

51. SCIRPUS *maritimus*: spicis umbellatis pedunculatis sessilibusque, involucro foliaceo, glumis mucrona-

tis trifido-laceris, culmo triquetro. *Linn. svec. n.* 47. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 158. *Sv. Bot. t.* 240. non bona. (*Flor. Dan. t.* 957. *an rad. tuberos*?)

Hab. in littoribus maris tum orientalis tum occidentalis infra Gevaliam et Bahusiam passim copiose.

Radix apud nos semper repens. Folia ad basin culmi nonnulla, sesquilineam lata. Culmus circiter bipedalis, acute triqueter. Involucra foliis multiplo minora. Pedunculi paucissimi longitudine spicarum, plerique brevissimi fere nulli. Spicae semiunciam longae, ovato-oblongae, totae spadiceae.

52. SCIRPUS *sylvaticus:* cyma supradecomposita; involucro polyphyllo, spiculis ovatis, glumis mucronatis, culmo trigono folioso. *Linn. svec. n.* 48. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 142. *Flor. Dan. t.* 307. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p* 218.

Hab. locis subhumidis ad sylvas majores regionum tamen magis campestrium Uplandiæ, Vestmanniæ ferrimontanæ ad Skinskatteberg aliarumque provinciarum orientalium; frequentior vero versus occidentem Vestrogothiæ, Daliæ, Vermlandiæ occidentalis, Bahusiæ, Hallandiæ etc.; nec supra Säter Dalecarliæ.

Reliquis nostris pulchrior foliis latitudine fere digiti minimi etiam in culmo circiter bipedali; cyma saepe spithamam lata, sed spiculis tantum magnitudine seminis Cannabini.

53. SCIRPUS *lacustris:* cyma decomposita foliolo fulcrata, spiculis ovato-oblongis, culmo tereti nudo. *Linn. svec. n.* 46. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 155. *Sv. Bot. t.* 150. *Flor. Dan.* 7. *t.* 1142. *Wahlenb. lapp. n* 25.

β. littoreus: glaucus (spiculis subsessilibus majoribus), involucro breviore. *Fl. Dan. t.* 454. *Fries hall. p.* 19. *Aspegren bleking. p.* 4.

S. Tabernæmontani *Roem. syst.* 2. *p.* 156. *Wallroth sched.* 1. *p.* 28.

Hab. in lacubus et amnibus totius Sveciæ usque in Lapponiam ubique frequenter; *β* in maritimis meridionalibus ut Hallandiæ ad exitum fluminis Nissæ prope Halmstad et Blekingiæ.

Radix crassitie fere digiti: vaginis copiosis apice foliaceo

brevi terminatis; sed de cetero folia nulla in tota planta. Culmi maximi in Calamariarum ordine, saepe orgyales, crassitie digiti minoris, noti Svecis *Sjö-såf* vel ob colorem *Kol-vass*. Spiculae brunneae post solstitium florentes.

17. ERIOPHORUM.

Linn. gen. ed. Schr n. 95. Juss. gen. p. 31. Gærtn. fr. 1. p 10. t. 2.

Calycis gluma uniflora disposita in rachide spicæ multifloræ undique imbricatæ, demum exserens lanam semine multiplo longiorem. — *Plantae calamariae radice perenni, culmo vel spicis pluribus subumbellatis vel unica spica simplicissima terminato.*

54. ERIOPHORUM *latifolium:* pedunculis spicarum scabris, culmo obtuse trigono, foliis planis apice triquetris. *Hoppe man.* 1800. *p.* 108 *Roem. syst.* 2. *p.* 158. *Flor. Dan.* 8. *t.* 1381. *Wahlenb. ups. n.* 56. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 129.

E. polystachion β *Linn. svec. n.* 49. *Sv. Bot. t.* 180.

Hab. in pratis humidis et ad paludes provinciarum magis campestrium Sveciæ meridionalis frequenter, Uplandiæ rarius, Jemtlandiæ rarissime, Dalekarliæ ad Billsjön paroeciæ Söderbärke tantum.

Uti loco meridionalior ita etiam foliis explicatior fere duas lineas latis, laetius viridibus. Culmus quoque altior circiter sesquipedalis, sed gracilior, unde etiam spicae pauperiores.

55. ERIOPHORUM *polystachyon:* pedunculis spicarum lævibus, culmo teretiusculo stricto, foliis inferne planiusculis superne triquetris. *Linn. svec. n.* 49. *lapp. n.* 22. *Wahlenb. lapp. n.* 29. *ups. n.* 57.

E. angustifolium *Roem. syst.* 2. *p.* 158. *Sv. Bot. t.* 490. *f.* 1. *Flor. Dan.* 9. *t.* 1442.

Hab. in paludibus totius Sveciæ usque in alpes Lapponicas vulgatissime.

Intermedia haec forma omnium vulgatissima quasi mater proximarum. Tota compactior vel validior ceteris, foliis firmioribus quod ad maximam partem triquetris, culmo stricto, pedunculis spicarum crassioribus itaque laevioribus, saepe etiam numerosioribus, lana copiosiore, unde etiam notior Svecis *Myrdun, Madun, Ångdun, Harull* etc. Ideoque nomen originarium Linnaeanum melius meretur quam praecedens.

56. ERIOPHORUM *gracile:* pedunculis spicarum scabris, culmo tereti, foliis triquetris subfiliformibus. *Roth. catal.* 2. *append. Sv. Bot. t.* 490. *f.* 2. *Wahlenb. lapp. n* 30. *upsal. n.* 38. *Fries halland. p.* 19. E. polystachion γ. *Linn. svec. n.* 49.
E. triquetrum *Roem. syst.* 2. *p.* 157. *Fl. Dan.* 9. *t.* 1441.
Hab. in paludibus profundissimis aquosis Sveciæ septentrionalis ubique; Uplandiæ, Smolandiæ, Hallandiæ etc. rarius.

Ob locum frigidiorem et magis aquosum angustissima esse videtur haec species et magis angustifolia quam praecedens. Folia culmo nullibi latiora, gracilia (nec rigida). Culmus subfiliformis vix pedalis. Planta tota pallidior. Spicae omnium pauperrimae; pedunculis tenuibus scabris.

57. ERIOPHORUM *vaginatum:* spica subovata, culmo vaginato teretiusculo, foliis triquetris superne serrulatis, radice cæspitosa squamosa. *Linn. svec. n.* 50. *syst. ed. Roem.* 2. *p* 157. *Sv. Bot. t.* 281. *Flor. Dan. t.* 236. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 211
Hab. in paludibus præcipue sylvaticis totius fere Sveciæ frequenter; rarescit tantum in insulis formationis transitionis.

Radix maxime caespitosa. Folia omnia radicalia stricta. Culmi circiter pedales; vaginis inflatis scariosis albicantibus aphyllis. Spica ordinis sui nat. maxima nuce avellana vix minor, itaque notior rusticis svecis primum nomine *Svarthufvud*, dein *Gråhufvud* vel *Hvithufvud* Aliis *Hadd*.

58. ERIOPHORUM *capitatum:* spica subglobosa, culmo subvaginato tereti, foliis semiteretibus integerrimis, radice repente. *Schrad. germ.* 1. *p* 151. *Roem. syst.* 2. *p.* 157. *Wahlenb. lapp. n.* 28. *Flor. Dan. t.* 1502. *Sv. Bot. t.* 426. *fig.* A. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 95 103.
Hab. in paludosis ad omnes alpes Svecicas a Lapponia usque in Dalecarliam passim.

A praecedente vix diversum radice magis vaga, mollitie foliorum et culmi, spica breviore praecipue dum lanigera; quae notae a solo alpino succosiore forsan pendent.

59. ERIOPHORUM *alpinum:* spica oblonga bracteam mucronatam subæquante, culmo triquetro nudo,

foliis brevissimis. *Linn. svec. n.* 5 *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 156. *Sv. Bot. t.* 426. *fig.* B. *Flor. Dan. t.* 620. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 211.

Hab. in paludibus profundioribus apricis totius fere Sveciæ ab alpibus Lapponicis usque in Scaniam frequenter; rarescit solummodo in regionibus extimis formationis transitionis aliisque maritimis utpote Blekingiæ non visum.

Praecedentibus multiplo tenuius, habitu fere Scirpi caespitosi. Vaginae intimae radicales apice foliaceo subtriquetro. Culmus circiter spithamalis. Spica florens mucrone viridi bracteae brevior, sed lanigera ipso longior. Lana fere ejusdem longitudinis ac in praecedentibus, sed ob parvitatem spicae pauperrima, unde Svecis *Snip* vel *Rumpull.*

18. NARDUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 97. *Trinii agr. p.* 96. *Hoffm. germ.* 1. *t.* 4.

Calyx nullus. Corolla bivalvis inæqualis: valvula exteriore duplo majore, subulata, in dentibus spicæ unilateralis innata. Semen tectum. — *Gramen valde singulare fere enode.*

60. NARDUS *stricta:* spica setacea recta glabra. *Linn. svec. n.* 52. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 263. *Sv. Bot. t.* 174. *Flor. Dan.* 6. *t.* 1022. *Wahlenb. lapp. n.* 51. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 131.

Hab. in pratis sylvaticis subhumidis sterilissimis totius Sveciæ usque in Lapponiam sylvaticam ubique, inferalpinam rarius; rarescit etiam in maxime campestribus regionibus præcipue formationis transitionis.

Gramen omnium nostrarum durissimum, foliis culmisque filorum chalybeorum fere adinstar, quare Svecis Scaniae *Stålgrås*, aliis australioribus *Stagg* vel *Pinnstagg*, septentrionalibus plerumque *Håra* alias *Ångborst*, *Elgborst* etc. Spicarum valvulae subulato-setaceae et stigma simplex analogiam ostendere videntur.

ORD. 2. DIGYNIA.

19. PHALARIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 106.

Calyx sesquiflorus bivalvis: valvulis subæqualibus navi-

cularibus includentibus Corollam bivalvem flosculi completi et initia penicilliformia (*Digraphis n.* 61.) flosculorum duorum vel styliforme (*Chilochloa n.* 62. 63) unius. Semen corolla cartilaginea corticatum. *Inflorescentia contractius paniculata vel spicaeformis.*

61. PHALARIS *arundinacea:* panicula patente glomerata, corolla accessoria bivalvi minuta pilosa. *Linn. svec. n.* 53 *syst ed. Roem.* 2. *p.* 405. *Flor. Dan. t.* 259. mala. *Wahlenb. lapp. n.* 52.
Digraphis *Trinii agrost. p.* 127.
Arundo colorata *Sv. Bot. t.* 107.
Hab. ad ripas fluviorum, lacuum et paludum per totam Sveciam planiorem etiam Lapponiam sylvaticam, frequentius in campestribus regionibus, rarius in maxime sylvaticis et montosis.

Radix perennis. Gramen magnitudine et facie fere arundinis, interdum orgyale; foliis latitudine digiti minoris. Panicula quoque spithamalis, stricta, florens sub foenisecio ramis patentibus brevioribus, demum seminifera nitens. — Dicitur Svecis *Rôr-flen*, occidentalioribus *Rôr-flok*, Scanis *Flâck*.

62. PHALARIS *phleoides:* panicula spicæformi cylindrica, calycibus lanceolatis scabriusculis; flosculis lævibus. *Linn. svec n* 54. *Flor. Dan. t* 531. *Samzel. neric. p.* 18 *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218.
Phleum phalaroideum *Sv. Bot. t.* 596. *Fries halland. p.* 21.
Chilochloa Boehmeri *Roem. syst.* 2. *p.* 408. *n.* 1. *β.*
Hab. in collibus apricis aridis regionum magis campestrium præcipue a latere orientali regni a Scania ad Nericiam et Uplandiam frequenter.

Radix perennis. Gramen totum glaberrimum, non parum glaucescens, circiter pedale, ad solstitium florens. Flores nonnulli steriles praecipue in paniculae parte superiore postea monstrose exserunt corollae valvulam exteriorem in sacculum cornutum multiplo grandefactam. Nonnullis svecice *Roll-flen* audit.

63. PHALARIS *arenaria:* panicula spicæformi oblonga, calycibus lanceolatis ciliatis, corolla lævi triplo lon-

gioribus, culmis basi ramosis. *Willden. spec. pl.* 1. *p.* 328. *Smith. brit.* 1. *p.* 62. *Engl. Bot. t.* 222.
Ph. phleoides β *Aiton.*
Phleum arenarium *Linn. svec. n.* 58. *it scan. p.* 109. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 112. (*Fries halland. p* 153. not. obs.) *Flor. Dan. t.* 915.
Chilochloa arenaria *Roem. syst.* 2. *p.* 409.
Hab. in arena versus littora maris orientalis Gothlandiæ ex. gr. prope Vestergarn et Östergarn, et ad oram orientalem Scaniæ arenosæ ut Vidtsköfle, Ljungby, Brösarp etc. passim, sed abest ulterius occidentem versus.

Radix annua, eximie multiculmis. Gramen totum vernale, cito pallescens, basi fasciculis foliorum axillaribus instructum, digito vix longius. Folia sesquilineam lata, quamquam vix uncia longiora; vaginae supremorum inflatae. Spica supremum folium parum excedens, uncia vix longior. Antherae flavae, parum exsertae.

20. PANICUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 108. *Mertens germ.* 1. *p.* 461. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 2. *t.* 1.

Calyx sesquiflorus bivalvis: valvula inferiore parva, superiore flosculos æquante. Flosculi superioris completi Corolla bivalvis: valvula inferiore superiorem planiusculam involvens, demumque cartilaginea semen includens. Flosculi inferioris incompleti Corolla vel bivalvis in n. 64. 65. vel univalvis: valvula minuta pro calycis valvula tertia habita (*Syntherisma* — n. 66.) — *Gramina molliora, radice annua.*

64. PANICUM *viride:* panicula subspicata cylindracea, involucellis sursum hispidis, hermaphroditi corollis lævibus. *Linn. Vet. Ac. Handl.* 1741. *p.* 183. *spec. pl. ed. Willden.* 1. *p.* 335. *Link enum. hort. ber.* 1. *p.* 76. *Fl. Dan. t.* 852 *Engl. Bot.* 13. *t.* 875 *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 18. *oec. p.* 484. *Fries halland. p.* 20. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 299. *Videgren österg. p.* 27. (*Hisinger norrig. p.* 80). *Aspegren bleking. p.* 5.
Setaria viridis *Roem. syst.* 2. *p.* 488.
Cynosurus paniceus *Linn. svec. n.* 90.

Alopecurus paniceus *Montin Vet. Ac. Handl.* 1766. *p.* 256.

Hab. in cultis arenosis provinciarum meridionalium littoralium passim usque ad Oelandiam mediam prope Skogsby, et Vestrogothiam exteriorem ad Halleberg prope Lilla Hjerpetorpet et ad Algustrum; ceterum Smolandiæ ad Stenbrohult, Femsjö etc., Ostrogothiæ ad Ödeshög nec non in Kolmoren rarius visum.

Culmi rarius ultra pedem alti, ad radicem rubentes. Folia mollia, tres lineas lata. Spica parum ultra unciam longa et penna cygnea vix crassior, viridis cum quadam glaucescentia. Involucella setacea floribus triplo longiora. Calyces lineam tantum longi obtusi.

65. PANICUM *Crus galli:* paniculæ spicis secundis alternis conjugatisque subdivisis, valvula exteriore flosculi incompleti aristata aspera, foliis lineari-lanceolatis glabris. *Linn. svec. n.* 55. *it. scan. p.* 312. *vestg. p.* 141. *spec. pl. ed. Willden.* 1. *p.* 337. *Schrad. germ.* 1. *p.* 243. *t.* 5. *f.* 8. *Link enum. hort.* 1. *p.* 76. *Fl. Dan. t.* 1564 *Engl Bot.* 13. *t.* 876. *Aspegren bleking. p.* 5 *Fries halland. p.* 20.

Echinochloa Crus galli *Roem. syst.* 2. *p.* 478.

Hab. in agris arenosis subhumidis ad oras provinciarum maxime meridionalium rarius, ut Blekingiæ in Storkön et ad Norje, Scaniæ ad Skanör, Ramlösa et Helsingborg, Hallandiæ ad Hasslöf.

Culmi sesquipedales et ultra. Folia plus quam tres uncias lata. Panicula saepe spithamam longa. Involucellorum loco tantum villi floribus multo breviores. Flores sesquilineam longi, acuminati in aristam longitudine admodum variam etiam in eadem panicula. Calyces ceterum asperi. Semina magnitudine fere calycis, nitida, etiam apud nos nota nomine *Hônshirs.*

66. PANICUM *sangvinale:* spicis digitatis subquaternis patulis, flosculis ovatis margine nudis, foliis vaginisque glabris punctatis. *Linn. faun. svec. app p.* 557. *spec. pl. ed.* 2. *p.* 84. *Schkuhr handb.* 1. *p.* 52. *t.* 10. *Leers herb. n.* 42. *t.* 2. *f.* 6. *Fl. Dan. t.* 338. *Montin Vet. Ac. Handl.* 1766. *p.* 256. *Retz. oec. p.* 484.

P. arenarium *Bieberst. cauc.* 3. *p.* 59.
P. glabrum *Mertens germ.* 1. *p.* 466.
Syntherisma glabrum *Schrad. germ.* 1. *p.* 163. *t.* 3. *f.* 6.
Digitaria glabra *Roem. syst.* 2. *p.* 471.
Digitaria humifusa *Fries nov. p.* 4. *halland. p.* 20.
Aspegren blek. p. 5.
Hab. in agris campestribus arenosis Scaniæ occidentalis ex. gr. ad Lackalänga et Helsingborg copiose, Hallandiæ meridionalis ad Hasslöf, Ysby, Eldsberg, præcipue ad Flädjeby, Söndrum, Quibille etc. sat copiose (sed vix supra Slöinge); ceterum tantum Blekingiæ ad Hoby et Norje.

Gramen serotinum post messem cerealium optime legendum, totum decumbens, primum virescens nec omnibus pilis carens, sed demum magis fusco- purpurascens quam quod aliud hujus generis, nomen specificum Linnaeanum et svec. *Blodhirs* meritissimum. Spicae paullo ultra unciam longae, lineares. Calyces tantum lineam longi.

Ab hac maxime contracta et glabra forma series bona deduci potest per magis hirsutum P. vulgare in P. ciliare maxime explicatum et australe.

21. PHLEUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 109 *Hoffm. germ.* 1. *t.* 5. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 1. *t.* 1.

Calyx uniflorus, bivalvis: valvulis æqualibus compressis: nervis dorsalibus rectis in mucrones exporrectos abeuntibus et flores quasi bifurcatos efficientibus. Corolla bivalvis mutica truncata apice crenulata, calyce multo brevior. — *Inflorescentia subspicata. Radix perennis.*

67. PHLEUM *pratense*: spica cylindrica, calycibus ciliatis truncatis: mucronibus valvula brevioribus. *Linn. svec. n.* 56. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 578. *Sv. Bot. t.* 23. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 129. *Wahlenb. lapp. n.* 53.
β. nodosum: radice bulbosa. *Flor. Dan. t.* 380.
Hab. in pratis fertilioribus provinciarum omnium tum campestrium tum sylvestrium usque ad Helsingiam ubique; dein vero non nisi passim in Jemtlandia formationis transitionis copiose, in Lapponia infima rarius et Nordlandia Norvegica sparsim. β in lapidosis provinciarum temperatarum.

Gramen magnitudine et habitu valde varians, semper strictius, plerumque bi- vel tripedale: foliis ultra duas lineas latis; spica saepe palmaris longitudinis, tactu aspera ob mucrones exstantes calycis (unde Sveeis *Ångkampe*), post solstitium florens. Ita in locis cultioribus ubi radix omnino fibrosa et minoris durationis; sed locis sterilissimis duris, quo magis longaeva et bulbosa radix evadit eo brevior spica interdum subrotunda pisi tantum magnitudinis (var. *β.*). Mucrones calycis vix semilinea longiores.

68. PHLEUM *alpinum:* spica subovata, calycibus ciliatis truncatis: mucronibus longitudine valvularum ciliatis. *Linn. svec. n.* 57. *lapp. n.* 25. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 379. *Sv. Bot. t.* 414. (exclus. spic. separ.) *Flor. Dan. t.* 213. *Wahlenb. lapp. n.* 34. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818 *p.* 126. *Hising. dal. p.* 23.

Hab. locis graminosis alpium omnium a NordCap usque ad Transtrand Dalecarliæ ubique frequenter, etiam in sylvaticis regionibus adjacentibus Vesterbottniæ, Helsingiæ, Dalecarliæ ad Ore nec non Vermlandiæ passim.

Gramen rigidius et brevius quam praecedentis, circiter sesquipedale. Vagina folii supremi eximie inflata, folio ipso longior. Spica crassitudine digiti minimi, nigrescens; mucronibus sesquilineam longis.

22. ALOPECURUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 102. *Hoffm. germ.* 2. *t.* 3. *Trinii agrost. p.* 100.

Calyx uniflorus, bivalvis: valvulis æqualibus compressis inermibus basi connatis. Corolla univalvis, utriculiformis, calycem æquans, basi aristata. Semen calyce deciduo tectum. — *Inflorescentia racemoso-spicaeformis: pedicellis sursum incrassatis.*

69. ALOPECURUS *agrestis:* spica cylindrica acuta, glumis calycinis ultra medium connatis acutis glabris, culmo erecto superne scabro. *Linn. syst. ed. Roem.* 2. *p.* 272. *Flor. Dan. t.* 697. *Sv. Bot. t.* 452. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 112. *Retz. fl. oec. p.* 41. *Ehrh. ups. in beitr.* 5. *p.* 8.

Hab. in arvis præcipue littoralibus Gothlandiæ ad Klinta, Oelandiæ et Scaniæ rarius; nec nisi olim Upsaliæ lectus.

Radix annua. Gramen totum glaberrimum circiter sesquipedale, et ceterum tenuius quam sequentis, plerumque hinc inde purpurascens. Spica saepius biuncialis longitudinis, sed penna anserina vix crassior. Calyces minus crebri et rachidi magis adpressi, sed majores, fere tres lineas longi, crassiores.

70. ALOPECURUS *pratensis:* spica cylindrica obtusa, glumis calycinis infra medium connatis ciliatis, culmo erecto glabro. *Linn. svec. n.* 59. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 269. *Sv. Bot. t.* 14. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 129.

β. alpestris: minor nigrescens. *Wahlenb. lapp. n.* 55.

γ. nigricans: spica demum nigricante copiosiore crassiore.

A. nigricans et arundinaceus *Roem. syst.* 2. *p.* 270. 269. *Fries nov. p.* 43. 60. *Aspegren bleking. p.* 6.

Hab. in pratis subhumidis fertilioribus fere totius Sveciæ usque ad Helsingiam frequenter; in Jemtlandia formationis transitionis quoque copiose; sed dein non nisi β ad latera alpium Lulensium rarissime; γ in maritimis aliisque subsalsis Blekingiæ, Oelandiæ, Gothlandiæ, Upsaliæ, Lapponiæ ultimæ ad Pasvig.

Radix perennis. Gramen elatius, erectum, plerumque tripedale, eximie foliosum; spica bipollicari et ultra, omnino cylindrica et laevi (quare Svecis *Ångkafle*, rarius *Råg-gräs*), ante solstitium jamdudum florente. De cetero eximie variat. In locis siccioribus elatioribus spica magis glabrescit et aristae elongantur ut in var. β; in humidis maritimis vel subsalsis orgyalis fere fit, spica eximie villosa brevius aristata post florescentiam nigricante.

71. ALOPECURUS *geniculatus:* spica sublobata attenuata, glumis calycinis basi connatis obtusis crenulatis villosis, culmo adscendente geniculato. *Linn. svec. n.* 60. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 273. *Sv. Bot. t.* 333. *Flor. Dan. t.* 861. *Wahlenb. lappon. n.* 56.

β. natans: culmo natante, spica minore. *Linn. svec.* — *lapp. n.* 38. *Wahlenb. lapp.*

A. paludosus *Mertens germ.* 1. *p.* 481. *et* 870.

Hab. in pratis humidis universæ Sveciæ, etiam Lapponiæ sylvaticæ frequenter; β præcipue in lacubus Sveciæ borealis.

A praecedentis varietate macriore non sine difficultate distingvitur spica tenuiore pennam gallinaceam plerumque tantum crassa, idque non tantum ob glumas obtusiores verum etiam minores vix linea longiores (quae in praec. saepe ultra bilineares). Quo magis culmus decumbit et luxuriat eo minor plerumque spica fit, et tandem in β interdum minima brevissima (ex analogia Phlei nodosi), simulque coloratior praecipue antheris iisque brevioribus (A. fulvus Smith).

23. MILIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 110. Trinii agrost. n. 27.

Calyx uniflorus subglobosus bivalvis: valvula exteriore majore. Corolla bivalvis, nitida, demum cartilaginea semen tegens. — *Gramen latifolium; panicula patentissima.*

72. MILIUM *effusum:* panicula diffusa, floribus muticis dispersis. *Linn. svec. n.* 61. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 319. *Sv. Bot. t.* 162. *Flor. Dan t.* 1143. *Wahlenb. lappon. n.* 37.

Hab. in lucis præcipue frondosis provinciarum plurimarum a Scania ad Lapponiam; (sed ut impatientissimum desiderari videtur in regionibus ferrimontanis altioribus Vermlandiæ, Vestmanniæ, Smolandiæ occidentalis etc. et in maritima Gothlandia).

Radix perennis. Gramen non nisi leviter svaveolens (unde raro *Luktgrås* vel *Amur*), molle sed quadripedalis vel majoris altitudinis; foliis ultra lineas quatuor latis. Panicula ramis laxis simpliciusculis, sub solstitio florens et dein cito maturescens.

24. AGROSTIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 111. Hoffm. germ. I. t. 6. 7. Mert. germ. I. p. 503.

Calyx uniflorus, bivalvis: valvula exteriore minore in n. 73. sed in ceteris majore. Corolla calyce minor subbivalvis: valvula interior 1) subæqualis basi breviter aristata in n. 73. 2) duplo minor in n 77. 78. 3) obsoleta vel nulla in n. 74-76. — *Panicula subcapillaris: floribus minimis.*

73. AGROSTIS *spica venti:* panicula diffusa, petalo exteriore infra apicem exserente aristam longissimam subflexuosam. *Linn. svec. n.* 62. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 369. *Sv. Bot. t.* 286. *Flor. Dan. t.* 855.

Anemagrostis *Trinii agrost. p.* 128. *f.* 11.
Hab. in agris præcipue secalinis provinciarum plurimarum inprimis campestrium usque ad Dalecarliam superiorem et Jemtlandiam frequenter:

Radix annua. Gramen sequentibus hujus generis majus, plerumque tripedale; panicula dodrantali late diffusa (Rusticis Uplandiæ *Kjösa* vel *Åker-kjösa*, aliis *Åker-hven*). Aristae valvulis calycinis saltem triplo longiores.

74. AGROSTIS *canina:* petalo interiore nullo; exteriore infra medium aristato, calycibus acutis, panicula elongata: ramis trichotomis hispidulis ramulisque patentibus flexuosis. *Linn. svec. n.* 64. *spec. pl. ed. Willd.* 1. *p.* 567. *Hoffm. germ.* 1. *p.* 54. *t.* 6. *Knapp gram. brit. t.* 21. *Wahlenb. ups. n.* 48. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 95.
Trichodium caninum *Schrad. germ.* 1. *p.* 198. *Roem. syst.* 2. *p.* 276.
β aristis brevissimis.
Hab. in terra magis denudata præcipue arenaria versus ripas lacuum Sveciæ temperatioris usque ad Upsaliam frequenter; dein rarius Jemtlandiæ. β Oelandiæ in Alfvaren copiose.

Radix perennis ut in sequentibus. Folia radicalia semper setacea, sed reliqua culmo duplum latiora. Culmi plerumque pedales, graciles. Panicula magis subcylindrica, purpureo-brunnea (quare Svecice *Brun-hven*). Flores minores, vix linea longiores, magis clausi.

75. AGROSTIS *alpina:* petalo interiore nullo; exteriore infra medium aristato, calycibus acutis, panicula angustata pauciflora: ramis simpliciusculis lævibus, foliis subsetaceis. *Willden spec. pl.* 1. *p.* 568. *Wahlenb. lapp. n.* 38. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 103. 104. — 1818. *p.* 133. 150.
A. rupestris *Mertens germ.* 1. *p.* 514.
Trichodium alpinum *Schrad. germ.* 1. *p.* 200. *t.* 5. *f.* 4.
Gr. parvum alpinum etc. *Scheuchz. prodr. p.* 22. *t.* 4. *f.* 1.
Hab. locis siccioribus alpinis, subalpinis et subsylvaticis Lapponiæ, Jemtlandiæ etc. frequenter.

Gramen longe brevius quam praecedentis, plerumque spi-

thamale, strictius; foliis omnibus subsetaceis. Panicula longe pauperior, sed omnibus partibus crassioribus et turgidioribus unde etiam laevioribus (ut in plerisque aliis graminibus alpinis). Flores sesquilineam longi, semper insigniter colorati, et constantius aristati quam in reliquis. — Hanc formam alpinam vulgatissimam convenienter nomen servare crediderim.

76. AGROSTIS *algida:* petalo interiore nullo; exteriore minuto mutico enervi, calycibus obtusis ovalibus lævissimis, panicula subspicæformi, foliis omnibus planis. *Wahlenb. lapp. n.* 41. *tab.* 1. *a - i. Roem. syst.* 2. *p.* 283. (Trichod.) *Fl. Dan. t.* 1505.

Hab. in stillicidio aquæ ad nivem perennem lateris septentrionalis alpis Raste-kaisse in Finmarkia orientali.

Radix vix aut parum perennis. Gramen pusillum, tantum unciale, aquae nivali immersum, adeo ut spica in culmo fere capillari solummodo emineat: totum pallidum omnique modo algidum. Panicula subspicaeformis, circiter lineas quinque longa, subcylindrica; ramis vix bilinearibus. Calyces multo minores quam in ceteris, similineam tantum longi, mollissimi. Antherae etiam pallidae, parum exsertae, ovales. Semina graminis lapponici non vidi.

77 AGROSTIS *rubra:* petalo interiore duplo minore; exteriore infra medium aristato, calycibus lanceolatis, panicula late pyramidata læviuscula: ramulis divergentibus, ligula abbreviata. *Linn. svec. n.* 64. *lapp. n.* 46. *Wahlenb. lapp. n.* 39. *ups. n.* 49.

A. vulgaris β aristata *Schrad. germ.* 1. *p.* 206. *t.* 3. *f.* 1.

β. mutica. A. vulgaris *Schrad. l. c. t.* 2. *f.* 3. *Hoffm. germ.* 1. *p.* 36. *t.* 7. *Knapp. gram. brit. t.* 26. A. stolonifera *Sv. Bot. t.* 581.

Hab. in graminosis præcipue ad aquas Sveciæ septentrionalioris frequenter; β per totam Sveciam extra alpes vulgatissime.

Septentrionalior et constanter aristata forma etiam habet folia radicalia subfiliformia, culmum humiliorem, paniculam coloratiorem, imo faciem A. alpinae analogam. β vero valde luxuriat culmo tripedali, foliis sesquilineam latis etc.

78. AGROSTIS *stolonifera:* petalo interiore duplo minore; exteriore mutico (mucronulatove), calycibus

subovatis, panicula contracta: ramis hispidulis ramulisque patentibus, ligula oblongata, culmo repente stolonifero. *Linn svec. n.* 66. *it. vestgoth. p.* 39. præcipue *β. it scan. p.* 338. *Flor. Dan. t.* 564. *Wahlenb. ups. n* 50.

A. alba *Schrad. germ.* 1. *p.* 209. *t.* 2. *f.* 1. *Roem. syst.* 2. *p.* 346. *Flor. Dan. t.* 1623.

Hab. in arvis humentibus præprimis arenariis et litoralibus Sveciæ temperatioris usque ad Upsaliam ubique.

Radix longe repens et prae ceteris stolonifera. Folia pallescentia immo in arena glaucescentia. Culmi ipsi rigidiores (item totum gramen obesius). Panicula post florescentiam contracta et tunc plerumque albescens, semper apud nos quantum scio mutica.

25. ARUNDO.

Linn. gen. ed. Schr. n. 124. Schrad. germ. 1. p. 211.

Calyx uni- vel sesquiflorus, rarius multiflorus, bivalvis. Pili copiosi longi circa corollam vel in rachide flosculorum. Corolla bivalvis — *Gramina majora: floribus majoribus paniculatis. Radix perennis. — Divisiones: Pili* 1) *cingentes corollam* a) *membranaceam* α) *cum rudimento styliformi alterius flosculi n.* 76-83. β) *sine rudimento n* 84. 85. b) *coriaceam n.* 86. 87. 2) *dispositi in rachide multiflora n.* 88.

79. ARUNDO *sylvatica:* panicula erecta, calycibus acutis, arista dorsali geniculata petalis duplo longiore exserta, pilis corolla triplo brevioribus. *Schrad. germ.* 1. *p.* 218. *t.* 4. *f* 7. *Fl. Dan. t.* 1683 *Roem. syst.* 2. *p.* 507. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 96. Agrostis arundinacea *Linn. svec. n.* 63. *it. scan. p.* 409. *Sv. Bot. t.* 96.

β arista inclusa.

Hab. in sylvis sterilibus elevatis provinciarum saltem granitoidearum a Scania usque in Jemtlandiam frequenter.

Gramen plerumque quadripedale, strictum; foliis circiter tres lineas latis. Panicula plerumque virescens vel parum subviolacea. Calyx sesquitertiam lineam longus. — *β* in locis

siccissimis aristam abbreviatam accipit, celerum ad A. variam vix accedere videtur.

80. ARUNDO *lapponica:* panicula stricta, calycibus obtusiusculis, arista dorsali geniculata pilisque corollam æquante. *Wahlenb lapp. n.* 43. *t.* 1. *fig. a–c. Roem. syst* 2. *p.* 506.

β. acutior, minus stricta. *Wahlenb. lapp. n.* 45. (A. psevdophragm.)

Hab. in collibus et campis totius Lapponiæ subalpinæ et subsylvaticæ frequenter.

Praecedenti utique proxime affinis, sed quasi solo alpino uti alia gramina brevior strictior et crassior facta. Culmus plerumque tripedalis, firmus. Folia stolonum convoluto-filiformia; culmea vix linea latiora. Panicula vix spithamam longa, ante florescentiam caerulescens, postea fuscescens. Calyx duas lineas longus, quem fere aequant et pili et corolla et arista.

81. ARUNDO *varia:* panicula erecta patente, calycibus acutis, pilis corollam subæquantibus, arista dorsali geniculata calycem subæquante. *Schrad. germ.* 1. *p.* 216. *t.* 4. *f.* 6. *Roem. syst.* 2. *p.* 505. *Wahlenb. Nov. Act. Ups. VIII. p.* 212 *et* 255.

Agrostis arundinacea var. *Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 112.

Hab. in collibus et campis elatis insulæ formationo transitionis substratæ Gothlandiæ passim; in Thorsborgen copiosissime.

Etiam quasi filia Ar. sylvaticae, a solo siccissimo alpestri nata. Gramen et panicula fere eadem. Calyx paullo brevior, duas lineas longus. Pili longiores, sed arista calycem vix ac ne vix excedens.

82. ARUNDO *stricta:* panicula stricta, calycibus acutiusculis, arista capillari sub apicem corollæ inserta eamque æquante, pilis corolla brevioribus. *Schrad. germ.* 1. *p.* 215. *t.* 4. *f.* 5. *Roem. syst.* 2. *p.* 504. *Sv. Bot. t.* 301. *Wahlenb. lapp. n.* 44. *ups. n.* 52. *Fries halland. p.* 22. (109 sub Crambe). *Videgren österg. p.* 27.

Hab. in pratis humidioribus sylvaticis Sveciæ septentrionalis usque ad Vermlandiam et Uplandiam ubique, deinde in littoralibus ad Scaniam usque ex.gr. Kulla Gunnarstorp.

Ceteris nostris Arundinibus minor et angustior. Culmi plerumque bipedales stricti, filo parum crassiores. Panicula saepe digito non longior, plerumque tam caerulea ut Moliniam caeruleam referat. Calyx linea una parum longior.

83. ARUNDO *strigosa:* panicula stricta, calycibus sublinearibus acuminatis, arista tenui dorsali corollam æquante, pilis corolla brevioribus. *Wahlenb. lapp. n.* 47. *t.* 2. *Roem. syst.* 2. *p.* 505. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 151.

Hab. ad litora maris septentrionalis rarius ex. gr. ad ostium fluminis Tana Finmarkiæ orient. et ad Lyngen Nordlandiæ

Forsan forma quaedam septentrionali-maritima praecedentis, vix nisi valvulis calycinis longioribus et hispiditate majore differens.

84. ARUNDO *epigejos:* panicula stricta congregata, calycibus longe acuminatis, arista dorsali recta corollam subæquante, pilis corolla longioribus, foliis sublanceolatis. *Linn svec. n.* 106. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 501. *it. scan. p.* 164. *Schrad. germ.* 1. *p.* 211. *t.* 4. *f.* 1. *Wahlenb. lapp. n.* 48.

Hab. ad lacus fluminaque majora supra ripas per totam Sveciam passim.

Gramen ex altioribus nostris plerumque quadri- vel quinquepedale, sed crassitie valde varians, quamquam semper strictum. Folia interdum semiunciam lata. Panicula plus quam spithamalis. Calyces elongati tres lineas longi.

85. ARUNDO *Calamagrostis:* panicula diffusa, calycibus sublinearibus acuminatis, arista exigua in fissura corollæ, pilis corolla longioribus. *Linn. svec. n.* 107. *it. scan. p* 55. *Schrad. germ.* 1. *p* 214. *t.* 4. *f.* 4. *Sv. Bot. t.* 312. opt. *Fl. Dan. t.* 1624. *Wahlenb lapp. n.* 46.

Hab. locis umbrosis subhumidis juxta fluvios, paludes etc. totius Sveciæ saltim continentalis usque in Lapponiam frequenter.

Gramen totum laxius quam in ceteris, circiter quadripedale. Folia linearia plerumque tantum duas lineas lata. Panicula mollissima omnium. Calyces circiter duas lineas longi.

86. ARUNDO *baltica:* panicula stricta congregata, calycibus acuminatis, pilis corolla coriacea mucronata duplo brevioribus, foliis subconvolutis. *Schrad. fl. germ.* 1. *p.* 223. *t.* 5. *f.* 3. *diar. nov.* 4. *p.* 57. *Regensb. bot. Zeit.* 1821. *p.* 407. *Flor. Dan. t.* 1684. *Fries novit p.* 109.
Psamma baltica *Roem. syst.* 2. *p.* 845.
Hab. in arena litorali extra pristinum exitum fluvii Nybroån dicti extimæ Scaniæ prope Ystad primum lecta d. 5 Julii 1822; dein copiosius in Sandhammar, deserto illo arenoso maximo extimo Scaniæ orientali-meridionalis.
Radix valde descendens, ramosissima, pennam anserinam crassa. Folia ad basin tres lineas lata, sensim angustata in apicem subulatum pungentem. Culmi plus quam ulnam longi ut reliquum gramen obscure virentes. Panicula ultra spithamam longa, ex rufo variegata. Fructificatio fere A. arenariae, sed longe acutior. Glumae calycinae circiter quatuor lineas longae. Floret serius.

87. ARUNDO *arenaria:* panicula spicæformi cylindrica, glumis pedunculo longioribus nitidis, pilis corolla coriacea triplo brevioribus, foliis convolutis pungentibus. *Linn. svec. n.* 108. *spec. pl. ed. Willd.* 1. *p.* 457. *it. scan. p.* 126. 336. 340. *oel. p* 159. *gothl. p.* 205. *Mertens germ.* 1. *p.* 525. *Sv. Bot. t.* 138. *Flor. Dan. t.* 917. *Fries halland. p.* 23.
Psamma arenaria *Roem. syst.* 2. *p.* 845.
Hab. in arena mobili littorali Gothlandiæ maxime septentrionali-orientalis et quidem promontorii ab illa Helmudd dicti ultra Ava siti copiosissime, Oelandiæ simili loco ad Grankulla parcius; Scaniæ ab Yngsjö usque ad Engelholm copiosissime; Hallandiæ ad Halmstad etc.
Radix admodum alte descendens, ramosissima. Gramen totum initio glaucescens, demum albicans. Folia ob convolutionem subfiliformia, juncea et tantum apice rigescentia. Culmus plerumque ulnaris. Spica digitum longa et crassa semper albicans. Glumae calycinae quinque lineas longae, majores quam in ulla alia, magisque lineares. — Svecis *Sandrör*. Rusticis Scaniae *Margrås* a loco crescendi in

collibus et campis arenae volatilis littoralis *Mararne* dictis. Nautis *Helm* vel *Sandhelm* (Danis *Hielm*), unde forsan Halmstad Hallandiae.

88. ARUNDO *Phragmites:* calyce flosculis subquinis breviore. *Linn. svec. n.* 105. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 510. *Sv. Bot t.* 114. *Wahlenb. lapp. n.* 50.
Phragmites communis *Trinii agrost p.* 134.
Hab. in fluviis, lacubus aliisque aquis purioribus totius Sveciæ, etiam Lapponiæ sylvaticæ frequenter.

Gramen longe maximum nostrorum, prae ceteris svecice *Vass*, rusticis saepe *Rôrvass*, item *Bladvass* et *Skårvass*, Gothis *Kasa* vel *Kasse.* Radix horizontalis crassitie digiti minoris. Culmi orgyales, penna cygnea crassiores. Folia latitudine digiti medii, scindentia, dorso glaucescentia. Panicula diffusa plus quam pedalis, ante explicationem atropurpurascens. Spiculae semiunciales.

26. AIRA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 112. *Hoffm. germ.* 1. *t.* 8.

Calyx æquivalvis includens flosculos binos cum vel sine pedicello sterili lineari flosculi tertii. Corolla basi pilosiuscula: valvula exteriore superne fissa denticulatave basi aristata. Germen glabrum s. calvum. — *Gramina tenuiora; floribus minoribus quam in proximis.* — *Subdivisiones: Corollae valv. exterior apice* 1) *multidenticulata* a) *arista recta n.* 89-91 b) *arista geniculata n.* 92 93. 2) *integra (cor) arista clavata n.* 94. 3) *bifida laciniataque n* 95. 96.

89. AIRA *cæspitosa:* foliis planis sulcatis, panicula diffusa, pedunculis scabris, flosculis pedicelloque sterili calycem subexcedentibus, arista recta inclusa. *Linn. svec. n.* 70. *Sv. Bot. t.* 132. *Flor. Dan. t.* 240. *Wahlenb. lapp. n.* 54.
Deschampsia cæspitosa *Roem. syst.* 2. *p.* 685.
Hab. in pratis subhumidis fertilibus totius Sveciæ usque in alpes Lapponicas ubique frequenter.

Radix perennis ut in omnibus sequentibus corolla multidenticulata praeditis speciebus, valde caespitosa. Folia plerumque sesquilineam lata, rigidula. Culmi saepe tripedales. Panicula valde diffusa, interdum pedalis; flores vix sesquilinea longiores, griseo-nitentes, post solstitium aperti. —

Monticolis praecipue notum nomine *Tågt-tåtel*, aliis *Hargrås*, *Jåger* etc.

90. AIRA *alpina:* foliis convoluto-subulatis, panicula densa erectiuscula, pedunculis lævibus, flosculis pedicelloque sterili calycem æquantibus, arista subterminali brevi subinclusa. *Linn. svec. n.* 73. *Wahlenb. lappon. n.* 55. *t.* 5. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 104. 1818 *p.* 153. 150. *Læstadius ib.* 1822. *p.* 340. *Flor. Dan. t.* 1625.

A. lævigata *Smith comp. fl. brit.* 1818. *p.* 14. *Engl. Bot.* 30. *t.* 2102. *Roem. syst.* 2 *p.* 687.

Hab. locis uliginosis irrigatis per alpium Lapponicarum jugum præcipue Lulensium usque ad Njunnas-kårså frequenter; ut etiam Jemtlandiæ rarissime in Blåstensdalen.

Praecedenti utique valde affinis, sed ob locum alpinum crassior, laevior et magis grandiflora. Maxime caespitosa; folia brevia, plerumque digitum longa et cum explanantur lineam lata. Culmus plerumque pedalis. Panicula plerumque laxa et vivipara, sed alias erecta breviter pyramidalis. Calyces duas lineas longi, inferne violacei, superne fulvescentes.

91. AIRA *bottnica:* foliis condupplicato-filiformibus, panicula læviuscula angustata stricta, flosculis pedicelloque sterili calycem acuminatum subæquantibus, arista recta flosculis duplo longiore. *Wahlenb. lappon. p.* 36. *t.* 4.

Hab. in littoribus glareosis apricis extimis sinus Bottnici frequenter, et dein ad mare Bottnicum usque ad Uplandiæ insulas et insulam Jungfrun isthmi Oelandici passim.

Etiam A. caespitosae valde affinis, sed angustata et elongata. Folia sursum eximie attenuata. Culmus bi- vel tri-pedalis. Panicula interdum pedem longa, utplurimum virescens; ramis vix plus quam sesquiuncialibus. Calyces tres lineas longi, flosculis paullo longiores.

92. AIRA *flexuosa:* foliis setaceis, panicula subdivaricata flexuosa, flosculis calycem æquantibus, arista geniculata exserta. *Linn. svec. n.* 71. *syst. ed. Roem.* 2. *p* 678. *n.* 1. *α. Flor. Dan. t.* 157. mala *et t.* 1322. *Wahlenb. lapp. n.* 56. *Hagström jemtl. p.* 84. 172.

β. montana: panicula contracta, calycibus purpurascentibus. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 157. *Flor. Dan. t.* 1322.
A. montana *Linn. svec. n.* 72.
Hab. in campis siccis locisque exaridis sylvaticis universæ Sveciæ etiam alpinæ frequenter.

Caespitose admodum crescit praecipue prope alpes, et ob folia copiosissima mollia dicitur Jemtlandis *Tof-hven*, Lapponibus *Sitno.* Culmi sesquipedales vel paullo ultra. Panicula plerumque tantum palmaris longitudinis, cujus ob ramos flexuosos nomen Svecis *Krus-tåtel.* Calyces vix sesquitertiam lineam longi, eximie nitentes ex fusco alboque.

93. AIRA *atropurpurea:* foliis planis, panicula divaricata paupere, flosculis calyce duplo brevioribus apice pilosiusculis, aristis geniculatis inclusis. *Wahlenb. lappon. n.* 57. *Roem. syst.* 2. *p.* 680.
A. alpina *Vahl Flor. Dan.* 6. *t.* 961.
Hab. in juniperetis subuliginosis per totius Lapponiæ cisalpinæ partem subsylvaticam passim et subalpinam rarius: lecta scil. est pluribus locis Lapponiæ Pitensis, Lulensis, Tornensis et Kemensis usque in regione Fælles dicta frequenter, unde dispersa est rarius in proximis oris Finmarkiæ maxime orientalis prope Vadsöam.

Minus caespitose crescit, sed potius vage stolonifera fere ut Poae pleraeque. Folia quoque fere Poarum, mollia lineam lata. Superiores partes graminis in apricis locis semper atropurpureae, sed in umbrosissimis virescunt remanentibus tamen geniculis insigniter coloratis. Panicula tantum bis vel ter unciam longa, ramis paucifloris. Calyces vix sesquitertiam lineam longi, sed magis naviculares quam in ulla alia fere ut in Holcis nostris. — Itaque nulli alii Airae affinis.

94. AIRA *canescens:* foliis convoluto-setaceis: summo spathaceo, panicula patente coarctata, flosculis calyce duplo minoribus aristisque clavatis inclusis. *Linn. svec. n.* 74. *it. scan. p.* 103. 227. 281. *Flor. Dan. t.* 1023. *Sv. Bot. t.* 450. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 114. *Ahlqu. runst. p.* 7. *Fries halland. p.* 23.
Corynephorus canescens *Roem. syst.* 2. *p.* 688.

Hab. in arenosis arvis campisque provinciarum maritimarum meridionalium scil. Gothlandiæ, Oelandiæ, Blekingiæ, Scaniæ et Hallandiæ meridionalis ubique copiose.

Radix vix plus quam biennis. Folia setacea ut reliquum gramen, unde non male Svecis *Borst-tâtel*. Gramen ceterum glaucescens, vix semipede longius, decumbens. Panicula sesquiuncialis, albescens, solis antheris violaceis. Calyces sesquilineam longi.

95. AIRA *caryophyllea:* foliis setaceis, panicula divergente, flosculis calyce minoribus aristas geniculatas longe exserentibus. *Linn. spec. pl. ed. Willden.* 1. *p.* 580. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 681. *Sv Bot. t.* 508. *f.* 1. *Flor. Dan. t.* 582. *Retz. diss. suppl. fl. scand. p.* 4. *Fries nov. p.* 83. (*Videgren österg. p.* 27?)

Hab. in arena ad Hammarlunda, Qvinnevadsmölla etc. infra Wombsjön Scaniæ interioris, sed etiam inter Hvällinge et St. Hammar, nec non prope Ystad, ejusdem provinciæ rarius; (an quoque juxta Vettern ad templum Ödeshög Ostergothiæ magis dubium videtur, forsan potius A. flexuosa *Leers herb. n.* 62. *t.* 5. *f.* 7.)

Radix annua, sed saepius duos tresve culmos gerens. Gramen vix plus quam digitale, praecipue vaginis suis et glumis subviolaceum. Panicula parum supra vaginam folii summi elevata, subfastigiata: ramis infimis apicem paniculae fere attingentibus, capillaribus, sed non flexuosis. Calyces omnium brevissimi, lineam tantum longi (si majores A. flexuosam spectant). Floret mense Maji.

96. AIRA *præcox:* foliis setaceis, panicula spicæformi, flosculis calycem subæquantibus aristas geniculatas exserentibus. *Linn. svec. n.* 75. *it. scan. p.* 226. 236. 264. 323 *Link en. hort ber.* 1. *p.* 79. *Sv. Bot. t.* 508 *f.* 2. *Flor. Dan. t.* 383. *Fries halland. p.* 24. *Aspegren bleking. p.* 8. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 300.

Avena præcox *Roem. syst.* 2. *p.* 667.

Hab. in arenosis apricis depressis passim vere inundatis Scaniæ exterioris ut Ystadii, Scanoræ, ad Falsterbo, Kullen, Degeberga etc. frequentissime; ceterum

Blekingiæ ex. gr. ad Trensrum in saxis, Hallandiæ passim ad vias, Oelandiæ ad Ramsätra, Röhälla, Böda etc.

Radix annua. Gramen inter nostra tenuissimum, plerumque digitum minorem, rarius spithamam altum, inferne magis purpurascens, superne subgriseum. Panicula non unciam longa, contracto- spicaeformis, sed rami inferiores duas tertias longitudinis ipsius emetientes. Calyces vix sesquilineam longi. Mense Maji floret et dein cito tabescit.

27. MOLINIA.

Wibel. werthem p. 116. Airæ spec. Linn.

Calyx inæquivalvis exserens flosculos binos ternosve teretiusculos. Corollæ valvula utraque convexa obtusa mutica. Semen undique convexum (nec sulco intus exaratum). *Paniculae rami subracemosi; floribus valde coloratis Radix perennis insigniter nodosa.*

97. MOLINIA *aquatica:* flosculis binis obconoideis erosis, panicula divaricata verticillata, radice culmoque repentibus. *Wahlenb. ups. n.* 58.
Aira aquatica *Linn. svec n.* 68. *Flor. Dan. t.* 581. *Vaill. par. t.* 17. *f.* 7.
Glyceria aquatica *Mertens germ.* 1. *p.* 589.
Catabrosia aquatica *Roem. syst.* 2. *p.* 696.
β spiculis multifloris. *Sv. Bot. t.* 587.
Hab. ad scaturigines aliasque aquas puriores regionum magis campestrium Scaniæ, Hallandiæ, Vestergothiæ in Kinnekulle, Ostergothiæ, Uplandiæ ad Upsaliam multis locis etc. β Ostergothiæ ad Vadstena in aquosis stercoratis.

Gramen molle, e geniculis tumidis valde stoloniferum; foliis saepe ultra duas lineas latis sed tantum pollicis longitudinis. Flores plerumque rubroviolacei: antheris albescentibus. — Varietas β multiflora flosculis magis patentibus teretiusculis a Glyceriis differt.

98. MOLINIA *cærulea:* flosculis subternis elongato-conoideis strictis integerrimis, panicula elongata angustata, culmo subenodi. *Mertens germ.* 1. *p.* 583. *Wahlenb. ups. n.* 59.

Aira cærulea *Linn. svec. n.* 67. *it. scan. p.* 68. 294. 318. *etc. Flor. Dan. t.* 239.
Melica cærulea *Sv. Bot. t.* 401. *Wahlenb. lapp. n.* 59.
Enodium cæruleum *Roem. syst.* 2. *p.* 551.
Hab. locis uliginosis sterilibus apricis universæ Sveciæ, alpibus tantum exceptis, passim copiose.

Folia fere omnia radicalia, circiter lineas duas lata, sed siccando se convolventia et rigescentia. Culmi quoque stricti, saepe bipedales. Spiculae totae etiam antherae caerulescentes (unde quoque svecice *Blå-tåtel*), serius florentes.

28. MELICA.

Linn. gen. ed. Sckr. n. 113. *Mert. germ.* 1. *p.* 575. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 5. *t.* 80.

Calyx subæquivalvis includens flosculos sursum cito imperfectiores: infimum unum alterumve completum, reliquos convolutos in clavam. Corolla obtusiuscula, integra, mutica, demum subcartilaginea. Semen nitidum. — *Inflorescentia subracemosa. Radix perennis.*

99. MELICA *nutans:* racemo subsimplici secundo, calycibus nutantibus ovatis flosculos binos completos includentibus. *Linn. svec. n.* 76. *it. scan. p.* 107. (perperam ad M. ciliatam citata) *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 522. *Sv. Bot. t* 554. *f.* 1. opt. *Flor. Dan.* 6. *t.* 962. *Wahlenb. lapp. n.* 58

Hab. in rupium fissuris, ad petras lapidesque præcipue lucorum per totam Sveciam usque ad alpes frequenter.

Culmi utplurimum pedales, valde graciles, subcompressi. Folia saturate viridia, circiter duas lineas lata. Racemi ramuli infimi vix semiunciam longi. Calyces tres lineas longi, flosculis demum breviores, violacei, vere florentes.

100. MELICA *uniflora:* racemo ramoso patentissimo, calycibus subovatis flosculum unicum completum includentibus. *Retz. obs. bot.* 1. *p.* 10. *Roem. syst.* 2. *p.* 524. *Sv. Bot. t.* 354. *f.* 2. *Flor. Dan. t.* 1144. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 114. *Ahlquist ib.* 1821. *p.* 295. *Fries halland. p.* 25. *Forsand. veg. scan. p.* 15. *Videgren österg. p.* 27. *Aspegren bleking. p.* 8.

Hab. in fissuris petrarum umbrosarum præcipue cal-

carearum e formatione transitionis in Gothlandia, Oelandia ad Bornholm, Scania frondoso-sylvestri vulgaris usque ad Hallandsâs, Blekingia copiose, Vestergothia passim, Ostergothia ad Drotheu.

Praecedenti valde affinis, sed ob locum angustior, patentior et magis serotina initio æstatis florens. Folia sesquilineam lata. Racemi ramus infimus plerumque solitarius, uncias duas longus. Calyces paullo minores.

101. MELICA *ciliata:* racemo subspicato, calycibus secundis cilia petali extimi emittentibus. *Linn. svec. n.* 77. *it. gothl. p.* 297. *oel. p.* 157. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 522. *Sv. Bot. t.* 365. bona *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1803. *p.* 114. *Ahlquist ibid.* 1821. *p.* 297. *Videgren österg. p.* 27.

Hab. in collibus campisque sterilibus exaridis supra petram calcaream formationis transitionis Gothlandiæ ubique frequenter, Oelandiæ saltem in vestra Landtborgen copiose; etiam in rupibus calcareis ad Fagervik alibique sylvæ Kolmorden Ostrogothiæ abunde, sed de cetero nonnisi in præruptis maximis ad Rödgafvel montis Omberg, (ad Stegeborg forsan adventitia ut etiam Stockholmiæ, nec versus mare occidentale unquam).

Gramen strictius, altius, bi- vel tripedale. Folia cito convolvuntur et sic ut culmus filiformia fiunt, erecta, stricta. Racemus spicaeformis digitum minimum longus et crassus, suberectus sed secundus. Calyces initio fuscescentes, sed demum albicantes ut cilia copiosa; valvula interior acuminata tres lineas longa. Flosculus tantum unicus perfectus cilia expandens, sed saepe duo imperfecti ideoque imberbes.

29. HOLCUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1565. *Hoffm. germ.* 2. *t.* 12. *Trinii agr. n.* 128.

Calyx subæquivalvis includens flosculos binos sursum abortientes: inferiorem fertilem muticum; superiorem masculum aristatum. Corolla membranacea. — *Panicula magis parviflora* (fere Airæ) *in gramine pubescente. Radix perennis.*

102. HOLCUS *lanatus:* flosculi superioris arista recurvata intra calycem obtusiusculum, radice cæspitosa. *Linn. svec. n.* 917. *syst ed. Roem.* 2. *p.* 655 *it. oel. p.* 122. *scan. p.* 153. 225. *Sv. Bot. t* 84. *Flor. Dan. t.* 1181. *Kalm. bohusl p.* 65 .68 182. 189. 218. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776 *p.* 80. *Næzén in Fant diss de Ulricæhamn p.* 52.

β. arista subprominente.

Hab. in pratis et pascuis arenosis subhumidis provinciarum meridionalium præcipue formationis junioris Gothlandiæ, Oelandiæ et Scaniæ frequentissime; in reliquis provinciis littoralibus passim usque in Bahusiam ubique et Uplandiam; in interioribus occidentalibus raro ut Smolandiæ, Vestrogothiæ ad Hunneberg, Kinnekulle, Ulricæhamn. β in lucis densissimis.

Gramen undique pubescentia tenuissima mollissima obductum, saepe tripedale; foliis tres lineas latis. Gluma interior calycis omnino obtusa cum mucrone, sesquilineam longa.

103. HOLCUS *mollis:* flosculi superioris arista geniculata calycem acuminatum excedente, radice repente. *Linn. syst. ed. Roem.* 2 *p.* 655. *Sv. Bot. t.* 198. bona. *Fl. Dan. t.* 1059. *Retz. oec. p.* 50. *Osbeck gôtheb. handl.* 4. *p.* 29. *Fries halland p.* 24. *Wahlb. gothob. p.* 16. *Aspegren bleking. p.* 7.

Hab. in arenosis sublittoralibus Scaniæ exterioris ex. gr. ad Skanör et Falsterbo copiosissime, infra Hallandsås etiam Hallandiæ passim, unde dispersus esse videtur usque ad Gothoburgum rarius; etiam Blekingiæ et Ölandiæ adjacentisque Smolandiæ orientalis sparsim.

Culmi inferne procurrentes. Gramen molle quidem, sed superne omnino glabrescens, saepius tripedale. Gluma calycina utraque eximie acuminata, fere tres lineas longa, utroque latere glabra.

50. HIEROCHLOA.

Gmel. sib. 1. *p.* 101. *Roem. syst.* 2. *p.* 29. *Trinii agr. n.* 66.

Calyx subæquivalvis includens flosculos ternos deorsum abortientes: inferiores masculos; intermedium arista-

tum: supremum fertilem diandrum. Corolla coriacea. — *Panicula magis grandiflora (fere ut in Avena) in gramine glabro svaveolente. Radix perennis, repens.*

104. HIEROCHLOA *odorata:* calyce subrotundo includente flosculos ciliatos submucronatos, panicula divaricata: pedicellis lævibus. *Flor. Ups. n.* 62.
H. borealis *Roem. syst.* 2. *p.* 515
Holcus odoratus *Linn. svec. n.* 918. *it. vestgoth. p.* 37. 145. *Sv. Bot. t.* 168. *Flor. Dan. t.* 963. *Wahlenb. lapp. n.* 51. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 94
Hab. in pratis paludosis et paludibus ipsis provinciarum plurimarum granitoidearum usque ad alpes Lapponicas passim; in regionibus vero formationum juniorum et campestribus rarescit, item in occidentali Smolandia.

Gramen prae ceteris ob svaveolentiam notum nomine svecico *Mysk-gräs Amurgräs*, *Mariegräs* (contracte *Majgräs*). Culmus circiter pedalis. Panicula unam alteramve unciam longa et lata; ramis inferioribus fere unciam longis. Calyces lineas fere duas longi latique.

105 HIEROCHLOA *alpina:* calyce oblongo, flosculis pilosiusculis: arista dorsali geniculata exserta, panicula coarctata. *Roem. syst.* 2. *p.* 515
Holcus alpinus *Wahlenb. lapp. n* 52. *t.* 2. *Sv. Bot. t.* 458. non opt. *Flor. Dan. t.* 1508.
Aira alpina *Liljebl. Vet. Ac. Handl* 1795. *p.* 207.
Hab. in collibus siccis arenosis ad summas alpes Lapponiæ Tornensis passim: ut in paroecia Enontekis supra Lammastunturi, ad Kumma-eno et Tsatsekaise; ad Torneåträsk in alpe Kärpile.

Gramen vix spithama altius. Culmus fere totus vaginis tectus. Panicula vix plus quam uncialis; ramis inferioribus circiter quinque lineas longis, laevibus. Calyces autem tres lineas longi, sed angustiores quam in praecedente. Aristae sesquilineam extra calyces prominent.

31. BRIZA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 115. *Hoffm. germ.* 2. *t.* 5. *Gærtn fr.* 1. *p.* 4 *t.* 1.

Calyx subæquivalvis colligens flosculos multos in spicu-

lam subcordatam. Corollæ valvula exterior inflata basi cordato-amplecteus, obtusa, mutica; interior minima subrotunda. — *Panicula spiculis pendulis.*

106. BRIZA *media:* spiculis demum cordatis subseptemfloris, calyce flosculis minore. *Linn. svec. n.* 86. *syst ed. Roem.* 2. *p.* 520. *Sv. Bot. t.* 500. *Fl. Dan. t.* 258.

Hab. in pratis apricis siccioribus provinciarum omnium Sveciæ usque ad Dalecarliam superiorem ex. gr. Osmundsberget et Jemtlandiam frequenter.

Radix perennis. Culmi plerumque sesquipedales erecti; foliis sublanceolatis vix pollice longioribus. Paniculae ramuli expansi capillares: spiculis valde tremulis (quare svecice *Darrgrås, Båfvegrås, Skålfgrås*), demum eximie cordatis, ultra duas lineas latis, fusco-violaceis, ad solstitium florentibus.

52. P O A.

Linn. gen. ed. Schr. n. 114. *Hoffm. germ.* 1. *t.* 10.

Calyx subæquivalvis carinatus colligens flosculos plures (5-6) dense imbricatos sæpius villo connexos in spiculum subovatam compressam. Corollæ valvula exterior carinato-naviculæformis, acuta, mutica (sine mucrone ullo vel nervo dorsali incrassato). — *Panicula utplurimum brevior: spiculis minoribus terminalibus. Radix plerumque perennis valde vivax unde Svecis Grô explicatius Groden, Grôda. Subdivisiones:* 1) *glumis latioribus n.* 107-109. 2) *culmo compresso vel saltem vaginis ancipitibus n.* 110-113. 3) *glumis angustioribus n.* 114-116.

107. POA *alpina:* glumis navicularibus ovatis subliberis, spiculis subrotundis quadrifloris, panicula divergente, radice cæspitosa. *Linn. svec. n.* 79. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 540. *Wahlenb. lapp. n.* 62. *Mertens germ. p.* 606. *Host. gram.* 2. *t.* 67. *Flor. Dan. t.* 807. (vivip.)

β. lapponum: radice et panicula laxiore. *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 332. *Hartm. ib.* 1818. *p.* 126.

γ. collina: foliis brevibus rigidulis latis. *Wahlenb.*

carp. p. 21. *Nov. Act. Upsal. VIII: p.* 211. 235. *Host. gram.* 2 *t.* 66.
P. breviifolia *Wallroth sched. p.* 30.
* vivipara, radice bulbosa. P. bulbosa *Linn. faun. svec. p.* 557. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 536. *Fischerstr. mæl. p.* 292.

Hab. ad rupes et colles per alpes et infra alpes omnes altiores frequenter; β locis pingvioribus subalpinis et subsylvaticis passim; γ in petra calcarea Gothlandiæ et Oelandiæ supra Alfvaren copiose, unde in loca maritima granitoidea vel arenosa dispergitur vivipara et bulbosa Ostrogothiæ, Sudermanniæ, Stockholmiæ.

Gramen polymorphum ut pleraque hujus generis. In alpibus spiculae latiores quam in sequentibus, circiter sesquilineam latae. Sic etiam in Gothlandia, sed Oelandiae multo minores P. bulbosam non viviparam sistunt, quae ibi radice bulbosa caret; nec radicem bulbosam sine panicula vivipara unquam vidi.

108. POA *flexuosa:* glumis oblongis, spiculis quadrifloris oblongatis, panicula laxa pyramidata: ramis flexuosis lævissimis, radice repente. *Smith brit.* 1. *p.* 101. *Engl. Bot.* 16. *t.* 1123. *Wahlenb. carp. n.* 70. *Host. gram.* 4. *p.* 15. *t.* 26. *Mertens germ.* 1. *p.* 604. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 155. *Hornem. plant.* 3. *p.* 104.
P. laxa *Wahlenb. lapp. n.* 65. *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 333.

Hab. in collibus siccis apricis betulinis Lapponiæ Lulensis subalpinæ ex. gr. ad Kierkivare copiose, Jemtlandiæ ad Åreskutan.

Sequenti proxime affinis stolonibus repentibus etc. sed facile dignoscenda colore praecipue paniculae fusco-violaceo, culmo vix pedali, foliis binis: altero prope paniculam conduplicato angustissimo.

109. POA *pratensis:* glumis oblongis, spiculis subquinquefloris ovato-oblongis, panicula diffusa; ramis teretibus lævibus, foliis culmeis subternis brevibus vaginisque lævissimis, radice repente. *Linn. svec.*

n. 82. *syst. ed. Roem.* 2 *p.* 552. *Flor. Dan. t.* 1444. *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 527.

β. minor: panicula subovata. culmo palmari, foliis angustatis. *Flor. ups.* — *Mert. germ.*

γ. rigens: panicula pauciflora: ramis patentibus, culmo rigido. *Læstadius l. c. p.* 528.

δ. iantha: panicula oblonga: ramis flexuosis, spiculis minutis. *l. c. p.* 529

ε. hydrophila: panicula contracta: ramis flexuosis, stolonibus setaceis. *l. c. p.* 530.

ζ. macrorrhiza: panicula elongata: ramis asperulis, foliis culmeis pluribus elongatis, radice longissime repente. *l. c. p.* 531.

Hab. in pratis, pascuis et graminosis totius Sveciæ usque ad alpes altiores frequentissime; *γ* et *ζ* præcipue in alpibus.

Est quasi species centralis, e qua omnes reliquae degrediuntur. Itaque numerosissimis varietatibus obnoxia. Inprimis accedunt ultimae ad sequentem speciem.

110. POA *trivialis:* glumis lanceolatis nervosis subliberis spiculis subtrifloris, panicula effusa: ramis subquinatis asperis, foliis culmeis elongatis vaginisque subancipitibus scabris, radice fibrosa. *Linn. svec. n.* 80. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 554. *Mertens germ.* 1. *p.* 611. *Fl. Dan. t.* 1685. *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 531.

P. scabra *Ehrh. gram. n.* 72.

Hab. in graminosis humidis præcipue ad rivulos umbrosos Sveciæ meridionalis copiosius, septentrionalis rarius ex. gr. Jemtlandiæ.

Gramen in genere gracile, circiter bipedale. Vaginae foliorum laxae pennam gallinaceam saepius crassae, culmi partem maximam obtegentes, foliis ultra digitum longis terminatae. Panicula tenuiter divisa in ramos numerosos capillares, ob spiculas minutas vix linea longiores rectiusculos. Color paniculae pallidus.

111. POA *sudetica* β. glumis lanceolatis nervosis liberis, spiculis subtrifloris, panicula elongato-effusa: ramis subquinatis asperis, culmo ancipiti, vaginis compressis laxis, radice repente. *Hænk. sudet. p.*

120. *Syst. veg ed. Roem.* 2. *p.* 555. *n.* 52. β viridis. *Mertens germ.* 1. *p.* 610. *Sv Bot t.* 614 *Fries nov. p.* 26. 100. *Hising. norr. p.* 59. *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p* 340. *Hartm. ib.* 1814. *p.* 96. P. remota *Forselles Act. Soc. Linn. Ups.*

Hab. in convallibus rivulorum nemorosis humidis Scaniæ ad Gudmuntorp, Vermlandiæ prope Carlstad, Jemtlandiæ subsylvaticæ, Lapponiæ Lulensis in Valleramlet prope Qvickjock, sed parce.

Gramen nostrum est varietas suae speciei maxime virens et gracilis non parum discrepans a forma alpina Europae meridionalioris latifolia stricta et colorata. Habitus gentilis fere liliaceus in hoc genere inconsvetus. Culmus plerumque quadripedalis; foliis quatuor lineas latis. Panicula dodrantalis. Spiculae angustae, sed sesquitertiam lineam longae.

112. POA *annua:* glumis lanceolato-ellipticis subliberis, spiculis subsexfloris oblongis, paniculæ ramis subbinatis demum divaricatis, culmo vaginisque compressis laxis, radice fibrosa. *Linn. svec n.* 85. *syst. ed Roem* 2. *p.* 555 *Mertens germ.* 1. *p.* 598. *Sv. Bot. t.* 126. *Fl. Dan. t.* 1686.

Hab. in terra culta, ad domos, vias totius Sveciæ ubique.

Radix annua vel biennis. Gramen totum laxum, parvum, plerumque semipedale. Folia evidenter disticha, sed undulata et mollia.

113. POA *compressa:* glumis lanceolatis (villo connexis), spiculis subsexfloris oblongis. panicula secunda coarctata; ramis patentibus rigidis asperis, culmo compresso adscendente rigido, radice repente. *Linn svec. n.* 84. *syst. ed. Roem.* 2. *p* 558. *it. gothl. p* 178. *Vet. Ac. Handl.* 1741. *p.* 184 *Flor. Dan. t.* 742. *Wahlenb. ups. n.* 69.

Hab in petris et arvis præcipue calcareis campestribus Sveciæ temperatioris a Scania ad Upsaliam passim

Gramen totum glaucescens, rigidius quam ceterae Poae. Culmus usque ad paniculam vix digitum medium latam valde compressus, vix pedalis. Floret ad foenisecium antheris albidis.

114. POA *angustifolia:* glumis lanceolatis subquinquenervibus villo connexis, spiculis ovato-lanceolatis subquinquefloris, panicula æquali pyramidata; ramis asperis subquinatis, culmo inferne repente geniculato gemmifero. *Linn. svec. n.* 81. ex mente *Friesii halland. p.* 26. *Wahlenb. ups. n.* 66.
P. serotina *Gaudin agr.* 1. *p.* 208. *Sv. Bot. t.* 502. *Læstadius l. c. p.* 540.
P. fertilis *Host. gram.* 3. *t.* 14. *Mertens germ.* 1. *p.* 614.
Hab. in pratis paullo declivibus Sveciæ temperatioris usque ad Upsaliam passim copiose; dein etiam Lapponiæ rarius.

Culmus ad basin e geniculis tumidis et radicantibus gemmiparus, ceterum circiter tripedalis et strictus. Folia lineam tantum lata, sed etiam prope paniculam ultra spithamam longa. Panicula ob ramos stricte patentes triangulo-pyramidata. Glumae apicibus eximie luteo nitentibus.

115. POA *cæsia:* glumis lanceolatis subliberis, spiculis oblongis trifloris, panicula subovata; ramis asperis subbinatis, culmo aspero, radice cæspitosa. *Smith brit. comp.* 3 *p.* 16. *Engl. Bot.* 24. *t.* 1719. *Wahlenb. lapp. n.* 66. *β.* (*Mertens germ.* 1. *p.* 620).
P. aspera *Gaudin agr.* 1. *p.* 198. *Roem. syst.* 2. *p.* 548.
Hab. in rupibus montium subalpinorum præcipue Norvegiæ maritimæ passim; optime autem in Hyckjeberget Dalecarliæ.

Caespitose crescit fere ut insequens et culmi articuli fusci sunt, sed folia brevia plana patentia in vaginis longioribus, fere omnia genicula occultantibus. Altitudo graminis vix pedalis. Culmi e vaginis inde asperi, valde caesii fere ut in P. compressa. Panicula vix biuncialis; ramis patentibus et varie flexuosis, pauperibus. Spiculae laxae fere ut in P. triviali. Ob hanc inflorescentiam valde diversam certe differt ab insequente.

116. POA *nemoralis:* glumis lanceolatis mucronatis imbricatis, spiculis oblongis subtrifloris, panicula subsecunda attenuata; ramis asperis subternis, culmo lævi, radice cæspitosa. *Linn. svec. n.* 85. *syst. ed.*

Roem. 2. *p* 545. *n.* 28. α–δ. *Mertens germ.* 1. *p.* 615. *Fl. Dan. t.* 749. *Knapp gram. brit. t.* 58.

β. glauca: asperior latior. *Mertens germ. p.* 619. P. glauca α *Wahlenb. lapp. n.* 66. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 134. 1814 *p.* 104.

Hab. in nemoribus præcipue rupestribus totius Sveciæ usque ad radices alpium, ubi in β sæpe mutatur.

Caespites eximios constituit foliis angustis erectis culmisque copiosis saepe bipedalibus. Articuli culmorum nigricantes. Gramen totum quoque duriusculum. Glumarum apices rigidiores, magis mucronati quam in ulla alia.

33. GLYCERIA.

Rob. Brown prodr. 1. *p.* 179. *Mertens germ.* 1. *p.* 585.

Calyx inæquivalvis exserens spiculam teretiusculam multifloram. Corollæ valvula exterior dorso teretiuscula, apice obtusa, mutica; interior impresso-concava. — *Paniculae rami subracemosi; spiculis subsessilibus. Radix perennis.*

117. GLYCERIA *aquatica:* panicula ramosissima diffusa, spiculis linearibus sexfloris, foliis lineari-lanceolatis basi maculatis. *Wahlb. gothob. p.* 18. *Hisinger verml. p.* 11.

Poa aquatica *Linn. svec. n* 78. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 559. *it. vestgoth. p.* 44 46. 48 160. *scan. p.* 180. 246. 333. 398. *gothl. p.* 321. *Vet. Ac. Handl.* 1741. *p.* 185. *Fries halland. p.* 25 *Sv. Bot. t.* 30. *Flor. Dan. t.* 920. *Aspegren bleking. p.* 8. *Videgren österg. p.* 27.

Hab in ripis fluviorum præcipue ad lacum Venern tum Vestergothiæ cum Vermlandiæ et Daliæ frequenter, unde descendit ad mare et provenit ad oras Hallandiæ rarius, Scaniæ copiosius et Blekingiæ passim. In Smolandia ad Huseby parcius observata; etiam ad Söderköping Ostergothiæ, Vestmanniæ ad Alquittersbruk.

Gramen ex maximis nostrorum habitus arundinacei, ideoque Vestrogothis *Kassevia* vel potius *Kasse-hvina* (i. e. *Vass-hven*); alias Svecis *Jåttegrö*; Scanis ob folia ensiformia *Flåjegrås* (Danis *Flåk*). Culmus quinquepedalis et

ultra. Folia semiunciam lata, laete viridia. Panicula saepe pedalis, copiosissima; ramis spithamalibus. Spiculae tamen vix plus quam tres lineas longae.

118. GLYCERIA *fluitans:* panicula secunda divaricata, spiculis suboctofloris: flosculis septemnervibus, foliis linearibus, radice repente. *Roem. syst.* 2. *p.* 695.
Festuca fluitans *Linn. svec. n.* 95. *Flor. Dan t.* 237. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 33.
Poa fluitans *Sv. Bot. t.* 102.
β. adscendens: *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 24. *Vet. Ac. Handl.* 1769. *p.* 245 (nec F. elongata Ehrh).
Hab. in aquis totius Sveciæ usque ad Dalecarliam superiorem et Angermanniam frequenter; *β* Scaniæ locis siccioribus ex. gr. in Stenbyhällar paroeciæ Benestad (*Fries*).

Folia primum supra aquam fluitantia mollissima, dein sese erigentia saepe tres lineas lata. Culmi oblique adscendentes, compressiusculi, interdum tripedales. Panicula inferne simpliciter ramosa: spiculis saepe ultra novem lineas longis, post foenisecium florentibus. Semina svecice *Mannagryn*, unde gramen *Manna-svingel*, rusticis *Svin-svingel*, item *Gåsgrås*.

119. GLYCERIA *distans:* panicula æquali divaricata: pedunculis maturescentibus rigide deflexis, spiculis subquadrifloris læviusculis, glumis obtusissimis, radice fibrosa. *Wahlenb. ups. n.* 70. *Mertens germ.* 1. *p.* 588.
Poa distans *Linn. mant. p.* 32. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 544. *Engl. Bot. t.* 986. *Knapp. gram. t.* 47.
Poa salina *Ehrh. gram n* 15. *beitr.* 6 *p* 81
* pedunculis capillaribus. G. capillaris *Wahlb. gothob. p.* 17.
β. arenaria: pedunculis maturescentibus erectiusculis, foliis strictioribus. *Retz. fl. scand. supl.* 1. *p.* 4. *prodr. scand. ed.* 2. *p.* 23. *Fl. Dan. t.* 251. *Wahlenb. lapp. n.* 60. (P. maritima). *Aspegren bleking. p.* 9.
Festuca capillaris *Liljebl. sv. fl. ed.* 2. 48. (form. minima).
Hab. locis subhumidis calcatis per regiones campestres praecipue littorales a Scania ad Gestriciam, etiam prope Ofvansjö passim; *β* in arena et glarea litto-

rali maris orientalis australiorioris infra Gothlandiam et Sudermanniam, sed maris occidentalis usque ad Nordlandiam Norvegiæ.

Forma a mari longius distans instruitur floribus minoribus, sed pedunculis libenter reflexis, foliis laxioribus; in litore limoso (ex. gr. in Ottenby schäfferi äng Oelandiae, ubi G. capillaris Wahlb. nec Liljebl.) spiculae tantum majores fiunt, verum in arenoso duro folia stricta et rigida pedunculique etiam magis erecti.

120. GLYCERIA *maritima:* panicula æquali erecta: pedunculis maturescentibus adpressis, spiculis subsexfloris lævibus, glumis obtusiusculis, culmo inferne radicante. *Wahlb. gothob. p.* 17. *Mertens germ.* 1. *p.* 588. *Aspegren bleking. p.* 9.
Poa maritima *Huds angl. p.* 42. *Fl. Dan. t.* 1626. *Fries halland. p.* 25.
Hab. in litoribus marinis extimis vento maxime expositis rarius: ut Blekingiæ in Torhamns udde, Hallandiæ extra Halmstad, Bahusiæ in Domsö, Styrsö alibique.

Ut in aliis graminibus maritimis culmi stolonumque genicula inferiora intumescunt et radiculas agunt; folia vero eo angustiora et rigidiora fiunt. Culmus vix pedem altus. Panicula pauper; ramis tantum binatis, vix unquam patentibus. Spiculae duplo majores quam in P. distante vulgari, circiter quatuor lineas longae, plerumque coloratiores.

54. FESTUCA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 129. *Hoffm. germ.* 2. *t.* 8. *Mertens g*[illegible]

Calyx inæquivalvis exserens spiculam multiflora[illegible] longatam. Flosculi demum dissitiusculi, teretiusculi. Corollæ valvula exterior sub apicem carinata attenuata in aristam n. 121-125; rarius tantum acutiuscula parum setigera n. 124-126. — *Panicula elongata; ramis superne compressis. Folia subsetacea in prima serie, in secunda latiora. Radix perennis.*

121. FESTUCA *ovina:* foliis omnibus subsetaceis: ligula biaurita, culmo tetragono, panicula patente, spiculis sublinearibus aristatis. *Linn. svec. n.* 91. *lapp. n.* 55. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 714. *n.* 5. *α. it.*

gothl. p. 256. 284. *oel.* p. 92. *vestgoth.* p. 60. 62. 115 249. *scan.* p. 4. *Schrad. germ.* 1. p. 319. *Sv. Bot.* t. 78. *Wahlenb. lapp.* n. 68.
(F. duriuscula *Mertens germ.* 1. p. 649. male).

β. vivipara: lævior, magis mutica. *Linn. svec. ed.* 1. p. 94. etc.

γ. curvula: foliis glaucis crassioribus curvulis. *Mertens l. c.* p. 649.

δ. cæsia: foliis canaliculatis glaucis. F. cæsia *Smith fl. brit. comp.* 3 p. 17. *Engl. Bot.* 29. t. 1917. F. duriuscula *Fries nov.* p. 27.

Hab. in collibus, campis, pascuis siccis totius Sveciæ etiam alpinæ ubique; β in alpibus succosioribus passim; γ in Oelandiæ campo Alfvaren dicto copiose; δ etiam Oelandiæ et in aliis calcareis similibus ex. gr. Vestergothiæ in Kinnekulle, nec non in petris arenariis ad Cimbrishamn Scaniæ.

Gramen primarium fere totum etiam culmis subsetaceum vix pedale. Paniculae rami vix unciales. Spiculae sesquitertiam lineam longae; glumis subulatis sesquilineam longis (exceptis aristis dimidium brevioribus). — β plerumque muticum ut alia gramina alpina vivipara. — γ tantum differt foliis, sed δ non solum folia latiora verum etiam spiculae paullo majores, adeo ut diversam speciem forsan non immerito constitueret. — Nostris dicitur haec species *Fårgrås* vel *Fårsvingel*, unde nomen Linnæanum.

122. FESTUCA *glauca:* foliis omnibus filiformibus culmisque angulatis rigidis glaucescentibus, ligula biaurita, panicula patente, spiculis aristatis lanceolatis. *Schrad. germ.* 1. p. 322. *Mertens germ.* 1. p. 649 *Fries nov.* p. 5. *halland.* p. 28. *Aspegren bleking.* p. 9. *Wahlenb. ups.* n. 73 *Flor. Dan.* t. 1628. — F. pallens *Host. gram.* 2. t. 88.

Hab. in petris calcareis ex. gr. montis Kinnekulle Vestergothiæ optime; alias in scopulis maritimis passim ut Blekingiæ ad Torhamn, Scaniæ in Kullen, Hallandiæ extra Varberg; ut etiam in muris calcareis raro usque ad Upsala.

Radix magis caespitosa quam in sequente, cujus magnitudinis est totum gramen. Culmus saepius bipedalis, crassitie

fili validioris. Spiculae quatuor lineas fere longae; glumis sesquitertiae lineae longitudinis (exceptis aristis).

123. FESTUCA *rubra:* foliis radicalibus filiformibus; culmeis planis, ligula biaurita, panicula patente, spiculis lanceolatis: arista flosculis duplo brevioribus, radice repente. *Linn. svec. n.* 92. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 724. *Mertens germ.* 1 *p.* 653. *Leers herb. t.* 8 *f.* 1. *Wahlenb. lapp. n.* 69. *Retz. oec. p.* 258.

β. arenaria: foliis culmeis convolutis, spiculis villosis. *Wahlenb. l. c. Fries halland.*

γ. glaucescens: foliis omnibus planioribus, glumis submuticis.

Hab in marginibus agrorum, pascuis sicrioribus per omnem Sveciam præter alpes ubique frequenter; *γ* in calcareis montis Osmundsberg Dalekarliæ.

Radix stolonibus magis repit quam in praecedentibus. Gramen totum magis quoque rubet, quare svecice *Ród-svingel*, saepe bipedale et ultra. Spiculae interdum lineas quinque longae; glumis fere ut in praecedente. Post solstitium floret.

124. FESTUCA *elatior:* foliis linearibus, panicula secunda patente ramosa. spiculis linearibus multifloris muticis, radice fibrosa. *Linn. svec. n.* 94. *it. vestgoth. p* 39. *Retz. oec. p.* 258 *Sv. Bot. t.* 54. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 40. *Bieberst. cauc.* 3. *p.* 75.

F. pratensis *Smith brit.* 1. *p.* 123. *Flor. Dan.* 8. *t.* 1323.

Schedonorus pratensis *Roem. syst.* 2. *p.* 698.

Hab. in pratis humosis et ad margines agrorum totius Sveciæ, Lapponia tantum excepta, ubique frequenter.

Folia omnia fere duas lineas lata. Culmi plerumque tripedales. Spiculae circiter septemflorae, fere dimidiam unciam longae; flosculis singulis sesquitertiam lineam longis; valvula exteriore simplici, sed nervis tribus fere ad oram excurrentibus. — Variat tamen humile et simplex.

125. FESTUCA *littorea:* foliis lineari-lanceolatis, panicula subdiffusa ramosissima, spiculis ovato-lan-

ceolatis multifloris asperis, glumis attenuatis apice scariosis laciniatis subaristatisque, radice repente. *Nov. Act. Ups. VIII p.* 211 *et* 233.

F. arundinacea *Schreb. spicil. p. Mertens germ.* 1. *p.* 665.

F. elatior *Smith brit.* 1. *p.* 124. *Engl. Bot.* 23. *t.* 1593. *Fries hall. p.* 29. *Aspegren bleking. p.* 10.

Bromus littoreus *Retz. prodr. scand. ed.* 2. *p.* 25. *oec. p.* 128.

Schedonorus elatior *Roem. syst.* 2. *p* 699.

Hab. in littoribus arenosis lapidosisque extimis maris Balthici a Gevalia usque ad fretum danicum, præcipue copiose in Oelandiæ utroque angulo, Gothlandiæ, Blekingiæ; sed ad oram occidentalem regni non nisi rarius per Hallandiam proximam.

Gramen a praecedente vix diversum nisi magnitudine a solo marino forsan orta. Culmus quadripedalis et ultra, pennam anserinam crassus. Folia interdum quatuor lineas lata. Panicula pedalis, ramis saepe spithamalibus. Spiculae plerumque fuscescentes, vix plusquam semiunciam longae, sed flosculi singuli quatuor lineas emetientes.

126. FESTUCA *donacina:* foliis lineari-lanceolatis, panicula effusa, spiculis lanceolatis lævibus subquadrifloris; glumis basi ciliatis apice scariosis trimucronatis, radice repente.

F. arundinacea *Liljeblad sv. fl.* 2. *p.* 47. *Sv. Bot. t.* 370. *Videgren ősterg. p* 27.

F. borealis *Mertens germ.* 1. *p.* 664.

Arundo festucacea *Willden. en. hort. ber. p.* 126.

Donax festucaceus *Roem. syst.* 2. *p.* 602.

Hab. in ostiis limosis fluviorum ad lacum Roxen Ostergothiæ campestris passim ex. gr. ad Norsholm et Näsby; dein ad fluvios exinde tendentes usque ad Norrköping prope Himmelstadslund, Johannisborg etc.

F. elatiori quoque tam affinis, ut certe in Flora Svecica eam huic postponi longe magis conveniat quam Arundinibus nostris alienis misceri. Radix longa descendens. Gramen ceterum omnino Arundinaceae magnitudinis saltem quinquepedale. Folia vix quatuor lineas lata. Panicula tota lon-

gitudine fere praecedentis, sed rami singuli breviores vix digitales. Spiculae quoque breviores circiter quatuor lineas longae; flosculo infimo sesquiquartam lineam longo; reliquis cito brevioribus. Pili internodio brevi rachidis non longiores, fere ut in genere sequente cui non dissimilis. Pauperies fructificationis forsan a luxuria radicis provenit.

55. TRIODIA.

R. Brown prodr. 1. p. 182. Beauv. agr. t. 15. f. 9. Trinii agr. n. 98.

Calycis valvula exterior major, flosculis spiculæ multifloræ plerumque longior. Corolla coriacea basi pilosiuscula: valvula exteriore apice tridentata. — *Inflorescentia subracemosa.*

127. TRIODIA *decumbens:* culmo compresso, vaginis ciliatis, panicula contracta pauciflora, spiculis subovatis mucrone calycis extimo brevioribus. *Roem. syst.* 2. *p.* 597. *Wahlenb. ups. n.* 76.
Festuca decumbens *Linn. svec. n.* 93. *it. scan. p.* 226. 356. *Flor. Dan. t.* 162.
Poa decumbens *Engl. Bot.* 11. *t.* 792.
Hab in pascuis siccis sterilibus calcatis Sveciæ meridionalioris usque ad Vermlandiam Vestmanniamque ferrimontanam, Dalecarliam prope Bjursås et Uplandiam passim.

Radix perennis, caespitosa. Gramen fere totum decumbens: foliis angustis et brevibus, culmis plerumque pedalibus. Panicula vix plus quam sex spiculis praedita. Calycina valvula exterior lineas quatuor longa (major quam in ceteris graminibus paniculatis); flosculis interioribus plerumque dimidio minoribus, sed interdum conformatione submonstrosa majoribus.

56. BROMUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 120. Hoffm. germ. 1. t. 11.

Calyx subæquivalvis exserens spiculam multifloram sublinearem. Flosculi tereti-ovales demum dissitiusculi. Corollæ valvula exterior emarginata, extra apicem arista coriacea; interior ciliato-pectinata (*in spec. annuis*) vel pubescenter ciliata (*in spec. perennibus*)

Spiculae majores quam in praecedentibus. Paniculae rami sursum aequales. Divisiones 1) *annui* a) *spiculis deorsum crassioribus n.* 128-131. b) *sursum latioribus n.* 132. 133. 2) *perennes n.* 134-136.

128. BROMUS *secalinus:* annuus, vaginis glabriusculis, panicula demum nutante, spiculis ovatis tumidis nitidisque, aristis flexuosis gluma brevioribus. *Linn. svec. n.* 96. *lapp. n.* 28. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 633. *it. scan. p.* 210. 219. 422. *gothl. p.* 237. *Sv. Bot. t.* 204. *Flor. Dan. t.* 293. mut.

β. pratensis: foliis pilosis, spiculis angustioribus, aristis longitudine glumarum.
B. pratensis (*Fl. Dan. t.* 1446?) *Ehrh. gram. n.* 116.
B. racemosus *Mertens germ.* 1. *p.* 681.
B. elongatus *Gaud. agr.* 1. *p.* 305. *Hegetsch. helv.* 1. *p.* 74.
B. commutatus *Fries nov. p.* 44. *halland. p.* 29. *Wahlb. gothob. p.* 19.

Hab. in agris inter Secale ubique; β in pratis humidis versus oceanum Scaniæ, Hallandiæ meridionalis et Gothoburgi.

Gramen laete virens, strictum, saepe tripedale. Vaginae raris pilis conspersae ut folia ultra duas lineas lata. Panicula vix plus quam digitum longa. Spiculae semper laete virides, nitidae, obesiores, quare prae ceteris notum Rusticis nomine *Låsta* (*Råglåsta*), *Lôxa*, *Lyxa;* rarius *Fåxe*, *Kaxe*, *Gasse* etc.

129. BROMUS *mollis:* annuus, vaginis culmisque pubescentibus, panicula subcontracta erectiuscula, spiculis tumidulis pubescentibus, aristis rectis glumam æquantibus. *Linn. spec. pl. ed.* 2. *p.* 112. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 636. *Mertens germ.* 1. *p.* 681. *Sv. Bot. t.* 456. *Flor. Dan.* 8. *t.* 1324. *Wahlenb. ups. n.* 79. B. secalinus β *Linn. svec.*

β. pumilus; spiculis glabrescentibus. *Mertens l. c.*
B. racemosus *Wahlb. gothob. p.* 19.

Hab. in aggeribus et elevatis agrorum marginibus per regiones magis campestres usque ad Uplandiam et

Dalecarliam frequenter; β in petris siccissimis præcipue Vestrogothiæ parcius.

Pubescentia molli insignis, humilior, plerumque sesquipedalis. Panicula circiter palmaris, lata, sed spiculis ob crassitiem pedicellorum nunquam pendulis. Aristae magis patentes. — β ad sequentem accedere videtur, sed pedunculi semper molliter pubescentes (nec hispiduli); ceterum status pygmaeus tantum esse videtur, nullum transitum in sequentem constituens.

130. BROMUS *hordeaceus:* annuus, vaginis pubescentibus, culmo glaberrimo, panicula contracta erecta, spiculis tumidulis glaberrimis asperulis, aristis rectis glumam æquantibus. *Linn. spec. pl. ed.* 1. *p.* 77. *svec. ed.* 1. *n.* 87. *Wahlenb. ups. n.* 78.

B. simplex *Gaudin. agrost. helv.* 1. *p.* 296. *Hegetschweiler fl. helv.* 1. *p.* 74.

B. racemosus *Decand. fl. fr. suppl. p.* 275. *Engl. Bot.* 15. *t.* 1079. *Fries nov. p.* 45.

Hab. in aggeribus et collibus siccissimis regionum maritimarum et lacustrium ab Upsalia ad Scaniam passim; sed frequentius in petris formationum juniorum Oelandiæ, Scaniæ etc.

A praecedente differt non tantum glabritie, verum etiam rigiditate totius graminis maturioris et panicula contracta subspicata: ramis spicula nunquam longioribus (quare nomen Linnæi antiquum aptissimum putamus). Culmi glaberrimi nitidi usque ad inflorescentiam. Panicula asperitie sursum spectante (nec pubescentia hinc inde recurva ut in praecedentis var. β). Praecocius floret ceteris omnibus initio Junii. — Septentrioni nostro et Helvetiæ altiori magis propria species videtur.

131. BROMUS *arvensis:* annuus, vaginis tomentosis, panicula diffusa, spiculis sublanceolatis glabris discoloribus, aristis rectis gluma longioribus. *Linn. svec. n.* 97. *lapp. n.* 27. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 646. *Fl. Dan. t.* 293. var. *Engl. Bot.* 28. *t.* 1984. *Wahlenb. ups. n.* 80.

Hab. in arvis et agris præcipue arenosis Sveciæ frequenter: tamen exceptis provinciis occidentalibus Hallandiæ, Bahusiæ, Smolandiæ adjacentis.

Gramen totum obscurius vel saturatius coloratum quam praecedentia. Culmus plerumque bipedalis, superne laxus. Panicula magis lata: ramis interdum palmam longis pendentibus; spiculis angustioribus vix duas lineas latis, numero flosculorum valde variis, sed latere superiore semper fusco-violaceis.

152. BROMUS *tectorum*: annuus, foliis pubescentibus, panicula nutante: ramulis hirtellis, spiculis compressis: flosculis demum remotiusculis subsubulatis ciliatis, aristis rectis glumam æquantibus. *Linn. svec. n.* 98. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 648. *Hoffm. germ.* 1. *p.* 56. *t.* 11. *f.* 2. *Wahlenb. ups. n.* 82.

Hab. in tectis, muris, arvis ad urbes pagosque provinciarum campestrium usque ad Upsaliam frequenter.

Culmi graciles circiter pedales. Panicula tantum palmaris: ramis biuncialibus. Spiculae gracillimae, cum aristis paullo ultra unciam longae.

153. BROMUS *sterilis*: annuus, foliis pubescentibus, panicula patula: ramis subsimplicibus elongatis scabris, spiculis compressis: flosculis demum remotiusculis longe subulatis glabris, aristis rectis gluma longioribus. *Linn. syst. ed. Roem.* 2. *p.* 647. *Retz. obs.* 1 *p.* 11. *diss. obs. bot. p.* 9. *fl. oec. p.* 131. *Sv. Bot. t.* 467. *Fl. Dan. t.* 1525. *Fries halland. p.* 29. (*Videgren österg. p.* 27).

Hab. in vallis et aggeribus sterilissimis urbium Scaniæ occidentalis ex. gr. Lund et Helsingborg parcius, Hallandiæ rarius; (nec nisi adventitius Smolandiæ ad Femsjö, Ostgothiæ ad Linköping et Uttala in Oppeby).

Culmus et folia fere praecedentis, sed paniculae rami infimi extensi fere ad spithamalem longitudinem, et spiculae cum aristis biunciales. Glumae singulae sine arista novem lineas longae.

154. BROMUS *asper*: vaginis foliisque hirtis, panicula nutante, spiculis lineari-lanceolatis compressis asperis: flosculis demum remotiusculis attenuatis, aristis rectis gluma brevioribus. *Linn. suppl. p.* 111. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 643. *Sv. Bot. t.* 461. *Flor. Dan. t.*

1382. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p* 116 *Ahlquist ibid.* 1821. *p.* 297. *Retz. oec. p.* 127.
β. panicula suberecta *Roem. l. c. Wahlenb. l. c.* B. erectus *Sv. Bot. t.* 473. ob folia lata etc.
Hab. in pascuis siccis sylvaticis regionum transitionis rarius, ut Gothlandiæ ad Thorsborg et Hultugns in Bunge, Oelandiæ ad Borgholm, Ostrogothiæ in Omberg loco abrupto Mull-Skräerne dicto, Scaniæ paucis locis.

Radix perennis ut in sequentibus. Culmi saepe quinquepedales, pilis reflexis asperi fere per totam longitudinem suam. Folia etiam hirta, tres lineas lata. Paniculae rami infimi saepe spithamam longi, omnino penduli. Spiculae semper multiflorae ultra unciam longae. Glumae sine aristis semiunciam longae, aristis suis fere duplo longiores, eximie asperae. — β habet folia angustiora et paniculam fere erectam sequentis, sed glumae asperae et cetera ut in Br. aspero ipso.

135. BROMUS *erectus:* foliis fasciculorum angustissimis, panicula erecta angustata, spiculis lineari-lanceolatis compressis: flosculis imbricatis attenuatis, aristis rectis gluma brevioribus. *Smith brit.* 1. *p.* 131. *Engl. Bot.* 7. *t* 471. *Fl. Dan. t.* 1383. *Roem. syst.* 2. *p.* 637. *Fries nov. p.* 45.
Hab. in marginibus agrorum arenosis prope mare Scaniæ orientalis ad Rörum infra Stenshufvud rarius.

Quasi status praecedentis maxime angustatus. Culmus bipedalis. Folia culmea vix linea latiora, plerumque subconvoluta saltem in exsiccato statu, glabra ut vaginae. Panicula spithamam longa; ramis inferioribus vix biuncialibus. Glumae omnino glabrae et laeves.

136. BROMUS *giganteus:* vaginis glabris, panicula secunda nutante, spiculis subquadrifloris lanceolatis lævibus, aristis flexuosis spicula longioribus. *Linn. svec. n.* 99. *syst ed. Roem.* 2. *p.* 644. *it. scan. p.* 394. *Fl. Dan. t.* 1650. *et* 440. *Wahlenb. ups. n.* 81. *Wahlb. gothob. p.* 19. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 80. *Ahlquist ib.* 1821. *p.* 302. *Videgren österg. p.* 27. *Fischerstr. mål. p.* 290.

Festuca gigantea *Sv. Bot. t.* 120. *Mertens germ.* 1. *p.* 671.
Hab. in collibus nemorosis provinciarum littoralium a Scania frondoso-sylvestri ad Roslagiam et Bahusiam passim copiose; de cetero vix nisi in regionibus maxime campestribus præcipue formationis transitionis Vestergothiæ in Kinnekulle supra stratum lapidis suilli, Ostergothiæ in Omberg et in Oppeby, Oelandiæ.
Inter maximas hujus generis, interdum quinquepedalis, eximie gracilis. Folia plerumque quatuor lineas lata. Panicula saepe pedalis, sed rami infimi vix plus quam digitales. Spiculae sine aristis tantum quinque lineas longae, sed aristae suis glumis duplo longiores.

37. BRACHYPODIUM.

Beauv. agr. t. 19. f. 3. Mertens germ. 1. p. 691.

Calyx inæquivalvis exserens spiculam multifloram teretiusculam. Corollæ valvula exterior acuminata in aristam coriaceam; interior truncata, ciliato-pectinata. *Inflorescentia subspicata; pedicellis brevibus solitariis.*

157. BRACHYPODIUM *pinnatum:* spica erecta, aristis glumas obtusiusculas subæquantibus, radice subrepente. *Roem. syst.* 2. *p.* 736. *n.* 1. *α. β.*
Bromus pinnatus *Linn. svec. n.* 100. *it. vestgoth. p.* 76. *gothl p.* 180. 255. *Hoffm. germ.* 1. *p.* 56. *t.* 11. *f.* 4.
β. gracile: aristis gluma acuminata longioribus, radice cæspitosa. *Linn. spec. ed.* 2. *p.* 115. *Fl. Dan. t.* 164. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 116.
Bromus gracilis. *Willd. spec.* 1. *p.* 438. *Ahlquist runst. p.* 8.
Brach. sylvaticum *Mertens germ.* 1. *p.* 691.
Hab. in pratis et pascuis duris macris Sveciæ temperatioris præcipue orientalis usque ad Vermlandiam ferrimontanam ex. gr. Persberg et Uplandiam passim; sed provincias occidentales maritimas Bahusiæ et Hallandiæ cum insequente evitare videtur.
β in fagetis et quercetis provinciarum meridionalium ut Gothlandiæ, Oelandiæ, Scaniæ passim; Ostrogothiæ rarius ad Omberg.

Radix ambarum perennis caespitosa, sed in α culmi supra radicem dividuntur et passim radiculas agunt. Culmus α circiter bipedalis, β tripedalis. Spica ambarum circiter palmaris; spiculis utplurimum novem pedicello vix semi-lineari impositis, sub florescentia ad foenisecium in α magis patentibus.

38. AVENA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 122. Hoffm. germ. 1. t. 12.

Calyx subæquivalvis continens flosculos subternos pluresve squarrosos. Corollæ basi pilosæ valvula exterior lanceolata apice fissa; dorso exserente aristam geniculatam tortilem validam. Germen superne barbatum (nisi in tenuissimis n. 139. 143. calvescens.) — *Panicula diffusa in primis speciebus, dein angustata. Folia plana saepius pubescentia. Radix annua in prima specie, perennis in reliquis.*

138. AVENA *fatua:* annua, panicula æquali diffusa; calycibus flosculos subternos pilosissimos excedentibus. *Linn. svec. n.* 101. *lapp. n.* 30. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 669. *it. scan. p.* 237. 244. *vestgoth. p.* 93. *oel. p.* 133. *Sv. Bot. t.* 144. *Flor. Dan. t.* 1629.

Hab. inter segetes vernales fere totius Sveciæ præsertim orientalis et mediæ nimium.

Folia saltem radicalia primaria ciliata. Culmus interdum tripedalis. Panicula magna ramis spithamalibus. Calyces demum ultra unciam longi; flosculis ipso brevioribus. Semen barba rigidula flavo-nitente et arista maxima plusquam bipollicari, svecice *Flyghafra* vel *Landthafra*, fatale.

139. AVENA *flavescens:* panicula densa: ramulis multifloris laxis, calycis gluma altera flosculos subternos æquante, foliis pubescentibus, radice subrepente. *Linn. svec. n.* 103. *Fl. Dan. t.* 1507. *Engl. Bot.* 14. *t.* 952. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 212. *Retz. oec. p.* 95.

Trisetum flavescens *Roem. syst.* 2. *p.* 665.

Hab. in pascuis apricis maritimis Gothlandiæ in Snäckegärde ad Wisby, Scaniæ ex. gr. Esperöd rarius; sed in aliis provinciis littoralibus ex. gr. ad Vestervik et maxime campestribus ut ad Falköping Vestergothiæ magis adventitia esse videtur.

Est varietas minor (Schrad. fl. germ. p. 377.) culmis plerumque sesquipedalibus magis gracilibus quam in ceteris nostris. Folia vix sesquilineam lata. Panicula eximie flavescenter splendens, vix spithamalis. Spiculae tantum sesquitertiam lineam longae.

140. AVENA *pubescens:* panicula æquali angustata, spiculis subtrifloris calyce longioribus, foliis pubescentibus, radice subrepente. *Linn. spec. pl. ed.* 2. *append. p.* 1665. *lapp. n.* 31. *Flor Dan.* 7. *t.* 1203. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814 *p* 96.
A. pratensis β *Linn. l. c. p.* 119. *Sv. Bot. t.* 263.
Trisetum pubescens *Roem. syst.* 2. *p.* 662.
Hab. in pratis siccioribus omnium provinciarum etiam Jemtlandiæ ubique, Lapponiæ rarius.

Folia etiam stolonum omnia plana plerumque lineas duas lata, obtusa, utrinque molliter pubescentia. Culmi circiter sesquipedales. Panicula erecta; ramis saepius uncialis longitudinis. Calyces semiunciam longi, flosculis non multo breviores, circa solstitium florentes.

141. AVENA *pratensis:* panicula racemosa, spiculis subquinquefloris calyce duplo longioribus, foliis fasciculorum glabris complicatis angustissimis. *Linn. svec. n.* 104. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 673. *it. oel. p.* 60. *Flor. Dan. t.* 1083. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 55.
Hab. in collibus, juniperetis, inter agros etc. provinciarum plurimarum usque ad Skulskogen Angermanniæ et Dalecarliam superiorem prope Leksand passim.

Folia praecipue stolonum subfiliformia, rigidula et penetrantia, glaberrima. Culmi circiter bipedales, etiam rigidiores. Spiculae pleraeque subsessiles et tantum infimae pedicellis longitudine fere calycis innixae, plerumque lineas octo longae, circa solstitium florentes.

142. AVENA *elatior:* panicula æquali angustata, calycibus subtrifloris subæquantibus flosculum aristatum masculum alterumque submuticum fertilem, radice subnodosa. *Linn. svec. n.* 102. *it. scan. p.* 251. *Sv. Bot. t.* 48. *Flor. Dan. t.* 165. *Aspegren bleking. p.* 7.
Arrhenatherum avenaceum *Roem. syst.* 2. *p.* 496.

Hab. in campis præcipue littoralibus regionum maritimarum Gothlandiæ, Oelandiæ, Blekingiæ, Scaniæ, Hallandiæ, Bahusiæ frequenter, sed per prata regionum interiorum magis adventitia videtur.

Ob radicem plerumque nodosam saepius svecice *Knylhafra*, alias ut gramen insigne avenaceum etiam *Hafregrås*. Culmi non raro quadripedales; panicula spithamaea. Flores vero minores quam in prioribus sesquiquartam lineam longi (excepta arista), magis herbaceae consistentiae.

143. AVENA *subspicata*: panicula spicæformi cylindrica densiflora, pedicellis rachideque pubescentibus, calyce æquivalvi flosculis subternis breviore. *Link enum. hort. berol.* 1. *p.* 22

A. airoides *Mertens germ.* 1. *p.* 566.

Aira subspicata *Linn. svec. n.* 69. *Fl. Dan. t.* 228. *Wahlenb. lapp. n.* 53. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 103.

Trisetum airoides *Roem. syst.* 2. *p.* 666.

Hab. in campis elatis et rupibus alpium summarum Lapponicarum frequenter et Jemtlandicarum passim.

Gramen totum pubescit, vix sesquialteram spithamam altum. Folia circiter lineam lata. Spica vix uncia longior, pedicellis nullis ultra tres lineas longis. Spiculae fuscescentes, duas lineas longae. Aristae valde tortuosae, interdum etiam recurvae, quales in Airis nunquam.

39. DACTYLIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 117. Hoffm. germ. 2. t. 6. Bieberst. cauc. 1. p. 67.

Calyx bivalvis: valvulæ plerumque obliquæ, altero latere latiores. Spicula multiflora, calycem excedens, imbricata, compressa, altero latere planior. Corollæ valvula exterior herbaceo-carinata, mucronata. Semen triquetrum. — *Paniculae rami digitatim divisi, demum brevissimi. Radix perennis, caespitosa.*

144. DACTYLIS *glomerata*: panicula secunda glomerata; pedunculis solitariis, foliis carinatis. *Linn. svec. n.* 87. *syst. ed. Roem* 2. *p.* 625. *Sv. Bot t.* 32. *Flor. Dan. t.* 743. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 35. *Hagström jemtl. p.* 43.

β glauca. *Fries nov. p.* 5.

Hab. in pratis elevatioribus ad pagos et agros fere omnium provinciarum etiam montosarum usque ad Skulskogen Angermanniæ, Jemtlandiam et Fahlun Dalecarliæ frequenter.

Gramen magnum latumque: culmo plus quam bipedali; foliis fere quatuor lineas latis, asperis; panicula fere triangulari divergente, interdum palmam lata. Spiculae ciliatae, post solstitium florentes.

145. DACTYLIS *cristata:* panicula spicæformi cylindrica, spiculis subtrifloris nitidis; glumis acutis, foliis subpubescentibus. *Bieberst. cauc.* P. 1. *p.* 67. P. 3. *p.* 70.

Aira cristata *Linn. spec. pl. ed.* 2. *p.* 94. *Trinii agrost. p.* 143.

Poa cristata *Retz. oec. p.* 528.

Koeleria cristata *Roem. syst.* 2. *p.* 619.

β. glauca: foliis glaucis aspero-puberulis subconvolutis, spica angustiore, glumis obtusiusculis. K. glauca *Roem. syst.* 2. *p.* 621. — K. intermedia *Ahlquist runst. p.* 7. *Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 300. *Fries nov. p.* 26. *halland. p.* 24. *Flor. Dan. t.* 1566. *Aspegren bleking. p.* 9.

K. cristata ? *Mertens germ.* 1. *p.* 581.

Hab. *β* in arena mobili Scaniæ inter Fjelkinge et Stenshufvud frequentissime, ad Ystad parcius, versus Helsingborg et Engelholm rarius, Hallandiæ ad Laholm parce, Oelandiæ exterioris infra Runsten minus frequenter, unde etiam in oras Sveciæ mediæ maxime orientales pervenisse et ibi ex. gr. Sudermanniæ optime in *α* abire videtur.

Radix valde caespitosa; caudicibus crassis, eximie squamosis. Folia pleraque radicalia, digito minore breviora, in *α* explanata, pubescentia, in *β* plerumque subconvoluta, glauca et nonnisi marginibus nervisque tenuissime puberulis. Culmus in *α* saepe sesquipedalis, in *β* vix pedalis, superne semper pubescens, strictus. Spica digitum minorem vix crassa longaque. Spiculae sesquitertiam lineam longae, et iis vix longiores sunt pedicelli vel ramuli spicae. — In hac specie inflorescentia digitata vel dactyloidea (unde Dactylis)

omnino ut in prima, et valvularum dorsum apexque conveniens, sed latitudo utriusque lateris fere aequalis magis Poae, quod in genus quasi reflectitur.

40. SESLERIA.

Syst. veg. ed, Roem. 2. p. 35.

Involucrum rachidis indivisum simplex colligens in pedicellis brevibus calyces bivalves bi-trifloros mucronatos. Corolla obtusa, terminata mucronibus variis. Stigmata setacea extra corollæ apices exserta. — *Inflorescentiâ subspicata.*

146. SESLERIA *cœrulea:* spica subovata, spiculis subtrifloris, gluma corollina exteriore trimucronata, foliis planis. *Roem. syst.* 2. *p.* 603. *Sv. Bot. t.* 210. *Flor. Dan.* 9. *t.* 1506. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 96. *Wahlenb. ups. n.* 88. (*Forsand. veg. scan. p.* 8). Cynosurus cæruleus *Linn. svec. n.* 89. *it. gothl. p.* 235. *oel. p.* 66. (*scan. p.* 68.) *am. ac.* 8. *p.* 94. *Flor. Dan. t.* 1506. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218. *Samzel. neric. p.* 20.

Hab. in pratis et pascuis omnibus etiam siccioribus formatione transitionis substratis per Gothlandiam et Oelandiam frequentissime, Ostergothiam rarius, Vestergothiam, Nericiam et Jemtlandiam frequenter; sed de cetero nonnisi in pratis humidis regionum magis campestrium et litoralium Sveciæ orientalis ut Sudermanniæ et Uplandiæ copiose, Medelpadiæ ad Sundsvall passim. Desideratur omnino in provinciis occidentalibus et meridionalibus extra Smolandiam.

Radix perennis, constituens caespites saepe depressos rusticis *Ålfdansar*, unde gramen *Ålfåxing*. Folia stolonum angusta subrecurva; culmea superiora brevissima, sed vaginis longitudine dimidii culmi plerumque semipedalis. Spica caerulea piso duplo major, mense frondescentiae florens; stigmatibus exsertis fere ut in Caricibus.

41. CYNOSURUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 118. (excl. Sesl.) Hoffm. germ. 2. t. 7.

Involucrum rachidis pinnatum (quasi a spicula vacua fa-

ctum) amplectens spiculam unam alteramve subsessilem. Calyx bivalvis, multiflorus. Corollæ valvula exterior lineari-lanceolata mucronata. — *Panicula spicata secunda.*

147. CYNOSURUS *cristatus:* spica lineari unilaterali, spiculis submuticis, foliis linearibus. *Linn. svec. n.* 88. *syst. ed. Roem* 2. *p.* 517 *it. vestgoth. p.* 33. *Sv. Bot. t.* 66. *Flor. Dan. t.* 238. *Samzel. neric. p.* 20. *Kalm. bohusl. p.* 63.

Hab. in pratis fertilioribus declivibus provinciarum meridionalium, præcipue littoralium usque ad Gothlandiam, Ostgothiam, Nericiam, Bahusiam frequenter, Uplandiam rarius.

Radix perennis. Culmi saepius sesquipedales, tenues sed stricti ut totum gramen. Spica crassitie pennae anserinae, insigniter pectinata (quare svecice *Kamm-Åxing*), viridis, ante foenisecium florens.

42. L O L I U M.

Linn. gen. ed. Schr. n. 126. *Hoffm. germ.* 2. *t.* 10.

Calyces laterales univalves (sed terminalis bivalvis): valvula a rachide aversa, fulcrans spiculam multifloram, margine rachidi accumbens. Corollæ valvula exterior lanceolata sub apice aristata vel mutica. — *Spica valde plana vel pennaeformis.*

148. LOLIUM *perenne:* spiculis muticis calyce longioribus, radice repente. *Linn. svec. n* 110. (*lapp. n.* 52?) *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 747. *Sv. Bot. t* 71. *Fl. Dan. t.* 747

Hab. ad vias et agrorum margines præcipue provinciarum campestrium usque ad flumen Dalecarlicum vulgare, Vesterbottniæ rarius; (ceterum deest saltem in ferrimontanis regionibus ex. gr. Vermlandiæ, Vestmanniæ, Dalecarliæ, Smolandiæ occidentalis, ad Gefle etc).

Culmi saepe sesquipedales, subjuncei laevesque aeque ac folia (quare svecice *Ren-repe*). Spiculae plerumque novemflorae calyce duplo longiores, aestate florentes spicamque fere pollicem latam constituentes. Sed forma tenuior exstat, spiculis trifloris, caute distingvenda ab omni varietate sequentis.

149. LOLIUM *temulentum:* spiculis aristatis calycem subæquantibus, radice fibrosa. *Linn. svec. n.* 109. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 749. *it. scan. p.* 422. *Sv. Bot. t.* 192. *Flor. Dan. t.* 160. *Retz. oec. p.* 423.

β. submuticum tenuius. L. arvense *Sv. Bot. t.* 593. *Aspegren bleking. p.* 11. *Fries nov. p.* 109. *β.*

Hab. inter segetes vernales fere ubique, præter Norrlandiam; *β* in provinciis australioribus campestribus ab Ostrogothia ad Scaniam passim, præcipue inter Linum (ubi plures plantæ graciliores fiunt) Smolandiæ occidentalis frequenter.

Ob radicem annuam non tantum magis seminiferum, verum etiam aristatum; glumis magis usque ad apicem herbaceis (nec sursum scariosis), rachide dura aspera, culmoque rigidiore duriore solidiore. His notis *β* optime convenit cum *α*. — Svecice *Dår-repe* vel *Vill-pesa*, rarius *Låsme* et *Skåde.*

43. TRITICUM.

Linn. gen. ed Schr. n. 130. *Hoffm. germ.* 2. *t.* 11. *Mertens germ.* 1. *p* 695.

Calyx bivalvis solitarius spiculam multifloram latere plano rachidi obvertens. Corollæ valvula exterior lanceolata, apice aristata vel mutica; interior tenuiter ciliata. — *Spica teretiuscula. Radix nostris perennis.*

150. TRITICUM *repens:* glumis calycinis subquinquenervibus flosculisque muticis mucronatisve, foliis supra asperis, radice repente. *Linn. svec. n.* 114. *Fl. Dan. t.* 748. *Sv. Bot. t.* 38. *Wahlenb. lapp. n.* 76. Agropyrum repens *Roem. syst.* 2. *p.* 754. *Trinii agr. p.* 152.

β. floribus longius aristatis. T. caninum *Flor. Dan. t.* 1447. *lapp. n.* 75. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 110.

γ. foliis pungentibus. *Fries nov. p.* 83. *Aspegren bleking. p.* 11.

δ. intermedium: glumis obtusioribus. *Fries nov. p.* 84.

Hab. in quacunque fere terra totius Sveciæ usque ad alpes Lapponicas frequenter; *γ* in maritimis Scaniæ ex. gr. ad Kalthus, Blekingiæ; *δ* ad Falsterbo.

Radix valde repens svecice *Qvickrot. Hvitrot* vel *Röte,* etiam Nericiis *Ilrot,* gramen prae ceteris *Åxing.* Culmus

utplurimum bipedalis, strictior. Spiculae valde variae; saltem in varietate aristata radicem minus expandente majores fere dimidiam unciam longae.

151. TRITICUM *caninum:* glumis calycinis trinervibus mucronatis, flosculis subquinis longius aristatis, foliis utrinque asperis, radice cæspitosa. *Linn. spec. pl. ed.* 1. *p.* 86. *Wahlenb. ups. n.* 93. *Knapp. gram. brit. t.* 112. *Wahlb. gothob. p.* 19.
Elymus caninus *Linn. svec. n.* 112. *am. ac. ed. Schr.* 8 *p.* 53. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 80.
Agropyrum caninum *Roem. syst.* 2. *p.* 756.
Hab. in lucis lætioribus provinciarum præcipue meridionalium et exteriorum passim usque in Bahusiam, Vestgothiam (præcipue in strato lapidis suilli montis Kinnekulle) et Uplandiam rarius.

Radix eximie caespitosa et fere nodosa. Gramen totum quam praecedentis gracilius, saepe tripedale; spica nutante et spiculis sursum spectantibus minoribus vix lineas quatuor longis. Aristae flexuosae glumis suis duplo longiores, brunneae.

152. TRITICUM *junceum:* glumis calycinis subnovemnervibus obtusis subemarginatis, flosculis subquinis (muticis), radice repente, foliis convoluto-mucronatis. *Linn. spec. pl. ed. Willden.* 1. *p.* 480. *Sv. Bot. t.* 269. *Flor. Dan. t.* 916 *Lidbeck Vet. Ac. Handl.* 1795. *p.* 197. *Fries nov. p.* 46. *halland. p.* 51. *Wahlb. gothob. p.* 20. *Bieberst. cauc.* 3. *p.* 96. 646.
Agropyrum junceum *Roem. syst.* 2. *p.* 750
β. rigidum: glumis calycinis subseptemnervibus, rachide scabra, radice subrepente, foliis planiusculis. *Roth. n. beitr.* 1. *p.* 135.
T. rigidum *Schrad. germ.* 1. *p.* 392. *Fries nov. p.* 43. 104. *Roem. syst.* 2. *p.* 752. (Agropyrum).
Hab. in arena mobili littorali ad Scaniam meridionaliorem fere ubique, Hallandiam prope Eldsberg, Bahusiam in insula Vrångö; *β* in dumetis arenosis Scaniæ inter Cimbrishamn et Wik, nec non ad Calmar.

Radix omnium maxime repens, straminei coloris. Caudices ad basin subviolacei. Gramen reliquum dilute glauce-

scens, junceum. Folia convoluta filo parum crassiora. Culmi humiles, vix pedales, plerumque decumbentes. Spica circiter spithamalis; spiculis plerumque septem, obesis. Glumae calycinae coriaceae, sesquilineam latae.

44. ELYMUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 128. Mertens germ. 1. p. 717.

Calyx bivalvis ternatus circa spiculas ternas bi-multifloras positus in formam involucri sublanceolati s. subulati. *Spica densiflora. Radix perennis.*

153. ELYMUS *arenarius:* spica erecta, calycibus lanceolatis longitudine spiculæ muticæ pubescentis, foliis convolutis rigidis. *Linn. svec. n.* 111. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 773. *it. gothl. p.* 311. *Sv. Bot. t.* 60. *Flor. Dan. t.* 847. *Wahlenb. lapp. n.* 77.

* geniculatus ob ustilaginem corrumpentem. E. geniculatus *Smith?*

Hab. in arena littorali ad mare tum orientale usque ad Torneå tum occidentale ac septentrionale ubique frequenter; ut etiam ad lacus majores rarius ex. gr. Vettern prope Jönköping, ad Sorsele Lapponiæ Umensis.

Radix repens. Gramen inter spicata nostra facile maximum, saepe quadripedale, rigidum et glaucum. Culmus inferne crassitie pennae cygneae. Spica utplurimum spithamalis, crassitie digiti. Calyces plerumque vix unciam longi. Ob spicam insignem dicitur Svecis *Strand-råg;* interdum quia semina minus valent *Strandhafra;* Nautis *Elm* et *Sand-elm* (forsan potius *Helm* ut Arundo arenaria).

154. ELYMUS *europæus:* spica erecta, calycibus uninervibus subulatis flosculorum subbinorum arista duplo brevioribus, foliis planis flaccidis; vaginis retrorsum pilosis. *Linn. mant. p.* 35. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 777. *Mertens germ.* 1. *p.* 719. *Scheuchz. prodr. p.* 14. *t.* 1. *Fl. Dan. t.* 1631. *Engl. Bot.* 19. *t.* 1317. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 212 *et* 233.

Hab. in fruticeto elevato prati Michelsängen ad Wängemyr paroeciæ Wänge Gothlandiæ meridionalioris copiose.

Radix caespitosa. Gramen saepe tripedale, laetius viride; vaginis inferioribus retrorsum pilosis; foliis laxis, lineas tres latis. Spica habitu Hordeorum nostrorum, digitalis longitudinis, sed parcius aristata ob calyces tantum subulatos.

45. HORDEUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 129. Mertens germ. 1. p. 720.

Calyx bivalvis ternatus circa flores ternos positus in formam involucri setacei. Flores laterales abortientes (masculi) aristati. — *Spica aristis setaceis crinita.*

155. HORDEUM *murinum:* glumis calycinis intermediis lineari-lanceolatis ciliatis; exterioribus pedicellatis setaceis scabris, vaginis superioribus ventricosis. *Linn. svec. n* 113. *it. scan. p.* 197. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 793. *Flor. Dan. t.* 629. *Retz. oec. p.* 301. *Fries halland. p* 31.

Hab. in aggeribus urbium et pagorum præcipue littoralium Scaniæ occidentalis a Hvällinge frequentissime, usque ad Helsingborg rarius, Hallandiæ parcius ad Laholm.

Radix annua, valde multiculmis. Culmi geniculati plerumque pedales. Folia inferiora ciliata; supremorum vaginae saepe penna anserina ampliores. Spica ipsa circitér biuncialis, sed aristae sesquiunciam longae. — A pecudibus nullis comeditur, sed quasi relinquitur muribus, unde svetice *Mus-korn.*

156. HORDEUM *pratense:* glumis calycinis omnibus setaceis scabris; exteriorum flosculis brevius aristatis, vaginis constrictis. *Roem. syst.* 2. *p* 794.
H. secalinum *Retz. oec. p.* 501. H. maritimum *Fl. Dan. t.* 630.
H. murinum β *Linn. svec. n.* 113. *it. scan. p* 214.

Hab. in pratis humidis arena substratis non procul a mare in Scania meridionali-occidentali passim: a Kyrkeköpinge prope Trelleborg, trans Stora Hammar versus Skanör, Hvällinge, Klagstorp, Malmö usque ad St. Upåkra prope Lund satis copiose.

Radix perennis, caespitosa. Folia tantum radicalia pubescentia. Culmi erecti, sesquipedales, graciles (sine vaginis inflatis). Spica circiter biuncialis, sed aristae vix quatuor lineas longæ.

ORD. 3. TRIGYNIA.

46. MONTIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 133. Juss. gen. p. 347. Gærtn. fr. 2. p. 220. t. 129.

Calyx diphyllus, persistens. Corolla monopetala quinquepartita: laciniis duabus calyci oppositis majoribus, intermediis minoribus staminiferis. Styli ad basin juncti. Capsula unilocularis, trivalvis, trisperma. — *Herbula dichotoma; foliis oppositis. Ord. nat.* 31. *Succulentæ, sectio Portulaceæ.*

157. MONTIA *fontana* α minor: foliis oblongis, pedunculis unifloris. *Schrad. germ.* 1. *p.* 415. *Linn. svec. n.* 115. *Sv. Bot. t.* 510. *Flor. Dan. t.* 131. *Wahlenb. lapp. n.* 78.
M. minor *Roem. syst.* 2. *p.* 870.
β. major: foliis obovatis, pedunculis multifloris. *Schrad. l. c. Mertens germ.* 1. *p.* 402. *Fries hall. p.* 32.
Hab ad fontes et scaturigines totius Sveciæ usque in Lapponiam passim; β in rivulis ad litora maris Hallandiæ meridionalis ex. gr. ad Halmstad.

Radix α locis minus humidis annua, sed β in fontibus perennis. Herbula quoque pro loci diversitate varians: α vix digitalis altitudinis inferne rubicunda, superne pallida, divaricato-dichotoma; β vero in rivulis fontanis temperatis luxuriat, tota saturatius viridis, interdum pedem longa. Fructificatio in utraque eadem: calyce insigni fere involvente corollam albam. Capsula calyce tecta vix semine sinapis major.

47. HOLOSTEUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 136. Juss. gen. p. 332. Gærtn. fr. 2. p. 231. t. 130.

Calyx pentaphyllus, persistens. Petala quinque apice subtridentata. Styli tres. Capsula ovata tri-sexfariam dehiscens: receptaculo centrali libero seminibus numerosis — *Herba foliis oppositis, Cerastio nimium affinis, staminibus quinque varians.*

158. HOLOSTEUM *umbellatum:* foliis ellipticis glaucis, caule superne glanduloso-pubescente, floribus umbellatis. *Linn. syst. ed. Roem.* 2. *p.* 858. *Flor.*

Dan. t. 1204. *Ahlquist runst. p.* 8. *Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 300 294. 287. *Fries nov. p.* 6 28. 97. 118. *Aspegren bleking. p.* 11.

Hab. in campis siccissimis provinciarum meridionalium exteriorum, ut Scaniæ ad Kåseberga et prope Löddeström multis locis, Blekingiæ ad Skillinge, Oelandiæ passim ad Runsten.

Radix annua. Planta maxime vernalis quasi ob praecipitantem vegetationem in angustiam redacta. Caules nonnulli, plerumque digitales, superne omnino nudi (sine foliis). Folia ovato-lanceolata, saepius glabra; sed in caule sub umbella pubescentia glandulosa adest. Umbella squamulis distichis tantum involucrata, plerumque quinqueflora. Flores albi parum aperti, post florescentiam deflexi.

48. KOENIGIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 137. *Juss. gen p.* 93. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 212. *t.* 128.

Calyx corollinus (intus margineque coloratus), triphyllus, obtusus, staminibus alternans. Stigmata sessilia, poriformia. Semen calyce inclusum ovatum, compresso-subtriquetrum: cotyledonibus orbiculatis. —*Herbula tenella foliis vaginula insertis, quasi Polygonum in minimum redactum.*

159. KOENIGIA *islandica: Linn. mant. p.* 35. *syst. ed. Roem.* 2. *p.* 873. *Sv. Bot. t.* 513. *Fl. Dan. t.* 418. *Wahlenb. lapp. n.* 79. *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 340.

Hab. in locis aqua alpina subinundatis vel saltem humectatis ad mare septentrionale Varangriæ Finmarkiæ ex. gr. Ekeröe, Vardöe; etiam in alpibus Lulensibus 1) in Mourataskopp ad Vasjajok non procul Tarraloubbal, et 2) ad Kåbrinojvi, Kappasvare, Iegnaapo-jolle, Stockejock versus Virihjaur.

Radix annua, filiformis. Caulis vix digiti minimi longitudine, crassitudine vix fili, interdum dichotomus. Folia alterna vaginulis laxis glaberrimis integerrimis diaphanis caulis continuationem foventia, vix tres lineas longa, semper obtusa, sed interdum oblonga interdum obovata fere ut in Peplide, nervo vel costa tantum ad basin conspicua. Flores inter folia summa aggregati, omnino sessiles, albescentes, semine papaveris vix majores. Æstivalis est.

CLASSIS IV.

TETRANDRIA.

CONSPECTUS.

1. ORD. MONOGYNIA.

a. Flos aggregatus calyce communi. Semina solitaria nuda

Calyx proprius bilabiatus tubulosus infra semen insertus 49. GLOBULARIA
Calyx proprius æqualis coronans semen - - - - - 50. SCABIOSA
Calycis proprii loco bracteæ receptaculi - - - - 56. SANGVISORBA

b. Corolla monopetala. Semina duo infera. Stellatæ.

Semina tridentata. Corolla tubulosa - - - - - 51. SHERARDIA
Semina globosa. Corolla tubulosa - - - - - - 52. ASPERULA
Corolla plana s. rotata - - - - - 53. GALIUM

c. Corolla monopetala. Capsula

Filamenta longissima. Capsula subunilocularis - - 54. PLANTAGO
Filamenta conniventia. Capsula unilocularis - - 55. CENTUNCULUS

d. Corolla tetrapetala supra fructum

Drupa nucleo biloculari - - - - - - - - - - 57. CORNUS
Nux unilocularis spinis oppositis armata - - - - - 58. TRAPA
e. Corolla nulla. Semen nudum - - - - - 59. ALCHEMILLA

2. ORD. DIGYNIA.

Corolla nulla. Semina nuda - - - - - - - - - 60. APHANES
Corolla demum globosa et supra capsulam tetrasperm. coarctata 61. CUSCUTA

4. ORD. TETRAGYNIA.

Calyx nullus. Petala quatuor. Semina totidem sessilia 62. POTAMOGETON
Calyx nullus. Petala nulla Semina pedicellata - - - 63. RUPPIA
Calyx tetraphyllus. Capsula unilocularis quadrivalvis - 64. SAGINA
Calyx subtetraphyllus. Capsulæ quatuor introrsum seminiferæ 65. TILLÆA

ORD. 1. MONOGYNIA.

49. GLOBULARIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 146. Juss. gen. p. 109. Gærtn. fr. 1. p. 211. t. 44.

Calycis communis foliola et paleæ receptaculi lanceolatæ. Calyx proprius urceolatus, villis clausus, bilabiatus, 4-5 fidus. Corolla tubulosa: limbi laciniis superioribus minimis. Semen unicum in fundo calycis superum. — *Herbæ rigidæ, caule unifloro subnudo. Ord. nat.* 44. *Aggregatæ* δ.

160. GLOBULARIA *vulgaris:* caule herbaceo, foliis radicalibus subtridentatis petiolo brevioribus; caulinis lanceolatis. *Linn. svec. n.* 116. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 59. *it. gothl. p.* 193 228. *oel. p.* 65. 72. *Sv. Bot. t.* 364. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 117. *Ahlquist ibid.* 1821. *p.* 297.

Hab. in petris maxime apricis calcareis insularum formationis transitionis scil. Gothlandiæ præcipue occidentali-septentrionalis passim copiose ut ad Wisby, Hau, Fleringe, Thorsborg etc. Oelandiæ in Vestra Landtborgen prope Södra-alfvaren præcipue ad Resmo copiose.

Radix valde perennis, duras caespites constituens (unde *Berg Skrabba*), nigra. Folia radicalia non nisi extima evidenter tridentata, raro digitum minorem lata; caulina bracteas magis referunt caule vix latiora, et in foliola calycis abeunt. Flos omnino globosus magnitudine nucis avellanae, eleganter cyaneus, initio aestatis optimus.

50. SCABIOSA.

Linn. gen. ed Schr. n. 149. *Mertens germ.* 1. *p.* 739. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 38. *t.* 86.

Calyx communis polyphyllus; proprius superus, duplex, demum semen coronans. Corolla infundibuliformis. *Herbae foliis oppositis, radice perenni. — Subdivisiones* 1) *receptaculo villoso, calyce prop. interiore obsoleto* (*Trichera Schrad.* - *n.* 161). 2) *receptaculo paleaceo, calyce prop. interiore quinqueradiato; exteriore* a) *quinquedentato* (*Succisa*) b) *indiviso scarioso n.* 163. 164. — *Ord. nat.* 44. *Aggregatæ.*

161. SCABIOSA *arvensis:* corollis quadrifidis radiantibus, receptaculo villoso, foliis subpinnatifidis, caule hispido. *Linn. svec. n.* 117. *spec. pl. ed. Willd.* 1. *p.* 550. *Link enum. hort. ber.* 1. *p* 130. *Sv. Bot. t.* 322. *Flor. Dan. t.* 447. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 96. *Wahlenb. ib.* 1811. *p.* 33.

Hab. ad agros et in pratis siccioribus omnis Sveciæ usque in Jemtlandiam et Angermanniam passim.

Herba tota pilis rigidulis superne divergentibus hispida, pedalis et ultra, saepe triflora. Folia infima indivisa. Flores sub foenisecio ornatissimi dilute violacei, ultra pollicem lati dicuntur Svecis *Åkervädd, Blåmunkar, Båtsmän* e. s. p.

162. SCABIOSA *succisa:* corollis quadrifidis æqualibus, receptaculo globoso, seminibus villosis, foliis ovato-lanceolatis subintegerrimis pilosiusculis. *Linn. svec. n.* 119. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 60. *Sv. Bot. t.* 422. *Flor. Dan. t.* 279. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 96. *Wahlenb. ib.* 1811. *p.* 51. *Hising. herjed. p.* 51.

Hab. in pratis subhumidis totius Sveciæ usque in Jemtlandiam et Vestrobottniam frequenter.

Radix prae ceteris succisa vel subtus praemorsa. Herba tantum pilis rarioribus adspersa, pedalis et ultra. Flores globosi, plerumque saturate caerulei, versus autumnum explicati, svecice *Ångvädd, Blåhattar* etc.

163. SCABIOSA *columbaria:* corollis quinquefidis radiantibus, receptaculi paleis hyalinis, foliis radicalibus ovalibus crenatis glabriusculis; caulinis pinnatis subfiliformibus, setis seminalibus calyce communi longioribus. *Linn. svec. n.* 118 *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 64. *it. gothl. p.* 216. 228 285. *scan. p.* 164. 208. *Sv. Bot. t.* 393. *Fl. Dan. t.* 314 *Ahlquist runst. p.* 9 *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 117. *Bjerkand. ib.* 1776 *p.* 80. *Næzén in Fant diss. de Ulricehamn p.* 30. *Videgren österg. p.* 27.

Hab. in collibus campisque siccissimis super formatione transitionis provinciarum meridionalium, ut Gothlandiæ ad Klasen, Carlsö, Thorsborg, Fåröen, Träkumla etc. Oelandiæ in Holmref, ad Runsten alibique, Scaniæ exterioris ad Weberöd, Högstebackar, Limhamn, Skabersjö, Fogelsång, Dybeck, Nöbbelöf, Degeberga, Höör etc. Vestgothiæ circa Falbygden præcipue ad Billingen, Ottrafva, Kälfvene, Gökhem, Bolum, Varnhemskloster, Ulricehamn etc. Ostgothiæ in Omberg ad Rödgafvel et Mullskräerne, nec non ad St. Ullevi prope Linköping.

Folia radicalia infima omnino indivisa, sed cetera basi pinnatifida; caulinorum laciniæ omnes caule angustiores. Caulis pedalis et paullo ultra, geniculis rubicundis. Flores dilute violacei, plus quam unciam lati, aestivales. Fructus setae longitudine seminis, brunneae.

164. SCABIOSA *svaveolens:* corollis quinquefidis radiantibus, receptaculi paleis apice incrassatis, foliis radicalibus lanceolatis integerrimis subglaucescentibus; caulinis pinnatis subfiliformibus, setis seminalibus calyce communi brevioribus. *Decand. fl. franc.* *n.* 3307. *Mert. germ.* 1. *p.* 716. *Fries nov. p* 110. S. canescens *Kitaib. hung.* 1. *t.* 35. *Roem et Schult. syst.* 3. *p.* 66.

Hab. in campis maxime arenosis Scaniæ orientalis ad Vidtsköfle, Efveröd, Gualöf etc. frequenter; nec non in planitie media ad Weberöd (*Fries*).

Herba tota pallidioris coloris, sine geniculis coloratis, superne puberulo-canescens. Caulis humilior vix plus quam pedalis, simplex, superne tantum pauciflorus. Flores intensius caerulei, magis serotini, svaveolentes. Paleae receptaculi apice herbaceae et incrassatae, extra semina apice prominentes et praecipuam svaveolentiam gerentes; sed seminum radii contra macri decolorati. — Itaque potius in monstrositatem quam varietatem tendit.

51. SHERARDIA.

Linn. gen. ed. Schreb. n. 156. *Gærtn. fruct.* 1. *p.* 110. *t.* 24.

Involucrum suboctofidum. Calyx quadridentatus, persistens. Corolla infundibuliformis elongata. Semina duo, intus sulco longitudinali exarata, calycis rupti denticulis coronata. — *Flores conglomerati intra involucrum. Radix annua.* — *Ord. nat.* 16. *Stellatæ.*

165. SHERARDIA *arvensis:* foliis subsenis subæqualibus, floribus terminalibus involucro octofido nudo inclusis. *Linn. svec. n.* 120. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 273. *Sv. Bot. t.* 609. *Flor. Dan. t.* 439. *Wahlenb. Nov. Act. Ups VIII. p.* 212. *Ahlqu. runst. p.* 9. *Leche scan. p.* 2. *Aspegren bleking. p.* 12. *Fries halland. p.* 32. *Wahlb. gothob. p.* 22. *Videgren österg. p.* 27.

Hab. in arvis et agris arenosis provinciarum meridionalium præcipue maritimarum, ut Gothlandiæ in Sanda, Klinta et Hörsne, Oelandiæ ad Runsten etc., Blekingiæ passim, Scaniæ ad Ramlösa, Öfvedskloster etc. fere ubique, Hallandiæ usque ad

fluvium Viskam Smolandiæque adjacentis frequenter; etiam ad Vettern prope Holkaberg, Vadstena et Ödeshög Ostgothiæ, ad Venern in Kinnekulle alibique Vestgothiæ raro.

Caules decumbentes, laxi, ramosi. Folia subsena, lanceolata, asperula. Involucra suboctofida: laciniis folio fere majoribus, laeviusculis. Flores intra involucrum aggregati, saepe octoni. Corolla dilute violacea, unde svecice *Blåmadra*. Calyx 4-dentatus; dentibus tribus singulum semen coronantibus. Semen magnitudine fere seminis cannabini, fuscescens.

52. ASPERULA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 157. Juss. gen. p. 219.

Involucrum nullum. Calyx quadridentatus, evanescens. Corolla infundibuliformis, elongata. Semina duo, intus fovea rotunda notata; superne calva. — *Flores sparsi. Radix perennis. — Ord. nat.* 16. *Stellatæ.*

166. ASPERULA *odorata:* foliis octonis lanceolatis, florum fasciculis pedunculatis, fructu hispido. *Linn. svec. n.* 121. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 265. *it. vetgoth. p.* 53. *scan. p.* 101. 251 *gothl. p.* 60. 239. 131. *Sv. Bot. t.* 218. *Flor. Dan. t.* 562. *Fries halland. p.* 52. *Samz. neric. p.* 22. *Næzén in Fant diss. de Ulricehamn p.* 30.

Hab. in fagetis umbrosis provinciarum meridionalium exteriorum frequenter; etiam in quercetis provinciarum littoralium orientalium et formationum transitionis usque ad Roslagiam et Upsaliam, Nericiam meridionalem ad Askersund et Vestgothiam in Kinnekulle etc. passim.

Herba prae ceteris exsiccando svaveolens, svecice *Myskmadra* vel *Amour*, etiam *Myska*, corrupte *Mössika*. Folia plus quam unciam longa, eximie ciliato-serrata. Caules plerumque pedales. Flores albissimi, vernales.

167. ASPERULA *tinctoria:* foliis linearibus: inferioribus senis; summis bracteantibus oppositis, corollis aveniis, fructu glabro, caule flaccido. *Linn. svec. n.* 122. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 268. *it. gothl. p.* 168. 187. *etc. oel. p.* 47. 72. 115. *Sv. Bot. t.* 244. *Retz. oec. p.* 84. *Wahlenb. ups. n.* 98. (*Forsand. scan. p.* 8).

Hab. in campis siccissimis Gothlandiæ et Oelandiæ frequentissime, unde parcius quasi dispersa est per regiones magis littorales et campestres orientales, ut Upsaliæ copiose, Scaniæ tantum ad Uddarp prope Christianstad; sed longius occidentem versus omnino desideratur nisi in formatione transitionis Vestgothiæ inter Källvene et Näs, et in præruptis montis Omberg frequenter.

Radix pulchre rubro-colorata et tinctoria, Svecis *Färgmadra.* Herba laevissima, gracilis, saepe plus quam pedalis. Flores nivei post solstitium explicati.

53. GALIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 162. Juss. gen. p. 219. Gærtn. fr. 1. p. 109. t. 24.

Calyx quadridentatus, minimus, evanescens. Corolla explanata, subrotata, quadri-(rarius tri-)fida, supera. Semina duo, superne calva, globosa. — *Ord. nat.* 16. *Stellatae.* — *Herbae* 1) *seminibus solidis corolla vix majoribus* (*radice perenni*) A) *glabris* a) *caule retrorsum hispido n.* 168-170. b) *laevi* α) *pedunculis subumbellatis rectis n.* 171. 172. β) *divaricatis n.* 173. 174. B) *seminibus hispidis n.* 175-177. 2) *seminibus inflatis, corolla multiplo majoribus, radice annua n.* 178. 179.

168. GALIUM *palustre:* foliis quaternis obovato-lanlatis obtusis inæqualibus, caulibus diffusis læviusculis, seminibus lævibus corollas æquantibus. *Linn. svec. n.* 126. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 215. *it. vestgoth. p.* 59 *gothl. p.* 127. *Flor. Dan. t.* 423. *Wahlenb. lapp. n.* 82. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 130.

Hab. in aquosis locisque limosis totius Sveciæ usque in Lapponiam frequenter.

Herba paullo succosior nitidior obtusior, foliis magis inaequalibus vel paucioribus quam in proximis. Caulis vix nisi infra genicula retrorsum asper. Corollae albae ut in sequentibus.

169 GALIUM *trifidum:* foliis quaternis sublinearibus obtusis, caule procumbente retrorsum hispido, seminibus lævibus recurvatis corolla trifida majoribus. *Linn. spec. pl. ed.* 2. *p.* 153. *Flor. Dan. t.*

48. *Roem. syst.* 3. *p.* 220. *Swartz Vet. Ac. Handl.* 1789. *p.* 40. *Wahlenb. lapp. n.* 83. *ups. n.* 100. *Fries halland. p.* 33. obs.

Hab. in paludibus præcipue ad oras lacuum sylvestrium per provincias plerasque superiores a Lapponia ad Vermlandiam, Uplandiam, Smolandiam prope Jönköping.

Multo minus proximis plerumque spithamale, inter muscos serpens, ideoque valde flexuosum, praecipue pedunculis; etiam asperrimum usque in pedunculos.

170. GALIUM *uliginosum*: foliis senis lanceolatis retrorsum aculeatis mucronatis rigidis, caule retrorsum hispido, seminibus scabriusculis corolla minoribus. *Linn. svec. n.* 127. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 247. *it. gothl. p.* 59. 131. *Engl. Bot* 28. *t.* 1972. *Fl. Dan. t.* 1509. *Wahlenb. lapp. n.* 84.

Hab. locis uliginosis et inundatis universæ Sveciæ, alpibus tantum exceptis, ubique frequenter.

Rigidius ceteris mucronatis foliis suis, sed pedunculi laeves. Caulis quoque in lucis siccioribus internodia medio laevia habet, quo in statu cum sequente perperam confunditur.

171. GALIUM *pusillum*: foliis suboctonis lineari-lanceolatis mucronatis caulibusque lævibus diffusis, pedunculis bis dichotomis patentibus, seminibus lævibus. *Linn. spec. pl. ed. Willden.* 1. *p.* 589. var. *Smith Engl. Bot. t.* 74. *Wallroth ann. bot. p.* 22. *n.* 32. α. *Regensb. bot. Zeit.* 1821. *p.* 216.

G. sylvestre β austriacum *Forsand. veg. scan. p.* 11. *Fries nov. p.* 66 *Ahlqu. Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 299. Rubeola saxatilis *Burseri herb. XIX.* 17.

β. sylvestre: pedunculis axillaribus elongatis trichotomis. *Fries nov. p.* 6. 97. *halland. p.* 53. *Aspegren bleking. p.* 13.

Hab. locis uliginosis in campis elevatis Oelandiæ passim ex. gr. in Södra Alfvaren, in districtu Slättbo ad Halltorp etc. copiosissime: Blekingiæ magis adventitium; β in collibus sylvestribus Scaniæ littoralis etc. passim.

Praecedenti tam affine, ut β omnino transitum efficere videatur. Ipsa planta vix plus quam digitalis longitudinis, tenuissima et laevissima, subnitida, aliquantum nigrescens.

172. GALIUM *saxatile:* foliis subsenis obovatis acutiusculis; superioribus lineari-lanceolatis mucronatis caulibusque lævibus procumbentibus, pedunculis erectis multifloris, seminibus scabriusculis. *Linn. svec. n.* 1294. *p.* 463. *spec. pl. ed.* 2. *p.* 154. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 252. *Flor. Dan. t.* 1633. *Engl. Bot.* 12. *t.* 815. *Regensb. bot. Zeit.* 1821. *p.* 539. *Retz. oec. p.* 279. *Aspegren bleking. p.* 12.

G. harcynicum *Fries nov. p.* 6. 98. *halland. p.* 33. *Mertens germ.* 1. *p.* 792.

Hab. in saxetis Hallandiæ præcipue interioris et mediæ ad fluvium Nissam in paroeciis Drängsered et Thorup nec non Femsjö adjacentis Smolandiæ occidentalis frequenter; etiam in finitima Scania ex. gr. supra Margretetorp rarius, Blekingia ad Gredby rarissime.

Etiam G. uliginoso affine et forsan ejus forma maxime occidentalis et saxatilis (granitoidea, cum praecedens maxime orientalis et petraea vel calcarea). Omnium maxime nigrescit et stolones numerosiores emittit, omni respectu se supra saxa expandens. Folia circiter lineam lata. Semina ob rugositatem quodammodo scabra.

173. GALIUM *Mollugo:* foliis octonis elliptico-lanceolatis mucronatis margine scabris divergentibus, caule flaccido ramisque patentibus, floribus paniculatis divaricatis, seminibus lævibus. *Linn. svec. n.* 125. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 234. *am. ac. ed. Schreb.* 8. *p.* 33. *Sv. Bot. t.* 357. *Flor. Dan. t.* 455. *Fries nov. p.* 66. *Samz. ner. p.* 23.

β. ochroleucum: foliis angustioribus longioribus. *Fries hall. p.* 34.

G. verum var. *Linn. it. scan. p.* 306.

γ. foliis lineari-lanceolatis. *Wahlb. gothob. p.* 22. (excl. synon.)

G. Mollugo β angustifolium *Retz. scand.* 2. *p.* 35.

Hab. in arvis et ad vias regionum exteriorum lacustrium, ut in insula fruticosa lacus Mälaren ad ar-

cem Stäket nec non in Åkerö Sudermanniæ, ad Lekeberga Nericiæ, in Lumsheden aliisque locis Gestriciæ, ubi dein plerumque β in litoralibus, per Roslagiam frequenter, per Scaniam ex. gr. prope Helsingborg et per Hallandiam ut ad Fröböke paroeciæ Breared, nec non γ in insulis extra Götheborg frequenter.

Praecedentibus omnibus multo majus, saepe bipedale, valde geniculatum et divergentur ramosum: pedunculis demum omnino divaricatis paniculam quasi dense reticulatam reddentibus. Flores in α majores albi, in β quo magis lutescentes eo minores ad sequentis speciei accedentes.

174. GALIUM *verum:* foliis octonis linearibus mucronatis margine revolutis scabriusculis, floribus divaricato-paniculatis congestis, seminibus glabris. *Linn. svec. n.* 123. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 253. *Sv. Bot. t.* 165. *Flor. Dan. t.* 1146. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218. — 1811. *p.* 33.

Hab. in pratis, ad viarum agrorumque margines locis siccissimis vulgatissime per totam Sveciam usque ad Medelpadiam; Dalecarliæ superioris rarius ad Rättvik.

Caules plerumque pedales, teretiusculi, superne pubescentes. Folia filo parum latiora, supra nitida. Corollae sub foenisecio apertae, flavae unde plerisque Svecis *Gulmåra*, odoris mellei quare Gothis *Håningsgrås*, forsan etiam *Jungfru M. sånggrås*, Scanis *Slågfrid* (Sliefred Linn. skånsk. res. p. 272. alibi male *Slig-frö*), quod in *Frillogrås* nonnulli vertunt. Alias *Tråtogrås*.

175. GALIUM *boreale:* foliis quaternis lanceolatis obtusis trinervibus glabris, caule erecto tetragono scabro, panicula congesta, seminibus hispidis. *Linn. svec. n.* 124 *syst. ed. Roem.* 3. *p* 253. *Sv. Bot. t.* 122. *Flor. Dan.* 6. *t.* 1024. *Wahlenb. lapp. n.* 81. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 130.

Hab. in pratis et pascuis sterilioribus universæ Sveciæ, alpibus et alpinis locis tantum exceptis, vulgatissimum.

Radix crassitie chordae, rubicunda, ad tingendum bo-

realibus (ut Asperula tinctoria australioribus) usitata, quare Jemtlandis *Låttgrås* (i. e. *Fårggrås*). Herba circiter pedalis ad angulos marginesque scabriuscula, ceterum glabra. Folia saepissime duas lineas lata. Corollae ante foenisecium optime explicatae, albae, non nihil svaveolentes, unde nomen *Hvitt-frillogrås*, *Hvit-måra*; etiam ob vim lactem coagulandi *Mjölkysta*.

176. GALIUM *rotundifolium*: foliis quaternis ovali-ellipticis obtusiusculis trinervibus ciliatis, caule decumbente, seminibus uncinato-pilosis magnitudine corollæ. *Linn. spec. pl. ed.* 2. *p.* 156. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 254 (*Jacqu. austr. t.* 94.) *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 213. *et* 254. *Mertens germ.* 1. *p.* 778. *n.* 451. *α. Barrel. ic. t.* 324.

Hab. in pinetis elevatioribus insularum Gothlandiæ paroecia Sjonhem inter vias ad Viklou et Vänge ferentes (*Rosén*) et Oelandiæ septentrionalis paroecia Högby inter Vedbornsträsk et Hornsviken copiose (*Mr. J. H. Wallman*).

Radix eximie repens. Caules filiformes, vix spithamalis longitudinis. Folia sesquitertiam lineam lata, insigniter virentia, setulis rigidulis parcius ciliata, ceterum glabriuscula. Inflorescentia patenter dichotoma. Flores albi ut in sequente. — Est itaque varietas illa subalpina minor rigidior glabrior (nec G. ellipticum Willden., quod latius, mollius et copiosius pilosum).

177. GALIUM *svaveolens*: foliis senis oblongo-lanceolatis mucronatis subciliatis, caule prostrato pilosiusculo, pedunculis folio longioribus subtrifloris, seminibus uncinato-pilosis magnitudine corollæ. *Wahlenb. lapp. n.* 85. *Roem. syst.* 3. *p.* 256.

G. triflorum *Willden. hort. berol.* 1. *t.* 66. *Michaux amer.* 1. *p.* 80. *Roem. syst. l. c.*

G. pensylvanicum *Mühlenb.*

Hab. ad rupes umbrosas in Nordlandia Norvegiæ inferalpina ejusque præfectura Salten prope pagum Dale copiose.

Herba laete virens, exsiccatione svaveolens. Caules tum radicem versus tum prope pedunculos plerumque glabri, in medio autem pilosis: pilis prope genicula retrorsum versis.

Folia quoque subciliata: ciliis prope basin folii retrorsum versis. Pedunculi semper glaberrimi. In specimine americano (G. pensylvanici) praesente etiam pili in caule observantur quamquam rariores.

178. GALIUM *Aparine*: foliis octonis lanceolatis mucronatis carina margineque retrorsum aculeatis, caule tetragono aculeato, geniculis villosis, seminibus uncinato-pilosis corolla triplo majoribus. *Linn. svec.* n. 128. *syst. ed. Roem.* 3 *p.* 257. *Sv. Bot. t.* 419. *Fl. Dan. t.* 495. *Wahlenb. lapp. n.* 86.

β. seminibus glabrescentibus.

Hab. in cultis totius Sveciæ frequenter.

Radix annua ut sequentis. Herba ceteris succosior, fragilior, Roslagis non male *Vattenbinda*. Caulis plerumque pennam gallinaceam crassus, saltem ad genicula tumida pellucida. Pedunculi florentes foliis breviores. Flores pallide lutescentes, aestate obvii. Fructus magnitudine seminis canabini.

179. GALIUM *spurium*: foliis suboctonis linearibus mucronatis carina marginibusque retrorsum aculeatis, caule tetragono aculeato; geniculis glabrescentibus, seminibus nitidis oblongatis corolla duplo majoribus. *Linn. syst. ed. Roem.* 3. *p.* 251. *Engl. Bot.* 26. *t.* 1871. *Fries nov. p.* 46. *halland. p.* 54. G. agreste *β Mertens germ.* 1. *p.* 775.

Hab. inter linum aliaque corpora macriora præcipue per regiones campestres a Scania ad Upsaliam et Bahusiam rarius.

Praecedenti valde affine, sed duplo tenuius et rigidius, minusque adhaerens. Caulis filo non multo crassior. Folia linea vix latiora. Pedunculi fructus foliis vel triplo longiores. Semina minora.

54. PLANTAGO.

Linn. gen. ed. Schr. n. 186. Juss. gen. p. 100. Gærtn. fr. 1. p. 236. t. 51.

Calyx minutus, subquadripartitus. Corolla persistens: tubo cylindraceo-globoso; limbo quadripartito. Filamenta longissima. Capsula supera sed tubo corollæ superne constricto quasi calyptrata, circumscissa submonolocularis; receptaculo medio polyspermo in n. 180.

subhexaspermo in n. 181. quadri-dispermo in ceteris. — *Herbae apud nos acaules Ord. nat.* 50. *Holoracearum accedentes. Inflorescentia:* 1) *spica arcte imbricata angustior lutescens* a) *corollae tubo glaberrimo n.* 180. b) *villoso n.* 181. 182. 2) *spica densiflora crassior rubescens n.* 183. 184.

180 PLANTAGO *major*: receptaculo plano polyspermo, spica arcte imbricata lineari, scapo tereti, foliis subovatis integerrimis subseptemnervibus petiolatis glabriusculis. *Linn svec. n.* 129. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 111. *Sv. Bot. t.* 93. *Fl. Dan. t.* 461. *Wahlenb. lapp. n.* 87. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 81.

β. scopulorum: foliis sinuato-dentatis. *Fries hall. p.* 34. *Wahlb. gothob. p.* 20.

γ. angustissima: foliis subfiliformibus (quasi solo petiolo constitutis).

Hab. in viis, prope pagos, locisque aliis calcatis per totam Sveciam usque in Lapponiam inferiorem vulgatissime; β in litoribus maris Bahusiæ, Hallandiæ et Gothlandiæ prope Långstite; γ Oelandiæ extra Runsten locis mari inundatis.

Radix perennis, sed interdum tota fibrosa tenuis. Folia plerumque majora quam in ceteris notissima Svecis *Groblad, Låkeblad*, australioribus *Vägbråddblad*. Spica saepe scapo longior, aestate diu florens: corollis staminibusque umbrinis inconspicuis. — In maritimis forma foliorum tam variat, ut fructificatione opus sit ad variationes reducendas.

181. PLANTAGO *Coronopus*: receptaculo quadrialato subhexaspermo, spica arcte imbricata lineari, corollæ tubo villoso, foliis linearibus pinnatifido-serratis pilosis. *Linn. svec. n.* 134. *syst. ed. Roem.* 3. *p* 139. *it. scan. p* 198. 225. *Mertens germ.* 1. *p.* 811. *Flor. Dan. t.* 272. *Leche scan. p.* 2. *n.* 8. *Aspegr. blek p.* 12. *Ahlqu. Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 296. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 213. *Fries hall. p.* 35. *Wahlb. gothob. p.* 21.

Hab. in litoribus maris limosis extimis Scaniæ præcipue occidentalis ex. gr. ad Skanör, Malmö, Lomma, Landskrona frequenter, Blekingiæ rarius,

Oelandiæ occidentalis ad Färgstad, Gothlandiæ rarius in Långstite paroeciæ Sproge, Hallandiæ septentrionalis ad Varberg etc. in Domsö extra Götheborg.

Radix minus perdurans quam in ceteris, semel tantum fructificans, itaque fructificatio perfectior. Herba valde radiatim decumbens, magnitudine varia. Folia cum laciniis suis plerumque digitum lata, sed laciniae singulae ut et folium ipsum medium nunquam lineis duabus latiores. Spica nunquam penna anserina crassior, lutescenter florens; dein valde pallescens ob pubescentiam omnes fere partes tegentem et quasi connectentem.

182. PLANTAGO *maritima:* spica arcte imbricata lineari, corollæ tubo pubescente, foliis carnosis basi lanatis semicylindricis glaberrimis. *Linn. svec. n.* 133. *it. scan. p.* 225. 321. *gothl. p.* 109. 143. 233. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 131. *Fl. Dan. t.* 243. *Wahlenb. lapp. n.* 88.

β. tenuissima: foliis subfiliformibus; lana evidentissima. P. albicans *Retz. Vet. Ac. Handl.* 1769. *p.* 246. *Leche scan. p.* 2. *n.* 6. *Mertens germ.* 1. *p.* 808. *γ.* (leptophylla) *Flor. Dan. t.* 691. *Wahlb. gothob. p.* 21. (gentilis).

γ. serpentina: foliis planiusculis. *Retz. scand.* 2. *p.* 36.

δ. dentata: foliis sublanceolatis. *Roth germ.* 1. *p.* 61. 2. *p.* 173. *Wallroth ann. p.* 25. *Fl. Dan. t.* 1634.

Hab. in litoribus maris tum orientalis usque ad Vesterbotten tum occidentalis ultra Nordcap ubique frequenter; *β* in campis Oelandiæ, Scaniæ, Hallandiæ etc. *γ* præcipue Scaniæ; *δ* in promontorio septentrionali lapidibus arenariis tecto Holmref Oelandiæ maxima.

Radix valde perennans, saepe caudicem supra terram elevans ut reliqua planta succosa exsiccatione Foenum graecum redolens, Scanis *Sutt.* Folia plerumque crassitudine pennae gallinaceae, sed in *β* vix filo crassiora et in *δ* interdum latitudine digiti tantum concava, eximie dentata. Spica lutescens paullo minus pubescit quam praecedentis, praecipue in *β* et *δ* corollae tubus glabrescit.

183. PLANTAGO *media:* spica densiflora oblonga, scapo tereti pubescente, foliis ovato-oblongis integerrimis subquinquenervibus subsessilibus pubescentibus. *Linn. svec. n.* 130. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 115. *Fl. Dan.* 581. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 33. *Hartm. ib.* 1814. *p.* 96.

Hab. in pratis apricis durioribus fere omnis Sveciæ (excepta Smolandia occidentali: *Fries*) usque ad Dalecarliam superiorem, Medelpadiam et Jemtlandiam frequenter.

Radix valde perennis, praemorsa. Folia depressa. Scapus foliis multiplo longior: spica paullo plus quam unciam longa, digitum minorem crassa, post solstitium florens tota dilute rosea, valde svaveolens, saepius Svecice *Slåsskämpar.*

184. PLANTAGO *lanceolata:* spica densiflora ovata, scapo angulato pubescente, foliis lanceolatis denticulatis subseptemnervibus petiolatis pubescentibus. *Linn. svec. n.* 131. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 115. *Fl. Dan. t.* 437. *Hartm. Vet. Ac. Handl* 1818. *p.* 128.

β. dubia: foliis basi maxime lanatis. *Linn. svec. n.* 132. *it. gothl. p.* 216. 219. *Afzel. Vet. Ac. Handl.* 1788. *p.* 139.

Hab. in pratis et marginibus agrorum siccis Sveciæ usque ad Fahlun et Helsingiam ubique; β in elatis siccissimis Gothlandiæ et Oelandiæ passim, Roslagiæ, Sudermanniæ et Vestgothiæ rarius.

Radix perennis, eximie praemorsa. Spica omnium brevissima, circa solstitium florens; corollis in medio magis fuscescentibus et staminibus albidioribus quam in praecedente.

55. CENTUNCULUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 189. *Juss. gen. p.* 107. *Gærtn. fruct.* 1. *p.* 228. *t.* 50.

Calyx quadripartitus, persistens, corolla longior. Corolla breviter tubulosa: limbo quadrifido. Stamina conniventia. Capsula tubo corollæ calyptrata, unilocularis, circumscissa; receptaculo libero. Semina plurima. — *Herbula foliis alternis. Ord. nat.* 27. *Rotaceæ.*

185. CENTUNCULUS *minimus:* foliis ovatis, floribus sessilibus. *Linn. svec. n.* 136. *syst. ed. Roem.* 3.

p. 110. *Sv. Bot. t.* 610. *Flor. Dan. t.* 177. *Leche scan. p.* 2. *n.* 9. *Vet. Ac. Handl.* 1744. *p.* 264. *Fries hall. p.* 55. *Wahlb. gothob. p.* 21. *Aspegren bleking. p.* 12.

β. simplex: caule simplicissimo subunifloro, foliis angustioribus. *Fries nov. p.* 100.
C. simplex *Fries halland. p.* 55. *Fl. Dan. t.* 1567.

Hab. in agris arenosis præcipue maritimis provinciarum meridionalium, ut Scaniæ ad Ramlösa, Sandby, Vegeholm etc. Blekingiæ ad Jämjö, Hallandiæ ad Eldsberg, Trönninge, diversorium Åse etc. Bahusiæ in insula Domsö; ut etiam ad lacum Venern prope Leckö Vestgothiæ; β in limosis Hallandiæ cum priore.

Radix annua. Caules nonnulli oblique adscendentes, circiter bis unciam longi. Folia sesquitertiam lineam longa. Corolla minima dilute rosea. Capsula semine Sinapis vix major. Herbula nonnullis svecice *Duvagrås.*

56. SANGVISORBA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 190. *Juss. gen. p.* 372. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 161. *t.* 32.

Flos aggregatus. Calyx proprius ex squamis binis receptaculi communis. Corolla tubo semen vestiens et apici ejus duobus punctis adhærens; limbo quadripartito. Filamenta superne latiora. Semen corollæ tubo utriculatum, quadrangulare, calvum. — *Herba foliis pinnatis (sine stipulis veris) inter* 44. *Aggregatas et* 57. *Senticosas quodammodo ambigua.*

186. SANGVISORBA *officinalis:* floribus subglobosis, staminibus corollam æquantibus, calycibus foliolisque glabris ovato-cordatis. *Linn. svec. n.* 137. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 206 *Sv. Bot. t.* 505. *Flor. Dan. t.* 97. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 119.

Hab. in pratis depressis apricis ad angulum orientalem Gothlandiæ in paroeciis Östergarn, Kräklingbo, Ardre, Alskog, Norrlanda, Halla etc. satis frequenter.

Radix perennis, caudice fere digitum minimum crasso extus fusco, Svecis multis nota nomine *Trågårds-Pimpinell*

corrupte *Bibernell.* Folia pleraque radicalia, spithamam longa, vix quinquejuga cum impari; foliola etiam petiolata, vix uncia longiora, supra rubicunda, infra pallidiora. Caulis subnudus, sesquipedalis vel paullo ultra. Flores aggregati vel si mavis capitula vix semiunciam longa lataque, seriore aestate florentia colore intensissimo sangvineo, unde etiam nonnullis Svecis *Blodtoppar.*

57. CORNUS.

Linn gen. ed. Schr. n. 194. Juss gen. p. 238. Gærtn. fr. 1. p. 126. t. 26.

(Involucrum interdum tetraphyllum coloratum). Calyx minimus, quadridentatus, superus, deciduus. Petala quatuor staminibus alterna. Stylus stigmaque simplex. Drupa succosa; putamine biloculari; loculamentis monospermis per foramen sæpe continuis. — *Frutices aut in summo septentrione herbae foliis oppositis integerrimis subnervosis. — Ord. nat. inter* 16. *Stellatas et* 18 *Dumosas fere media.*

187. CORNUS *sangvinea:* arborea, cymis ebracteatis depressis supra planis, foliis ovatis subconcoloribus, ramis rectis ramulisque glabris. *Linn. svec. n.* 138. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 320. *it. gothl. p.* 126. 255. 291. *oel. p.* 56. 72. 106. *scan. p.* 88. 134. 139. 248. 269. 392. *vestgoth. p.* 32. 39. 40 84. *Sv. Bot t.* 233. *Fl. Dan. t.* 481. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 80. *Forsand. veg. scan. p.* 15. *Næzén in Fant diss. de Ulricehamn. p.* 30. *Videgren österg. p.* 27.

Hab. in pratis nemorosis subhumidis per Gothiæ provincias formatione transitionis fundatas, ut Gothlandiæ ubique, Oelandiæ passim in Landborgen ad Köping, Resmo, Runsten etc. Scaniæ frondoso-sylvestris præcipue orientalis copiose ad Balsberg, Ignaberga, Cimbrishamn etc. Vestgothiæ in Kinnekulle et Ålleberg inprimis ad stratum lapidis suilli; Ostgothiæ in Omberg prope Vettern, in Vallersta ad Hassla etc.

Frutex fere orgyalis, ligno durissimo, unde plerumque Svecis *Benved*, Vestrogothis *Eknas* vel *Ekenas*, Scanis *Struss* vel *Strut* (quasi a *Struck* germanorum). Rami virgati, praesertim hieme eximie rubentes. Folia saepe bis un-

ciam lata. Cyma albissima, initio aestatis florens. Drupae indumentum caeruleo-atrum; putamen sesquitertia linea nec latius neque longius, osseum, unde Scanis *Gallenbåra.*

188. CORNUS *svecica:* herbacea, umbella involucro inclusa pedunculata, foliis sessilibus: nervis omnibus subdistinctis. *Linn. svec. n* 139. *syst. ed. Roem.* 3 *p.* 318 *it. vestgoth. p.* 57. 85. 115. *scan. p.* 417. *Rogberg smol. p.* 22. *Sv. Bot. t.* 201. *Flor. Dan. t.* 5. *Wahlenb. lapp. n.* 89. *Hartm. Vet. Ac. H.* 1818. *p.* 126. *Wahlenb. ib.* 1811. *p.* 26. *Hisinger dal. p.* 23. *Kalm. bohusl. p.* 75. 110. 123. 129 140. *Wahlb. gothob. p.* 23. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 80. *Næzén in Fant diss. de Ulricehamn p.* 30. *Fries halland. p.* 36. *Retz. oec. p.* 187. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 215.

Hab. in pascuis umbrosis subhumidis Lapponiæ totius etiam alpinæ, Vestrobottniæ, Jemtlandiæ vulgatissime; in reliqua Norrlandia et Dalecarlia summa usque ad Ore descendens passim parcius; — increscit vero iterum Bahusiæ et Vestrogothiæ adjacentis nec non Hallandiæ proximæque Smolandiæ occidentalis usque ad Stenbrohult frequenter et ad latus septemtrionale montis Kullen Scaniæ; — dein autem ad latus Sveciæ orientale non reperitur nisi in oris maritimis Roslagiæ rarius, Ostrogothiæ in Lögskär extra Norrköping et in Tomsarfveskog paroeciæ Eista Gothlandiæ.

Radix perennis repens, quasi fruticulus subterraneus minimus (Gestriciis *Alroth?*). Caules circiter spithamales simplicissimi (nisi demum ramuli duo infra umbellam fructiferam egrediantur). Folia quo superiora eo majora, nunquam tamen unciam lata, laete viridia. Umbella tota florem compositum eximie refert, involucris albissimis semiunciam fere longis conspicua, nota Gothis nomine *Holteblommor* (ob locum). Flosculi ipsi atro-purpurei, vernales; antheris albentibus. Fructus etiam quasi compositus, insigniter ruber, Bahusiis *Skrubber* vel potius *Skrubbår* (Norvegis *Skrupbær*, herba *Skrup*), Norrlandis (ob fatuum saporem) *Smörbår*, Vestrobottniensibus *Svinbår*, aliis *Hönsbår, Hönson* etc.

58. TRAPA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 208. Juss. gen. p. 76. Gærtn. fr. 1. p. 127. t. 26.

Calyx quadripartitus, semisuperus. Petala quatuor, obovata. Stylus simplex stigmate emarginato. Germen biloculare, sed maturescens in nucem unilocularem compressam circumcirca armatam laciniis calycis spinescentibus. — *Herba natans foliis indivisis petiolatis.* — *Ord. nat. 8. Tripetaloideae α Hydrocharides.*

189. TRAPA *natans β* glaberrima: nucibus sessilibus: cornubus quatuor patentibus, foliis rhombeis antrorsum dentatis. *Linn. svec. n.* 140. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 506. *Sturm Deutschl. Flor. h.* 50. *Mertens germ.* 1. *p.* 822.

Sjönötter: *Crælius tunaläns etc. beskrifn. p.* 154.

Hab. in lacubus pacificis limosis Smolandiæ orientalis rarius, ut: in lacu Sulegångssjö paroeciæ Misterhult (*Herbar. Liljeblad.*) et in lacu Älmten sub Baggetorp ejusdem paroeciæ (*Crælius*), [in lacu Hökesjö paroeciæ Lemnhult olim secundum *Linné*].

Radix annua, fibrosa; fibris superioribus nonnullis pectinatis forsan foliis submersis dicendis. Caulis vel potius caudex e fundo ad superficiem aquae tendens, chordæformis, paullo plus quam pedem longus. Herba ipsa natans apud nos multo minor et glabrior quam apud exteros, supra superficiem aquae in formam orbis parum palma latioris expansa. Petioli circiter unciæ longitudinis, in medio non nihil dilatati sed linea vix latiores, glaberrimi. Folia vix unciam longa sed plus quam unciam lata, subrhomboidea, antice sinuato-dentata. Flores breviter pedunculati, vix quatuor lineas longi; petalis albis calyce duplo longioribus. Nux vero unciam lata, fere totum pedunculum absorbens.

59. ALCHEMILLA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 222. Juss. gen. p. 373. Gærtn. fr. 1. p. 346. t. 73.

Calyx tubulosus: limbo patente octofido; laciniis alternis minoribus. Corolla nulla. Stylus basi germinis adfixus. Semen unicum superum; sed tubo calycis inclusum margineque ejus interiore fere tectum. — *Herbae foliis alternis radiatis, stipulis vaginantibus*

indivisis, floribus sparsis. Radix valde perennis. — Ord. nat. 37. Senticosae.

190. ALCHEMILLA *vulgaris:* foliis reniformibus plicato-concavis novemlobis; serraturis apicis (tribus) aequalibus. *Linn. svec. n.* 141. *spec. pl. ed. Willden.* 1. *p.* 698. *Sv. Bot. t.* 261. *Flor. Dan. t.* 693. *Wahlenb. lapp. n.* 90.

β. montana: foliis planioribus, pubescentia magis adpressa ad costas folii sericea. *Linn. svec. — Wahlenb. lapp. — Wahlb. gothob p.* 23. *Fries hall. p.* 36. A. Montana *Willden. en. hort. berol. p.* 170. *Wallroth ann. p.* 26.

Hab. in pratis et pascuis universae Sveciae alpibus summis tantum exceptis vulgatissime.

Folia insigniter cucullata Svecis *Daggskålar*, *Dagg-kåpa*, *Skåcka*, divisione et pubescentia varia. Caules vix pedales. Flores minuti circiter lineam lati, intus lutescentes, initio aestatis aperti.

191. ALCHEMILLA *alpina:* foliis quinatis obtusis apice serratis subtus sericeis. *Linn. svec. n.* 142. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 470. *Flor. Dan. t.* 49. *Wahlenb. lapp. n.* 91. *Hisinger dal. p.* 23. *Kalm bohusl. p.* 83.

Hab. locis suboccultis in alpibus omnibus altioribus earumque radicibus a Nordcap usque ad Dalecarliam septentrionalem vel orientalem frequenter; etiam in insula Södra Kosterön ad Langgärde Bahusiae septentrionalis.

Radix longior, saepe admodum extensa. Folia minora eximie sericeo-nitentia. Caulis magis nudus saepe omnino aphyllus, vix spithama longior. Flores magis conglomerati, extus tomentosi.

ORD. 2. DIGYNIA.

60. APHANES.

Linn. gen. ed. Schr. n. 223. *Juss. gen. p.* 373. *Gaertn. fruct.* 1. *p.* 346. *t.* 73.

Calyx ventricosus pervius ore quadrifido. Corolla nulla. Stamina nonnulla castrata. Semina duo (nisi unum abortiens) basi stylifera calycique affixa. — *Herba stipulis multipartitis fructificationem includens. Ra-*

dix annua. — Ceterum Alchemillae forsan nimium affinis.

192. APHANES *arvensis:* pubescens, foliis tripartitis; laciniis trifidis incisisque, floribus axillaribus conglomeratis submonandris. *Linn. svec. n.* 143. *it. gothl. p.* 316. *Vet. Ac. Handl.* 1741. *p* 187. *Flor. Dan. t.* 973. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 213. *Rogberg smol. p.* 22.
Alchemilla Aphanes *Roem. syst.* 3. *p.* 470. *Ahlquist runst. p.* 9. *Fries halland. p.* 36. *Aspegren bleking p.* 13. *Videgren österg. p.* 27.
Hab in arvis campisque elatis arenosis præcipue formatione transitionis fundatis per Gothiam non raro, ut Gothlandiæ ad Dalhem, Eskelhem, Heide etc. Oelandiæ ad Runsten etc. Scaniæ inprimis orientalis ad Cimbrishamn etc. ad Lund, Söfde multaque alia loca; Vestgothiæ ad Varnhem, Timmerdala, Lugnås etc. Ostgothiæ australioris montanæ Kinda härad, Omberg etc.; — nec non in nonnullis aliis locis Hallandiæ meridionalis, Blekingiæ, Smolandiæ meridionalis ad Stenbrohult etc.

Herba tota ex cano glaucescens, pilis tenuissimis obsita. Caules plures plerumque decumbentes, circiter digitum longi. Folia stipulis vix duplo majora, utplurimum quatuor tantum lineas lata, ob concinnam fere pectinatam divisionem nonnullis svecice *Jungfrukamm.* Flores in sinu stipularum valde inconspicui, parum aperti, virentes, initio aestatis obvii. Calix seminiferus vix semine papaveris major.

61. CUSCUTA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 227. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 297. *t.* 62.

Calyx quadri- (raro 5-) fidus. Corolla demum globosa et supra capsulam constricta: ore quadri(rarius 5-)fido. Capsula basi circumscissa et decidua, bilocularis: loculamentis dispermis. Seminis embryo spiralis, subacotyledoneus. — *Herbae filiformes parasiticae aphyllae Convolvulis quodammodo affines.*

193. CUSCUTA *europæa:* floribus sessilibus subnudis, corolla intus nuda, stigmatibus divergentibus acutis,

caulibus filiformibus. *Linn. svec. n.* 144. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 199. *Sv. Bot. t.* 352. *Flor. Dan. t.* 199. *Hisinger verml. p.* 11.

β tenuior: floribus lutescentibus. *Wahlenb. ups. p.* 55.

Hab. in Lupulo, Urtica, Cannabi etc. *β* in Lino per Sveciam fere totam usque in Angermanniam ex. gr. Äska passim.

Constituit tegmen invisum saepe Svecis *Skorf* vel *Bindsleskorf*, in Humulo *Humlebinda*, in Urticis *Nåsslesilke*, in Lino *Hôrsilke*; alias *Snarrefva*, *Tåbengrås* c. s. p. Tota fere rosei coloris est. Flores ipsi sub anthesi semine Carvi non majores, sed demum grandescunt in capsulam viridem magnitudine seminis Piperis.

ORD. TETRAGYNIA.

62. POTAMOGETON.

Linn. gen. ed. Schr. n. 234. *Juss. gen. p.* 23. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 23. *t.* 84.

Calyx nullus. Petala quatuor (sæpe viridia calyciformia) obovata incurva ungviculata. Stamina sessilia: antheris geminis. Semina quatuor nucularia obliqua stylo brevissimo uncinata. — *Herbae aquaticae: foliis caulinis vacuis alternis, fulcrantibus oppositis; stipulis intra folium unitis* (except. ult.) — *Ord. nat.* 8 *Tripetaloideæ: Potamophilæ.* — *Divisiones:* 1) *foliis latioribus, elliptico-lanceolatis* a) *superioribus emersis subcoriaceis* *) *caule simplici n.* 194. 195. **) *caule ramoso n.* 196. 197. b) *omnibus immersis pellucidis lucidisque n.* 198-201. 2) *foliis linearibus* [*semper immersis*] a) *stipulis a folio distinctis n.* 202-204. b) *stipulis folio connatis n.* 205. 206.

194. POTAMOGETON *natans*: foliis omnibus petiolatis: natantibus ellipticis obtusis; floralibus basi subcordatis; inferioribus submersis evanescentibus, caule simplici. *Linn. svec. n.* 145. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 503. *Flor. Dan* 6. *t.* 1025. *Wahlenb. lapp. n.* 92. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 137.

β. fluitans: foliis omnibus angustatis. *Mertens germ.* 1. *p.* 838. *Fries nov. p.* 111.

Hab. in aquis magis pacatis totius Sveciæ usque in Lapponiam ubique; *β* Scaniæ in fluviis ex. gr. Rönneå.

Radix hujus ut fere omnium sequentium perennis. Folia natantia insigniora quam in sequentibus, saepe sesquiunciam lata, Svecis *Bläcken, Gäddnate* etc. Spicae semper insigniter rufescunt. Semina magnitudine fere lentis.

195. POTAMOGETON *rufescens:* foliis summis subnatantibus oblongis basi attenuatis subpetiolatis; inferioribus immersis duplo longioribus sublinearibus sessilibus discoloribus, caule simplici. *Roem. syst.* 5. *p.* 510. *Mertens germ.* 1. *p.* 841. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 157. 158. *Wahlenb. ups. n.* 113. *Fries nov. p.* 67. 104.
P. coloratus *Flor. Dan. t.* 1449.
P. fluitans *Engl. Bot. t.* 1286. *Liljebl. sv. fl. ed.* 2.
Hab. in lacubus sylvaticis et fluviis frigidioribus inprimis Sveciæ septentrionalioris et montanæ frequenter a Jemtlandia ad Smolandiam.

Caulis simplex ut in praecedente, sed tenuior quamquam duplo crassior quam sequentium. Folia inferiora longe majora saepe semipedalis longitudinis et latitudine digiti majoris, quasi mollioris substantiae, itaque saepius lacerata, insigniter rufescentia. Semina duplo minora quam in praecedente, acutiora.

196. POTAMOGETON *heterophyllum:* foliis natantibus ellipticis utrinque obtusis longe petiolatis; immersis sessilibus sublanceolatis duplo minoribus, caule ramoso. *Schreb. spicil. p.* 21. *Roem. syst.* 5. *p.* 506. *Flor. Dan.* 8 *t.* 1265. *Wahlenb ups. n.* 111.
Hab. in aquis minoribus passim fluentibus Sveciæ magis campestris usque ad Uplandiam passim.

Totum laetius virens quam proxima. Caulis infra aquam eximie ramosus, fere tenuitate fili et foliis tantum minutis praeditus.

197. POTAMOGETON *gramineum:* foliis omnibus subæqualibus sublanceolatis; inferioribus subamplectentibus; natantibus subsessilibus, pedunculis incrassatis, caule ramoso. *Linn. svec. n.* 151. *lappon. n.* 70. *Flor. Dan. t.* 222. *Ehrh. beitr.* 2. *p.* 167. *n.* 4. *Götting. anzeig.* 1821 *n.* 177. *p.* 1766. *Wahlenb. upsal. n* 112. (excl. syn. P. lanceolati)

lapp. n. 94. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 185. *Liljebl. sv. fl ed.* 1 *et* 2. *Osbeck hall. n.* 122. *Fries hall. p.* 57.

Hab. in aquis frigidioribus fluentibus præcipue Sveciæ septentrionalioris usque in Lapponiam frequenter.

Caulibus plures pedes longis instar graminis copiosi fluitat. Folia pleraque submersa circiter sesquiunciam longa et lineas quatuor lata, subcomplicata et extrorsum curvata; natantia pauca et non semper praesentia, fere ejusdem magnitudinis, sed sursum latiora. Pedunculi breves et sursum incrassati adesse videntur, ut elevetur planta, quae difficilius quam omnia praecedentia natat et ad sequentia valde accedit.

198. POTAMOGETON *perfoliatum:* foliis amplexicaulibus cordatis obtusiusculis integerrimis, stipulis minutis. *Linn. svec. n.* 146. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 507. *Sv. Bot. t.* 580. *Flor. Dan. t.* 196. *Wahlenb. lapp. n.* 93.

Hab. in lacubus et fluviis totius Sveciæ etiam Lapponiæ frequenter.

Plerumque profundius sub aqua latens et nitidioris habitus dicitur Medelpadis *Ålnate.* Semina lunata, sed dorso obtusiuscula. Flores eximie virides.

199. POTAMOGETON *flexicaule:* foliis basi ovata subamplectentibus sursum lanceolatis; infimis obtusis apice concavis, stipulis acuminatis demum scariosis, seminibus lunatis argute carinatis. *Dethard. in Strelitz. anzeig.* 1809. *n.* 50.

P. prælongum *Wulfen. in Roem. arch.* 3. *p.* 331. *Roem. syst.* 3. *p.* 510. *Flor. Dan. t.* 1687. *Fries nov. p.* 110. — P. acuminatum *Fl. Ups. n.* 116.

Hab. in lacubus maxime tranquillis sæpe limosis Sveciæ magis campestris a Scania ad Uplandiam passim.

Utpote in aqua pacifica crescens minus extenditur quam insequens pleraque alia et caulis eximie flexuosus. Ceterum magnitudine sequenti vix cedit. Caulis pennam gallinaceam crassus. Folia spithamam longa et ultra, unciam lata. Stipulae valde singulares, cito albescentes et demum evanescentes quasi non essent substantia foliorum. Folia tantum stolonum autumnalium cuculliformia. Semina majora quam in ullo alio sesquilineam lata. Flores valde virescunt.

200. POTAMOGETON *lucens:* foliis basi attenuatis subpetiolatis lanceolatis, stipulis lingvæformibus obtusis foliaceis. *Linn. svec. n.* 147. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 509. *Flor. Dan. t.* 195. *Wahlenb. ups. n.* 117. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123.
β. acuminatum *Fl. Dan. t.* 1384. *Fries nov. p.* 46
Hab. in fluviis majoribus et lacubus regionum magis campestrium Sveciæ usque ad Uplandiam copiose.

Maximum totius generis bene audit svecice *Grof-nate.* Caulis saepe orgyam longus et pennam anserinam crassus. Folia interdum pedem longa et uncias duas lata, laete virentia et reticulata. Stipulae maximae substantia foliorum. Spicae magnitudine digiti minimi, ut in tota subdivisione eximie virides; sed semina minora dorso parum acuta.

201. POTAMOGETON *crispum:* foliis adnatis lineari-lanceolatis acutis undulatis serratis, seminibus rostratis, caule alato. *Linn. svec. n.* 148 *syst. ed Roem.* 3. *p.* 511. *it. scan. p.* 95. *Fl. Dan.* 6. *t.* 927. *Wahlenb. ups. n.* 114. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123.
Hab. in fontibus et aquis magis fluctuantibus Sveciæ campestris meridionalioris frequenter, Ostgothiæ et Uplandiæ passim.

Praecedentibus suae sectionis augustius, omnium maxime fluctuans et undulatum, solumque sui generis serratum. Ceterum folia marginibus suis viridibus in caulem decurrunt eumque alatum reddunt; semina rostrata ut in nullo alio. Stipulae vix ullae. Color etiam florum valde viridis.

202. POTAMOGETON *pusillum:* caule subsetaceo, foliis linearibus acutis, spicis demum globosis, seminibus ovato-oblongis ecarinatis. *Linn. svec. n.* 153. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 516. *Flor. Dan.* 9. *t.* 1451. *Vaill. paris. t.* 32. *f.* 4. *Wahlenb. lapp. n.* 95.
Hab. in fossis et aquis minoribus ubique, nec non ad fundum lacuum Sveciæ septentrionalis usque in Laponiam infimam passim.

Totum annuum magis quam ulla alia species. Tenuissimum quoque omnium: caule digitalis plerumque longitudinis omnino setaceo, foliis tantum semilineam latis. Spicae interdum biflorae, seminibus octo, teretiusculis (nec ullo modo carinatis saltem in forma septentrionaliori tota submersa).

203. POTAMOGETON *compressum:* foliis linearibus obtusis basi biglandulosis caule compressiusculo triplo latioribus, seminibus oblongatis subcarinatis. *Linn. svec. n.* 149. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 512. *Ehrh. beitr.* 4. *p.* 48. *n.* 8. *Flor. Dan. t.* 203. *Wahlenb. ups. n.* 119. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123. P. obtusifolius *Mertens germ.* 1. *p.* 855. (pedunculis abbreviatis).

β. elongatum: pedunculis extensis. P. compressus *Mertens l. c. p.* 856.

Hab. in lacubus et piscinis Sveciæ magis campestris infra flumen Dalecarlicum passim.

Praecedente paullo tantum majus et latius. Folia vix linea latiora. Semina etiam duplo latiora quam in praecedente evidenter carinata quidem, sed longe minus quam in sequente. Ceterum varietas *α* brevior, ramosior, magis fuscescentis coloris et succosioris substantiae quasi nervos laterales foliorum occultantis; *β* longior, tenuior, nervis lateralibus foliorum evidentioribus.

204. POTAMOGETON *laticaule:* caule compresso foliaceo latitudine foliorum linearium multinervium basi eglandulosorum, seminibus lunatis acute carinatis. P. complanatum. *Fries nov. p.* 28. 111. *Wahlenb. ups. n.* 118.

Hab. in lacubus purioribus Scaniæ saltem, Hallandiæ, Ostrogothiæ et Uplandiæ passim.

Omni parte majus proxime praecedente. Caulis praecipue in brevioribus et flexuosis speciminibus magis fragilis vel facilius discedens quam in ullo alio; quo brevior eo etiam latior, sed in maxime elongatis plantis folio paullo angustior praecipue inferne. Folia semper sesquilineam lata, nervis multis transparentibus. Pedunculi in brevioribus plantis etiam compressis fere latitudine caulis, sed in elongatis subfiliformes. Semina ob latera impressa reniformia, sesquilineam lata. Flores magis virides quam in proximis.

205. POTAMOGETON *marinum:* stipulis folio lineari adnatis a caule discedentibus hyalinis. *Linn. svec. n.* 152.

Hab. in aqua maris orientalis ad insulas exteriores ex. gr. inter Utön et Ornön Sudermanniæ.

Sequenti proxime affine, sed foliis sesquilineam latis et caule

præsertim exsiccato compresso non potest non bene distingvi. Caulis in hoc non comprimitur ut in praecedentibus, adeo ut latus planum folii in caulis planum decurrat, sed folium canaliculatum inferne caulem comprimit, quare latus exterius folii superioris margini vel angulo caulis correspondet. Semina non vidi.

206. POTAMOGETON *pectinatum:* stipulis folio filiformi adnatis caulem vaginantibus, spicis interruptis, seminibus subrotundis. *Linn. svec. n.* 150. *syst. ed. Roem.* 3. *p* 513. *Vaill. paris. t.* 32. *f.* 5. *Wahlenb. ups. n.* 121.

β. setaceum. *Fries hall. p.* 37. *Fl. Dan. t.* 186.

Hab. in aqua marina magis pacifica et lacubus amnibusque provinciarum campestrium præcipue littoralium infra flumen Dalecarlicum passim.

Species omnium angustissima, tota usque ad spicas filiformis, longitudine valde varians, interdum multipedalis. Semina ecarinata fere ut in P. pusillo.

63. RUPPIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 235. *Juss. gen. p.* 23. *Gærtn. fruct.* 2 *p.* 23 *t.* 84.

Calyx nullus (nisi velis denticulus spadicis antheras gerens). Corolla nulla. Antheræ simplices obliquæ. Semina quatuor e receptaculo pedicellata, lagenæformia, obliqua: rostro rectiusculo. — *Inflorescentia subspicata biflora. Herba marina, foliis alternis vaginantibus (sine stipulis separatis), praecedenti generi proxima.*

207. RUPPIA *maritima: Linn. svec. n.* 154. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 518. *it. vestgoth. p* 186. *Fl. Dan. t.* 364. *Engl. Bot. t.* 136. *Wahlb. gothob. p.* 25. *Fries halland. p.* 37. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 213. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 296. *Aspegren bleking. p.* 14.

β. pedunculis spiralibus folio multiplo longioribus. R. m. rostrata *Agardh phys. sällsk. årsber.* 1823. *p.* 31.

Hab. in aqua marina stagnante præcipue supra fundum limosum maris occidentalis Bahusiæ frequentissime, Hallandiæ borealis passim usque ad Halmstad; dein vero vix nisi rarius ad mare orientale latissimum, ut Gothlandiæ in promontorio Näs

Oelandiæ orientalis et Ostgothiæ in Mörjevik prope Stegeborg, Blekingiæ; β in fretis fluenti mari oppositis Scaniæ inter Landskrona et Gråen, Hallandiæ ad Onsala.

Radix propagulis perennat. Caulis filiformis, geniculatus. Folia setiformia inferne caulem vaginantia; vaginis versus apicem caulis inflatis ob fructificationem. Quo longior est caulis, eo breviores pedunculi et eo minor fructificatio. β Caulis vix digitalis, sed pedunculi plus quam spithamales totaque fructificatio major.

64. SAGINA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 256. *Juss. gen. p.* 333. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 225. *t.* 129.

Calyx quadripartitus, patens, persistens. Petala quatuor obsoleta. Capsula supera unilocularis quadrivalvis: receptaculo centrali polyspermo. — *Herbulae floribus pedunculatis solitariis, radice annua* — *Ord. nat.* 26. *Caryophylleæ, sectio Alsinaceæ.*

208. SAGINA *procumbens:* caulibus procumbentibus radicantibus glabris, pedunculis erectis: fructificantibus apice incurvis. *Linn. svec n.* 155. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 497. *Engl. Bot. t.* 880. *Wahlenb. lapp. n.* 96.

Hab. in arvis, viis, areis per totam Sveciam, vix quidem alpibus exceptis, ubique frequenter.

Ob caules radicantes saepe ultra annum perdurans. Folia linearia, caule parum latiora, saepe mucronulata. Pedunculus e fasciculo foliorum erectus, circiter semiuncialis, apice incurvato fructum increscentem gerens. Flos fere totus virescens, aestivalis.

209. SAGINA *apetala:* caule suberecto dichotomo, foliis subulatis acuminatis basi ciliatis, pedunculis totis rectis. *Linn. mant. p.* 559. *syst. ed. Roem* 3. *p.* 498. *Mertens germ.* 1. *p.* 865. *Engl. Bot. t.* 881.

S. ciliata: calyce angustiore acutiore *Fries nov. p.* 47. *Wahlb. gothob. p.* 24. *Sv. Bot. t* 362. *f.* 1.

β. maritima: caule strictiore, foliis calyceque latioribus obtusioribus.

S. maritima *Engl. Bot. t.* 2195. *Mert. germ.* 1. *p.* 866. S. stricta *Fries nov. p.* 47. 104. *hall. p.* 38. *Sv. Bot.*

t. 562. *f.* 2. *Flor. Dan. t.* 845. *Forsand veg. scan. p.* 16. *Aspegr blek. p.* 14. *Wahlb. goth. p.* 24.
Hab. in arvis et campis maritimis Scaniæ meridionalis ex. gr. ad Snåresta prope Ystad, versus Skanör; β in ipso litore etiam scopuloso Scaniæ passim ex. gr ad Cimbrishamn et Skanör, Hallandiæ, extra Götheborg in Styrsö et Varö, Blekingiæ raro.

Radix simplex brevioris durationis, sed multicaulis in α. Caules adscendentes, circiter bis unciam longi, praecipue superne ramosissimi. Pedunculi fere capillares. Flores quoque angustiores quam in praecedente, valde inconspicui. Capsula magis oblongata, calyce vix longior.

β minus multicaulis et minus ramosa, sed eo strictior et latior omnibus partibus. Reperiuntur tamen exemplaria ramosiora acutiora nexum inter utramque ostendentia.

65. TILLÆA.

Linn. gen ed. Schr. n 237. *Juss. gen. p.* 340. Bulliarda *Decand.*

Calyx quadripartitus, persistens. Petala quatuor. Stamina petalis alternantia: squama interjecta lineari. Capsulæ quatuor uniloculares introrsum dehiscentes et semina plura adnectentes. — *Herbula foliis oppositis, floribus axillaribus sessilibus.* — *Ord. nat.* 31. *Succulentæ*

210. TILLÆA *aquatica:* floribus sessilibus, foliis lineari-subulatis, caule erecto. *Linn. svec. n.* 156. *syst. ed. Roem.* 3. *p.* 499. *am. ac.* 8. *p.* 34. *Wahlb. gothob. p.* 24. *Aspegr. blek. p.* 14. *Fries nov. p.* 28.
β. prostrata: caule decumbente, foliis latioribus. T. prostrata *Roem. syst.* 3. *p.* 500. *Fries halland. p.* 58 *et* 98. *novit. p.* 6. 28. 98. *Fl. Dan. t.* 1510.
Hab. α in foveis aquaticis nunquam exsiccandis et β ad ripas rivulorum per regiones maritimas et lacuum majorum, ut Scaniæ, Hallandiæ, Smolandiæ, Blekingiæ, Gothlandiæ, Sudermanniæ, Roslagiæ, Upsaliæ, Daliæ ad Venern, Vestrobottniæ passim.

Radix annua. Planta minima in aqua crescens ultra unciam longa, angustior, erectior et viridior; extra aquam saepius prostrata brevior, latior et magis rutilans. Flores apud nos versus autumnum explicati, minimi, albi.

CLASSIS V.

PENTANDRIA.

CONSPECTUS.

1. ORD. MONOGYNIA.

A. Corolla monopetala infera. Semina nuda quatuor distincta. *Asperifoliæ.*

α. Corollæ faux nuda.

Corolla irregularis, supra longior - - - - - - 66. ECHIUM
Corolla infundibuliformis: tubo gracili. Semina lapidea. 67. LITHOSPERMUM
Calyx prismatico-pentagonus 68. PULMONARIA

β. Corollæ faux clausa.

Semina basi perforata. Corollæ limbus campanulatus - 69. SYMPHYTUM
Corollæ tubus curvatus - - - 70. LYCOPSIS
Corollæ limbus planus tubusque rectus 71. ANCHUSA
Semina imperforata depressa demum e stylo filipendula 72. CYNOGLOSSUM
erecta prope basin penetrata - - 73. MYOSOTIS
prope styli apicem marginibus adhærentia 74. ASPERUGO

B. Corolla monopetala infera. Semina tecta pericarpio.

α. Capsula unilocularis.

* *Receptaculo centrali libero*

Corolla infundibuliformis Capsula dehiscens dentibus - 76. PRIMULA
Corolla hypocrateriformis. Capsula dehiscens dentibus - 77. ANDROSACE
Capsula non dehiscens - - 78. HOTTONIA
Capsula calyci inferne adnata 85. SAMOLUS
rotata. Capsula quinquevalvis - - - - - 79. LYSIMACHIA
Capsula circumscissa - - - - - 80. ANAGALLIS

** *Receptacula parietibus valvularum 2. adnata*

Corolla dehiscens intus tota barbata - - - - - 96. MENYANTHES
imbricata. Antheræ spirales - - - - - 97. ERYTHRÆA
rectæ - - - - - - 98. GENTIANA

β. Fructus bilocalaris.

* *seminibus paucis. Corolla indivisa* 82. CONVOLVULUS
** *seminibus plurimis: Luridæ*

Corolla rotata. Capsula bipartibilis - - - - - 87. VERBASCUM
Bacca - - - - - - - - - - - 89. SOLANUM
Corolla infundibuliformis. Capsula circumscissa - 88. HYOSCYAMUS

γ. Capsula trilocularis:

dissepimentis e medio valvularum. Stamina in fauce - 75. DIAPENSIA
dissepimentis e marginibus valvularum. Stamina in fundo 81 CHAMAELEDON
dissepim. ad axin seminif. Stamina valvis tubum claudentia 83. POLEMONIUM

C. Corolla monopetala supera

Corolla campanulata. Capsula poris dehiscens . – 84. Campanula
Corolla infundibuliformis. Bacca polysperma - - - 86. Lonicera

D. Corolla pentapetala

Capsulæ quinque margine superiore dehiscentes - - 90. Evonymus
Bacca supera 3-4 locularis - - - - - - - - - 91. Rhamnus
infera unilocularis polysperma - - - - - - 92. Ribes
calyci innata quinquelocularis - - - - - - 93. Hedera

E. Flores incompleti

Capsula supera quinquevalvis - - - - - - - - - - - 94. Glaux
Semen uculare tubo calycis corticatum - - - - - 95. Thesium

2. ORD. DIGYNIA.

A. Corolla monopetala infera. Fructus polysp.

Corolla basi nectario repleta. Folliculi duo - - - 99. Asclepias

B. Flores incompleti. Semen unicum.

Filamenta quinque sterilia. Semen capsula evalvi tectum 100. Herniaria
Semen orbiculare depressum intra calycis lacinias - 101. Chenopodium
Semen obconicum embryone spirali repletum, calyce coronatum 102. Salsola
Calyx urceolatus. Semen inclusum capsula alata - - 103. Ulmus

C. Corolla pentapetala supera. Semina duo nuda: *Umbellatæ.*

α. Umbella simplex vel incompleta.

Petala apice integra rectiuscula. Commissura seminibus planis contraria 104. Hydrocotyle
Umbella capitata. Petala inflexo-duplicata. Commissura seminibus parall. 105. Eryngium
Petala inflexa. Semina ovata: aculeolis hamatis - - 106. Sanicula
Petala incurva integra. Commissura seminibus subteretibus contraria 107. Bupleurum

β. Umbella duplex.

* *Involucro universali partialique*

† *Semina ovata hispida s. asperula.*

Involucrum univ. pinnatifidum. Umbella concava. Seminum alæ vittatæ 109. Daucus
Petala subradiantia: lacinula brevi. Semin. vallecul. univittatæ 108. Torilis
Petal. æqualia: lacinula uncinata. Semin. vallec. univittatæ 112. Athamanta

†† *Semina gibba commissuræ contraria*

Semina evittata: costis undulatis - - - - - - - 110. Conium
multivittata. Petala incurva - - - - - 116. Ligusticum
obcordata - - - - - - 118. Sium
valleculis univittatis. Petala oblonga integra - - 119. Sison

††† *Semina planiuscula commissuræ parallela*

Semen quadrialatum: alis univittatis - - - - 114. LASERPITIUM

Semina marginibus membranaceis: valleculis univittatis - 111. SELINUM

Semina dilatato-marginata: vittis commissuralibus abbreviatis clavatis 115. HERACLEUM

Petala acuminata arcuata - - - - - - - - - - 117. ANGELICA

incurva lutea. Semina evitt. Umbellulæ inæquales 113. PEUCEDANUM

** *Involucro partiali, sed nullo universali*

Umbellæ partiales demum capitatæ. Semina connata. Petala radiantia 120. OENANTHE

planæ. Sem. subconnata. Pet. æqual. 121. PHELLANDRIUM

Semen quodvis sphæroideum. Vittæ commissurales unitæ - 122. CICUTA

hemisphæricum. Vittæ commissurales distantes 123. ÆTHUSA

Semina tereti-elongata vittata - - - - - - - - - 124. SCANDIX

evittata - - - - - 125. CHÆROPHYLLUM

plana biscutellæformia - - - - - - 126. IMPERATORIA

*** *Involucro utroque nullo nisi spurio univers.*

Semina valleculis univittatis, plana suborbicul. Pet. invol. 127. PASTINACA

oblonga. Petala carinata - 128. CARUM

Semina multivittata ovata. Petala apiculo acuminato - 129. PIMPINELLA

oblongata. Petala apiculo obtuso - - 130. APIUM

Semina evittata - - - - - - - - - - - - 131. ÆGOPODIUM

5. ORD. TRIGYNIA.

Corolla supera monopetala. Bacca monosperma - 132. VIBURNUM

trisperma - - 133. SAMBUCUS

Corolla infera pentapetala. Capsula unilocular. Sem. pappos. 134. TAMARIX

4. ORD. TETRAGYNIA.

Nectaria radiata. Stigmata sessilia. Capsula semiquadriloc. 135. PARNASSIA

nulla. Styli bifidi. Capsula monolocularis - 136. DROSERA

5. ORD. PENTAGYNIA.

Calyx indivisus. Semen unicum - - - - - - - 137. STATICE

Calyx 5-4phyllus. Capsula - - - - - - - - - 138. LINUM

Calyx decemfidus. Semina nuda - - - - - - - 139. SIBBALDIA

ORD. POLYGYNIA.

Calyx pentaphyllus. Petala quinque. Semina numerosissima 140. MYOSURUS

ORD. 1. MONOGYNIA.

66. ECHIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 251. Juss. gen. p. 145. Gært. fr. 1. p. 326. t. 67.

Calyx quinquepartitus. Corolla aperta, subcampanulata, obliqua. Stamina patentia. Stigma bipartitum. Semina quatuor, crustacea, scabra, dorso carinata, basi imperforata adfixa. — *Herba asperrima.* — *Ord. nat.* 42. *Asperifoliæ ut generum sequentium* 8.

Flor. Svec. 8.

211. ECHIUM *vulgare:* caule herbaceo tuberculoso-hispido, foliis lineari-lanceolatis hispidis, spicis lateralibus pilosis approximatis, staminibus subexsertis. *Linn. svec. n.* 168. *syst. ed. Roem.* 4. *p* 23. *it. scan. p.* 115. 177. 178. 198. *etc. gothl. p.* 164. *am. ac* 8. *p.* 95. *Sv. Bot. t.* 274. *Flor. Dan. t.* 445. *Fries halland. p.* 40. *Wahlb. gothob. p.* 24. *Wahlenb. ups. n.* 124. *Videgren österg. p.* 27. *Aspegren bleking. p.* 15.

Hab. in arvis et campis Scaniæ et Gothlandiæ copiosissime; ceterum vix nisi in ruderatis Hallandiæ, Bahusiæ, Oelandiæ ad Thorslunda, Sudermanniæ, Ostrogothiæ, Uplandiæ etc. rarius; rarissime Gestriciæ in Lumsheden.

Radix biennis. Caulis strictus bipedalis et ultra, simplicissimus, angustus ut tota planta. Spicae laterales breves. Corollae circa foenisecium explicantur spectabiles cyaneae, quare planta Blekingis *Blâtistel*, aliis *Blâkunter*, etiam *Snokört*, *Vargtrut* etc.

67. LITHOSPERMUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 241. *Juss. gen. p.* 145. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 327. *t.* 67.

Calyx quinquepartitus. Corolla infundibuliformis: tubo gracili. Semina quatuor, lapidea, dorso subcarinata, basi imperforata adfixa.

212. LITHOSPERMUM *officinale:* seminibus lævissimis, corollis calycem superantibus, foliis lanceolatis acutis venosis asperis. *Linn. svec. n.* 159. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 42. *it. gothl. p.* 289. *oel. p.* 70. 156. *vestgoth. p.* 33. *Sv. Bot. t.* 177. *Flor. Dan. t.* 1084. *Leche scan. p.* 22. (*Fries halland. p.* 59). *Wahlb. gothob. p.* 24. *Kalm bohusl. p.* 75. *Wahlenb. ups. n.* 125. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 80.

Hab in terra calcarea molliori præcipue ad calcis ustrinas insularum Gothlandiæ et Oelandiæ copiosissime, Scaniæ ad Söfdeborg etc., in ruderatis (Hallandiæ). Bahusiæ aliarumque regionum littoralium parcius, in insulis apricis Mæleri lacus (ubi solito major copia testacearum et ovorum) similibusque locis ad Venern ex. gr. Kinne-

kulle ejusque in strato lapidis suilli, et ad Vettern ex. gr. in Omberg passim.

Radix perennis, rubicunda. Herba pedalis et ultra, stricta. Flores circa solstitium aperti, parvi, albo-lutescentes. Semina ob nitorem et duritiem dicuntur svecice *Glansfrö, Stenfrö*, herba *Perlegräs*.

213. LITHOSPERMUM *arvense:* seminibus rugosis, calycibus longitudine corollæ: fructiferis patulis, foliis lanceolato-linearibus obtusiusculis aveniis strigosis. *Linn. svec. n.* 160. *syst. ed. Roem.* 4 *p.* 43. *lapp. n.* 73. *Sv. Bot. t.* 386. *Flor. Dan. t.* 456.

Hab. in agris secalinis arvisque provinciarum magis campestrium ubique frequenter, unde passim in regiones sylvestres pervenit usque in Dalecarliam superiorem et Vestrobottniam.

Radix annua, rubro-inquinans unde rusticis *Sminkrot* vel *Horletta*. Herba circiter pedalis. Flores albi vere et initio aestatis obvii. Semina sine nitore, plus minus grisea.

68. PULMONARIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 244. *Juss. gen. p.* 146.

Calyx quinquefidus, prismatico-pentagonus, demum campanulatus, sed in specie ultima quinquepartitus. Corolla infundibuliformis: fauce fasciculis quinque pilorum prædita (vel in spec. ult. glabra). Semina quatuor, dorso carinata, basi imperforata adfixa — vel crustacea in speciebus primis vel membranacea in spec. ult. — *Radix perennis; foliis radicalibus post florescentiam excrescentibus.*

214. PULMONARIA *officinalis:* calyce tubum corollæ æquante, foliis radicalibus petiolatis subcordatis scabris; caulinis ovatis acutis subamplexicaulibus. *Linn. svec. n.* 163. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 54. *it. oel p.* 81. *scan. p* 101. 154. *Sv. Bot. t.* 155. *Flor. Dan. t.* 482. *Hartm. Vet Ac. Handl.* 1818. *p.* 123. *Bjerkand ib.* 1776 *p.* 85. *Wahlenb. ib.* 1809. *p.* 217. *Samz. neric. p.* 25. *Aspegren bleking. p.* 15.

Hab. in nemoribus montosis provinciarum meridionalium et campestrium magis orientalium a Scania frondoso-sylvestri et Gothlandia usque ad Gestriciam, Nericiam meridionalem et Vestrogothiam

superiorem passim copiose; (sed haud adest versus mare occidentale supra Hallandsås, ne in Smolandia quidem adjacenti).

Herba vix pedem alta apud nos non maculata ut nomen *Lungört* mereatur. Flores sensim explicantur ineunte vere primum rubri, dein caerulescentes.

215. PULMONARIA *angustifolia:* calyce tubum corollæ æquante, foliis radicalibus sublanceolatis hirsutis; caulinis lanceolatis sessilibus. *Linn. svec. n.* 164. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 53. *Sv. Bot. t.* 544. *Fl. Dan. t.* 483. *Retz. Vet. Ac. Handl.* 1769. *p.* 246. *Zetterstedt res.* 1. *p.* 11.

Hab. in pratis collinis Gothiæ mediæ rarius: ut Scaniæ inter Sularp et Fogelsång, Smolandiæ orientalis ad Braås paroeciæ Sjösås prope Nottebäck, olim ad Vexiö in Solberget, Ostrogothiæ ad Omberg, Vestrogothiæ in latere montis Mösseberg et in Skaræ vivario parcius (itaque ad terminum occidentalem praecedentis speciei).

A praecedente differt tantum foliis angustis: stolonum s. radicis novem circiter lineas latis; caulinis vix plus quam quinque lineas. Altitudo herbae fere eadem ac praecedentis, vix pedalis. Flores quoque simillimi.

216. PULMONARIA *maritima*: seminibus membranaceis, calyce tubum corollæ æquante glabro, caule glaberrimo procumbente paniculato, foliis carnosis oblongis. *Linn. syst. ed. Roem.* 4. *p.* 56. *Flor. Dan. t.* 25. *Retz. diss. obs. bot.* 1. *p.* 10. *oec. p.* 565. *Wahlenb. lapp. n.* 102.

Lithospermum maritimum *Lehman asperif. p.* 291.

Hab. in littoribus glareosis maris occidentalis Bahusiæ septentrionalis rarius, ut in Lindö paroeciæ Tanum (*Forselles*) et Kålön paroeciæ Quille; copiosius vero ad mare septentrionale per Nordlandiam et Finmarkiam utramque usque ad fines Russiæ.

Radix subcarnosa, simplex, sed valde multicaulis. Herba tota carnosiuscula, valde glaucescens, unam alteramve pedem longa. Folia nunquam amplectentia, vix digito medio

latiora. Flores tribus lineis non longiores, dilute caerulei vel cyanei. Semina denique valde increscunt et calyce saltem duplo longiora fiunt. Fructus quoque in pedunculis fere capillaribus dependent.

69. SYMPHYTUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 245. Juss. gen. p. 146. Gærtn. fr. 1. p. 325. t. 67.

Calyx quinquepartitus. Corolla limbo campanulato superne coarctato quinquedentato; fauce radiis lanceolatis stamina æquantibus. Semina quatuor basi perforata.

217. SYMPHYTUM *officinale:* foliis ovato-lanceolatis scabris decurrentibus; omnibus alternis. *Linn. svec. n.* 165. *syst. ed Roem.* 4. *p.* 64. *Sv. Bot. t.* 418. *Fl. Dan. t.* 664 *et* 1569. *Retz. oec. p.* 707. *Wahlb. gothob. p.* 25. *Wahlenb. ups. n.* 128.

Hab. ad piscinas et fossas prope urbes pagosque Scaniæ passim, sed aliarum provinciarum campestrium et littoralium usque ad Bahusiam, Nericiam et Upsaliam rarius, forsan olim satum.

Radix perennis, teres, valde mucilaginosa unde empiricis svecis *Sligerot*, *Benvålla* (*Vållört*, *Vallört*), item *Svartrot*, *Fetrot* etc. Herba ex majoribus saepe bipedalis. Flores aestivales nutantes, violacei vel albi; radiis faucis limbo parum brevioribus.

70. LYCOPSIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 250. Juss. gen. p. 146.

Calyx quinquepartitus, demum inflatus. Corolla tubo curvato; limbo brevi obliquo: fauce fornicibus obtusis fimbriatis clausa. Semina quatuor basi perforata.

218. LYCOPSIS *arvensis:* foliis lanceolatis denticulatis hispidis, calycibus tubo corollæ brevioribus erectis. *Linn. svec. n.* 167. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 72. *Flor. Dan. t.* 435.

Anchusa arvensis *Lehman asperif. p.* 225.

Hab. inter segetes et olera totius fere Sveciæ, Lapponia forsan excepta, ubique.

Radix annua. Herba tam hispida, ut Svecis *Åker-rast* dicatur, vix pedalis. Flores aestivales inconspicui, primum dilute violacei, dein magis cyanei. Stamina longe infra faucem posita curvaturam tubi efficere videntur.

71. ANCHUSA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 242. Juss. gen. p. 146. Gærtn. fr. 1. p. 322. t. 67. (Bugl.)

Calyx quinquefidus. Corolla tubo subquinquangulo; limbo planiusculo: fauce fornicibus obtusis clausa. Semina quatuor basi perforata.

219. ANCHUSA *officinalis:* caule foliisque strigosis sublanceolatis undulatis, spicis imbricatis, bracteis subovatis, calycibus longitudine tubi corollæ. *Linn. svec. n.* 161. *syst. ed. Roem.* 4. *p* 89. *Sv. Bot t.* 280. *Flor. Dan. t.* 572. *Wahlenb ups. n.* 150. *Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218. *Bjerkand. ib.* 1776. *p.* 85. *Samz. ner. p.* 24.

β. angustifolia et parviflora. *Web. hols.* — *Wallroth ann. p.* 27

* A. echii foliis et floribus. *Bromel. goth. p.* 6. *Wahlb. gothob. p.* 25.

Hab. ad agros et in ruderatis provinciarum magis campestrium a Scania et Gothlandia usque in Uplandiam, Nericiam et Hallandiam frequenter, ad Bjursås Dalecarliæ rarissime; *β* ad latera siccissima montium Vestrogothicarum ex. gr. ad Brattfors montis Kinnekulle.

Radix perennis tenax Gothlandis *Jernrot.* Herba saepe bipedalis. Folia lingvaeformia dicuntur Roslagis *Fåretungor*, rarius *Oxtunga.* Flores aestivales fere maximi hujus ordinis naturalis utpote fere semiunciam lati, plerumque saturate azurei: fornicibus albis.

72. CYNOGLOSSUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 243. Juss. gen. p. 147. Gærtn fr. 1. p. 323. t. 67.

Calyx quinquepartitus. Corolla rotata: limbo concavissimo: fauce fornicibus pubescentibus clausa. Semina quatuor, depressa, latere interiore adfixa, demumque a styli apice pendula.

220. CYNOGLOSSUM *officinale:* seminibus glochidato-asperis, racemis ebracteatis, foliis oblongo-lanceolatis basi attenuatis acutis cano-pubescentibus, laciniis calycinis oblongis acutiusculis. *Linn. svec. n.* 162. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 74. *Sv Bot. t.* 302. *Fl. Dan. t.* 1047. *Hartm. Vet. Ac. H.* 1818. *p.* 123.

β. flore albo. *Linn. it. oel. p.* 61.

Hab. in ruderatis et ad vias prope pagos regionum campestrium infra flumen Dalecarlicum frequenter; (sed abest in regionibus ferrimontanis ut ad Kroppa Vermlandiæ, Skinskatteberg Vestmanniæ, Smolandiæ occidentalis etc.)

Radix biennis. Folia attenuata cum tota planta virosi odoris etiam svecice *Hundtunga*. Caulis plerumque bipedalis, strictus. Corollae aestivales totae cum fornicibus suis primum luride rubrae dein sordide violaceae, calyce vix majores. Semina maxima hujus ordinis naturalis, male nota nomine svecico *Munk-lôss*.

75. MYOSOTIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 240. Juss. gen. p. 146. Gærtn. fr. 1. p. 328. t. 68. (Lapp.)

Calyx quinquefidus(-partitus in *Lappula*). Corolla limbo planiusculo quinquelobo: lobis emarginatis; fauce squamis glabris conniventibus. Semina quatuor, extrorsum planiuscula, marginata, prope basin penetrata, vel crustacea lævissima latere interno ceterum libera n. 221-223. — vel suberosa, glochidato-hispida latere interiore inferne adnata n. 224. 225. (*Lappula*). — *Herbae floribus minimis plerumque ebracteatis et tantum in spec. ult. bracteatis.*

221. MYOSOTIS *scorpioides:* seminibus lævibus, racemis ebracteatis, calycibus glabriusculis tubo brevioribus, caule patenter pilosiusculo. *Linn. syst. ed. Roem.* 4. *p.* 101. *Sv. Bot. t* 72. *Flor. Dan. t.* 583. *f.* 1. *Wahlenb. lapp. n.* 98.

M. scorpioides *β Linn. svec. n.* 157.

β. parviflora: pilis herbæ adpressis inconspicuis, calycibus tubo corollæ longioribus. *Wahlenb. ups. p.* 68.

M. cæspitosa *Schultz starg. suppl. p.* 11. *Link en. hort. ber.* 1. *p.* 165.

M. lingulata *Lehman asper. p.* 110. *Aspegr. bleking. p.* 14.

Hab. ad scaturigines et in pratis locisque graminosis subhumidis totius Sveciæ etiam alpinæ usque ad Nord-Cap ubique frequenter; *β* inter gramina densissima ex. gr. Upsaliæ.

Radix perennis, evidenter caespitosa. Herba plerumque pedalis. Corollae in hoc genere maximae, quamquam vix

lineas tres latae, planae, eximie coloratae: limbo primum subcarneo dein cyaneo, squamis faucis eleganter vitellinis prominentibus; quare placent Svecis elegantioribus nomine *Fôrgâtmigej* (corrupte *Aijamej*), non item rusticis Nericiae *Fiskôgon*, Scaniae *Fansôgon*.

222. MYOSOTIS *arvensis:* seminibus lævibus, racemis ebracteatis, calycibus uncinato-pilosis ovatis pedunculatis, caule divergenter piloso. *Linn. it. oel. p.* 151. *syst. ed. Roem.* 4 *p.* 105. *Wahlenb. lapp n.* 99. M. scorpioides α *Linn. svec. n.* 157.

β. grandiflora: radice subperennante *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 160.
M. sylvatica *Ehrh. herb. n.* 31. *Regensb. bot. Zeit.* 1821. *p* 307.

γ. parviflora: pedunculis brevioribus. M. intermedia *Link en. hort. ber.* 1. *p.* 164.

Hab. in arvis et ruderatis sicciusculis totius Sveciæ, Lapponia vix quidem excepta, frequenter; β in subalpinis Jemtlandiæ et sylvis fagineis Scaniæ alibique passim; γ in rupibus occultioribus ad sequentem accedens.

Radix annua, sed β subperennans. Herba tota pilis copiosis canescens, qui pili in calycis parte inferiore semina includente uncinati fiunt. Ceterum magnitudo plantae et floris variat; flos tamen semper magis inconspicuus quam in praecedenti specie. Calyx semper basi ovatus et pedicellis brevior differentiam quandam a sequente exhibet.

223. MYOSOTIS *stricta:* seminibus lævibus, racemis ebracteatis, calycibus uncinato-pilosis sublanceolatis subsessilibus pedicello longioribus strictis corollas subæquantibus. *Link enum. hort. berol.* 1. *p.* 164. *Roem. syst.* 4. *p.* 104. *Fries nov. p.* 84.
M. versicolor β *Lehman asperif. p.* 95.

β. versicolor: corollis majoribus initio lutescentibus. M. versicolor *Roem. syst.* 4. *p.* 105 *et* 777. *Rosén scan. p.* 59. *n.* 52. *Flor. Dan. t.* 583. *fig. dextr. Aspegren bleking. p.* 15.

Hab. in collibus sabulosis regionum campestrium Sveciæ temperatioris usque ad Upsala frequenter; dein rarius Dalecarliæ ad Säter, Lapponiæ Pit. ad Ischak

(*Læstadius*); β in calce formationis junioris Scaniæ raro, ut ad Limhamn infra Malmö, ad calcifodinam Bahlsbergensem supra Christianstad.

Radix annua et herba fere praecedentis, sed strictior. Inflorescentia inprimis omnium strictissima et angustissima, floribus fere sessilibus pedunculo communi demum adpressis.

224. MYOSOTIS *deflexa:* seminum marginibus membranaceis in lacinias glochidatas divisis, pedunculis deflexis subebracteatis (s. inferne bracteolatis), foliis oblongo-lanceolatis obtusiusculis hirsutis. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1810. *p.* 115. *t.* 4. *lappon. n.* 100. *Flor. Dan. t.* 1568. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 138. 140. 159. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 128. 129.

Echinospermum deflexum *Lehman asperif. p.* 120.

Hab. locis umbrosis subhumidis infra rupes ad radices alpium per Nordlandiam Norvegicam ex. gr. juxta Balsfjord paroeciæ Tromsöensis, ad Alten pluribus locis; etiam in convallibus profundioribus alpium Svecicarum ex. gr. in Njammats juxta Quickjock, ad Ischak Pitensium, et ad pagum Quedli et prope Portfjället Jemtlandiæ (semper cum Saxifraga Cotyledone) copiose.

Radix biennis, multicaulis, interdum perennis. Planta in summo septentrione M. scorpioidi tam similis ut sine fructu vix distingvi possit, magnitudine valde varians, sed plerumque major ceteris, bipedalis. Pedicelli quoque apud nos calyce multiplo longiores, ab insertione inde deflexi.

225. MYOSOTIS *Lappula:* fructibus glochidato-hispidis erectis subsessilibus bracteatis, calycinis laciniis tubo corollæ longioribus pilosis. *Linn. svec. n.* 158. *spec. pl. ed. Willden.* 1. *p.* 749. *it. gothl. p.* 274. *Fl. Dan. t.* 692. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 125.

Echinospermum Lappula *Lehman asperif. p.* 121.

Rochelia Lappula *Roem. syst.* 4. *p.* 109. 781.

Lappula Myosotis *Moench meth. p.* 417.

Hab. in ruderatis et ad pagos provinciarum magis campestrium praecipue orientalium a Scania et Gothlandia usque ad Vestrogothiam et flumen Dalecarlicum frequenter.

Radix annua et unicaulis. Herba tota insigniter incano-pilosa, plerumque spithamam alta. Flores magis serotini; corollae dilute caerulescentes, calyce parum majores.

74. ASPERUGO.

Linn. gen. ed. Schr. n. 249. Juss. gen. p. 146.

Calyx quinquefidus compressus demum in fructu maximus: laciniis sinuato-dentatis. Corolla minuta: fauce squamis conniventibus: limbo lobis obtusis. Semina quatuor margine versus apicem styli quadrialati adnexa. — *Flores axillares.*

226. ASPERUGO *procumbens: Linn. svec. n.* 160. *syst. ed Roem.* 4. *p.* 111. *it. oel. p.* 127. *Flor. Dan. t.* 552. *Wahlenb. lapp. n.* 103. *Zetterstedt res.* 1. *p.* 239.
Hab. locis stercoratis, ad vias, domos per totam Sveciam, alpibus tantum et Smolandia occidentali exceptis, passim copiose.

Radix annua. Herba valde aspera, asperitie saltem in caule retrorsum versa adhaerens; alias varie diffusa Svecis nonnullis *Skråp* dicta. Corollae minimae, limbo caeruleo fauceque obscuriore insignes Svecis *Ormögon.* Calyx contra fructiferus maximus semiunciam latus ob figuram a Svecis *Paddfot.*

75. DIAPENSIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 255. Juss. gen. p. 151. Wahlenb. lapp. p. 58. t. 9.

Calyx quinquepartitus, extus squamis tribus calyculatus. Corolla hypocrateriformis: tubo cylindraceo longitudine calycis; limbo plano quinquefido. Filamenta tubum terminantia. Capsula trivalvis trilocularis: dissepimentis medio valvularum insertis; receptaculis e centro columnæ dependentibus polyspermis. — *Planta foliis sempervirentibus, pedunculis solitariis unifloris.* — *Ord. nat.* 29. *Bicornes γ. prope Epacrin pl. antarcticam.*

227. DIAPENSIA *lapponica: Linn. svec. n.* 169. *lappon. n.* 88. *t.* 1. *f.* 1. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 356. *Wahlenb. lapp. n.* 105. *t.* 9. *Sv. Bot. t.* 517. *Fl. Dan. t.* 47. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 104. *Hisinger jemtl. p.* 75.

Hab. locis elevatis siccis maxime vento expositis per alpes omnes tum elatas tum minus altas Jemtlandiæ et Lapponiæ usque ad NordCap et fines Russiæ ubique copiose.

Radix perennis ne dicam fruticulosa, apices sempervirentes supra terram elevans et in caespitem durum conjungens; pedunculis tantum annuis. Folia cauliculos totos basibus suis flavescentibus tegentia, lanceolato-lingvaeformia, vix linea una latiora. Pedunculus terminalis uncia una vix longior, bractea una vel altera stipatus. Corolla nivea, circiter quinque lineas lata.

76. PRIMULA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 258. Juss. gen. p. 108. Gærtn. fr. 1. p. 233. t. 50.

Calyx tubulosus, quinquedentatus, demum capsulam includens. Corolla infundibuliformis; fauce patente. Capsula unilocularis, receptaculo libero centrali, demum dehiscens dentibus decem vel rarius quinque. — *Herba acaulis, radice perenni, foliis latioribus, scapo umbellifero, floribus insignibus svecice Hvifvor. Ord. nat.* 27. *Rotaceæ β. Preciæ.*

328. PRIMULA *veris:* foliis dentatis rugosis subtus hirsutis, floribus nutantibus, calycibus acutangulis, corollæ limbo concavo brevi. *Linn. svec. n.* 171. *α. syst. ed. Roem.* 4. *p.* 134. *Sv. Bot. t.* 5. *Flor. Dan. t.* 433. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 217. 1811. *p.* 27. 33. *Hartm. ib.* 1818. *p.* 129.

Hab. in pratis collinis provinciarum magis campestrium et littoralium a Scania usque ad Gestriciam superiorem frequenter, postea rarius ex. gr. ad Vattjom Medelpadiæ; sed non occurrit in montosis sylvestribusque regionibus interioribus ex. gr. Vermlandiæ, Smolandiæ occidentalis, nisi quæ formationi transitionis insideant ut Boda Dalecarliæ et Frösö Jemtlandiæ.

Radix svaveolens ut etiam flores. Folia circiter pollicem lata. Scapus spithamalis rarius pedalis. Calyx semiuncia longior. Corollae limbus valde concavus, vix quinque lineas latus. Flores hi mense frondescentiae colore flavo fulgentes notissimi Svecis *Gul-hvifva* (quasi *Gul-hufva*), etiam ob clavatam figuram *Oxlägg* vel potius *Yxlägg*, *St. Pers*

nycklar, Maj-nycklar, Gestriciis *Sempertupp* (i. e. Sippatuppor); Gothlandis *Gök-blommor*, Blekingis *Kåringtand.*

229. PRIMULA *elatior:* foliis dentatis rugosis utrinque hirsutis, floribus erectiusculis, calycibus acutangulis, corollae limbo plano. *Linn. syst. ed. Roem.* 4. *p.* 136. *Flor. Dan. t.* 434.

P. veris β *Linn. svec. n.* 171. *Leche scan. p.* 3 *n.* 12.

Hab. in Scania maxime campestri ad Öfvedskloster (*Leche*) et Lundinum aliquando parcissime (*Fries*).

Praecedenti simillima, sed svaveolentiae expers, et corollae limbus latior, pallidior.

230. PRIMULA *farinosa:* foliis oblongo-cuneatis crenatis subtus farinosis, umbella multiflora; pedunculis patentibus, corollæ limbo plano longitudine fere tubi. *Linn. svec. n.* 172. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 141. *it. oel. p.* 59. 61. 65. 146. *vestgoth. p.* 76. *scan. p.* 67. 68. *Sv. Bot. t.* 442. *Flor. Dan. t.* 125. *Samz. neric. p.* 25. *Wahlenb. ups. n.* 140. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 129. *Bjerkand. ib.* 1776. *p.* 80.

* exscapa. *Ahlquist runst. p.* 10.

β. stricta: foliis longioribus subtus nudiusculis, umbella pauciflora stricta, limbi laciniis tubo dimidium brevioribus. *Wahlenb. lapp. n.* 107. *Zetterstedt res.* 1. *p.* 176. 239.

P. stricta *Hornem. Flor. Dan.* 8. *t.* 1385. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 129 145.

Hab. in pascuis campestribus uliginosis formatione transitionis fundatis Gothlandiæ, Oelandiæ, Scaniæ, Vestrogothiæ magis orientalis, Ostrogothiæ et Nericiæ frequentissime; etiam in aliis regionibus campestribus margaceis orientalibus ex. gr. Uplandiæ, Dalecarliæ passim; sed in magis occidentali Svecia valde rarescit et in montosis septentrionalibus non reperitur nisi formatione transitionis fundatis ut Frösö Jemtlandiæ; β in graminosis inferalpinis subhumidis Finmarkiarum et Nordlandiæ passim, unde alpes meridionaliores transscendisse videtur in Lapponiam infra Torneåträsk et Jemtlandiam rarius.

Folia parva vix quatuor lineas lata et unciam longa. Sca-

pus spithamalis. Calyx vix duas lineas longus, etiam farinosus. Corollae limbus fere semiunciam latus, primum purpurascens, dein lilacinus. Ob colorem insignem satis noti sunt hi flores nomine svecico *Blå-hvifvor*, etiam *Blå-Majhvifvor*; Rusticis Uplandiae *Lärkeblomster*, Roslagiae *Svalblomster*, Nericiae *Liljor*, Blekingiae *Mjölört*.

β parum differt foliis minus farinosis, floris tubo longiore magnitudinem dimidiam limbi absorbente, quod quidem fieri potest in his locis, ut generatio in tubo praecipue sita eo melius succedat.

231. PRIMULA *finmarkica*: foliis ovatis integerrimis petiolatis glaberrimis, umbella subtriflora stricta, corollæ limbo plano: laciniis tubo longioribus. *Willden. spec. pl.* 1. *p.* 806. *Roem. syst.* 4. *p.* 144. *Sv. Bot. t.* 536.

P. integrifolia *Gunner norv. n.* 154. *Flor. Dan. t.* 188. minus bona. (*et t.* 1511).

Hab. locis uliginosis cæspitosis ad littora maris præcipue insularum humiliorum per Finmarkiam utramque passim ex. gr. ad Hasvig et Talvig Altensium, in Maasö, in Thamsö Porsangriæ, in Vardö, in Rhenö sinus Pasvigensis (*Deinbôll*).

Praecedenti quoque affinis, sed abunde diversa. Tota tam tenuis, ut etiam radix potius annua quam perennis esse videatur. Folia etiam hinc petiolis scapo fere angustioribus instructa, ceterum glaberrima, tenuia, rarius semiunciam lata. Scapus plerumque digitum longus. Involucrum diphyllum latere interiore adnatum. Calyx etiam glaberrimus sine omni indicio farinae. Corollae tubus calyce vix longior, sed limbus semiunciam latus ejusdem coloris ac in praecedente. — P. egalliccensis Flor. Dan. t. 1511. differt tantum fere ut P. stricta a P. farinosa, et status magis macer alpinus forsan etiam masculinus esse videtur.

77. ANDROSACE.

Linn. gen. ed. Schr. n. 257 *Juss gen. p.* 108. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 232. *t.* 50.

Calyx quinquefidus, patens. Corolla hypocrateriformis: fauce contracta, tuberculis subclausa. Capsula ovata, unilocularis, dentibus quinque dehiscens; receptaculo centrali libero. — *Herba acaulis; foliis radicalibus;*

scapo umbellifero, floribus fructu minoribus albis. Radix nisi in alpibus annua. — Ord. nat. 27. Rotaceæ, sectio Preciæ.

232. ANDROSACE *septentrionalis:* foliis lanceolatis dentatis scabriusculis basi attenuatis, umbella multiflora stricta, calyce glabro corollæ laciniis breviore. *Linn. svec. n.* 170. *syst. ed. Roem.* 4 *p.* 153. (*lapp. n.* 78?) *it. oel. p.* 56. 57. 72. *scan. p.* 95. 109. *Sv. Bot. t.* 483. var. integr. *Flor. Dan. t.* 7. *Wahlenb. ups. n.* 141. *Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 120. *Fries nov. p.* 118. *Forsand veg. scan. p.* 14. *Aspegren bleking. p.* 15.

* exscapa. *Ahlquist runst. p.* 10.

Hab. locis glareosis elatis in provinciis maxime campestribus orientalibus ut: Oelandiæ in landtborgen et Alfvaren frequenter, Gothlandiæ in Fåröen et ad Burs, Slite, Wisby, Scaniæ orientalis ad Risberga paroeciæ Åsum, Balsberg et ad Vidtsköfle, Kåseberga, proximæque Blekingiæ, Uplandiæ in jugo glareoso Upsaliensi et insulis similibus lacus Mäleri usque ad Strengnäs, Ostrogothiæ et Vestrogothiæ in montibus transitionis calcareis copiose (ubi sicut in Oelandiæ locis similibus sæpe exscapa; sed abest omnino magis occidentem versus).

Foliorum rosula unciam unam alteramve lata. Scapus circiter spithamalis, pedunculis florum uncialibus. Corollae albae vernales mense frondescentiae explicatae, paullo minores calyce fructifero semen cannabinum aequante.

78. HOTTONIA.

Linn. gen. ed. Schr. n 265. *Juss. gen. p.* 107. *Gærtn. fr.* 3. *p.* 106. *t.* 198.

Calyx quinquepartitus. Corolla hypocrateriformis. Stamina lobis corollæ opposita, extra faucem prominentia. Capsula globosa evalvis unilocularis; receptaculo centrali libero. — *Herbae aquaticae foliis submersis; scapo floribus verticillatis. — Ord. nat. 27. Rotaceae, sectio Preciae.*

233. HOTTONIA *palustris:* floribus verticillatis pedunculatis. *Linn. svec. n.* 174. *syst. ed. Roem.* 4.

p. 176. *it. oel. p.* 14. 32. 36. *Sv. Bot. t.* 603 *Fl. Dan. t.* 487. *Samz. neric. p.* 25. *Wahlenb. ups. n.* 142.

Hab. in rivis humo atra fundatis per Sveciam meridionaliorem frequenter, usque ad Näset Vermlandiæ, Nericiam et Upsaliam passim parcius.

Radix perennis, oblique repens. Folia pectinatim pinnatifida: laciniis subfiliformibus, integerrimis. Scapus vix pedalis; verticillis saepe quinque. Corollae post solstitium explicantur, albae rosea quadam tinctura insignes (svecice *Vatten violer* vel *Vatten Rôlleka*), eodem modo ac Primularum subdioicae: staminibus plantarum mascularum omnino exsertis, contra pistillo feminearum magis prominente. Pedunculi fructiferi recurvati.

79. L Y S I M A C H I A.

Linn. gen. ed. Schr. n. 267. Juss. gen. p. 107. Gærtn. fr. 1. p. 229. t. 50.

Calyx quinquepartitus. Corolla rotata: limbo concavo quinquepartito; laciniis acutis. Capsula globosa, unilocularis, quinquevalvis; receptaculo centrali libero. *Herbae foliis oppositis, radice perenni. — Ord. nat.* 27. *Rotaceae.*

234. LYSIMACHIA *vulgaris:* racemis paniculatis terminalibus, foliis oblongo-lanceolatis subternis. *Linn. svec. n.* 175. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 120. *Sv. Bot. t.* 345. *Flor. Dan. t.* 689. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 41.

Hab. ad ripas lacuum, fluviorum et paludum præcipue nemorosas totius Sveciæ, Lapponia et consimilibus provinciis tantum except s, frequenter.

Herba spectabilis, bipedalis et ultra; foliis quodammodo salicinis unde nonnullis svecice *Videgrâs.* Calyx margine croceo glandulari. Corollae ad foenisecium et postea explicatae, ex flavo fulvoque splendentes, Svecis *Gullspiror.*

235. LYSIMACHIA *thyrsiflora:* spicis ovatis pedunculatis in axillis foliorum inferiorum lanceolatorum. *Linn. svec. n.* 176. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 123. *Flor. Dan. t.* 517. *Wahlenb. lapp. n.* 111.

Hab. in rivulis et paludibus, locis limosis, per totam Sveciam præcipue sylvaticam et montanam usque in Lapponiam inferiorem frequenter.

Caulis simplicissimus, strictus, circiter pedalis. Folia e lata basi attenuata, exacte sese decussantia. Spicae in medio caule oppositae post solstitium florentes, eleganter flavae et croceo-punctatae. Calycis et corollae laciniae lineares conniventes, staminibus et pistillo breviores.

256. LYSIMACHIA *Nummularia:* pedunculis unifloris axillaribus; foliis petiolatis orbicularibus, caule repente glabro. *Linn svec. n.* 177. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 128. *it scan. p.* 141. 179. 280. *Flor. Dan. t.* 493. *Leche scan. p.* 3. *n.* 15. *Fries halland. p.* 41. *Wahlb. gothob. p.* 26.

Hab. in pratis subhumidis passim inundatis sive ad mare sive ad lacus majores ipso vix elevatiores: ut Scaniæ passim ex. gr. ad Cimbrishamn, Segeflod prope Malmö, Heckeberga, Öfvedskloster, Bjäresjöholm, Ystad; Hallandiæ australis ad Hasslöf etc., Bahusiæ ad Liseberg, Gothlandiæ ad Wisby, Oelandiæ rarius, Nericiæ ad Kräklinge, Upsaliæ in prato regio et versus Flötsund copiose.

Caulis compresso-quadrangulus. Folia ad radicem omnino orbicularia, sed versus apicem caulis subovata. Pedunculi longitudine fere foliorum. Calycis laciniae eximie cordatae. Corollae sub foenisecio explicatae, foliis majores, flavae, serratae. Stamina fere ut in specie prima conniventia.

80. ANAGALLIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 270. *Juss. gen. p.* 107. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 230. *t.* 50.

Calyx quinquepartitus. Corolla rotata; laciniis limbi suborbiculatis. Capsula globosa, circumscissa, unilocularis; receptaculo libero. Semina plurima. — *Herba foliis oppositis; pedunculis axillaribus. — Ord. nat.* 27. *Rotaceae.*

257. ANAGALLIS *arvensis:* foliis ovatis subtrinervibus, caule subprocumbente. *Linn. svec. n.* 178. *spec. pl. ed.* 2. *p.* 211. *it. gothl. p.* 174. 272. *scan. p.* 170. 209. *Sv. Bot. t.* 123. *Flor. Dan. t.* 88. *Ahlquist runst. p.* 10. *Leche scan. p.* 22. *n.* 9. *Fries halland. p.* 41. *Wahlb. gothob. p.* 26. *Zetterstedt res.* 1. *p.* 11. *Kalm bohusl. p.* 123. 129. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 80.

A. phoenicea. *Roem. syst.* 4. *p.* 116.

β. cærulea: major, erectior, flore cæruleo. *Trattinn. oest. p.* 129. *Regensb. bot. Zeit.* 1820. *p.* 112. 678. 1821. *p.* 15.

A. cærulea *Roem. syst.* 4. *p.* 117. *Fries nov. p.* 48. *Flor. Dan. t.* 1570.

Hab. in arvis siccioribus regionum formatione transitionis fundatarum Gothlandiæ, Oelandiæ et Scaniæ ubique frequenter, Vestrogothiæ in Kinnekulle rarius et Ostrogothiæ pariter in Gärstad, Alfvastra; ceterum vix nisi in maritimis Hallandiæ, Blekingiæ, Bahusiæ etc. *β.* Scaniæ rarissime ad Flädje.

Radix annua. Herba quodammodo similis Stellariae mediae, sed floribus cinnabarinis, unde Scanis *Rôd-aris* (Danis *Rôd-arild*, Islandis *Arhi*, Færoensibus *Arvi*) i. e. *Rôd-Arve.* Magnitudine valde variat, sed plerumque spithamalis; tota glaberrima. Folia ungue digiti minimi vix majora, subtus nigro-punctata. Pedunculi foliis saltem duplo longiores. Corolla circiter quatuor lineas lata, non nisi sub meridiem aperta, aestivalis. Capsula magnitudine grani piperis. — *β* vix differt nisi colore caeruleo corollae.

81. CHAMÆLEDON.

Link hort. ber. p. 210. Azaleæ spec. *Linn. - Gærtn. fr. 1. p. 301. t. 63.*

Calyx quinquepartitus. Corolla urceolata quinquefida æqualis. Stamina basi corollæ inserta, æqualia, recta; (antheris in longum dehiscentibus). Capsula trivalvis trilocularis: dissepimenta e marginibus valvularum. Semina numerosa. — *Fruticulus sempervirens, floribus fasciculatis. Ord. nat.* 29. *Bicornes* γ *prope Diapensiam.*

258. CHAMÆLEDON *procumbens:* trunco depresso, foliis margine revolutis oblongis subtus albidis. *Link hort. berol.* 1. *p.* 210.

Azalea procumbens *Linn. svec. n.* 179. *lapp. n.* 90. *t.* 6. *f.* 2. *Flor. Dan. t.* 9. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 134. *Hising. dal. p.* 23.

Loiseleuria procumbens *Roem. syst.* 4. *p.* 553. *n.* 705.

Hab. locis elatis siccis perflatis in alpibus omnibus nostris præcipue inferioribus et exterioribus a Transtrand Dalecarliæ usque ad fines Russiæ trans Finmarkiam vulgatissime.

Fruticulus noster semper depressus svecice *Krepling*. Folia linea vix latiora, sed sesquitertiam lineam longa (sine petiolo). Pedunculi longitudine foliorum. Calyx intense rubet. Corolla foliis brevior rosea. Stamina semper inclusa, corolla fere duplo breviora. Capsula semine Cannabis minor. — Ab hac planta ut nobis videtur non potest non specie differre Ch. buxifolium ramis erectis, foliis ovalibus planis, floribus albis, staminibus exsertis, capsulis duplo angustioribus: valvulis semper acuminatis, nunquam apice bifidis.

82. CONVOLVULUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 287. Juss. gen. p. 149. Gærtn. fr. 2. p. 247. t. 134.

Calyx quinquefidus. Corolla infundibuliformis, patentissima, aute explicationem spiraliter contorta plicataque, indivisa. Stigmata duo. Capsula bilocularis: loculamentis dispermis: semine tantum uno alterove maturescente magno; embryone contortuplicato. — *Herbae lactescentes volubiles (svecice Vinda vel Vindelört), radice perenni. Ord. nat.* 23. *Campanacearum, sed semine Ord. n.* 33. *Columniferarum.*

259. CONVOLVULUS *arvensis:* foliis sagittatis utrinque acutis, pedunculis teretibus subunifloris: bracteis linearibus remotis a calyce obtuso. *Linn. svec. n.* 181. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 256. *it. oel. p.* 56. 253. *Sv. Bot. t.* 341. *Flor. Dan. t.* 459. *Wahlb. gothob. p.* 26 *Samz. neric. p.* 25. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl* 1809. *p.* 218. *Bjerkand ib.* 1776. *p.* 83.

Hab. in agris et arvis provinciarum magis campestrium et littoralium a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam frequenter, dein tantum ad littora maris hinc inde usque ad Sundsvall.

Herba variae longitudinis, svecice *Åkervinda*, rarius *Drabinda, Löfbinda, Snarbinda* etc. Folia infima saepe ovata. Pedunculi foliis longiores. Flores post solstitium explicati, pollicem lati, non parum svaveolentes, ex roseo albi-

cantes, radiis subtus magis rubentibus venuste picti (Svecice *Manschett-blommor* vel rusticis *Jungfru-sårkar*).

240. CONVOLVULUS *sepium:* foliis cordato-hastatis postice truncatis, pedunculis subtetragonis unifloris; bracteis cordatis calycem acutum includentibus. *Linn. svec. n.* 182. *Sv. Bot. t.* 514. *Flor. Dan. t.* 458. *Kalm bohusl. p* 125. 129. 138. 221. *Wahlb. gothob. p.* 26. *Fries halland. p.* 41. *Aspegren bleking. p.* 17. *Wahlenb. ups. n.* 150. *Carlss. strengn. p.* 14.

Hab. ad littora maris Bahusiæ, Hallandiæ borealis, Scaniæ ad Landskrona, Blekingiæ etc. passim, nec non ad ripas lacus Mæleri prope Upsaliam et Strenguesiam copiose.

Herba major præcedenti, caule saepe pennam gallinaceam crasso, svecice *Skogsvinda* Folia infima subcordata. Pedunculi longitudine petiolorum. Flores media aestate explicati, bis pollicem lati, albissimi. Capsulas apud nos non vidi.

83. POLEMONIUM.

Linn. gen. ed Schr. n. 281. *Juss. gen. p.* 152. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 299. *t.* 62.

Calyx urceolatus quinquefidus. Corolla rotata; valvis staminiferis tubum claudentibus. Stigma tripartitum. Capsula supera intra calycem persistentem, trilocularis, apice trifariam dehiscens: valvis medio septiferis. Semina axi adfixa. — *Herbae foliis pinnatis. Ord. nat.* 23. *Campanaceis quodammodo accedens.*

241. POLEMONIUM *cæruleum:* floribus erectis, calycibus corollæ tubo longioribus. *Linn. svec. n.* 183. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 364. *Sv. Bot. t.* 309. *Flor. Dan t.* 255. *Wahlenb. lapp. n.* 113. *Hagström jemtl. p.* 149. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 96. *Hisinger jemtl. p.* 73. *Zetterst. res.* 2. *p.* 208. 110. 68.

Hab. in pratis udis et ad ripas fluviorum prope finem orientalem alpium summarum in districtu Fælles dicto adjacenteque Finmarkia et Lapponia Kemensi Tornensique vulgatissime usque ad Kiexisvara descendens et prope Evenäs Nordlandiæ; ad alterum finem alpium celsissimarum in Jemtlandia planiori locis siccioribus minus frequenter occurrit, exindeque in Alnön Medelpadiæ et Hernösand pervenisse videtur.

Radix perennis. Herba bi- vel tripedalis; caule tereti. Folia caulina plura; petiolo (v. rachi) circiter digitalis longitudinis: foliolis ovato-lanceolatis, vix sesquitertia linea latioribus. Paniculae pedunculi et calyces semper pubescentes. Corolla plus quam semiunciam longa, aestivalis, eleganter caerulea praecipue intus in fundo ex aureo splendens, unde planta Jemtlandis *Blågull*, aliis etiam *Kosjuss*. Capsula calyce paullo brevior, quatuor lineas longa.

84. CAMPANULA.

Linn gen. ed. Schr n. 290. *Juss. gen. p.* 183. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 153. *t.* 31.

Calyx quinquepartitus. Corolla campanulata; valvis staminiferis callum nectarinum germinis obtegentibus. Stigma tripartitum. Capsula infera, trilocularis, dehiscens valvulis dissepimento contrariis foramina tria lateralia efficientibus ad apicem in speciebus strictis angustifoliis n. 242-245. ad basin in speciebus demum nutantibus n. 246-251. — *Herbae lactescentes foliis simplicibus indivisis; angustioribus plerumque glabris n.* 242-246. *latioribus hirsutis n.* 247-251. *Radix plerumque perennis. Ord. nat.* 23. *Campanaceæ.*

242. CAMPANULA *persicifolia:* foliis radicalibus subovalibus; caulinis lanceolato-linearibus subserratis caulibusque glaberrimis simpliciter racemosis, laciniis calycinis lanceolatis patulis. *Linn. svec. n.* 187. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 106. *Fl. Dan. t.* 1087. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 33.

β. fructu hispido. *Wahlenb. carp. p.* 60.

Hab. in collibus nemorosis et lapidosis, dumetis per Sveciam temperatiorem magis campestrem ubique frequenter; in montosis sylvestribusque regionibus rarius usque ad Uddeholm Vermlandiæ, Skinskatteberg Vestmanniæ, Djurmo Dalecarliæ et Sundsvall Medelpadiæ; *β* in Gäddersta äng ad Söderköping.

Radix fibrosa. Folia ad radicem primum subovata vel ovalia, sed caulina vix duabus lineis latiora, marginibus reflexis. Caulis tripedalis et ultra, strictus, inferne angulatus. Corollae eximie campaniformes, insigniter caeruleae, maximae, saepe plus quam unciam longae, post solstitium explicatae. Capsulae semiunciam longae et quatuor lineas latae.

243 CAMPANULA *patula:* foliis subuniformibus lanceolato-ligulatis emarginatis crenulatis adnatis cauli angulato patenter paniculato, corollis patentissimis, laciniis calycinis subulatis erectis. *Linn. svec. n.* 186. *syst. ed. Roem.* 5 *p.* 103. *Flor. Dan. t.* 373. *Zetterst. res.* 2. *p.* 221. *Hising. verml. p.* 10.
C. decurrens *Linn. spec. ed.* 1. *p.* 163. *svec. ed.* 1. *n.* 178.
C. patula β decurrens *Decand. fl. franc. n.* 2836.
β pilosa, caule minus angulato.
C. patula *Decand. fl. franc. Videgr. österg. p.* 28.
Hab. in pratis Sveciæ mediæ sylvaticæ magis orientalis, ut Dalecarliæ inferioris usque ad Bjursås et Sjugare, Gestriciæ totius, Vestmanniæ superioris supra Ramsberg, Gislarbo et Bovallen copiose, Roslagiæ rarius; β in orientali parte sylvæ Hålveden inter Smolandiam et Ostrogothiam frequenter, unde ad Norrköping prope Lötaborg, ad Kettilsta, Björsäter etc. nec non ad Åtvedaberg usque ad Gissebo paroeciæ Hjorthed passim.

Radix biennis, fibrosa. Caulis circiter tripedalis, strictus. Folia basi dilatata. Paniculae rami eximie patentes interdum ad basin fere angulo recto. Corollae basi angustatae, sursum patentissimae, violaceae, aestate posteriore explicatae. Capsulae vix quinque lineas longae et pennam anserinam crassae.

244. CAMPANULA *Rapunculus:* foliis lanceolatis subintegerrimis sessilibus, caule subsimplici racemoso, corollis patentibus, radice fusiformi. *Linn. syst. ed. Roem.* 5. *p.* 105. *Sv. Bot. t.* 629. *Fl. Dan. t.* 1326. *Fries nov. p.* 85. *Bieberst. cauc.* 3. *p.* 138.
Hab. in pratis clivosis convallis juxta Belteberga Scaniæ occidentalis copiose.

Radix biennis, fusiformis, digitum crassa, alba, carnosa Svecis *Åkta Rapunzel.* Caulis bi- vel tripedalis, parum angulatus, strictus, superne simpliciter racemosus. Folia subtiliter crenulata, basi angustata, circiter biuncialis longitudinis. Flores violacei, serotini. Ceterum tota planta supra terram praecedenti speciei admodum similis.

245. CAMPANULA *uniflora:* caulibus unifloris, foliis omnibus sublanceolatis crenatis, fructibus ad apicem dehiscentibus corolla majoribus membranaceo-angulatis ciliatis, laciniis calycinis dilatatis corolla duplo triplove brevioribus. *Linn. svec. n.* 185. *lapp. n.* 85. *t.* 9. *f.* 5. 6. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 89. (adjuncta C. Gieseckiana non diversa). *Wahlenb. lapp. n.* 114. *Sv. Bot. t.* 526. *Flor. Dan. t.* 1512. *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 541.

Hab. in lateribus declivis herbosis alpium haud procul a glaciebus maximis jugi centralis, ut in Lapponia Lulensi ad Virih-jaur pluribus locis copiose, in Lapponia Tornensi Pitensique proximis rarius.

Radix simpliciuscula, eximie multicaulis. Caules florentes digitales, sed fructiferi fere spithamalis longitudinis. Folia etiam caulina saepe tres lineas lata. Corolla omnium minima vix tres lineas longa, intense azurea, serotina. Capsula omnino erecta, semiunciam longa et pennam anserinam crassa, unde patet hanc speciem praecedentibus longe affiniorem esse quam sequentibus.

246. CAMPANULA *rotundifolia:* foliis radicalibus reniformibus denticulatis; caulinis linearibus integerrimis caulibusque glabris multifloris, calycinis laciniis subulatis stamina æquantibus. *Linn. svec. n.* 184. *syst. ed Roem.* 5. *p.* 94. *Sv. Bot. t.* 297. *Fl. Dan. t.* 1086. *Wahlenb. lapp. n.* 115.

β. linifolia. *Linn. lapp. n.* 84. *it. gothl. p.* 229. *Flor. Dan. t.* 189.

γ. parviflora *Fl. Ups. p.* 78. *Fl. Dan. t.* 855.

Hab. in pratis et pascuis siccioribus totius Sveciæ etiam alpinæ ubique copiose; *β* in alpibus et Gothlandia; *γ* in scopulis lacus Mäleri.

Radix valde multicaulis. Folia radicalia ungue digiti minimi vix majora, caulina suo caule saepius non latiora. Caulis plerumque pedalis. Flores latitudine digiti minoris et circiter octo lineas longi, initio aestatis conspicui et notissimi Svecis *Ångklåckor*, rusticis saepius *Blåklåckor*, Scanis *Öronkläckor.* Capsula omnium brevissima, sesquitertia linea neque longior neque latior.

247. CAMPANULA *rapunculoides:* foliis cordato-lanceolatis petiolatis scabro-canescentibus; superioribus sessilibus, caule composite racemifero: floribus secundis cernuis ciliatis, calycibus reflexis serrulatis. *Linn. faun. svec. app. p.* 557. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 120. *Sv. Bot. t.* 369. *Flor. Dan.* 8. *t.* 1327. *Ahlquist runst. p.* 11. *Wahlenb. ups. n.* 154. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 214. *Wahlb. gothob. p.* 27.

Hab. in arvis præcipue margaceis provinciarum magis campestrium et littoralium ut Scaniæ, Gothlandiæ et Oelandiæ passim, Upsaliæ copiose, Nericiæ, Hallandiæ, Bahusiæ etc. rarius, etiam Dalekarliæ ad Bjursås lecta.

Radix repens fibrosa, unde svecice *Oåkta Rapunzel.* Planta plerumque scabritie brevi canescente adspersa, saepe bis pedem alta. Racemus demum longissimus; floribus saepe ultra triginta, sub foenisecio et postea exsertis, violaceis, magnitudine unciæ.

248. CAMPANULA *Trachelium:* foliis cordatis acuminatis scabris; petiolis caulem angulatum efficientibus, pedunculis axillaribus subtrifloris erectiusculis, laciniis calycinis attenuatis hispidulis, corollis barbatis. *Linn. svec. n.* 189. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 120. *Flor. Dan.* 6. *t.* 1026. *Wahlb. gothob. p.* 27. *Samz. neric. p.* 26. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123.

Hab. in dumetis et nemoribus Sveciæ magis campestris a Scania ad Bahusiam, Nericiam et Uplandiam septentrionalem frequenter.

Herba ex maximis hujus generis saepe tripedalis, foliis scabris fere Urticae (Svecis Nericiae *Nåsselklocka*), caule eximie angulato (*Kantklocka*). Pedunculi pauci, saepe non ultra sex. Corolla ante explicationem pilis nonnullis barbata, ad foenisecium aperta, violacea, unciam longa.

249. CAMPANULA *latifolia:* foliis ovato-lanceolatis in petiolum planum decurrentibus scabriusculis, caule tereti, pedunculis axillaribus unifloris, laciniis calycinis glaberrimis erectis, corollis ciliatis. *Linn. svec. n.* 188. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 119. *it. gothl. p* 304. *vestgoth. p.* 27. 74. 204. *Sv. Bot. t.*

272. *Flor. Dan. t.* 782. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 80. *Wahlenb. ups. n.* 156.

β. flore albo. *Wahlenb. lapp. n.* 116. *Flor. Dan. t.* 85. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 97.

Hab. in nemoribus ad radices rupium per Gothiæ plerasque provincias passim usque ad Bahusiam, Vestrogothiam (præcipue formationis transitionis copiose), etiam ad Upsaliam prope lacum Mæleri; *β* ad radices alpium Nordlandiæ meridionalioris infra Salten, unde etiam in Jemtlandiam pervenisse videtur.

Herba glabrior et mollior proximis, saepe tripedalis. Folia latitudine praecipue petiolorum insignia. Pedunculi patentes, nudi. Corollae sub foenisecio apertae, violaceae, ultra unciam longae.

250. CAMPANULA *glomerata:* scabriuscula, foliis petiolatis ovato-lanceolatis serrulatis, floribus lateralibus sessilibus terminalibusque conglomeratis. *Linn. svec. n.* 190. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 124 *it. gothl. p.* 196*. *scan. p.* 306. *am. ac.* 8. *p.* 95. *Flor. Dan. t.* 1328. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 120. *Fries halland. p.* 42.

Hab. in pratis duris collinis inprimis provinciarum littoralium Gothlandiæ, Scaniæ, Hallandiæ, Sudermanniæ, Roslagiæ, Gestriciæ maritimæ passim copiose; rarius ad Skinskatteberg Vestmanniæ.

Herba proximis minor saepe tantum pedalis. Flores quoque praecipue angustiores, sed in fasciculum terminalem spectabilem collecti (Svecis *Toppklockor*, Roslagis *Mosis rosor*), nitide violacei, ad foenisecium conspicui.

251. CAMPANULA *Cervicaria:* hispida, foliis sessilibus lanceolato-linearibus undulatis dentatis, floribus lateralibus sessilibus terminalibusque conglomeratis, calycis sinubus reflexis, stylo exserto. *Linn. svec. n.* 191. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 127. *it. oel. p.* 115. *vestgoth. p.* 115. *Flor. Dan. t.* 787. *Samz. neric. p.* 26. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 214. *Fries halland. p.* 42. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 295. *Forsand. veg. scan. p.* 12. *Videgren österg. p.* 28.

Hab. in pratis asperis sylvestribus præcipue regionum interiorum Sveciæ mediæ, ut Vermlandiæ ad Bada et Uddeholm, Vestrogothiæ ad Borås etc., Nericiæ ad Lerbäck, Vestmanniæ ad Skinskatteberg etc., rarescit magis in Gothlandia, Oelandia infra Resmo, Scania septentrionali et Hallandia.

Herba angustior sed altior, bipedalis et ultra, eximie hispida sed succosior; pilis pellucidis fragilibus. Flores quoque saturate caerulei, magis serotini, calyce succoso stipati, stylum crassum longumque exserentes.

85. SAMOLUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 294. Juss. gen. p. 109. Gærtn. fr. 1. p. 146. t. 30.

Calyx quinquefidus, semi-inferus, persistens. Corolla hypocrateriformis; tubo brevissimo; limbo plano quinquepartito: lacinulis quinque filiformibus introflexis e sinubus limbi. Stamina laciniis limbi opposita. Capsula semisupera, monolocularis, apice quinquevalvis; receptaculo libero polyspermo. *Herbae foliis alternis, floribus racemosis. Ord. nat. 27. Rotaceae γ Glauci proxima.*

252. SAMOLUS *valerandi:* foliis omnibus subovatis obtusissimis, racemo corymboso; pedicellis medio bracteatis, capsula subglobosa. *Linn. svec. n.* 192. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 1. *Flor. Dan. t.* 198. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p* 214. *Ahlquist Vet. Ac. Handl* 1821. *p.* 296. *Forsand. veg. scan. p.* 8. 11. *Aspegren bleking. p.* 16

Hab. in littoribus sabulosis maris orientalis Roslagiæ satis frequenter, Gothlandiæ rarius ad Gothem, Oelandiæ exterioris parcius, Blekingiæ ad Värkö, Ramsö, Norje passim.

Radix annua. Planta circiter spithamalis, glaberrima, non nihil succulenta. Folia inferiora magis ovata, superiora obovata, circiter semiunciam lata. Flores inferiores axillares, sed demum caulis terminatur racemo. Pedicelli binati vel interdum subverticillati. Corolla alba media aestate explicata. Fructus semine cannabis vix major.

86. LONICERA.

Linn. gen. ed. Schr. n 319. Juss. gen. p. 235. Gærtn. fr. 1. p. 135. t. 27.

Calyx dentibus quinque germen coronans. Corolla in-

fundibuliformis: limbo subbilabiato: labio inferiore indiviso. Bacca infera, polysperma. — *Frutices foliis oppositis, integerrimis; floribus capitatis in n. 253 vel binatis in ceteris. Ord. nat.* 18. *Dumosæ β.*

253. LONICERA *Periclymenum:* caule volubili, floribus ringentibus capitatis terminalibus, foliis omnibus distinctis deciduis glabris. *Linn. svec. n.* 193. *it. vestgoth. p.* 146. 209. *scan. p.* 305. 319. *Link en. hort. berol. p.* 222. *Sv. Bot. t.* 140. *Fl. Dan. t.* 908. *Kalm bohusl. p.* 96. 123. 129. 131. 138. 145. *Fries halland. p.* 43. *Leche scan. p.* 4. *n.* 15. *Vet. Ac. Handl.* 1744. *p.* 265. *Forsand. veg. scan. p.* 15. *Næzén in Fant diss. de Ulricehamn p.* 30.

Caprifolium Periclymenum *Roem. syst.* 5. *p.* 262.

Hab. in rupibus præcipue maris occidentalis, ut: Bahusiæ usque ad Tanum et Koön prope Marstrand frequenter et exinde ad Trollhättan copiose et Ulricehamn, Hallandiæ superioris adjacentisque Smolandiæ ad Femsjö passim, ad Hallandsås parcius, ut etiam Scaniæ frondoso-sylvestris ad Fogelsång, Simonstorp, Stenshufvud et Roslätt, Blekingiæ sed ibi forsan magis advena.

Frutex volubilis Svecis *Vrivångelitråd*, Hallandis *Virenbom*, (Norvegis *Vivendel*), Bahusiis *Matledsqvistar* (confer Dulcamaram). Folia oblonga, saepe evidenter ciliata. Corolla insignis sesquiunciam longa, extus rosea, intus albescens, initio aestatis explicata. Fructus baccam compositam refert, nuce avellana majorem.

254. LONICERA *Xylosteum:* baccis binis subdistinctis pedunculisque bifloris longitudine florum, foliis ovalibus pubescentibus. *Linn. svec. n.* 194. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 236. *am. ac.* 5. *p.* 211. *Sv. Bot. t* 319. *Flor. Dan. t.* 808. *Wahlb gothob. p* 28. *Samz. neric. p.* 26. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 53. *Bjerkand. ib.* 1776. *p.* 80. *Hagström jemtl. p.* 50. *Hisinger verml. p.* 9.

Hab. in nemoribus et dumetis Sveciæ meridionalioris a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam ubique; sed in rupibus calidioribus calcareis occurrit etiam Vermlandiæ ad fodinas Pers-

bergenses etc., Vestmanniæ ad Skinskatteberg etc. Dalecarliæ transitionis, Medelpadiæ ad Sundsvall et Jemtlandiæ in Frösö (Vestrobottniæ *Linn.*) parcius.
Frutex erectus, circiter quadripedalis, ramis cinereis praeditus, ob lignum durum etiam Svecis *Benved*, Scanis *Hård-ved*, Norrlandis plerumque *Try* vel *Trygg*. Folia vix sesquiunciam longa. Corolla post frondescentiam mox explicatur luteo-pallida, vix semiunciam longa. Baccae rubrae, vix tribus lineis longiores.

255. LONICERA *cærulea:* baccis binis in unam conflatis, foliis ovalibus. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 1. *p.* 988. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 259. *Jacqu. austr. t.* 17. (*Sv. Bot. t.* 355. culta.) *Samz. neric. p.* 26.
Hab. in Dalecarlia formationis transitionis ad latus occidentale petrosum montis calcarei Osmundsberg copiose et ad Oresjö inter templum Ore et Wikaby parcius, utroque loco omnino indigena, (sed Nericiæ ad Garphyttan olim adventitia videtur).
Frutex major quam praecedentis. Folia praecipue supra saturatius viridia vel subcaerulescentia. Flores fere similes praecedentis sed latiores, minus ringentes. Bacca multo major fere semiunciam longa, caerulea et pruina insigni glaucescente obducta.

87. VERBASCUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 331. *Juss. gen. p.* 139. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 252. *t.* 55.
Calyx quinquepartitus. Corolla rotata: lobis subirregularibus. Stamina porrecta; filamentis nonnullis villosis. Capsula bilocularis, bivalvis bipartibilisque: dissepimento duplicato, a marginibus valvularum formato. — *Herbae floribus subspicatis. Ord. nat.* 21. *Luridæ β.*

256. VERBASCUM *Thapsus:* staminibus duobus glabriusculis elongatis, caule spicato tomentoso, foliis decurrentibus lanceolato-oblongis crenatis. *Linn. svec. n.* 195. *syst. ed. Roem.* 4 *p.* 325. *Sv. Bot. t.* 79. *Flor. Dan. t.* 631. *Hisinger verml. p.* 9. *herjed. p.* 50. *Wahlenb. Vet. Ac. H.* 1809. *p.* 218.
β. thapsiforme: magis grandiflorum. *Schrad. verb. p.* 2. *Fries nov. p.* 67.

γ. condensatum: magis grandiflorum, subramosum, foliis confertissimis ideoque vix decurrentibus grosse dentatis latioribus minus lanatis.
V. condensatum *Schrad. verb. p.* 27. *t.* 3. *Roem. syst.* 4. *p.* 332.
Hab. in glareosis exaridis præcipue ruderalis Sveciæ meridionalioris usque ad Uplandiam frequenter, dein Vermlandiæ ad fodinas Persbergenses, Helsingiæ ad Jerfsö, Medelpadiæ ad Sundsvall rarius, Angermanniæ ad Docksta; β tantum Oelandiæ in Vestra Landtborgsåsen ad Ottenby, Resmo etc.; γ præcipue ad Thorslunda ejusdem regionis.
Radix biennis, simplex. Planta tota circiter tripedalis, stricta firmaque, undique tecta tomento vel potius lana non parum lutescente. Folia plerumque tantum bis terve pollicis latitudine. Spica omnino compacta, pedicellis brevissimis occultatis, ob corollas flavas magnas non parum svaveolentes nota nomine Svecis *Kongsljus* vel *Ljusbrand*, Norrlandis *Trollkåringsslånda*. Capsula quatuor lineas longa.

257. VERBASCUM *nigrum:* staminibus omnibus æqualibus medio barba discolori tectis, caule racemoso teretiusculo pubescente, foliis petiolatis oblongo-cordatis crenatis. *Linn. svec. n.* 197. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 345. *Sv. Bot. t.* 590. *Flor. Dan. t.* 1088 *Samz. neric. p.* 26.
β. bracteatum: bracteis subamplectentibus, foliis subsessilibus.
γ. collinum: magis grandiflorum, foliis decurrent.
V. collinum *Schrad. verb. p.* 35. *t.* 5. *f.* 1. *Roem. syst* 4. *p.* 333.
V. seminigrum *Fries nov. p.* 68.
Hab. in pratis collinis asperis Sveciæ magis campestris a Scania ad Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam passim copiose, postea prope mare orientale usque ad Enånger Helsingiæ rarius; β Oelandiæ ad Thorslunda etc. in Vestra Landtborgsåsen; γ Oelandiæ ad Glömminge, Thorslunda etc.
Radix perennis, multiceps. Planta tota fere ejusdem altitudinis ac praecedens, sed longe gracilior, caule plerumque pennam anserinam tantum crasso. Pubescentia tantum tenuior

adeo ut superficies herbae demum exsiccatione nigrescentis transpareat. Folia inferiora longe petiolata plus quam palmam lata; suprema tantum sessilia. Racemus gracilior Rusticis Scaniae nomine *Kattrumpa* insignitus; pedunculis fasciculatis calyce plerumque longioribus. Corolla sub foenisecio optime explicata, flava, sed stamina aurantiaca cum barba violacea in medio filamentorum. Capsula duabus lineis vix longior.

Mirum quantum haec species ludit in Oelandia occidentali altiore. Ob clima vegetationi ejus favens spica non potest non aliquantum crassior evadere, et infra eam bracteae et folia luxuriant decurrendo ut Thapsum fere efficiant. — Praecedens species vero iisdem locis luxuriat magis ab inferioribus partibus forsan ob radicem biennem et folia quasi radicalia in caulem adscendentia tam crebra, ut omnis decursus supprimatur.

88. HYOSCYAMUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 333. Juss. gen. p. 139. Gært. fr. 1. p. 369. t. 75.

Calyx campanulatus, quinquedentatus. Corolla infundibuliformis; limbo campanulato oblique quinquelobo. Filamenta declinata. Capsula bisulca, bilocularis, calyce arcte inclusa, superne circumscissa, operculata. — *Herba floribus axillaribus secundis. Ord. nat.* 21. *Luridae.*

258. HYOSCYAMUS *niger:* foliis glutinoso-pilosis amplexicaulibus; radicalibus pinnatifidis, calycibus inermibus sessilibus, corollis reticulatis. *Linn. svec. n* 199. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 308. *Sv. Bot. t.* 21. *Flor. Dan. t.* 1452. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218. *Hisinger jemtl. p.* 72.

Hab. ad pagos, vias, ruderata per maximam partem Sveciæ fertilioris usque in Vermlandiam ferrimontanam ex. gr. Storfors, Jemtlandiam et Vestrobottniam frequenter (non vero in Smolandia occidentali: *Fries*).

Radix biennis, fusiformis (svecice *Vill-palsternackor*). Herba ex maximis nostris, grossa, tactu glutinosa odoris fatui narcotici virosa, quare Svecis *Bolm-ört*, rarius *Hjernebrylla.* Flores duplici ordine ut capsulae sursum

spectantes, intus fundo violaceo-plumbei, extrorsum magis hepatico-reticulati, post aestatem ineuntem aperti. Capsulae dein per magnam partem anni exstant seminibus repletae australioribus Svecis *Hônsbane* vel perverse *Hônsbale* (quasi a forma), aliis *Fanners-pungar s.-nôtter*, *Sobônor* etc.

89. SOLANUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 337. Juss. gen. p. 141. Gærtn. fr. 2. p. 239 t. 131.

Calyx quinquedentatus. Corolla rotata: limbo patente. Antheræ conniventes, lineares, apice poris binis dehiscentes. Bacca bilocularis. — *Flores subumbellati extra-axillares. Ord. nat. 21. Luridae.*

259. SOLANUM *nigrum*: caule inermi herbaceo glabro, foliis ovatis dentato-angulatis glabris, floribus subumbellatis, (baccis nigris). *Linn. svec. n.* 200. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 587. *it. gothl. p.* 209. *Sv. Bot. t.* 61. *Flor. Dan. t.* 460. *Wallroth ann. p.* 30. *Aspegren bleking. p.* 18. *not.*

β. melanocerasum: baccis majoribus. *Willd. en. ber. p.* 237. *Fries nov. p.* 111.

γ. villosum: baccis luteis, herba pubescenti-villosa. *Retz. oec. p.* 689.

S. villosum *Roem. syst.* 4. *p.* 591. *Fries nov. p.* 28. 111.

δ. miniatum: baccis miniatis, herba scabriuscula, caule angulato-dentato.

S. miniatum *Roem. syst.* 4. *p.* 590. *Fries nov. p.* 29. 100. 111. *halland. p.* 44.

ε. humile: baccis viridi-stramineis. *Roem. l. c. Fries nov. p.* 111.

Hab. ad urbes, pagos, ruderata, vias Gothiæ et Sveciæ meridionalioris usque ad Vermlandiam inferiorem prope lacum Venern, Nericiam et Gestriciam; varietates vero in maritimis australi-occidentalibus: β Scaniæ ad Båstad, γ et ε circa Lund; δ ad Helsingborg, et Hallandiæ rarius ex. gr. ad Laxviken paroeciæ Eldsberg, ad Gammelköpstad prope Varberg.

Radix annua. Herba tota laete viridis et fere glabra, circiter pedalis. Pedunculi inferiores satis longe extra et infra

folia e caule prodeunt: circiter unciam longi. Flores aestivales albi, multiplo minores baccis nigris pisi majoris magnitudine (Svecis *Ormbår*, *Trollbår* etc.). — Baccae hae in maritimis vario modo mutatae occurrunt. Quo magis rubicundae eo magis etiam subviolacei flores.

260. SOLANUM *Dulcamara:* caule inermi frutescente flexuoso, foliis cordato-ovatis; superioribus hastatis, floribus cymosis oppositifoliis. *Linn. svec. n.* 201. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 581. *it. vestgoth. p.* 56. 71. *Sv. Bot. t.* 20. *Flor. Dan. t.* 607.

Hab. locis humidis ad sepes prope pagos per regni meridionalem partem usque ad Vermlandiam infimam; Nericiam, Dalecarliam inferiorem Hedemoræ et Gestriciam passim.

Frutescens; caulibus scandentibus demum cinereis Svecis *Quesved* (ob usum contra impetigines), australioribus *Matledsqvistar*, Hallandis *Pukaris*, empiricis *Bittersöta*. Planta tota Blekingis *Bosört*. Corolla post solstitium aperta, nutans, colore lilacina, maculis decem nectarinis albo-virentibus. Baccae oblongatae rubrae Svecis *Gallnebår* vel occidentalioribus *Villbår*.

90. EVONYMUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 373. Juss. gen. p. 415. Gærtn. fr. 2. p. 149. t. 113.

Calyx quinquepartitus planus, intus obtectus disco nectarino petala quinque staminaque gerente. Stylus stigmaque simplex. Capsula demum supera quinquelocularis quinquangula: angulis dehiscentibus; seminibus solitariis arillo colorato laxo obtectis. — *Frutex ramis quadrangulis foliisque oppositis, quare etiam numerus quaternarius in omni fructificatione frequens. Ord. nat.* 18. *Dumosae.*

261. EVONYMUS *europæus:* pedunculis compressis subtrifloris; floribus plerisque quadrifidis, capsulis obtusangulis glabris, foliis oblongo-lanceolatis serrulatis glabris, ramis lævibus. *Linn. svec. n.* 204. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 464. *it. oel. p.* 47. 126. *scan. p.* 392. *Sv. Bot. t.* 247. (culta). *Fl. Dan. t.* 1089. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 214. *Leche scan.*

p. 22. *n.* 6. *Fries halland. p.* 44. (*Fischerström mål. p.* 276). *Aspegren bleking. p.* 18.

β. angustifolius *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 294.

Hab. in nemoribus provinciarum insularium et littoralium maxime meridionalium præcipue e formatione transitionis, ut: Gothlandiæ interioris magis orientalis ad Sproge, Eke, Kellunge, Heinhem etc., Oelandiæ passim ex. gr. ad Borgholm, Rella, Horn, Runsten etc., Scaniæ ad Röinge prope Ignaberga, Fogelsång, Roslätt, Ramlösa etc., nec non adjacentis Hallandiæ prope Hallandsås, Blekingiæ littoralis ad Carlshamn et Mörrum (sed ad Mälaren tantum adventitius).

Frutex vix orgyalis Svecis *Alster* (vel forsan *Halster*, conf. Sal. pentandr.), Rusticis Oelandiae *Kåringtand* vel Nautis *Spelbom* (forsan a Germ. *Spindelbaum*), Scanis et Blekingis minus recte *Benved.* Folia lutescenti-viridia, vix pollicem lata. Flores inconspicui ex viridi lutescentes, solstitiales, olentes. Capsulae eo magis spectabiles, digitum latae, extus roseae, intus arillo croceo fulgentes.

91. RHAMNUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 358. Juss. gen. p. 417. Gærtn. fr. 2. p. 111. t. 106.

Calyx urceolatus, quadri- s. quinquefidus. Petala 4.—5. minima, calycis dentibus interjecta, staminibus opposita. Bacca supera urceolo calycis adnato insidens, quadrilocularis in spec. 1. trilocularis in spec. 2.: seminibus solitariis. — *Arbusculae foliis alternis, indivisis, primum convolutis.* — *Ord. nat.* 18 *Dumosæ.*

262. RHAMNUS *catharticus:* ramis spinescentibus, floribus subdioicis quadrifidis, foliis ovatis serrulatis nervosis glabris. *Linn. svec. n.* 202. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 276. *it. vestgoth. p.* 23. 31. 84. var. 215. *Sv. Bot. t.* 307. *Flor. Dan. t.* 850. *Kalm bohusl. p.* 200. *Samz. neric. p.* 27. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123. *Wahlenb. ib.* 1809. *p.* 217. *ups. n.* 159. *Forsander veg. scan. p.* 13.

Hab. in senticosis et dumetis rupestribus provinciarum magis campestrium et orientalium a Scania ad Gothlandiam, Gestriciam et Nericiam frequenter, Vestro-

gothiam in Kinnekulle, et Bahusiam rarius, sed desideratur omnino in Smolandia occidentali tota.

Arbuscula tota valde divergens et rigida, Svecis australioribus *Verrentorn*, *Vigeltorn*, etiam *Vågtorn*, Gothis *Vahlbjörk* s. *Valborg*, Uplandis *Getapel*, occidentalioribus *Getbark*, *Lettetråd*, *Kråketorn* e. s. p. Flores mense florescentiae obvii virides inconspicui. Baccae extus nigerrimae, intus virides, tingentes.

265. RHAMNUS *Frangula*: inermis, stigmate simplici, foliis ellipticis utrinque acutis integerrimis venosis glabris. *Linn. svec. n.* 203. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 287. *Sv. Bot.* 109 *Flor. Dan. t.* 278. *Hagström jemtl p.* 42.

Hab. in sylvis humidis fere totius Sveciæ, usque ad Angermanniam et Jemtlandiam frequenter; in Lapponia infima ex. gr. ad Arfvidsjaur rarius (*Læstadius*).

Arbuscula magis gracilescens et fragilis, Svecis *Brakved* (unde Baccae *Brågon* v. *Brågon*), rusticis remotioribus *Tröstetråd*, *Tråsketråd*, *Torste* etc. Flores in axillis subumbellati, sub solstitio explicati, basi virescentes, sed sursum albi vel parum rubentes; petalis obcordatis. Baccae primum rubentes, demum nigrescentes.

92. RIBES.

Linn. gen. ed. Schr. n. 390. *Juss. gen p.* 344 *Gærtn. fr.* 1 *p.* 143. *t.* 28. (Gross.)

Calyx campanulatus quinquefidus. Petala quinque calycis laciniis interjecta, staminibus alterna. Stylus bifidus. Bacca infera unilocularis: semina plurima, receptaculis duobus oppositis longitudinalibus adnexa. — *Frutices inermes vel spinis triplicibus armati; foliis lobatis primum complicatis. Ord. nat.* 38. *Pomaceis quodammodo accedens.*

264. RIBES *alpinum*: inerme subdioicum, racemis erectis, bracteis flore longioribus, foliis subtus lucidis. *Linn. svec. n.* 206. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 495. *am. ac.* 8. *p.* 96. 5. *p.* 215. *it. oel. p.* 7. 131. 121. *Sv. Bot. t.* 223. *Flor. Dan. t.* 968. *Samz. neric. p.* 27. *Web. et Mohr reis. p.* 95.

Hab. in collibus pratorum præcipue nemorosis per Sveciam mediam orientalem et septentrionaliorem a lacu Mæleri usque ad Medelpadiam frequenter; in interioribus et magis occidentalibus regni tantum formationes transitionis occupat, ut Nericiæ ad Binninge, Vestrogothiæ in Kinnekulle, Ostrogothiæ in Omberg, Kolmorden, Dalekarliæ in Osmundsberg copiose, Jemtlandiæ ad Storsjön, unde in inferalpinis Nordlandiæ meridionalis Norvegiæ rarius; versus austrum vix ulterius quam ad Holmref Oelandiæ maxime septentrionalis angulum.

Frutex gracilis; foliis plerumque trifidis. Racemi inter folia mense frondescentiae prodeuntes: masculi saepius vigintiflori; feminei vix plusquam septemflori: floribus angustioribus, lutescentibus. Baccae rubrae, insipidae valdeque fatuae Svecis plerisque *Måbår*, aliis *Degbår*, *Kalfbår*, *Kobår* e. s. p.

265. RIBES *rubrum:* inerme, racemis pendulis calycibusque glabris planiusculis, folis subtus puberulis obtuse quinquelobis. *Linn. svec. n.* 205. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 492. *Sv. Bot. t.* 199. *Flor. Dan. t.* 967. *Wahlenb. lapp. n.* 118. *Hulphers medelp. p.* 85. *dalec. p.* 243. *Fischerstr. mål. p* 279.

Hab. in nemorosis prope alpes tum Norvegiæ transalpinæ totius tum provinciarum cisalpinarum Svecicarum usque ad Dalecarliam et Vestmanniam ferrimontanam descendens frequenter; ceterum provinciis littoralibus plerumque adstringitur ut Bahusiæ, Hallandiæ, Scaniæ, Gothlandiæ, Vestrobottniæ et Mæleri confiniis Upsaliæ, Strengnesiæ etc.

Frutex laxus. Racemi e propriis gemmis infra folia; floribus mense florescentiae plane explicatis, virescentibus rubro-punctatis. Baccae rubrae, grate acidulae, Svecis *Röda Vinbår*, etiam *Reps* vel *Risp*, Dalecarlis *Obår*.

266. RIBES *nigrum:* inerme, racemis pendulis pilosis, floribus oblongo-campanulatis, foliis subtus resinoso-punctatis. *Linn. svec. n.* 207. *lapp n* 99. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 498. *Sv. Bot. t.* 169. *Flor. Dan. t.* 556. *Carls. strengn. p.* 16.

Hab. locis humidis umbrosis præcipue ad fluvios Lap-

poniæ Tornensis et exinde per maritima loca Vestrobottniæ, Helsingiæ, Roslagiæ, etiam Bahusiæ et Hallandiæ, nec non ad ripas rupestres lacus Mæleri ut in Fläsklösan Strenguesiæ.

Frutex fere praecedentis, sed odore proprio fere cimicino praecipue e punctis foliorum orto mox distingvendus. Flores longiores, minus aperti. Baccae nigerrimae Svecis *Svarta Vinbår*, Hallandis *Solbår* (forsan ob nitorem) Norrlandis *Distron* (an a forma papillari?).

267. RIBES *Uva crispa:* aculeatum, pedunculis unifloris: bractea bipartita, germinibus puberulis. *Linn. svec. n.* 208. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 505. *it. oel. p.* 55. *gothl. p.* 168. *vestgoth. p.* 23. *Engl. Bot. t.* 2057.

Hab. in collibus ad pagos, vias imprimis Scaniæ, Oelandiæ, Gothlandiæ, Vestrogothiæ passim.

Frutex humilior, spinis triplicibus bene armatus. Flores inter folia mense florescentiae exeuntes; petalis paullo rubentibus. Baccae fere glabrescunt, Svecis *Krusbår*.

93. HEDERA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 395. *Juss. gen. p.* 238. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 130. *t.* 26.

Calyx minimus: dentibus quinque subsuperis deciduis. Petala quinque ad basin contigua. Stylus stigmaque simplex. Bacca demum exsucca, coriacea, e calyce corticante apice protuberans, quinquelocularis: semina solitaria, non nulla abortientia: nucleo ruminato. — *Frutex volubilis, foliis sempervirentibus, floribus umbellatis. Ord. nat.* 18. *Dumosae.*

268. HEDERA *Helix*: foliis subquinquelobis; floralibus ovatis acuminatis venosis umbellas erectas longitudine subæquantibus. *Linn. svec. n.* 209. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 508. *it. vestgoth. p.* 33. 131. 201. 203. 213. 218. *scan. p.* 99. 101. 105. 248. *oel. p.* 70. 71. 129. 130. *gothl. p.* 221. *Rogberg smol. p.* 21. *Sv. Bot. t.* 397. *Flor. Dan. t.* 1027. *Ludenii diss. de hed. p.* 16-19. *Fries halland. p.* 48. *Leche scan. p.* 51. *n.* 28. *Forsand. veg. scan. p.* 15. *Linder viksb. p.* 18. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 80. *Videgren ősterg. p.* 28. *Tiselii vettern p.* 24.

Hab in rupestribus nemorosis præcipue provinciarum littoralium temperatarum ut: Bahusiæ ad Uddevalla in Räfgiljeberget et versus Baggetofta, ad Götheborg multis locis; Hallandiæ rarius; Scaniæ frondoso-sylvestris meridionalis ad Dybäck, Simontorp, Stenshufvud, Ramlösa; (Smolandiæ adjacentis in Hallaryd ad Helgeå etc. in turfis paludum); Blekingiæ; Oelandiæ ad Resmo, Borgholm et omnium copiosissime in insula Jungfrun; Gothlandiæ ad Wisby, Gothem, Thorsborg, Ardre et St. Carlsö; Ostrogothiæ ad Yxnerum; Sudermanniæ in Korpeberget (Parnassen) ad Viksberg prope Södertelje; Gestriciæ ad Harnäs; — ut etiam ad lacus majores elevatiores præcipue in formatione transitionis, ut Veneri ad Kinnekulle, Halleberg et Hunneberg in strato lapidis suilli, Vetteri in Omberg ad Vestraväggar, Mæleri prope Sigtunafjärden in Slangviksskogen versus Tranbygge.

Frutex arbores circumvolvens Rusticis Sudermanniæ *Trávefla*, aliis *Gundelref* (quod tamen a Germ. *Gundelreben*, Glecomam indicante), Ostrogothis *Vinträd*. Folia nitida sempervirentia Rusticis Vestrogothiae *Olivelöf*, Svecis *Murgrön*, *Hauder* vel *Heder*. Umbellae apud nos rarae nisi in petrosis Gothlandiae, unciam vix latae, petalis virescentibus inconspicuae, primo vere florentes. Baccae quoque inconsiderabiles.

94. GLAUX.

Linn. gen. ed. Schr. n. 408. Juss. gen. p. 369. Gærtn. fr. 3. p. 37. t. 184.

Calyx nullus. Corolla campanulata, quinquefida: laciniis obtusis recurvis persistentibus. Capsula supera quinquevalvis unilocularis: receptaculo maximo centrali libero, semina quinque excipiente. — *Herbula foliis oppositis, floribus axillaribus.* — *Ord. nat.* 27. *Rotaceis γ proxima.*

269. GLAUX *maritima: Linn. svec. n.* 210. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 514. *Sv. Bot. t.* 443. *Fl. Dan. t.* 548. *Wahlenb. lapp. n.* 121. *upsal. n.* 165. *Fischerstr. mål. p.* 285.

Hab. in littoribus maris tum septentrionalis cum occidentalis et orientalis usque ad Qvarken Vestrobott-

niæ ubique; etiam in locis aliis subsalsis ut Upsaliæ in Kungsängen parcius.

Radix perennis. Caules florentes circiter digitalis longitudinis; foliis fere imbricatis, oblongo-lanceolatis, punctatis. Flores plerique circa medium caulem sessiles, toti rosei, ad solstitium explicati.

95. THESIUM.

Lin. gen. ed. Schr n. 410. Juss. gen. p. 83. Gærtn. fr. 2. p. 40. t. 86.

Calyx tubulosus, infundibuliformis, sæpe quadrifidus: limbo intus colorato. Stamina ad faucem inserta, laciniis calycinis opposita. Semen tubo calycis corticatum ipsoque persistente coronatum. — *Herbae foliis alternis angustis, racemis varie bracteatis.* — *Ord. nat.* 43. *Veprecul is proximum.*

270. THESIUM *alpinum:* caulibus subprostratis simpliciusculis spicatis, floribus subsessilibus; bracteis subternis, fructibus tubo longitudine ipsorum coronatis, foliis semicylindricis. *Linn. spec. pl. ed.* 2. *p.* 501. *syst. ed. Roem.* 5. *p.* 580. *Hayne in Schr. diar.* 1800. 1. *p.* 52. *t.* 6. *f. D.* 1800. 2. *p.* 215. *Regensb. bot. Zeit.* 1820. 1. *p.* 125. *Jacqu. aust. t.* 416. *Sv. Bot. t.* 611.

Th. linophyllum *Linn. svec. n.* 211. *it. scan. p.* 22.

Hab. in pascuis montanis arenosis lapidosisque apricis Smolandiæ orientalis inter Fröåsa, Wimmerby et Ekesjö frequenter, ad Åsheda, Nottebäck, Lenhofda adjacentiaque loca passim.

Radix annua, ramosa, terminata tantum squamis et caulibus pluribus circiter digitalibus, in aprico decumbentibus, in occulto magis erectis. Folia linearia quidem sed crassiuscula, ideoque fere semicylindrica. Flores ante solstitium erumpentes in bractea primaria sedentes, sed bracteolis lateralibus duabus fulcrati, intus albissimi, sed extus fere toti virides, magnitudine Galii. Semen ipsum magnitudine Sinapis.

96. MENYANTHES.

Linn. gen. ed. Schr. n. 263. Juss. gen. p. 110. Gærtn. fr. 3. p. 112. t. 198.

Calyx quinquepartitus. Corolla infundibuliformis: laciniæ initio connatæ, demum recurvatæ, intus hirsutæ,

staminibus interjectæ. Stigma bifidum. Capsula unilocularis bivalvis: valvulis in latere interiore medio seminiferis. — *Herba scapo thyrsifero.* — *Ord. nat.* 28. *Gentianeœ cum generibus duobus sequentibus.*

271. MENYANTHES *trifolia:* foliis ternatis. *Linn. svec. n.* 173. *syst. ed. Roem.* 4. *p.* 177. *Sv. Bot. t.* 22. *Flor. Dan. t.* 541. *Wahlenb. lapp. n.* 109. *Hagström jemtl. p.* 187.

Hab. in paludibus præcipue graminosis totius Sveciæ, alpibus tantum exceptis, frequenter.

Radix perennis, cauliformis, repens. Folia ternata, quare Svecis *Vattenklöfver*, Blekingis *Trebening*, aliis *Getklöfving*, *Bockeblad*, etiam ob saporem Vestgothis *Saltbläcker*. Scapus teres spithamalis et ultra, terminatus thyrso erecto: floribus terno-verticillatis, post mensem florescentiae explicandis, extus rubicundis, intus villositate albidiore; antheris polliniferis fuscescentibus.

97. ERYTHRÆA.

Persoon synops. 1. *p.* 283. *Gentianæ spec. Linn.*

Calyx adpressus, subpentagonus, quinquedentatus. Corolla infundibuliformis; tubo longo, demum capsulam calyptrante. Antheræ extra tubum exsertæ, demum spiraliter tortæ. Stigma simplex emarginatum. Capsula linearis bivalvis et ob margines inflexos subbilocularis. Semina marginibus inflexis adfixa, numerosissima. — *Plantae annuae, foliis oppositis integerrimis, valde affines, Svecis australioribus Arun* (*Danis Agrun, Aurin, Agerpors*), *Roslagis Tusenddygdefebersgräs, aliis Tusendgyllenkrut. Flores aestivales, miniati; antheris luteis.*

272. ERYTHRÆA *Centaurium:* floribus conglomeratis sessilibus bracteatis, foliis caulinis ovalibus. *Roem. syst.* 4. *p.* 166. *Aspegren bleking. p.* 16.

Gentiana Centaurium *Linn. svec. n* 252. *it. scan. p.* 171? 277. *oel. p.* 157. *Sv. Bot. t.* 219. *Flor. Dan. t.* 617. *Leche scan. p.* 52. *n.* 56. *Videgren österg. p.* 17 *et* 595.

Hab. locis humidis imprimis supra formationes juniores Gothiæ præcipue orientalis, ut Scaniæ passim

ex. gr. inter Lund et Fogelsång, Malmö, ad Efveröd etc. Oelandiæ in Holmref et ad Färjestaden, Blekingiæ rarius extra Carlskrona, Calmariensis gubernationis in Urberget seu Frodeshammar ad Södra Vi, et prope Skenninge Ostrogothiæ parce.

Planta vix plus quam pedalis. Folia circiter quatuor lineas lata, trinervia. Flores toti cum calyce fere semiunciam longi, cujus dimidia pars limbi.

275. ERYTHRÆA *angustifolia:* floribus conglomeratis sessilibus bracteatis, foliis caulinis linearibus. *Link manuscr. Wahlb. gothob. p.* 29.
E. littoralis *Roem. syst.* 4. *p.* 168. *Fries nov. p.* 29. 100. *Sv. Bot. t.* 579. *f.* 1. *Engl. Bot.* 33. *t.* 2305.
E. uliginosa *Roem. syst.* 4. *p.* 168.
Gentiana Centaurium *Kalm bohusl. p.* 93.

β. tenuiflora: floribus dispersis per caulem subuniflorum iisque pedicellatis: tubo elongato, foliis ob brevitatem caulis latioribus.
E. pulchella *Roem. syst.* 4. *p.* 169. *Flor. Dan. t.* 1637. *Sv. Bot. t.* 579 *f.* 3. *Fries nov. p.* 30. *Svartz Vet. Ac. Handl.* 1783. *p.* 86. *t.* 3. *f.* 8. 9.

* E. ramosissima *Persoon syn. p.* 283. *Wahlb. gothob. p.* 29. *Sv. Bot. t.* 579. *f.* 2.
Gentiana Centaurium β *Linn. svec. n.* 232. *Vaill. paris. p.* 32. *t.* 6. *f.* 1. *Rosén scan. p.* 10.

Hab. in litoribus subinundatis maris gothici et svecici a Scania usque ad Bahusiam et Gestriciam frequenter.

Planta vix plus quam spithamalis. Folia caulina una linea parum latiora, sine nervis evidentibus. Flores α magnitudine et situ ut in ipso Centaurio; sed in β tenuiflora tantum quarta pars corollae limbum constituit. Inter se invicem ita crescunt, ut forma minima forsan ob radicem subbiennem orta; saltem vix dubitamus, quin sic dicta ramosissima hyeme ita contracta et divisa sit.

98. GENTIANA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 450. *Juss. gen. p.* 158. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 159. *t.* 114.

Calyx quinque-(rarius quadri-)partitus. Corolla varia: tubo brevi capsulam demum emittente. Antheræ intra tubum inclusæ, interdum connatæ, rectæ. Stig-

mata duo in stylo bifido. Capsula lanceolata bivalvis monolocularis (sine marginibus inflexis). Semina parietibus valvularum affixa. — *Herbae foliis oppositis, corolla* 1) *imberbi* a) *sinubus plicatis dentatisque n.* 274. 275. b) *sinubus nudis n.* 276. 277. 2) *barbata n.* 278–280. *Radix nostrarum plurimarum annua.*

274. GENTIANA *Pnevmonanthe:* corolla imberbi subcampanulata acuta sinubus plicata; flore terminali subsolitario, foliis linearibus obtusiusculis. *Linn. svec. n.* 228 *syst. ed. Roem.* 6. *p* 145. *it. scan. p.* 319. (*it. gothl. p.* 317). *Flor. Dan. t.* 269. *Leche scan. p.* 22. *n* 12. *Fries halland. p.* 50. *Wahlb. gothob. p.* 29. *Næzén in Fant diss. de Ulriceh. p.* 30.

Hab. in pratis humidioribus ericetosis Gothiæ occidentalis passim, ut Scaniæ sylvestris usque ad St. Roslätt frequenter, versus Skanör rarius in Ljungen, Hallandiæ copiose, Smolandiæ usque ad Stenbrohult in Gåsöen, Bahusiæ saltem supra Götheborg frequenter, Vestrogothiæ ad Hunneberg, Kyrkås, Bitterna, Götheved, Ulricehamn etc. etiam Vermlandiæ meridionalis ad Stömne paroeciæ Gilberga.

Radix perennis, repens. Caules plures plerumque spithamam tantum alti. Folia inferiora sesquilineam lata, superiora caule parum latiora. Flores in hoc genere apud nos maximi, plus quam unciam longi et digitum lati, eleganter azurei, autumnales, Svecis nomine *Höstklâckor* noti. Antherae supra germen connatae. Stylus elongatus.

275. GENTIANA *nivalis:* corollis imberbibus infundibuliformibus; sinubus plicatis denticulo terminatis, calycibus carinato-quinquangularibus, ramis sparsis unifloris, foliis subovalibus. *Linn. svec. n.* 231. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 160. *Fl. Dan. t.* 17. *Wahlenb. lapp. n.* 124. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 150. 107. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 154.

Hab. locis humectatis graminosis ad latera et radices alpium altiorum a Jemtlandia usque ad districtum Fælles dictum prope Russiam frequenter.

Radix annua ut in omnibus sequentibus. Planta tota vix

digitum longa. Folia tam parva ut calyce vix latiora. Flores fere octo lineas longi, sed limbus corollae vix sesquilineam, pulcherrime azureus.

276. GENTIANA *serrata:* corolla imberbi hypocrateriformi serrata subquadrifida, pedunculis caule longioribus nudis quadrangulis, foliis sublinearibus. *Gunn. norv. n.* 819 *et* 733. *t.* 2. *f.* 3-5. ***Flor. Dan.*** *t.* 517. *Schultes syst.* 6. *p.* 176. *Zetterstedt resa* 2. *p.* 121.

G. detonsa *Rottboell act. hafn.* 10. *p.* 435. *t.* 1. *f.* 3. *Schultes syst.* 6. *p.* 176.

Hab. ad littora maris inferalpina Nordlandiæ raro, ut ad Skjärstad Saltensium et prope Tromsöe inter Storstensnes et Tönsnes, Finmarkiæ ad Talvig, nec non Norvegiæ ultimæ Russiæ adjacentis infra alpem Pasvig (*Deinböll*).

Caulis ipse (sine pedunculis) vix unquam digitalis longitudinis, sed pedunculi saepe plus quam digitales. Folia vix duas lineas lata. Flos ex longioribus hujus generis saepe plus quam unciam longus, sed longitudine valde variabilis utpote in ramis minoribus vix semiuncialis, violaceus; laciniis obtusis sine omnibus dentibus interjectis (itaque G. ciliari non affinis). Capsula longitudine corollae.

277. GENTIANA *involucrata:* corollis imberbibus infundibuliformibus acuminatissimis, floribus aggregatis involucro foliaceo ovato inclusis, caule tetragono basi ramoso. *Rottboell Act. Hafn.* 10. *p.* 434. *t.* 1. *f.* 2. *a. b. Wahlenb. lapp. n.* 123.

β. cærulescens: floribus bracteisque cærulescentibus. *Fl. Dan. t.* 344. *Zetterst. res.* 2. *p.* 130. 121. G. umbellata *Bieberst. cauc.* 3. *p.* 188.

Hab. in pratis depressis ad littora maris septentrionalis, Nordlandiæ passim, Finmarkiæ rarius, sed magis orientem versus præcipue *β* in districtu Fælles dicto cærulescens fit valdeque copiosa; etiam ad mare orientale nostrum lecta est extra Umeå (et ut fertur Gothlandiæ ad Siltö et Fröjel).

Planta plerumque spithamalis. Folia radicalia oblongata, sed caulina superiora fulcrantia plerumque quatuor lineas la-

ta, nervosa. Flores ex minoribus nunquam quatuor lineis longiores, albi, exsiccatione parum lutescentes (unde forsan G. aurea Linn. faun.)

278. GENTIANA *glacialis:* corollis fauce barbatis hypocrateriformibus (quadrifidis), calyce quadripartito: foliolis subæqualibus subovatis, pedunculis longissimis nudis. *Villars delph.* 2. *p.* 532. *Wahlenb. lapp. n.* 125. *Roem. syst.* 6. *p.* 170.
G. tenella *Flor. Dan. t.* 518.
Hab. locis humectatis declivibus juxta glacies perennes vel saltem in alpibus non procul ab iis sitis Lapponiæ Lulensis proximeque adjacentium regionum rarius.

Planta tota vix digitum alta, cujus tamen longe maxima pars efficitur pedunculo. Calycis foliola foliis herbae tum magnitudine cum figura subaequalia, patentia, ut tubus corollae omnino nudus sit. Corollae tubus calyce longior, circiter quatuor lineas longus; sed limbus brevissimus, vix plus quam lineam emetiens, saturate caeruleus.

279. GENTIANA *campestris:* corollis fauce barbatis hypocrateriformibus, calyce quadripartito: foliolis duobus oppositis maximis ovatis. *Linn. svec. n.* 230. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 168. *it. gothl. p.* 195. *Sv. Bot. t.* 278. *Flor. Dan. t.* 367. *Wahlenb. ups. n.* 168. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 97.
Hab. in pratis et pascuis elatis apricis provinciarum magis campestrium præcipue occidentalium usque ad Vestrogothiam frequentissime; sed Upsaliæ parcius et Dalecarliæ vix nisi in fodinis calcis transitionis copiose, nec ulterius septentrionem versus procedere videtur nisi in formationem transitionis Jemtlandiæ; optima ad Skinskatteberg Vestmanniæ.

Herba tota latior et brevior quam sequentis; floribus paucioribus, magis fastigiatis citiusque post solstitium deflorentibus. Calyx totus compressus et subalatus. Corollae quoque duplo latiores, violaceae: barba breviore, minus divisa.

280. GENTIANA *Amarella:* corollis fauce barbatis hypocrateriformibus; laciniis limbi lanceolatis acutis, calycibus æqualibus tubum corollæ æquantibus,

foliis lanceolatis. *Linn. svec. n.* 229. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 165. (adjuncta *G. uliginosa p.* 166). *Fl. Dan. t.* 328. *Wahlenb. lapp. n.* 126.

Hab. in pratis et pascuis præcipue subhumidis totius Sveciæ, Lapponia tantum superiore excepta, passim.

Planta haec potius quam praecedens ob saporem svecice *Ångsöta*, ob usum *Hållsgrås*, *Stynggrås*, *Steckgrås*, *Steckelgrås*. Folia radicalia spathulata, sed cetera angusta. Caulis compresso-tetragonus, ramuloso-virgatus; ramulis successive florescentibus usque in autumnum. Calyces interdum quadrifidi, sed teretiusculi: laciniis subæqualibus. Corollae violaceo-fuscescentes.

ORD. 2. DIGYNIA.

99. ASCLEPIAS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 429. *Juss. gen. p.* 164. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 170. *t.* 117.

Calyx minutus quinquefidus. Corolla rotata: laciniis obliquis. Nectarium urceolatum, introrsum subdivisum in processus quinque laciniis corollæ alternantes. Stamina apice capituliformia, infra apicem emittentia corpuscula pollinaria ceracea pendula nectario inclusa. Stigma magnum scutiforme, rima media divisum, stylos binos tegens. Fructus folliculi duo superi: seminibus comosis. — *Herbae foliis oppositis.* — *Ord. nat.* 20. *Contortae.*

281. ASCLEPIAS *Vincetoxicum:* nectario stigma æquante, umbellis proliferis, caule erecto, foliis ovatis acuminatis tenuissime ciliatis. *Linn. svec. n.* 212. *it. gothl. p.* 50-283. *Sv. Bot. t.* 249. *Fl. Dan. t.* 849. *Leche scan. p.* 31. *n.* 51. *Aspegr. bleking. p.* 20. *Carls. strengn. p.* 16. *Wahlenb. ups. n.* 166.

Vincetoxicum officinale *Moench. meth. p.* 317.

Cynanchum Vincetoxicum *Schultes syst.* 6. *p.* 102.

Hab. in petrarum rimis et campis glareosis Gothlandiæ Oelandiæque copiosissime, dein in rupibus magis occultis provinciarum orientalium maritimarum a Scania ad Uplandiam passim, postea autem occidentem versus non reperitur supra Hallandsväderö neque in Hallandia neque Bahusia nec in occidentalibus provinciis ullis.

Radix perennis, contra morsuram serpentum utilis credita, quare Finlandis *Ormstingsrot*. Herba Gothlandis *Tulkegrås*, Oelandis *Horskonung*, aliis raro *Rylgrås*, circiter sesquipedem alta. Pedunculi extra axillam folii egredientes, petiolo brevi sextuplo longiores; umbellis albis circa solstitium explicatis. Folliculi seminales fere bis unciam longi; seminibus brunneis, coma albissima.

100. HERNIARIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 434. Juss. gen. p. 99. Gærtn. fr. 3. p. 179. t. 213.

Calyx quinquepartitus, intus coloratus, persistens. Petala nulla nisi filamenta quinque sterilia calyce alternantia. Capsula supera, calyce tecta, minima, evalvis: semine unico nitido. — *Herbula foliis oppositis: stipulis interfoliaceis.* — *Ord. nat.* 30. *Holoraceae, sectio Illecebreae.*

282. HERNIARIA *glabra:* procumbens glabriuscula, foliis ovalibus, glomerulis multifloris: summis aphyllis. *Linn. svec. n.* 213. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 294. *it. oel. p.* 53. 72. *gothl. p.* 240. *Flor. Dan. t.* 529. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 53.

Hab. in campis collibusque arenosis exaridis provinciarum magis campestrium præcipue orientalium a Scania usque ad Vestrogothiam saltem formatione transitionis fundatam, Nericiam, Uplandiam, Dalecarliam planiorem usque ad Tuna et Svärdsjö, et dein per littorales oras Norrlandiæ usque ad Sundsvall Medelpadiæ.

Radix omnino perennis. Caules filiformes tenuissime puberuli, sed folia et calyces fere glaberrima. Stipulae interfoliaceae insignes albentes. Flores minuti, circa solstitium aperti, intus lutescentes. Capsula calyce inclusa vix semine papaveris major.

101. CHENOPODIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 435. Juss. gen. p. 95. Gærtn. fr. 1. p. 360. t. 75.

Calyx quinquepartitus. Corolla nulla. Semen unicum superum, orbiculare, horizontale vel depressum (disco suo inferiore calycis imæ parti insertum), calyce pentagono æquali subinclusum: embryone peripherico. *Herbae molles (Svecis Målla): foliis ramisque alter-*

nis, radice ut plurimum annua. Ord. nat. 30. *Holoraceae. — Subdivisiones:* 1) *flores ebracteati, semen pellicula sicca tectum* a) *foliis angulatis n.* 283-290. b) *foliis integris n.* 291. 292. 2) *floribus bracteatis, semen pellicula baccata tectum n.* 293. 3) *fructu obliquo n.* 294.

283. CHENOPODIUM *Bonus Henricus:* foliis triangulari-hastatis acutis integerrimis subtus pulverulentis, spica composita aphylla. *Linn. svec. n.* 214. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 252. *Flor. Dan. t.* 579.

Hab. juxta parietes, ruderata, vias, agros per provincias omnes australes usque ad Vermlandiam infimam, Vestmanniam et Helsingiam frequenter.

Radix sola in toto genere perennis, fusiformis, Svecis *Mjölkrot* vel *Lungrot.* Herba quoque insignis, spicam elongatam apice nutantem gerens, svecice *Stolt Henrik* vel *God Henrik.* Flores glomerati sessiles explicantur initio aestatis, inconspicui virescentes ut in omnibus sequentibus.

284. CHENOPODIUM *urbicum:* foliis triangularibus grosse dentatis acutiusculis, spicis confertis strictissimis cauli adpressis subebracteatis. *Linn. svec. n.* 215. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 252. *Sv. Bot. t.* 459. *Fl. Dan. t.* 1148.

Hab. ad urbes pagosque majores præcipue provinciarum magis littoralium a Scania ad Bahusiam et Uplandiam frequenter.

Herba saepius bipedalis, stricta, sursum angustata, pallidius virens; foliis inferne satis magnis patentibus, sed spicis valde erectis parvifloris. Floret ad messem et serius ut pleraque sequentia.

285. CHENOPODIUM *murale:* foliis ovatis acutis grosse dentatis subpulverulentis, racemis cymosis subebracteatis axillaribus terminalibusque, caule ramoso patulo. *Linn. svec. n.* 216. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 255. *Gærtn. fr. l. c.* (Chen. rubrum). *Engl. Bot.* 24. *t.* 1722. *Fries. halland. p.* 49. *Aspegren bleking. p.* 20. *Leche scan. p.* 4. *n.* 16.

Hab. in ruderatis et ad plateas urbium pagorumque Scaniæ magis occidentalis inde ab Ystad præcipue

inter Lund, Varpinge et Landskrona, immo ad Helsingborg usque frequentissimum, ut etiam Hallandiæ superioris ad Alafors etc., Blekingiæ rarius.

Folia mense Julii satis nitida fere ut in Ch. rubro, sed rubescunt nunquam, verum e contrario versus autumnum opaca immo pulverulenta fiunt. Inflorescentia etiam hinc inde rubicunda propiam efficit speciem, quamquam seminibus lenticularibus obtusis Ch. viridi utique valde affinem (tamen cum prominentia annulari circa stylum).

286. CHENOPODIUM *rubrum:* foliis ovato-rhomboideis laciniato-dentatis nitidis, spicis erectis compositis; spiculis conglomeratis foliolosis, seminibus ovatis acutis. *Linn. svec. n.* 217. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 253. *it. scan. p.* 434. *Flor. Dan. t.* 1149. *Wahlb. gothob. p.* 30. *Wahlenb. ups. n.* 171. *Næzén in Fant diss. de Ulricehamn p.* 30.

Hab. ad plateas et sæpes urbium littoralium et maxime campestrium a Scania ad Bahusiam et Upsaliam passim.

Herba tota eximie succosa et crassiuscula, prae ceteris svecice *Svinmålla*, obscure viridis, sed glaberrima subnitida: valde foliosa etiam superne. Flores serius usque in autumnum, spicis demum eximie rubentibus fere Amaranthi. Semina in toto genere minima fere ut Papaveris, singulari modo angustata speciem valde diversam confirmant.

287. CHENOPODIUM *album:* foliis rhomboideo-ovatis erosis; summis oblongatis integerrimis, racemis pulverulentis conglomeratis. *Linn. svec. n.* 218. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 257. *it. scan. p.* 147. *Wahlenb. lapp. n.* 122.

β. virescens. Ch. viride *Sv. Bot. t.* 411. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 178.

Hab. locis cultis totius Sveciæ, alpibus tantum exceptis, frequenter.

Valde variabilis species praecipue forma foliorum et statura herbae, interdum ad praecedentem accedens; sed glomeruli semper subrotundi pulvere albicante tecti, unde etiam saepius svecice *Mjölgrås* vel *Melre.*

288. CHENOPODIUM *viride:* foliis rhomboideis dentato-sinuatis; summis lanceolatis, ramis elongatis excurvis: glomerulis secundis. *Linn. svec. n.* 219. *spec. pl. ed. Willd.* 1. *p.* 1303. *it. scan. p.* 177. *Fl. Dan. t.* 1150. *Wahlenb. ups. n.* 174.

Hab. in hortis saltem Upsaliæ parcius.

Praecedenti forsan nimium affine, sed inflorescentia fere sequentis et semina majora, color obscurius viridis.

289. CHENOPODIUM *hybridum:* foliis cordatis acuminatis angulato-dentatis, racemis cymosis divaricatis nudis. *Linn. svec. n.* 220. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 259. *it. scan. p.* 95. *Engl. Bot.* 27. *t.* 1919. *Wahlenb. ups. n.* 175.

Hab. in hortis nemorosis inter olera a Scania ad Vermlandiam inferiorem et Upsaliam passim copiose.

Herba major et laetius viridis quam reliquorum, tota glaberrima; foliis interdum palmam latis, tenuibus, fere Aceris vel Daturae. Semina quoque in cymis latis majora, eximie lenticularia.

290. CHENOPODIUM *glaucum:* foliis (omnibus) ovato-oblongis repandis subtus pulverulento-glaucis, spicis racemosis glomeratis nudis. *Linn. svec. n.* 221. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 261. *Flor. Dan. t.* 1151. *Næzén in Fant diss. de Ulricæhamn. p.* 30.

Hab. ad plateas, sæpes etc. locis humidioribus præcipue urinosis urbium littoralium et maxime campestrium a Scania ad Bahusiam et Upsaliam passim; ad Ulricæhamn Vestrogothiæ.

Herba non parum decumbens; caule succoso, molli, rubrolineato, demumque toto rubente una cum venis foliorum in pagina inferiore glauco-albicante valde insignibus.

291. CHENOPODIUM *Vulvaria:* foliis integerrimis rhombeo-ovatis pulverulentis, floribus conglomeratis axillaribus, caule prostrato. *Linn. svec. n.* 222. *it. scan. p.* 264. *Flor. Dan. t.* 1152. *Leche scan. p.* 4. *n.* 17. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 214. Ch. foetidum *Schultes syst.* 6. *p.* 262.

Hab. ad plateas sicciores et in ambulacris hortorum Scaniæ passim ex. gr. Ystad et Lund; Gothlandiæ in Wisby, nec non Upsaliæ.

Herba valde inconspicua tota albescens, foliis ungve digiti minimi vix unquam majoribus; sed foetore suo maxime singularis svecice *Ståggan.*

292. CHENOPODIUM *polyspermum:* foliis integerrimis ovato-oblongis obtusis mucronulatis, racemis paniculatis nudis axillaribus, caule decumbente. *Linn. svec. n.* 223. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 263. *Fl. Dan. t.* 1153.

β. foliis acutioribus. Ch. acutifolium. *Smith comp.* 1818. *p.* 42. *Engl. Bot.* 21. *t.* 1481.

Hab. in hortis præcipue desertis subhumidis et ad molendinas provinciarum maxime campestrium a Scania ad Upsaliam et Bahusiam passim; *β* in umbrosis præcipue ad lacus majores ut Mäleri copiose.

Herba late decumbens, saepe racemos solos erigens, obscure virens vel aliquantum rubens, tota mitis et inodora. *β* paullo erectior, laetius viridis et mollior.

293. CHENOPODIUM *maritimum:* foliis subulatis semiteretibus, floribus axillaribus glomeratis, caulibus subdiffusis. *Linn. svec. n.* 224. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 272. *Flor. Dan. t.* 489. *Kalm bohusl. p.* 89. *Wahlb. gothob. p.* 32. (Salsola) *Fries halland. p.* 49. *Leche scan. p.* 23 *n.* 13. *Ahlquist Vet. Ac. H.* 1821. *p.* 296. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 215.

Hab. in littoribus exterioribus maxime salsis Bahusiæ et Hallandiæ superioris frequenter, Scaniæ occidentalis ab Helsingborg usque ad Skanör copiose, sed dein non nisi in Oelandiæ exterioris angulo meridionali ex. gr. Ottenby schäfferiäng, et Gothlandiæ ora meridionali-occidentali ex. gr. Kandarfve-strand paroeciæ Sproge.

Folia semper glauca, succulenta, filo parum crassiora. Alias binae formae hujus speciei occurrunt: altera annua tota mollis exsiccatione nigrescens; altera biennis basi lignosa, saepe pedem longa. Semina epidermide baccata rubra, magnitudine fere seminis cannabini.

294. CHENOPODIUM *hirsutum:* foliis linearibus semiteretibus obtusiusculis, floribus geminis axillaribus hirsutis; demum fructiferis reflexis obliquis. *Linn. spec. pl. ed.* 1. *p.* 221. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 268. *Bieberst. cauc. I. p.* 183. *III. p.* 177.

Salsola hirsuta *Linn. spec. ed.* 2. *p.* 323. *ed. Willd.* *I. p.* 1313. *Hornem. plant. ed.* 3. *p.* 293. *Fl. Dan. t.* 187.

Hab. in prato illo maxime limoso marino, Ottenby schäfferiäng, ad latus exterius promontorii meridionalis Oelandiæ rarius (*Rosén*).

Radix annua, longe descendens, ipsâ herbâ vix brevior. Planta ipsa circiter spithamea; ramis numerosis, sed fere semper simplicibus spicas referentibus propemodum ut in Salicornia. Folia caulina fere unciam longa; sed bracteantia fere triplo breviora, planiora, eximie carinata. Fructus in rachidis nodis ita inseruntur, ut rachis triquetra fiat simulque spiraliter torta. Calyces fructiferi ad utrumque latus reflexi, pentagoni, sed oblongati vel potius ovati; extremitate angustiore deorsum versa. Semen embryonem circularem non habet ut in praecedentibus, sed conduplicatum: apicibus cotyledonum et radicula parallelis, finem acutiorem seminis, calycis extremitate inferiore correspondentem, constituentibus. Est itaque planta potius proprii generis.

102. SALSOLA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 437. *Juss. p.* 95. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 359. *t* 75.

Calyx quinquefidus. Corolla nulla. Semen superum obconicum embryone elongate spirali impletum, calycis grandefacti laminâ interiore inclusum, exteriore patente coronatum. — *Herba rigida pungens, foliis ramisque omnibus alternis* (*nisi radicalibus*), *floribus axillaribus. Ord. nat.* 30. *Holoraceae.*

295. SALSOLA *kali:* calycibus scariosis explanatis coloratis solitariis, foliis subulatis mucronato-spinosis, caule herbaceo patulo hirto. *Linn. svec. n.* 225. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 223. *it. scan. p.* 126. 199. *etc. oel. p.* 151. *Sv. Bot. t.* 471. *Flor. Dan. t.* 818. *Wahlb. gothob. p.* 32.

Hab. in littoribus maris utriusque a Bahusia ad Scaniam et exinde per Gothlandiam et Oelandiam ad Sudermanniam frequenter.

Radix annua. Caules ramique inferne saepius lignescentes, plerumque decumbentes, longitudine varii, interdum

bipedales. Folia ad basin marginibus membranaceis subamplectentia; costa dorsali in spinam excurrente. Calyces fructificantes cum membrana marginali dilute rosea duas lineas lati.

103. ULMUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 443. Juss. gen. p. 448. Gærtn. fr. 1. p. 224. t. 49.

Calyx urceolatus, dentatus, coloratus. Corolla nulla. Capsula supera, suborbiculata vel ala membranacea undique circumdata: utriculo medio monospermo: semine lenticulari. — *Arbores floribus fasciculatis, e gemma propria ante frondescentiam erumpentibus, staminibus numero variis; foliis primum conduplicatis simulque plicatulis. Ord. nat. 47. Amentaceæ, ad 46 Scabridas tamen revergens.*

296. ULMUS *campestris:* foliis duplicato-serratis basi inæqualibus, floribus subsessilibus glomeratis hexandris, fructibus glabris. *Linn. svec. n.* 226. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 298. *it. vestrog. p.* 23. 66. 84. *oel. p.* 61. *gothl. p.* 222. *Sv. Bot. t.* 13. *Samz. neric. p.* 28. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 217. *Hartm. ib.* 1814. *p.* 97. *Ahlquist ib.* 1821. *p.* 302. *Hagstr. jemtl. p.* 50.

β. ramulis suberosis. *Fries nov. p.* 68.

Hab. in pratis et nemoribus per provincias campestres præcipue littorales a Scania ad Bahusiam, Vermlandiam tantum infimam et Gestriciam frequenter; ceterum in formatione transitionis Vestrogothiæ et Nericiæ quoque copiose, etiam in ejusdem indolis terra Dalecarliæ ad Gulleråsen, et Jemtlandiæ rarissime; β Oelandiæ mediæ ad Brostorp etc.

Arbor mediæ altitudinis Svecis ubique *Alm* dicta; ramulis hirtellis. Folia demum insigniter scabra. Flores rubentes: laciniis subciliatis. Fructus ovales, apice inter stigmata tantum emarginati.

297. ULMUS *effusa:* foliis duplicato-serratis basi inæqualibus, floribus pedunculatis subeffusis suboctandris, fructibus margine ciliatis. *Roem. syst.* 6. *p.* 300. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 302. *Wahlenb. ibid. p.* 318.

U. campestris *Fl. Dan. t.* 632? *Hornem. plant. ed.* 3. *p.* 295.
U. montana *Smith Engl. Bot.* 27. *t.* 1887.
U. octandra *Schkuhr handb. p.* 178. *t.* 67.
Hab. in nemoribus Oelandiæ mediæ magis occidentalis ad Högsrum, Rönnerum, Brostorp, Gillsätra etc. passim.

Incolis dicitur *Vresalm* ob lignum magis tortuosum tenax. Folia vix scabra, sed subtus pubescentia, supra glabriuscula. Florum pedunculi vix unciam longi, sed fructuum paullo longiores. Fructus magis ovati et fere usque ad utriculum ipsum bifidi. Et haec apud nos minus differt a praecedente quam apud exteros.

104. HYDROCOTYLE.

Linn. gen. ed. Schr. n. 457. Juss. gen. p. 251. Gærtn. fr. 1. p. 95. t. 22.

Umbella simplex pedicellata sæpius prolifera. Petala apice integra, rectiuscula. Fructus Biscutellæ-formis: commissura seminibus planis evittatis maxime contraria. — *Herbula foliis subrotundis. Ord. nat.* 15. *Umbellatæ uti omnia genera sequentia Digyniæ.*

298. HYDROCOTYLE *vulgaris:* foliis peltatis sublobato-crenatis, umbellis capitatis proliferisve subquinquefloris. *Linn. svec. n.* 234. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 344. *it. gothl. p.* 225. 233. 316. *oel. p.* 36. *Rogberg smol. p.* 22. *Flor. Dan. t.* 90. *Sv. Bot. t.* 617. *Leche scan. p.* 23. *n.* 15. *Fries halland. p.* 51. *Wahlb. gothob. p.* 32. *Aspegren blek. p.* 21.
Hab. in ripis hyeme inundatis lacuum et paludum magis sylvestrium Gothlandiæ ubique, Oelandiæ passim, Scaniæ ad Simontorp, Toppeladugård, St. Roslätt etc., Blekingiæ, Smolandiæ meridionalis usque ad Femsjö, ad Stenbrohult et Kalmar (quousque Fagus procedit), Hallandiæ passim usque ad Götheborg, et Vestrogothiæ in insula lacus Veneri Thorsö ad Foglöbro.

Radix perennis, repens, tota filiformis, ex articulo quocunque radiculas, duos petiolos et pedunculum unum plerumque emittens, ita ut tantum folia ipsa et flores lucem conspiciant. Folia plerumque pollicem lata, nitida, ob formam

Gothlandis *Spikblad*. Umbellae fere semper bis vel ter proliferae ut pedunculus verticillatus fiat: verticillis inferioribus seminiferis, superioribus florentibus. Petala dilutissime rosea. Fructus etiamsi planissimus parum ultra lineam latus.

105. ERYNGIUM.

Linn gen. ed. Schr. n. 456. Juss. gen. p. 251. Gærtn. fr. 1. p. 77. t. 20.

Umbella simplex capitata; involucro polyphyllo; receptaculo communi paleaceo. Petala inflexo-duplicata: lacinula truncata. Fructus calycis foliolis coronatus, cortice fungoso præcipue marginali obductus, compressus; commissura seminibus evittatis planiusculis nunquam discedentibus parallela. — *Folia margine spinosa.*

299. ERYNGIUM *maritimum:* foliis radicalibus venosis subrotundis dentato-spinosis; superioribus lobatis amplexicaulibus pungentibus, involucris capitula ovata superantibus, paleis tricuspidatis, caule superne ramoso. *Linn. svec. n.* 233. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 522. *it. scan. p.* 126. *oel. p.* 151. *Flor. Dan. t.* 875. *Leche scan. p.* 23. *n.* 14. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 215. *Fries halland. p.* 50. *Osbeck Götheb. handl.* 4. *p.* 12. *Wahlb. gothob. p.* 32. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 313.

Hab. in arena littorali, e lapide arenario contrito nuper orta, Sveciæ meridionalis passim, ut Scaniæ ad Hvitamölla, Kivik, inprimis Cimbrishamn, Ystad, Lomma et Helsingborg, Oelandiæ ad Byerum paroeciæ Böda, Gothlandiæ rarius ad Irevik, Hallandiæ quoque rarius, Bahusiæ meridionalis ad Askim et in insula Vrångö.

Radix perennis, alte descendens, digitum minorem crassa, albescens, simul cum planta svecice *Manskraft*. Caulis raro plusquam pedalis, sed interdum ramosissimus, rigidus. Folia juniora praecipue radicalia livido-virentia, sed quo adultiora et superiora eo magis cyaneum colorem induunt ut involucra ipsique flores, exceptis marginibus spinis et antheris magis albescentibus. Floret seriore aestate. Fructus major quam in alia planta Umbellata nostra, fere tres lineas latus.

106. SANICULA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 458. Hoffm. umb. 1. p. XXVI. et 65. t. 1. f. 1. et t. 1 B. f. 25.

Umbella universalis incompleta, involucro subdiphyllo subpinnatifido; partialis capitata involucello polyphyllo. Perianthium persistens. Petala basi erecta, æqualia, dein valde inflexa, apice bidentata. Semina ovata, solida, aculeolis hamatis tecta. — *Herba foliis radiatis.*

500. SANICULA *europæa:* foliis inferioribus palmatis (lobis trifidis dentatis), caulino unico, flosculis omnibus sessilibus. *Linn. svec. n.* 235. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 559. *it. oel. p.* 62. 57. 106. 115. *scan. p.* 129. *vestgoth. p.* 23. 27. *Vet. Ac. Handl.* 1741. *p.* 83. *Sv. Bot. t.* 245. *Flor. Dan. t.* 283. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 80. *Wahlenb. ups. n.* 180. *Carls. strengn. p.* 17.

Hab. in lucis umbrosissimis præcipue fagineis provinciarum magis orientalium et littoralium frequenter, ut Scaniæ, Blekingiæ, Gothlandiæ, Oelandiæ et Roslagiæ usque ad Gevaliam copiose; nec non in regionibus formatione transitionis fundatis Vestrogothiæ et Ostrogothiæ passim, sed ad Mælerum versus Upsaliam et Stregnesiam rarius; nec his locis magis occidentem et septentrionem versus.

Radix perennis multiceps. Herbae nomen svecice *Sårlåka.* Folia pleraque radicalia nitida. Caulis plerumque pedalis, saepe trifidus; umbella triradiata. Flores albi ad solstitium aperti, plerique masculi. Semina ex majoribus, semine Cannabis vix minora.

107. BUPLEVRUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 460. Hoffm. umb. 1. p. XXIV. 112. t. 1 A. fig. 2. Gærtn. fr. 1. p. 97. t. 22.

Umbella vix nisi partialis involucellis subpentaphyllis. Petala integra, incurva (lutea). Fructus commissura seminibus subteretibus angulatis non coronatis contraria. — *Folia indivisa.*

501. BUPLEVRUM *tenuissimum:* umbellis simplicibus axillaribus subtrifloris involucro pentaphyllo longiore inclusis, seminibus sessilibus subglobosis muricatis. *Linn. spec. pl. ed.* 2. *p.* 343. *Fl. Dan. t.* 1090. *Sv. Bot. t.* 618. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII.*

p. 215. 235. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 299. *Aspegren bleking. p.* 23. *Fries nov. p.* 49.
Odontites tenuissima *Schultes syst.* 6. *p.* 582
Hab. in littoribus apricis ad oram meridionali-occidentalem Gothlandiæ in paroecia Sanda, ad Långstitestrand paroeciæ Sproge, et in promontorio Näsudden; ut etiam Oelandiæ orientalis ad pagum Husvalla paroeciæ Persnäs, Källa etc., Blekingiæ raro, nec non Scaniæ occidentalis ad Malmö multis locis, ad Landskrona, Trolleberg, unde et in petris formationis transitionis ad Fogelsång.

Radix annua. Caules plures, ramosi, subdecumbentes, spithamam et ultra longi, vix filo crassiores. Folia linearia, parum plusquam lineam lata. Color plantae præcipue seminum evidenter aeruginosus. Flores luteoli, serotini.

108. TORILIS.

Gærtn. fr. 1. *p.* 82. *t.* 20. *Hoffm. umb.* 1. *p.* XXVI. *et* 49. *t.* 1. *f.* 18. *et* 1 B *f.* 25.

Umbella utraque multiradiata; involucro utroque polyphyllo adpresso: foliolis indivisis. Disci contracti flosculi abortientes. Perianthium persistens. Petala strigosa, extrorsum subradiantia, obcordata: apiculo brevi. Semina oblongata, quinquenervia: valleculis univittatis hispidis.

302. TORILIS *Anthriscus*: scabra, caule erecto ramoso, foliis bipinnatis: foliolis lanceolatis inciso-serratis; terminali elongato, involucris setaceis. *Roem. syst.* 6. *p.* 482. *Wahlenb. ups. n.* 181. *Wahlb. gothob. p.* 32.
Tordylium Anthriscus *Linn. svec. n.* 236. *it. gothl. p.* 225. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218. *Næzén in Fant diss. de Ulricehamn p.* 30.
Caucalis Anthriscus *Flor. Dan.* 6. *t.* 919. *Fries halland. p.* 51.
Hab. in ruderatis, ad vias etc. per regiones maxime campestres a Scania et Gothlandia ad Vestrogothiam et Uplandiam passim; sed in maxime occidentalibus provinciis Hallandiæ et Bahusiæ non nisi ad littora maris eaque demum septentrionem versus extima.

Radix plerumque biennis. Herba circiter sesquipedalis,

nervosa, tota scabra: setulis deorsum adpressis. Umbellularum pedicelli ipsis flosculis non longiores. Petala aestivalia, initio cum partibus adjacentibus rubentia, quare svecice *Rödfloka.* Seminum setulae muricatae.

109. DAUCUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 466. Hoffm. umb. 1. p. XXVI et 61. t. 1. f. 10. et 1 B. f. 26.

Umbella utraque multiradiata; involucro utroque polyphyllo: universali foliolis pinnatifidis. Disci demum concavo-contracti flosculi abortientes. Perianthium subintegrum. Petala inæqualiter biloba. Semina ovalia, quadrialata: alis intus vittatis, in aculeos glochidatos divisis: nervis interjacentibus divergenter setulosis.

503. DAUCUS *Carota:* hispidus, foliis opacis tripinnatis: foliolis pinnatifidis; laciniis lanceolatis mucronatis, involucris umbellam subæquantibus, aculeis fructus latitudinem ipsius æquantibus rectis. *Linn. svec. n.* 237. *et p.* 463. (Caucalis) *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 475. *it. scan. p.* 264. *gothl. p.* 273. 289. *Vet. Ac. Handl.* 1741. *p.* 189. (*Sv. Bot. t.* 104. *culta*). *Fl. Dan. t.* 723. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 122. *Videgren östg. p.* 28.

Hab. ad agros locis apricis in regionibus maxime campestribus præcipue orientalibus ut: Scaniæ adjacentisque Blekingiæ, Gothlandiæ, Oelandiæ, Vestrogothiæ ad Gökhem, Ostrogothiæ versus Omberg, Uplandiæ prope Upsaliam multis locis frequentissime.

Radix biennis, alba, non carnosa, Hallandis *Barkenrötter.* Caulis circiter sesquipedalis, divergenter albo-pilosus. Foliorum laciniae linea angustiores. Umbellae ad messem Secalis albide florent, saepe palmam latae, dein contracto-concavae, unde etiam Svecis *Fogelbo.*

110. CONIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 469. Hoffm. umb. 1. p. XXIV. et 99. t. 1. f. 3. 1 B. f. 13.

Umbella utraque multiradiata. Involucrum universale subpentaphyllum reflexum; partiale triphyllum, extrorsum vergens, connatum. Perianthium subnullum. Petala æqualia, emarginata: apiculo inflexo obtuso.

Semina subglobosa, commissuræ contraria, evittata: costis ante maturitatem undulatis, demum nodosis.

504. CONIUM *maculatum:* caule glaberrimo maculato, foliis tripinnatis; foliolis pinnatifidis; lacinulis lanceolatis subintegris, involucellis umbellula brevioribus. *Linn. svec. n.* 258. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 545. *it. vestgoth. p.* 159. *scan. p.* 200. 422. *gothl. p.* 164. *am. ac.* 8. *p.* 35 *Sv. Bot. t.* 226. *Jacqu. austr. t.* 156. *Wahlb. gothob. p.* 55. *Fries halland. p.* 51. *Leche scan. p.* 55. *n.* 45. (Cicuta). *Carls. strengn. p.* 17. *Wahlenb. ups. n.* 183. *Samz. neric. p.* 28. *Aspegren bleking. p.* 22.

Hab. in agris pingvioribus et ruderatis provinciarum littoralium, ut Bahusiæ, Hallandiæ, Scaniæ præcipue ad Malmogiam, Calmariæ, Gothlandiæ ad Wisby, Sudermanniæ; etiam circa lacum Mæleri prope Strengnes et Upsala frequenter, usque ad Nericiam.

Radix biennis. Caulis saepe quadripedalis, eximie fusco-maculatus et punctatus. Umbellae circiter 13-radiatae, vix ultra tres uncias latae, per partem priorem aestatis florentes, albidae. Ceterum fructu et odore viroso optime dignoscitur.

111. SELINUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 470. Hoffm. umb. 1. p. XXVIII. et 150. t. 1. f. 16.

Umbella utraque multiradiata. Involucrum universale utplurimum, partiale semper polyphyllum. Perianthium nullum. Petala subæqualia erecta, obcordata. Semina plano-lenticularia, commissuræ parallela, membranaceo-marginata, valleculis univittatis; dorso trinervato (vel jugis totidem acutis in Carvifolia et n. 507). — *Herbæ foliola subfiliformia.*

505. SELINUM *Oreoselinum:* caule tereti striato, foliis tripinnatis divaricatis; foliolis remotis inciso-pinnatifidis nitidis, involucris reflexis. *Linn. svec. ed.* 1. *n.* 228. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 557. *it. scan. p.* 154. 147. 164. 256. 278. *Leche scan. p.* 5. *n.* 19. *Vet. Ac. Handl.* 1744. *p.* 267. *Ahlqu. ib.* 1821. *p.* 301.

Athamanta Oreoselinum *Linn. svec. ed.* 2. *n.* 241. *Jacqu. austr.* 168.

Oreoselinum legitimum *Bieberst. cauc.* 3. *p.* 210.

Hab. in campis collibusque arenosis Scaniæ campestris orientalis usque ad Ystad et Weberöd passim, præcipue in Tjörndalalund et ad Cimbrishamn copiosissime; etiam Oelandiæ mediæ ad Sandby copiose.

Radix biennis subfusiformis. Caulis inferne rubicundior quam in sequentibus, bipedalis. Folia in divaricationibus stipulata [!]; vaginâ caulem amplectentia. Umbella circiter viginti-radiata. Flores semper albidi. Petala lacinula emarginata! Semina fere sequentis, tantum paullo majora et rubro-lineata. Odor plantae magis daucinus, unde nonnullis svecice *Vill-morot.*

306. SELINUM *palustre:* caule subangulato, petiolis laxe vaginantibus, foliis ternato-supradecompositis; foliolis opposite pedicellatis pinnatifidis: lacinulis lanceolatis mucronulatis, involucris sublanceolatis. *Linn. svec. n.* 239. *it. scan. p* 331. *Sv. Bot. t.* 380. *Fl. Dan. t.* 257 *et* 412. *Wahlenb. lapp. n.* 128.

Thysselinum palustre *Schultes syst.* 6. *p.* 463.

Hab. in paludibus sylvaticis et pratis adjacentibus totius Sveciæ usque ad fines ultimas prope mare septentrionale frequenter.

Radix perennis, ob acredinem Svecis *Finsk Ingefåra*, aliis ob locum *Mossrot*, Nericiis ob lactescentiam *Mjölkrot.* Caulis bipedalis et ultra, angulatus quidem, sed obtusius. Folia vaginis magnis coloratis caulem ambiunt; foliolis saepe unciam longis. Flores sub foenisecio albi; petalis apice tantum inflexo.

307. SELINUM *lineare:* caule tereti striato, petiolorum vaginis cylindricis superne membranaceo-auriculatis, foliis bipinnatis: pinnulis subsessilibus pinnatifidis linearibus, involucro polyphyllo setaceo. *Schum. sæl.* 1. *p.* 95. *Flor. Dan. t.* 1530. *Hornem. plant. ed.* 3. *p.* 314. *Ahlquist Vet. Ac. H.* 1821. *p.* 301.

S. dimidiatum *Decand. fl. fr. n.* 3492? (conf. suppl. p. 503).

Seseli dubium *Schultes syst. veg.* 6. *p.* 399.

Hab. in fruticetis elevatis Oelandiæ a Borgholm ad Ottenby usque passim.

Radix annua vel semibiennis esse videtur. Planta tota stricta, angusta, simplicissima vix plusquam tres umbellas gerens, sesquipedalis. Petiolorum vaginae saepius bipollicaris longitudinis, caulem bene involventes, et ad pinnas infimas subsessiles fere pertingentes. Pinnularum ultimae laciniae petiolo non latiores. Florescentia serotina. Semina fere ut in sequenti (Carvifolia), sed jugis minus acutis. — Itaque non nisi habitu ad Sescli annuum accedit.

308. SELINUM *Carvifolia:* caule acutangulo subalato, petiolis evaginatis, foliis triplicato-pinnatis; foliolis pinnatifidis; lacinulis lanceolatis apice calloso-mucronulatis, involucris subtriphyllis deciduis. *Linn. spec. pl. ed. Willden.* 1. *p.* 1398. *it. scan. p.* 304. *mant. p.* 353. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 89. *t.* 21. *Flor. Dan. t.* 667. *Jacqu. austr. t.* 16. *Aspegren bleking. p.* 22. *Fischerström mål. p.* 287.

Angelica Carvifolia *Schultes syst.* 6. *p.* 606.

Hab. locis paullo declivibus montanis in regionibus Quercu præditis præcipue Uplandiæ, Ostrogothiæ, Bahusiæ, Hallandiæ, Scaniæ sylvestris, Blekingiæ passim, Oelandiæ saltem ad Färjestaden.

Radix perennis. Caulis vix sesquipedalis, firmus strictusque, et quidem ob angulos maxime prominentes extrorsum omnino membranaceos diaphanosque. Folia itaque etiam tantum uni lateri caulis adfiguntur; foliola brevia ungve minore non longiora, albo-mucronata. Flores post foenisecium; petalis albis, magis inflexis.

112. ATHAMANTA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 471. *Juss. gen. p.* 248.

Umbella utraque multiradiata densa; involucris utrisque polyphyllis adpressis. Perianthium obsoletum. Petala æqualia obcordata: apiculo uncinato. Semina ovata, gibba, asperula, quinquecostata: valleculis univittatis: vittis late lanceolatis.

309. ATHAMANTA *Libanotis:* caule sulcato, foliis bipinnatifidis planis, foliolis incisis; infimis decussatis; laciniis lanceolatis. *Linn. svec. n.* 240 *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 488. *n.* 2. *α it. gothl. p.* 105. 115. 289.

Flor. Dan. t. 754. *Jacqu. austr. t.* 392. *Ahlquist runst. p.* 12. *Carls. strengn. p.* 17. *Wahlenb. ups. n.* 184. (*Hisinger norr. p.* 38).

Hab. in collibus pratorum eximie elevatis aridis regionum campestrium provinciarum mediarum magis orientalium a Gothlandia et Oelandia per Ostrogothiam, ad Vestrogothiam ex. gr. Varnhem, et Uplandiam usque prope Upsala frequenter, (sed præterea non antequam in insulis Norvegiæ australioris).

Radix perennis, superne setosa, Ostrogothis *Såfferot.* Planta praesertim superne non parum puberulo-canescens, plerumque bipedalis, stricta. Foliorum pinnae cuneatae, incisae. Umbellae totae albidae, post solstitium explicatae. Semina seminibus carvi breviora, aromatica.

113. PEUCEDANUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 472. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 88. *t.* 21.

Umbella universalis tenuis, inæqualis, circiter octoradiata; involucro univ. submonophyllo; partiali polyphyllo. Petala lutea æqualia incurva apice integra. Semina planiuscula commissuræ parallela, ovalia, marginata, quinquenervia, evittata.

310. PEUCEDANUM *Silaus:* caule angulato, foliis supradecompositis: foliolis pinnatifidis; laciniis oppositis lanceolatis nervosis subcanaliculatis cuspidatis. *Linn. svec. ed. Willd.* 1. *p.* 1406. *Jacqu. austr. t.* 15. *Fries nov. p.* 111. *phys. sällsk. årsber.* 1823. *p.* 94. *Retz. diss. fl. scand. suppl. p.* 6. Ligusticum Silaus *Link. hort. ber.* 1. *p.* 275. Cnidium Silaus *Schultes syst.* 6. *p.* 416.

Hab. in pratis humidis nemorosis maritimis ad oram maxime meridionalem mediam Scaniæ prope Hörtemöila vel in Hörteskog copiose, ad Almaröd parcius.

Radix perennis, fusiformis, ramosa, nigra. Planta tota glaberrima, habitus Selini, sed folia regulariter pectinata et petala luteola arcuatim incurvata, nec non odor seminaque potius Ligustici. Ceterum planta gracilescens saepe quadripedalis; umbellis vix uncia latioribus; radiis valde inaequalis longitudinis, nonnullis dimidio brevioribus.

114. LASERPITIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 479. Juss. gen. p. 247. Gærtn. fr. 2. p. 31. t. 85.

Umbella utraque multiradiata; involucris polyphyllis: Perianthium subquinquedentatum. Petala æqualia obcordata. Semen quodcunque quadrialatum: alis intus univittatis; commissura seminibus parallela.

511. LASERPITIUM *latifolium:* foliis bipinnatis glaberrimis subcoriaceis; foliolis oblique cordatis mucronato-dentatis, alis seminum crispulis. *Linn. svec. n.* 242. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 616. *it. gothl. p.* 47. 56. 81. 20. *Flor. Dan.* 9. *t* 1513. *Jacqu. austr. t.* 216. opt. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 26.

Hab. ad radices rupium locis siccioribus soli expositis provinciarum orientalium a Scania ex. gr. Wemmerlöf usque ad Gestriciam frequenter; versus occidentem vero tam rarescit, ut Vestrogothiæ non ultra Varnhem infra Billingen et Smolandiæ non ultra Berg repertum sit, ac dein omnino desideretur.

Radix perennis, albicans, pollice saepe crassior, unde nomen svecicum *Spenört*, aliis *Tapsan*. Herba quoque ex maximis nostrarum umbellatarum, quadripedalis et ultra, glaberrima, non parum glaucescens. Folia vaginis inflatis amplectentia, subbiternata; foliolis bis pollicem latis. Umbellae palma duplo latiores, albae, ad foenisecium florentes.

115. HERACLEUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 477. Hoffm. umb. 1. p. XXVII. 129. t. 1. f. 11.

Umbella utraque multiradiata. Involucrum univ. caducum, partiale polyphyllum. Perianthium subintegrum. Petala inæqualia: interiora inflexo-emarginata, exteriora bifurca. Semina plana, commissuræ parallela, marginata; valleculis univittatis: vittis duabus commissuralibus clavulatis, apice conjugatis.

512. HERACLEUM *Sphondylium:* foliis pinnatis bijugis dentatis scabro-hirsutis; foliolis lateralibus sinuatis; extremo trilobo acutiusculo, floribus albidis subradiantibus, seminibus glabris. *Linn. svec. n.* 243. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 572. *Sv. Bot. t.* 363. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 35. *Hartm. ib.* 1814. *p.* 97.

β. angustifolium: foliolis pinnatifidis; laciniis elongatis linearibus, corollis subuniformibus (albidis). *Linn. svec. l. c. syst. ed. Roem. l. c. Smith compend.* 1818. *p.* 46. *engl fl.* 2. *p.* 102.

Hab. in pratis et ad agrorum margines per maximam partem Sveciæ a Scania ad Bahusiam, Dalecarliam præcipue formationis transitionis et Angermanniam ultra Skulskogen nec non Jemtlandiam; sed in regionibus intimis ferrimontanis ex. gr. Vermlandiæ omnino desideratur. β in regionibus maxime campestribus ex. gr. Upsaliæ, Oelandiæ.

Radix biennis. Herba ex majoribus nostrarum umbellatarum, tota scabra angulata, odoris fere Livistici, Svecis *Quesgräs*, Nericiis *Bjernram*, Jemtlandis *Harkummin*. Foliolorum laciniae saepe ultra pollicem latae. Umbellae albae, ante foenisecium florentes; lobis petalorum exteriorum plerumque elongatis. — β gracilitate, foliis profundius divisis in lacinias digito minimo vix latiores sed spithamam longas, floribus non radiantibus primum longe diversa videtur; tamen occurrunt plantae valde angustifoliae floribus radiantibus et vice versa, quae varietates indicant.

116. LIGUSTICUM.

(*Linn. gen. ed. Schr. n. 478. Gærtn. fr. 2. p. 28. t. 85*)?

Umbella utraque multiradiata; involucris polyphyllis. Perianthii dentes persistentes. Petala superne incurvata: apiculo inflexo obtuso. Semina commissuræ contraria oblongata quinquejuga: membrana nuclei multivittata.

515. LIGUSTICUM *scoticum*: caule simpliciusculo striato, foliis subbiternatis; foliolis trapeziis serratis, involucris linearibus. *Linn. svec. n.* 244. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 547. *it. vestrog. p.* 182. *Flor Dan. t.* 207. *Sv. Bot. t.* 622. *Fries halland. p.* 52. *Wahlb. gothob. p.* 33. *Kalm bohusl. p.* 76 137. 144. *Vet. Ac. Handl.* 1743. *p.* 107. *Wahlenb. lapp. n.* 130. Angelica scotica *Lamark.*

Hab. in littoribus maris occidentalis a Kullaberg ejusque latere septentrionale Scaniæ per Hallandiam to-

tamque Bahusiam frequenter; etiam ad mare septentrionale per Nordlandiam et Finmarkiam usque ad fines Russiæ ubique.

Radix perennis, descendens. squamis nigricantibus valde obvallata, odore fere Livistici ut tota planta. Herba vix plusquam pedalis, sed satis obesa, nitida. Flores omnino albi, media aestate obvii. Semina ex longioribus fere quatuor lineas emetientia fere ut in Scandice. Itaque a genere Ligustico non parum discedit haec planta.

117. ANGELICA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 479. Hoffm. umb. 1. p. XXIX. et 160. t. 1. f. 15.

Umbella utraque multiradiata subglobosa. Involucrum univ. paucifolium sæpe caducum; partiale polyphyllum. Perianthium inconspicuum. Petala æqualia, acuminata, arcuato-incurvata. Semina planiuscula commissuræ parallela, quinquecostata: vittæ membranæ seminalis vel costis duplo plures in spec. 1. vel valleculis tantum oppositæ in spec. 2. — *Herbæ vaginis saccatis, foliis latis.*

314. ANGELICA *Archangelica:* caule glabro tereti striato, foliis bipinnatis; foliolis subcordatis lobatis serratis; extremo trilobo, fructu subgloboso; costis æqualibus suberosis. *Linn. svec. n.* 245. *β. syst. ed. Roem.* 6. *p.* 599. *am. ac.* 8. *p.* 96. 103. *Fl. Dan. t.* 206. *Wahlenb. lapp. n.* 131. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 107. 1818. *p.* 135. 155. *Hising. herjed. p.* 51. *dal. p.* 23.

β. littoralis: caule magis sulcato; pedunculis umbellæ puberulis; vaginis angustioribus, fructu magis compresso ob costas dorsales minores suberosas.

A. Archangelica *α* sativa *Linn. svec. l. c. it. oel. p.* 131. *Videgren österg. p.* 28.

A. littoralis *Wahlenb. carp. p.* 84 *Fries halland. p.* 51. *Wahlb. gothob. p.* 53. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 215 *et* 256

Hab. locis suboccultis humidis ad rivulos per omnium alpium latera, radices et convalles a Dalecarlia usque ad NordCap finesque Russiæ frequenter; *β* in insulis maris extimis Bahusiæ, Hallandiæ ex. gr. in

Tylen extra Halmstad, Gothlandiæ in Marpesholm prope Fâröen, in insula Jungfrun freti Oelandici, Ostrogothiæ ad Stegeborg, Sudermanniæ et Roslagiæ rarius, demumque ad Vettern.

Radix biennis. Herba ratione crassitudinis et succositatis eximie brevis plerumque tantum bipedalis; caule plus quam pollicem crasso. Tota planta quoque laevis et viridis usque ad pedicellos asperulos. Flores ut in succosis plantis pluribus toti virescunt. Semina inconsveta, corticulo suberoso quasi inflato itaque semigloboso; nucleo vix tertiam partem cavitatis implente, membrana sua multivittata vestito. — *β* Herba paullo angustior sed rigidior, floribus paullo minus virentibus, seminibus etiam suberosis sed minus inflatis, costisque dorsalibus obtusioribus. — Lapponibus *Pâsk*. Dalecarlis *Qvanne*, Empiricis *Engelôrt*, *Helgeandsôrt*, *Brôstôrt* e. s. p.

315. ANGELICA *sylvestris:* caule superne cano-pubescente subangulato, foliis bipinnatis; foliolis ovatis acute serratis æqualibus, fructu compresso marginibus alato. *Linn. svec. n.* 246. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 600. *it. scan. p.* 359. *vestgoth. p.* 67. 207. *oel. p.* 47. *Sv. Bot. t.* 503 *Fl. Dan. t.* 1639. *Aspegren bleking. p.* 22. *Wahlenb. lapp. n.* 132

Hab. in pratis sylvestribus subpaludosis totius Sveciæ a Scania usque in Lapponiam passim.

Radix perennis utut et herba tota angusta, saepe tripedalis. Caulis superne cum pedunculis albo-puberulus. Flores omnino albi vel initio parum rubentes, post foenisecium explicati. Semina quasi ob succositatem minorem membranacea: testa omnino constricta circa nucleum adeo ut vittae in valleculis transpareant. — Herba tamen major et crassior in montanis sylvestribus uti Vermlandiae, ubi *Björnstut*, *Björnpipor*; alibi *Slôke*, *Slôkestut*, *Tjuten* etc.

118. SIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 480. *Hoffm. umb.* 1. *p. XXIV. et* 109. (Drapenoph.).

Umbella utraque multiradiata; involucris polyphyllis. Perianthii dentes persistentes. Petala erecta, æqualia, obcordata: apiculo infracto obtuso. Semina subovata commissuræ contraria quinquenervia: membrana se-

minali multivittata. — *Herbae foliis acute serratis; radice perenni.*

516. SIUM *latifolium:* caule angulato, foliis submersis bipinnatifidis: laciniis linearibus decussantibus; emersis pinnatis: foliolis sublanceolatis basi ovatis inæqualibus acute serratis, umbellis terminalibus pedunculatis, fructu ovali costato. *Linn. svec. n.* 247. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 531. *it. vestgoth. p.* 238. *Sv. Bot. t.* 178. *Flor. Dan. t.* 246. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123.

Hab. in rivulis et fluviis regionum magis campestrium vel etiam littoralium a Scania usque ad Bahusiam, Vermlandiam interiorem, Nericiam et prope mare ad Vestrobottniam usque frequenter.

Caulis saepe quadripedalis, strictus. Umbellae demum plus quam palmam latae post solstitium florentes: petalis albis, sed genitalibus subviolaceis. Semina quoque saepe colorata, oblongata, eximie costata. — Svecis plerumque *Stråtta*, rarius *Vattenmárka* (i. e. Paludapium).

517. SIUM *angustifolium:* caule erectiusculo tereti, foliis pinnatis; foliolis inæqualiter serratis, umbellis pedunculatis oppositifoliis, involucro foliaceo subpinnatifido, fructu subgloboso ecostato. *Linn. spec. pl. ed.* 2 *p.* 1672. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 533. *Sv. Bot. t.* 620. *Jacqu. austr. t.* 67. *Rosén Nov. Act. Ups VIII p.* 215. *Schrad. diar.* 1800. 2. *p.* 218.

β. caule decumbente, foliolis sublinearibus, involucris subindivisis.

S. nodiflorum *Linn. svec. n.* 248. (nec *syst. veg.*) *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 67. *Rosén scan. p.* 14. *Flor. Dan. t.* 247. *Fries hall. p.* 58.

Hab in fossis, rivulis et amnibus provinciarum meridionalium littoralium et insularium, ut: Gothlandiæ prope Wisby septentrionem versus alibique, Oelandiæ ad Ålebäck paroeciæ Gårdby, Scaniæ orientalis ad munimenta Christianstadii versus septentrionem, Borreby non procul a Cimbrishamn, ad Ystad in Öjamosse, Lund aliisque locis, nec non Hallandiæ meridionalis.

Radix descendens, verticillatim radicans. Tota planta duplo triplove minor et tenerior quam praecedentis immo etiam laevior (sine costis etc.), sed non semper magis angustifolia nisi in summa parte et praecipue var. *β*. Caulis valde fistulosus, circiter bipedalis. Folia inferiora foliolis omnino ovatis obtusius serratis, sed quo superiora eo etiam angustiora et argutius serrata usque dum in involucra abeunt. Umbellae totae vix sesquiunciam latae.

518. SIUM *Falcaria*: caule striato, ramis divergentibus, foliis caulinis decursive biternatis glaucescentibus; foliolis linearibus argute cartilagineo-serrulatis, involucris setaceis. *Linn. syst. ed. Roem.* 6. *p.* 555. *Jacqu. austr. t.* 257. *Sv. Bot. t.* 621. *Retz. diss. supl. fl. scand. p.* 6. *oec. p.* 685.

Bunium Falcaria *Bieberst. cauc.* 1. *p.* 211. — 3. *p.* 207.

Hab. ad agros elevatos, aggeres etc. Scaniæ extimæ jurisdictionis Ingelsta prope pagum Glämminge versus collem Gisberg copiose.

Radix fusiformis albescens. Caulis saepius bipedalis forsan potius nervosus tantum, omnino teres, una cum tota herba glaucescens. Folia radicalia omnino subpinnata, sed caulina biternata: petiolo caulem vaginante. Umbellarum et involucra et pedunculi setacei. Fructus longus subclavatus.

119. SISON.

Linn. gen. ed. Schr. n. 481. *Juss. gen. p.* 246.

Umbella utraque pauciradiata. Involucellis subtetraphyllis. Petala apice integra, planiuscula. Semina oblonga, quinquecostata: valleculis univittatis filiformibus; commissura bivittata nucleo latior.

519. SISON *inundatum*: caule repente, foliis pinnatis, foliolis submersis capillaribus; emersis inciso-trifidis cuneiformibus, umbellis bifidis subquinquefloris. *Linn. svec. n.* 246. *it. scan. p.* 397. *Flor. Dan. t.* 89. *Rosén scan. p.* 14. *n.* 11. *Fries halland. p.* 53. *Aspegren bleking. p.* 22.

Hydrocotyle inundata *Engl. Bot.* 4. *t.* 227.

Meum inundatum *Schultes syst.* 6. *p.* 455.

Hab. locis inundatis prope littora maris provinciarum

maxime meridionalium raro, ut Scaniæ ad Christianstad in peninsula Isternäset dicta copiose, ad Skanör et Falsterbo, ad Varlo prope Skabersjö alibique, Hallandiæ ad Varberg in rivulo juxta Gammelköpstad ¼ miliaris ab urbe distante meridiem versus non parce, Blekingiæ ad Säbyå rarissime.

Radix annua. Caulis totus repens et radicans, debilis, per spithamam unam alteramve protensus. Folia tota sesquiunciam vix longa; laciniis omnibus caule angustioribus. Pedunculi et umbellae folia non excedentes. Umbellularum pedicelli seminibus breviores.

120. OENANTHE.

Linn. gen. ed. Schr. n. 484. Juss. gen. p. 246. Hoffm. umb. 1. p. XXV. et 73.

Umbella universalis pauciradiata; partialis congesta, demum capitata. Involucrum nullum; involucellum polyphyllum. Perianthium persistens. Petala exteriora radiantia, bifida; lacinula filiformi. Fructus clavatus; commissura nucleis parallela iisque latior, connata.

520. OENANTHE *fistulosa:* caule basi stolonifero fistuloso simpliciusculo, foliolis caulinis petiolo fistuloso angustioribus. *Linn. svec. n.* 250. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 418 *it. scan. p.* 245. 249. 279. 292. 397. 399. *Flor. Dan. t.* 846. *Sv. Bot. t.* 619. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 215. *Leche scan. p.* 5. *n.* 20. *Rosén scan. p.* 14. *Fries halland. p.* 53.

Hab. in rivulis et aquosis provinciarum extimarum formationibus junioribus fundatarum ut: Gothlandiæ inter Schoenum Mariscum multis locis et Scaniæ campestris extimæ copiose ex. gr. ad Christianstad, Dybeck, Ularp, Barsebäck, Fogelsång, Haslarp versus Engelholm; de cetero nonnisi Hallandiæ ad Halmstad.

Radix perennis saltem stolonibus suis et tuberculis. Tubercula magnitudine pisorum vel fabarum minorum, aetate provectiore epidermide per rimas ruptâ obtecta, vel in basi radicularum vel in stolonibus filiformibus filipendula sedent. Plantulae stolonum folia foliolis pinnatifidis. Herba non parum glaucescens, tota fistulosa et flexilis, pedem unum alterumve alta. Foliola in petiolo ad basin conniventia. Um-

bellulae ob radios spectabiles, demum abeuntes in capitula omnino compacta nucum avellanarum magnitudine, stylis rigidis undique hispida. Semina perfectius connata quam in ceteris.

121. PHELLANDRIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 485. Hoffm. umb. 1. p. XXV. et 70. t. 1. f. 17. et 1 B. f. 11.

Umbella univ. pauciradiata, partialis plana. Involucrum nullum; involucellum polyphyllum patulum. Perianthium persistens. Petala patula æqualia, obcordata: apiculo infracto. Semina subovata gibba: commissura nucleis latior subconnata; valleculis univittatis.

521. PHELLANDRIUM *aquaticum:* foliis subtripinnatis; ramificationibus divaricatis. *Linn. svec. n.* 252. *Bieberst. cauc.* 3. *p.* 232. *Sv. Bot. t.* 155. *Flor. Dan. t.* 1154. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 219. (*Hagström jemtl. p.* 40).
Oenanthe Phellandrium *Schultes syst.* 6. *p.* 425.
Hab. in rivulis, piscinis, ad amnes Sveciæ magis campestris a Scania ad Bahusiam, Vermlandiam et Dalecarliam inferiorem nec non Gestriciam frequenter.

Radix biennis, crassa et spongiosa. Caulis quoque eximie inflatus fistulosusque saepe pollicem crassus, quamquam ob ramos numerosos divergentes interdum pede non altior, Svecis male notus nomine *Ståkra.* Foliorum pinnae ultimae petiolo angusto non latiores. Umbellae multae laterales et oppositifoliae, breviter pedunculatae, albae. Semina ob succositatem non nisi exsiccatione sulcata et nunquam a se invicem sponte dilabentia.

122. CICUTA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 486.

Umbella multiradiata. Involucellum solum polyphyllum. Perianthium integrum. Petala æqualia inflexa. Semen quodcunque subglobosum quinquejugatum, valleculis univittatis; commissura angustissima vittis unitis.

522. CICUTA *virosa:* petiolis marginatis obtusis, foliis bipinnatis; foliolis ternis extimis confluentibus lanceolatis acutis serratis, umbellis oppositifoliis. *Linn.*

svec. n. 253. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 452. *it. scan. p.* 246. 265. *Sv. Bot. t.* 134. *Fl. Dan. t.* 208. *Wahlenb. lapp. n.* 135.

Hab. in paludibus præcipue sylvaticis spongiosis earumque lacubus per fere totam Sveciam, alpibus tantum exceptis, passim.

Radix perennis capitata praecipue famosa Medelpadis *Bunarot*, aliis *Språngrot.* Herba (*Språngört*, *Odört*) circiter bipedalis, stricta, laevis. Umbellae ob radios multos aequales convexae, albae, circa foenisecium florentes. Semina ex minimis sui ordinis nat. magnitudine vix seminum sinapis, pistillis suis fere breviora.

123. AETHUSA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 487. *Hoffm. umb.* 1. *p.* XXIV. *et* 97. *t.* 1. *f.* 5. 1 *B. f.* 5.

Umbella utraque pauciradiata. Involucellum solum unilaterale subtetraphyllum. Perianthium obsoletum. Petala scrobiculata, subinæqualia, bifida: apiculo infracto obtuso. Semina utraque semiglobosa: jugis obtusis; valleculis univittatis; — commissura nucleis latior: vittis distantibus arcuatis.

323. AETHUSA *Cynapium:* foliolis pinnatifidis; laciniis sublinearibus. *Linn. svec. n.* 254. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 454. *Sv. Bot. t.* 64.

Hab. in hortis oleraceis pingvioribus Sveciæ meridionalioris usque ad Uplandiam frequenter.

Radix annua. Herba quo altior (interdum tripedalis) eo magis inferne maculata et glaucescens praecipue in caule, foliis subtus nitidis (unde Uplandis *Glis*, a Silesiacorum *Gleisse*, aliis *Athåfva*, etiam *Vill-persilja*). Umbellae radiis tantum quinque longioribus, albae. Fructûs forma et magnitudo fere Coriandri.

124. SCANDIX.

Linn. gen. ed. Schr. n. 489. *Hoffm. umb. p.* XXIV. *et p.* 31. *t.* 1. *f.* 20. *et t.* 1 *B. f.* 28. (Chæroph.).

Umbella multiradiata. Involucellum solum subpentaphyllum. Perianthium nullum. Petala obcordata: apiculo infracto acuminato. Semina elongata, subrostrata, quinquecostata: valleculis univittatis.

324. SCANDIX *Pecten:* seminibus subsessilibus rostro

multoties brevioribus, foliis decompositis; laciniis linearibus caule aspero angustioribus. *Linn. faun. svec. p.* 557. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 502. *Flor. Dan. t.* 844. *Jacqu. austr. t.* 263. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 299.

Hab. in agris littoralibus Gothlandiæ passim ex. gr. ad Klinta, Oelandiæ inter Räplinge et Borgholm.

Radix annua, simplex. Caulis vix plusquam spithamam altus, dichotomus, parum asper. Flores albi inconspicui, sed demum in rostris elongatis seminum singulari modo elevati. Semina ipsa vix quatuor lineis longiora, sed rostra sesquiunciam longa, compressa et inde dentibus pectinis cujusdam admodum similia (unde nomen speciei), marginibus ciliata, apice stylis mucronata.

325. SCANDIX *temulenta:* seminibus erostatis sulcatis, umbellis cernuis, involucellis reflexis ciliatis, foliis utrinque pilosiusculis subbipinnatis: foliolis incisis ovato-oblongis, caule scabro maculato. *Roth germ.* 2. *p.* 317. *Wahlenb. ups. n.* 196.

Chærophyllum temulentum *Linn. svec. n.* 258. *it. scan. p.* 115. 265. *gothl. p.* 55. 60. 175. 225. *Fl. Dan.* 6. *t.* 918. *Jacqu. austr. t.* 65. *Fries halland. p.* 54. *Aspegren bleking. p.* 23.

Myrrhis temula *Schultes syst.* 6. *p.* 514.

Hab. ad sepes, pagos, rudera, Scaniæ campestris fere ubique, Gothlandiæ passim ex. gr. ad Wisby, Gothem, Oelandiæ fere ubique ut ad Glömminge, Köping, Runsten; sed Hallandiæ rarius ex. gr. ad Hasslöf, Blekingiæ ad Carlskrona et Uplandiæ vix nisi Upsaliæ.

Radix biennis. Herba tota gracilis circiter pedalis, obscure virens. Inflorescentia primum cernua, serotina. Semina vix tres lineas longa fere erostrata (quare Linnaeo Chaerophyllum).

125. CHÆROPHYLLUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 490. *Hoffm. umb. p.* XXIII *et p.* 38. *t.* 1. *f.* 19. *et t.* 1B. *f.* 27. (Anthriscus).

Umbella multiradiata. Involucellum solum subpentaphyllum. Perianthium nullum. Petala plana obovata

(sine apiculo), subæqualia. Semina oblongato-subulata, evittata: (rostro brevi costato).

326. CHÆROPHYLLUM *sylvestre:* seminibus glabris, caule sulcato; geniculis tumidiusculis, foliis tripinnatis; foliolis ovatis pinnatifidis; lacinulis oblongis obtusis. *Linn. svec. n.* 257. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 521. *Sv. Bot. t.* 124. *Jacqu. austr. t.* 149. *Wahlenb. lapp. n.* 134.

Hab. in pratis totius Sveciæ etiam Lapponiæ vulgatissimum.

Radix perennis. Herba bipedalis et ultra, passim pilosiuscula, subvirosa, Svecis *Hundkaxe*, *Hundloka*, *Hundkummin*. Hallandis *Spökter*. Involucella ciliata longitudine pedicellorum. Umbellae albae ante foenisecium florentes. Semina nitida: rostro brevissimo.

327. CHÆROPHYLLUM *sativum:* seminibus longius rostratis glabris, pedunculis axillaribus pubescentibus, caule angulato; geniculis constrictis, foliis tripinnatis; foliolis pinnatifidis obtusiusculis. *Bauhin. pin.* 152. *Roem. syst.* 6. *p.* 520. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 298.

Scandix Cerefolium *Linn. svec. n.* 255. *it. gothl. p.* 165. 168. *scan. p.* 159. *Sv. Bot. t.* 283. *Jacqu. austr. t.* 390. *Fl. Dan. t.* 1640. *Fries halland. p.* 53. *Wahlb. gothob. p.* 33. *Videgren österg. p.* 28.

Hab. in cultis provinciarum meridionalium littoralium passim, ut: Gothlandiæ ad Grötlingbo et Wisby, Oelandiæ ad Borgholm, Scaniæ ex. gr. ad Cimbrishamn, Hallandiæ et Bahusiæ meridionalis, (Ostrogothiæ ad Linköping).

Radix annua. Herba pedalis et ultra, tenera, proprii et grati saporis Svecis *Körfvel.* Umbellae saepe in axillis sessiles, pauperiores et irregulares. Semina ipsa fere praecedentis, sed aucta rostro dimidii sui ipsius longitudinis (unde Linnaeo Scandix).

328. CHÆROPHYLLUM *Anthriscus:* seminibus hispidis ovatis, pedunculis axillaribus oppositifoliisve glabris, caule lævi, petiolis pilosis, foliis triplicato-

pinnatis; foliolis pinnatifidis obtusiusculis. *Lamark enc.* 1. *p.* 685.

Scandix Anthriscus *Linn. svec. n.* 256. *it. gothl. p.* 164. *oel. p.* 55. (56.) *scan. p.* 171. *Flor. Dan. t.* 865. *Jacqu. austr. t.* 154. *Aspegren bleking. p.* 25. *Leche scan. p.* 23. *n.* 17. *Ahlquist runst. p* 12. *Fries halland. p.* 53.

Anthriscus vulgaris *Schultes syst.* 6. *p.* 524.

Hab. in aggeribus præcipue fuco et zostera exstructis provinciarum littoralium meridionalium passim, ut: Gothlandiæ ad Wisby, Oelandiæ ad promontorium australe copiosissime, ad Köping, Hornsladugård, Runsten etc.; Calmariæ ad munimenta; Blekingiæ ad Carlskrona, Scaniæ ad Ystad, Skanör, Malmö, Lund, Landskrona, Helsingborg; Hallandiæ ad Hasslöf, (et Gothoburgi aliquando: *Linn*).

Radix annua. Herba varie tortuosa et implicata, ramosissima, vage luxurians. Folia saltim in adultiore planta minora, paucas uncias longa; laciniis ramo vix latioribus. Umbellae breviter pedunculatae immo saepe sessiles, pauciradiatae, sesquiunciam tantum latae. Semina Carvi semine minora, valde adhaerentia ob asperitiem incurvam, qua nec caret reliqua planta adulta.

126. IMPERATORIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 491. Juss. gen. p. 245.

Umbella multiradiata. Involucellum solum tenuissimum subsetaceum. Perianthium obsoletum. Petala subæqualia obcordata; apice infracto acuminato. Semina planissima, utrinque emarginata, Biscutellæ-formia; valleculis univittatis.

329. IMPERATORIA *Ostruthium:* caule tereti glabro simpliciusculo, vaginis saccatis, foliis ternatis; foliolis tripartitis; laciniis ovatis inciso-serratis. *Linn. svec. p.* 464. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 608. *Sv. Bot. t.* 568. *Hülphers dal. p.* 252. *Fries nov. p.* 49. *halland. p* 54.

Hab. in graminosis convallibus inter alpes ultimas Dalecarlicas ad Transtrand passim, ut etiam in pratis fertilioribus Hallandiæ et Smolandiæ occidentalis ex. gr. ad Femsjö loco Elfdalen dicto copiose.

Radix perennis, digitum minorem referens, svecice *Måster-rot.* Herba vix bipedalis sed lata et divergens; foliolis bis unciam latis. Umbellae demum bis palmae latitudinis, albissimae. Semina quoque latissima sui ordinis naturalis, tres lineas lata, sed latitudine breviora.

127. PASTINACA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 494. Hoffm. umb. p. XXVII. et 122. t. 1. f. 11.

Umbella multiradiata; involucro utroque nullo. Perianthium nullum. Petala involuta (lutea). Semina planissima ovalia; valleculis univittatis.

330. PASTINACA *sativa:* caule sulcato, foliis pinnatis subnitidis; foliolis oblongis crenato-incisis: extremo trilobo. *Linn. svec. n.* 259. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 583. *Flor. Dan. t.* 1206.

Hab. in ruderatis et pratis Scaniæ etc. passim.

Radix biennis, sublignosa, sed de cetero tota planta P. sativae cultae, ut vix indigena.

128. CARUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 497. Hoffm. umb. p. 84 et XXV. t. 1. f. 25. et 1B. f. 20.

Umbella pauciradiata. Involucrum univ. spurium sæpe monophyllum, partiale nullum. Perianthium integrum. Petala subæqualia carinata, inflexo-emarginata. Semina lanceolata subteretia quinquecostata: valleculis univittatis; vittis articulatis.

331. CARUM *Carvi: Linn. svec. n.* 260. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 414. *it. scan. p.* 159. 178. 201. *vestgoth. p.* 2. 49. *oel. p.* 47. *Sv. Bot. t.* 115. *Fl. Dan. t* 1091. *Wahlenb. lapp. n.* 135. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 136.

Hab. in pratis elevatioribus provinciarum sylvestrium et septentrionalium a Vermlandia et Uplandia ad Lapponiam frequentissime; parcius in provinciis meridionalibus, maxime autem rarescit in regionibus formatione transitionis substratis Vestrogothiæ, Scaniæ et Gothlandiæ.

Radix biennis. Planta tota glaberrima, pedalis et ultra, eximie ramosa, sed laciniis omnibus foliorum subfiliformibus vel latitudine tantum petiolorum. Vaginae vero folio-

rum marginibus scariosis insignibus ramos involvunt. Umbellae albae ante foenisecium florentes. Semina praecipue nota Svecis *Kummin*, Bahusiis *Karv*, Norvegis *Karve*.

129. PIMPINELLA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 498. Hoffm. umb. p. XXV. et 88. t 1. f 12.

Umbella multiradiata. Involucra utraque nulla. Perianthium obsoletum. Petala æqualia emarginata: apiculo inflexo canaliculato. Semina ovato-globosa, commissuræ fasciatæ transversa (contraria), quinquenervata: membrana nuclei multivittata. — *Radix perennis; foliis radicalibus simpliciter pinnatis. Umbellae ante florescentiam nutantes.*

332. PIMPINELLA *Saxifraga*: foliis pinnatis: foliolis radicalium subrotundis serratis; caulinorum pinnatifidis: laciniis linearibus integerrimis. *Linn. svec. n.* 261. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 586. *it. scan. p.* 78. *Sv. Bot. t.* 160. *Fl. Dan. t.* 669. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 37. *Hartm. ib.* 1818. *p.* 156.

β. nigra: pubescens, radice nigra passim cæruleo-lactescente. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 216. *Willden. spec. pl.* 1. *p.* 1471.

* dissecta: foliis subternatis ob foliola lateralia pedicellata, valde divisa et incisa. *Fries hall. p.* 54. *Linn. it. vestgoth. p.* 208.

Hab. in pratis et pascuis siccioribus totius Sveciæ usque in Dalecarliam supremam, Vestrobottniam et versus alpes Jemtlandiæ frequentissime. β. in regionibus campestribus præcipue formatione quadam juniore fundatis Scaniæ et Gothlandiæ optima; dein usque ad Uplandiam passim.

* in provinciis extimis earumque arenosis elatis ut Scaniæ, Oelandiæ et Hallandiæ rarius, etiam in Kinnekulle.

Radix quo albidior eo magis recepta nomine septentrionalium *Bockrot*, Nericiis *Allbotsrot*; in β extus nigrescens et lactescens. Folia radicalia pinnis ungve digiti minimi vix majoribus. Caulis omnium varietatum subnudus ob folia ibi inconspicua, circiter sesquipedalis, flexuosus. Umbellae tantum duos pollices latae, albae vel rarius rubentes, in β exsiccatione paullo lutescentes.

353. PIMPINELLA *magna:* foliis omnibus pinnatis; pinnis omnium oblongis sublobatis serratis. *Linn. mant. p.* 219. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 384. *Fl. Dan. t.* 1155. *Jacqu. austr. t.* 596. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 215. 236. *Retz. diss. fl. scand. suppl.* 2. *p.* 6.

* dissecta *Retz. obs. bot.* 3. *p.* 30. *t.* 2. *Regensb. bot. Zeit.* 1820. *p.* 501.

Hab. in pratis nemorosis Gothlandiæ ex. gr. inter Aarshamn et Vialms udde; Scaniæ occidentalis mediæ ad Harlösa, Ryda skog etc. regionis Löddeström, et in Kullaberg ejusque latere septentrionale maritimo copiose.

Radix perennis, saepe digitum majorem crassa. Caulis interdum fere orgyalis, valde angulatus et foliosus. Folia omnia subsimilia; inferiora foliolis tres digitos saepe latis, valde lobatis; superiora etiam ad pedunculos foliolis indivisis. Umbellae autem vix majores quam in praecedente. — Maritima planta humilior, crassior et nitidissima.

130. APIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 499. Hoffm. umb. p. XXV. et 75. t. 1. f. 8.

Umbella inæqualis; involucro utroque nullo. Perianthium nullum. Petala æqualia subrotunda: apiculo infracto obtuso brevi. Semina subglobosa commissuræ contraria quinquecostata: valleculis multivittatis.

354. APIUM *graveolens:* caule sulcato ramoso; umbellis subsessilibus, foliis pinnatis; foliolis caulinorum cuneiformibus incisis. *Linn. svec. n.* 262. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 429. *Flor. Dan. t.* 790. *Leche scan. p.* 6. *n.* 22. *Rosén scan. p.* 14.

Hab. in littoribus salsis Scaniæ ex. gr. extra Hvällinge copiosissime, ad moenia urbium passim ut Landskronæ, Christianstad.

Radix biennis. Caulis sesquipedalis plerumque saltem superne dichotomus: foliis umbellisque ad dichotomias subsessilibus. Flores albi seminaque minuta fere Papaveris.

131. AEGOPODIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 500. Gærtn. fr. 2. p. 274. t. 140. Hoffm. p. XXII et 80.

Umbella multiradiata; involucro utroque nullo. Perian-

thium nullum. Petala æqualia emarginata: apiculo infracto uncinato. Semina oblonga commissuræ contraria, quinquecostata, evittata.

355. AEGOPODIUM *Podagraria*: foliis caulinis summis ternatis *Linn. svec. n.* 263. *it. vestrog. p.* 62. 207. *scan. p.* 359 *Sv. Bot. t.* 147. *Fl. Dan. t.* 670. Sison Podagraria *Schultes syst.* 6. *p.* 408.

Hab. in pomariis præcipue subhumidis et ad littora lacuum majorum sitis per Gothiam usque ad Bahusiam, Vestrogothiam et in Uplandiam frequenter.

Radix perennis. Herba habitus magis oleracei, Uplandis *Kirskål*, australioribus *Sqvallerkål* (a Danorum *Svaldekaal*), rarius *Trebening*. Folia radicalia biternata: foliolis lateralibus basi cordatis, argute inaequaliter serratis. Caulis tripedalis et ultra. Umbellae albae, sub solstitio florentes. Semina acuminata.

ORD. 3. TRIGYNIA.

132. VIBURNUM.

Linn. gen. ed Schr. n. 503. *Juss. gen. p.* 237. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 133. *t.* 27.

Calyx minimus, superus, quinquedentatus, persistens. Corolla campanulata quinquefida. Stigmata sessilia. Bacca monosperma: semine compresso plano. — *Arbusculae foliis oppositis simplicibus, floribus cymosis. Ord. nat.* 18. *Dumosæ.*

356. VIBURNUM *Opulus*: foliis trilobis venosis acuminato-dentatis, petiolis glandulosis glabris. *Linn. svec. n.* 264. *syst. ed. Roem.* 6 *p.* 635. *Sv. Bot. t.* 337. *Fl. Dan. t.* 661. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 29. — 1809. *p.* 218.

Hab. in pratis subhumidis nemorosis præcipue rupestribus omnium provinciarum a Scania usque ad Vermlandiam ejusque altiores regiones ut prope Uddeholmsbyttan et Konungsbäcken paroeciæ Kroppa, Vestmanniam prope Skinskatteberg nec non magis orientem versus usque ad Helsingiam meridionalem.

Arbuscula orgyalis, ramis laevibus medulla ampla facile perforanda unde forsan nomen svecicum *Hålstry*. Folia e gemmis prodeunt plicata; petiolis dentatis glandulosisque.

Cymae ad solstitium nitent floribus radii majoribus planis sterilibus. Baccae rubrae insignes praecipue dicuntur *Olwon*, aliis *Ulfbår*, *Ulabår*, *Ilnabår* e. s. p.

153. SAMBUCUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 505. Juss. gen. p. 238. Gærtn. fr. 1 p. 137. t. 27.

Calyx minimus, superus, quinquedentatus, persistens. Corolla rotato-concava quinqueloba. Stigmata sessilia. Bacca unilocularis trisperma. Semina e receptaculis centralibus pendula. *Plantae plus minusve frutescentes, foliis pinnatis cum impari, floribus cymosis.* *Ord. nat.* 18. *Dumosæ.*

537. SAMBUCUS *nigra:* cymis quinquepartitis, foliis pinnatis æqualibus, caule arboreo. *Linn. svec. n.* 265. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 659. *it. scan. p.* 80. 111. 150 *etc. oel. p.* 47. 101. *Sv. Bot. t.* 35. *Fl. Dan. t.* 543. *Aspegren bleking. p.* 23. *Fries halland. p.* 55. *Kalm bohusl. p.* 187.

Hab. ad pagos provinciarum meridionalium et littoralium ut: Scaniæ passim, Blekingiæ, Oelandiæ satis frequenter, Gothlandiæ rarius, Hallandiæ passim et Bahusiæ meridionalis usque ad Orust.

Frutex major aut arbuscula Svecis *Flåder*, Scanis *Hyll*, Hallandis *Hylle*, Vestrogothis *Höll*, (Danis *Hyld*, Germanis *Holder*), Gothlandis *Fulbom?* (Germ. *Faulbaum* est Rh. Frangula). Foliola vix plus quam quinque a caule remota, subovalia. Cyma palmaris alba, graveolenti odore, aestivalis. Baccae atrae.

538. SAMBUCUS *Ebulus:* cymis tripartitis, foliis pinnatis inæqualibus; stipulis foliaceis, caule herbaceo. *Linn. svec. n.* 266. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 659. *it. oel. p.* 35. 304. *Sv. Bot. t.* 271. *Flor. Dan. t.* 1156. *Retz. oec. p.* 646.

Hab. Calmariæ inter urbem et arcem copiosissime, forsan inquilina facta.

Radix valde repens et ad superficiem terrae caudices perennes servans; ceterum caules annui unde Svecis *Sommarhyll*, saepe orgyales. Foliola saepius septem, sublanceolata, quo inferiora eo minora et cauli magis approximata demum-

que stipulis aucta. Cyma autumnalis plusquam spithamaeae latitudinis. Flores quidem albi, sed tinctura quadam sangvinea. Praecipue partes interiores et maxime Bacca colore atrosangvinea quasi cruoris perfusa est, qui una cum memoria historica loci crescendi et olor ansam dedit Calmariensibus nominis *Mannablod*, quasi a cruore hominum bello occisorum enata; aliis *Åttikbår*.

134. TAMARIX.

Linn. gen. ed. Schr. n. 510. Juss. gen. p. 347. Gærtn. fr. 1. p. 291. t. 61.

Calyx quinquepartitus, corolla dimidio brevior, persistens. Petala quinque, obtusa. Stigmata sessilia. Capsula pyramidata triquetra trivalvis unilocularis. Semina valvulis affixa, terminata cauda crinita. — *Frutices foliis minimis alternis subaciformibus, floribus spicatis. Ord. nat.* 51. *Succulentæ.*

559. TAMARIX *germanica:* floribus decandris monadelphis, spicis terminalibus solitariis; bracteis pedicello longioribus, foliis lineari-lanceolatis sessilibus. *Linn. syst. ed. Roem.* 6. *p.* 675. *faun. svec. p.* 557. *Flor. Dan. t.* 234. *Gunner. norv. n.* 152. *Hising. jemtl. p.* 73. *norv. p.* 79. 80.

Hab. in insulis ripisque arenosis fluminis Indalselfven Angermanniæ præcipue in Faxön, olim, quo pervenisse videtur ex opposito latere Norvegiæ ejusque convalle Stördalen

Frutex plerumque semiorgyalis, valde virgatus, facie fere Cupressi unde nonnullis *Vild Cypress.* Folia pleraque sesquilineam tantum longa et filo tenuiora cinerascentia. Spica digitum minorem crassa, successive apicem versus florens demumque spithamam longa. Bracteae foliis duplo majores. Flores dilute rosei autumnales; petalis lineam latis. Capsulae semiunciam fere longae, glaucae vel potius caesiae.

ORD. 4. TETRAGYNIA.

155. PARNASSIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 523. Juss. gen. p. 272. Gærtn. fr. 1. p. 287. t. 60.

Calyx quinquepartitus. Petala quinque ante florescentiam imbricata. Nectaria quinque petalis adposita,

filamentis interjecta, radiata: radiis apice glandulosis. Stigmata sessilia conniventia Capsula supera, semiquadrilocularis quadrivalvis polysperma: semina valvulis adfixa. — *Herba caule unifolio, unifloro. Ord. nat.* 30. *Gruinales?*

540. PARNASSIA *palustris:* foliis radicalibus cordatis, nectariis multiradiatis. *Linn. svec. n.* 268. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 695. *it. vestgoth. p.* 249. *Sv. Bot. t.* 172. *Flor. Dan. t.* 584. *Wahlenb. lapp. n.* 157

Hab. in pratis humidis vulgatissima per totam Sveciam, cacuminibus alpium summis tantum exceptis.

Radix perennis. Folia radicata petiolata; caulinum sessile; Vestgothis *Hjerteblad, Hjertebladsblomster.* Flos explicatur sub foenisecio albidus vulgo *Slotterblomma*, rarius *Fienôrt.* Nectaria insignia quasi stamina deformata esse videntur.

136. DROSERA.

Linn. gen. ed. Schr n. 531. *Juss gen. p.* 271. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 291. *t.* 61.

Calyx quinquefidus. Petala quinque ante florescentiam spiraliter contorta. Styli plerumque bifidi. Capsula supera unilocularis, semiquadrivalvis polysperma. *Herbæ radice perenni, foliis radicalibus ciliatis: ciliis apice viscosis unde Svecis Sileshâr, Târôrt, Daggôrt; spicis ante florescentiam convolutis. Ord. nat.* 32. *Gruinales.*

541. DROSERA *rotundifolia:* scapo racemoso, foliis orbiculatis. *Linn svec. n.* 273. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 760. *Flor. Dan. t.* 128. *Wahlenb. lapp. n.* 158.

Hab. in paludibus muscosis totius Sveciæ vix alpibus quidem exceptis.

Radix tenuis et scapus setae fere angustia, sed folia eo latiora saepe subreniformia interdum digitum lata; petiolis tenuiter ciliatis. Flores quoque parvi, semine sinapis vix crassiores, albi, post solstitium explicati.

542. DROSERA *longifolia:* scapo racemoso, foliis obovato-oblongis. *Linn. svec. n.* 274. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 761. *Fl. Dan. t.* 1093. *Wahlenb. lapp. n.* 159.

β. major: foliis magis elongatis sublanceolatis.

D. anglica *Smith compend.* 1818. *p.* 50. *engl. fl.* 2. *p.* 124. *Engl. Bot.* 13. *t.* 869. *Roem. syst.* 6. *p.* 761.

Hab. in paludosis totius Sveciæ usque ad alpes frequenter; β in provinciis magis temperatis infra Upsaliam passim.

Folia circiter duplo angustiora et longiora, sed partes reliquae eo crassiores et majores magisque virentes, ceterum similes. β folia saepe palmam longa et tamen lineas duas tantum lata.

ORD. 5. PENTAGYNIA.

137. STATICE.

Linn. gen. ed. Schr. n. 527. Decand. fl. n. 329. Gærtn. fr. 1. p. 210. t. 44.

Calyx infundibuliformis indivisus: limbo scarioso plicato. Petala quinque in fundo calycis sæpius connata. Stamina petalorum ungvibus inserta, interdum connata. Semen utriculo evalvi inclusum et calyce colorato insuper tectum: funiculo seminali ab apice utriculi ad basin nuclei recti pertingente. — *Herbæ foliis utplurimum radicalibus, scapo floribus sessilibus sive in capitulum calyce communi tectum collectis* (*Armeria*) *sive sparsis in paniculam* (*Limonium*). *Ord. nat.* 44. *Aggregatæ.*

343. STATICE *Armeria:* scapo tereti, capituli squamis exterioribus obtusiusculis, foliis semiteretibus obtusis. *Linn. svec. n.* 269. *it. oel. p* 56. 62. *scan. p.* 124. 140. *Decand. fl. fr. n.* 2518. β. *Engl. Bot. t.* 226. *Wahlenb. ups. n.* 205. *Carls. strengn. p.* 19. *Kalm bohusl. p.* 68. 158. *Næzén in Fant diss. de Ulricehamn p.* 30.

Armeria elongata *Fries halland. p.* 55. *Aspegren bleking. p.* 24.

Armeria vulgaris *Schultes syst.* 6. *p.* 771. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123. *Wahlb. goth. p.* 34.

β. maritima: scapo pubescente, foliis mollioribus. *Decand. l. c.* α. *Wahlenb. lapp. n.* 141.

Armeria maritima *Roem. syst.* 6. *p.* 772. *Fries halland. p.* 55. *Flor. Dan. t.* 1092.

Hab. in campis arenosis provinciarum littoralium et

proximorum lacuum majorum ut: ad lacum Mälaren tum Upsaliæ cum Strengnesiæ copiose, ad littora Roslagiæ usque ad flumen dalecarlicum, Sudermanniæ ad Landsort, Oelandiæ et Gothlandiæ passim, Blekingiæ, Scaniæ copiose, Hallandiæ frequenter unde prope Lagam ad Markaryd Smolandiæ adjacentis et Ulricehamn Vestrogothiæ adscendit, Bahusiæ vulgatissime; β in littoribus maris occidentalis rarius cum α miscetur et denique sola reperitur in littoribus maris septentrionalis Nordlandiæ ex. gr. ad Hopen paroeciæ Rörstad et Finmarkiæ in Maasöa.

Radix valde perennis, longe descendens, terminata caespite insigni foliorum scaporumque fere ejusdem angustiae. Scapus primum tectus vagina a calyce communi descendente. Calyx communis circiter digitum crassus; proprius superne hyalinus, incorruptus persistens. Petala rosea, aestate priore explicata, cum calycibus constituunt florem compositum insignem Bahusiis *Trift* (ab Anglorum *Thrift*), aliis *Strandblomster*.

544. STATICE *Limonium:* scapo paniculato tereti, floribus secundis bractea duplo longioribus, foliis oblongis obtusis subtus mucronatis enervibus. *Linn. svec n.* 270. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 777. *Flor. Dan. t.* 315. *Kalm bohusl. p.* 153. *Vet. Ac. Handl.* 1743. *p.* 107. *Wahlb. gothob. p.* 34. *Leche scan. p.* 24. *n.* 19.

Hab. in littoribus maris exterioribus ad oram occidentalem regni rarius, ut: Bahusiæ in Lögholmen paroeciæ Tanum, ad Getvikssund extra Uddevalla et in Domsö extra Götheborg; Scaniæ ad Kullen, inter Helsingborg et Landskrona, ad Barsebeck, extra Hvällinge alibique, sed parce.

Radix valde perennis, torulosa, intus rubra (fere ut Bistortae, quare etiam *Ormrot*). Folia radicalia petiolata, saepe pollicem lata, crassiuscula ideoque avenia. Scapus circiter pedalis; ramis fastigiatis. Flores squamis scariosis nitidis quod ad dimidium tecti, ipsi cyanei, serotini. Exemplaria ad Hvällinge lecta multiplo minora.

138. LINUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 528. Juss. gen. p. 336. Gærtn. fr. 2. p. 146. t. 112.

Calyx persistens pentaphyllus (vel tetraphyllus in *Radiola* numerum quaternarium omnium partium servante). Petala quinque ungvibus annulo filamentorum inserta. Filamenta laciniis quinque interjectis basi connata; antheris sagittatis. Capsula supera, semidecemlocularis; dissepimentis incompletis a pariete exteriore inflexo formatis: loculamentis monospermis. *Herbæ rad. annua apud nos foliis oppositis, caule demum dichotomo et tunc numerus quaternarius in flore. — Ord. nat. 32. Gruinales, sectio Lina.*

345. LINUM *catharticum:* foliis oppositis ovato-lanceolatis integerrimis, caule superne dichotomo, petalis acutiusculis. *Linn. svec. n.* 271. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 756. *Sv. Bot. t.* 250. *Flor. Dan. t.* 851. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 219.

Hab. in pratis et pascuis macrioribus per totam Sveciam usque ad Vermlandiam ferrimontanam, Dalecarliam superiorem et Norrlandiam frequenter.

Herba tenuis, vix spithama altior, non nullis svecice *Wildhör*. Flores ante florescentiam penduli, post solstitium aperti, albi; petalis calyce duplo longioribus. Capsula magnitudine tantum seminis cannabini.

346. LINUM *Radiola:* foliis oppositis ovatis integerrimis, caule dichotomo, calycibus fissis tetraphyllis tetrandris tetragynis. *Linn. svec. n.* 272. *it. scan. p.* 227. 323. 330. 353. *vestrog. p.* 141. (*gotl. p.* 316.) *Rogberg smol. p.* 22. *Flor. Dan. t.* 178. *Leche scan. p.* 24. *n.* 20. *Næzén in Fant diss. de Ulricaehamn p.* 30. *Hisinger verml p.* 10.

Radiola linoides *Roem. syst.* 3. *p.* 517. *Fries halland. p.* 38. *Wahlb. gothob. p.* 24. *Ahlqu. Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 301. *Aspegr. bleking. p.* 14.

Hab. ad vias arenosas interdum inundatas regionum meridionalium præsertim littoralium, ut Scaniæ ad Skanör, Ystad, Simontorp, Ramlösa, Kullen, Farhult, Össjö etc. Oelandiæ ad Grankulla,

Färjestaden, Bredsätra etc. Blekingiæ, Smolandiæ meridionalis et Hallandiæ frequenter, usque ad Götheborg; ut etiam in confiniis lacuum majorum adjacentium ex. gr. ad Larf et Wânga prope Lidân in Venern defluentem, ad Ulricæhamn Vestrogothiæ, ad Klarelfven prope Carlstad Vermlandiæ.

Caulis plerumque uncia vix altior, tenuitate setae, dichotomus et valde divaricatus. Folia longitudine pedicellorum in dichotomia caulis. Flores ceterum conjugati in apices ramorum, minuti, albi. Petala calyce parum longiora. Capsula magnitudine vix seminis sinapis.

159. SIBBALDIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 536. Juss. gen. p. 373. Gærtn fr. 1. p. 348 t. 73

Calyx decemfidus erectus: laciniis lanceolatis; alternis minoribus. Petala quinque staminibus alternantia calycique inserta. Semina pauca lævia nitida, valde obliqua, in receptaculo exiguo fundum calycis replente. — *Herba foliis ternatis, foliolis partitis. Est Potentilla quasi in angustiam redacta.*

547. SIBBALDIA *procumbens:* foliis ternatis; foliolis cuneiformibus tridentatis, petalis sublanceolatis calyce brevioribus. *Linn. svec. n.* 275. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 678. *Flor. Dan. t.* 32. *Hising. herjed. p.* 46. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 103. *Wahlenb. lapp. n.* 140.

Hab. locis herbosis declivis alpium altiorum omnium a Sylfjället Jemtlandiæ usque ad Finmarkiam et fines Russiæ ubique.

Radix perennis, undique caudices foliosos effundens. Folia foliolis plerumque semiuncialis longitudinis et sesquitertiam lineam latis. Cauliculi vel potius scapi etiam subdecumbentes vel apice tantum adscendentes, plerumque uncia parum longiores. Calyx fere semper clausus (quamquam semina nentiquam ita obteguntur ut in Sangvisorbis Juss.), duas lineas longus et ipsis angustior. Petala lutescentia difficilius deteguntur. Semina quoque minora quam in Potentillis plerisque.

ORD. POLYGYNIA.

140. MYOSURUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 538. Juss. gen. p. 258. Gærtn. fr. 1. p. 354. t. 74.

Calyx pentaphyllus, coloratus, infra basin productus. Petala quinque, minuta; ungve tubuloso nectarifero. Stigmata adpressa strigæformia. Semina fungoso-corticata, tetragona, in receptaculo subulato disposita, inversa. — *Herbula foliis floribusque radicalibus. Ord. nat. 25. Multisiliquæ.*

548. MYOSURUS *minimus: Linn. svec. n.* 276. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 800. *Flor. Dan. t.* 406.

Hab. in collibus et campis apricis provinciarum campestrium a Scania ad Vermlandiam inferiorem, Nericiam et Uplandiam passim; Dalecarliæ inferioris rarius.

Radix annua. Herba tota plerumque pollicaris; foliis lineari-attenuatis; pedunculis ejusdem longitudinis unifloris. Flores mense frondescentiae explicati minuti; petalis aureis. Receptaculum seminiferum demum pedunculis vix brevius, non nisi stigmatibus adpressis non nihil strigosum, ut ut maxima pars plantae nomen dedit svecice *Musrumpa.*

CLASSIS VI.

HEXANDRIA.

CONSPECTUS.

1. ORD. MONOGYNIA.

A. Corolla nuda sine calyce proprio adpresso.

Spatha umbellam includens - - - - - - - - - - 141. Allium
Corol. hexapet. Capsula. Sem. plana. Nectaria in petalis 142. Fritillaria
Sem. subglob. Filam. alt. basi lat. 143. Ornithogalum
Filamenta æqualia - 144. Anthericum
Semina oblonga arillo pedicellata 145. Narthecium
Corolla monopetala. Bacca. Stylus brevis - - 146. Asparagus
Stylus filiformis - 147. Convallaria
Spadix cylindricus flosculis hexapetalis tectus - - - 148. Acorus

B. Calyx et plerumque Corolla.

Flores glumacei. Capsula trilocularis polysperma - - 149. Juncus
unilocularis trisperma - - 150. Luzula

ORD. 1. MONOGYNIA.

141. ALLIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 557. Juss. gen. p. 60. Gærtn. fr. 1. p. 56. t. 16.

Spatha bivalvis, arida, umbellam multifloram continens. Petala sex, patentia. Stigma simplex. Capsula supera, trivalvis trilocularis: loculamenta seminibus paucis. — *Bulbus tunicatus.* — *Ord. nat.* 10. *Spathaceæ.* — *Synopsis:* 1) OPHIOSCORODON: *corolla decidua; capsula tricocca: loculis monospermis.* 2) ALLIUM *p. s. d. corolla persistens; capsula valvulis medio septiferis, loculis dispermis:* a) *staminum filamentis alternis tricuspidatis n.* 350. 351. b) *filamentis indivisis n.* 352—354.

349. ALLIUM *ursinum:* scapo nudo semicylindraceo, foliis lanceolatis petiolatis, umbella fastigiata, bulbo setis stipato. *Linn. svec. n.* 277. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 79. *it. gotl. p.* 169. 193. 247. *scan. p.* 100. 101. *vestrog. p.* 26. *Sv. Bot. t.* 256. cultum. *Flor. Dan. t.* 757. *Leche scan. p.* 24. *n.* 25. *Montin Vet. Ac. Handl.* 1766. *p.* 238. *Bjerkand. ib.* 1776. *p.* 80.

Ophioscorodon ursinum *Wallroth sched. cr. p.* 150.

Hab. in nemoribus umbrosis regionum formatione transitionis fundalarum præcipue littoralium, ut Gotlandiæ fere ubique, Oelandiæ rarius, Scaniæ passim ex. gr. ad Maltesholm, Djuröd, Lillö, Krageholm in insula Lybeck etc. Vestrogothiæ versus lacum Venern in Kinnekulle supra

stratum lapidis suilli ad Vesterplana et Hellekis; Ostrogothiæ in Ombergs sjösida; — ceterum nonnisi rarissime visum in maritimis Roslagiæ et in insulis Hallandiæ borealis quasi adventitium.

Bulbus teres, pennam anserinam crassus, sesquiunciam longus, flavescens, setis brevibus ad basin, ob odorem alliaceum valde olidum Gotlandis aliisque *Ramslôk*, Scanis *Ramsk*. Folia pollicem lata et ultra. Umbella cum Involucro tota albissima, ante solstitium optime florens; floribus plerumque sex tantum. Capsula quasi seminibus tribus Cannabinis conflata; semina globosa (nec ut in sequentibus angulata).

350. ALLIUM *Scorodoprasum:* scapo folioso, foliis planis crenulatis vaginisque carinatis; spatha acuminata, umbella bulbifera sparsiflora, staminibus tricuspidatis. *Linn. svec. n.* 278. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 69. *it. gotl. p.* 208. 247. 292. *oel. p.* 60. *Fl. Dan. t.* 1455. *Leche scan. p.* 24. *n.* 24. *Rosén scan. p.* 21. *Fries halland. p.* 57. *Wahlb. gothob. p.* 55. *Kalm bohusl. p.* 130. 138. *Videgren ôsterg. p.* 28.

β. minus: carina vaginarum obsoletiore. *Fries nov. p.* 112.

A. arenarium *Fl. Dan. t.* 290. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 134.

Hab. in pratis fruticosis provinciarum meridionalium littoralium ut: Gotlandiæ ubique, Oelandiæ passim, Blekingiæ, Scaniæ septentrionalis ex. gr. ad Andrarum, Fogelsång, inter Helsingborg et Ramlösa, Kullaberg, Hallandiæ tantum ad Hasslöf, Bahusiæ in insulis Varö, Fillskär etc. usque ad Musö paroeciæ Tanum, nec non Ostrogothiæ in Omberg prope Vettern, in Slaka etc. *β* in arvis maxime arenosis Scaniæ ad Falsterbo, Oelandiæ ad Sandby passim.

Bulbus magnitudine nucis avellanae, caerulescens ut bulbilli capituli. Scapus circiter tripedalis inferne crassitie saltem pennae anserinae. Folia in fera planta scapo vix latiora, undique ejusdem latitudinis. Capitulum bulbillorum nuce avellana majus; floribus exsertis violaceis. *β* tantum differt angustia, scapo interdum superne flexuoso ob pro-

cellas, colore intensiore; sed omnes hae notae inconstantes. — Gotlandis *Keipe*, Bahusiis *Kep*, aliis *Skogslök*.

551. ALLIUM *arenarium*: scapo folioso, foliis subfiliformibus, spatha mitræformi decidua, umbella bulbifera medio stricta, staminibus tricuspidatis exsertis. *Linn. suec. n.* 279. *it. scan. p.* 227. *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 589 *oec. p.* 36. *Fries nov. p.* 112. A. vineale *Willden. spec.* 2. *p.* 75. *Hall. all. n.* 4. *Engl. Bot.* 28. *t.* 1974. *Smith engl. fl.* 2. *p* 157. *Wahlb. gothob. p.* 36. *Aspegren bleking. p* 25.

Hab. in agrestibus locis arenariis vel siccioribus elevatis provinciarum meridionalium maritimarum ut: Scaniæ exterioris copiosissime, Blekingiæ ubique, Oelandiæ frequentissime, Hallandiæ usque ad Insulam Styrsö extra Götheborg alibique, Sudermanniæ in Vermdön etc. rarius.

Bulbus aliquantum oblongatus, coloris pallidioris, odoris et saporis fortioris fere Allii sativi, unde bulbilli segetibus noxii et agricolis invisi nomine *Sandlök* vel *Åkerlök* (cfr. *Retz. oec. l. c.*). Scapus circiter sesquipedalis, strictus, penna columbina vix crassior. Vaginae striatae et folia in majoribus exemplaribus angulata (fere ut in *A. oleraceo*), ceterum chordaeformia. Spatha valde rostrata, attamen ob basin pellucidam discedens et calyptrae formà delabens. Capitulum nuce avellana vix majus, inferne bulbillis confertissimis apiculatis vel interdum cirrhiferis; superne floribus contiguis exsertis strictis, minoribus vix sesquilineam longis, tenuibus. Staminum cuspides omnes forma setularum supra petala eminentes.

552. ALLIUM *carinatum*: scapo folioso; foliis planis carinatis, spatha diphylla carinata, umbella bulbifera laxiflora, petalis emarginatis, staminibus filiformibus corolla duplo longioribus. *Linn. suec. n.* 281. *Rosén scan. p.* 20. *Haller all. p.* 591. *n.* 27. *t.* 2. *Fries nov. p.* 113.

Hab. in dumetis Scaniæ rarius ex. gr. ad Fogelsång.

Sequenti certe proximus, sed foliorum anguli in carinam unicam confluentes, spathæ folia in cuspidem omnino triquetram abeuntia; petala rosea vero magis ecarinata, apice

incurvata et emarginata, quo stamina eo magis prominent. Ceterum mihi nunquam vivum obvium.

353. ALLIUM *oleraceum:* scapo folioso; foliis supra planiusculis subtus convexis angulatis, spatha diphylla foliosa, umbella bulbifera laxiflora, petalis apiculatis stamina subulata compressa æquantibus. *Linn. svec. n.* 280. *spec. ed. Willd.* 2. *p.* 74. *Fl. Dan t.* 1456. *Hall. all. n.* 26 *t.* 1. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 81. *Samzel. neric. p.* 31. *Wahlenb. lapp. n.* 142.

β complanatum: foliis magis explanatis, floribus roseis vel fuscescentibus. *Fries l. c. Wahlb. gothob. p.* 36.

A. carinatum *Ehrh. ups.*

Hab. in pratis et arvis præcipue regionum littoralium et campestrium a Scania et Gotlandia ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam passim; deinde vix nisi ad mare septentrionale Nordlandiæ prope Torrfjord.

Bulbus circiter digitum crassus, odoris alliacei minus fortis. Folia penna gallinacea vix latiora, subfistulosa. Scapus longitudine varius, plerumque laxus et flexuosus. Flores plerumque fuscescentes, sed ad ripas fere deflorati exsiccatione magis rosei. — Vulgatius notum *Ångslôk* vel *Hundlôk.*

354 ALLIUM *Schoenoprasum:* scapo subfolioso adæquante folia fistulosa subulato-filiformia, umbella nuda (sine bulbis). *Linn. svec. n.* 282. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 81. *it. gotl. p.* 194. *oel. p.* 55. 65. 130. *Sv. Bot. t.* 89. *Fl. Dan. t.* 971. *Aspegren bleking. p.* 24. *Fries halland. p.* 57. *Wahlenb. lapp n.* 143.

Hab. in insulis orisque mari vastiori expositis, ut: Gotlandiæ Oelandiæque in petris calcareis frequenter, præcipue in Oelandorum Alfvaren (unde ipsis *Alfvarlôk* dictum), ceterum Blekingiæ, in oris Ostrogothiæ Roslagiæque rarius; Hallandiæ et Bahusiæ septentrionalis quoque parcius, sed ad mare septentrionale prope littora subhumida præcipue Finmarkiæ ubique copiose.

Bulbus minus conspicuus quam in ceteris, oblongatus, penna vix crassior, sed folia optime allium sapiunt et in usum frequentissimum veniunt unde Svecis *Gråslök*, Gotlandis *Baisk-lök*. Folia haec ceterum plerumque digitum longa, teretia, crassitie chordae; sed tota planta praecipue Finmarkiae interdum multoties major evadit, foliis eximie angulatis immo introrsum planiusculis. Spatha inaperta pulchre rosea, demum decolorata. Pedunculi et flores ejusdem longitudinis, fere quatuor lineas longi, numerosi, pulchre sosei.

142. FRITILLARIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 559. Juss. gen. p. 55.

Corolla nuda hexapetala campanulata, supra basin foveis nectariferis excavata. Stamina stylo breviora. Capsula supera trilocularis (trigona); valvulis liberis (nec reticulo connexis); seminibus planis in formam columnæ suprapositis. — *Bulbus tuberosus; flores nutantes maximi.* — *Ord. nat.* 11. *Coronariæ α Lilia Juss.*

355. FRITILLARIA *Meleagris*: foliis omnibus alternis linearibus, caule unifloro, foveis nectariferis linearibus, petalis apice inflexis. *Linn. svec. n.* 283. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 91. *Sv. Bot. t.* 376. *Fl. Dan.* 6. *t.* 972. *Wahlenb. ups. n.* 209. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 124.

Hab. in prato hyeme et primo vere sæpe inundato Kungsängen dicto Upsaliæ copiosissime, ut etiam in aliis similibus locis usque ad Gestriciam nunc temporis passim (an inquilina facta?)

Caulis solitarius vix pedalis. Flos uncia longior et vix angustior, mense frondescentiae nitens colore lilacino tessulato (unde Svecis *Brådspelsblomma*, rarius rusticis *Ormskalle*, quod et Cypripedium) passimque albo.

143. ORNITHOGALUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 566. Juss. gen. p. 60. Gærtn. fr. 1. p. 65. t. 17.

Corolla nuda, hexapetala, basi connivens, apice patens, persistens. Filamenta alterna basi dilatata. Capsula supera, trilocularis, trivalvis; seminibus subrotundis

(sine angulis) coordinatis. – *Radix bulbosa. Flores subumbellati* (*lutei*). — *Ord. nat.* 11. *Coronariæ β Asphodeli Juss.*

556. ORNITHOGALUM *pratense:* pedunculis umbellatis simplicibus, petalis obtusis sublinearibus glabris, folio radicali subsolitario lineari plano glaucescente, bulbi tuberculis divergentibus denudatis. *Persoon. syn.* 1. *p.* 363. *Moris. hist.* 2. *sect.* 4. *t.* 13. *f.* 12. *Wallroth sched. cr. p.* 140.
O. luteum α *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 113.
O. stenopetalum *Fries nov. p.* 69. *Aspegr. blek. p.* 25.
Hab. in hortis Scanis passim, Blekingiæ ad Carlskrona; magis adventitium.

Exteris magis pratense quam sequens potius sylvaticum vel dumosum; nobis illud vix nisi hortense. Bulbus cito sub florescentia tubercula gignit nova, ipso nucleo bulbi fere emarcido majora, ideoque extra tunicam erumpentia. Scapus brevis, pedunculis biuncialibus parum longior; sed petala majora quam in sequente fere unciam longa, strictiora. An fructus unquam maturescat?

557. ORNITHOGALUM *luteum:* pedunculis umbellatis simplicibus, petalis obtusis glabris, folio radicali solitario lineari plano, bulbis convergentibus inclusis. *Linn. svec. n.* 285. *Flor. Dan. t.* 378. *Sv. Bot. t.* 634. *Samz. neric. p.* 31. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123. *Wahlenb. ib.* 1809. *p.* 218. *Bjerkand. ib.* 1776. *p.* 83.
O. luteum β sylvaticum *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 114. *Persoon l. c.*
O. sylvaticum *Willden. en. hort. ber. p.* 368.
Hab. in pratis dumosis et rupestribus a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam et Gestriciam passim copiose, excepta tamen Smolandia occidentali.

Bulbus tuberculum unum alterumve includens, faba vix minor Svecis nonnullis *Jordnôt*, aliis *Vårfrudagslök.* Scapus plerumque spithamaeus, pedunculis uncialibus. Folia involucris latiora saepe lineas tres lata. Umbella saepe triflora: floribus fine mensis germinationis explicatis, sed petalis in fructu albescentibus. Semina lutescentia.

558 ORNITHOGALUM *minimum:* pedunculis umbellatis ramosis, petalis acutis glabriusculis, folio radicali solitario subfiliformi, bulbi granulis convergentibus inclusis. *Linn. svec. n.* 286. *Sv. Bot. t.* 494. *f.* 1. *Flor. Dan.* 8. *t.* 1331. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 82.

O. Sternbergii *Hoppe diar. bot. V. n.* 22.

β spathaceum: umbella magis pauciflora, petalis minus acutis. *Bieberst. cauc.* 3. *p.* 265.

O spathaceum *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 112. *Sv. Bot. t.* 494. *f.* 2. *Fl. Dan. t.* 612. *Fries halland. p.* 59. *Retz. diss fl. scand. suppl.* 2. *p.* 6.

Hab. locis pingvioribus nuper denudatis suboccultis in iisdem provinciis ac præcedens; paullo altius tamen versus septentrionem interdum adscendit ex. gr. ad Fremshyttan districtus Skinskattebergensis Vestmanniæ; *β* in Scaniæ nemoribus humidis frequenter ex. gr. ad Roslätt et Reften.

Bulbus piso non major bulbillis variis minoribus granuliformibus mixtus (Nericiis *Kråklök*). Scapus tantum digiti longitudinis. Involucra foliis latiora ultra duas lineas lata, eximie attenuata. Umbella saepius multiflora. Flores mense germinationis fere toti lutei, extus tantum nervis viridibus.

144. ANTHERICUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 570. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 55. *t.* 16. Phalangium *Juss. gen. p.* 59.

Corolla nuda, hexapetala, explanata, evanescens. Filamenta subæqualia. Capsula supera, trilocularis, trivalvis: seminibus angulatis congregatis. — *Radix infra caudicem cylindricum fibrosa, perennis. Flores racemosi albi.* — *Ord. nat.* 11. *Coronariæ β Asphodeli Juss.*

359 ANTHERICUM *ramosum:* foliis linearibus, scapo paniculato, corollis planis pistillo brevioribus. *Linn. svec. n.* 289. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 138. *it. gotl. p.* 178. 194. *Flor. Dan. t.* 1157. *Jacqu. austr. t.* 161. *Leche scan. p.* 24. *n.* 22. *Ahlqu. Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 302.

Hab. in petris calcareis Gotlandiæ passim ex. gr. in Thorsborg, Ardre, Gammelgarn, Fåröen, Fle-

ringe, Hall; Oelandiæ ad Rumfelorp paroeciæ Sandby et ad Glömminge; nec non Scaniæ maxime orientalis arenosæ ut ad Lillö prope Christianstad, infra Rinkaby, ad Brösarp, inter Degeberga et Vidtsk‑‑fle itemque inter Wä et Nöbbelöf.

Folia lineari-attenuata, subconvoluta pennaeque gallinaceae amplitudinis. Scapus circiter pedalis. Inflorescentia plerumque inferne ramosa. Corolla digito minore vix latior, ad solstitium explicata: petala ovalia pistillo multo breviora vel longitudine tantum pedicelli, omnino plana.

360. ANTHERICUM *Liliago:* foliis linearibus, scapo racemoso, corollis planis pistillo longioribus. *Linn. svec. n.* 290 *spec. pl ed. Willd.* 2. *p.* 141. *it. scan. p.* 104. 257. (*Sv. Bot. t.* 403. cultum). *Flor. Dan. t.* 616. *Fries nov. p.* 50. (*halland. p.* 153).

Hab. locis siccis Scaniæ orientalis arenoso-campestris vel calce juniore substratæ passim, ut ad Borrestad, supra Degeberga, ad Vidtsköfle Stora Sanddrifva, Hörröd, ad Raflunda nec non inter Rörum et Wiksfiskeläger copiose.

Folia ut in praecedente vixque ampliora. Scapus plerumque pedalis. Inflorescentia semper simpliciter racemosa. Corolla duplo major quam in praecedente vel circiter pollicis latitudinis; petala oblongata pistillo pedicelloque longiora, magis concava incurvataque.

145. NARTHECIUM.

Smith brit. 1. p. 350. Wahlenb. lapp. p. 78. Anthericum *Juss. gen. p. 59.*

Corolla nuda, hexapetala, patens, persistens. Filamenta hirsuta. Capsula supera, trilocularis, trivalvis: arillis seminum longitudine capsulæ, setaceis. — *Radix fibrosa. Folia æquitantia. Flores lutei dense racemosi.* — *Ord. nat.* 11. *Coronariæ γ.*

361. NARTHECIUM *ossifragum: Smith fl. brit.* 1. *p.* 368. *Wahlenb. lapp. n.* 147. *Sv. Bot. t.* 489. *Fries halland. p.* 60. *Wahlb. gothob. p.* 37. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 97. 1818. *p.* 159. *Hising. herjed. p.* 37.

Anthericum ossifragum *Linn. svec. n.* 287. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 147. *it. scan. p.* 417. *vestrog.*

p. *Rogberg smol.* p. 22. *Flor. Dan.* t. 42. *Leche scan.* p. 24. n. 21. *Kalm bohusl.* p. 110.

Hab. locis subpaludosis in plaga occidentali regni mari opposita ut: Scaniæ ad Farhult versus Kullen, Smolandiæ occidentalis usque ad Stenbrohult frequenter, Hallandiæ ad Breared, Thorup, Drengsered, Stjernarp, Knäryd etc. Bahusiæ frequenter, Vestrogothiæ ad Venersborg in Kryptorpsmosse, ad Foglum et Kyrkås, — Jemtlandiæ ad alpes et denique ad latus Norvegicum alpium Lulensium passim.

Radix perennis, eximie repens, crassitie chordae. Folia graminea, sesquilineam lata. Caulis vel potius scapus vix pedalis, strictus. Racemus pollicaris, fere totus flavescens, aestate summa florens. Petala intus eximie flava, tres lineas longa. Antherae insigniter fulvent; lana filamentorum albescente. Capsula quinque lineas longa eximie acuminata. — Planta haec prae ceteris similibus noxia pecudibus creditur et inde nomine *Ilagrås* interdum insignitur.

146. ASPARAGUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 573. Juss. gen. p. 47. Gærtn. fr. 1. p. 58. t. 16.

Corolla sexpartita herbacea (viridis), basi connivens. Stylus brevissimus. Bacca supera tricolularis: loculamentis dispermis. — *Caulis ramosissimus foliis setaceis, pedunculis nodo fragili.* — *Ord. nat.* 12. *Sarmentaceæ* (*Asparageæ Juss.*)

562. ASPARAGUS *officinalis:* caule herbaceo tereti erecto, foliis fasciculatis, stipulis subsolitariis. *Linn. svec.* n. 291. *spec. pl. ed. Willd.* 2. p. 150. (*Sv. Bot.* t. 213. cult.) *Leche scan.* p. 6. *Aspegren bleking.* p. 26.

Hab. quasi indigenus in arenosis et rupestribus regionum littoralium et lacustrium temperatiorum, ut Scaniæ ad Malmö, Ystad etc. Hallandiæ ad Gåsevad, Blekingiæ ad Nätraby alibique, ad lacum Mæleri usque ex. gr. in Säbyklint prope Upsaliam.

Angustus et exsuccus, sed saepe quadripedalis ramosissimus; floribus fere duplo brevioribus quam in altili.

147. CONVALLARIA.

Linn. gen. ed. Schr n. 575. Juss gen. p. 48. Gærtn. fr. 1. p. 59. t. 16.

Corolla nuda subsexfida varia. Stylus filiformis staminibus longior. Bacca supera subtrilocularis: loculamentis dispermis. — *Plantæ Ord. nat.* 12. *Sarmentacearum* (*Asparagearum Juss.*), *radicibus repentibus perennibus, floribus plus minus racemosis.* — *Subdivisiones:* 1) CONVALLARIA *p. s. d. floribus campanulatis, scapo nudo n.* 363. 2) POLYGONATUM: *floribus subcylindricis axillaribus n.* 364-466. 3) MAJANTHEMUM *floribus subspicatis quadripartitis, bacca biloculari n.* 367.

363 CONVALLARIA *majalis:* scapo nudo racemoso secundo, foliis ovalibus. *Linn. svec. n.* 292. *spec. pl. ed Willd.* 2. *p.* 160. *Sv. Bot. t.* 9. *Fl Dan. t.* 854. *Hising. herjed p.* 50. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 97. *Wahlenb. lapp. n.* 144.

Hab. in pratis collinis durioribus totius Sveciæ usque ad Vermlandiam ferrimontanam, Helsingiam prope Jerfsö, Jemtlandiam, et Lapponiam inferiorem prope flumina Umense et Vindelense infra Gransele frequenter.

Radix crassitie pennae gallinaceae. Folia omnia radicalia, sed vaginis longis quasi petiolata; ipsa spithamam longa, eximie membranacea rusticis Sveciae australioris *Gliseblad*, superioris saepius *Bockblad* dicta. Flores globoso-campanulati, piso minores, ob candidam albedinem et svaveolentiam valde insignes et noti Svecis nomine *Liljeconvaljer*, rusticis *Majeliljer*, etiam *Majeblomster*, quia mense Maji vel saltem ante solstitium proveniunt, Angermannis *Kik-i-rammen* (quasi ob florem lactis). Baccae magnitudine florum, rubrae.

364. CONVALLARIA *verticillata:* foliis verticillatis. *Linn. svec. n.* 293. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 161. *it. scan. p.* 100. 101. 134. 359. *it. vestrog. p.* 75. 84. *Flor. Dan. t.* 86. *Leche scan. p.* 24. *n.* 25. *Fries halland. p.* 59. 6. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 97. *Wahlenb. lapp. n.* 145. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 53. *Hisinger norrige p.* 59.

Hab. ad montium latera umbrosa per provincias occidentales regni passim, ut Scaniæ sylvestris ad Maltesholm, Tjörndala, Simonstorp, Snafvet, Rommestorplund prope Ossjö, circa Ekeröd supra Höör etc. Hallandiæ meridionalis frequenter, Vestrogothiæ ad montes transitionis ex. gr Mösseberg, Olleberg, Brunnumsberg, Billingen prope Kyrketorp; Vermlandiæ in Gumshöjden prope Gustafva alibique, Jemtlandiæ prope alpes, et denique ad latus Norvegicum alpium Nordlandiæ passim, Finmarkiæ rarius.

Radix crassitie pennae cygneae. Caulis bi- vel saepe tripedalis, quod ad dimidiam partem nudus, dein crebro foliosus, gracilis. Folia in quoque verticillo saepius sex, linearia, quasi a diviso folio uno sequentium specierum orta, tenuiter membranacea fere ut praecedentis speciei. Pedunculi axillares, ramosi subtriflori. Flores cylindracei, virescentes, solstitiales. Baccae rubrae.

365. CONVALLARIA *Polygonatum:* caule ancipiti glaberrimo, foliis ovatis amplexicaulibus, pedunculis axillaribus subunifloris. *Linn. svec. n.* 294. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 161. *Sv. Bot. t.* 41. *Fl. Dan. t.* 377. *Kalm bohusl. p.* 138. *Samz. neric. p.* 32. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218.

Hab. in fissuris rupium siccioribus saxisque elatis per provincias plerasque præcipue campestres a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam et juxta mare orientale usque ad Sundsvall et ultra; sed ad regiones montanas in his zonis non adscendit nisi formatione transitionis fundatas ut Hyckjeberget Dalecarliæ et Hofverberget Jemtlandiæ.

Radix quam in ceteris crassior interdum digitum minimum aequans, itaque vulgo notior vel nomine illo trito *Salomons sigill*, vel *Hvitrot*, minus apte *Getrams*. Caulis plerumque pedalis. Folia crassiora quam in ceteris, a non nullis speciatim *Bockblad* nuncupata. Flores quam in ceteris majores plus quam semiunciam longi, cylindracei, virescentes, ante solstitium aperti. Baccae nigrae.

366. CONVALLARIA *multiflora:* caule tereti, foliis

ovatis amplexicaulibus, pedunculis axillaribus multifloris. *Linn. svec. n.* 295. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 162. *Sv. Bot. t.* 592. *Flor. Dan. t.* 152. *Hisinger verml. p.* 11.

Hab. in locis lætioribus fere earundem regionum præcipue ad mare lacusque maximos, sed rarius et vix supra Upsaliam.

Radix praecedentis. Planta gracilior et longior bipedalis nonnullis *Kungskonvalje.* Pedunculi plerumque triflori. Flores angustiores. Baccae nigrae.

367. CONVALLARIA *bifolia*: caule bifolio, foliis petiolatis cordatis, floribus subspicatis quadripartitis. *Linn. svec. n.* 296. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p* 164. *Sv. Bot. t.* 454. *Flor. Dan. t.* 291. *Wahlenb. lapp. n.* 146.

Hab. in lucis sylvisque minus exsuccis per provincias omnes præcipue sylvaticas usque in Lapponiam superiorem frequenter.

Radix tenuitate fili, et tota planta huic analoga plerumque spithamaea. Folia late cordata, saepius pollicem lata. Racemus terminalis ob strictam directionem spicam referens, albus, post solstitium florens. Flores singuli minuti, vix semini cannabino aequales: laciniis totis reflexis. Baccae lutescentes, punctis brunneis insignes, rusticis *Ickornbår* vel etiam *Hjertbår* dictae.

148. ACORUS.

Linn. gen. ed Schr. n 589. *Juss. gen. p.* 2°. *Gærtn. fr* 2. *p.* 27. *t.* 84.

Spadix nudus (sine spatha) cylindricus, flosculis undique tectus. Petala sex concava superne crassiora stamina parum exserentia. Stigma simplex. Capsula trigona trilocularis. — *Spadix e margine folii pronascens.* — *Ord. nat.* 8. *Tripetaloideæ Linn.*

568. ACORUS *Calamus*: scapi mucrone longissimo foliaceo. *Linn. svec. n.* 297. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 199. *it. scan. p.* 60. 179. 330. 365. 374 *vestrog. p.* 161. 204. *am. ac.* 8. *p.* 36. *Sv. Bot. t.* 100. *Fl. Dan. t.* 1158. *Leche scan. p.* 35. *n.* 56. *Fries halland. p.* 60. *Wahlb. gothob. p.* 58. *Samz. neric. p.* 32. *Carls. strengn. p.* 21. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123. *Hisinger verml. p.* 10.

Hab in piscinis et fossis provinciarum meridionalium præcipue littoralium, ut: Scaniæ passim copiose ex. gr. ad Malmö, Farhult, Blekmossa prope Bälinge non procul Lerkesholm, Wram-Gunnarstorp etc. Hallandiæ meridionalis passim, Bahusiæ trans Götheborg ad Kareby, Uddevalla juxta fontem mineralem etc. ut etiam ad lacum Hjelmaren Nericiæ et Mälaren prope Strengnäs, Mariefred etc.; non vero supra flumen Dalecarlicum.

Planta tota praecipue fracta odorem magis proprie aromaticum spirat quam ulla alia indigena, Calamo proprium, indeque nomine *Kalmus* empiricis nota. Radix crassitie pollicis, depressa colligitur empiricis nomine *Kalmerot.* Scapus et folia utraque maxime ensiformia Scanis praecipue *Flägg* dicuntur. Spica fere in medio scapi foliacei.

149. JUNCUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 590. (exc. Luzula). *Gærtn. fr. 1. p. 53. t. 15.*

Calyx persistens glumaceus hexaphyllus; foliolis altern. interioribus sæpe majoribus corollinis. Stigmata tria. Capsula supera trivalvis trilocularis polysperma. — *Plantae prae ceteris junceae foliis plus minus teretibus: vaginis divisis convolutis (ut in Gramin.), radice perenni. Ord. nat. 8. Tripetaloidearum. Subdivisiones:* 1) *folia nulla nisi culmus praecipue supra inflorescentiam teres saepe istmis interceptus (Svecis praecipue Tåg) n.* 369-373. 2) *folia teretia intus istmis plus minus intercepta extusque nodosa n.* 374-382. 3) *folia supra canaliculata n.* 383-387.

369. JUNCUS *conglomeratus:* aphyllus, culmo stricto supra medium gerente paniculam conglobatam, floribus triandris, capsulis triquetris obtusis. *Linn. svec. n.* 298. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 205. *Sv. Bot. t.* 479. *f.* 2. *Flor. Dan. t.* 1094.

Hab. in pascuis paludosis, uliginosis totius Sveciæ, Lapponia tantum et subsimili una alterave alia regione excepta, ubique.

Radix ut in tota subdivisione horizontalis. Culmi crassitie pennæ gallinaceæ, sursum attenuati; panicula in globum nucis avellanæ magnitudine contracta (unde Sv. *Knapptåg*), demum fuscescens.

570. JUNCUS *effusus:* aphyllus, culmo strictiusculo supra medium gerente paniculam cymosam, capsulis triquetris truncatis. *Linn. svec. n.* 299. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 205. *lapp. n.* 117. *Sv. Bot. t.* 479. *f.* 1. *Flor. Dan. t.* 1096.

Hab. in paludosis sylvaticis fere totius Sveciæ, Lapponia vix quidem excepta, frequenter.

Totus gracilior et angustior praecedente. Culmi praecipue supra paniculam magis elongati (Svecis *Veketåg*). Panicula saepe uncias tres lata, sed interdum contracta in globulos nonnullos inaequales, magis virescentes.

571. JUNCUS *glaucus:* aphyllus, culmo intus septato sulcato supra medium nutante gerenteque paniculam subcymosam, capsulis oblongis acutis. *Willd. spec. pl.* 2. *p.* 206 *Flor. Dan.* 7. *t.* 1159. *Fries nov. p.* 49 *Retz. diss. obs bot.* 1. *p.* 11. (*I. effusus γ.*) *obs.* 1. *p.* 16. *scand. ed.* 2. *p.* 79.

β. littoralis: virescens capsulis majoribus. *Wahlenb. lapp. n.* 149. *Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 127. *Sv. Bot. t.* 479. *f.* 3.

J. inflexus *Retz. scand* 2. *p.* 79.

J. balticus *Willden. in Berl. Mag.* 3. *p.* 298. *Fries nov. p.* 31. *halland. p.* 60. (*Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 341?)

Hab. *α* in campestribus schistosis Scaniæ ex. gr. ad Fogelsång in clivo viperino (svecice *Ormlien*) copiose. *β* in littoribus arenosis uliginosis maris tum orientalis ab Umeå ad Gotlandiam ex. gr. Fåröam et Scaniam non procul Nybrohusen prope Ystad, tum occidentalis Scaniæ inter Engelholm et Vegeholm nec non ad Kullen, Hallandiæ ad Halmstad et Bahusiæ, tum denique septentrionalis Nordlandiæ Norvegicæ passim.

Radix minus repens, penna anserina crassior; squamis et vaginis fusco-nigris nitentibus. Culmus infra paniculam tripedalis, laxus, statu vivo eximie glaucescens. Panicula paullo plus quam uncialis. Capsulae linea parum longiores.

β. Radix longius repens, penna gallinacea non crassior;

squamis et vaginis pallide castaneis vix nitidis. Culmus infra paniculam vix bipedalis, non glaucus. Capsulae bilinearis longitudinis.

572. JUNCUS *arcticus:* aphyllus, culmo sub apicem subulatum gerente capitulum pauciflorum, capsulis ovalibus. *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 206. *Wahlenb. lapp. n.* 151. *Sv. Bot. t.* 479. *f.* 5. insuff. *Decand. fl. franc. n.* 1839.
J. effusus β *Linn. svec. n.* 299. *Fl. Dan.* 7. *t.* 1095.
Hab. locis uliginosis irrigatis, ad rivulos nivales per latera alpium Lapponiæ Lulensis ex. gr. prope Virihjaur ad Tokin et Stallädno, — et dein nonnisi Finmarkiæ maxime orientalis versus Vardö ex. gr. in Kiberg.

Radix eximie repens, penna gallinacea non crassior, squamis pallide brunneis. Culmus vix plus quam pedalis, strictus. Capitulum totum tribus lineis non longius, circiter sexflorum, fusco-nigricans. Capsula sola duas lineas longa. Apex culmi supra capitulum vix uncia longior.

573. JUNCUS *filiformis:* aphyllus, culmo nutante filiformi ad medium gerente fasciculum pauciflorum. *Linn. svec. n.* 300. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 207. *Sv. Bot. t.* 479. *f.* 4. *Flor. Dan. t.* 1207. *Wahlenb. lapp. n.* 148.
Hab. in paludosis magis desertis totius Sveciæ etiam alpinæ ubique; rarescit tantum in regionibus campestribus formatione quadam juniore substratis ut Gotlandiæ, Oelandiæ et Scaniæ.

Radix repens crassitie tantum pennae columbinae. Culmus fere fili tenuitatis, circiter pedalis. Panicula semiuncialis, subseptemflora.

574. JUNCUS *obtusiflorus:* inferne aphyllus, culmo folioque articulatis, panicula supradecomposita; ramulis divaricatis retroflexisque, glumis obtusis. *Ehrh. gram. n.* 76. *Smith compend.* 1818. *p.* 55. *engl. fl.* 2 *p.* 176. *Engl. Bot.* 30. *t.* 2144. *Wahlenb. Nov. Act. Ups. VIII. p.* 257. *Sv. Bot. t.* 615. *Fries novit. p.* 113. (sed non halland. p. 61.)
Hab. in paludibus Scaniæ extimæ littoralis ad flu-

vium Köpingensem in parocciis Köpinge, Öja, Högesta, Benesta, Baldringe, Ramsåsa frequenter: in littoralibus paludosis Gotlandiæ rarius inter Wisby et Snäckegärde, ad Hau etc.

Radix horizontalis, valida, fere crassitie digiti minoris, albicans. Culmi inferne vaginis aphyllis vestiti, circa medium praediti folio unico paniculam subaequante, circiter bipedales stricti. Panicula major quam in ceteris nostris circiter spithamam longa lataque. Squamae bracteantes ante florescentiam praecipue obtusae; unde nomen.

575. JUNCUS *articulatus*: foliis nodoso-articulatis compressiusculis, culmo subradicante, panicula composita, glumis acutis æqualibus capsula acuta nitida brevioribus. *Linn. svec. n.* 505. *Fl. Dan. t* 1097? J. lampocarpus *Ehrh calam.* 126. *Smith comp.* 1818. *p.* 55. *Engl. Bot.* 50. *t.* 2145.

Hab. in paludibus limosis per totam Sveciam frequenter.

Magnitudine et statura valde varians. In ripis lacuum maximorum interdum tam erectus et magnus ut ad praecedentem accedat; saepius vero plus minus decumbit, immo interdum fluitans fit foliis tenuissimis. Fructificatio praecipue matura ex fusco nitet.

576. JUNCUS *sylvaticus*: foliis nodoso-articulatis teretiusculis, culmo erecto, panicula supradecomposita, glumis interioribus acuminatis capsulam acuminatam subæquantibus. *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 211 *Decand. fl. franc. n.* 1849.
J. articulatus β sylvaticus *Linn. svec. n.* 505. *mant. p.* 568. *Engl. Bot.* 4. *t.* 258.
J. acutiflorus *Ehrh gram. n.* 66. *Fries nov. p.* 115. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 174. *Meyer junc syn p.* 24.

Hab. in locis minus paludosis sed magis sylvaticis occultis saltim Sveciæ temperatioris ultra Upsaliam passim.

Parum angustior et strictior praecedente, obscurius coloratus. Vaginae ad radicem atro-purpureae et florum verticilli atri.

577. JUNCUS *nodulosus*: foliis subexarticulatis basi ca-

naliculatis, culmo erecto, panicula composita, glumis interioribus obtusiusculis capsula acuta brevioribus. *Wahlenb. ups. p.* 114. *Fries nov. p.* 114.
J. sylvaticus β *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 97. *Wahlenb. lapp. n.* 155.
J. alpinus *Vill. delphin.* 2. *p.* 233. *Fries nov. p.* 32. *Decand. franc. n.* 1850.
J. fusco-ater *Schreb.* — *Meyer junc. syn. p.* 22.
Hab. in ripis lacuum et paludum totius Sveciæ etiam alpinæ passim, nec non maxime campestris ex. gr. ad Sissebäck Scaniæ orientalis.

Totus magis lutescens et laetius coloratus. Vaginae radicales juniores eleganter purpureae. Folia duplo tenuiora quam praecedentium; isthmis tantum sectione conspicuis. Verticilli florum castanei.

578. JUNCUS *supinus:* foliis subsetaceis, culmo procumbente, cyma divaricata: capitulis sessilibus, glumis acutis æqualibus capsulam emarginatam æquantibus. *Hoffm. germ.* 125 *Fl. Dan. t.* 1099. *Wahlenb ups. n.* 224. — J. uliginosus *Meyer junc. syn p.* 29. J. subverticillatus β *Willd. sp. pl.* 2. 212.
Hab. in limo paludum demum denudato provinciarum plurimarum usque ad Vestrobottniam passim.

Radix nodosa vel subbulbosa, neutiquam repens. Planta tota depressa et supina vix digito minore longior. Folia culmo angustiora.

579. JUNCUS *castaneus:* foliis inferne convoluto-canaliculatis superne subulatis. capitulo terminali subsolitario multifloro basi foliolato, capsulis acutis calyce acuminato duplolongioribus. *Smith brit.* 1. *p.* 383. *Engl. Bot.* 13. *t.* 900. *engl. fl.* 2. *p.* 173. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 130. 132. 146. *Flor. Dan. t.* 1332. *Meyer junc. syn. p.* 57.
Hab. in pratis humidis Jemtlandiæ ad oram septentrionalem lacus Storsjön et exinde usque in alpem Åreskutan copiose.

Radix stolonifera. Planta ipsa obesior et coloratior quam affines, vix pedem alta. Vaginae omnes tum foliorum cum bractearum eximie fulvo-castaneae. Capitulum saepe duplex: laterali pedunculato altiore. Glumae nigricantes inter anthe-

ras sulphureas. Capsulae in suo genere apud nos maximae tres lineas longae. Semina prope fundum capsulae adfixa et arillis subulatis dimidiam capsulam vel sesquilineam longis praedita fere ut in Narthecio, quibus nec omnino carent sequentes usque ad n. 383, genus *Marsippospermum Desv.* constituentes.

380. JUNCUS *stygius*: foliis filiformibus, floribus subternis terminalibus, capsulis acutis calyce acuminato duplolongioribus. *Linn. faun. svec. app. p.* 557. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 215. *Sv. Bot. t.* 497. *f.* 1. *Wahlenb. lapp. n.* 158. *ups. n.* 225. *Fries halland. p.* 61. (*Forsander veg. scan. p.* 10.)

Hab. in paludibus profundis aquosis Lapponiarum omnium aliarumque regionum alpibus vicinarum (excepta Jemtlandia media) usque ad Vermlandiam et Vestmanniam septentrionalem frequenter; nec non Smolandiæ occidentalis præcipue in districtu Mossabygden dicto passim, Hallandiæque adjacentis in paroecia Breared; ceterum magis sparsim Vestrogothiæ ex. gr. ad Grimstorp, Uplandiæ ad Upsaliam etc.

Radix tenuis, fibrosa. Plantae reliquae partes quoque filiformes, supra genicula eximie purpurascentes. Squamae dilutae vel pallidae. Capsulae vero aurantiacae, sesquitertiam lineam longae, tantum ad fundum triloculares et seminiferae: seminibus arillo acuminatis fere ut in praecedente.

381. JUNCUS *biglumis*: culmo aphyllo, foliis subulatis, floribus binis terminalibus: altero pedicellato, capsulis apice retusis calyce longioribus. *Linn. am. ac.* 2. *p.* 166. *t.* 5. *svec. n.* 307. *Sv. Bot. t.* 497. *f.* 2. *Flor. Dan. t.* 120. *Wahlenb. lapp. n.* 160. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 103. *Hisinger herjed. p.* 46. 55.

Hab. locis uliginosis sterilibus irrigatis alpium summarum nivalium a Finmarkia orientali ex. gr. Harimatskaidi usque ad fines meridionales Jemtlandiæ in Sylfjället passim.

Radix fibrosa. Folia omnia radicalia, ita ut intimum basin culmi tantum vaginet, uncia parum longiora, supra atro-purpurascentia. Culmus parum plus quam digitalis, strictus, omnino nudus. Bractea floribus vix longior, sed erecta

ut flores laterales evadant. Glumae et apex capsulae piceae. Capsulae sesquilineam longae.

582. JUNCUS *triglumis:* culmo aphyllo, foliis subulatis, floribus ternis terminalibus sessilibus, capsulis obtusiusculis longitudine calycis. *Linn. svec. n.* 306. *lapp. n.* 115. *t.* 10. *f.* 5. *Sv. Bot. t.* 497. *f.* 3. *Flor. Dan. t.* 132. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 128 *Hisinger herjed. p.* 52

Hab. locis irrigatis alpium et regionum subalpinarum immo etiam inferalpinarum a Finmark a orientali usque ad Herjedalen ubique frequenter.

Praecedenti similis praecipue inferne. Culmus interdum spithamaeus, etiam omnino nudus. Glumae bracteantes duae tresve subaequales, floribus breviores, fuscescentes. Flores quoque pallidiores. Capsulae paullo majores.

583. JUNCUS *trifidus:* inferne aphyllus, foliis culmeis bracteantibusque subtribus canaliculatis subfiliformibus, floribus subternis, capsulis oblongis longitudine calycis. *Linn. svec. n.* 301. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 208. *Flor. Dan. t.* 107 *et* 1691. (monanthos). *Wahlenb. lapp. n.* 153. *Hisinger herjed. p.* 46. *dal. p.* 23.

Hab. locis siccis expositis saxosis omnium alpium etiam minimarum et per regiones sylvaticas dispersarum a summo septentrione usque in Dalecarliam ejusque alpes Svucku et Städjan frequenter.

Radix valde perennans, ipsa tantum crassitie fili, sed squamis multis et caudicibus copiosis caespitem insignem constituens. Vaginae intimae tantum mucrone loco folii terminantur. Culmus plerumque tantum digitalis. Folia bracteantia fere ejusdem longitudinis, erecta, filo vix latiora. Glumae fuscescentes, eximie acuminatae.

584. JUNCUS *squarrosus:* foliis canaliculatis squarrosis rigidis, culmo paniculisque aphyllis subtrifidis, calycibus capsulam includentibus. *Linn. svec. n.* 302. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 209. *it. scan. p.* 228. (*gotl. p.* 324). *Rogberg smol. p.* 22. *Flor. Dan. t.* 430. *Fries halland. p.* 60. *Wahlb. gothob. p.* 37. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 159. *Ahlquist runst. p.* 14. *Aspegren bleking. p.* 26.

Hab. in pratis paludosis cæspitosis apricis provinciarum occidentalium passim, ut: Scaniæ fere ubique ex. gr. ad Skanör, Ystad et Cimbrishamn, Smolandiæ altioris ad Ryd, Elgaryd, Lenholda etc. copiose, (orientalis rarius in Kampen prope Vexiö olim), sed occidentalis frequenter, Hallandiæ ubique, Bahusiæ saltem meridionalis passim, Vestrogothiæ ex. gr. inter Flaberg et Borgstena versus Borås, — postea non antea quam ad Jemtlandiæ alpes nec non in districtu Fælles dicto Norvegiæ ultimæ rarius; ceterum orientem versus non nisi in Oelandiæ campestribus Alfvaren dictis passim et Blekingiæ.

Radix valde perennis, caespites latos foliis suis divergentibus duris filo parum latioribus insignes gerens. Culmi tantum vagina brevi ad radicem obvoluti ibique compressi, plerumque pedem longi, rigidi. Glumae calycinae fusco-griseae. Capsulae ex majoribus duas lineas longae, omnino triloculares; seminibus angulatis, sine arillo evidenti.

385. JUNCUS *bulbosus:* foliis canaliculatis strictiusculis, culmo paniculisque foliosis, calycibus obtusis capsula subglobosa brevioribus. *Linn. svec. n.* 304. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 213. *Flor. Dan. t.* 431. J. compressus *Jacqu. enum. vind.* 60. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 165.

β. capsula magis acuminata in stylum longiorem persistentem, radice magis repente.

J. bottnicus *Wahlenb. lapp. n.* 157. *Regensb. bot. Zeit.* 1821. *p.* 489. *Meyer junc. syn. p.* 46.

Hab. in campis pascuisque humentibus Sveciæ meridionalis et mediæ ubique, deinde vero β ad littora plerumque restringitur tum maris bottnici tum maris septentrionalis usque ad NordCap frequenter.

Radix plerumque parum repens crassitie pennae columbinae. Gramen totum duriusculum et subnitidum, plerumque pedale, versus autumnum maturum. Capsulae magis globosae quam in praecedentibus bulbillos quodammodo referentes, sed vix linea longiores; — quo autem radix magis repens et valida in littoralibus, eo angustiores et magis acuminatae capsulae, unde β.

586. JUNCUS *bufonius:* foliis canaliculatis filiformibus, floribus per dichotomias culmi sparsis solitariis sessilibus, calycibus setaceis capsula duplo longioribus. *Linn. svec. n.* 505. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 214. *Flor. Dan. t.* 1098. *Wahlenb. lapp. n.* 154.

Hab. in udis, ad vias totius Sveciæ usque ad Lapponiam inferiorem et Nordlandiam Norvegicam frequenter.

Radix omnino annua, fibrosa et color totius graminis magis herbaceus diutiusque virescens. Culmi profundius (interdum usque ad basin) dichotome dividuntur, plerumque semipedales.

587. JUNCUS *capitatus:* foliis canaliculatis culmisque filiformibus nudis, capitulo terminali bracteato subsolitario multifloro, calycibus carinatis acuminatis capsula longioribus. *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 209. *Flor. Dan. t.* 1690. *Weigel. obs.* 28. *t.* 2. *f.* 5. *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 80. *Meyer junc. syn. p.* 36. *Aspegren bleking. p.* 26. *Fries halland. p.* 60. J. bufonius δ. *Retz. scand. ed.* 1. *p.* 63.

Hab. locis subinundatis in arena littorali ad oras extimas provinciarum meridionalium, ut Oelandiæ septentrionalis ad Grankulla, Blekingiæ ad Christianopel etc. Scaniæ orientalis ad Fjelkinge, Ystad etc. Hallandiæ meridionalis ad Halmstad, Eldsberg prope Laxviken etc. copiose.

Radix annua, multiculmis. Folia vix uncia longiora, stricta. Culmi vix digitales. Gramen totum mox rufescens. Capitula magnitudine pisi vel paullo majora.

150. LUZULA.

Decand. fl. franc. ed. 3. *vol.* 3. *p.* 158. Junci *Linn. Gærtn. fr.* 1. *p.* 54. Luciola *Smith. engl. fl.* 2. *p.* 177.

Calyx persistens glumaceus hexaphyllus; foliolis alternis interioribus sæpe majoribus. Stigmata tria. Capsula supera trivalvis unilocularis trisperma: seminibus e fundo capsulæ filipendulis. — *Plantæ Ord. nat.* 8. *Tripetaloidearum foliis planis plerumque pilosis: vaginis indivisis ut Liliacearum, radice omnium perenni.*

588. LUZULA *pilosa:* umbella divaricata capillari; pedunculis simplicibus: floribus lateralibus sessilibus solitariis, calycibus capsula brevioribus, foliis pilosis. *Willden. en. hort. ber. p.* 393. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 178.
L. vernalis *Sv. Bot. t.* 444.
Juncus pilosus *Linn. svec. n.* 308. *α. spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 216. *Wahlenb. lapp. n.* 161. *Zetterstedt res.* 2 *p.* 19.
Hab. in sylvis acerosis ericetisque totius Sveciæ ne quidem Lapponia sylvatica excepta ubique.
Folia saepe quatuor lineas lata. Culmus circiter pedalis. Umbellae pedunculi fere pili tenuitatis, saepe sesquiunciam longi, fere semper simplices. Capsula major quam in ceteris nostris, fere duas lineas longa.

589. LUZULA *parviflora:* cyma supradecomposita foliolo fulcrata nutante: pedicellis unifloris, foliis vaginisque glabris.
Juncus parviflorus *Ehrh. beitr.* 6. *p.* 139. *Retz. scand.* 2. *p.* 437. *Willd. spec. pl.* 2. *p.* 219. *Wahlenb. lapp. n.* 162. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 19. — 1. *p.* 239. *Læstadius Vet. Ac. H.* 1822. *p.* 341.
β. intermedius: cyma minus composita erectiore; bracteis fimbriatis, culmo superne nudo.
Juncus intermedius *Host.*
J. spadiceus *Wahlenb. lapp. n.* 163. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 104. 105. 1818. *p.* 133. 149.
J. pilosus *β Linn. svec. n.* 308.
Hab. in salicetis humidis ad flumina Lapponiæ Tornensis et Lulensis subalpinæ passim copiose; *β* locis durioribus omnium alpium altiorum a Jemtlandia usque ad Finmarkiam extimam frequenter.
Gramen totum glaberrimum, gentile et praecipue superne rufescens. Folia latitudine fere ut in praecedente, sed magis in culmum adscendentia. Cymae rami saepe plus quam bienciales, ipsique iterum cymosi, pedicellis tamen ultimis unifloris. Fructificatio quasi ob multifariam divisionem inflorescentiae minima; capsulis vix una linea longioribus.
β. Gramen minus, sed fructificatio aliquantum major, fu-

sco-nigricans. Pili omnes e vagina exserti desiderantur, nec color graminis glaucescens ut in L. spadicea exterorum.

590. LUZULA *campestris:* umbella erectiuscula; pedunculis inæqualibus capitulo multifloro terminatis, foliis pilosis planis. *Willden. en. hort. berol. p.* 394. Juncus campestris *Linn. svec. n.* 309. *α. spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 221. *Flor. Dan.* 8 *t.* 1353.

β. pallescens: gracilior, pedunculis bracteisque elongatis, culmo magis compresso. *Linn. svec.* — *lapp. n.* 127. *t.* 10. *f.* 2. *Wahlenb lapp. p.* 87.

γ. nivalis: capitulis conglomeratis. *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 334.

Hab. in siccioribus graminosis apricis totius Sveciæ etiam alpinæ ubique. *β* in alpibus et subalpinis Lapponiæ et in paludibus regionum proximarum usque ad Fahlunam passim; *γ* in summis alpibus.

Folia radicalia in genere minus lata quam praecedentium magis quam sequentium, sed culmea radicalibus vix minora. Planta ceterum admodum varians.

591. LUZULA *arcuata:* umbella divaricata; pedunculis recurvatis capitulo paucifloro terminatis, bracteis fimbriatis, foliis glabris concavis. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 183.

Juncus arcuatus *Wahlenb. lapp. n.* 166. *t.* 4. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 104. 106. *Hisinger herjed. p.* 45. *Flor. Dan. t.* 1386.

Hab. locis uliginosis sterilissimis per alpes omnes tum glaciales tum nivales a summo nostro septentrione usque ad Sylfjället Jemtlandiæ meridionalis frequenter.

Praecedente angustior, durior et pauperior, etiam coloratior utpote foliis interioribus et culmo purpurascens. Folia una linea vix latiora. Culmus plerumque spithamaeus. Pedunculi plerique uncia longiores. Capsulae minores.

592. LUZULA *spicata:* spica bracteata nutante; spiculis sessilibus, foliis concavis inferne pilosis.

Juncus spicatus *Linn. svec. n.* 310. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 222. *lapp. n.* 125. *t.* 10. *f.* 4. *Flor. Dan. t.* 270. *Hisinger herjed. p.* 46.

Hab. locis siccis duris per omnes alpes præcipue inferiores et discretas a finibus Lapponiæ orientalibus usque ad Herjedalen ubique.

Folia quam in praecedente parum latiora, sed ad vaginas eximie pilosa etiam in culmo usque ad spicam. Culmus circiter pedalis. Spica plerumque uncialis, bracteis et squamis eximie albicantibus, sed floribus ipsis fuscis.

151. BERBERIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 595. Juss. gen. p. 314. Gærtn. fr. 1. p. 200. t. 42.

Calyx hexaphyllus, bracteis tribus stipatus. Petala 6 foliolis calycinis staminibusque opposita: glandulis duabus supra ungvem. Stigma sessile annulare. Bacca supera apice pervia, semina bina ternave amplectens. — *Frutices foliis alternis aculeo sæpius tripartito fulcratis, Ord. nat.* 18. *Dumosarum proximi.*

595. BERBERIS *vulgaris:* racemis simplicibus pendulis, petalis obtusis integerrimis, foliis oblongis ciliato-dentatis. *Linn. svec. n.* 311. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 227. *Sv. Bot. t.* 24 *Fl. Dan.* 6. *t.* 904. *Wahlenb. ups. n.* 228. *Carls. strengn. p.* 21. *Samz. neric. p.* 53. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 85. *Leche scan. p.* 55.

Hab. in sylvis et pascuis regionum magis campestrium Sveciæ mediæ et meridionalis, ut Uplandiæ prope lacuum Mälaren omnium frequentissime, Nericiæ ad Hjelmaren, Vestrogothiæ in Kinnekulle et Lugnås, Smolandiæ septentrionalis ad Lyckås prope lacum Vettern, Scaniæ ad Söfdeborg etc., Ostrogothiæ ad Bråviken, Gestriciæ ad Gefle.

Frutex circiter quadripedalis. Folia e gemmis exeunt convoluta, fere ut baccae aciduli saporis, unde totus frutex prae ceteris svecice *Surtorn* alias *Berberits.* Flores post florescentiam pomonae aperti odoris hircini, coloris flavi, fructificatione valde singulares. Baccae acidissimae rubrae notissimae.

152. PEPLIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 605. Juss. gen. p. 369. Gærtn. fr. 1. p. 237. t. 51.

Calyx coloratus campanulatus sexdentatus: sinubus deflexis. Petala sex calyci inserta, sæpe obsoleta. Cap-

sula supera, evalvis, bilocularis: receptaculo centrali polyspermo. — *Herbula foliis oppositis. Ord. nat.* 54. *Calycanthemæ.*

394. PEPLIS *Portula:* floribus subapetalis solitariis, foliis obovatis petiolatis *Linn. svec. n.* 512. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 245. *it. vestgoth. p.* 218. 254. *Sv. Bot. t.* 592. *Fl. Dan. t.* 64. *Wahlenb. lapp. n.* 168.

Hab. locis passim inundatis nudis præcipue provinciarum sylvestrium a Scania usque ad Lapponiam infimam passim.

Radix annua Caules plures decumbentes una cum costa foliorum et floribus rubentes, glaberrimi. Folia obovata, Portulacae forma, sed ungve minore non longiora. Flores axillares solitarii, sub foenisecio aperti.

ORD. TRIGYNIA.

155. RUMEX.

Linn. gen. ed. Schr. n. 613. *Juss. gen. p.* 92. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 178. *t.* 119.

Calyx hexaphyllus: foliolis alternis interioribus majoribus demum increscentibus in valvulas semine majores. Semen triquetrum (sine marginibus membranaceis): embryone curvato periphérico. — *Herbæ Ord. nat.* 30. *Holoraceæ β Vaginales, radice perenni, foliis plus minusve oblongatis* 1) *postice indivisis ibique obtusis (Lapathum Tournef. sapore austero):* a) *Verticillis distinctis floribus seminibusque minoribus, regionum modo australiorum n.* 395-399. b) *Verticillis magis indistinctis floribus seminibusque majoribus, regionum etiam septentrionalium n.* 400-402. 2) *foliis postice divisis: lobis acutis (Acetosa Tournef. foliis acidis) n.* 403. 404.

395. RUMEX *maritimus:* valvulis graniferis sexangulis; angulis cujuscunque lateris duobus setaceis valvula longioribus; granulis linearibus, verticillis confertis, foliis linearibus undulatissimis. *Linn. svec. n.* 313. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 253. *it. scan. p.* 248. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 193. *Engl. Bot.* 11. *t.* 725. *Flor. Dan. t.* 1208. *Leche scan. p* 6. *n.* 26. *Vet. Ac. Handl.* 1744. *p.* 269. *Aspegren bleking. p.* 27. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 216.

R. aureus *Withering arrang. p.* 356.

Hab. in littoribus maris fuco conspersis inundatisque provinciarum meridionalium passim, ut Scaniæ ad Helsingborg, Lomma, Malmö, Dybeck, Ystad copiose, Blekingiæ extimæ ad Hörvik etc. Gotlandiæ præcipue ad Gamlahamnen extra Wisby.

Radix prope centrum purpurea, sed ceterum magis flava quam in ceteris uti etiam semina, unde *R. aureus With.* non male dictus. Caules plures undique fere semper decumbentes, longitudine admodum varii, plerumque pedales et ramosi. Folia longe linearia cum Luteolae non inepte comparata, vix unquam in caule longiore semiuncia latiora, in caulibus minoribus tantum lineam unam alteramve lata. Valvulae cum setis suis saepe tres lineas latae, sed sine setis vix una latiores. Autumnalis est haec species prae ceteris.

396. RUMEX *palustris:* valvulis graniferis oblongis: dentibus cujuscunque lateris tribus subulatis valvula brevioribus; granulis oblongis, verticillis distinctis folio petiolato fulcratis, foliis lanceolatis subtrinervibus. *Smith brit.* 1. *p.* 394. *engl. fl.* 2. *p.* 194. *Engl. Bot.* 27. *t.* 1932.

R. maritimus *Curt. lond. t.* 25. *Fries halland. p.* 65. *Wahlb. gothob. p.* 59. (*Widegr. österg. p.* 29).

Hab. in aquosis mari vicinis Scaniæ aliarumque provinciarum temperatarum usque ad Stockholmiam satis frequenter (sed Ostrogothiæ ad Roxen prope Nyqvarn et ad Sommen incertior).

Radix undique rubescens, simpliciuscula. Caulis saepius solitarius, erectus, pedem unam alteramve altus, interdum superne ramosus. Folia vix unciam lata: costa media rubescente. Valvulae cum dentibus suis sesquilineam latae, sine dentibus vix una latiores. Granula autem duplo crassiora quam in praecedente.

397. RUMEX *obtusifolius:* valvulis omnibus graniferis triangulo-oblongis basi dentatis, verticillis subdistinctis foliolo petiolato fulcratis, foliis cordatis obtusis. *Linn. faun. svec. app. p.* 557. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 254. *Retz. oec. p.* 629. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 216. *Aspegren bleking. p.* 27.

R. sylvestris *Wallroth sched. crit. p.* 161. *Fries nov. p.* 87.

β. purpurascens: foliis acutioribus, valvulis majoribus. R. obtusifolius *Wallroth sched. crit. p.* 168. *β Flor. Dan. t.* 1335.

Hab. in locis occultioribus subhumidis ad pagos provinciarum littoralium a Scania ad Bahusiam, Oelandiam, Gotlandiam et Roslagiam passim; *β* in regionibus meridionalibus ut Scaniæ et Oelandiæ præsertim in fimetariis.

Radix fuscescens vel livida ut etiam caulis et costa foliorum. Caulis eximie ramosus, plerumque tripedalis. Folia palma saepe latiora eximie tenuia et flexilia. Valvulae etiam tenuiores quam in proximis, semper livide virescentes, linea parum latiores. Granula oblonga fulvescentia.

598. RUMEX *Nemolapathum:* valvulis lineari-oblongis integerrimis obtusiusculis: unica grano globoso obsita, verticillis distinctis folio petiolato utrinque attenuato fulcratis, foliis infimis cordato-lanceolatis. *Linn. suppl. p.* 212. *Ehrh. beit.* 1. *p.* 181. *Willd. spec pl.* 2. *p.* 252. *Wallroth sched.* 1. *p.* 158. *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 83. *oec. p.* 629. *Forsand. veg. scan. p* 15. R. acutus *β Huds. angl. p.* 155. *Curt. lond. t.* 21.

Hab. in fagetis subhumidis occultis Scaniæ frondoso-sylvestris ex. gr. ad Roslätt, Fogelsång, Höör, Pålsköp prope Helsingborg, Kullaberg copiose; Hallandiæ meridionalis rarius.

Radix magis repens, etiam fuscescens fere ut praecedentis, cui proxima mihi videtur. Caulis omnium gracillimus, saepius quadripedalis. Folia raro bis uncia latiora. Valvulae omnium angustissimae, semilinea vix latiores. Granulum fere ejusdem latitudinis.

599. RUMEX *conglomeratus:* valvulis omnibus graniferis lineari-oblongis integerrimis, verticillis glomeratis foliosis, foliis infimis ovato-oblongis, caule patenter ramosissimo. *Schreb. spicil.* 64. *Wallroth sched. crit. p.* 156. *Moris. hist. s.* 5. 27. *f.* 9. *Fries nov. p.* 87.

R. acutus *Smith brit.* 1. *p.* 391. *engl. fl.* 2. *p.* 192. *Engl. Bot.* 11. *t.* 724.

Hab. in udis occultioribus etiam ruderatis Scaniæ passim, alias magis adventitius.

Praecedenti tam affinis ut forsan potius varietas solo duriori orta. Omnium nostrarum maxime glomeratus et parviflorus; pedicellis vix plusquam lineam longis valde geniculatis (longitudine fere valvularum).

400. RUMEX *crispus*: valvulis graniferis ovatis subintegerrimis, verticillis indistinctis subnudis, foliis lanceolatis utrinque attenuatis undulato-crispis. *Linn. svec. n.* 314. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 251. *it. oel. p.* 151. *Flor. Dan.* 8. *t.* 1334. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218.

Hab. ad pagos et agros provinciarum magis campestrium a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam et Uplandiam frequenter.

Radix eximie rubens ut etiam partes proximae. Herba plerumque bipedalis. Folia pollice saepius non latiora, valde elongata et laxa. Valvulae sesquilineam latae et parum eadem longiores; granulis satis tumidis dimidiae longitudinis. Semina duplo majora quam in praecedentibus. Pedicelli quoque vix uncia breviores, quare verticilli minus distincti apparent ut in sequentibus.

401. RUMEX *acutus*: valvulis graniferis triangulari-oblongis acuminatis subdentatis, verticillis indistinctis, foliis lanceolatis attenuatis planis. *Linn. svec. n.* 316. *it. scan. p.* 395 *mant. p.* 370. *Wahlenb. ups. n.* 231. *Götting. gelehrt. Anzeig.* 1821. *p.* 1767. *Aspegren bleking. p.* 27.

R. Hydrolapathum *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 251. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 195. *Woodw. med. bot. t.* 178. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123.

β. latifolius: foliis basi subcordatis. *Sv. Bot. t.* 161.

Hab. ad aquas earumdem fere provinciarum ac præcedens passim.

Radix plus quam pollicem crassa, intus rubicunda. Herba altissima nostrorum utpote plerumque orgyalis (forsan inde Svecis *Håst-skråppa* dicta), valde elongata et acuta singulis partibus, etiam eximie rubens. Folia saepe pedes aliquot longa, in junioribus exemplaribus interdum basi sub-

cordata. Valvulae etiam longissimae, saepe ultra tres lineas emetientes; granulo maximo ipsis parum breviore. Semen fere duas lineas longum.

402. RUMEX *aquaticus:* valvulis dorso nudiusculis triangulari-cordatis integerrimis, verticillis indistinctis, foliis cordatis. *Linn. svec. n* 315. *lapp. n.* 129. *it. scan. p.* 147. 180. *oel. p.* 85. 131. *mant. p.* 370. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 255. *Sv. Bot. t.* 209. *Wahlenb. lapp. n.* 173.

β. crispatus: foliis longioribus crispatis. *Wahlenb. lapp. l. c. Aspegren bleking. p.* 27.

R. crispus *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 97. *Hagström jemtl. p.* 35. 140.

Hab. per totam Sveciam, alpibus tantum exceptis, α in aquis, β in siccioribus præcipue regionum septentrionalium.

Radix plerumque crassitie digiti minoris, intus flavescens. Herba circiter quadripedalis, sed omnium latissima foliis saepe ultra palmam latis, magis luteo-virentibus. Valvulae quoque latissimae, fere tres lineas latae, in minus vegetis exemplaribus interdum indicium granuli offerentes. Semina etiam majora in annonae caritate septentrionalibus adhibita et nota nomine *Vattenskräppa,* Scanis *Dynaskräppa*; β Jemtlandis *Tierp-rot.*

403. RUMEX *Acetosa:* valvulis dorso nudis ad basin tuberculo represso, floribus dioicis, foliis oblongis sagittatis. *Linn. svec. n.* 318. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 260. *Sv. Bot. t.* 190. *Wahlenb. lapp. n.* 174.

Hab. in pratis et graminosis totius Sveciæ etiam alpinæ ubique.

Herba saepe bipedalis, sed gracilis, ceteris magis acida, unde etiam svecice *Syra* vel *Ångsyra.* Valvulae seminales minores quam in proxime praecedentibus, subrotundae.

404. RUMEX *Acetosella:* valvulis nudis, floribus dioicis, foliis lanceolatis hastatis. *Linn. svec. n.* 318. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 260. *Flor. Dan. t.* 1161. *Wahlenb. lapp. n.* 175.

Hab. in rupestribus, locis deustis c. s. p. per totam Sveciam etiam alpinam ubique.

Radix tenuior repens et herba quoque minima inter Rumices vix pedalis, valde gracilis et flexuosa, plerumque tota purpurascens, exceptis vaginis albicantibus, svecice *Kråksyra*, *Bergsyra*, *Syrbilla*. Valvulae seminales minimae inconspicuae.

154. TOFIELDIA.

Smith brit. 1. p. 397. Narthecium *Juss. gen. p. 53.* Antherici spec. *Linn.*

Calyculus trilobus interdum a flore remotiusculus. Corolla hexapetala, æqualis, persistens. Capsulæ tres marginibus interioribus ultra medium conjunctæ, versus apices introrsum dehiscentes: seminibus numerosis angulatis. — *Radix fibrosa, perennis. Folia æquitanti-complanata. Flores subspicati. Ord. nat.* 11. *Coronariæ* γ *Melanthaceæ.*

405. TOFIELDIA *borealis:* calyculis a flore remotis dimidiatis scapo adnatis loco bractearum. *Wahlenb. lapp. n.* 169. *Sv. Bot. t.* 482. *f.* 1. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 128.
T. palustris *Smith engl. fl.* 2. *p.* 198.
Anthericum calyculatum β *Linn. svec. n.* 288. *Fl. Dan. t.* 56.
Anthericum scapo nudo capitato, filamentis glabris. *Linn. lapp. n.* 137. *t.* 10. *f.* 3.
Hab. locis uliginosis et paludosis tum alpinis cum præcipue subalpinis et sylvaticis totius Lapponiæ ceterarumque provinciarum alpibus vicinarum usque ad Orsa, Ore et Transtrand Dalecarliæ frequenter.

Caespitose crescit, foliis plerumque uncia parum longioribus et linea vix latioribus, trinerviis. Scapus plerumque digitalis, omnino nudus, filiformis. Spica semiuncia vix unquam longior, albissima, initio aestatis florens. Petala et capsulae fere ejusdem longitudinis vix ultra lineam longa. — Septentrionalibus saepe *Björnbrodd* audit.

406. TOFIELDIA *calyculata:* calyculis flori approximatis undique continuis glabris, bracteis pedunculos fulcrantibus. *Wahlenb. veg. helv. p.* 68. *Sv. Bot. t.* 482. *f.* 2. *Wallroth sched. p.* 152.

T. palustris *Regensb. bot. Zeit.* 1820. 1. *p.* 314. — 1821. *p.* 183. *Willden. Berlin. Mag.* 2. *p.* 28.
Anthericum calyculatum *Linn. svec. n.* 288.
Anthericum foliis ensiformibus, perianthiis trilobis. *Linn. it. gotl. p.* 195! 221.
Narthecium calyculatum *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 124. 125.

Hab. in pratis uliginosis Gotlandiæ passim copiose.

Praecedenti simillima, sed duplo triplove major. Folia interdum duas lineas lata et digitum longa, multinervia. Scapus interdum pedalis, crassitie pennae columbinae. Spica nobis plerumque uncialis, non parum lutescens saltem deflorata, post solstitium optime florens. Petala sesquilineam longa.

ORD. HEXAGYNIA.

155. SCHEUCHZERIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 615. *Juss. gen. p.* 53.

Calyx sexpartitus, æqualis, persistens. Stigmata sessilia, simplicia. Capsulæ superæ reflexo-distantes, inflatæ, margine superiore dehiscentes, fundo submonospermæ. — *Planta juncea vaginis divisis convolutis Ord. nat.* 8. *Tripetaloideæ.*

407. SCHEUCHZERIA *palustris: Linn. svec. n.* 520. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 263. (*it. gotl. p.* 316). *lapp. n.* 155. *t.* 10. *f.* 1. *Rogberg smol. p.* 22. *Flor. Dan. t.* 76. *Fries halland. p.* 65. 156.

Hab. in paludibus aquosis profundissimis desertis omnium regionum magis sylvestrium a Lapponia ultima usque ad Smolandiam inferiorem et Hallandiam ubique.

Radix perennis, repens. Folia oblique compressa, latitudine culmi. Culmus circiter spithamaeus; foliis sursum sensim minoribus; racemo simplici subquinquefloro. Flores lutescentes, inconspicui, sub solstitio obvii. Capsulae maturescentes vix plus quam quatuor, magnitudine lentis majoris, semine solitario fere repletae.

156. TRIGLOCHIN.

Linn. gen. ed. Schr. n. 616. *Juss. gen. p.* 53. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 26. *t.* 84!

Calyx triphyllus et Petala tria calyci simillima, subro-

tunda, concava, includentia antheras sessiles et cum iisdem decidentia. Stigmata sessilia, plumosa. Capsulæ receptaculo columnari adnatæ, monospermæ, evalves vel utriculares, sive tres tantum maturescentes et basi secedentes sive omnes maturescentes undique separabiles. — *Plantæ junceæ: foliis filiformibus: vaginis divisis convolutis; scapo nudo ebracteato racemoso. Radix perennis cæspitosa. Ord. nat.* 8. *Tripetaloideæ.*

408. TRIGLOCHIN *palustre:* fructibus tricapsularibus linearibus basi dehiscentibus. *Linn. svec. n.* 321. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 264. *Sv. Bot. t.* 111. *Fl. Dan. t.* 490. *Wahlenb. lapp. n.* 171.

Hab. locis uliginosis totius Sveciæ alpibus tantum exceptis ubique.

Scapus ut folia crassitie tantum fili, plerumque dodrantalis. Flores virentes inconspicui aestivales. Stigmata omnino sex ut in sequente, sed germina tria alterna constanter abortiunt et cum receptaculo confluunt, maturescentibus tantum tribus capsulis demum basi dehiscentibus glochidum instar. — Svecice *Kårrsålting.*

409. TRIGLOCHIN *maritimum:* fructibus sexcapsularibus gibbosis. *Linn. svec. n.* 522. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 265. *Sv. Bot. t.* 112. *Flor. Dan. t.* 306. *Wahlenb. lapp. n.* 172. *ups. n.* 237. *Carls. strengn. p.* 22.

Hab. in littoribus marium omnium usque ad Finmarkiam frequenter, nec non in ripis lacuum majorum mari proximorum ut ad Mälaren Upsaliæ, Strengnesiæ alibique.

Praecedente major et obesior, ideoque fructu completior. Flores paullo majores et coloratiores. Fructus tantum dimidiae longitudinis, sed duplo crassiores. — Svecice *Hafssålting.*

ORD. POLYGYNIA.

157. ALISMA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 625. *Juss. gen. p.* 52. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 22. *t.* 84.

Calyx tripartitus persistens. Petala tria patentissima,

plana, decidua. Capsulæ liberæ, numerosæ, evalves, crustaceæ, monospermæ. — *Herbæ radice perenni, foliis latioribus, floribus subumbellatis.* — *Ord. nat.* 8. *Tripetaloideæ.*

410. ALISMA *Plantago*: panicula verticillato-composita, capsulis convergentibus obtusis latere interiore ad basin styliferis, foliis ovatis. *Linn. svec. n.* 323. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 276. *Sv. Bot. t.* 440. *Fl. Dan. t.* 561. *Wahlenb. lapp. n.* 176.

β. graminifolia: foliis primis natantibus gramineis, postremis lanceolatis. *Wahlenb. ups. n.* 238.

Hab. ad ripas aquarum fere totius Sveciæ usque ad Lapponiam inferiorem ubique. *β* ad aquas majores elevatione mutabili ut Mälaren passim.

Folia omnia radicalia plerumque pollicem lata et ultra, quinquenervia; petiolo triquetro. Scapus utplurimum foliis quadruplo longior; verticillis patentibus, aestate florentibus. Petala lactea vel dilute rosea, calyce duplo majora — Svecis nonnullis *Svalting*.

411. ALISMA *ranunculoides*: floribus umbellatis, capsulis divergentibus acutis stylo terminatis, foliis lanceolatis *Linn. svec. n.* 325. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 279. *it. gotl. p.* 298. *Fl. Dan. t.* 122. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 127. *Retz. diss. obs. bot. p.* 12. *Montin Vet. Ac. Handl.* 1766. *p.* 238. *Ahlquist ib.* 1821. *p.* 296. *Fries halland. p.* 63. (*Naezén in Fant diss. de Ulricaehamn p.* 30)?

Hab. in rivulis aliisque aquis stagnantibus locisque depressis Gotlandiæ passim ut ad Vible, Träkumla, Vall, inter Gothem et Norrlanda etc. Oelandiæ orientalis intra Landtborgen ex. gr. ad Ebbelunda paroeciæ Stenåsa; nec non ad mare occidentale infimum Scaniæ prope Engelholm et Rå, Hallandiæ australis ex. gr. ad Knäfvelstorp prope Halmstad, (sed an Vestrogothiæ ad Ulricæhamn? dubium videtur).

Radix tota fibrosa. Folia scapum subaequantia, digito minore angustiora. Scapus plerumque semipedalis, rarius pedalis. Umbellae radiis circiter novem, biuncialibus. Flores

duplo majores quam in praecedente, albidi (fere Ranunculi aquatilis unde nomen), post solstitium obvii.

412. ALISMA *natans:* floribus subumbellatis, capsulis divergentibus acutis stylo terminatis, foliis ovali-ellipticis cauleque sarmentoso natantibus. *Linn. svec. n.* 324. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 278. *Flor. Dan. t.* 1573. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 204.

Hab. intra ripas stagnorum rarissime, nec nisi Scaniæ occidentali-septentrionalis ad Ramsjöby paroeciæ Karup secundum Retzium, et Roslagiæ inter Stockholm et Upsala referente Linnæo.

Exemplaria svecica certa et completa non vidi.

CLASSIS VII.

HEPTANDRIA.

CONSPECTUS.

1. ORD. MONOGYNIA.

Calyx hexaphyllus. Corolla rotata. Bacca exsucca 158. TRIENTALIS

ORD. 1. MONOGYNIA.

158. TRIENTALIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 662. Juss. gen. p. 108. Gærtn. fr. 1. p. 227. t. 50.

Calyx heptaphyllus, persistens. Corolla rotata, septempartita: laciniis lanceolatis. Bacca supera, exsucca, unilocularis: receptaculo centrali, libero, maximo: seminibus paucis impressis. — *Herbula foliis in apice caulis substellatis, Lysimachiis valde affinis. Ord. nat.* 27. *Rotaceae.*

413. TRIENTALIS *europaea:* foliis lanceolatis integerrimis. *Linn. svec. n.* 326. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 282. *Sv. Bot. t.* 591. *Flor. Dan. t.* 84. *Wahlenb. lapp. n.* 177. *Aspegren bleking. p.* 28.

Hab. solo duriori in sylvis variis etiam juniperetis alpium per Sveciam totam usque ad NordCap ubique.

Radix perennis filo vix crassior, repens. Caulis quoque filiformis, plerumque altitudine tantum digiti, ad apicem foliis lanceolatis fere stellatis. Flos ex axilla folii inferioris inter folia reliqua stellata fere in medio surgens, ipse etiam stellatus niveus solstitialis svecice *Stjerneros* vel *Dufkulla.*

CLASSIS VIII.

OCTANDRIA.

CONSPECTUS.

1. ORD. MONOGYNIA.

Corol. tetrapetala. Capsula quadrilocularis : semina crinita 159. EPILOBIUM
Corol. monopetala. Antheræ apice bitubulosæ. Bacca infera 160. VACCINIUM
Caps. quadrilocularis 161. ERICA
Drupa nucleo simplici - - - - 162. DAPHNE

2. 3. ORD. DI - TRIGYNIA.

Calyx quinquepartitus coloratus. Semen unicum nudum - 163. POLYGONUM

4 ORD. TETRAGYNIA.

Antheræ medio filamentorum adnatæ. Bacca - - - - 164 PARIS
Calyx diphyllus. Corolla monopetala. Bacca tetrasperma - 165. ADOXA
Calyx tetraphyllus. Corolla tetrapetala. Capsula quadrivalvis]
[*polysperma* 166. ELATINE

ORD. 1. MONOGYNIA.

159. EPILOBIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 639. Juss. gen. p. 354. Gærtn. fr. 1. p. 157 t. 31.

Calyx inferne angustatus: limbo quadrifido, patente, colorato. Petala quatuor calyci inserta, extrorsum dilatata. Filamenta alterna breviora. Capsula infera apice calva vel truncata (ob florem totum deciduum), tetragona, longissima, quadrilocularis, ab apice quadrifariam dehiscens: seminibus apice crinitis. — *Ord. nat.* 54. *Calycanthemae. Herbae foliis inferioribus plerumque oppositis, radice perenni, floribus subviolaceis spicatis* 1) *patentissimis stigmate quadripartito n.* 414. 2) *stigmate quadrifido n.* 415. 3) *minus patentibus stigm. cruciato n.* 416-418. 4) *angustioribus stigm. indiviso n.* 419-422.

414. EPILOBIUM *angustifolium*: stigmate quadripartito staminibusque declinatis, foliis sparsis lineari-lanceolatis integerrimis glabris, caule simplici. *Linn. svec. n.* 327. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 313. *Sv. Bot. t.* 150. *Fl. Dan. t.* 289. *Wahlenb. lapp. n.* 178.

Hab. in rupestribus, lapidosis, exustis etc. præcipue regionum sylvaticarum totius Sveciæ, alpibus tantum exceptis, frequenter.

Radix valde repens. Herba ex altissimis nostris, saepe quadripedalis, quare Scanis *Kropp*, quod altum indicat, dici videtur. Ceterum elegantia totius herbae cum rubedine caulis superioris et splendore florum purpureorum nomen dedit apud Dalecarlos *Himmelsgrås*, apud V.Gothos *Drakar*. Denique capsularum longa series habitum quendam lacteum induens et succositas plantae ansam praebuisse videtur denominationis *Råmjölke*, *Imjölke*, *Illermjölke*, item *Getrams* et *Elgrams* in regionibus interioribus regni. Ob tenorem earundem partium forsan nomen accepit *Ålemårke*, *Ållemåll* Gothis ceteris et *Kalfrumpa* Roslagis. Bottnicis autem audit *Almyche* (a Lapponum *Almokke*). Folia plerumque spithamam longa. Calyx totus patens, coloratus (violaceus).

415. EPILOBIUM *hirsutum:* stigmate quadrifido, petalis calyce duplolongioribus, foliis semiamplexicaulibus ovato-lanceolatis dentato-serratis hirsutis, caule ramosissimo, radice repente. *Linn. svec. n.* 328. *β. spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 315. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 213. *Engl. Bot.* 12. *t.* 838. *Flor. Dan. t.* 326. *Leche scan. p.* 7. *n.* 27.

Hab. locis sylvestribus humentibus Scaniæ passim ex gr. ad Krageholm et prope Landskrona, Oelandiæ ad Borgby; dein vix nisi juxta hortos usque ad Upsaliam rarius, forsan ibi inquilinum factum.

Planta tota divergenter hirsuta, bipedalis et ultra, stricta, sed patenter ramosa et foliosa. Folia pollicem lata. Flores serotini, plus quam semiunciam longi, petalis violaceis spectabiles quamquam minus copiosi quam in ceteris.

416. EPILOBIUM *pubescens:* stigmate cruciato, petalis calyce paullum longioribus, foliis sessilibus lanceolatis denticulatis pubescentibus, caule simplici. *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 315. *Wahlenb. ups. n.* 242. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 216.

E. hirsutum *α Linn. svec. n.* 328. *Fl. Dan. t.* 347.

E. parviflorum *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 89. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 214. *Engl. Bot.* 12. *t.* 795.

Hab. ad aquas limpidas præcipue fontanas provinciarum littoralium et humiliorum a Scania ad Bahusiam, Ostrogothiam, Upsaliam et Gotlandiam passim.

Planta tota patenter sed breviter pubescens, altitudine variabilis interdum tripedalis, sed stricta et angusta. Folia vix semiuncia latiora. Flores ex minoribus hujus generis, tribus lineis vix longiores, sub messe aperti, dilutius violacei. Germina tantum pilis raris adspersa.

417. EPILOBIUM *rivulare:* stigmate cruciato, petalis calyce duplolongioribus latioribusque ovalibus, foliis sessilibus oblongatis subintegerrimis glabriusculis. *Wahlenb. ups. n.* 245. *Götting. gelehrt. anz.* 1821. *p.* 1667.

? E. hirsutum glabrum *Leche scan. p.* 7. *n.* 27.

Hab. in rivulis fontanis Upsaliæ et forsan alibi.

Planta vix pubescentià ullà adpressà inconspicuà praedita, interdum tripedalis. Folia linea transversali unita, nec nervos ullos vel angulos in caule efficientia, semiunciam lata. Flores saltem quatuor lineas longi latique dilute violacei, sub messe explicati. Germina magis canescunt quam in praecedente, cui magis affine quam antea credidi.

418. EPILOBIUM *montanum:* stigmate cruciato, foliis inferioribus subpetiolatis ovatis dentatis glabris, caule ramoso. *Linn. svec. n.* 329. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 316. *n.* 7. *α. Flor. Dan.* 6. *t.* 922. *Wahlenb. lapp. n.* 179.

β. parviflorum: foliis longius petiolatis.

E. roseum *Fries halland. p.* 64. *Wahlenb. ups. n.* 243.

Hab. ad rupes sylvaticas totius Sveciæ usque ad Lapponiam inferiorem et transalpinam frequenter; *β* in regionibus magis campestribus australibus, ut Oelandiæ, Hallandiæ.

Planta non nisi brevissime puberula, plerumque sesquipedalis, minus gracilis magisque lata quam affines. Folia re vera ovata, saepe pollicem lata, grosse dentata eam a praecedentibus amovent, caulis omnino teres a sequentibus. Flores magnitudine et colore ut in praecedente. — *β* singulari est angustie omnium partium et floribus fere duplo minoribus valde dilutis.

419. EPILOBIUM *roseum*: stigmate indiviso, foliis subovatis serratis: petiolo marginato ad basin dentato, caule ancipiti. *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 90. *diss. obs. bot. p.* 16. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 215. *Engl. Bot.* 10. *t.* 693. *Wahlb gothob. p.* 40 *Videgr. ôsterg p.* 28. E. purpureum *Fries halland. p.* 65.

Hab. locis humidis vel in provinciis littoralibus australioribus ut: Scaniæ, Oelandiæ, Hallandiæ et Bahusiæ, vel etiam ad lacus maximos ut prope Vettern ad Jönköping, Motala etc.

Caulis una cum costis et nervis foliorum eximie purpurascens vel roseus (unde nomen speciei), plerumque bipedalis, virgatus, simplex. Folia praecipue inferiora lata (interdum sesquipollicem), grosse serrata; petiolis dilatatis ad insertionem plicas vel dentes efficientibus, deinde ab utroque latere confluentibus in nervum communem per caulem decurrentem eumque ancipitem reddentem. Flores fere ut in praecedentis *β*.

420. EPILOBIUM *tetragonum*: stigmate indiviso, foliis lanceolatis margine in caulem decurrentibus eumque subtetragonum efficientibus. *Linn. spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 317. *Flor. Dan. t.* 1029. *Fries halland. p.* 65.

β. virgatum: angustius longius subpubescens, foliis minus decurrentibus. *Wahlb. gothob. p.* 40. *Flor. Dan. t.* 1267

E. virgatum *Fries halland. p.* 66.

γ. anceps: foliis in duos tantum nervos caulis decurrentibus. *Wahlb. gothob. p.* 40.

Hab. *α* ad rivulos fontanos prope mare provinciarum meridionalium inprimis Hallandiæ mediæ ad Falkenberg optimum; *β* præcipue in provinciis elevatioribus a Scania ad Bahusiam, Ostrogothiam, Gotlandiam; *γ* Gothoburgi.

Caulis valde virgatus, saepe quadripedalis et ultra, omnino glaberrimus. Folia minora quam in praecedentibus, internodiis plerumque breviora, versus basin digitum minorem lata, ibique marginibus suis infra insertionem productis in caulem decurrentia ejusque nervos quatuor efficientia. Flores ex minimis sesquitertiam lineam tantum longi, sed satu-

ratius violacei. — β omnibus partibus angustior maximeque virgatus; foliorum marginibus vix infra insertionem costae mediae deductis. — γ nervis duobus caulis infimi in unum confluentibus fere ut praecedentis speciei.

421. EPILOBIUM *palustre:* stigmate indiviso, foliis sessilibus lanceolatis subintegerrimis, caule tereti undique pubescente. *Linn. svec. n.* 330. *spec pl. ed. Willd.* 2. *p.* 317. *Flor. Dan.* 9. *t.* 1574. *Wahlenb. lapp. n* 180.

β. albescens: foliis sublinearibus. *Wahlenb. lapp. n.* 180. *ups. n.* 246. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 216.

Hab. in pratis paludosis fere totius Sveciæ Lapponia forsan sola excepta frequenter; β in paludibus profundis desertis præcipue provinciarum septentrionalium usque ad Upsaliam et Gotlandiam passim copiose.

Valde varians tum magnitudine tum latitudine foliorum. Quo majus et magis latifolium eo etiam glabrius et coloratius, quo minus et angustius eo magis albescens floribus demum fere albis.

422. EPILOBIUM *alpinum:* stigmate indiviso, capsulis glaberrimis, foliis ellipticis subintegerrimis, caule paucifloro bifariam pubescente basi decumbente. *Linn. svec. n.* 331. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 318. *Flor. Dan. t.* 322. *Wahlenb. lapp. n.* 181. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818 *p.* 134 151.

E. nutans *Flor. Dan.* 8. *t.* 1387.

β. majus: foliis dentatis, caule toto erecto. *Wahlenb lapp. l. c. Hartm. l. c.*

E. alsinifolium *Engl. Bot.* 28. *t.* 2000.

Hab. locis irrigatis elatis alpium omnium altiorum a summo nostro septentrione usque ad Jemtlandiam frequenter; β juxta et infra alpes præcipue ad fontes frigidissimos passim, usque in Dalekarliam ad Elfdals porphyrverk descendens.

Radix serpens, omnino filiformis. Caulis in alpibus vix digito minimo longior, crebro foliosus. Folia ungve digiti minimi non longiora. Flores duas lineas longi, albescentes. Capsulae sursum incrassatae ibique caule omnino crassiores.

β omni respectu explicatior, foliis subovatis dentatis (fere E. montani), caule longitudine digiti medii.

160. VACCINIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 658. Juss. gen. p. 180. Gærtn. fr. 1. p. 142. t. 28.

Calyx minimus, quadridentatus aut integer. Corolla campanulata quadrifida: laciniis reflexis (vel quadripartita totaque reflexa in *Oxycocco*). Stamina receptaculo inserta: antheris superne bitubulosis. Bacca infera globosa calyce impresso superne umbilicata, quadrilocularis, polysperma. — *Fruticuli foliis alternis* 1) *annuis anthera extus bicorni n.* 423. 424. 2) *perennibus anthera extus ecorni n.* 425. 426. *Ord. nat.* 29. *Bicornes.*

423. VACCINIUM *Myrtillus:* pedunculis unifloris axillaribus, ramis subquadrangulis, follis ovatis serratis deciduis. *Linn. svec. n.* 333. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 348 *Sv. Bot. t.* 163. *Flor. Dan.* 6. *t.* 974. *Wahlenb. lapp. n.* 183.

Hab. locis sylvaticis præsertim humidiusculis per totam Sveciam, alpibus tantum elatioribus exceptis, frequenter.

Fruticulus pedalis et ultra; ramis viridibus. Folia laete viridia, flexilia. Flores mense florescentiae proveniunt, insigniter globosi, rubicundi. Baccae exacte sphaericae, intense caeruleae et caeruleo colore inquinantes, quare notissimae omnibus svecice *Blåbär*, nisi non nulli hoc pro illo *Slinnor* dicant, Hallandis *Slundron*, Dalekarlis *Rackbär*.

424. VACCINIUM *uliginosum:* pedunculis unifloris gemmaceis, ramis teretibus, foliis obovatis integerrimis basi ciliatis deciduis. *Linn. svec. n.* 332. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p* 351. *Sv. Bot.* 331. *Flor. Dan. t.* 231. *Wahlenb. lapp. n.* 182.

Hab. solo magis uliginoso deserto Sveciæ præcipue septentrionalioris etiam alpinæ ubique frequenter; rarescit in regionibus campestribus junioribus ita ut denique desideretur in Gotlandia.

Fruticulus pedalis et paullo ultra, ramis fuscescentibus. Flores supra folia, vernales, albo-rubicundi. Folia glaucescentia. hinc inde quoque rubentia. Baccae oblongatae pro-

prie caeruleae, sed pruina glaucescente insigni obductae, passim notae Svecis *Odon* (quod non nulli in *Odensbår* vertunt, forsan potius cum) Gestriciis *Uddbår*, Bottniensibus *Utterbår*, Gothis plerumque *Óbår* (vel *Ógnebår*, Norvegis *Ójebår*), aliis ob fatuum saporem *Slinnor*. Dalecarlis *Gårvålta*, Jemtlandis *Våmstôt*, *Båljon*, Roslagis *Svålon*.

425. VACCINIUM *Vitis idœa:* racemis terminalibus nutantibus, foliis obovatis margine revolutis subtus punctatis perennibus. *Linn. svec. n.* 354. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 354. *Sv. Bot. t.* 116. *Flor. Dan. t.* 40. *Wahlenb. lapp. n.* 184.

Hab. solo duriori sicciori sylvatico per totam Sveciam usque in alpes altiores adscendens ubique.

Fruticulus vagus, plerumque semipede vix longior. Folia parum flexilia, vix unciam longa, subtus ob apiculos exeuntes quasi punctata. Flores albi vel basi leviter rubentes, initio aestatis conspicui. Baccae rubrae, grate acidulae, notissimae: Svecis *Lingon*, Norrlandis et Gotlandis *Linnbår* (vel potius *Lingbår* i. e. *Ljungbår*), magis speciatim Bahusiis *Tyssling* (quod Norvegis *Tyt-lyng*, quasi svecice *Tit-Ljung*), Gothis ceteris plerumque *Krósor* (a Danorum *Króslinger*, forsan Germanorum Preusselbeeren).

426. VACCINIUM *Oxycoccos:* pedunculis terminalibus aggregatis, caulibus repentibus filiformibus glabriusculis, foliis ovatis integerrimis subtus albicantibus perennibus. *Linn. svec. n.* 355. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 354. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 221. *Sv. Bot. t.* 12. *Flor. Dan. t.* 80. *Wahlenb. lapp. n.* 185.

Hab. in paludibus sterilioribus sphagno vestitis totius Sveciæ, alpibus vix quidem exceptis, frequenter.

Fruticulus minutus, cauliculis filiformibus serpens. Folia sesquilinea vix latiora, marginibus recurvis. Pedunculi foliis multiplo longiores, colorati. Flores proprie nutantes, sed laciniae corollae sursum reflectuntur, basi apiceque sangvineae; staminibus nudis spadiceis dependentibus. Baccae foliis duplo triplove majores, ruberrimae, sed non antequam vere proximo maturantes, succo acidissimo, tuncque leguntur nomine Svecico *Tranbår*. Bottniensibus *Tranjuton*, contractius *Trånjon*, Norrlandis *Myrbår*.

161. ERICA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 650. Juss. gen. p. 178. Gærtn. fr. 1. p. 302. t. 63.

Calyx tetraphyllus (duplicatus in sp. 1.). Corolla subcampanulata quadrifida. Stamina receptaculo inserta: antheris demum bifidis. Capsula supera quadrilocularis, quadrivalvis: dissepimenta vel valvularum marginibus (in sp. 2.) vel receptaculo adfixa (in sp. 1.). Semina numerosa. — *Fruticuli foliis minutis oppositis sempervirentibus.* — *Ord. nat.* 29. *Bicornes.*

427. ERICA *vulgaris:* antheris cristatis inclusis, calyce dupplici: interiore colorato corollam quadripartitam subexcedente, floribus racemosis secundis, foliis oppositis sagittatis. *Linn. svec. n.* 336. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 373. *Smith compend.* 1818. *p.* 61. *Sv. Bot. t.* 55. *Flor. Dan. t.* 677. *Wahlenb. lapp. n.* 186.

Calluna Erica *Decand. fl. franc. n.* 2808.

Hab. in campis sylvestribus sterilissimis totius Sveciæ alpibus tantum exceptis ubique nimium copiose; sed in solo calcareo maritimo exposito parce.

Fruticulus virgatus svecice *Ljung* (*Lyng*, *Ling*, *Lông*), Jemtlandis etc. *Ross-ling* (i. e. *Håst-ljung*), Angermannis *Mo-ris* (utpote in sterilissimis sabuletis proveniens), Gotlandis *Graune* (quasi ob colorem), Ostrogothis *Grône*. Rami ejus oppositi ob folia minuta lineam tantum longa tetragoni. Calyx interior una cum corolla roseus, sesquilineam longus, scariosus et post florescentiam tantum inflexus, capsulam minutam tegens.

428. ERICA *Tetralix:* antheris aristatis styloque inclusis, corolla ovali nuda, floribus capitatis, foliis quaternis ciliatis patentibus. *Linn. svec. n.* 337. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 368. *it. scan. p.* 221. 222. (*gotl. p.* 324). *vestrog. p.* 107. 114. *Sv. Bot. t.* 439. *Flor. Dan. t.* 81. *Leche scan. p.* 25. *n.* 26. *Fries halland. p.* 67. *Wahlb. gothob. p.* 40. *Næzén in Fant diss. de Ulricæhamn p.* 51. *Kalm bohusl. p.* 71. 110. 118. 123. 124. *Aspegren bleking. p.* 28.

Hab. in ericetis depressioribus plagæ occidentalis (i. e. aquas mari occidentali ducentis) Sveciæ meridio-

nalioris mari occidentali oppositæ copiose, ut: Scaniæ occidentalis usque ad Skanör, Hallandiæ adjacentisque Smolandiæ et Vestrogothiæ usque ad Höberg, Mösseberg et Ulricæhamn, Bahusiæ et Daliæ usque ad ripam septentrionalem lacus Venern Vermlandiæ prope Christinehamn; Nericiæ ad Porla. Nec magis orientem versus lecta esse videtur quam ad Vexiö rarius et Blekingiæ occidentalis.

Fruticulus unam alteramve spithamam altus; ramis filiformibus. Folia duabus lineis vix longiora, lanceolata. Corolla ovali-elliptica, ore fere constricta et inconspicue quadridentata, rosea, post solstitium florens, foliis paullo longior, quam in praecedente specie longe magis conspicua, unde haec species dicitur Scanis *Klåckljung* vel etiam ob formam et colorem *Kopattar*.

162. DAPHNE.

Linn. gen. ed. Schr. n. 664. Juss. gen. p. 86. Gærtn fr. 1. p. 188 t. 39. (Thymel.)

Corolla nuda, decidua, infundibuliformis: limbo quadrifido patente. Stamina tubo corollæ inclusa. Bacca supera nuda monosperma: semine crustaceo (subdrupaceo) globoso. — *Frutex foliis alternis. Ord. nat.* 43. *Vepreculae.*

429. DAPHNE *Mezereum:* floribus caulinis ternis sessilibus: laciniis ovatis acutis, foliis lanceolatis utrinque glabris deciduis. *Linn. svec. n.* 338. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 415. *it. vestgoth. p.* 245. *Sv. Bot. t.* 7. *Flor. Dan. t.* 268. *Leche scan. p.* 36. *n.* 60. *Wahlenb. lapp. n.* 187.

Hab. in lucis declivibus Sveciæ saltem interioris a Scania usque ad Lapponiam inferiorem et transalpinam passim; fugere autem videtur mari tum occidentali Bahusiæ, Hallandiæ Smolandiæque exterioris tum orientali Gotlandiæ, Oelandiæ et Blekingiæ.

Frutex bi- quadri-pedalis; cortice tenaci peracri famoso sub nomine *Tjurbast, Tysvedbast, Tivedbast* (contracte *Tibast*) Dalecarlis *Tifvelbast* i. e. *Djefvelsbast.* Flores e gemmis lateralibus ramulorum initio veris vel mense ger-

minationis nudi proveniunt, eleganter rubri. Folia postea e gemma terminali erumpunt, digitum minorem longa. Baccae vel potius drupae indumentum pulposum rubrum satis mite habent, sed nucleum quam maxime acrem unde dicuntur svecice *Kållerhalsbär*.

ORD. DI-TRIGYNIA.

163. POLYGONUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 677. Juss. gen p. 92. Gærtn fr. 2. p. 181. t. 119.

Calyx plus minusve coloratus, 5-partitus, sed persistens demumque utplurimum inæqualis: laciniis tribus exterioribus grandescentibus, seminis angulos cavitate sua includentibus. Stamina quinque exteriora calycis laciniis, tria interiora stylis tribus alternantia, interjectis sæpe glandulis. Semen triquetrum. Sic in 1) *Polygono* p. s. d. - n. 430-431. sed in 2) *Persicaria Gaertn.* - n. 433-439. stamina vix plus quam quinque et styli bini plus minusve connati semenque planum vel extus plus minus carinatum. — *Herbae alternifoliae vaginatae. Ord. nat.* 30. *Holoraceae*, *sectio Vaginales.*

430. POLYGONUM *Bistorta:* caule simplicissimo unispicato, foliis superioribus cordatis amplexicaulibus. *Linn. spec. pl. ed. Willd* 2. p. 441. *Flor. Dan. t.* 421. *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 91. *Fries nov. p.* 87. *halland. p.* 67. (*Aspegren bleking. p.* 29).

Hab. ad stagna aliasque aquas Scaniæ septentrionali-occidentalis (Jutlandiæ oppositæ), ut ad Vegeholm, Axelvold, Dufeke etc. (Blekingiæ ad Siltorp magis adventitia videtur).

Radix torulosa, bistorta. Caulis plerumque bipedalis. Folia saepius bis unciam lata, subtus glauca. Spica albescens digito minimo vix angustior.

431. POLYGONUM *viviparum:* caule simplicissimo unispicato, foliis lanceolatis. *Linn. svec. n.* 340. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 441. *it. vestrog. p.* 39. 64. 92. *Sv. Bot. t.* 336. *Flor. Dan. t.* 13. *Wahlenb. lapp. n.* 188. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 83. (*Forsander veg. scan. p.* 8. 10.)

β. alpinum: radice crassiore magis farinosa, foliis latioribus. *Wahlenb. l. c.*

Hab. in pratis et pascuis durioribus provinciarum sylvestrium præcipue septentrionalium ab alpibus Lapponicis usque ad Ostrogothiam, Vestrogothiam regionesque adjacentes Smolandiæ frequenter; sed regiones australes littorales evitare videtur. β in alpibus.

Radix perennis, torulosa, torta fere ut in praecedente, sed multiplo minor. Caulis plerumque spithamaeus. Folia infima ovalia, sed reliqua lanceolata marginibus recurva, subtus canescenti-puberula. Spica superne floribus albidis, antheris nigricantibus; sed inferne obsita tuberculis a germine mutato ortis, atropurpureis, demum viviparis deciduis, unde Jemtlandis *Hôfrô* vel *Frôfylla*, aliis *Mortog.*

432. POLYGONUM *aviculare:* caule procumbente striato, foliis lanceolatis acutis venosis glabris; vaginis laceris ciliatis, floribus axillaribus. *Linn. svec. n.* 339. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 449. *Sv. Bot t.* 406. *Flor. Dan. t.* 803. *Wahlenb. lapp. n.* 189.

Hab. ad vias, agros, arva, ripas totius Sveciæ, alpibus tantum exceptis, ubique.

Radix annua. Caules subfiliformes longitudine varii Svecis *Trampgrås* vel *Gårdsgrås.* Folia vix plus quam sesquiunciam longa, superne minora, demum obscurioris coloris: vaginis albicantibus. Flores rubentes, aestivales.

433. POLYGONUM *Convolvulus:* caule volubili angulato, foliis cordato-sagittatis glabris, floribus racemosis, calycibus fructiferis obtusius carinatis. *Linn. svec. n* 344 *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 445. *Flor. Dan. t.* 744 *Wahlenb. lapp. n* 191.

Hab. in agris cultisque totius Sveciæ quousque cultura existat frequenter.

Radix annua. Caulis longitudine varius saepe bipedalis, svecice *Binda.* Folia infima non raro cordata (sine angulis). Flores pallidi ante messem optimi. Semina demum magis grandescunt quam calyces in pedicellos suos nunquam carinis decurrentes.

454. POLYGONUM *dumetorum:* caule volubili teretiusculo, foliis cordato-triangulis glabris, floribus racemosis, calycibus fructiferis pedicellisque alatis. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 455. *Flor. Dan t.* 756. *Fries halland. p.* 68. *Aspegren bleking. p.* 29. *Wahlb. gothob. p.* 42. *Wahlenb. ups. n.* 256.

Hab. in dumetis rupestribus præcipue ad aquas majores Hallandiæ adjacentisque Smolandiæ, Blekingiæ, Bahusiæ etc; omnium optime ad Hjelmaren et Mälaren ubique, ad Vettern in Omberg etc.

Radix circiter biennis et tota planta magis longaeva et extensa saepe orgyalis longitudinis, in frutetis frondosis eximie scandens unde Svecis *Löfbinda.* Flores primum minores quam in praecedente, sed versus autumnum calyces maxime increscunt et alis suis hyalinis lineas tres lati fiunt.

455. POLYGONUM *amphibium:* floribus pentandris digynis seminibusque lenticularibus, staminibus exsertis, spicis solitariis oblongis, foliis basi cordatis costatis. *Linn. svec. n.* 341. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 443. *Flor. Dan. t.* 282.

Hab. in aquis et juxta eas per Sveciam temperatiorem usque ad Vermlandiam, Vestmanniam ferrimontanam provinciasque Norrlandicas littorales ubique; dein vero non nisi in Sjolmejaur aliisque aquis Lapponiæ maxime orientali-septentrionalis passim (*Deinböll*).

Radix perennis late repens ut etiam caulis. Planta in aquis natans pulcherrima petiolis subfiliformibus, foliis supra eximie nitidis, punctatis, divergenter costatis, fere lineari-ellipticis, ultra pollicem latis; spicis in apice caulis ante foenisecium florentibus, dilute roseis, crassitie digiti minoris; seminibus demum atris calyce non decolorato majore decidentibus. — Sed in siccioribus degenerat foliis asperis sursum elongatis, spicis inordinatis pallidioribus.

456. POLYGONUM *Persicaria:* floribus subhexandris digynis seminibusque suborbicularibus compressis utrinque concavis, spicis axillaribus terminalibusque approximatis oblongis, pedunculis scabris, foliis basi attenuatis venosis obtusiusculis. *Linn. svec. n.*

342. *lapp. n.* 71. *mant. p.* 376. *Wahlenb. ups. n.* 258. *lapp. n.* 190.

P. lapathifolium *Smith brit.* 1. *p.* 425. *Engl. Bot.* 20. *t.* 1582. *engl. fl.* 2. *p.* 234. *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 442.

β. incanum: foliis subtus canescentibus. P. incanum *Willd. l. c. p.* 446.

Hab. ad vias locaque culta humidiora totius Sveciæ, ne Lapponia quidem excepta, ubique frequenter.

Radix annua. Herba valde varians, colore obscurior et opacior quam sequentis. Folia subtus nunquam laevissima, verum sive punctis elevatis exasperata sive omnino incana. Pedunculi etiam scabri, sed bracteae hyalinae sine ciliis. Flores vel virenti-albidi, vel obscurius rubicundi (numquam laete rosei). Semina semper latiora quam in sequenti et utrinque concava. Svecis saepe *Rô-knåfva* dicitur.

457. POLYGONUM *biforme:* floribus subhexandris semidigynis seminibusque primoribus triquetris; reliquis compressis, spicis axillaribus terminalibusque oblongis; pedunculis lævibus bracteisque ciliatis, foliis lanceolatis acutis.

P. Persicaria *Smith brit.* 1. *p.* 424 *engl. fl.* 2. *p.* 233. *Engl. Bot.* 11. *t.* 756. *Curt. lond. t.* 23. *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 446. (nec Linn. svec. l. s. c.) *Flor. Dan. t.* 702. *Wahlb. gothob. p.* 41. *Aspegren bleking. p.* 29.

Hab. in fossis viarum humidis per regiones maritimas calidiores præcipue occidentales: ut Scaniæ inter Lund et Värpinge (nec alibi a me visum), Gothoburgi rarissime, Blekingiæ.

Radix annua. Caules erectiores, sed laxi, et genicula tumidiora magis pellucida. Folia angustiora et laetius colorata (nec apud nos fusco-maculata). Flores quoque laetius rosei. Semina florum priorum optime triquetra, sed serotinorum saepe planiuscula. Pedunculi laevissimi, sed bracteae florum setoso-ciliatae.

458. POLYGONUM *minus:* floribus subhexandris submonogynis seminibusque triquetris, spicis pedunculatis subfiliformibus erectis, foliis lineari-lanceolatis planis, caule basi subrepente. *Smith brit.*

1. *p.* 426. *Engl. Bot.* 15. *t.* 1043. *Willd. spec. pl.* 2. *p.* 445. *Fries halland. p.* 68. *Aspegren bleking. p.* 29 *Wahlb. gothob. p.* 41. *Videgren östergo. p.* 28.

β. floribus albis.

Hab. locis inundatis præcipue ad littora maris Scaniæ ad Yngsjö, Ystad, Malmö, Helsingborg etc. Blekingiæ ad Carlskrona, Hallandiæ ad Halmstad, Gothoburgi; ceterum Ostrogothiæ planioris inter Motala et Landaryd copiose, Sudermanniæ ad Ö. Vingåker. β Scaniæ ad Helsingborg alibique.

Radix annua. Caules plures patentes, interdum omnino decumbentes, raro plus quam semipedales. Folia etiam angustiora quam in proximis, vix tres lineas lata. Pedunculi laevissimi. Spicae satis imbricatae, angustae, penna gallinacea non crassiores, idque etiam ob flores minores quam in proximis speciebus. Semen semilinea parum latius. — β saepe pede altius, valde insigne.

439. POLYGONUM *Hydropiper:* floribus subhexandris submonogynis seminibusque subtriquetris, spicis sessilibus filiformibus nutantibus, foliis lanceolatis undulatis, caule adscendente. *Linn. svec. n.* 343. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 444. *Sv. Bot. t.* 424. *Fl. Dan.* 9 *t.* 1576.

Hab. in uliginosis passim inundatis ad vias, agros per provincias plerasque Sveciæ usque ad Vermlandiam ferrimontanam et Norrlandiam ubique.

Radix annua. Planta saporis acrioris unde etiam Svecice *Vattenpeppar*, *Bitterblad*, *Jungfrutvål*, *Vattensåpa*, magnitudine varia, sed inferne plerumque major et latior, sursum multo gracilior praecedentibus. Folia interdum semiunciam lata. Flores post messem, primum apice tantum extremo colorati, dein colore reliquae plantae rubentis. Semen insigne nigrum forsan nomen svecicum *Låppgrås* dedit.

ORD. TETRAGYNIA.

164. PARIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 683. *Juss. gen. p.* 48. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 19. *t.* 83.

Calyx tetraphyllus. Petala quatuor subfiliformia. An-

theræ filamentis medio adnatæ. Bacca supera quadrilocularis: seminibus ordine duplici in loculamento quocunque dispositis. — *Herba foliis verticillatis in caule unifloro. Ord. nat.* 12. *Sarmentaceæ.*

440. PARIS *quadrifolia:* foliis obovatis subquaternis. *Linn. svec. n.* 346. *spec. pl ed. Willd.* 2. *p.* 470. *Sv. Bot t.* 6. *Fl. Dan. t.* 159. *Wahlenb. lapp n.* 192.

Hab. locis humosis umbrosis ad radices rupium per totam Sveciam, alpibus tantum et regionibus subalpinis exceptis, passim.

Radix perennis, repens, sine foliis ullis. Folia in verticillo quatuor (nisi monstrositate plura), unde Blekingis *Korsört*, obovata. Flos fine veris et initio aestatis explicatus, totus viridis praeter antheras pallidiores et pistillum fusconigricans. Bacca nigra inamoena svecice *Trollbår*, *Ormbår*, *Fans onda bett.*

165. ADOXA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 684. *Juss. gen. p.* 343 *Gærtn. fr.* 2. *p.* 141. *t.* 112.

Calyx diphyllus, persistens. Corolla monopetala, plana, quadrifida, demum marcescens. Bacca semiinfera ob calycis lacinias adnatas, globosa, unilocularis, tetrasperma. — *Herbula foliis binis oppositis, pedunculo floribus quinis subcapitatis, quorum laterales in calyce tertiam in reliqua fructificatione quintam partem numero addunt. Ord. nat.* 31. *Succulentæ, sectio Saxifragæ.*

441. ADOXA *Moschatellina: Linn. svec. n.* 347. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 472. *it. vestgoth. p.* 57. *Sv. Bot. t.* 435. *Flor. Dan. t.* 94. *Næzén in Fant diss. de Ulricæhamn p.* 31. *Samz. neric. p.* 36. *Wahlenb. ups. n.* 261. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 217.

Hab. in humo molli nemorum lætiorum a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam, Uplandiam, Gotlandiam passim; dein vix nisi Dalecarliæ ad Säter, et denique sub rupibus locis occultissimis ad mare septentrionale in Lapponia maxime orientali-septentrionali Fælles dicta rarius (*Deinbôll*).

Radix perennis, repens, tenuis, sed squamis dentiformibus carnosis. Herba tota praecipue capitulum florum

odore moschi, quare svecice *Desmansknopp.* Folium radicale subbiternatum lobatumque; caulina ternata trifidaque. Flores fine mensis germinationis, virescentes. Pedunculus tetragonus demum incurvus: baccis nonnullis viridibus, inconspicuis.

166. ELATINE.

Linn. gen. ed. Schr. n. 685. Juss gen p. 333 Gærtn. fr. 2. p. 142. t. 112.

Calyx tetraphyllus, persistens. Petala quatuor, sessilia, patentia. Capsula supera, depressa, quadrivalvis, quadrilocularis: receptaculo centrali; seminibus numerosis curvulis. — *Herbulae aquaticae oppositifoliae, numero fructificationis variantes. Ord. nat.* 26. *Caryophylleae, sectio Alsinaceae.*

442. ELATINE *Hydropiper:* foliis oppositis, floribus alternis, caule repente. *Linn. svec. n.* 548. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 472. *it. scan. p.* 417. *Flor. Dan. t.* 156. *Sv. Bot. t.* 597. (*Wahlenb. lapp. n.* 195). *Hisinger verml. p.* 11.

β. triandra *Sv. Bot. l. c. fig.* 2.

Hab. locis ab aqua passim inundatis diuque humectatis ad ripas fluviorum et lacuum præcipue campestrium vel maritimorum a Scania ad Torneå passim; β in ripis lacus Vettern ad Bispmotala Ostrogothiæ (*Agrelius*).

Radix annua constituta fibris cauliculorum repentium. Herbula in aqua virens, extra aquam magis rubens foliis oblongo-obovatis. Flores omnino sessiles circa solstitium aperti, aliquantum ex albo rubentes. Capsulae umbilico impresso, magnitudine et figura fere grani Piperis, unde nomen (nec ob saporem totius plantae, mitem et herbaceum).

CLASSIS IX.

ENNEANDRIA.

CONSPECTUS.

ORD. DI-TRIGYNIA.

Calyx persistens minor semine alato - - - - - - - 167. RHEUM

ORD. HEXAGYNIA.

Petala sex marcescentia. Capsulæ sex polyspermæ - - 168. BUTOMUS

ORD. DI-TRIGYNIA.

167. RHEUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 692. Juss. gen. p. 92. Gærtn. fr. 2. p. 177. t. 119.

Calyx sexpartitus: laciniis alternis parum majoribus, semine semper minoribus. Semen nudum triquetrum: marginibus membranaceis; embryone recto, in axi nuclei. — *Herbae foliis expansis pluricostatis, acidis ut in Acetosis in genere Rumicum.*

443. RHEUM *digynum*: floribus hexandris digynis, foliis reniformibus. *Wahlenb. lapp. n.* 194. *t.* 9. *f.* 2. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 97. 103. *Hisinger jemtl. p.* 74. *herjed. p.* 47.

Rumex digynus *Linn. svec. n.* 317. *spec. pl. ed. Willd. p.* 258. *Flor. Dan. t.* 14

Oxyria reniformis *Smith engl. fl.* 2. *p.* 188.

Hab. ad latera irrigata alpium omnium nivalium a Lapponia ultima ad Jemtlandiam frequenter.

Radix perennis, multiceps, squamis fuscis obvallata. Folia fere omnia radicalia, petiolis longis filiformibus elevata, vix plus quam unciam longa, sed saepe tres uncias lata, costis pluribus radiatis fere ut in Rheis majoribus. Scapus in alpibus rarius pedalis, infra alpes interdum bipedalis. Seminum alae ratione nuclei majores quam in Rheis maximis et embryonis directio satis evincunt hanc plantam Rhei speciem esse, quamquam versus septentrionem ultimam itaque pauperrimam, cujus ob solum alpinum tertia pars fructificationis demta est. — Sapor praecipue foliorum grate acidus, unde nomen svecicum *Fjällsyra.*

ORD. HEXAGYNIA.

168. BUTOMUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 693. Juss. gen. p. 52. Gærtn. fr. 1. p. 74. t. 19.

Petala nuda, sena, marcescentia: alternis minoribus exterioribus acutioribus. Capsulæ sex superæ, margine interiore dehiscentes, intus undique seminiferæ — *Planta junciformis grandiflora. Ord. nat.* 8. *Tripetaloideae.*

444. BUTOMUS *umbellatus: Linn. svec. n.* 350. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 491. *it. vestrog. p.* 46. *Sv. Bot. t.* 296. *Flor. Dan. t.* 604. *Samz. neric. p.* 36. *Wahlenb. ups. n.* 263 *Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 217.

Hab. in fluviis majoribus turbidioribus regionum maxime campestrium regni interioris a Scania, ad Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam frequenter; sed rarescit in maritimis provinciis ut Gotlandiæ, Hallandiæ superioris (desideratur omnino Oelandiæ, Blekingiæ).

Radix valde perennis, horizontalis, valida. Folia omnia radicalia, subtriquetro-ensiformia. Scapus teres laevissimus, bipedalis et ultra. Umbella involucro triphyllo scarioso fulcrata, multiflora, a solstitio in autumnum florens: floribus albo-roseis insignibus Nericiis *Blomvass* vel *Vassvioler*, aliis *Camelblom*.

CLASSIS X.

DECANDRIA.

CONSPECTUS.

1. ORD. MONOGYNIA (Bicornes).

Calyx pentaphyllus petalis quinq. æqualis. Caps. 5 locul. 169. MONOTROPA
Corol. pentapet. subnuda. Caps. 5 locul.: dissep. e med. valvul. 175. PYROLA
dissepim. e marginibus 170. LEDUM
Corol. monop. infundibulif. Caps dissep. e marg. valv. 171. RHODODENDRON
ovata – – Caps. ut in præc. – – 172. MENZIESIA
campanulata. Caps. dissepim. e medio valv. 173. ANDROMEDA
basi fenestrata. Bacca supera – – – – 174. ARBUTUS

2 ORD. DIGYNIA.

Corolla nulla. Capsula reniformis unilocularis – 176. CHRYSOSPLENIUM
Corolla pentapetala. Capsula birostris bilocularis – – 177. SAXIFRAGA
Corolla nulla. Capsula monosperma – – – – – 178. SCLERANTHUS
Corol. pentap. Calyx urceol. quinquefid. Caps. polysperma 179. GYPSOPHILA
Calyx cylindricus apice quinquedentatus – 180. DIANTHUS

3 ORD. TRIGYNIA (Caryophylleæ).

Calyx inflatus subcoriaceusve apice quinquedentatus – 181. CUCUBALUS
Calyx subcylindricus membranaceus apice quinquedentatus – 182. SILENE

Calyx pentaphyllus patens. Petala bipartita - - -	183.	STELLARIA
erectiusculus. Pet. subinteg. Caps. trivalv.	184.	ALSINE
patens. Pet. integ. Caps. apice sexdent.	185.	ARENARIA

ORD. PENTAGYNIA.

Calyx tubulosus coriaceus. Caps. uniloc. polysp.	186.	AGROSTEMMA
membranaceus - - - - - - - - -	187.	LYCHNIS
Calyx pentaphyllus. Petala quinque bifida - - - -	188.	CERASTIUM
indivisa - - -	189.	SPERGULA
Calyx quinquepartitus. Petala quinque. Capsulæ 5 discretæ -	190.	SEDUM
Caps. quinquelocular.	191.	OXALIS

ORD. 1. MONOGYNIA.

169. MONOTROPA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 337. Juss. gen p. 470. Gærtn. fr. 3. p. 45. t. 185.

Calyx pentaphyllus: foliola petalis subsimilia in cylindrum conniventia. Petala quinque basi gibba. Antheræ inermes. Stigma discoideum. Capsula quinquelocularis; loculamentis medio latere dehiscentibus; dissepimentis e medio valvularum. Semina scobiformia arillata. — *Herba parasitica aphylla; attamen Pyrolis in Ord. nat. 29. Bicornium satis affinis.*

445. MONOTROPA *Hypopithys:* floribus spicatis ciliatis; lateralibus octandris. *Linn. svec. n. 351. spec. pl. ed. Willd. 2. p. 573. Sv. Bot. t. 97. Fl. Dan. t. 232. Bjerkander Vet. Ac. Handl. 1776. p. 85. Samz. neric. p. 37. Wahlenb. ups. n. 273.*

β. Hypophega: pauciflora, glabrior: filamentis styloque glaberrimis.
M. Hypophega *Wallroth sched. cr. p. 191. Fries nov. p. 87.*

Hab. in sylvis antiquis præsertim acerosis terraque foliis putrescentibus obtecta per regiones aliâs magis campestres a Scania ad Vestrogothiam, Nericiam, Vestmanniam (Skinskatteberg), Uplandiam, Gotlandiam rarius. β in fagetis Scaniæ et Hallandiæ.

Radix vix nisi pars infima intumescens caulis squamis crebrioribus tecta, semel tantum florens ideoque quodammodo annua. Planta tota sordide lutescens, exsiccatione nigrescens, vix pedalis. Squamae bracteantes superne in pedunculos

adscendunt et demum quintam partem fructificationi complere videntur. Inflorescentia initio recurvata erigitur et floret post foenisecium odore fere Verbasci Thapsi, ob cujus usum etiam *Lungört* dicitur.

170. LEDUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 744. Juss. gen. p. 177. Gærtn. fr. 2 p. 145. t. 112.

Calyx quinquedentatus, minimus. Corolla pentapetala. Antheræ biporæ inermes. Capsula quinquepartibilis: dissepimentis dupplicatis, ab axi sæpe deorsum discedentibus. Semina numerosissima, arillata. — *Frutex. Ord. nat.* 29. *Bicornes, ut genera quinque sequentia.*

446. LEDUM *palustre:* foliis sublinearibus margine revolutis subtus hirsutis. *Linn. svec. n.* 552. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 602. *n.* 1. *α. Sv. Bot. t.* 18. *Fl. Dan.* 6. *t.* 1051. *Leche scan. p.* 56. *n.* 65. *Wahlenb. lapp. n.* 195. (excluso syn. ult. Willdenow.) *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 217.

Hab. in paludibus cæspitosis sylvaticis totius Sveciæ præsertim septentrionalis usque ad alpes Lapponicas frequenter.

Frutex bipedalis et ultra odoris quam maxime graveolentis, quare plerisque Svecis *Vill-pors*, rarius *Kållpors*, *Getpors;* Gothis ob usum contra tussin ferinam *Kågrabuske*, *Sqvåkra*, etiam *Squatram.* Folia praeteriti anni persistunt subtus ferrugineo-tomentosa; praesentis anni vix prodeunt ante mensem florescentiae primum subtus albida. Flores fere eodem tempore cymam albam insignem constituunt. Pedunculi fructiferi recurvati: capsulis a basi dehiscentibus.

171. RHODODENDRON.

Linn. gen. ed. Schr. n. 746. Juss. gen. p. 176. Gærtn. fr 1. p. 304. t. 63.

Calyx quinquelobus minutus. Corolla subinfundibuliformis: limbo patente quinquelobo. Stamina subdeclinata: antheris biporis inermibus. Capsula quinquelocularis: dissepimenta ex inflexis valvularum marginibus duplicata. Semina numerosa, exarillata. — *Frutices foliis subtus squamoso-punctatis, annuis.*

447. RHODODENDRON *lapponicum:* corollis infun-

dibuliformibus, foliis ellipticis foveolatis resinoso-punctatis, trunco depresso. *Wahlenb. lapp. n.* 196. *Sv. Bot. t* 481. (foliis longe nimium angustis).
Azalea lapponica *Linn. svec. n.* 180. *lapp. n.* 89. *t.* 6. *f.* 1. *laches. lapp.* 1. *p.* 299. (Michelia). *Flor. Dan.* 6. *t.* 966. *Liljeblad Vet. Ac. Handl.* 1795. *p.* 205. 206. *Læstadius ib.* 1822. *p.* 341. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 45.
Hab. locis duris elatis in plaga Svecica alpium Lulensium ad oram orientalem lacus Virib-jaur passim, nec non alpium Tornensium ad Torneâträsk et ad Kumma-eno paroeciæ Enontekis copiose; Finmarkiæ adjacentis ad Alten in Sakkavari (*Marklin*).

Fruticulus depressus, ut tantum fasciculi foliorum et florum in apicibus ramulorum emineant. Folia plerumque quinque lineas longa et tres lata, in pagina inferiore demum non parum ferruginea fere ut in Rh. ferrugineo, annua. Pedunculi foliis parum longiores. Flores initio aestatis explicati, foliis vix latiores, rubro-violacei.

172. MENZIESIA.

Smith ic. ined. 1. p. 56. Juss. ann mus. 1. p. 55. t 4. f. A.

Calyx quinquepartitus. Corolla ovata indivisa: ore quinquedentato. Antheræ biporæ, inermes. Capsula quinquelocularis: dissepimenta ex marginibus valvularum inflexis duplicata. Semina scobiformia arillata. — *Fruticulus foliis angustis sempervirentibus.*

448. MENZIESIA *cærulea:* foliis linearibus obtusis cartilagineo-dentatis, pedunculis fasciculatis terminalibus. *Sv. Bot. t.* 555. *Wahlenb. lapp. n.* 197. *Smith comp.* 1818. *p.* 61. *Engl. fl.* 2. *p.* 222. *Engl. Bot.* 35. *t.* 2469. *Hising. herjed. p.* 14. *dal. p.* 25.
Andromeda cærulea *Linn. svec. n.* 354. *lapp. n.* 164. *t.* 1. *f.* 5. *Flor. Dan. t.* 57.
Erica cærulea *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 393.
Hab. in collibus et campis elatis tum alpinis cum subalpinis omnibus a summo nostro septentrione finibusque ultimis versus Russiam usque ad fines alpium meridionales in Dalekarlia prope Transtrand ubique frequenter.

Fruticulus interdum pedem altus, habitus Ericae Tetralicis ramis virgatis. Folia omnino perennia et sempervirentia, quatuor lineas longa et vix unam lata. Pedunculi in apicibus ramorum fasciculati, foliis multiplo longiores, una cum calycibus colorati, fusco-violacei. Corollae longitudine foliorum, nutantes, rubro-violaceae, summa aestate explicatae.

173. ANDROMEDA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 747. Juss. gen. p. 179. Gærtn. fr. 1. p. 304. t. 63.

Calyx quinquepartitus, parvus. Corolla globoso-campanulata; ore quinquefido. Antheræ bicornes inclusæ. Capsula quinquelocularis, angulis dehiscens; dissepimentis e medio valvularum. Semina pauciora nitida (non arillata) — *Fruticuli sempervirentes, (spec. ult. calyce calyculato et antheris inermibus discedens:* CHAMÆDAPHNE *Moench.*)

449. ANDROMEDA *polifolia:* floribus subglobosis fasciculatis pedunculatis, foliis sparsis lanceolatis margine revolutis subtus argenteis. *Linn. svec. n.* 353. *lapp. n.* 165. *t.* 1. *f.* 3. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 610. *n.* 13. *β.* media. *it. scan. p.* 54. 52. *Sv. Bot. t.* 445. *Flor. Dan. t.* 54. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 217. *Aspegren bleking. p.* 30.

Hab. in paludibus desertis profundis totius Sveciæ, optima autem et copiosissima Lapponiæ tum sylvaticæ cum alpinæ.

Fruticulus vix pedalis, foliis et situ florum quodammodo Ledo similis, sed insigniter rubens, unde Nericiis aliisque non male *Rôd-Porss* dicitur. Folia utplurimum fere unciam longa, sed latitudine varia ut in Ledo a 1½ ad 3 lineas. Pedunculi foliis longiores una cum calyce et corolla pulchre rosei, initio aestatis florentes.

450. ANDROMEDA *hypnoides:* floribus campanulatis solitariis terminalibus pedunculatis, foliis confertis acicularibus. *Linn. svec. n.* 354. *lapp. n.* 165. *t.* 1. *f.* 3. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 608. *Fl. Dan. t.* 10. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 104. 105. *Hisinger jemtl. p.* 74.

Hab. locis duris editis alpini jugi proximarumque re-

gionum alpinarum Svecicarum a Lapponia maxime orientali prope districtum Fælles dictum usque ad Jemtlandiam frequenter.

Fruticulus omnium tenuissimus, surculis decumbentibus nonnullas uncias longis et crassitudine chordae Hypnum quoddam admodum referens. Folia vix plus quam lineam longa, acu tenuiora. Pedunculi circiter tres lineas longi, ejusdem coloris brunnei ac calyx. Corolla dilatato-campanulata, dilute rosea.

451. ANDROMEDA *tetragona:* floribus campanulatis solitariis lateralibus pedunculatis, foliis quadrifariam imbricatis subtriquetris sagittatis. *Linn. svec. n.* 556. *lapp. n.* 166 *t.* 1. *f.* 4. *laches. lapp.* 2. *p.* 28. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 607. *Fl. Dan.* 6. *t.* 1030. *Wahlenb. lapp. n.* 200. *Liljebl. Vet. Ac. Handl.* 1793. *p.* 206. 207. *Læstadius ibid.* 1822. *p.* 341. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 49.

Hab. in collibus et campis vastissimis per alpium Tornensium jugum proximasque alpes Nordlandiæ septentrionalis frequentissime, unde passim dispersa est tum ad Finmarkiam occidentalem cum alpes Lulenses adjacentesque Pitenses.

Fruticulus interdum unius alteriusve pedis longitudine, sed vagus, ramis quodammodo sursum incrassatis fere ut in Lycopodio Selagine, ideoque non inepte Norvegis *Lummer-lyng*, vel etiam *Lum-kråkling* quasi ob similitudinem foliorum Empetri. Folia circiter duas lineas longa, marginibus ita revolutis ut subtriquetra fiant. Pedunculi semiunciales. Flores albedine nitente et figura fere ut in Convallaria majali, initio aestatis obvii. Antherarum aristae ipsis antheris duplo longiores ut etiam in praecedente.

452. ANDROMEDA *calyculata:* floribus urceolatis bracteolatis in racemo secundo folioso, foliis sparsis planis oblongis obtusiusculis squamuloso-punctatis. *Linn. svec. n.* 557. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 614. *n.* 26. *α.* ventricosa. *Sv. Bot. t.* 583. *Wahlenb. lapp. n.* 199. *Regensb. bot. Zeit.* 1821. *p.* 411.

Chamædaphne calyculata *Moench.* — *Buxbaum com. petr.* 1. *p.* 241.

Hab. in paludibus umbrosis supra sinum bottnicum, ut ad flumen Kemense et Tornense inferius passim; (ad Skelleftea rarius? *Agrelius*).

Frutex duarum vel trium pedum altitudinis, reliquis speciebus longe firmior, habitu magis salicino, unde Svecis Bottniae *Andvide* (Fennonibus *Hanhen-paju*). Folia circiter unciam longa et quatuor lineas lata, plana, praecipue subtus albescenti-squamulosa. Calyx longitudine fere dimidia floris, substantia foliorum et ceterum calyculo auctus, quasi a squamis gemmae ortus et constituens gemmam unifloram hyeme exsertus. Corolla postea primo vere florens lutea, stylum exserens. Antherae inermes oblique dehiscentes magis quam in ipso Ledo. — Quo septentrionalior eo majores flores et insigniora folia evadere videntur. Folia bracteantia ante fructum cadunt.

174. ARBUTUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 750. Juss. gen. p. 179.

Calyx quinquepartitus, minimus. Corolla ovata: ore constricto, revoluto; basi pellucida. Antheræ bicornes. Bacca supera calva quinquelocularis: seminibus solitariis osseis. — *Fruticuli apud nos procumbentes, latifolii.*

455. ARBUTUS *Uva ursi:* caulibus procumbentibus, foliis cuneiformibus subtus reticulatis integerrimis perennibus. *Linn. svec. n.* 558. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 618. *it. scan. p.* 154. *gotl. p.* 169. 182. *etc. Sv. Bot. t.* 85. *Flor. Dan. t.* 33. *Wahlenb. lapp. n.* 202. *Forsand. veg. scan. p.* 14. *Aspegren bleking. p.* 50.

Hab. in collibus campisque saxosis vel arenosis sylvaticis totius Sveciæ a Scania superiore et Gotlandia usque in alpes Lapponicas frequenter.

Fruticulus fere totus sempervirens. Flores albi, primo vere e gemmis propriis. Folia supra nitida, subtus venis obscurioribus reticulata, initio evidentissime ciliata. Baccae subcaseiformes, rubrae, intus cellulosa alba farinacea, unde vulgo svecice *Mjölbår* et *Mjölon.*

454. ARBUTUS *alpina:* caulibus procumbentibus, foliis rugosis serratis marcescentibus. *Linn. svec. n.*

559. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 618. *Sv. Bot. t.* 487. *Flor. Dan. t.* 73. *Wahlenb. lapp. n.* 203. *Hisinger dal. p.* 23.

Hab. in campis apricis tum alpium omnium tum regionum subalpinarum a summo nostro septentrione usque ad finem infimam alpium Dalekarliæ prope Transtrand frequenter.

Fruticulus valde procumbens et magis flexilis quam praecedens. Flores initio veris ante folia prodeunt quamquam ex eadem gemma, albi, minores quam in praecedente. Folia paullo majora, eximie flexilia, annua sed statu emarcido vere proximo adhuc residua. Baccae succosae, nigrae, insigniores quam aliae similes in alpibus, unde prae ceteris *Fjällbär* dicuntur, etiam *Rypebär* ut esca avis Lagopi alpini, Norvegis minus apte *Korpebär* s. *Ravnebär*.

173. PYROLA.

Linn gen ed. Schr. n. 752. Juss. gen p. 179. Gærtn. fr. 1. p. 303. t. 63.

Calyx quinquepartitus, minutus. Petala quinque, concava. Antheræ basi binis tubulis sese aperientes, mox invertendæ. Capsula quinquelocularis: angulis dehiscentibus; dissepimentis e medio valvularum. Semina arillata, numerosissima. — *Plantæ perennes, foliis sempervirentibus (plerumque Svecis* V i n t e r g r ö n). *Ord. nat.* 29. *B i c o r n i u m.* 1) PYROLA *p. s. d. stylo elongato, filamentis linearibus* a) *floribus racemosis* *) *staminibus adscendentibus n.* 455. 456. **) *staminibus rectis pistillo declinato n.* 457. ***) *staminibus pistilloque rectis n.* 458. 459. b) *flore solitario n.* 460. 2) CHIMAPHILA: *stigmate sessili, filamentis supra basin in discum dilatatis, floribus umbellatis n.* 461.

455. PYROLA *chlorantha:* scapo racemoso inferne squamis linearibus herbaceis, staminibus adscendentibus, pistillo declinato petalis conniventibus longiore. *Swartz Vet. Ac. Handl.* 1810. *p.* 190. *t.* 5. *Sering mus. helv. p.* 35. 162. *Flor. Dan. t.* 1693. *Sv. Bot. t.* 453. *Wahlenb. ups. n.* 268. *Fries halland. p.* 70. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 217. *Videgren österg. p.* 28. *Aspegren bleking. p.* 30.

P. asarifolia *Michaux bor. amer.* 1. *p.* 251.

Hab. in sylvis siccioribus densis abiegnis per provincias ceterum satis campestres (fere ut Monotropa), ut Dalecarliæ ad Hyckjeberget, Uplandiæ ad Upsala et Stockholm, Vestrogothiæ in Klyttamoen, Ostrogothiæ in Kisa, ad Godegård etc., Smolandiæ passim, Blekingiæ, Hallandiæ ad Thorup, Gotlandiæ ad Thorsborg, etc.

Folia plerumque dimidio minora quam proxime sequentium, saepius latiora quam longa, saturatius viridia et magis coriacea ut tota planta. Squamae omnes angustae non amplectantes, virescentes. Flores fere globosi, paullo post solstitium obvii, coloris citrini. Filamenta, stylus et stigma etiam virescunt.

456. PYROLA *rotundifolia:* scapo racemoso inferne squamis amplectentibus scariosis, staminibus adscendentibus, pistillo declinato colorato petalis expansis longiore. *Linn. svec. n.* 560. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 621. *Sv. Bot. t.* 304. *Wahlenb. lapp. n.* 204.

Hab. in sylvis subhumidis per totam Sveciam præcipue septentrionalem passim; Scaniæ rarius.

Folia ad basin scapi plerumque tria, subrotunda, saepe bis unciam lata. Squamae inter folia scapum amplectentes et tegentes obtusae. Flores post solstitium maxime aperti majoresque quam in proximis, nivei. Pistillum rubens. Antherae tubulis angustioribus aurantiacis.

457. PYROLA *media:* scapo racemoso inferne squamis amplectentibus scariosis, staminibus rectis, pistillo florem globosum subexcedente clavato radiato. *Swartz Vet. Ac. Handl.* 1804. *p.* 257. *t.* 7. *Sv. Bot. t.* 311. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 256. *Engl. Bot.* 28. *t.* 1945. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 217. 237. *Retz. diss. fl. scand. suppl.* 2. *p.* 8. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 98. *Fries halland. p.* 71. *Wahlb. gothob. p.* 43.

P. rotundifolia *Flor. Dan. t.* 110.

Hab. in sylvis lætioribus sive formatione transitionis fundatis ut Gotlandiæ ad Friggård Fåröæ et

Vestö paroeciæ Hall, Ostrogothiæ ad Kungs-Norrby, Dalecarliæ ad Gärseby (*Kröningssvård*), Jemtlandiæ ad Storsjön, — sive mari propioribus ut Stockholmiæ ad Carlberg, Hallandiæ Smolandiæque adjacentis et Bahusiæ.

Folia et squamae fere praecedentis. Flores vero potius sequentis, sed majores, pallidiores. Antherae fere tota latitudine hiantes. Pistillum aliquantum rubens. Huc pertinere videtur *Gmel. sib.* 4. *p.* 128. *n.* 16. *α. t.* 56. *f.* 1.

458. PYROLA *minor:* scapo racemoso inferne squamis subnullis, staminibus pistilloque rectis æqualibus flore globoso inclusis. *Linn. svec. n.* 561. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p* 621. *it. gotl p.* 206. 221. *vestgoth. p.* 18. 20. 83. *Smith engl. fl* 2. *p.* 257. *Sv. Bot. t.* 550. *Flor. Dan. t.* 55. *Leche scan. p* 25. *n.* 27. *Wahlenb. lapp. n.* 205. *Swartz Vet. Ac. Handl.* 1798. *p.* 41. *Aspegren bleking. p.* 30.
P. rosea *Engl. Bot.* 36. *t.* 2543.

Hab. in sylvis macris fere totius Sveciæ a Scania et Gotlandia usque in Lapponiam et Dalecarliam superiorem passim.

Folia tenuiora et plerumque angustiora quam praecedentium. Squamae vix ullae. Flores omnino globosi, minores quam in ceteris omnibus utpote grano piperis parum majores, albi cum quadam rubore.

459. PYROLA *secunda:* racemo unilaterali, floribus oblongis pendulis. *Linn. svec. n.* 562. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 621. *Sv. Bot. t.* 566. *Flor. Dan. t.* 402. *Wahlenb. lapp. n.* 206.

Hab. in sylvis acerosis totius Sveciæ ubique.

Radix et stolones longiores totaque planta magis oblongata. Folia evidenter terna, ovato-oblonga, argute serrata. Racemus bracteis albicantibus. Flores post solstitium, virescentes. Stylus fructu multoties longior.

460. PYROLA *uniflora:* pedunculo radicali unifloro. *Linn. svec. n.* 564. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 622. *it. vestgoth. p.* 36. *oel. p.* 145. *Sv. Bot. t.* 176. *Flor. Dan. t.* 8. *Wahlenb. lapp. n.* 207.

Hab. in sylvis majoribus succosioribus totius Sveciæ ubique.

Folia terna, subrotunda, digito minimo vix latiora. Pedunculus circiter digitalis. Flos in hoc genere maximus, fere unciam latus, albissimus, svaveolens, solstitialis. Norrlandis *Ógonsjukegrås* utpote contra lippitudinem usitata.

461. PYROLA *umbellata:* floribus subumbellatis, disco filamentorum ciliato, foliis lanceolato-cuneiformibus. *Linn. svec. n.* 363. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 622. *it. oel. p.* 152. *Rogberg smol. p.* 23. *Sv. Bot. t.* 27. *Flor. Dan.* 8 *t.* 1336. *Wahlenb. ups. n.* 271. *Samz neric. p.* 38. *Carls. strengn. p.* 25. *Fries halland. p.* 71. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 217. *Holmberg Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 229. *Videgren österg. p.* 28.

Chimaphila umbellata *Radius diss ex R. bot. Z.* 18:3.

Hab. in sylvis antiquissimis altissimis per provincias ceterum magis campestres vel meridionales rarius, ut: Uplandiæ ad Upsala et Stockholm, Neriсiæ ad Hjelmarsberg et Ölsboda, Sudermanniæ ad Strengnäs et Ö. Vingåker, Vestrogothiæ in Thorsö ad Starkåkra. Hunneberg ejusque latere occidentali versus Stormossan, Ostrogothiæ in V. Harg prope Spellinge etc., Smolandiæ orientalis ad Dalhem, occidentalis ad Femsjö, Gotlandiæ ad Garnegård in paroecia Bäl, inter Vestergarn et Klinta, Gärdvaldsskog inter Norrgårda et Bjestes paroeciæ Sanda; Oelandiæ prope Byerum paroeciæ Böda. Norrlandiæ meridionalis.

Fruticulosa omnino: caulibus digito saepe longioribus. Folia terna quinave stellata, multo duriora quam in ceteris, cuneiformia, dentata. Scapi vel pedunculi communes foliis duplo tantum longiores; umbella circiter quadriradiata. Flores rubentes, erecti; ideoque stigma sessile. Uplandis *Rylört* uti efficax in Rhevmatismo.

ORD. 2. DIGYNIA.

176. CHRYSOSPLENIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 763. *Juss. gen p.* 343. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 208. *t.* 44.

Calyx coloratus, capsulæ inferne adnatus, 4- 5-fidus.

Corolla nulla. Capsula reniformis unilocularis, semibivalvis: seminibus fundo adfixis pluribus. — *Herbula Saxifragis proxime affinis, floribus minutis, foliis reniformibus: superioribus flores fulcrantibus.*

462. CHRYSOSPLENUM *alternifolium:* foliis alternis, floribus lateralibus octandris. *Linn. svec. n.* 565. *lapp. n.* 151. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 657. *it. scan. p.* 16. 100. 101. *vestrog. p.* 62. *am. ac.* 8. *p.* 57. 98. *Flor. Dan. t.* 366. *Wahlenb. lapp. n.* 208. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814 *p.* 98. *Carls. strengn. p.* 24. *Samz. neric. p.* 58. *Wahlb. gothob. p.* 41. *Fries halland p.* 71. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 81. *Videgr. österg. p.* 28. *Aspegr blek. p.* 51.

Hab ad scaturigines rivulosque limpidissimos sylvarum per provincias magis montosas passim, ut: Lapponiæ usque ab Enontekis, Jemtlandiæ, Medelpadiæ et Helsingiæ copiose, Dalecarliæ, Gestriciæ, Roslagiæ, Vestmanniæ ad Fremsbyttan, Vermlandiæ saltem ferrimontana, Sudermanniæ ad Åkerö et Strengnäs, Nericiæ ad Tångsäter, Ostrogothiæ ad Medevi, Kisa, Omberg, Sturefors etc., Vestrogothiæ præcipue ad cacumina lapide Trapp tecta ut Kinnekulle, Billingen, Hunneberg; Smolandiæ in sylva Holveden inter Hester et Sāthälla alibique, Blekingiæ, Hallandiæ et Scaniæ sylvestris ad Maltesholm.

Radix perennis quidem, sed tenuis filiformis, vage repens. Caules adscendentes, vix plus quam digitum alti, succosi ut reliqua herba, prima aetate pilosiusculi. Folia inferiora longius petiolata, plerumque semiuncia parum latiora; superiora subsessilia fere in orbem circa flores posita, unde umbilicata facies totius plantae, quare non nullis svecice *Jordnafle;* aliis Nericiae dicitur *Wif.* Flores intense lutei ut etiam fructus, minuti, initio aestatis explicati.

177. SAXIFRAGA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 764. *Juss. gen. p.* 342. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 177. *t.* 36.

Calyx quinquepartitus. Petala quinque. Capsula bilocularis birostris, inter stylos binos dehiscens, polysperma, calyce plus minusve vestita. — *Ord. nat.* 31.

Succulentæ β Saxifragæ. Herbæ 1) *foliis indivisis* a) *coriaceis perforatisque n.* 463. 464. b) *radicalibus herbaceis n.* 465. 466. c) *caulinis angustissimis* (*fl. luteis*) *n.* 467. 468. 2) *foliis divisis* a) *lobatis* (*Lobaria Haworth*) *n.* 469-471. b) *palmatis fissisque n.* 472. 473.

463. SAXIFRAGA *Cotyledon:* foliis radicalibus aggregatis lingulatis perforato-albide serrulatis, caule nudiusculo paniculato: ramis laxis compositis, calycibus glanduloso-pilosis. *Linn. svec. n.* 366. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 658. *laches. lapp.* 2. *p.* 196. *Flor. Dan. t.* 241. *Wahlenb. lapp. n.* 209. *Hartman Vet Ac. Handl.* 1818. *p.* 138. *Læstadius ib.* 1822. *p.* 341. *Hising. jemtl. p.* 69. (*herjed. p.* 37). Chondrosea pyramidalis *Haworth sax. enum.*

Hab. in rupibus irrigatis infra alpes per Nordlandiam Norvegicam meridionaliorem citra Loffodden et exinde ad oram totam Norvegiæ frequenter, unde transcendit per loca humiliora alpini jugi et pervenit in Jemtlandiam usque ad Kallsjön, in Lapponiam Lulensem ad Njunnas, Njammats, Karvek etc. prope Quickjock, in Lapponiam Tornensem ad Torneâträsk.

Radix valde perennis, caespitosa, proferens rosulas (vel orbes) magnas foliorum fere cartilagineorum, quae Norvegis *Bergdusk* nuncupantur. Folia haec radicalia interdum digitum minorem longa lataque, serraturis albidis pulchre marginata. Caulis vel potius scapus (quia folia vix alia quam fulcrantia) saepius bipedalis et ultra. Flores albissimi copiosissimi, seriore aestate explicati.

464. SAXIFRAGA *oppositifolia:* foliis oppositis quadrifariam imbricatis ovatis ciliatis apice unipunctatis, calycibus subciliatis. *Linn. svec. n.* 369. *lapp. n.* 179. *t.* 2. *f.* 1. *laches. lapp.* 1. *p.* 287. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 648. *n.* 24. *α. Flor. Dan. t.* 34. *Wahlenb. lapp. n.* 210. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 105.

Antiphylla cærulea *Haworth sax. enum.*

Hab. locis aqua nivali irrigatis per alpes altiores et

altissimas a summo nostro septentrione usque ad Jemtlandiam frequenter.

Radix valde perennis, sarmenta longa in superficie terrae vel supra rupes emittens, quae etiam ob folia dura interdum *Bergdusk* apud Norvegos nominantur. Folia vero singula vix sesquitertiam lineam longa. Cauliculi ipsi vel potius pedunculi uniflori vix unciam elevati. Calyx tantum fundo capsulae adnatus. Petala pulchre rubro-violacea, initio aestatis conspicua.

465. SAXIFRAGA *stellaris:* foliis oblongis serratis, scapo nudo: ramis primum recurvatis, petalis lanceolatis inferis, calyce reflexo. *Linn. svec. n.* 367. *lapp. n.* 175. *laches. lapp.* 1. *p.* 286. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 644. *Fl. Dan. t.* 23. *Wahlenb. lapp. n.* 212. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 105. 1818. *p.* 132. *Hisinger herjed. p.* 46.
Spathularia stellaris *Haworth.*

* comosa: coma granulata *Linn. lapp. t.* 2. *f.* 3.

Hab. locis suboccultis irrigatis, ad rivulos per omnes alpes altiores et juxta eas a NordCap usque ad Sylfjället Jemtlandiæ meridionalis ubique.

Radix biennis vel parum perennans, tota fibrosa. Folia radicalia in orbem expansa, circiter octo lineas longa, tenuia. Scapus gracilis, vix spithamam altus; superne ramis paucis subunifloris. Petala alba calyce fere duplo longiora, plus quam duas lineas longa, media aestate expansa. Capsula tota bipartibilis.

466. SAXIFRAGA *nivalis:* foliis obovatis truncatis crenatis subsessilibus, scapo nudo, floribus congestis semisuperis, calyce petala subæquante. *Linn. svec. n.* 368. *lapp. n.* 176. *t.* 2. *f.* 5. 6. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 645. *Flor. Dan. t.* 28. *Wahlenb. lapp. n.* 211.
Dermasea nivalis *Haworth.*

β. tenuior: foliis subpetiolatis, floribus minus congestis. *Wahlenb. lapp. n.* 114. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 133. 1814. *p.* 105.

Hab. solo occultiore aqua nivali irrigato alpium al-

tiorum præcipue maritimarum a Finmarkia orientali usque ad Jemtlandiam passim; β præcipue in Svecico latere alpium et fere sola Jemtlandiæ.

Radix certe perennis, quod ad maximam partem fibrosa. Herba tota crassior et strictior quam praecedentis, magnitudine magis varians. Folia subcoriacea, subtus plerumque rubicunda, obtusa et obtuse crenata. Scapus firmus, spithamalis et ultra, semper aphyllus. Bracteae pedunculis suis vix latiores. Pedunculi nunquam reflexi, bracteis vix longiores. Calyces quoque numquam reflexi, rubicundi. Petala oblongata, alba, sed superne plerumque rubedine levi tincta.

467. SAXIFRAGA *aizoides:* foliis caulinis lineari-subulatis subciliatis mucronatis, caulibus decumbentibus, floribus planis semiinferis. *Linn. svec. n.* 371. *lapp. n.* 178. *laches. lapp.* 1. *p.* 297. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 650. *Wahlenb. lapp. n.* 214. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 268. *Engl. Bot. t.* 39. *Hising. herjed. p.* 46. 52. 53.
S. autumnalis *Flor. Dan. t.* 72.
Leptasea aizoides *Haworth.*

Hab. ad rivulos et loca uliginosa per omnes alpes altiores et juxta eas a Finmarkia orientali usque ad Herjedalen frequenter.

Radix perennis, longe vagans et stolones cauliculosque undique expandens. Folia omnia acuta superioraque insigniter mucronata, linea una vix latiora, coriaceo-crassiuscula. Caulis florens adscendit, plerumque spithamam longus; ramulis et pedunculis non nisi tenuissime glanduloso-pubescentibus. Flores planiores quam in ceteris omnibus: petalis a se invicem distantibus, circiter duas lineas longis, sublanceolatis, flavis non nihil croceo-punctatis, serotinis. Capsula subglobosa.

468. SAXIFRAGA *Hirculus:* foliis caulinis lineari-lanceolatis nudis obtusiusculis, caule erecto, floribus campanulatis inferis. *Linn. svec. n.* 370. *spec. pl. ed. Willden* 2. *p.* 649. *Sv. Bot. t.* 625. *Flor. Dan. t.* 200. *Wahlenb. lapp. n.* 213. *Rosén scan. p.* 25. *n.* 18. *Retz. Vet. Ac. Handl.* 1769. *p.* 246. *n.* 13. (S. autumnalis) *Regensb. bot. Zeit.* 1820. *p.* 701. — 1824. *p.* 117.

Hirculus ranunculoides *Haworth.*

Hab. in paludibus sterilissimis per partem sylvaticam et subsylvaticam Lapponiæ Tornensis et Kemensis usque ad sinum Varangriæ frequenter; ceterum non nisi rarius Smolandiæ septentrionalis in confiniis sylvæ Holveden ad Bredestad, et Scaniæ exterioris in palude maxima Yngsjömosse inter Föreboda et Olseröd copiosissime, sed inter Skabersjö et Lilla-Roslätt raro.

Radix perennis quamquam tenuis; stolonibus filiformibus vagis. Caulis ceterum solitarius, nec basi divisus; unam alteramve spithamam altus. Pedunculi lanugine tenui ferruginea tecti. Flores fere maximi in hoc genere apud nos, eleganter aurei et punctis croceis intus versus basin concinne notati, post foenisecium aperti. Capsula omnino supera, cylindracea, quatuor lineas longa.

469. SAXIFRAGA *granulata:* foliis caulinis multifidis; radicalibus reniformibus crenatis, caule paniculato, germine semiinfero, radice granulata. *Linn. svec. n.* 372. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 651. *it. scan. p.* 28. *Sv. Bot. t.* 153. *Fl. Dan. t.* 514. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218. 1811. *p.* 26. *Hartm. ib.* 1818. *p.* 123.

Hab. in collibus et campis graminosis apricis per Sveciam temperatiorem præcipue orientalem a Scania ad Vermlandiam mediam, Vestmanniam superiorem, Dalecarliam infimam ex. gr. Hedemoræ et Gestriciam frequenter.

Radix perennis; granulis magnitudine seminis cannabini, Oelandis *Hållsknoppar.* Caulis vix pedalis, pubescens, superne glanduloso-viscosus. Flores erecti, mense florescentiae optime explicati, latitudine digiti minoris, albidi, Blekingis *Lårftsblommor;* petalis oblongo-obovatis.

470. SAXIFRAGA *cernua:* foliis radicalibus reniformibus subseptemlobis; caulinis quinquelobis petiolatis, caule simplicissimo bulbifero unifloro, germine supero. *Linn. svec. n.* 373. *lapp. n.* 172. *t.* 2. *f.* 4. *laches. lapp.* 1. *p.* 293. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 652. *Fl. Dan. t.* 22? *Zetterstedt res.* 2. *p.* 24.

β caule minus bulbifero, germine subtus magis tumescente.

S. bulbifera *Gunner. norv. n.* 1006. *Flor. Dan. t.* 590. *Wahlenb. lapp. n.* 216.

Hab. ad rupes suboccultas aliaque loca irrigata in alpibus a glacie perenni non longe remotis Lapponiæ Lulensis frequenter, Tornensis et Pitensis parcius, adjacentisque Finmarkiæ rarius.

Radix eximie perennis, granulata. Caulis circiter dodrantalis, quod ad maximam partem strictus et in axillis bulbiferus, sed denique terminatus pedunculo gracillimo fere capillari florem cernuum fere semper abortientem gerente. Petala tunc calyce vel quadruplo longiora, albissima. — Sed in β caulis parcius bulbiferus, pedunculus firmior, germen majus fructiferum, petala minora calyce vix triplum longiora.

471. SAXIFRAGA *rivularis:* foliis radicalibus subquinquelobis; summo florali obovato, caule nudiusculo subbifloro, germine semiinfero. *Linn. svec. n.* 374. *lapp. n.* 174. *t.* 2. *f.* 7. *laches. lapp.* 1. *p.* 287. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 652. *Fl. Dan. t.* 11. *Zetterres.* 2. *p.* 100. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 105. 106. 1818. *p.* 133. *Læstadius ib.* 1822. *p.* 341. *Hisinger herjed. p.* 36. 45.

Hab. locis succosis occultis, sub rupibus et ad rivulos per omnes alpes nivales a Finmarkia maxime orientali et Capite septentrionali usque ad Sylfjället Jemtlandiæ meridionalis ubique.

Radix biennis videtur, sed saepe plures caules vel potius caulem unum basi divisum edens. Caulis plerumque digitum minorem longus, gracilis. Folia vel petiolo basi dilatato vel superne basi ipsius folii caulem amplectunt, ceterum vix ungve digiti minimi majora. Petala alba, calyce duplolongiora.

472. SAXIFRAGA *tridactylites:* foliis caulinis trifidis cuneiformibus; infimis oblongis subintegris, caule paniculato, germine infero demum globoso: stigmatibus calycem subæquantibus. *Linn. svec. n.* 375. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 654. *it. scan. p.* 77. *it. oel. p.* (14.) 55. 72. 115. *Sv. Bot. t.* 478. *Flor.*

Dan. 9. *t.* 1517. *Videgren österg. p.* 28 *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 98.
Tridactylites annua *Haworth.*

β. petræa: procerior, caule subcymoso, fructu et stigmatibus longioribus.
S. petræa *Wahlenb. lapp. n.* 219. *Fl. Dan. t.* 68.

Hab. in petris calcareis formationis transitionis Gotlandiæ, Oelandiæ, Scaniæ, Ostrogothiæ, Vestrogothiæ, Nericiæ, Jemtlandiæ (sed non Dalecarliæ) ubique; ceterum vel ad rudera majora calce scatentia ex. gr. Upsaliæ, Blekingiæ, vel ad fodinas calcem edentes ut Salæ, Vermlandiæ in Persberg, Nordmark etc. vel denique ad littora maris conchas etc. ejicientia Nordlandiæ Norvegicæ, unde etiam in alpes proximas adscendit ibique *β* sistit.

Radix annua magis quam in ulla alia; sed *β* potius biennis. Planta *α* vix plus quam digitalis longitudinis, magis rubicunda, capsulis crassioribus brevioribus; sed *β* caulis saepe spithamalis, foliis semper viridibus, capsulis angustioribus; quae differentiae a duratione multum pendere videntur et ad fodinas Salae parum valere conspiciuntur.

473. SAXIFRAGA *cæspitosa:* foliis radicalibus aggregatis subcuneiformibus palmatis; laciniis obtusiusculis, caule nudiusculo paucifloro, germine subinfero demum urceolato; stigmatibus calyce duplo longioribus. *Linn. svec. n.* 376. *mant. p.* 383. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 656. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 273. *α. β. Wahlenb. lapp. n.* 220. *Gunner. norv. n.* 1047 *et* 689. *t.* 7. *f.* 1. 3. 4. *Flor. Dan t.* 71 *et* 1588. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 135. *Læstadius ib.* 1822. *p.* 341. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 156.

Hab. in petris locis expositis ad mare septentrionale ejusque alpes per Finmarkias utrasque et Nordlandiam omnem vulgatissime, unde pervenisse videtur in alpium jugum paucis locis, præcipue ad aquas maximas, ut Torneåträsk Lapponiæ Tornensis et Virihjaur nec non Saggatträsk in Njammats et Vallekårså Lapponiæ Lulensis, ut quoque in Snasahögar et Klöfsjöfjällen Jemtlandiæ parcius.

Radix valde perennis, caespites magnos ferens. Planta ceterum valde polymorpha pro diverso loco: in inferalpinis occultis extensa, floribus albis magnis, petalis tres lineas longis obovatis; in alpinis summis et maritimis extimis contracta, petalis duas lineas longis oblongatis, flavescenti nervosis (quo in statu S. groenlandica Linn).

178. SCLERANTHUS.

Linn. gen ed Schr. n. 767 Juss. gen p. 348 Gærtn. fr. 2. p. 190. t. 126.

Calyx infundibuliformis, quinquedentatus, demum indurans. Corolla nulla. Stamina minima, callo nectarino insidentia. Capsula monosperma tenuissima, sed nectario tubum calycis implente indurato undique tecta quasi nucularis. — *Herbulæ foliis oppositis subulatis svecice Knaflegrås. Ord. nat.* 30. *Holoraceae.*

474. SCLERANTHUS *annuus:* calycibus fructus patulis acutis undique concoloribus. *Linn. svec. n* 377. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 660. *it. scan. p.* 164. 209. *Flor. Dan. t.* 504.

Hab. in agris arvisque præcipue arenosis provinciarum magis campestrium a Scania ad Bahusiam, Vermlandiam inferiorem, Dalecarliam ad Lerdal et Gestriciam in Lumsheden frequenter.

Radix annua multicaulis. Caules vagi, circiter digitales, superne pubescentia tenui recurvata paullo canescentes. Folia suprema prominent extra flores initio aestatis praecipue staminiferos, ceterum totos virescentes usque in apices dentium. Svecice *Tandgrås;* etiam *Frøfylla* ob fructus deciduos copiosos.

475. SCLERANTHUS *perennis:* calycibus fructus subclausis obtusis: marginibus membranaceis discoloribus. *Linn. svec. n.* 378. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 661. *it. scan. p.* 209. 341. *Fl. Dan. t.* 563. *Retz. oec. p.* 664 *Fries halland. p.* 72. *Wahlb. gothob. p.* 45. *Ahlquist runst. p.* 16. *Næzén in Fant diss. de Ulricæh. p* 51. *Wahlenb. ups. n.* 277. *Aspegren bleking. p.* 31.

Hab. in collibus glareosis vento quam maxime expositis regionum valde campestrium præcipue meri-

dionalium frequenter; sed etiam Upsaliæ in jugo meridionali, ad Carlstad Vermlandiæ nec non prope mare orientale ad Sundsvall raro.

Radix perennans et caules persistentes magis depressi. Folia breviora nunquam prominent extra flores magis scariosos et obtusos, albidiores.

179. GYPSOPHILA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 768. Juss. gen. p. 334

Calyx urceolatus, angulatus, quinquefidus. Petala quinque breviter ungviculata. Capsula unilocularis, subglobosa, quadrivalvis: receptaculo centrali. — *Herbæ angustissimæ. Ord. nat.* 26. *Caryophylleæ p. s. d. ut genera sequentia* 3.

476. GYPSOPHILA *fastigiata*: foliis linearibus subcarnosis obtusiusculis lævibus, floribus fastigiatis confertis; staminibus pistillisque corolla longioribus. *Linn. svec. n.* 379. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 665. *it. gotl. p.* 282. *Gmel. sib.* 4. *p.* 144. *t.* 61. *f.* 1. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 129. *Ahlquist ib.* 1821. *p.* 299. 294.

β. arenaria: foliis planioribus. *Fries nov. p.* 114. G. arenaria *Willd. spec.* 2. *p.* 664.

Hab. locis aridissimis apricis in petris calcareis formationis transitionis ad Gotlandiæ oras passim, ut Fåröæ ad Mölnerträsk, inter Hauträsk et Fårösund, in insula Stora Carlsöen, Oelandiæ in Södra Alfvaren usque ad Dröstorp paroeciæ Sandby frequenter, nec non ad Odens flisor; *β* in arenosis ripariis sterilissimis, Scaniæ ad lacum Snogeholmensem versus Söfdeborg, nec non Dalekarliæ ad pagum Ses fere dimidia via inter Mora et diversorium Garberg (*Kroningssvård*).

Radix valde perennis, caespites latos gerens. Folia omnia caule angustiora, semilinea parum latiora. Caulis inferne declinatus, vix pedem longus, filo parum crassior, ad genicula lividus. Inflorescentia cujusque caulis vix pollice latior. Calyx etiam sublividus. Petala vero omnino alba, duas lineas tantum longa, serotina. Capsula semine cannabis non major.

477. GYPSOPHILA *muralis*: foliis linearibus subulatis

planis, caule dichotomo, pedunculis nudis solitariis, petalis emarginatis. *Linn. svec. n.* 580. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 666. *Flor. Dan. t.* 1268. *Retz. Vet. Ac. Handl.* 1769. *p.* 247. *oec. p.* 291. *Aspegren bleking. p.* 51.

β. serotina: crassior, foliis floribusque majoribus. *Fries nov. p.* 32. 101.

Hab. in ruderatis, arvis viisque prope pagos rarius, ut: Scaniæ inter Käflinge et Lund, nec non ad Rosenlund, Hallandiæ ad Laholm, Blekingiæ ad Carlskrona, Smolandiæ ad Vexiö, Ostrogothiæ ad Godegård; nec non prope lacum Mälarn ad Vesterås et Alsike, (sed in Nordlandia Norvegica post *Linn. lapp. n.* 171. non reperta).

Radix annua. Planta minima suae sectionis, vix digito minimo longior. Flores albescentes, serotini.

180 DIANTHUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 770. Juss. gen. p. 334. Gærtn. fr. 2. p. 227. t. 129.

Calyx tubulosus cylindricus apice quinquedentatus, basi squamis oppositis calyculatus. Petala quinque, longe ungviculata. Capsula cylindrica unilocularis, apice dentibus quatuor dehiscens: receptaculo centrali; semina compressa. — *Herbæ foliis linearibus, floribus insignibus Nejlikor dictis.*

478. DIANTHUS *Armeria:* floribus fasciculatis; squamis bracteantibus lanceolatis calycem villosum tubumque æquantibus, foliis latitudine caulis. *Linn. svec. n.* 581. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 673. *it. gotl. p.* 301. *Flor. Dan. t.* 230. *Ahlquist Vet. Ac. H.* 1821. *p.* 302. *Leche scan. p.* 25. *n.* 28. *Videgren österg. p.* 29.

Hab. in arvis Gothiæ orientalis rarius, ut: Gotlandiæ ad Wisby et Ballingbo, Oelandiæ ad Borgholm et Skogsbybet, Scaniæ ad Hvällinge, Helsingborg et Fogelsång, Calmariensis gubernationis ad Seglerum, Ostrogothiæ adjacentis in Kisa (sed Vestrogothiæ et Vestmanniæ sine speciali loco forsan incerta).

Radix annua vel subbiennis, simplex. Planta tota circiter

bipedalis, praecipue superne insigniter pubescens. Caulis superne dichotomus; ramis tamen inferioribus flores supra insertionem sequentium vix attollentibus. Fasciculi florum circiter sexflori. Calyx circiter octo lineas longus. Petala serotina atro-purpurea; laminis duas lineas longis. *Sarons-blomster* saepe dicuntur.

479. DIANTHUS *prolifer:* floribus capitatis inclusis calyce communi ovato obtuso mutico tubum superante. *Linn. faun. svec. app. p.* 557. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 673. *Flor. Dan. t.* 221. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 130. *Fries nov. p.* 118. (sub Medicag. minima).

Hab. in petris calcareis aridis Gotlandiæ passim, ut in monte Thorsborg, in insula Lilla-Carlsöen etc.; ceterum tantum Scaniæ extimæ ad Kâseberga in clivis arenariis.

Radix annua, simplex. Caulis vix pedalis glaberrimus ut reliqua planta. Folia radicalia oblonga, sed reliqua caule vix latiora. Capitulum in caule plerumque solitarium faba minore vix majus; squamis latis, totis pallidis et scariosis. Flores minimi in hoc genere, dilute rosei. Capsula etiam brevissima, tantum tres lineas longa.

480. DIANTHUS *deltoides:* floribus solitariis, caule multifloro foliisque subpubescentibus obtusiusculis, squamis calycinis ovato-lanceolatis subquaternis brevibus, petalis crenatis. *Linn. svec. n.* 382. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 676. *Sv. Bot. t.* 477. *Flor. Dan. t.* 577. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 98. *Wahlenb. ib.* 1811. *p.* 37.

β. glaucus: herba glaucescente, petalis albicantibus. *spec. pl. l. c. Smith engl. fl.* 2. *p.* 288. *Wahlb. gothob. p.* 43.

Hab. in pascuis et pratis aridis fere totius Sveciæ scil. usque ad Dalecarliam superiorem, Jemtlandiam et Vestrobottniam meridionalem frequenter, β Bahusiæ septentrionalis maritimæ in ruderibus munimenti Hornborg dicti paroeciæ Quille.

Radix perennis. Caules numerosi adscendentes plerumque spithamales. Flores aestate seriore valde venusti: petalis purpureis, circulo dilutiore ad faucem, Svecis plerumque

Ångsnejlikor. — Ad lacus majores plerumque ramosior et pallidior, demumque ad mare occidentale β glaucus.

481. DIANTHUS *superbus:* floribus solitariis, caule paniculato erecto, foliis obtusiusculis, squamis calycinis acuminatis (brevissimis), petalis barbatis multipartito-capillaribus. *Linn. svec. n.* 383. *spec. pl. ed Willd.* 2. *p.* 679. *it. scan. p.* 372 *Sv. Bot. t.* 436. *Fl. Dan* 4. *t.* 5-8 *Wahlenb. lapp. n.* 221. *Fries halland. p.* 72. *Retz. oec. p.* 220

Hab. ad permeatus omnes pro vento septentrionali in littoribus sabulosis maris septentrionalis ultimi Finmarkiæ prope Kistrand et sinum Varangriæ copiose; dein vero non antequam in confiniis freti Danici ut Hallandiæ ad Trönninge, Eldsberg, Stjernarp, Laholm etc. et Scaniæ ad Wram-Gunnarstorp, Röstånga, Torn et Skarhult prope Lund; — et denique ad summum finem sinus Bottnici præcipue in coemetereis templorum Torneå et Kemi, unde etiam ad fodinam calcis prope Akankoski Lapponiæ Kemensis.

Radix perennis quidem, sed non dense caespitosa. Folia praecipue radicalia sublanceolata, sesquilineam lata et ter unciam longa, virentia et satis flexilia. Caulis plerumque pedalis, inferne foliosus simplex, superne paniculatus. Calyces circiter octo lineas longi. Flores sesquiunciam lati, rosei, serotini, Svecis *Pragt Nejlikor.*

482. DIANTHUS *arenarius:* caulibus subunifloris, foliis linearibus acutis, squamis calycinis obtusis ovatis, petalis barbatis multipartito-capillaribus. *Linn. svec. n.* 384. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 681. *it. scan. p.* 74. 97. 104. 109. 372. (*gotl. p.* 318). *Sv. Bot. t.* 613. *Rosén scan. n.* 57. *Retz. oec. p.* 219. *Leche scan. p.* 7. *n.* 29. *Fuiren in Barthol. cist. med. p.* 286. *Fries halland. p.* 73. *Schrad. diar.* 1800. 2. *p.* 226.

Hab. in arena mobili Scaniæ campestris orientalis inter Fjelkinge et Cimbrishamn frequentissime; occidentalis rarius ad Lackalänga, Dysiebro, Barsebeck etc., adjacentium provinciarum raro ut Ble-

kingiæ infimæ ad Sölvitsborg Hallandiæque uno alterove loco, nec non Bahusiæ in Otterö.

Radix valde perennis, caudice digitum minorem crasso alte descendens, sursum caespitem compactum more plantarum alpinarum gerens. Folia omnia caespitis linearia, semilinea vix latiora et uncia non longiora, margine serrulata, glaucescentia rigida subecarinata, plana. Caules plerumque digitales tantum et uniflori, bracteis potius quam foliis praediti; sed interdum spithamales et ultra tuncque per dichotomiam e radice usque divisi in pedunculos ad summum quatuor floriferos (nunquam paniculam in caule simplici constituentes). Calyces circiter octo lineas longi. Flores plusquam unciam lati, nivei, maxime svaveolentes praecipue noctu, aestivales, Svecis *Sand Nejlikor*.

ORD. 3. TRIGYNIA.

181. CUCUBALUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 771. Juss. gen. p. 335.

Calyx inflatus - vel in spec. poster. contractus subcoriaceusque — apice quinquedentatus. Petala quinque, anguste ungviculata, ad faucem nuda. Capsula basi trilocularis, apice sexfariam dehiscens.

483. CUCUBALUS *Behen:* calycibus subglobosis glabris reticulatis, petalis bipartitis, floribus paniculatis cernuis, foliis ovato-oblongis *Linn. svec. n.* 385. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p* 684. *it. scan. p.* 124. 268. 398. *Fl. Dan.* 6. *t.* 914. *Wahlenb. lapp. n.* 222.

β. maritimus: caulibus decumbentibus subunifloris, floliis lanceolatis, fructu floreque longiore coronato. *Linn. l. c. it. vestgoth. p.* 149. 164. *gotl. p.* 192. *Decand. synops. syst. nat.* 1. *p.* 368. (Sil. inflata δ) *Flor. Dan.* 857.

Silene maritima *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 700.

Hab. in pratis et pascuis siccioribus, agris, ruderatis fere totius Sveciæ, alpibus tantum exceptis, ubique; frequentissime autem in provinciis intermediis montosis ut Vermlandia, Dalecarlia, Norrlandia etc. β in littoribus omnibus marium frequenter et Oelandiæ in Alfvaren copiose.

Radix perennis, repens. Herba tota glaucescens, glaberrima, plerumque sesquipedalis. Flores dichotome paniculati, sub foenisecio optime explicati, albi. Calyces singulares magnitudine fabae minoris, vesiculaeformes, Sveeis Scaniae *Blärer*, aliis *Smållor*, Nericiae *Dufveägg*, etiam *Harpungar*, *Tarald*. β magis repens, foliis crassioribus ideoque angustioribus, calyce quoque angustiore magis caesio, petalis evidenter coronatis.

484. CUCUBALUS *tataricus:* calycibus oblongis avenüs glabris, petalis bipartitis, caule adscendente racemifero, foliis sublinearibus. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 687. *hort. ups. p.* 111. *n.* 3. *Gort. ingr.* 68. *Gmel. sib.* 4. *p.* 139. *n.* 33. *Liljebl. sv. fl. ed.* 2 *p.* 179.

Hab. ad fluvios Lapponiæ Kemensis inter Enare et Muonioniska: *Gröndal;* ut puto in districtu Peldovuoma.

Radix perennis, repens; caulibus pluribus inferne decumbentibus; ramis interdum foliosis unifloris. Quo dein erectior fit caulis eo magis densiflorus racemus fere ut in speciminibus extraneis et cultis, sed pedunculis vix plus quam oppositis, folio bracteante longioribus. Flores albi.

485. CUCUBALUS *viscosus:* calycibus oblongis constrictis costatis viscosis, floribus lateralibus verticillatim confertis cauli simplicissimo, foliis undulatis basi reflexis. *Linn. svec. n.* 386. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 685. *Flor. Dan. t.* 1209. *Retz. oec. p.* 203. *Fries phys. sållsk. årsb.* 1823. *p.* 88.

Hab. locis montosis aridissimis insularum extremarum ad oram maris orientalis vastissimi (usque e sinu Fennico vento expositi) extra Nyköping rarius, sed extra Norrköping et exinde usque ad Virbo Gubernationis Calmariensis ubique frequenter; (sed Scaniæ occidentalis ad Kulla-Gunnarstorp jamdudum evanuit).

Radix biennis vel perennis. Planta tota circiter sesquipedalis, undique viscoso-pubescens et ceterum obesior quam omnes affines, non parum lutescens. Caulis saepe penna anserina crassior, firmus. Folia radicalia non semper undulata, digitum minorem et longa et lata; sed caulina exi-

mie undulata, basi connata, ibique ob undulationem infimam quasi reflexa. Flores in pedunculis trifidis ita elevantur ut verticillum sexflorum quasi constituant, albissimi, aestivales. Calyx fructificans pennam anserinam crassus. Receptaculum floris intra calycem sesquilineam longum. Capsula ipsa circiter quinque lineas, unilocularis.

182. SILENE.

Linn gen. ed. Schr. n. 772. Juss. gen. p. 334. Gærtn. fr. 2. p. 233. t. 130.

Calyx angustus, subangulatus costatusve, apice quinquedentatus. Petala quinque ungviculata, ad faucem coronata. Capsula basi trilocularis, apice sexfariam dehiscens

486. SILENE *nutans:* panicula secunda nutante pubescente, petalis bipartitis: laciniis linearibus, foliis lanceolato-spathulatis. *Linn. svec. n.* 388. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 694. *it. vestgoth. p.* 39. *oel. p.* 72. 106. 151. 156. *Flor. Dan. t.* 242. *Samz. neric. p.* 39. *Aspegren bleking. p.* 51.

β. glabrior: *Fries nov. p.* 69. *Decand. synops. syst. nat.* 1. *p* 377.

Hab. in pratis collinis et rupestribus regionum magis campestrium et littoralium a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam meridionalem et prope mare orientale usque ad Skulskogen Angermanniæ frequenter; *β* in formatione transitionis Vestrogothiæ ex. gr. ad Leaby, et Oelandiæ prope Borgholm.

Radix perennis. Folia utplurimum undique tenuiter ciliata et caulis superne glanduloso-pubescens, ceterum laxus. Petala alba circiter solstitialia.

487. SILENE *noctiflora:* caule viscoso superne dichotomo, calycibus alaribus erectis decemangulatis; dentibus tubum corollæ æquantibus, petalis bifidis. *Linn. svec. n.* 389. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 701. *Engl. Bot.* 5. *t.* 291. *Fries halland. p.* 74. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 130.

Hab. in agris præcipue inter Hordeum variarum provinciarum campestrium, ut: Scaniæ, Hallandiæ, Vestrogothiæ, Ostrogothiæ, Gotlandiæ, Oelandiæ, Uplandiæ etc. rarius.

Radix annua. Caulis saepe pedalis. Folia infima obovata, superiora lanceolata. Calyces ob pilos glandulosos manui omnino adhaerentes, fere unciam longi, demum fructiferi digito minimo vix angustiores et venis viridibus picti. Corolla alba solis impatiens noctuque explicata.

488. SILENE *rupestris:* caule dichotomo; floribus fastigiatis, calycibus decemnervibus, petalis emarginatis, foliis ovato-lanceolatis. *Linn. svec. n.* 390. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 707. *it. vestrog. p.* 144. 146. 164. *laches. lapp. p.* 325. *Flor. Dan. t.* 4. *Kalm bohusl. p.* 111. *Fries halland. p.* 74. *Videgren österg. p.* 29. *Samz. neric. p.* 39 *Wahlenb. lapp. n.* 225 *Zetterstedt res.* 2. *p.* 128. 117. 59. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 134. 139. *Læstadius ib.* 1822. *p.* 341.

Hab. in saxis rupibusque granitoideis ad mare occidentale Bahusiæ et Hallandiæ septentrionalis (supra Nissam) frequentissime, nec non Nordlandiæ Norvegicæ usque ad Alten rarius; ut etiam in provinciis magis campestribus mediæ Sveciæ per saxa sylvatica passim, ut: Daliæ, Vestrogothiæ in Heklaberg, in Edsveden aliisque sylvis districtus Laske-härad, Ostrogothiæ ad Bråviken, in insulis lacus Vettern Rökneöarna dictis et ad Medevi etc., Nericiæ prope Edsön lacus Hjelmarn et in Käglan, Vestmanniæ ad Skinskatteberg, Upsaliæ ad Kettinge, Himrarna etc.; sed in provinciis magis septentrionalibus non nisi in montibus altissimis, ut: Vermlandiæ in monte ad Rådasjön, in Aronsberg prope Philipstad, Dalecarliæ in Bisbergsklack, Hyckje, Skrollstäd etc., Angermanniæ in Skulberget (sed nullibi ad mare orientale descendens), Jemtlandiæ in Åreskutan, Laponiæ Lulensis in Njammats.

Radix annua, sed valde multicaulis. Herba eximie glaucescens, glaberrima, plerumque spithama non altior, demum dichotome divisa in paniculam fastigiatam. Calyx etiam fructificans semine cannabis vix major. Petala semper alba.

489. SILENE *acaulis:* cæspitosa, pedunculis radicalibus unifloris, petalis emarginatis, capsulis oblongis, foliis ciliatis. *Linn. svec. n.* 387. *lapp. n.* 184. *laches. lapp.* 1. *p.* 290. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 709. *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 367. *Flor. Dan. t.* 21. *Wahlenb. lapp. n.* 224. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 103. *Hisinger herjed. p.* 46.

Hab. locis irrigatis et succosioribus omnium alpium nivalium etiam maritimarum ab ultimis insulis Finmarkiæ usque ad Sylfjället Jemtlandiæ meridionalis frequenter.

Radix valde perennis, caudicibus numerosissimis caespitem tantum constituens. Folia imbricata, vix lineam lata et quatuor lineas longa, lutescentia. Pedunculi florum abortientium s. masculorum foliis vix longiores, sed fertilium post anthesin elongantur (S. exscapa Allion). Petala pulchre purpurascentia, praecocia. Capsula calyce duplo longior.

183. STELLARIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 773. Juss. gen. p. 334. Gærtn. fr. 2. p. 229. t. 130.

Calyx pentaphyllus, patens. Petala quinque bipartita. Stamina alterna breviora interdum sterilia (n. 499. Alsine Linn.). Capsula unilocularis sexvalvis. — *Ord. nat.* 26 *Caryophylleæ β Alsinaceæ ut genera sequentia ordinis. — Flores ob petala bipartita stellatim decemradiati, semper albidi. Herba eximie angustifolia in graminoideis n.* 490-495, *magis latifolia in ceteris.*

490. STELLARIA *graminea:* foliis sublinearibus margine asperulis, panicula subterminali divaricata, calyce trinervi petala subæquante capsulis breviore. *Linn. svec. n.* 393. *lapp. n.* 187. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 711. *Flor. Dan. t.* 414.

β. Dilleniana: foliis longioribus, pedunculis subterminalibus paucifloris. *Willden. l. c.*

γ. alpina: foliis brevioribus, pedunculis lateralibus paucifloris. *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 335. *Hising. norr. p.* 71.

Hab. in graminosis totius Sveciæ usque ad subalpina loca frequenter.

Radix perennis. Herba tota laetius virens. Folia vix unquam sesquilinea latiora. Calyces plerumque tantum lineas duas longi. — Ceterum valde varians quasi mater vulgatissima plurimarum specierum sequentium rariorum et extremarum, quarum limites ab hac varie determinantur.

491. STELLARIA *longifolia:* foliis linearibus margine carinaque serrulatis, panicula laterali divaricata, calyce subenervi petala subæquante capsulis breviore. *Fries nov. p.* 49. *halland. p.* 74. *Sv. Bot. t.* 506. (*Forsander veg. scan. p.* 8. 10.)

Hab. in sylvis præcipue fagineis Smolandiæ occidentalis copiose adjacentisque Hallandiæ rarius; ceterum vix nisi in Norvegia inferalpina.

Radix perennis. Herba eximie virens, valde fragilis et aspera, magis etiam quam praecedens, cui certe proxime affinis. Fructificatio magis lateralis, ceterum fere eadem.

492. STELLARIA *glauca:* foliis lineari-lanceolatis undique lævissimis glaucis, panicula terminali erecta, calyce trinervi petalis duplo breviore capsulis longiore. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 503. *Engl. Bot. t.* 825. *Wahlenb. ups. n.* 286. *Gmel. sib.* 4. *p.* 145. *n.* 44. *t.* 61. *f.* 2. *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 397.
S. palustris *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 712.
S. graminea β *Linn. svec.*

Hab. in pratis humidis inter gramina majora præsertim Alopecurum pratensem per Sveciam temperatiorem usque ad Vermlandiam ferrimontanam passim.

Radix perennis. Herba erectior, strictior, saepe bipedalis, valde glauca; foliis sesquitertiam lineam latis. Panicula semper terminalis quasi a caule superne dichotome diviso facta. Calyces lineas quatuor longi et capsulas excedentes, attamen petalis duplo breviores.

493. STELLARIA *uliginosa:* foliis lanceolato-oblongis lævissimis basi ciliatis glaucis apice fusco-callosis, pedunculis lateralibus paucifloris, calyce enervi petalis duplo longiore. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 505. *Engl. Bot.* 15. *t.* 1074. *Wahlenb. ups. n.* 285. α. (excl. β. γ. uti ad n. 490. jam relatis).

S. aquatica *Poll. pal. n.* 422. *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 398.

Hab. ad fontes aquasque puriores Sveciæ temperatioris magis campestris usque ad Uplandiam rarius; dein vix nisi in Lapponia Pitensi infima ad Glommersträsk (*Læstadius*).

Radix annua. Herba quoque valde laxa et flexilis, interdum pedem longa, itaque ex majoribus hujus tribus. Folia saepe quatuor lineas lata, crassiuscula et ad apicem puncto fere nigricante insignia. Bracteae pedunculorum valde albicantes. Calyces quoque albo-marginati, sesquitertiam lineam longi.

494. STELLARIA *humifusa:* foliis ovato-oblongis subsecundis, caulibus prostratis tetragonis, pedunculis solitariis axillaribus folia subæquantibus, calyce enervi obtuso petalis breviore. *Rottboll Act. Hafn.* 10. *p.* 47. *t.* 4. *n.* 14. *Swartz Vet. Ac. Handl.* 1789. *p.* 125. *t.* 6. *f.* 1. (*Zetterstedt res.* 2. *p.* 108?)

Hab. in littoribus maris ad Finmarkiam orientalem inprimis Varangriæ passim, Nordlandiæ raro.

Radix annua tenuissima, vage repens. Planta tota valde mollis, omnino debilis et flexuosa, longitudine varia, digitalis v. spithamaea. Folia plerumque quatuor lineas longa, carnosiuscula. Pedunculi crassiusculi. Calyx quoque latior, fere duas lineas longus. Petala obtusa. — Sequenti tamen valde affinis est.

495. STELLARIA *crassifolia:* foliis ovato-lanceolatis crassiusculis, caulibus quadrangulis, pedunculis solitariis ex dichotomia caulis folio triplolongioribus demum reflexis, calyce subenervi acuto petalis breviore. *Willden. spec. pl.* 2 *p.* 712. *Ennes Vet. Ac. Handl.* 1807. *p.* 225. *Fl. Dan. t.* 978. *Fries halland. p.* 74. *Wahlb. gothob. p.* 44. *Wahlenb. lapp. n.* 228.

Hab. in aggeribus fucorum littoralibus ad Saltviken paroeciæ Löddeköping alibique Scaniæ occidentalis, ad Halmstad Hallandiæ, extra Götheborg; denique trans alpes ad Nordlandiam et Finmarkias frequenter.

Radix annua fere ut praecedentis. Planta magnitudine ad-

modum varia, spithamaea saepius, sed et uncialis, semper vero strictior, plerumque inferne decumbens, superne adscendens. Folia quoque magnitudine varia. Flores vero semper iidem, minores vel potius angustiores quam in praecedente.

496. STELLARIA *cerastoides:* foliis lanceolatis obtusis enervibus, caule decumbente: linea unilaterali pubescente, pedunculis gemminatis pubescentibus, petalis capsulisque calyce duplolongioribus. *Linn. svec. n.* 394. *spec. pl. ed. Willd.* 2 *p.* 714. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 305. *Flor. Dan. t.* 92. *Gunn. norv. n.* 951. *t.* 6. *f.* 2. *Wahlenb. lapp. n.* 251. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 103. — 1818. *p.* 132. 147. *Hisinger herjed. p.* 46. *norrig. p.* 71.

β S. multicaulis *Willden. l. c. Regensb. bot. Zeit.* 1820 *p.* 359.

Hab. locis irrigatis in alpibus nivalibus Lapponiæ totius et Jemtlandiæ usque ad Sylfjället frequenter.

Radix perennis, filiformis, repens. Herba glaberrima praeter lineam lateralem pubescentem in superiore caule, rarius plus quam digitalis. Folia plerumque quatuor lineas longa. Pedunculi cum apice caulis eriguntur circiter unciam longi, eximie pubescentes. Calyx sesquitertiam lineam longus. Styli plerumque tres, rarius quatuor, nunquam plures.

497. STELLARIA *Holostea:* foliis lanceolatis marginibus carinaque serrulatis, petalis calyce enervi duplolongioribus bifidis. *Linn. svec. n.* 392. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 711. *it. scan. p.* 65. 134. 280. 398. *oel. p.* 40. 61. *Smith engl. fl.* 2 *p.* 301. *Fl. Dan. t.* 698. *Aspegren bleking. p.* 32. *Fries halland. p.* 75. *Wahlb. gothob. p.* 44.

Hab. in dumetis et lucis amoenissimis siccioribus provinciarum australium littoralium, ut: Scaniæ passim ex. gr. ad Christianstad, Häckeberga, St. Roslätt, Kiviks Esperöd, Tjörndala, Sinclairsholm; Blekingiæ ad Carlskrona, Oelandiæ ad Färjestaden et Björnhofda, Runsten etc., Calmariæ Gubernationis passim usque ad Fogelvik paroeciæ Tryserum, Ostrogothiæ ad Lärketorp paroeciæ

Mölby, Hallandiæ haud frequenter usque ad Götheborg.

Radix perennis, repens, filiformis. Caulis laxus, acute tetragonus, circiter pedalis. Folia interdum plus quam quatuor lineas lata prope basin, dein continue angustata. Flores maximi hujus generis fere pollicem lati, nivei, ante solstitium obvii. Capsula etiam magna, fere quatuor lineas longa ut calyx. — Scanis *Perer*.

498. STELLARIA *nemorum*: foliis inferioribus cordatis petiolatis; superioribus bracteantibus ovatis sessilibus, panicula dichotoma. *Linn. svec. n.* 391. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 710. *it. vestrog. p.* 204. *scan. p.* 101. 255. 269. *Flor. Dan. t.* 271. *Wahlenb. lapp. n.* 230. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 98. *Kalm bohusl. p.* 291. *Wahlb. gothob. p.* 45. *Fries halland. p.* 75. *Forsander veg. scan. p.* 15. *Samz. neric. p.* 39. *Videgren österg. p.* 29. *Aspegren bleking. p.* 31.

Hab. locis occultis humidis, ad rivulos, in regionibus montosis præcipue occidentalibus fere totius Sveciæ, ut infra alpes Nordlandiæ et Finmarkiæ. Jemtlandiæ et dein prope alpes usque ad Säter Dalecarliæ, Vestrogothiæ in Kinnekulle et Hunneberg (Bragnumsäng), Ostrogothiæ ad Medevi et in Sandön lacus Vettern adjacentisque Nericiæ, Smolandiæ ad Serarp, Bahusiæ ad Uddevalla etc., Hallandiæ, Blekingiæ, Scaniæ frondoso-sylvestris ad Esperöd Kivikensium, St. Roslätt etc.

Radix perennis. Herba pedalis et ultra, praecipue inferne ciliata, sed nullibi viscosa. Folia semiuncia latiora, mollia. Calyx fere totus glaberrimus, marginibus latis scariosis praeditus, tres lineas longus. Petala et capsula calyce fere dimidio longiora.

499. STELLARIA *media*: foliis ovatis, caulibus procumbentibus: linea laterali pilosa alterna. *Smith brit.* 2. *p.* 473. *engl. fl.* 2. *p.* 301. *Engl. Bot.* 8. *t.* 537. *Wahlenb. lapp. n.* 229. *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 396.

Alsine media *Linn. svec. n.* 267. *syst. ed. Roem.* 6. *p.* 680. *Flor. Dan. t.* 525. *et t.* 438.

Hab ad domos totius Sveciæ quousque homines deguntur frequenter.

Radix annua. Planta tota fragilis succosa vel potius aquosa Svecis *Vattennarf* contracte *Vassarf*. Flores tota aestate obvii axillares, solitarii: pedunculis demum longitudine foliorum. Petala calyce breviora, interdum minima. Stamina aliquando tria ut styli, saepe quatuor, nonnumquam quinque, raro decem.

184. ALSINE.

Gærtn. fr. 2. p. 223. t. 129. Wahlenb. lapp. p. 129. Arenariæ spec. *Linn.*

Calyx pentaphyllus plerumque connivens. Petala quinque indivisa. Capsula unilocularis trivalvis. — *Herbulae foliis plerumque subulatis nudis n.* 500-503, *rarius stipulis membranaceis ad Spergulas accedentes* (*Lepigonum Fries*) *n.* 504. 505, *rarissime foliis latioribus* (*Halianthus Fries*) *n.* 506.

500. ALSINE *stricta:* foliis subulatis teretiusculis muticis, pedunculis subradicalibus subunifloris longissimis glaberrimis, calyce lævissimo capsulam ovatam subæquante. *Wahlenb. lapp. n.* 232. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 107. — 1818. *p.* 135. *Læstadius ib.* 1822. *p.* 341. *Hisinger norr. p.* 71. Spergula stricta *Swartz Vet. Ac. Handl.* 1799. *p.* 235-239. *t.* 3. *Flor. Dan. t.* 12. *Linn. lapp. n.* 158. (Sagina) *svec. ed.* 1. *n.* 316. *am. ac.* 2. *p.* 264. (Moehringia).

Hab. locis præruptis meridiei expositis siccioribus per summum alpium jugum, præcipue prope lacus ejus maximos, ut ad Virihjaur alpium Lulensium passim, et in Snasahögen alpium Jemtlandicarum rarius.

Radix perennis, caudicibus numerosissimis caespitem constituens. Planta tota glaberrima. Folia omnia filo vix crassiora. Pedunculi vel si mavis scapi plerumque unico tantum pari foliolorum vel bractearum instructi ibique interdum divisi, demum plus quam digitum medium longi. Calyx sesquilineam longus, sine nervis ullis. Petala vix calyce longiora, integra.

501. ALSINE *biflora:* foliis subulatis planiusculis mu-

ticis, pedunculis subradicalibus subbifloris pubescentibus, calycibus trinervibus obtusis capsula oblonga corollaque dimidio brevioribus. *Wahlenb. lapp. n.* 233. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 104. 105. — 1818. *p.* 135. *Hisinger norrige p.* 71.
Stellaria biflora *Linn. svec. ed.* 2. *n.* 395. *spec. pl. ed Willden.* 2. *p.* 715. *laches lapp.* 1. *p.* 290. *Swartz Vet. Ac. Handl.* 1789. *p.* 41 *t.* 1. *f.* 1.
Hab. locis aliquantum succosis subirrigatis præruptis alpium omnium majorum nivalium a Finmarkia usque ad Jemtlandiam in Åreskutan etc. fere ubique, in alpibus Lulensibus copiosissime.

Radix etiam duratior quam in praecedente, caudicibus plerumque longioribus. Folia aliquantum planiora et longiora. Pedunculi s. scapi vix longitudine digiti minimi, et tamen paribus saltem tribus foliorum praediti. Calyx duas lineas longus; apicibus saepe non parum inflexis. Petala calyce longiora emarginata.

502. ALSINE *rubella:* foliis subulatis bisulcatis muticis, pedunculis subradicalibus unifloris subpubescentibus, calycibus trinervibus acuminatis capsula brevioribus corolla longioribus. *Wahlenb. lapp. n.* 234. *t.* 6. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 49. *Wahlberg in Hising. norr. p.* 71.
(β. hirta: Aren. hirta *Flor. Dan. t.* 1646. *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 405.)
Hab. locis maxime expositis alpium summarum Nordlandiæ septentrionalis rarius ex. gr. in Lyngentind, nec non Lapponiæ adjacentis Tornensis prope Tornêträsk.

Praecedenti maxime affinis. Planta tota aliquantum tenuior et minor. Petala calyce eximie breviora, rubella, integerrima.

503. ALSINE *viscosa:* caule erecto dichotome paniculato viscoso-pubescente, foliis subulatis muticis, calycibus subulatis striatis corolla capsulaque longioribus. *Schreb. spicil. p.* 30. *Persoon syn.* 1. *p.* 530. *Fries nov. p.* 50. (Arenaria).
Arenaria tenuifolia β *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 726. *Flor. Dan. t.* 389. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 308.

Hab. in arvis arenosis littoralibus Scaniæ orientalis ad Raflunda, Maglehem, Degeberga, Ifvetolta etc abunde (*Fries*).

Radix annua, tenuitate fili. Planta ipsa vix plus quam digitalis, usque a radice continue dichotoma; pedunculis e dichotomia caulis folio duplo longioribus. Calyces sesquilineam vix longi. Petala maxime inconspicua alba.

504. ALSINE *rubra:* stipulis membranaceis acuminatis, foliis filiformibus, petalis calyce brevioribus, seminibus compressis immarginatis. *Hall. helv. n.* 872. *Wahlenb. ups. n.* 290.

Arenaria rubra *Linn. svec. n* 399

β, media s. salina: magis grandiflora, seminibus infimis marginatis. *Linn svec. n.* 399 *β. it. oel. p.* 88. *gotl. p.* 269. *vestrog. p.* 148. *Fl. Dan. t.* 740. A. media *With. arr. p.* 422. *Wahlb. gothob. p.* 46.

Hab. in campis glareosis ad vias per regiones magis campestres a Scania ad Vermlandiam prope Munkforsen Elfdaliæ, Vestmanniam ad Skinskatteberg, Dalecarliam ad Säter, Svärdsjö etc., nec non ad Uplandiam passim; dein in maritimis usque ad Vestrobottniam, ubi in β abit alias in maritimis et salsis locis vulgarem.

Radix annua, Caules numerosi filo nullibi crassiores, vix spithamam longi, saepius aliquantum pubescentes. Folia caule fere angustiora, submucronata, internodiis elongatis plerumque breviora. Petala calyce definite breviora, rubicunda, aestivalia. Capsula longitudine calycis, sesquilineam tantum longa. — β vero capsula calyce longior, fere tres lineas longa.

505. ALSINE *marina:* stipulis membranaceis acutis, foliis subulatis. petalis calyce reflexo majoribus, seminibus omnibus membranaceo-marginatis. *Wither. arr.* 422. *Wahlb. gothob. p.* 47.

Arenaria marina *β Smith brit. p.* 480. *Linn. it. scan. p.* 198.

A. media *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 401.

Hab. in littoribus limosis exterioribus vel mari maxime expositis ad oram occidentalem regni, a Malmö

Scaniæ per Hallandiam et Bahusiam usque ad Nordlandiam et Finmarkiam extimæ Norvegiæ passim.

Radix certe perennis, caudicibus pluribus pennam gallinaceam crassis, caespitem insignem efficientibus. Herba tota glaberrima nitida, carnosula, lutescens, parum spithama major. Folia filo utique duplo triplove crassiora, obtusiuscula, internodiis fere semper longiora. Pedunculi et calyces glanduloso-pubescentes. Petala calyce evidenter longiora, pulchre rosea, serotina. Capsula calyce suo fere duplo longior, saltem quatuor lineas longa. Semina omnia brunnea, cum margine eleganter hyalino radiato.

506. ALSINE *peploides:* foliis ovatis acutis carnosis.
Arenaria peploides *Linn. svec. n.* 396. *lapp. n.* 149. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 717. *it. oel. p.* 151. *scan. p.* 126. 134. 140. *Flor. Dan. t.* 624.
Hab. in littoribus omnibus salsis marium nostrorum ab ultima Finmarkia per fretum danicum usque ad Roslagiam passim.

Radix perennis valde repens. Planta succulenta plerumque decumbens, ob folia decussata saepe tetragona. Petala calyce breviora, alba. Capsula subglobosa, quasi ob succositatem non nisi tribus valvulis dehiscens, quamquam ceterum tota planta sequenti generi simillima.

185. ARENARIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 774. (partim) *Gærtn. fr.* 2. *p.* 232. *t.* 130.

Calyx pentaphyllus patens. Petala quinque integerrima. Capsula unilocularis, apice sexfariam dehiscens. — *Herbulæ foliis subovatis, petalis semper albidis.*

507. ARENARIA *trinervia:* foliis inferioribus petiolatis ovatis acutis trinervibus, calycibus glabris carina scabriusculis petala excedentibus, capsulis cernuis. *Linn. svec. n.* 397. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 718. *Flor. Dan. t.* 429.
Hab. in lucis et umbrosis a Scania ad Vermlandiam supremam et Norrlandiam passim.

Radix annua. Herba diffusa mollis, (Stellariae mediae non dissimilis unde Svecis *Skogsnarf*), dichotoma, undique ciliata. Pedunculi e dichotomia caulis, solitarii. Calyces fructiferi foliis duplo triplove minores.

508. ARENARIA *serpyllifolia:* foliis sessilibus ovatis acutis, calycibus pubescentibus petala excedentibus capsulam æquantibus. *Linn. svec. n.* 398. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 720. *it. scan. p.* 154. *Flor. Dan.* 6. *t.* 977.

Hab. in glareosis aridis apricis fere totius Sveciæ, Lapponia tantum similibusque regionibus subalpinis exceptis, ubique.

Radix annua, valde multicaulis. Caules circiter digitales, adscendentes, demum superne dichotome paniculati. Folia floribus vix majora, linea parum latiora. Calyx et capsula sesquilineam longa.

509. ARENARIA *ciliata β:* foliis ovalibus acutis basi subciliatis angustatis, calycibus puberulis corolla capsulaque brevioribus. *Wahlenb. Nov. Act. Ups. VIII. p.* 217. 238. *Flor. Dan. t.* 346. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 69.

A. norvegica *Gunn. norv. n.* 1100. *t.* 9. *Fl. Dan.* 8. *t.* 1269.

Hab. in petris calcareis maxime elatis Gotlandiæ raro, sed montis Vestrogothici Kinnekulle supra Martorpsklef vel in Martorpsklint alibique frequenter; Nordlandiæ Norvegicæ ad Evenäs etc.

Radix saltem in nostra svecica planta omnino annua ut in praecedente, sed minus multicaulis. Caules raro plus quam unam alteramve unciam longi. Folia angustiora praecipue basin versus, et tantum ibi parum ciliata. Flores majores. Capsula cum calyce suo saltem duas lineas longa, unde praecipue diversitatem a praecedente et affinitatem A. ciliatae exterorum concludimus.

510. ARENARIA *humifusa:* glaberrima, foliis oblongis enervibus, caulibus procumbentibus, flore ramorum terminali sessili foliis fulcrato, staminibus exsertis. *Wahlenb. lapp. n.* 235.

Hab. locis præruptis siccioribus meridiei expositis ad alpes glaciales summas raro, ut Lapponiæ Lulensis ad Virihjaur in alpe Lill-Tokin parce.

Radix perennis quamquam crassitie vix fili; cauliculis undique diffusis etiam tenuioribus, semper in superficie terrae

serpentibus, tantum unciam unam alteramve longis. Ramuli fructificantes tantum nonnullas lineas longi. Folia in his ramulis fere imbricata, semilinea vix latiora. Flos inter haec folia omnino sessilis, magnitudine fere praecedentis, nunquam patens, sed foliola calycis non scariose marginata, petala et stamina omnia conniventia fere ejusdem longitudinis. Capsula calyce longior, apice aurantiaca.

ORD. PENTAGYNIA.

186. AGROSTEMMA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 795. Juss. gen p. 335. Gærtn. fr. 2. p. 228. t. 130.

Calyx tubulosus, coriaceus, decemcostatus, demum grandefactus capsulam includens. Petala quinque ungviculata; laminis indivisis. Capsula unilocularis, apice dentibus quinque dehiscens. — *Herba grandiflora. Ord. nat.* 26. *Caryophylleae p. s. d.*

511. AGROSTEMMA *Githago:* hirsuta, calycibus corollam nudam (nec coronatam) subæquantibus. *Linn. svec. n.* 407. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 805. *it. scan. p* 221. 422. *Sv. Bot. t.* 488. *Flor. Dan. t.* 576. *Hagström jemtl. p* 35.

Hab. in agris secalinis Sveciæ usque ad Norrlandiam et Jemtla diam ubique.

Radix annua. Herba pilis insignibus non parum canescens, circiter sesquipedalis superne pauciflora. Folia linearia. Flores circa solstitium explicati majores quam in affinibus svecicis, roseo-violacei, Svecis *Korn Nejlikor, Åkerrosor, Rödklått* e. s. p. Petala calyce parum longiora, cum ungvibus sesquiunciam longa. Semina quoque majora nigra, quare Svecis etiam *Svartklått,* Cerealia interdum depravantia.

187. LYCHNIS.

Linn gen. ed. Schr. n. 706. Juss. gen. p. 335. Gærtn. fr. 2. p. 229. t. 130.

Calyx tubulosus, membranaceus, læviusculus. Petala quinque ungviculata; laminis sæpius divisis. Capsula plerumque ad basin quinquelocularis, apice dentibus quinque dehiscens. — *Herbæ radicibus perennibus.*

512. LYCHNIS *Flos cuculi:* petalis quadrifidis, calyci-

bus decemangulatis, foliis lanceolatis glabris, caule pubescente. *Linn. svec. n.* 408. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 807. *Flor. Dan. t.* 590.

Hab. in pratis humentibus omnium provinciarum Sveciæ usque ad Dalecarliam Angermanniamque summam ubique.

Folia radicalia sursum latiora. Caulis gracilis pedalis et ultra, praecipue superne pubescens. Petala circa solstitium explicata, saturate rosea; laciniis lateralibus multo brevioribus.

513. LYCHNIS *Viscaria:* petalis crenatis, calycibus clavatis subracemosis, bracteis margine lanatis supra internodia glutinosa, foliis lineari-spathulatis glabris. *Linn. svec. n.* 409. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 808. *it. scan. p.* 124 157. 104. *vestgoth. p.* 23. 39. *gotl. p.* 20. 106. 131. *Flor. Dan.* 6. *t.* 1032. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809 *p.* 218. 1811. *p.*

Hab. in pratorum collibus apricis provinciarum præcipue campestrium arenosarum et littoralium a Scania ad Vermlandiam infimam prope lacum Venern, Vestmanniam ferrimontanam Dalecarliamque, sed dein juxta mare orientale usque ad Angermanniam meridionalem (Säbrå) frequenter.

Folia omnia sublinearia. Caulis circiter pedalis, infra nodos superiores viscositatem brunneam exsudans, unde Svecice *Tjärört*, *Beckblomster*, *Flugfånga.* Petala eleganter purpurea explicantur ante solstitium.

514. LYCHNIS *alpina:* petalis bifidis, calycibus obovatis subcapitatis, bracteis cauleque glaberrimis, foliis sublinearibus glabris. *Linn. svec. n.* 410. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 809. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 328. *Flor. Dan. t.* 65. *Wahlenb. lapp. n.* 243. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 126. 127. *Hisinger dal. p.* 23. *norr. p.* 72. *Ahlquist runst. p.* 17. *Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 299. (*Fries halland. p.* 77. *Forsander veg. scan. p.* 11). *Aspegren bleking. p.* 33. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 108

Hab. locis graminosis fertilioribus meridiei expositis præcipue in latere Svecico alpium Lapponica-

rum ubique frequenter et ad flumina inde descendentia per Lapponiam totam passim; in latere autem Norvegico alpium rarius vixque in tota Jemtlandia; sed revenit in alpibus Herjedalensibus et Dalekarlicis altioribus (ex. gr. Städjan, Svucku) et dein dispergitur in Helsingiam et Dalecarliam inferiorem ex. gr. Garpenberg in scoriis metallicis antiquis (slaggvarpshögar), et sic denique per mare proventa esse videtur in Oelandiam extra Sandby et Ottenby, Blekingiam extra Jemjö et Thorhamn.

Planta tota glaberrima et sine omni viscositate, sed subglauca et superne colorata, rarius plus quam spithamam alta, interdum praecipue Oelandiae subacaulis. Folia plerumque duas lineas tantum lata. Fructificatio tota multo brevior quam praecedentis. Petala rosea, aestivalia. Capsulae tant m tres lineas longae, et calyce vix longiores.

515 LYCHNIS *dioica*: petalis bifidis; ungvibus calycem excedentibus. floribus dioicis; filamentis pilosis, caule multifloro ♂ paniculato ♀ dichotomo. *Linn. svec. n.* 411. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 810. *it. scan. p.* 268 *Smith compend.* 1818. *p.* 71. *engl. fl.* 2. *p.* 528.

α. sylvestris plerumque rubra: hirsuta gracilior, capsula angustiore. *Linn. it. oel. p.* 156. *Wahlenb. lapp. n.* 244 *Engl. Bot.* 22. *t.* 1579. *Hisinger norr. p.* 72.

L. sylvestris *Willden. en. hort. berol. p.* 491.

* floribus carneis *Smith engl. fl. l. c.* γ.

β. campestris alba: pubescens subviscosa obesiorque, capsula turgidiore. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *tab. Hartman ib.* 1818. *p.* 129.

L. dioica *Willden. l. c. Flor. Dan. t.* 792.

Hab. α locis occultis humosis in regionibus montanis et sylvestribus a radicibus alpium Lapponicarum per totam Norrlandiam, Vermlandiam, partem Uplandiæ Ostrogothiæque, Oelandiam, Smolandiam orientalem etc. frequenter; * in agrestibus calcareis ad Boda Dalecarliæ rarius; β locis apertioribus in regionibus magis campestribus et littoralibus a Sca-

nia usque ad Skog Helsingiæ, sed dein non nisi in formatione transitionis Jemtlandiæ.

Planta ultra pedem alta undique non parum viscose pubescens. Folia inferiora oblongata, saepe latitudine digiti. Flores quoque maximi hujus generis. Capsulae magnitudine omnino fabae in β, aliquantum minor in α. Planta intermedia saepius hermaphrodita, quasi a genio speciei magis abnormis.

516. LYCHNIS *apetala:* petalis bifidis demum calyce inflato inclusis, caule unifloro, seminum marginibus inflatis. *Linn. svec. n.* 412. *lapp. n.* 181. *t.* 12. *f.* 1. *laches. lapp.* 1. *p.* 301. *n.* 42. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 810. *Flor. Dan.* 5. *t.* 805. *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 341. *Wahlenb. lapp. n.* 245. *t.* 7. *Gunner. norv. n.* 680. *Hising. norr. p.* 72.

Hab. locis declivis herbosis per latera alpium circa lacus maximos summi alpini jugi ut: ad Virihjaur fere ubique, in Njunnas, ad Torneâträsk passim; ceterum in arenosis maritimis districtus Fælles dicti Norvegiæ ultimæ valde copiose, ut etiam Finmarkiæ et Nordlandiæ rarius.

Radix quidem multicaulis, sed caules apud nos semper uniflori, plerumque spithama non altiores. Folia vix tribus lineis latiora, lanceolata, fere glaberrima, sed in caule superiore et calycis venae pubescentia perevidens. Calyx florens pendulus circiter quinque lineas longus, petala leviter rosea in apertura sua ostendens. Capsula vero maxima in toto genere circiter novem lineas longa, ovata.

188. CERASTIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 797. *Juss. gen. p.* 334. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 231. *t.* 130.

Calyx pentaphyllus, patens. Petala quinque bifida. Capsula unilocularis elongata apice dentibus decem dehiscens, rarius ovata apice quinquevalvis (in spec ult.). — *Herbulæ vel radice annua floribus minoribus interdum 5- et 4-andris — vel radice perenni floribus majoribus semper completis n.* 520-525.

517. CERASTIUM *viscosum:* annuum, pedunculis cauleque glanduloso-hirsutis, foliis subovalibus obtusis, petalis calycem subæquantibus. *Linn. svec. n.* 414. β.

it. scan. p. 77. 95. 154. *vestgoth. p.* 39. *gotl. p.* 20. 39. 131. *Wahlb. in Hising. norr. p.* 72.

β. glutinosum: maxime viscidum, pallidius, calyce magis scarioso. C. glutinosum *Fries nov. p.* 51. *halland. p.* 78. *Vaill. par. t.* 30. *f.* 2. *Fl. Dan. t.* 1211.

γ. strigosum: valde piloso-canescens. C. strigosum *Fries halland. p.* 78. *nov. p.* 88.

Hab. in agris, arvis, pomariis etc. Sveciæ temperatioris ultra Upsaliam procedens ubique; *β* ad littora maris meridionalia passim; *γ* in collinis Sveciæ occidentali-meridionalis ut Hallandiæ rarius.

Radix tenuis, sed saepe multicaulis. Herba laetius viridis, plerumque spithamam longa. Flores proveniunt aestate maturiore et versus autumnum, minores: calyce tantum lineas duas longo, non nisi ad apicem scarioso. Sed variat insigniter ut affines.

518. CERASTIUM *semidecandrum:* annuum, floribus pentandris, petalis emarginatis calyce brevioribus, pedunculis glanduloso-pubescentibus, foliis oblongis obtusis. *Linn. svec. n.* 416. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 812 *it. scan. p* 77. *gotl. p.* 17! *Fl. Dan. t.* 1212.

β? macilentum: glaberrimum, foliis angustioribus. C. macilentum *Aspegren bleking. p.* 34. *Fries nov. p.* 114.

Hab. in collibus elatis exsuccis denudatis regionum campestrium a Scania saltem ad Upsaliam passim; *β* prope mare Blekingiæ ad Gredby.

Totum vernale et breviter duraturum, vix plus quam pollicare, erectum. Flores minimi, sesquilineam tantum longi.

519 CERASTIUM *tetrandrum:* annuum, floribus tetrandris tetraphyllisque, petalis obcordatis calyce acuminato brevioribus, caule dichotomo glanduloso-pubescente, foliis ellipticis. *Smith brit. p.* 498. *engl. fl.* 2. *p.* 332. *Engl. Bot.* 3. *t.* 166. *Wahlb. gothob. p.* 49. — Sagina cerastoides *Smith linn. trans* — *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 589

Hab. inter gramina brevissima in colle aprico insulæ Domsö paroeciæ Styrsö extra Götheborg rarius.

Planta minima generis, tantum pollicaris, ob caulem brachiatum et numerum quaternum floris Saginis quodammodo similis. Petala quoque sursum lata, in calyce angustato inconsveta. Capsula calyce longior ut in proximis, sed 8-dentata.

520. CERASTIUM *vulgatum:* petalis calycem scariosum subexcedentibus, pedunculis cauleque hirsutis, foliis subovatis obtusis. *Linn. svec. n.* 415. *mant. p.* 390. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 811. *Flor. Dan. t.* 1645. *Fries nov. p.* 52.

β. holosteoides: floribus superne approximatis subumbellatis, caulibus tantum linea unilaterali pubescentibus. C. holosteoides *Aspegr. bleking. p.* 34. *Fries nov. p.* 52.

Hab. in graminosis pratis, pascuis, hortis ubique usque in subalpina loca Lapponiæ frequenter; β ad Carlskrona Blekingiæ rarissime.

Radix perennis ut in omnibus sequentibus, valdeque multicaulis. Herba tota plerumque major et firmior quam praecedentium, sed siccior pilisque saltem foliorum magis adpressis. Flores majores: calycibus fere tres lineas longis, marginibus nitentibus. — β ab hoc differre videtur fere ut *C. macilentum* a *C. semidecandro* et *C. glabratum* ab *alpino*; igitur omnia a solo singulari maritimo orta videntur.

521. CERASTIUM *arvense:* petalis calyce duplolongioribus, pedunculis glanduloso-pubescentibus, caule prostrato stolonifero, foliis lineari-lanceolatis (α acutis glabris). *Linn. svec. n.* 417. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 813. *it. scan. p.* 208. *Flor. Dan. t.* 626. *Leche scan. p.* 8. *n.* 31. *Ahlquist runst. p.* 17. *Aspegren bleking. p.* 34.

β. foliis obtusiusculis hirsutis. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 218 *et* 238.

Hab. in collibus apricis provinciarum maritimarum orientalium formationibus junioribus substratarum, ut: Scaniæ in Högstebackar trans Malmö, ad Fogelsång et Simonstorp in Björket, Blekingiæ, Oelandiæ ad Borgholm et Runsten; β Gotlandiæ in ruderibus munimenti Carlsvärdsskans.

Radix valde repens, filiformis, caulibus stoloniferis demum substratis continuata. Caules ob fasciculos stolonum valde nodosi, interdum pedem longi. Folia in ipsa α linea non latiora, continue attenuata et falcata. Flores in hoc genere apud nos ex maximis, sub solstitio explicati; petalis quinque lineas longis. Capsula vero vix tribus lineis longior.
β foliis quoque latioribus differt, sed certe specie non diversa.

522. CERASTIUM *alpinum:* petalis calyce duplolongioribus, pedunculis eglandulosis, foliis oblongis hirsutis. *Linn. svec. n.* 418. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 814. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 333. *Fl. Dan. t.* 6. *Wahlenb. lapp. n.* 246. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 103.

β. glabratum: foliis sublanceolatis glabris. *Linn. l. c. laches. lapp.* 1. *p.* 302. *n.* 47. *Flor. Dan.* 6. *t.* 979. *Hisinger norr. p.* 72.

Hab. in lateribus et convallibus siccioribus alpium nivalium a summo nostro septentrione usque ad Jemtlandiam frequenter.

β præcipue ad sinus maris septentrionalis et transitus humiliores alpini jugi passim.

Radix quodammodo caespitosa, caudicibus brevibus. Caules plerumque digitales et uniflori vel biflori. Folia latitudine et pubescentia varia. Flores revera maximi in toto genere; petalis semiunciam longis. Capsulae fere quinque lineas emetientes.

523. CERASTIUM *aquaticum:* fructibus subrotundis pendulis, petalis calyce longioribus, foliis cordatis subamplexicaulibus undulatis. *Linn. svec. n.* 413. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 816. *it. scan. p.* 269. (Alsine). *am. ac.* 8. *p.* 38. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 335. *Flor. Dan. t.* 1337. *Fries halland. p.* 77. *Aspegren bleking. p.* 51. *Wahlenb. ups. n.* 295. *Videgren österg. p.* 29. *Carls. strengn. p.* 27.

Stellaria aquatica *Persoon syn.* 1. *p.* 500.

Larbrea aquatica *Decand. syst. nat. prodr.* 1. *p.* 395.

Hab. in humentibus umbrosis ad aquas majores provinciarum campestrium magis temperatarum præcipue formatione transitionis substratarum, ut: Sca-

niæ ad Ryssberga, Hallandsås, Blekingiæ littoralis, Vestrogothiæ in radice montis Kinnekulle prope lacum Venern, Ostrogothiæ ad Slaka, Sudermanniæ etc. juxta lacum Mälaren versus Strengnäs, Upsala alibique.

Folia stolonum radicalium petiolata, sed caulina fere omnia sessilia, saepe unciam lata. Caules pedales et ultra, flaccidi, ad genicula succosa fragiles, superne glanduloso-pubescentes. Pedunculi ex dichotomia solitarii. Calyx totus viridis et glutinoso-pubescens (sine marginibus scariosis). Petala post solstitium explicata. Capsula intra calycem inclusa, sesquitertia linea non longior.

189. SPERGULA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 798. Juss. gen. p. 333. Gærtn. fr. 2. p. 230. t. 130.

Calyx pentaphyllus, patens. Petala quinque ovata integerrima. Stamina alterna interdum sterilescentia. Capsula ovata unilocularis, quinquevalvis. — *Herbæ foliis subulatis subfasciculatis, interdum intra membranam stipularem. Radix in majoribus annua et non nisi in minimis ultimis quodammodo perennis. Flores semper albi.*

524. SPERGULA *arvensis:* stipulis membranaceis, foliis fasciculatis subtus canaliculatis, seminibus lenticularibus obsolete marginatis. *Linn. svec. n.* 419. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 818. *it. scan. p.* 422. *Fl. Dan.* 6. *t.* 1033. *Wahlenb. lapp. n.* 249.

β. pentandra: foliis crassioribus brevioribus glaberrimis, seminibus planiusculis alatis. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 336. *Engl. Bot.* 22. *t.* 1536. *Sv. Bot. t.* 308. S. pentandra *Linn. spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 818. *Fries halland. p.* 79. *Wahlenb. ups. n.* 300.

Hab. in agris et arvis fere totius Sveciæ frequenter; *β* in saxis granitoideis siccis temperatioribus usque ad Uplandiam passim.

Herba tota glanduloso-pubescens, non parum succosa, valde nodosa, unde Blekingis non male *Knut-arf,* aliis *Påska, Pjyska, Nejde, Te, Fryle* etc. Vermlandis *Hvitglygg.* Caulis plerumque spithamaeus. Flores aestivales. Semina atra, margine parum albicante. — *β* Habitu magis

nodoso, seminibus planioribus, latius marginatis, ita ut quo crassior herba eo tenuiora semina, quod exemplo non caret in affini Alsine marina et a solo utique oriri potest.

525. SPERGULA *nodosa:* foliis oppositis basi connexis subulatis; superioribus brevissimis fasciculatis pedunculos nodosos efficientibus. *Linn. svec. n.* 420. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 819. *it. gotl. p.* 215. 227. *Flor. Dan. t.* 96. *Wahlenb. lapp. n.* 250. *ups. n.* 301.

Hab. in ripis lacuum et fluminum ipsisque littoribus maris per totam fere Sveciam usque ad Finmarkiam ubique; ut etiam in paludum lateribus aridis aliisque locis passim exsiccatis Uplandiæ, Gotlandiæ etc.

Caules plures decumbentes plerumque digitales. Flores sub foenisecio magis conspicui quam in ceteris.

526. SPERGULA *saginoides:* foliis oppositis subulatis muticis, caulibus stoloniferis adscendentibus superne nudis unifloris; flore nutante pentandro. *Linn. spec. pl. ed Willden.* 2. *p* 820. *Swartz Vet. Ac. Handl.* 1789. *p.* 44. *t.* 1. *f.* 2. *Flor. Dan. t.* 1517. *Wahlenb. lapp. n.* 251. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 98. *Hisinger norr. p.* 72.

Hab. locis uliginosis passimque irrigatis per alpes nivales præcipue in confiniis lacuum maximorum ut ad Torneåträsk, Virihjaur, Storsjön in Jemtlandia frequenter; ut etiam in inferalpinis Nordlandiæ et ad flumina Lapponiarum passim.

Radix perennis, quamquam filo tenuior, caespitem parvum sustinens. Planta tota magnitudine et habitu Saginae procumbenti tam similis, ut multi eam varietatem habuerunt, quod tamen numerus constans quinarius non comprobat. Petala calycem saltim aequant. Capsula calyce duplo longior.

527. SPERGULA *subulata:* foliis oppositis subulatis planiusculis cuspidatis ciliatis, caulibus stoloniferis adscendentibus pedunculo longissimo terminatis; flore erectiusculo. *Swartz Vet. Ac. Handl.* 1789. *p.* 45. *t.* 1. *f.* 3. *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 111. *Wahlb.*

gothob. p. 48. *Fries halland. p.* 79. *Ahlquist runst. p.* 17. *Forsander veg. scan. p.* 10.
S. *Linn. it. vestgoth. p.* 147.
S. laricina *Flor. Dan. t.* 858.
β. minor: flore nutante.
S. saginoides *Osbeck götheb. handl.* 4. *p.* 17.
Hab. in humentibus supra saxa inque aliis sterilibus apricis ad mare occidentale per Bahusiam et Hallandiam frequenter; β Scaniæ supremæ in jugo Hallandsås ex. gr. supra Margretetorp, in Toreko-ö, unde etiam ad Femsjö Smolandiæ vicinæ et Alingsås Vestrogothiæ pervenit; (ceterum non nisi Oelandiæ ad Runsten rarissime observata).

Radix perennis magis quam in praecedente, caespitem palmam latum saepe constituens. Caules in α plerumque biunciales erectiusculi. Folia carinata. Pedunculi sesquiunciam longi strictissimi. β Caulibus implicatis, pedunculis semiuncia vix longioribus, floribus nutantibus ad praecedentem speciem magis accedere videtur.

190. SEDUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 789. Juss. gen. p. 341. Gærtn. fr. 1. p. 313. t. 65.

Calyx quinquepartitus. Petala quinque lanceolata. Squamulæ vel glandulæ nectarinæ quinque extra basin germinum. Capsulæ quinque discretæ compressæ uniloculares univalves: seminibus arillatis ad suturam internam dehiscentem affixis. — *Herbæ foliis succulentis, floribus plus minus cymosis, nectariis semper flavis, sed petalis albis rubentibusve in n.* 528-531. *luteis in n.* 532-535. — *Ord. nat.* 51. *Succulentæ.*

528. SEDUM *Telephium:* foliis planiusculis subovatis serratis, cyma composita foliosa, caule erecto. *Linn. svec. n.* 400. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 760. *n.* 2. α. *it. scan. p.* 251. 429. *Sv. Bot. t.* 447. (*Fl. Dan. t.* 686. var. rubr.). *Wahlenb. Vet. Ac. H.* 1811. *p.* 54.

Hab. in muris, lapidum acervis, saxis per provincias omnes usque ad Vermlandiam Vestmanniamque ferrimontanam frequenter, dein ad loca littora-

lia magis magisque restringitur usque dum in Angermannia etiam ibi crescere desinit.

Radix eximie perennis: fasciculis carnosis fusiformibus, interdum digitum minimum crassis. Herba longe maxima sui generis, svecice *Huslôk*, *Taklôk*, etiam *Kåringkål*, (*Kårleksórt*, *Affodil*). Caulis laevissimus, vix pedalis. Folia latitudine fere digiti et lineam crassa. Cyma palmam lata, mense Augusti florens apud nos semper ex viridi pallescens; antheris rubicundis.

529. SEDUM *villosum:* foliis teretiusculis oblongis pedunculisque glanduloso-pubescentibus subunifloris, petalis ovatis obtusiusculis *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 768. *Flor. Dan. t.* 24. *Wahlenb. lapp. n.* 241.

Hab. in saxis humentibus ad littora maris septentrionalis Nordlandiæ ex. gr. in Önes Saltensium copiose.

Radix annua, quamquam herba globulis gemmaceis demum sese separantibus ultra hiemem propagatur. Planta tota in his locis digitum minimum tantum alta, superne undique pubescens, non parum rubescens, vix plus quam novemflora. Folia duabus lineis vix longiora. Petala medio Julii explicata, calyce plus quam duplo majora, dilute violacea.

530. SEDUM *anglicum:* foliis subtrigonis ovatis sub basi productis glaucescentibus, cyma bifida, petalis sublanceolatis. *Smith brit. p.* 486. *engl. fl.* 2. *p.* 317. *Engl. Bot.* 3. *t.* 171. *Sv. Bot. t.* 604. *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 768. *Wahlb. gothob. p.* 50. S. rubens *Flor. Dan. t.* 82.

Hab. ad latera rupium prope mare occidentale extra Götheborg in insula Styrsö duobus locis copiose.

Radix annua, stolonibus vagis. Caules quoque vagi vix unciis duabus longiores. Herba florens glaucescens, sed cum capsulis maturescentibus rubens. Cyma pauciflora, sed flores majores quam in sequenti: petalis elongatis lineas duas longis, albis: carina apiceque dilute roseis. Filamenta quoque rosea; antheris atropurpureis.

531. SEDUM *album:* foliis teretiusculis oblongis basi gibbis, panicula nuda ramosa. *Linn. svec. n.* 402. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 766. *it. gotl. p.* 72. 127.

131. 187. 227. 274. *vestrog. p.* 231. *Sv. Bot. t.* 430. *Flor. Dan. t.* 66. *Wahlenb. ups. n.* 503. *Fries halland. p.* 80. *Wahlb. gothob. p.* 50. (*Forsander veg. scan. p.* 8. 11). *Carls. strengn. p.* 27. *Aspegren bleking. p.* 33.

Hab. in saxis et petris provinciarum magis campestrium præcipue orientalium et mediarum a Blekingia maritima per Oelandiam et Gotlandiam ad Upsala frequenter; versus mare occidentale et meridionale rarescere videtur utpote tantum ad Hasslöf Hallandiæ et paucis locis Bahusiæ lectum, Vestrogothiæ in Kinnekulle.

Radix perennis, repens; stolonibus foliosis rubris subglobosis inprimis svecice *Hålleknoppar*. Caulis plerumque palmaris; ramis florescentiae primum nutantibus. Flores ad initium foenisecii: petalis oblongatis, albis, inferne rubentibus.

532. SEDUM *rupestre*: foliis subulatis glaucis quinquefariam imbricatis sub basi in membranam productis, floribus cymosis. *Linn. svec. n.* 401. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 764. *it. gotl. p.* 178. *vestrog. p.* 146. 213. 218. *scan. p.* 129. *Fl. Dan. t.* 113. *Ahlquist runst. p.* 17. *Kalm bohusl. p.* 65. *Wahlb. gothob. p.* 50. *Leche scan. p.* 25. *n.* 29. *Bjerkander Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 83. *Videgren österg. p.* 29.

S. glaucum *Fries halland. p.* 80

β. magis rubescens. S. rupestre *Fries l. c.* S. reflexum *Linn. svec. n.* 1296?

Hab. in petris calcareis formationis transitionis Gotlandiæ ad Stenkyrka, Fårö etc., Oelandiæ in Södra Alfvaren et adjacente Runsten frequenter, unde migrasse videatur in Stenshufvud Scaniæ copiose nec non ad N. Vi et Oppeby Ostrogothiæ; dein in montibus transitionis Vestrogothiæ lacu Venern proximis ut Kinnekulle, Hunneberg et Halleberg, ad Ulricæhamn, nec non denique ad exitum fluminis Götha elf et Hallandiæ adjacentis passim.

Radix perennis; stolonibus foliosis numerosis egregie quinquefariis, unam alteramve unciam longis. Caules ipsi fere

pedem longi (ut in S. Telephio), sed tantum adscendentes. Folia caulina circiter quatuor lineas longa. Flores aestivales flavi; petalis calyce duplo longioribus vel sesquitertiam lineam longis. — *β* forsan loco minus proprio macrius et minus glaucum; foliis angustioribus magis reflexis. Conf. *Regensb. bot. Zeit.* 1824. *p.* 185.

533. SEDUM *sexangulare:* foliis teretibus obtusis sexfariam imbricatis sub basi productis, cyma pauciflora foliis fulcrata, capsulis cuspidatis. *Linn. svec. n.* 404. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 767. *Flor. Dan. t.* 1644. *Engl. Bot.* 28. *t.* 1946. *Wahlenb. ups. n.* 305. *Carls. strengn. p.* 27. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 98.

Hab. in saxis et glareosis apricis campestribus in confiniis lacus Mälaren ad Upsala, Strengnäs etc. copiose, Jemtlandiæ ad Storsjön; ceterum raro.

Radix perennis; stolonibus cylindricis evidentissime sexfariam imbricatis. Herba ceterum magnitudine et colore fere sequentis, sed undique tenuior. Petala paullo ante foenisecium explicata, calyce triplo longiora, sed vix latiora.

534. SEDUM *acre:* foliis subovatis gibbis sparsis sub basi productis, cyma foliis fulcrata. *Linn. svec. n.* 403. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 767. *it. scan. p.* 77. 95. 221. 240. *vestgoth. p.* 180. *Sv. Bot. t.* 149. *Flor. Dan.* 9. *t.* 1457. *Wahlenb. lapp. n.* 239.

Hab. in saxis, glareosis, muris, tectis fere totius Sveciæ usque in Vestrobottniam frequenter; sed dein non nisi ad mare septentrionale usque ad Caput septentrionale ubique; nec in aliis regionibus elevatioribus nisi calcareis ut Osmundsberget Dalecarliæ.

Radix perennis. Herba vage decumbens caespitosaque, sapore acri, svecice *Munkpeppar, Fetknoppar*, et ob locum *Hallborre, Pallgrås.* Folia valde gibba et imbricata. Flores inter solstitium et foenisecium explicant petala calyce triplo longiora et latiora.

535. SEDUM *annuum:* foliis teretibus obtusis sparsis, cyma foliis fulcrata, petalis linearibus calycem sub-

æquantibus, radice caulifera nuda. *Linn. svec. n.* 405. *spec. pl. ed.* 2. *p.* 620. *am. ac.* 8. *p.* 58. *it. vestgoth. p.* 49. *Wahlenb. ups. n.* 504. *lapp. n.* 240. *Fries halland. p.* 80. *Wahlb. gothob. p.* 50. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814 *p.* 98. *Leche scan. p.* 8. *n.* 53. *Vet. Ac. Handl.* 1744. *p.* 272 *Forsander veg. scan. p.* 12. *Aspegren bleking. p.* 55.
S. rupestre *Flor. Dan. t.* 59.

Hab. in saxis campestribus in confiniis lacus Mälaren, Vettern, Venern etc. frequenter; prope mare orientale hinc inde usque ad Sundsvall, sed latius dispersum est in maritimis Hallandiæ borealis et Bahusiæ nec non in alpibus maritimis Nordlandiæ Finmarkiæque, unde perventum esse videatur ad Quickjock Lapponiæ Lulensis et Jemtlandiam; Dalecarliæ quoque ad Säter.

Radix annua; caule tantum solitario di-trichotomo, cum tota planta fusco-punctato, vix digitum minorem alto. Flores praecociores, ante solstitium obvii, inconspicui lutescentes. Denique versus autumnum restant tantum capsulae aridae.

191. OXALIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 784 *Juss. gen. p.* 300. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 152. *t.* 113.

Calyx quinquepartitus. Petala quinque ante explicationem spiraliter contorta. Stamina alterna exteriora breviora basi connata. Capsula quinquelocularis, angulis extrorsum dehiscens. Semina axi capsulæ adfixa, arillo elastice se revolvente desilientia. — *Herbæ foliis ternatis.* — *Ord. nat.* 32. *Gruinales.*

536 OXALIS *Acetosella:* foliolis obcordatis, pedunculo radicali foliis longiore, stylis longitudine staminum interiorum, radice articulato-squamosa. *Linn. svec. n.* 406. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 780. *it. scan. p.* 19. *Smith engl. fl.* 2. *p.* 324. *Sv. Bot. t.* 10. *Fl. Dan.* 6. *t.* 980. *Wahlenb. lapp. n.* 242.

Hab. in sylvis muscosis acerosis totius Sveciæ, alpinis et subalpinis regionibus tantum exceptis, ubique

Radix perennis repens, subfiliformis. Petioli cum pedunculis radicales digitum minorem longi. Foliola integerrima pilosiuscula subtus purpurascentia, grati aciduli saporis unde

svecice *Surklöfver*, *Harsyra*, *Göksyra*, etiam *Vårhane* e. s. p. Flores cernui impatientes vernales albescentes: lineis violaceo-rubicundis. Semina e capsulis summa aestate longe desiliunt. — Planta pulchella nonnullis *Lujula*, *Alleluja* corrupte ab Italico *Juliola*.

CLASSIS XI.

DODECANDRIA.

CONSPECTUS.

1. ORD. MONOGYNIA.

Calyx campanulatus trifidus coriaceus - - - - - 192. ASARUM
Calyx cylindricus duodecimdentatus - - - - - 193. LYTHRUM

2. ORD. DIGYNIA.

Calyx setis uncinatis superne cinctus dispermus - 194. AGRIMONIA

3. ORD. TRIGYNIA.

Capsula immatura inter stylos hians polysperma - - 195. RESEDA
Capsula tricocca trisperma pedicellata - - - - 196. EUPHORBIA

ORD. POLYGYNIA.

Petala pistillaque circiter duodecim - - - - 197. SEMPERVIVUM

ORD. 1. MONOGYNIA.

192. ASARUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 801. Juss. gen. p. 81. Gærtn. fr. 1. p. 47. t. 14.

Calyx campanulatus, coriaceus, persistens, trifidus; laciniis apice inflexis. Corolla nulla. Filamenta supra antheras in corniculum producta. Stigma sexradiatum. Capsula intra calycem eique adnata, sexlocularis, non dehiscens: dissepimentis seminiferis ad axin solutis. — *Herbæ foliis oppositis inter se florem solitarium gerentibus. Ord. nat.* 12. *Sarmentaceæ.*

537. ASARUM *europæum:* foliis reniformibus obtusis, calyce pubescente. *Linn. svec. n.* 421. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 858. *it. scan. p.* 280. *Fl. Dan. t.* 633. *Sv. Bot. t.* 31. *Leche scan. p.* 8 *n.* 34.

Hab. in dumetis ad radicem montis Romeleklint ver-

sus planitiem amnis Höjeå prope Björstorp (*Fries*) et Heckeberga (in sylva ad Södra Vången) Scaniæ mediæ rarius.

Radix perennis repens, hinc inde tuberculosa. Cauliculus vix uncialis, apice bina folia et florem intermedium ferens. Folia interdum palmam lata, sed vix plusquam unciam longa. Pedunculus calycis longitudine. Calyx extus virescens, intus atrofuscus, primo vere florens.

193. LYTHRUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 825. Juss. gen. p. 368. Gærtn. fr. 1. p. 296. t. 62.

Calyx cylindraceus, 12-dentatus: dentibus alternis interioribus brevioribus. Petala sex, calycis margini inserta. Capsula supera bilocularis, polysperma; receptaculo centrali. — *Herba foliis oppositis, floribus verticillatis.* — *Ord. nat.* 54. *Calycanthemæ.*

538. LYTHRUM *Salicaria:* foliis oppositis ternisve cordato-lanceolatis, floribus verticillato-spicatis. *Linn. svec. n.* 422. *spec. pl. ed. Willd* 2. *p.* 865. *it. scan. p.* 295 *vestgoth. p.* 51. *Sv. Bot. t.* 256. *Flor. Dan. t.* 671. *Samz. neric. p.* 40. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 29. 34. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 159.

Hab. ad ripas fluviorum et lacuum solo glareoso omnium provinciarum a Scania ad Vermlandiam, Nericiam et juxta mare orientale usque ad Angermanniam summam passim; dein non nisi rarissime Finmarkiæ intimæ.

Radix perennis lignosa, valde styptica. Caulis 4-6-angulus, bipedalis et ultra, strictus. Folia integerrima; marginibus scabriusculis saepe rubicundis. Spica insignis purpurea, unde Svecis *Fackelblomster*, (Nericiis *Strandblommor*). Calyx dentibus exterioribus diu ante florem patentibus, sed interioribus florem claudentibus alternantibus cum petalis. Floret diu post solstitium.

ORD. 2. DIGYNIA.

194. AGRIMONIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 830. Juss. gen. p. 372. Gærtn. fr. 1. p. 347. t. 73.

Calyx calyculo bipartito fulcratus, turbinatus, decem-

sulcatus, cingulo setarum uncinatarum superne munitus, demum terminatus dentibus quinis semina tegentibus. Petala quinque staminaque margini calycis inserta. Semina duo calyce indurato inclusa. — *Herba foliis pinnatis.* — *Ord. nat.* 37. *Senticosœ* β.

539. AGRIMONIA *Eupatoria:* foliis caulinis pinnatis; foliolis ovato-oblongis, stipulis multidentatis, spica pedunculata, petalis calyce duplolongioribus *Linn. svec. n.* 423. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 875. *it. scan. p.* 242. *vestgoth. p.* 6. 39. *Sv. Bot. t.* 99. *Flor. Dan. t.* 688. *Samz. neric. p.* 40. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218. — 1811. *p.* 26.

Hab. in pratis apricis siccis et ad vias regionum magis campestrium et littoralium a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam et Gestriciam frequenter.

Radix perennis ramosa. Planta saltem bipedalis, stricta, pilosa. Folia interrupte pinnata: foliolis majoribus circiter novem, deorsum decrescentibus, inciso-serratis; interjectis minimis integris trifidisve. Stipulae magnae. Spica saepe pedalis, post solstitium diu florens, flava. Calyces fructiferi reflexi oblongati, setis uncinatis adhaerentes, svecice *Småborrar*, rarius commutate *Munklôss.*

ORD. 3. TRIGYNIA.

195. RESEDA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 831. *Juss. gen. p.* 271. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 368. *t.* 76.

Calyx quadri s. pluripartitus. Petala tria v. plura, inæqualia, fissa; supremo mellifero. Capsula supera, tridentata, inter stylos semper hians, unilocularis, polysperma. Semina angulis capsulæ adfixa reniformia. — *Herbœ floribus spicatis, foliis alternis basi biglandulosis.* — *Ord. nat.* 32. *Gruinales?*

540. RESEDA *Luteola:* foliis lanceolatis integris planis basi utrinque unidentatis, calycibus quadrifidis. *Linn. svec. n.* 424. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 876. *it. scan. p.* 137. 170 265. 297. 309. *Sv. Bot. t.* 82. *Flor. Dan. t.* 864. *Leche scan. p.* 25. *n.* 30. *Retz. oec. p.* 589. *Aspegren bleking. p.* 55.

Hab. in colle arenoso ad Gladsax Scaniæ extimæ orientali-meridionalis copiose et omnino cicur; magis autem adventitia videtur ad Lund, Malmö, Landskrona, Helsingborg, Sölvitsborg, Kalmar etc.

Radix saepius biennis. Herba pedem unum alterumve longa; spicis pedalibus et ultra, luteolis Tinctorum *Wau:* capsulis demum pisorum magnitudine, omnino sessilibus erectis.

196. EUPHORBIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 832. Juss. gen. p. 424. Tithymalus *Gærtn. fr. 2. p. 115. t. 107.*

Calyx urceolatus, persistens: dentibus quatuor inflexis. Petala plerumque quatuor, e margine calycis nata ejusque dentibus alterna, succulenta, punctis nectarinis pertusa, interdum (in n. 545-546) aucta cornibus e dente calycis accessorio utrinque factis. Stamina filis plumosis circumdata, uniarticulata. Capsula pedicellata, tricocca, elastica: loculamentis monospermis. *Herbæ eximie albo-lactescentes (svecice Mjölkört, Ringormsgrås, Törel); floribus inconspicuis luteolis in cyma foliosa. — Ord. nat. 19. Tricoccae.*

541. EUPHORBIA *palustris:* petalis rotundatis, capsulis verrucosis, seminibus lævibus, cyma multiradiata, involucellis obovatis coloratis, foliis lanceolatis obtusis, ramis caulinis sterilibus. *Linn. svec. n.* 427. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 922. *it. gotl. p.* 226. *oel. p.* 91. 94. 112. *Sv. Bot. t.* 329. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 131. (*Leche scan. p.* 40. *n.* 90. *γ.*) *Kalm bohusl. p.* 96. 133. 144. 205. *Wahlb. gothob. p.* 52.

Hab. in pratis paludosis insularum orientalium Gotlandiæ ex. gr. inter Eista et Sproge, ad Gothem, Oelandiæ ad Ottenby, Melby paroeciæ Segersta, Persnäs, Husvalla, Ormöga etc. ut etiam maris occidentalis Bahusiæ in Domsö, Styrsö, Vinga, Orost, Fjällbacka, Musö etc. copiose.

Radix valde perennis. Caules semiorgyales, digitum crassi, punctati vel rubicundi. Cyma saepe spithamaeae latitudinis, involucris valde lutescentibus. Flores aestivales. Capsulae magnitudine fere pisi. — Svecice *Vargmjölk, Kärr Törel.*

542. EUPHORBIA *Helioscopia:* petalis rotundatis, capsulis lævibus, seminibus reticulatis, cyma quinqueradiata trichotomaque, involucellis basi coloratis foliisque subcuneiformibus serratis sessilibus. *Linn. svec. n.* 425. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 914. *it. scan. p.* 240. *Sv. Bot. t.* 70. *Flor. Dan. t.* 725. *Hagström jemtl. p.* 41.

Hab. in hortis oleraceis et agris magis campestribus a Scania ad Uplandiam ubique; Dalecarliæ et Norrlandiæ inferioris rarius, sed non in montanis.

Radix annua. Herba vix pedalis. Semina brunnea. — Svecice *Råformsgrås*, *Råfmjölk*

543. EUPHORBIA *Peplus:* petalis bicornibus, capsulis ad angulos verrucosis, seminibus foveolatis, cyma trichotoma, involucris ovato-triangulis, foliis obovatis petiolatis integerrimis. *Linn. svec. n.* 426. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 903. *Flor. Dan. t.* 1100. *Wahlenb. ups. n.* 311. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123.

Hab. in hortis oleraceis præcipue campestribus a Scania ad Uplandiam passim, Gestriciæ rarius.

Radix annua. Herba plerumque spithamaea, tenera. Semina glaucescentia.

544. EUPHORBIA *exigua:* petalis bicornibus, capsulis ad angulos verrucosis, seminibus transverse rugosis, cyma trichotoma dichotomaque, involucellis sublanceolatis basi uniauriculatis, foliis linearibus acutiusculis. *Linn. am. ac.* 5. *p.* 118. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 903. *Flor. Dan. t.* 592. *Retz. diss. obs. bot.* 1. *p.* 17. *oec. p.* 246. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 218 *et* 238.

Hab. in agris margaceis provinciarum extimarum, ut Scaniæ occidentalis prope Malmö ad Borgmästargården, ad Höjebro, Trolleberg etc. regionis Höjeström copiose; Gotlandiæ ad Taxstens paroeciæ Läderbro.

Radix annua. Herba tantum digitalis altitudinis, caulo filiformi. Involucellorum auricularis lobus apud nos obtusus. Semina glaucescentia, semine carvi non majora.

545. EUPHORBIA *Esula:* petalis bicornibus, capsulis seminibusque lævibus, cyma multiradiata, involucris late ovatis mucronatis, foliis sublinearibus: infimis brevissimis. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 919. *Flor. Dan. t.* 1270. *Retz. scand.* 2. *p.* 114. *Videgren österg. p.* 29. *Aspegren bleking. p.* 35.
Hab. in marginibus agrorum Ostrogothiæ inferioris ex. gr. ad Norrköping versus Vestralund, Blekingiæ ad Vedby.

Radix perennis. Caules plusquam pedales, graciles. Folia circiter tres lineas lata et bis unciam longa. Involucra omnia flava.

546. EUPHORBIA *Cyparissias:* petalis bicornibus, capsulis seminibusque lævibus, umbella multifida; involucris subcordatis, foliis inferioribus convoluto-filiformibus. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 920. *Retz. diss. suppl. fl. scand. p.* 9. *Fries in phys. sällsk. årsb.* 1823. *p.* 94.
Hab. in collibus arenosis Scaniæ arenoso-campestris orientalis ad Hvitaby, Andrarum alibique rarius.

Radix perennis, edens stolones varios. Caulis quoque versus apicem ramulosus, circiter spithamaeus. Folia omnia caule angustiora, fere aciformia. Involucra tamen latitudine ungvis minoris, pulchre citrina.

Euphorbiae genus secundum regulas methodi naturalis utique flosculos diclinos in flore quodammodo composito haberet et ad Monoeciam Monandriam pertineret; sed quum flores compositi androgyni ad classes diclinas secundum regulas systematis sexualis non referuntur et ceterum tota haec dispositio non satis evidens est, locum huic generi a Linnaeo in systemate artificiali, considerationes e longinquo petitas non assumente, adsignatum etiam nunc servavi.

ORD. POLYGYNIA.

197. SEMPERVIVUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 837. *Juss. gen. p.* 341. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 314. *t.* 65.

Calyx circiter duodecimpartitus persistens. Corolla circiter 12-petala calyci simillima. Capsulæ duodecim et ultra, in orbem sæpe multiplicatum dispositæ, mar-

gine interiore dehiscentes seminiferæque. — *Herbæ foliis succulentis planis alternis in rosulam congestis, floribus cymosis.* — *Ord. nat.* 31. *Succulentæ.*

547. SEMPERVIVUM *tectorum:* foliis ciliatis, propaginibus patentibus. *Linn. svec. n.* 428. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 932. *it. gotl. p.* 275. *oel. p.* 101. (*scan. p.* 18. 425.) *Rogberg smol. p.* 22. *Sv. Bot. t.* 260. *Flor. Dan. t.* 601. *Ahlquist runst. p.* 18. *Leche scan. p.* 57. *n.* 71. *Fries halland. p.* 82. *Retz. oec. p.* 671. *Samz. neric. p.* 41.

Hab. non nisi in tectis et muris rusticorum Gotlandiæ, Oelandiæ, Smolandiæ orientalis, Blekingiæ, Scaniæ, Hallandiæ etiam frequenter; Nericiæ meridionalis rarius, sed initio plantatum.

Planta valde perennis, inter herbaceas sui generis maxima. Propagines vel rosulae foliorum patentibus suis foliis saepe palmam latae, sempervirentes. Caulis pedalis et ultra, firmus. Cyma racemis secundis composita ultra palmam lata. Flores inferiores saepe tantum feminei duplici immo interdum triplici serie pistillorum luxuriantes; superiores hermaphroditi petalis expansis rutile punctatis fere unciam lati, pistillis circiter 18. — Gothis prae ceteris *Huslök.*

CLASSIS XII.

ICOSANDRIA.

CONSPECTUS.

I. Divisio Pomaceæ (Ord. nat. 38).

1. ORD. MONOGYNIA.

Calyx deciduus inferus. Fructus drupaceus; nucleo solit. simpl. 198. PRUNUS

2. ORD. DIGYNIA.

Calyx baccatus; seminibus nucularibus (osseis) - - 199. CRATAEGUS

3. ORD. TRIGYNIA.

Calyx baccatus; indumentis seminum osseis apice denudatis 201. MESPILUS
Fructus baccatus; indumentis seminum membranaceis inclusis 200. SORBUS

ORD. PENTAGYNIA.

Fructus pomaceus; loculamentis elasticis dispermis - - - 202. PYRUS

II. Divisio Senticosæ (Ord. nat. 37).

ORD. POLYGYNIA.

A. Calyx 5-fidus: laciniæ petalis quinque alternantes.

Capsulæ circiter decem in orbem dispositæ (monospermæ) - 203. SPIRAEA
Semina intra calycis ventrem demum baccatum inclusa - - 204. ROSA
Semina apice calva (stylo laterali) baccata in receptac. sicco - 205. RUBUS

B. Calyx 8-10-fidus: laciniæ alternæ minores, petalis totidem (4-5) oppositæ.

Semina apice calva nuda lævia in receptaculo baccato - - 206. FRAGARIA
fungoso - - 209. COMARUM
rugosa in recept. sicco. Petala 5. 207. POTENTILLA
Petala 4. 208. TORMENTILLA
aristata in receptaculo elongato - - - - - 210. GEUM

C. Calyx 8-partitus: laciniæ omnes æquales, petalis totidem (8) alternantes.

Semina caudâ terminata in receptaculo depresso - - - - 211. DRYAS

ORD. 1. MONOGYNIA.

198. PRUNUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 849. Juss. gen. p. 377. cum Ceras. *Gærtn. fr. 2. p. 74. t. 93.*

Calyx campanulatus, quinquefidus, inferus, deciduus. Petala quinque. Drupa calyce denudata; epidermide lævissimo; putamine imperforato impunctatoque; nucleo simplici. — *Arborescentes — sive drupa majore solitaria, foliis primum convolutis (Prunus p. s. d.) — sive drupis minoribus in inflorescentia composita, foliis primum conduplicatis (Cerasus Juss. cui et Padus).*

518. PRUNUS *spinosa:* pedunculis solitariis fructibusque rectis, foliis elliptico-lanceolatis subtus pubescentibus, ramulis spinescentibus. *Linn. svec. n.* 432. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 997. *Sv. Bot. t.* 151. *Flor. Dan.* 6. *t.* 926. *Kalm bohusl. p.* 82. 85. 123.

Wahlenb. Vet. Ac. Handl. 1809. *p.* 217. — 1811. *p.* 24. *Bjerkander ib.* 1776. *p.* 82.

Hab. ad sepes in pratis collinis agrorumque acervis præcipue regionum campestrium a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam frequenter.

Frutex major vel arbuscula, Svecis plerumque *Slån* (Anglorum Sloe), valde divaricatus ramisque in spinas rigescentibus, unde Scanis prae ceteris *Kjórne* vel *Tjórne* (nostrorum Törne?). Flores ante folia e gemmulis propriis, copiosi, nivei. Drupae magnitudine fabae minoris, nigrae, pruina caerulescente, sapore quam maxime austerae, Svecis pluribus *Stårkebår*.

549. PRUNUS *avium:* umbellis sessilibus, foliis ovato-lanceolatis dupplicato-serratis subtus pubescentibus: petiolis supra biglandulosis. *Linn. svec. n.* 429. *mant. p.* 397. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p* 991. *it. vestrog. p.* 25. 32. 38. *scan. p.* 279. *am. ac.* 5. *p.* 190. *Flor. Dan. t.* 1647. (*Sv. Bot. t.* 205. incerta). *Samz. neric. p.* 41. *Retz. oec. p.* 556. *Montin Vet. Ac. Handl.* 1766. *p.* 259.

P. Cerasus β *Smith engl. fl.* 2. *p.* 354.

Hab. in pratis formatione transitionis substratis Vestrogothiæ in Kinnekulle ad Lycksatorp, Martorpsklef etc. ad Billingen in Höglunda etc. Scaniæ ad Heckeberga, Smolandiæ in Skurugata prope Ekesjö; nec non Hallandiæ ad Österö, Nericiæ meridionalis aliarumque regionum demum inquilina facta.

Arbor insignis fere ut insequens, ramis flexilibus. Folia quoque majora quam in Cerasis cultis. Drupae contra multo minores, dulces, semper rubrae, Vestrogothis *Fogelbår*. — Haec maxime fera et septentrionalis forma forsan a Cerasis magis cultis non specie distingvenda, sed de his alio loco magis convenit dicere.

550. PRUNUS *Padus:* racemis nutantibus, foliis inæqualiter serratis subrugosis basi subtus biglandulosis. *Linn. svec. n.* 431. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 984. *n.* 1. α. *it. scan. p.* 13. 31. *Sv. Bot. t.* 121. *Flor. Dan. t.* 205. *Wahlenb. lapp. n.* 253.

Hab. in sylvis subhumidis totius Sveciæ, alpibus tantum exceptis, ubique; rarescit solummodo in maxime campestribus et maritimis regionibus ut Gotlandiæ Oelandiæque, nec non Smolandiæ occidentalis.

Arbor mediocris notissima Svecis omnibus *Hägg*. Folia praecoce exeunt rufescentia. Florum racemi quoque explicantur prius quam in affinibus. Drupae nigrae vix magnitudine pisi. Itaque inter Drupaceas ne dicam Pomaceas omnes septentrioni summo maxime idonea.

ORD. 2. DIGYNIA.

199. CRATÆGUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 854. partim. *Lindley pomac.* — Mespili spec. *Gærtn. fr. 2. t. 87.*

Calyx persistens demum baccatus; laciniis quinque herbaceis patentibus. Petala quinque. Semina bina solitariave calyce quod ad maximam partem adnata, sed apice libera ibique cortice carnoso prædita, ossea. — *Frutices vel arbusculæ floribus cymosis; foliis simplicibus angulatis, primum imbricatis plicatulisque.*

551. CRATÆGUS *Oxyacantha:* spinescens, foliis glabris obovatis subtrifidis; lobis obtusis serratis, pedunculis germinibusque glaberrimis. *Linn. svec. n.* 454. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1005. *Sv. Bot. t.* 157. *Flor. Dan. t.* 634. *Kalm. bohusl. p.* 82. 124. *Samz. neric. p.* 42. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 217. — 1811. *p.* 24. *Hartm. ib.* 1818. *p.* 123.

β. monogyna: elatior, foliorum laciniis pluribus longioribus, pedunculis pubescentibus, germinibus longioribus. C. monogyna *Jacqu. austr.* 3. *t.* 292. *f.* 1. *Flor. Dan. t.* 1162. *Willd. spec.* 2. *p.* 1006.

Hab. in pratis collinis apricis præcipue regionum campestrium a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam meridionalem et Uplandiam, in orientalibus provinciis frequentior quam in occidentalibus; β in sylvestribus orientalium regionum rarius, occidentalium frequentius.

Frutex interdum orgyalis, maxime rigidus, Svecis *Hagtorn* (Gothis australioribus *Havetorn*), vel ob folia rotun-

data *Rundhagtorn.* Flores mense frondescentiae albissimi. Baccae serotinae Blekingis *Horsabår.* — β Arbuscula plusquam orgyalis, ob folia acutiora Svecis saepius *Spetshagtorn.*

ORD. 3. TRIGYNIA.

200. SORBUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 855. Juss. gen. p. 371. Piri spec. *Gærtn. fr. 2. t. 87.*

Calyx demum baccam completam constituens; laciniis quinque patentibus. Petala quinque. Semina intra indumenta baccæ membranacea superne disjuncta ibique indurata. — *Arbores floribus cymosis, foliis vel simplicibus magis coriaceis vel plus minus pinnatis; pinnis primum conduplicatis plicatulisque*

552. SORBUS *Aria:* foliis subcuneiformibus inæqualiter serratis subtus niveo-tomentosis. *Persoon synops. 2. p. 58. Hornem. plantel. ed. 3. p. 544.*

Cratægus Aria *Linn. spec. pl. ed. 2. p. 681. svec. n. 433. β. it. vestgoth. p. 161. Flor. Dan. t. 302. Hisinger norrig. p. 37. Wahlenb. carp. n. 475. helv. n. 521.*

Hab. in maritimis extimis præcipue occidentalibus raro, ut Bahusiæ in paroecia Thorsby extra Kungelf, Scaniæ in promontorio Kullen supra Krapparp, nec non in insula maris orientalis maxime separata Gotske Sandö parce.

Arbor humilior, ramis crassioribus obscurioribus. Folia minora vix sesquitertiam unciam longa, et tam indivisa, ut audiatur Norvegis *Selj-Asal* i. e. Salicis capracae, crassiora quam in sequentibus, supra magis nitida; petiolis brevioribus rigidioribus. Cyma minus divisa; baccis majoribus. Itaque tota magis contracta quasi a climate oceanico, in Norvegia vulgatior, itaque nostratibus *Norsk Oxel.*

553. SORBUS *scandica:* foliis ovatis incisis serratis subtus cinereo-tomentosis. *Fries halland. p. 83. Celsii ups. n. 181.* (Cratægus). *Wahlenb. ups. n. 316. Aspegren bleking. p. 36.*

S. intermedia *Persoon syn. 2. p. 58. Hornem. plantel. ed. 3. p. 544.*

Cratægus Aria α scandica *Linn. am. ac. 2. p. 190.*

5. *p.* 191. *Vet. Ac. Handl.* 1741. *p.* 193 *svec. n.* 433. *Sv. Bot. t.* 45 (Pyrus). *Samz. neric. p.* 41. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123. *Wahlenb. ib.* 1805. *p.* 131. *Ahlquist runst. p.* 18. *Hülph. medelp p.* 104. *dal. p.* 446. (*Leche scan. p.* 37. *n.* 14 cult.).

Pyrus intermedia *Willd. spec.* 2. *p.* 1021.

* foliis basi subpinnatifidis. *Smith fl. brit. p.* 534. *Sv. Bot. t.* 277. (Sorb. hybrida).

Hab. in lucis pratorum a domibus non longe remotis per Sveciam mediam a Smolandia et Blekingia ad Bahusiam, Vermlandiam, Dalecarliam mediam, Medelpadiam et Gotlandiam passim.

Arbor mediae magnitudinis omnique respectu inter proximas media, etiam loco quare saepe svecice *Svensk Oxel.* Folia saltem tres uncias longa; petiolis fere uncialibus. Cyma plus quam palmam lata. Baccae nostratibus sapidae, nec acerbae.

554. SORBUS *hybrida:* foliis basi pinnatis sursum pinnatifidis serratis subtus cinereo-tomentosis. *Linn. spec. pl. ed.* 2. *p.* 684. *ed. Willd.* 2. *p.* 1008. *mant. p.* 397. *dec. ups.* 2. *t.* 6. *Flor. Dan. t.* 301. *Retz. oec. p.* 694. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 131. *Ahlquist runst. p.* 18.

Cratægus Aria γ fennica *Linn. svec. n.* 433. *faun. svec. app. p.* 557. (hybrida).

Hab. in pratis insularum orientalium passim, ut Gotlandiæ ad Eista, Östergarn, Bunge, Fårö, Carlsö etc. Oelandiæ ad Runsten.

Utpote nostrarum maxime orientalis *Finsk Oxel* dicitur. Arbor elatior, ramis tenuioribus. Folia tum magnitudine ac incisuris foliis Sorbi aucupariae non dissimilibus (unde *Rônn-Oxel* nonnullis dicitur), plerumque quatuor uncias longa, inferne omnino ad costam mediam vel petiolum communem divisa in pinnas duas quatuorve distinctas. Cyma etiam magis divisa et Baccae minores, acerbiores.

555. SORBUS *aucuparia:* foliis pinnatis; foliolis subapproximatis serratis basi rotundatis, fructu baccæformi. *Linn. svec. n.* 433. *spec. pl. ed. Willd.* 2.

p. 1008. *Fl. Dan.* 6. *t.* 1034. *Sv. Bot. t.* 145. (Pyrus). *Wahlenb. lapp. n.* 254.

(*β.* foliolis divisis. *Wahlb.* in *Hising. norrig. p.* 37).

Hab. in pratis et sylvis præcipue regionum sylvestrium et montosarum usque ad alpes Lapponicas ubique frequenter.

Arbor praecedentium apud nos maxima maximeque extensa et divisa; ramis demum fere pendentibus, Svecis *Rönn* vel Gothis *Runn.* Foliorum ultimae pinnae non raro connatae, immo in Norvegia omnes divisae. Cyma maxime supradecomposita plusquam palmam lata, alba, odora. Baccae minores magnitudine tantum pisi, aciditate valde austera.

201. MESPILUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 857. *Lindley pomac.* (cum Cotoneastro).

Calyx persistens demum baccatus; laciniis quinque etiam baccatis inflexis. Petala quinque minora. Seminum nuculæ calycis lateri interiori tantum adfixæ, ceterum liberæ, nudæ sed calycis laciniis inclusæ, basi intus styliferæ, primum nucleis binis foetæ. — *Frutices floribus plus minus racemosis, foliis indivisis utplurimum integerrimis primum conduplicatis.*

556. MESPILUS *Cotoneaster:* foliis ovatis integerrimis subtus tomentosis, racemis subtrifloris glaberrimis. *Linn. svec. n.* 438. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1012. *it. vestrog. p.* 39. *gotl. p.* 70. 131. 168. *Sv. Bot. t.* 295. *Flor. Dan. t.* 112. *Kalm bohusl. p.* 129. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 81. *Wahlenb. ib.* 1809. *p.* 217. — 1811. *p.* 24. *Hartm. ib.* 1818. *p.* 123. 134. — 1814. *p.* 113.

β. nigra: baccis nigris paullo majoribus. *Wahlb. gothob. p.* 53. *Hising. norrig. p.* 37.

γ. lutea: depressa subspinescens. *Fries nov. p.* 9. *halland. p.* 83.

δ? eriocarpa? *Linn. it. gotl. p.* 235.

Hab. in pratis rupestribus et glareosis præcipue regionum campestrium et littoralium a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam inprimis formationis transitionis et Uplandiam frequenter, dein vero vix nisi in formatione transitionis Jemtlandiæ usque ad Åre-

skutan vel potius alpes Humlarne dictas; β et γ in extimis oris maris occidentalis extra Götheborg in Domsö et Hallandiæ in Näset ad Varberg; (δ contra Gotlandiæ).

Frutex longe a praecedentibus recedens, laxus, flexilis; ramis fuscescentibus. Folia primum extus sericeo-albicantia (fere ut in Cydonia, unde nomen), dein superne saturate viridia, magnitudine vix unciali. Flores semper globosi; petalis vix exsertis conniventibus albescentibus. Baccae quoque valde singulares, piso non majores, vulgo cinnabarinae (Uplandis *Oxbår*), sed ad mare occidentale variis coloribus ludentes fere ut in Solano nigro.

ORD. PENTAGYNIA.

202. PYRUS.

Linn. gen ed. Schr. n. 858. Juss. gen. p. 371. (cum Malo).

Calyx persistens, quinquefidus, concavus. Petala quinque. Styli basi villosi. Pomum evidenter quinqueloculare: loculamentis undique conjunctis cartilagineisque dispermis; seminibus plano-convexis majoribus. — *Arbores floribus quodammodo sessiliter umbellatis, foliis indivisis tenuiter serratis primum utrinque involutis.*

557. PYRUS *communis:* staminibus pistillisque distinctis, pomo turbinato, foliis ovatis serrulatis lævibus. *Linn. svec. n.* 436. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1016. *am. ac.* 5. *p.* 192. *it. scan. p.* 280. *gotl. p.* 241. *Engl. Bot.* 25. *t.* 1784. *Fischerstr. mål. p.* 264.

Hab. in sylvis Gotlandiæ omnino fera et spinescens, ceterum prope pagos præsertim monasteria antiqua a Scania ad Uplandiam ex. gr. ad Skokloster et Arnö Upsaliæ passim (ut videtur inquilina facta).

Arbor magna torulosa, interdum eximie spinescens. Svecis *Vild-Päron.* Floret paullo ante sequentem, sed fructum austerum sero maturat.

558. PYRUS *Malus:* staminibus basi dilatatis conniventibus circa pistilla inferne coalita, foliis ovato-oblongis serratis rugosis. *Linn. svec. n.* 437. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1017. *am. ac.* 5. *p.* 192. *it. scan. p.* 59. 392. *gotl. p.* 61. 146. *vestgoth. p.* 23. 51. 67.

93. *Sv. Bot. t.* 229. *Flor. Dan. t.* 1101. *Wahlenb. ups. n.* 321.

Hab. in pratis et sylvis frondosis Sveciæ temperatioris usque ad Upsaliam frequentius.

Arbor mediae magnitudinis, firma, Svecis *Skogsapel* vel *Vildapel.* Flores primum rosei pulcherrimi. Poma parva plerumque acidissima svecice *Suråplen*, rarius magis austera *Beskåplen.*

ORD. POLYGYNIA.

203. SPIRÆA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 862. Juss. gen. p. 375. Gærtn fr. 1. p. 336. t. 69.

Calyx quinquefidus, patens. Petala quinque. Capsulæ superæ, (in nostris spec. herbac.) circiter decem, monospermæ, non dehiscentes. — *Herbæ foliis pinnatis, floribus albis cymosis, radice perenni.*

559. SPIRÆA *Filipendula:* foliis interrupte pinnatis; foliolis lateralibus terminalique subuniformibus pectinato-incisis glabris, floribus cymosis, capsulis rectis. *Linn. svec. n.* 439. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1061. *it. vestrog. p.* 39. *Sv. Bot. t.* 154. *Fl. Dan. t.* 635. *Samz. neric. p.* 42. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218. — 1811. *p.* 26

Hab. in pratis siccis apricis et ad agros præcipue regionum campestrium a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam, Vestmanniam (usque ad Skinskatteberg) et Gestriciam frequenter; rarescere in Smolandia montosa jamdudum observavit *Linné.*

Radix passim dilatata in tubercula farinosa vel potius amygdaloidea praecipue autumno sapida, Svecis Uplandiae *Brudbröd*, aliis *Galtbröd*, *Galteknappar*, *Svinmandlar*, *So-malla*, *Somilla*, *Ormylja*, *Svinkråsla.* Herbae, plerumque pedalis, rami et flores extus rubent, unde etiam Svecis rarius *Röd-stenbräcka.* Flores plerumque solstitiales.

560. SPIRÆA *Ulmaria:* foliis interrupte pinnatis: impari majori trilobato, cymis proliferis, capsulis contortis. *Linn. svec. n.* 440. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1061. *Sv. Bot. t.* 189. *Fl. Dan. t.* 547. *Wahlenb. lapp. n.* 255.

Hab. in pratis et pascuis humidis vulgatissima per totam Sveciam vix alpibus exceptis.

Herba plerumque bipedalis, foliis plerisque caulinis subtus albescentibus, rarius utrinque viridibus; pinnis circiter digitum latis. Flores paullo ante foenisecium explicati, eximie fragrantes, unde Dalis *Luktgrås*, cerevisiae aliisque potulentis adduntur quare *Ölgrås*, *Mjödört*, *Mjörtgrås*, *Byttegrås*, *Karsört*, *Karsöta*, vel ob locum *Kallgrås*, *Alskogsgrås*; quia alcibus accepta *Elggrås*; Gotlandis *Brake*.

204. ROSA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 263. Juss. gen. n. p. 372. Gærtn. fr. 1. p. 347. t. 73.

Calyx urceolato-ventricosus; limbo quinquepartito: laciniis binis ternisve exterioribus alternis majoribus. Petala quinque maxima. Semina numerosa, ossea, strigosa et inter se libera, sed inclusa calycis ventre carnoso baccato, e cujus fauce styli liberi elongati exeunt. — *Frutices grandiflori aculeati svecice Törnbuskar, foliis æqualiter pinnatis.*

561. ROSA *rubiginosa:* fructibus oblongis, aculeis compressis aduncis, foliolis glabriusculis subtus glanduloso-rubiginosis duplicato-serratis. *Linn. mant. p.* 564. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1073. *it. scan. p.* 277. *Jacqu. austr.* 1. *p.* 31. *t.* 50. *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 121. *Wahlb. gothob. p.* 54. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 218.

R. Eglanteria *Sv. Bot. t.* 465. *Afz. ros. svec. p.* 4.

R. svavifolia *Flor. Dan. t.* 870. *Fries hall. p.* 85.

β. inodora: R. inodora *Fries nov. p.* 9. 33. *halland. p.* 85.

Hab. in lapidosis collibus regionum vel campestrium vel littoralium ut Scaniæ ad Falsterbolyr copiosissime, Hallandiæ meridionalis, Bahusiæ, ad Götheborg, Vestrogothiæ in Kinnekulle etc. Ostrogothiæ in Omberg etc. Gotlandiæ ad Lummelund, Oelandiæ ad Borgholm, Uplandiæ in confiniis lacus Mälaren etc. *β.* in Hallandia boreali ex. gr. ad Skorrby.

Frutex habitu et aculeis magnis sequenti simillimus, sed

odore svavissimo fere Malorum e glandulis foliorum, stipularum etc. pernotabilis, unde Svecis *Lukt-Tôrne* vel *Engeltorn*, perverse *Eglantyr* vel *Nejlantyr*. Calycis laciniae exteriores insigniter pinnatifidae. Petala serius paullo ante foenisecium explicantur, minora, sed saturate rosea venosa.

562. ROSA *canina:* fructibus oblongis læviusculis, aculeis compresis aduncis, foliolis glabris acuminatis carinatis serratis. *Linn. svec. n.* 441. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1077. *it. scan p.* 6. 134. 139. *vestgoth. p.* 40. *Afz. ros. sv. p.* 1-58. *Fries nov. p.* 101. *Wahlenb. ups. n.* 325. *Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 217. *Bjerkand. ib.* 1776. *p.* 82. *Samz. ner. p.* 43.

α. virens: foliis nitentibus subcoloratis pedunculisque glaberrimis. *Wahlenb. ups. l. c. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 35. *Afz. ros. svec. p.* 48. *n.* 5.
R Swartziana *Sv. Bot. t.* 541. *Fries halland p.* 87. *nov. p.* 34.

β. glaucescens: foliis non nitidis pedunculisque sæpe hispidis. *Linn. it. vestgoth. p.* 33. 52. *Sv. Bot. t.* 29 et 475. (form. min. nom. R. senticosæ) et 577. (R. Acharii). *Flor. Dan. t.* 555.
R. Afzeliana *Fries halland. p.* 86.

Hab. ad sepes, vias, solo elevato præcipue regionum campestrium et littoralium a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam et dein prope mare orientale (var. α) usque ad Angermanniam meridionalem frequenter.

Frutex extensus arcuatusque; ceterum molestus aculeis magnis aduncis, quare etiam svecice *Hund Tôrne*, Scanis *Hyfventorn*, Blekingis *Hibentorn*. Petala solstitialia majora magisque albicantia quam in ceteris. Fructus substantia firmior sed gratius acidula, unde Svecis notior *Njupon* vel *Nypon*, Gothis *Gjôpon* vel *Kypon*, Roslagis *Juglon*, Helsingis *Klångon*. — Ceterum valde variat et interdum in sequentem abire videtur.

563. ROSA *collina:* fructibus oblongis læviusculis, pedunculis hispidis, aculeis curvulis, foliolis subtus villosis simpliciter serratis. *Jacqu. austr.* 2. *t.* 197.

Willd. spec. pl. 2. *p.* 1078. *Engl. Bot.* 27. *t.* 1895. *Wahlenb. ups. n.* 526. *Fries nov. p.* 52.
R. campestris *Fries halland. p.* 86.
β. foliis utrinque villosis. *Wahlenb. l. c.*
γ. coriifolia: fructibus rotundatis, foliis crassioribus. R. coriifolia *Fries halland. p.* 85. *nov. p.* 55. *Ahlquist runst. p* 18. (R. sepium).
Hab. in collibus apricis regionum campestrium plurium provinciarum usque ad Uplandiam passim; *γ* in provinciis meridionalioribus ut Hallandiæ, Smolandiæ, Ostrogothiæ, Oelandiæ.

Frutex inter proximos quasi medius; habitu plerumque sequenti similior, sed fructibus praecedenti affinior, qui praecipue in *γ* una cum foliis crassiores subcoriacei duri.

564. ROSA *villosa:* fructibus subglobosis hispidulis mollibus, aculeis rectiusculis, foliolis ovalibus utrinque villosis dupplicato-serratis glandulosisque. *Linn. svec. append. n.* 1295. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1069. *Sv. Bot. t.* 513 *et* 571. *Fl. Dan.* 9. *t.* 1458. *Afz. ros. svec. p.* 5. *Wallroth ann. p.* 61. *Wahlenb. lapp n.* 257. *Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218. *Hartm. ib.* 1814. *p.* 98.
R. tomentosa *Smith. — Fries halland. p.* 85.
β. pomifera: fructu majore initio spinosiore, foliis sparsius villosis. R. villosa *Smith. engl. fl.* 2. *p.* 581.
γ. subrubiginosa:
Hab. in pratis et pascuis glareosis fere omnium provinciarum a Scania ad Bahusiam, Vermlandiam inprimis juxta fodinas ex. gr. Persbergenses, et dein usque ad Jemtlandiam frequenter; postea vero non nisi ad mare septentrionale Nordlandiæ; *β* in provinciis meridionalioribus usque ad Ostrogothiam; *γ* Oelandiæ ad Räplinge.

Frutex humilior saepe tantum pedem unum alterumve altus, rigidior et facie torva subcanescente. Calycis foliola fere semper indivisa, dorso eximie glanduloso-hispidula. Petala solstitialia intense rosea, minora quam in proximis. Fructus vero latiores quam in omnibus ceteris; praecipue in *β* interdum magnitudinem pomorum minimorum attingunt.

565. ROSA *spinosissima:* fructibus superne depressis lævissimis mollibus, aculeis stipularibus rectis spinulisque stolonum creberrimis deciduis, foliolis ellipticis subtus cinereis simpliciter serratis. *Linn. svec. ed.* 1. *n.* 407. *ed.* 2. *n.* 442. *am. ac.* 8. *p.* 58. 5. *p.* 220. *Sv. Bot. t.* 553. (R. cinerea). — *Afz. ros. svec. p.* 3. 59.
R. majalis *Retz. obs.* 3. *p.* 33. *Wahlenb. lapp. n.* 256. *Zetterstedt. res.* 2. *p.* 160
R. cinnamomea *Smith Engl. Bot.* 34. *t.* 2388. *Fries halland. p.* 84. *Flor. Dan. t.* 1214. 860 *et* 868.
β fructibus basi elongatis. *Flor. ups. p.* 171.
Hab. locis magis occultis passimque subhumidis sylvestribus fere omnium provinciarum, procedens inprimis juxta fluvios maximos usque ad Vermlandiam mediam (ad Uddeholm), Dalecarliam prope Oresjö, et per sylvas Norrlandicas nec non Lapponicas ultra lacum Enareträsk frequenter.

Frutex primum propullulans quam creberrime spinulis gracilibus (nec aculeis ullis) hispidus, adeo ut nomen Linnaei optime significans nisi in spinulosam vertendum; sed demum in adulto statu rami graciles, non nisi aculeolis stipularibus parum evidentibus praediti. Color ramulorum quodammodo cinnamomeus, sed odor vix ullus in toto frutice omnimodo miti. Folia etiam superne omni nitore destituta, eximie mollia et flexilia. Petala paullo praecociora quam praecedentium, intus saturatius rosea, sed extus evidenter pallidiora. Fructus molliores quam in omnibus praecedentibus, unde Uplandis *Smörnjupon,* etiam minores circiter quinque lineas lati et iisdem plerumque breviores ut subcasciformes.

205. RUBUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 864. *Juss. gen. p.* 374. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 350. *t.* 73.

Calyx patens, quinquefidus. Petala quinque. Semina baccata (indumento succoso), stylis interstincta, collecta supra receptaculum exsuccum conicum in baccam compositam. — *Suffrutices aculeati foliis inæqualiter pinnatis n.* 566-569. *vel herbæ subinermes radice perenni repente foliis ternatis divisisve n.* 570-572.

566. RUBUS *fruticosus:* caule suffruticoso adscendente

anguloso: aculeis aduncis foliisque quinatis subtus subtomentosis; foliolis lateralibus subpetiolatis, baccis polyspermis (glabris). *Linn. svec. n.* 444. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1084. *it. vestrog. p.* 135. *scan. p.* 139. 272. *am. ac.* 5. *p.* 221. *Kalm bohusl. p.* 75. 83. 96. 124. 129. 138. 183. 187. 221. 235. *Wahlb. gothob. p.* 54. *Ahlquist runst. p.* 19.

β. canus: foliis subtus albo-tomentosis angustioribus. R. fruticosus *Smith Engl. Bot.* 10. *t.* 715.

γ. intermedius: minor, baccis non sapidis. *Wahlberg l. c. p.* 57.

Hab. locis apricis ad oras maritimas Sveciæ meridionalioris: α optimus inter Strömstad Bahusiæ et Götheborg, dein sæpius γ per Scaniam orientalem ex. gr. Tjörndalalund, Blekingiam ex. gr. ad Carlshamn, Calmariensem regionem. Ostrogothiam ex. gr. extra Söderköping ad Mäm, Eknö etc., usque ad Landsort et Stockholm; maxime autem canescens β Oelandiæ ad Fretum Calmariense inter Färjestaden et St. Rör nec non ad Vestervik.

Suffrutex caulibus arcuatim extensis, saepe digitum minorem crassis, eximie angulatis ob aculeos validos compressos. Folia crassiuscula praecipue in β. Flores petalis rubicundis latioribus. Baccae insignes atrae sapidissimae svaveolentes Gothoburgis *Brombår* vel *Brambår* (Anglorum *Brambleberry*), Bahusiis *Björnbår*; sed praecipue in γ minus acceptae vix sapidae.

567. RUBUS *corylifolius*: caule suffruticoso subprostrato subanguloso: aculeis rectiusculis foliisque quinatis subtus glabriusculis; foliolis lateralibus subpetiolatis, baccis pubescentibus: acinis paucis. *Smith Engl. Bot.* 12. *t.* 827. *Sv. Bot. t.* 187. (excl. bacca). *Wahlb. gothob. p.* 56. *Fries halland. p.* 87. *nov. p.* 53. *Ahlquist runst. p.* 19.

Hab. in nemorosis montosis intra præcedentem præcipue per provincias occidentales ex. gr. ad Götaelf prope Wenersborg, et paullo magis septentrionem versus ex. gr. in Grötön et Koön ad Marstrand Bahusiæ, etiam Hallandiæ, Oelandiæ adjacentisque Smolandiæ ex. gr. ad Vexiö (*Linn. it. gotl. p.* 26).

Suffrutex caulibus gracilioribus, foliis tenuioribus magis membranaceis, floribus albidis angustioribus, baccis acidis non sapidis ab incolis spretis; itaque forsan forma macrior sterilescens praecedentis ob defectum aëris maritimi.

568. RUBUS *cæsius:* caule frutescente prostrato tereti cæsio: aculeis rectis, foliis ternatis pilosiusculis: foliolis lateralibus sessilibus bilobis. *Linn. svec. n.* 445. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1084 *Sv. Bot. t.* 241. *Flor. Dan. t.* 1215. *Kalm bohusl. p.* 159. *Samz. neric. p.* 45. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 217. *Bjerkander ib.* 1776. *p.* 84.

β. R. hirtus *Aspegren bleking. p.* 57. (*nec Kitaibel*).

Hab. in dumetis præcipue ad mare vel lacus maximos a Scania ad Bahusiam summam, Vermlandiam infimam prope lacum Venern, Nericiam et Upsaliam juxta Mälaren nec non Roslagiam frequenter.

Frutescentes caules flagelliformes, passim radicantes, agricolis regionum meridionalium invisi nomine *Åkerrefva* vel *Kåringtarmar*, plerumque penna gallinacea non crassiores. Folia semper utrinque viridia. Calyx acuminibus longioribus quam praecedentium. Petala alba undulata calyce multo majora. Baccae nigrae rore glauco superfusae, debilius acidulae parum curantur incolis *Blåhallon*, Uplandiae *Kalfhjortron*, Gotlandiae *Psalmbär* e. s. p.

569. RUBUS *idæus:* caule suffrutescente tereti spinuloso, foliis quinato-pinnatis ternatisque subtus niveis, petiolis canaliculatis. *Linn. svec. n.* 446. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 181. *Sv. Bot. t.* 181. *Flor. Dan. t.* 788. *Wahlenb. lapp. n.* 258. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 136.

Hab. in lapidosis præcipue sylvestribus totius Sveciæ, alpibus tantum exceptis, frequenter.

Caules suffrutescentes vix plus quam biennes, quamquam saepe orgyalis altitudinis. Folia superiora tantum ternata; foliolis rhombeo-ovatis. Flores solstitiales; petalis albescentibus calyce non longioribus. Baccae rubrae, odorae Svecis *Hallon* i. e. *Hallbär*, Gothis occidentalibus *Bringbär* vel *Brinkbär*, Scanis *Hingbär*, Dalis *Fallbär*, Jemtlandis *Brännbär*.

570. RUBUS *saxatilis:* flagellis herbaceis reptantibus hispidis, foliis ternatis glabriusculis, petalis lanceolatis. *Linn. svec. n.* 447. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1088. *Sv. Bot. t.* 349. *Fl. Dan. t.* 134. *Wahlenb. lapp. n.* 259.

Hab. in lapidosis et saxosis per totam Sveciam ut præcedens ubique.

Flagellis longissimis sterilibus reptat, sed caules ipsi fertiles tantum spithamae altitudinis pauciflori. Petala alba, erecta inconspicua. Baccae rubrae parum sapidae; acinis paucissimis, binis ternisve Svecis *Jungfrubär* vel *Mariebår*, contracte *Majbår*, Dalis *Stenbår*, aliis *Fogelbår*, Scanis *Kobår*, Smolandis *Klasbår*, *Klason*, V.Bottn. *Tågbår.*

571. RUBUS *arcticus:* caule herbaceo unifloro, foliis ternatis. *Linn. svec. n.* 448. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1088. *Sv. Bot. t.* 26. *Flor. Dan. t.* 488. *Wahlenb. lapp. n.* 260. *Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 29. *Hartman ib.* 1818. *p.* 124. 128. *Hülphers dal. p.* 242. 615.

Hab. locis occultis roridis per oram maritimam Vestrobottniæ et Norrlandiæ usque ad Huddiksvall frequentissime et baccas optime maturans; alias plerumque sterilis per Lapponiam usque in subalpina loca ubique, ut etiam in convallibus inferalpinis sylvaticis Finmarkiæ, (sed de cetero Norvegico latere alpium non occurrit, neque in Jemtlandia); ab altera parte versus meridiem recedit usque ad Gefle Gestriciæ, Fahlunam Dalekarliæ et summum finem Elfdaliæ Vermlandicæ.

Caules circiter spithamam alti, stipulis herbaceis. Foliola inaequalia et inaequaliter serrata. Flores rosei, vernales. Baccae rubro-violaceae, svaveolentes et sapidissimae Norrlandis *Åkerbår*, Helsingis interdum *Jungfrubår*, Dalecarlis *Byttbår.*

572. RUBUS *Chamæmorus:* caule herbaceo unifloro, foliis simplicibus lobatis, floribus subdioicis. *Linn. svec. n.* 449. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1090. *it. vestrog.* 82. 115. (*scan. p.* 59 52). *Sv. Bot. t.* 469. *Fl. Dan. t.* 1. *Wahlenb. lapp. n.* 261. *ups.*

n. 322. *Carls. strengn, p.* 30. *Samz. neric. p.* 43. *Wahlb. gothob. p.* 58. *Fries halland. p.* 88. *Leche scan. p.* 58. *n.* 80.

Hab. in paludosis et uliginosis subalpinis inde a mari septentrionali et dein per paludes omnes totius Lapponiæ et Norrlandiæ frequentissime; ut etiam in paludibus profundis sylvaticis totius Sveciæ reliquæ passim usque ad Scaniam sylvaticam prope Maglö (desideratur tantum in insulis Gotlandiæ et Oelandiæ aliisque maxime campestribus locis calce transitionis substratis.)

Caules inferne tantum squamosi, superne foliis duobus tribusve rugosis. Flores mense florescentiae nitent petalis albissimis calyce duplo majoribus. Baccae maximae hujus generis primum firmae rubentes Svecis *Hjortron* (Jutlandis *Hiouttinger*), demum molles lutescentes Gothis plerumque *Multer* vel *Multebår*, Dalecarlis *Myrbår*, *Moyrbår*, Vestrobottnensibus *Snotter*.

206. FRAGARIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 865. Juss. gen. p. 374. Gærtn. fr. 1. p. 350. t. 73.

Calyx decemfidus: laciniis alternis minoribus. Petala quinque. Receptaculum baccatum demum a calyce separabile, semina nuda ovata lævia superficialia gerens. — *Herbæ radicibus perennibus, sarmentis longis, foliis ternatis, floribus albis.*

573. FRAGARIA *vesca:* calyce fructus reflexo, foliolorum serratura extima longiore, pubescentia petiolorum patentissima. *Linn. svec. n.* 450. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1090. *Wahlenb. lapp. n.* 262. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 128. 59. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 136.

* strigosa, sterilescens, petalis rubicundis. *Fries halland. p.* 88.

β. elatior: pubescentia etiam pedunculorum patentissima, fructu magis adhærente. *Sv. Bot. t.* 16. F. elatior *Fries halland. p.* 89. *nov. p.* 115.

Hab. in campis sylvestribus apricis vulgatissima per totam Sveciam, Lapponiis Svecicis tantum exceptis, ubi uno alterove loco solummodo lecta est; * in

maritimis Hallandiæ, Oelandiæ; *β* in provinciis meridionalibus ut Scaniæ, Hallandiæ, Smolandiæ, Oelandiæ etc.

Folia subtus ad costas sericeo-nitentia. Flores patentissimi. Baccae ad foenisecium maturae a calyce reflexo minore facile separandae, praecipue in adustis sylvaticarum regionum odoratissimae Svecis *Smultron*, Gothis *Jordbår*, Gotlandis *Rödbår*, Norrlandis *Snuggbår*.

574. FRAGARIA *collina*: calyce fructus erecto, foliolorum serratura extima proximis breviore, pubescentia petiolorum patentissima. *Willden. spec. pl.* 2. *p.* 1093. *Sv. Bot. t.* 518. non opt. *Flor. Dan.* 8. *t.* 1389. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 152. *ups. n.* 554. *Ahlquist runst. p.* 19. *Retz. oec. p.* 262. *Wahlb. gothob. p.* 59. *Web. et Mohr reis. p.* 96.

F. vesca *γ Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 81.

Hab. in collibus aliisque locis meridiei bene expositis per provincias calce transitionis substratas, ut Gotlandiæ, Oelandiæ, Blekingiæ, Scaniæ, Vestrogothiæ in Falbygden et Kinnekulle ad lapidem suillum frequenter; ut etiam in aliis regionibus valde campestribus ut Ostrogothiæ et in confiniis lacus Mälaren passim copiose; sed de cetero non nisi in maritimis ex. gr. Bahusiæ rarius, Hallandiæ, Blekingiæ.

Herba saepe minor, sed praecipue calyces majores baccas pendulas amplectunt et tegunt, (unde Vestrogothis *Hattebår*), quae non nisi difficulter separantur, quare Scanis *Smållon*, Gotlandis *Najkon*; Bahusiis *Backbår*. Paullo dulciores sunt hae baccae, sed vix odorae.

207. POTENTILLA.

Linn. gen. ed. 6. n. 634. Juss. gen. p. 374. Gærtn. fr. t. p. 349. t. 73. (Pentaphyllum.)

Calyx patens, decemfidus; laciniis alternis minoribus. Petala quinque. Receptaculum exsuccum, tuberculatum: seminibus rugosis. — *Frutex vel plerumque herbæ radice perenni, stipulis imo petiolo adnatis,*

foliis compositis, floribus utplurimum luteis (in n. 576. albis).

575. POTENTILLA *fruticosa:* foliis quinato-pinnatis; foliolis integerrimis, caule fruticoso. *Linn. svec. n.* 451. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1094. *n.* 1. *α. it. oel. p.* 63. 71. 81. 84. 91. 92 94. *Sv. Bot. t.* 255. (*Wahlb. gothob. p.* 60). *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 300. *Wahlenb. ibid. p.* 316.

Hab. locis subuliginosis duris Oelandiæ meridionalis a Thorslunda et Gårdby usque ad angulum australem tum in Alfvaren tum infra Landtborgen frequenter; (in colle ad Gunnebo Gothoburgi forsan adventitia).

Frutex circiter bipedalis, notissimus Oelandis nomine *Tok* (forsan quia solum sterilissimum indicat). Foliorum par infimum tantum separatum est, sed alterum decurrit in petiolum communem; foliola unciam non longa. Stipulae scariosae, rufescentes. Flores fere cymosi, flavi, versus autumnum explicati. Receptaculum valde villosum; villis etiam in basin et dorsum seminis adscendentibus.

576. POTENTILLA *rupestris:* foliis pinnatis: foliolis subseptenis distinctis ovatis crenatis, caule erecto. *Linn. svec. n.* 453. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1097. *it. vestrog. p.* 63. 76. 84. *Jacqu. austr. t.* 114. opt. *Bjerkander Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 81. *Wahlb. gothob. p.* 60. *Fries halland. p.* 89.

Hab. in strato calcareo præcipue vero lapidis suilli montium transitionis Vestrogothiæ scil. Kinnekulle, Billingen ex. gr ad Varnhem, Mösseberg, Ålleberg, Gisberg etc. frequenter; ceterum non nisi in rupibus maritimis inter Götheborg et Kungsbacka, nec non in Smolandia orientali ad Holtsby paroeciæ Alsheda rarius.

Radix multiceps. Folia pleraque radicalia; petiolis maxima parte nudis. Caulis pedalis et paullo ultra, vix plus quam uno folio minore instructus, superne cymosus. Flores circiter decem, albidi, initio aestatis obvii. Semina fulvescentia, obsolete venosa.

577. POTENTILLA *Anserina:* foliis interrupte pin-

natis: foliolis argute serratis subtus sericeis, caule repente, pedunculis unifloris. *Linn. svec. n.* 452. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1095. *Sv. Bot. t.* 152. *Flor. Dan. t.* 544. *Hising. herjed. p.* 50. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 57. *lapp. n.* 263.

Hab. in pascuis depressis ad vias, domos etc. per Sveciæ provincias omnes a Scania ad Bahusiam. Vermlandiam Vestmanniamque ferrimontanam et Herjedaliam inferiorem frequenter; denique vero vix nisi in maritimis sinus Bottnici Vestrobottniæ meridionalis et ad mare septentrionale Nordlandiæ Finmarkiæque.

Caules omnino sarmentosi, filiformes, rubentes. Folia radicalia saepe spithamam longa, in solo argillaceo aprico utrinque argentea (Uplandis *Silfverört*, Nericiis *Fårtunga*, aliis *Gåsgrås*, *Nippramgrås*). Pedunculi foliis breviores nudi. Petala aestivalia, obovata, insignia.

578. POTENTILLA *reptans:* foliis quinatis cuneiformibus, caule reptante, pedunculis unifloris axillaribus. *Linn. svec. n.* 456. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1108. *it. gotl. p.* 152. 227. *Flor. Dan. t.* 1164. *Leche scan. p.* 58. *n.* 85. *Ahlquist runst. p.* 19. *Fries halland. p.* 89. *Samz. neric. p.* 44. *Wahlenb. ups. n.* 559. *Carls. strengn. p.* 31. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123.

Hab. solo margaceo depresso ad vias, agros regionum campestrium præcipue orientalium, ut Scaniæ (adjacentisque Hallandiæ), Gotlandiæ, Oelandiæ, Nericiæ, circa lacum Mälaren ad Upsala, Strengnäs etc. frequenter; denique Gevaliæ.

Caules valde sarmentosi, toti filiformes. Folia radicalia longius petiolata. Pedunculi petiolis duplo longiores, omnino nudi. Petala ad solstitium et foenisecium explicata.

579 POTENTILLA *argentea:* foliis omnibus quinatis lanceolato-cuneiformibus incisis subtus niveis, petalis calycem subæquantibus, caule erectiusculo. *Linn. svec. n.* 454. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1101. *Fl. Dan. t.* 865. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 57. *Læstadius ib.* 1822. *p.* 341.

β. virescens: foliis etiam subtus virentibus paullo

latioribus. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p* 218 *et* 239. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 516.
P. argentea β sordida *Fries nov. p.* 89. — P. Güntheri *Lehman potent. p.* 97. *t.* 10.

*? magis grandiflora brevifolia. P. collina *Lehman potent. p.* 99. *Fries nov. p.* 88. *Aspegr. blek. p.* 39.

Hab. locis siccis apricis ad vias, in muris, ruderatis per Sveciæ provincias a Scania ad Vermlandiam, Vestmanniam et Dalecarliam superiorem, nec non prope mare usque ad Umeå Vestrobottniæ frequenter; dein non nisi in Lapponia pitensi inferiore rarissime; β in maxime campestri et calcarea Oelandia ad Borgholm et Runsbäck, nec non Gotlandia ad Follingbo, Viklou etc., Blekingia extima rarius; etiam in collibus Upsaliensibus subvirescens varietas reperitur.

Radicis caudices tenuiores quam in sequentibus. Caulis semipedalis et ultra rubicundus. Stipulae apud nos indivisae, rarius uno alterove dente praeditae. Foliola stipulis parum latiora, aequalia, unde prae ceteris etiam svecice *Femfingersört.* Petala post solstitium, calycem parum excedentia. — Sed in Oelandia etc. foliola latiora undique virentia.

580. POTENTILLA *verna:* foliis radicalibus quinatis obovatis serratis; caulinis ternatis, petalis obcordatis calyce duplolongioribus, caulibus declinatis. *Linn. svec. n.* 455. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1104. *it. scan. p.* 1. 77. *gotl. p.* 20. 72. 227. *Engl. Bot.* 1. *t.* 37.

β major: erectior patentius pilosa. *Wahlenb. lapp. n.* 264. *Zetterstedt res.* 1. *p.* 259. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 98. — P. aurea *Flor. Dan. t.* 114. (nec Linn.) — P. crocea *Hornem. plant. ed.* 3. *p.* 572. *Lehman potent. p.* 111. — P. alpestris *Smith engl. fl.* 2. *p.* 418. *Regensb. bot. Zeit.* 1822. *p.* 721.

Hab. in collibus et campis siccis apricis provinciarum campestrium præcipue orientalium a Scania ad Vestrogothiam ex. gr. Kinnekulle, Nericiam, Vestmanniam ferrimontanam ex. gr. Skinskatteberg,

Dalecarliam ad Garpenberg et Osmundsberg, Helsingiam (ex. gr. Iggesund) frequenter; dein *β* non antequam in alpibus Jemtlandicis et Lapponicis nec non locis inferalpinis Norvegiæ adjacentis copiose.

Radix valde multiplex: caulibus divergentibus fere prostratis. Foliola plerumque subcoriacea: pilis simplicibus sparsis. Pedunculi se erigunt et florent primo vere in regionibus campestribus: petalis ad basin fulvescentibus; sed in alpestribus *β* aestivalis fit et major.

581. POTENTILLA *subacaulis:* foliis radicalibus quinatis obovato-cuneiformibus superne serratis stellulato-canescentibus, petalis calyce majoribus, caule decumbente. *Linn. spec. pl. ed.* 2. *p.* 715. *mant. p.* 400. *Jacqu. pl. rar.* 3. *t.* 491. *Wahlenb. carp. n.* 510. *Lehman potent. p.* 120. *Regensb. bot. Z.* 1822. *p.* 119.

P. incana *Moench. meth. p.* 279. *Fries nov. p.* 78. *Aspegren bleking. p.* 39 *et XV.*

P. verna *β.* b. *Wallroth sched. crit. p.* 239. —

P. cinerea *Vill.* — *Sering mus. helv. p.* 53.

Hab. in collinis arenosis Smolandiæ meridionali-orientalis ex. gr. ad Braås et Liboholm copiose, Blekingiæ ad Carlskrona.

Praecedenti forsan nimium affinis, habitu magis contracto et superficie quasi e papillis stellatim canescente solummodo differens; quae notae in nostra planta multoties minus evidentes quam in Sibirica.

582. POTENTILLA *opaca β:* foliis radicalibus septenatis lanceolato-cuneiformibus undique serratis pilosissimis, calyce petala subæquante, caulibus decumbentibus filiformibus. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1103. (*Jacqu. ic. rar.* 1. *t.* 91. *collect.* 1. *p.* 53. *Hall. in Sering. mus. helv. p.* 54. *t.* 4. *f.* 1. major *α*). *Fries nov. p.* 78. *Lehman potent. p.* 105.

P. verna *Flor. Dan. t.* 1648.

Hab. in arenosis lateribus convallium ad fluvios minores Scaniæ occidentalis prope Kjällinge, Lackalänge etc.

Etiam haec quasi progenies P. vernae, sed ab opposita parte magis in tenuitatem extensa et non nisi pilis longiori-

bus sparsim obsita, inter quos superficies obscurius colorata eo magis apparet, unde nomen opacae. Foliola vix lineis duabus latiora, saepe insigniter rubentia. Flores quasi ob tenuitatem pedunculorum rubentium etiam minores.

583. POTENTILLA *nivea*: foliis omnibus ternatis obovato-cuneiformibus serrato-incisis subtus niveo-tomentosis, petalis calyce duplolongioribus, caule adscendente. *Linn. svec. n.* 458. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1109. *Flor. Dan.* 6. *t.* 1035. *Wahlenb. lapp. n.* 265. *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 341. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 49.

β. pallidior: foliis utrinque viridibus. *Wahlenb. l. c. Lehman potent. p.* 184.

Hab. locis elevatis humosis ad alpium jugum glaciale circa lacum magnum Virih-jaur in cacuminibus variis frequenter, ut etiam ad Torneåträsk; ceterum non nisi ad Kaafjord sinus Altensis; *β* in inferalpinis Nordlandiæ septentrionalis ex gr. Tromsöæ.

Radix etiam hujus valde perennis et multicaulis fere ut in P. verna, cui affinis. Folia fere omnia radicalia, quo minor et in magis alpino expositoque loco nata est planta eo subtus albidiora, in occulto primum cinerea, demum in inferalpino utrinque viridia fiunt; foliola autem semper tria esse videntur. Ceterum magnitudine admodum variant partes omnes plantae. Petala semper lutea, sed in exemplaribus majoribus satis pallida, unde forsan *Gunn. fl. norv. n.* 512. *t.* 3. *f.* 1. non diversa.

β differt tantum ut P. argentea *β* a sua forma primaria; adeo ut hae duae se invicem confirmant. Inter hanc *β* et *α* *P. macrantha Ledeb.* et *Lehman potent. p.* 182. omnino media.

584. POTENTILLA *norvegica*: foliis omnibus ternatis: foliolo intermedio majore obovato inciso-trifido, caule erecto folioso superne dichotomo: pedunculis axillaribus, petalis calycem subæquantibus. *Linn. svec. n.* 457. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1109. (*it scan. p.* 422.) *Flor. Dan. t.* 171. *Wahlenb. ups. n.* 338. *Fries halland. p.* 89 *Videgren österg. p.* 29. *Regensb. bot. Zeit.* 1822. *p.* 294.

Hab. ad ædes novaccolarum inque cultis præcipue locis carbonariis per provincias alpibus australibus proximas ut Herjedaliam, Dalecarliam et Vermlandiam frequenter; ceterum in agris Nericiæ, Vestmanniæ, Uplandiæ, Ostrogothiæ prope lacum Vettern, in N. Vi, Kisa etc. rarius.

Radix annua, simplex. Planta tota erecta, pedem unum vel alterum alta, undique patenter pilosa, pallidius viridis. Folia pleraque ternata, sed interdum prope radicem quinata, quod tamen luxuria inordinata fieri videtur; fere omnia caulina usque ad dichotomiam caulis adscendentia. Petala pallidius lutea fere tota aestate succedunt.

208. TORMENTILLA.

Linn. gen. ed. 6. n. 635. Juss. gen. p. 374.

Calyx patens octofidus: laciniis alternis minoribus. Petala quatuor. Receptaculum exsuccum, tuberculatum, semina rugosa gerens. — *Herbæ foliis digitatis; stipulis foliaceis a petiolo separatis.*

585. TORMENTILLA *recta:* caule rectiusculo, foliis ternatis; caulinis subsessilibus, calyce petala subæquante. *Linn. svec. n.* 459. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1112. *it. gotl. p.* 255. *Sv. Bot. t.* 19. *Fl. Dan. t.* 589. *Wahlenb. lapp. n.* 267.

Potentilla Tormentilla *Schreb.* — *Lehm. potent. p.* 149.

β. procumbens: foliis caulinis petiolatis. T. reptans *Flor. Dan. t.* 1217. *Swartz summ. p.* 20. (19) *Aspegren bleking. p.* 59. (nec Linn.)

Hab. in pascuis sylvestribus sterilioribus totius Sveciæ, alpibus tantum exceptis, frequenter; β Blekingiæ maritimæ (et Gotlandiæ?)

Radix valde perennis, torulosa, crassitie digiti minimi, intus rubra, eximie adstringens, Svecis *Blodrot*, *Blodstilla*, Gothis *Rödrot*. Caules autem filiformes, flaccidi, dichotomi. Foliola lanceolata grosse serrata; stipulis subaequalibus plerumque quadrifidis. Flores aestivales minores; petalis flavis basi saturatioribus. — β caule elongato minus dichotomo, petiolis longitudine foliolorum tantum differt. Flores fere minores quam in α; nec ceterum ad T. reptantem veram accedit.

209. COMARUM.

Linn gen. ed. Schr. n. 869. Juss. gen. p. 374. Gærtn. fr. 1. p. 349. t. 73.

Calyx patens, intus coloratus, decemfidus: laciniis alternis linearibus. Petala quinque calyce triplo breviora. Receptaculum magnum fungosum persistens; seminibus ovatis lævibus. — *Herba major, foliis pinnatis, stipulis petiolo omnino insidentibus.*

586. COMARUM *palustre: Linn. svec. n.* 463. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1119. *Sv. Bot. t.* 310. *Fl. Dan. t.* 636. *Wahlenb. lapp. n.* 269. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 136. *Ahlquist ibid.* 1821. *p.* 285. *Rosén Nov. Act Ups. VIII. p.* 219.
Potentilla Comarum *Lehman potent. p.* 52.
Fragaria palustris *Crantz st. aust. fasc.* 2. *p.* 73.
Hab. in paludibus sylvaticis aquosis per totam Sveciam usque in subalpina loca frequentissime; rarescit tantum in provinciis maxime campestribus ut Gotlandiæ, Oelandiæ etc.

Radix perennis, repens. Caulis adscendens, saepe bipedalis, crassitie pennae anserinae. Folia inferiora pinnata; foliolis quinque subtus insigniter piloso-glaucescentibus Svecis *Kräkklöfver* vel *Kråkfötter*. Flores post solstitium diu explicantur, intus toti inamoene atropurpurei, demum increscentes cum receptaculo seminifero nucis avellanae magnitudine Svecis saepe *Hummèltuppor*.

210. GEUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 867. Juss. gen. p. 374 Gærtn. fr. 1. p. 351. t. 74.

Calyx decemfidus; laciniis alternis minutis. Petala quinque. Receptaculum columnare setosum. Semina terminata arista sub apicem uncinatum stylo aucta. — *Herbæ radice perenni, foliis inæqualiter pinnatis.*

587. GEUM *urbanum:* floribus planis erectis; petalis exungviculatis calycem æquantibus, seminum aristis rectis stylo glabriusculo multoties longioribus, foliis radicalibus lyrato-pinnatis, stipulis caulinis incisis magnis. *Linn. svec. n.* 460. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1114. *it. gotl. p.* 38. 131. *Sv. Bot. t.* 94. *Flor. Dan. t.* 672. *Kalm bohusl. p.* 139. *Samz.*

neric. p. 44. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 24. *Bjerkander ib.* 1776. *p.* 83.

β. hispidum: totum hispidum, petalis calyce majoribus. *Fries halland. p.* 90. *nov. p* 89. *Forsand. veg. scan. p.* 11. *Aspegren bleking. p.* 40.

γ. hirsutum: totum hirtum, petalis rubicundo-venosis calyce fusco majoribus. *Wahlb. gothob. p.* 60.

δ. intermedium: floribus cernuis majoribus, calyce colorato. *Linn. spec. pl. l. c. Fries halland. p.* 91. *nov. p.* 90. *Willd. hort. ber. t.* 69.

Hab. ad sepes, muros inque dumetis prope pagos in regionibus magis campestribus a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam, Vestmanniam, Dalecarliam inferiorem Hedemoræ (Håkansbo) et Säter copiose, Uplandiam frequenter; β in maritimis extimis Blekingiæ et Hallandiæ; γ et δ tantum Gothoburgi et Hallandiæ in maritimis.

Radix crassitie calami, verno tempore caryophyllorum odore, unde empiricis svecice *Nejlikerot*, etiam *Benedictrot*. Herba plusquam pedalis, tota laetius viridis usque in calyces. Petala plerumque post solstitium explicata, flava, ovata. In maritimis praecipue occidentalibus petala et calyx increscunt, rubescunt et ad sequentis speciei quodammodo accedunt, sed ipsa herba et semina minus discedunt.

588. GEUM *rivale:* floribus campanulatis pendulis, petalis ungviculatis calycem æquantibus, seminum aristis tortuosis stylo plumoso vix longioribus, foliis radicalibus interrupte pinnatis, stipulis caulinis minutis subintegris. *Linn. svec. n.* 461. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1115. *Sv. Bot. t.* 251. *Fl. Dan. t.* 722. *Wahlenb. lapp. n* 268.

Hab. in pratis subhumidis, ad rivulos per totam Sveciam usque ad latera alpium ubique.

Herba vix pedalis; stipulis, caule superiore et calyce rubro-fuscis. Flores singulares rusticis Sveciae *Humleblomster*, *Sammetspungar*, *Fårpungar*, *Fårkummer* etc. Petala per partem priorem aestatis, pallida, venis rubicundis inscripta, sursum valde dilatata.

211. DRYAS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 868. *Juss. gen. p.* 374. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 352. *t.* 74.

Calyx octopartitus: laciniis æqualibus patentibus. Co-

rolla octopetala. Receptaculum depressum latum. Semina terminata cauda plumosa. — *Herba foliis simplicibus, pedunculis radicalibus unifloris.*

589. DRYAS *octopetala:* floribus octopetalis, foliis ovatis crenatis. *Linn. svec. n.* 462. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1118. *laches. lapp.* 1. *p.* 289. *Sv. Bot. t.* 427. *Flor. Dan. t.* 31. *Wahlenb. lapp. n.* 270. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 104.
D. crenata *Retz. diss. fl. scand. suppl. p.* 10.
Hab. locis elevatis succosioribus per omnes alpes perpetuam nivem habentes vel etiam maritimas a Finmarkiæ ultimis finibus usque ad Jemtlandiam ubique frequenter.

Radix valde perennis, caudicibus numerosis procumbentibus caespitem latum efficiens. Folia parva quatuor lineis non latiora, subtus niveo-tomentosa. Pedunculus vix digitum longus. Calyx nigro-pilosus. Flos maximus inter proxime affines apud nos, circiter unciam latus, niveus, aestivalis. Seminum caudae plus quam unciam longae; stigmate uncinato, sed sine ulla appendice.

CLASSIS XIII.

POLYANDRIA.

CONSPECTUS.

1. ORD. MONOGYNIA.

Stigma supra radiatum sessile. Petala numerosa - - 212. NYMPHAEA
Pet. 4. *Calyx diphyll. caduc.* 215. PAPAVER
Stylus brevis. Calyx diphyllus. Capsula bivalvis - 216. CHELIDONIUM
tetraphyllus. Fructus baccatus - - 217. ACTAEA
nullus. Pet. calcaratum. Caps. univ. 218. DELPHINIUM
Stylus longitudine fructus. Caps. triv. Cal. persistens. 213. HELIANTHEMUM
evalvis. Calyx deciduus - - 214. TILIA

ORD. TRIGYNIA.

Petalum suprem. fornicatum includens nectaria bina pedunc. 219. ACONITUM

ORD. PENTAGYNIA.

Nectaria quinque cornuta petalis æqualibus alternantia - 229. AQUILEGIA

ORD. POLYGYNIA.

Capsulæ polyspermæ. Nectaria Petalaque numerosa - - 221. TROLLIUS
nulla. Petala quinque - 222. CALTHA
monospermæ non dehiscentes (utriculares):
Calyx sub 5-phyllus. Pet. ad basin nectarifera 223. RANUNCULUS
sine nectariis - 224. ADONIS
Calyx nullus. Petala lata plerumque sex - 225. ANEMONE
angusta calycina quatuor 226. THALICTRUM

ORD. 1. MONOGYNIA.

212. NYMPHÆA.

Linn. gen. ed. Schr. n 886. Juss. gen. p 76. Gærtn. fr. 1. p. 72. t. 19.

Calyx 4-v. 5-phyllus, intus coloratus. Petala numerosiora. Filamenta introrsum pollinifera (in spec. 1. magis petaloidea, germen adscendentia). Fructus superus baccam exsuccam referens, multilocularis, ovatus, apice coronatus stigmate peltato pluriradiato. — *Herbæ aquaticæ maximæ acaules, radicibus valde perennibus fere cubitum crassis (Gothis interdum Kjåringryggar), foliis natantibus suborbiculatis (Svecis Näckblad, Sköllblad, Håstskoblad), pedunculis radicalibus unifloris nudis, floribus maximis (Näckrosor, Åkanna). — Ord. nat. 8. Tripetaloideæ.*

590. NYMPHÆA *alba:* calyce tetraphyllo, stigmate concavo lobato, foliis cordatis integerrimis subtus discoloribus. *Linn. svec. n.* 470. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1152. *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 115. *Sv. Bot. t.* 92. *Flor. Dan. t.* 602. *Wahlenb. lapp. n.* 272. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 285.

Hab. in aquis quietis totius Sveciæ usque ad Lapponiam inferiorem frequenter; rarescit Oelandiæ.

Radix horizontalis loco caulis. Folia e fundo emergunt fine mensis frondescentiae, saepe spithamam lata, subtus rubicunda. Flos apud nos facile maximus, sesquipalmam latus, post solstitium supra aquam natans, niveus; petalis sensim in stamina mutatis.

591. NYMPHÆA *lutea:* calyce pentaphyllo concavo petala breviora includente, stigmate plano integerrimo, foliis cordatis integerrimis. *Linn. svec. n.* 469.

spec. pl. ed. Willden. 2. *p.* 1151. *it. scan. p.* 147. *Sv. Bot. t.* 266. *Flor. Dan. t.* 603. *Wahlenb. lapp. n.* 275.

β. pumila: stigmate radiis eminentibus dentato, floribus minoribus, foliis angustioribus. *Willd. spec. pl. l. c.*

N. pumila *Wahlenb. lapp. n.* 274.

Hab. in aquis totius Sveciæ etiam Lapponiæ quousque sylvæ exstant frequenter; (non vero in Oelandia aliisque insulis aqua dulci pauperioribus). β in fluviis minimis Lapponiæ Kemensis præcipue lecta.

Herba tota fere praecedentis, foliis tantum utrinque viridibus, sinu latiori. Flores verum multiplo minores, subglobosi, bipollicares, supra aquam paullo elevati, flavi, odori; petalis vix plus quam duodecim, spathulatis, gibbis, calyce quadruplo brevioribus. — Magnitudine interdum variat ita ut β vix major Calthâ.

213. HELIANTHEMUM.

Juss. gen. p. 326. Gærtn. fr. 1. p. 371. t. 76. Cisti minores *Linn.*

Calyx persistens, ante explicationem contortus, triphyllus: extrapositis duabus laciniis minutis. Petala quinque. Capsula supera trivalvis, subtrilocularis; dissepimentis e medio latere valvularum seminiferis valde incompletis in n. 592. 593, sed omnino completis in spec. ult. — *Fruticuli procumbentes; foliis oppositis; inflorescentia racemosa; floribus lutescentibus.* — *Ord. nat. 33. Columniferæ γ?*

592. HELIANTHEMUM *vulgare:* stipulis lanceolatis, foliis oblongo-ellipticis margine revolutis subtus stellulato-canescentibus. *Sv. Bot. t.* 391. *Wahlenb. ups. n.* 346. *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 280.

Cistus Helianthemum *Linn. svec. n.* 472. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1209. *it. vestrog. p.* 76. *Flor. Dan. t.* 101. *Fries halland. p.* 92. *Samz. neric. p.* 46. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123. *Bjerkander ib.* 1776. *p.* 80.

β. obscurum: foliis utrinque virentibus. H. obscurum *Persoon synops.* 2. *p.* 79.

γ. petræum: foliis subtus omnino albidis.

Hab. in pratis collinis exaridis regionum campestrium præcipue formationis transitionis et orientalium a Scania et adjacente Hallandia ad Falbygden Vestrogothiæ, Nericiam Vestmanniamque meridionalem et Gestriciam (Gevaliæ rarissime); β in Scania frequenter; γ Oelandiæ.

Fruticuli rami vix digitalis longitudinis, cinerascentes. Folia vix duabus lineis latiora. Racemus florens demum erigitur, floribus circiter quinque, eximie solisequiis unde svecice *Solvända*, Blekingis *Helgatrefaldighetsblomma*, post solstitium successive explicandis eximie flavis, fere unciam latis. Capsula tres lineas lata, undique pubescens.

593. HELIANTHEMUM *oelandicum:* exstipulatum, foliis lanceolato-ellipticis (utrinque glabris; petiolis ciliatis), calycibus petala subæquantibus. *Sv. Bot. t.* 499. (status maxime vernalis). *Ahlqu. runst. p.* 25. Cistus oelandicus *Linn. svec. n.* 475. *spec pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1195. *it. oel. p.* 66. 71. 72. 92. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 298. *Wahlenb. ib. p.* 315. 316.

β. ciliatum: foliis ciliatis. C. lunulatus *Allion auct. p.* 30. *t.* 2. *f.* 3.

(C. oelandicus *Jacqu. austr. t.* 399. est forsan forma autumnalis grandiflora).

γ. canescens: foliis præcipue subtus canescentibus. *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 277. *Fries nov. p.* 115. C. canus *Linn. spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1191. *Jacqu. austr. t.* 277.

Hab. in Oelandiæ campo illo siccissimo asperrimo Södra Alfvaren dicto ab Ottenby usque ad Thorslunda et Stenåsa copiosissime; dein versus septentrionem rarius ad Åkerby in Runsten, Odensflisor in Högsrum, nec ultra Räpplinge; β in cacuminibus editioribus jugi meridionalis Landtborgen et campi Södra Alfvaren; γ in Alfvaren juxta S. Möckleby et versus Ottenby passim.

Fruticulus semper tenuior quam praecedens, sed interdum longior, inter Juniperos aliquando pedem longus et ultra, tuncque totus glaberrimus, ramis rubicundis, floribus subcroceis minoribus. In apricis brevior, magis ciliatus, immo

denique subtus incanus, floribus pallidius flavis praecipue autumnum versus majoribus. Itaque species supra citatas exterorum conjungere videtur, saltem me judice ad eas ita accedit ut limites nulli supersint. A praecedente etiam bene distingvitur parvitate capsulae, linearum duarum tantum longae, ejusdemque glabritie in γ tantum aliquantum ciliatae.

594. HELIANTHEMUM *Fumana:* exstipulatum, foliis acicularibus subtriquetris mucronulatis scabriusculis; superioribus alternis pedunculos solitarios distingventibus, calycinis foliolis exterioribus herbaceis acicularibus. *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 275. Cistus Fumana *Linn. svec. n.* 474. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1191. *it. gotl. p.* 177. *Jacqu. austr. t.* 252. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 219 *et* 239.

Hab. in petra plana calcarea ad oram occidentali-septentrionalem Gotlandiæ passim, ut $\frac{1}{8}$ mil. occidentem versus a Bästeträsk paroeciæ Fleringe, in paroecia Hangvar $\frac{1}{4}$ mil. (ONO) a pago St. Ire, ad sinum Irevik dictum, ad Bredsundsfiskläger paroeciæ Väskinde, juxta Wisby inter Kopparvik et Wible.

Fruticulus praecedentibus minus affinis, rigidus, interdum pennam anserinam crassus; ramis omnibus distichis. Folia in ramis sterilibus fere imbricata (ut situs reciprocus conspici vix possit), sed in fructificantibus omnino alterna, semiuncia non longiora, subglaucescentia. Pedunculi vix plusquam duo in quoque ramo simul adsunt, sed apex rami elongatur et insequente anno pedunculos floriferos gerit. Calycis foliola interiora ante explicationem contorta, rubrolineata fere quatuor lineas longa. Corolla testacea. Capsula perfecte trilocularis late ovata; seminibus nigris multiplo majoribus quam in praecedentibus speciebus.

214. TILIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 894. *Juss. gen. p.* 324. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 150. *t.* 113.

Calyx quinquepartitus (intra basin barba nectarifera) deciduus. Petala quinque basi nuda (sine nectariis in nostra specie). Capsula supera evalvis initio quinquelocularis; semine uno alterove maturescente. — *Ar-*

bor foliis alternis oblique cordatis, pedunculis in medio bractea magna colorata lineari. — Ord. nat. 55. Columniferæ γ Tiliaceæ.

595. TILIA *europæa* 1. *borealis:* (floribus nectario petalino destitutis), capsulis membranaceis oblongis difformibus dispermis, petiolis dimidio folio longioribus, foliis profunde cordatis subtus ad basin venarum villosis. *Linn. svec. n.* 471. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1162. *n.* 1. *ζ. it. scan. p.* 50. (*Flor. Dan. t.* 553?) *Wahlenb. ups. n.* 347. *Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218. *Hülphers medelp. p.* 104. *dal. p.* 212. 213.

T. parvifolia *Hayne Arzneigew.* 3. *n.* 46.

T. microphylla *Decand. prodr. nat.* 1. *p.* 513. (nec ejus T. intermedia).

Hab. in pratis nemorosis Sveciæ temperatioris frequenter; rarescit dein usque ad Kroppa Vermlandiæ ferrimontanæ, Hyckjeberget et Osmundsberget Dalekarliæ, Stöde Medelpadiæ et Skulberget Angermanniæ.

Arbor magna mucilaginosa, cortice tenacissimo, ideoque Svecis *Bast-Lind*, vel etiam *Skogs-Linn.* Folia subtus insigniter glaucescentia et glaberrima praeter villum in axillis venarum; petiolis omnino teretibus fere sesquiuncialis longitudinis. Pedunculi laterales; bractea lutescente biunciali. Flores sub foenisecio fere mellei odoris et coloris. Capsula tam membranacea ut seminibus maturescentibus difformiter dilatetur.

215. PAPAVER.

Linn. gen. ed. Schr. n. 881. Juss. gen. p. 261. Gærtn. fr. 1. p. 289. t. 60.

Calyx diphyllus, caducus. Petala quatuor. Capsula sub stigmatis peltati radio dehiscens foraminibus totidem ac loculamentis ad axin non separatis. — *Herbæ lactescentes, radicibus apud nos annuis, foliis simplicibus sed divisis, floribus cito caducis Svecis Fallblomster vel Vallmo. — Ord. nat. 24. Rhoeadeæ.*

596. PAPAVER *Rhoeas:* capsulis glabris subglobosis, caule multifloro patenter piloso folioso; foliis pin-

natifidis incisis. *Linn. svec. n.* 468. *spec. pl. ed. Willd.* 2 *p.* 1146. *it. scan. p* 208? 221? *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 118. *Fl. Dan. t.* 1580. *Sv. Bot. t.* 519. *Wahlb. gothob. p.* 61.

Hab. in agris Sveciæ australis rarius, forte cum frumento exotico quotannis satum.

Caulis saepe bipedalis. Petala saturate purpurea aestivalia. Capsula magnitudine fere nucis Avellanae.

597. PAPAVER *dubium:* capsulis glabris subclavatis, caule multifloro adpresse piloso folioso; foliis pinnatifidis incisis. *Linn. svec. n.* 467. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1146. *it. vestgoth. p.* 2. *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 118. *Sv. Bot. t.* 457. *Fl. Dan.* 6. *t.* 902. *Wahlenb. ups. n.* 594.

Hab. in agris, satis et ruderatis magis campestribus a Scania ad Vestrogothiam, Nericiam et Upsaliam ubique.

Caulis circiter sesquipedalis, angustatus. Petala eximie coccinea, minora quam praecedentis. Capsulae etiam multo angustiores, sulcatae.

598. PAPAVER *Argemone:* capsulis hispidis clavatis subquinquangulis, caule multifloro folioso. *Linn. svec. n.* 466. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1144. *it oel. p.* 47. 124. 127 253. *scan. p.* 208. *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 118. *Sv. Bot. t.* 538. *Fl. Dan. t.* 867. *Ahlquist runst. p.* 25. *Leche scan. p.* 9. *n.* 36. *Fries halland. p.* 92. *Rosén Nov. Act Ups. VIII. p.* 219. *Bjerkander Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 81. *Videgren österg. p* 29. *Aspegren bleking. p.* 40.

Hab. in agris ad sepes provinciarum australium maxime campestrium præcipue calcarearum ut: Gotlandiæ, Oelandiæ Scaniæque frequenter. Hallandiæ, Blekingiæ, Vestrogothiæ in Kinnekulle ejusque strato lapidis suilli, Ostrogothiæ ad Linköping, Styresta alibique passim.

Planta tota setulis nitentibus adspersa, ceterum pedem alta vel paullo ultra. Caulis e basi ramosus. Folia tam tenuiter divisa ut vix ullibi ultra lineam lata. Corolla eximie coccinea, aestivalis. Stigmatis radii fere semper quinque, quot etiam costae et dissepimenta capsulae vix penna anserina crassioris.

216. CHELIDONIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 880. Juss. gen. n. 262. Gærtn. fr. 2. p. 164. t. 115.

Calyx diphyllus, caducus. Petala quatuor. Stigma parvum bifidum. Capsula supera siliquæformis bivalvis: dissepimenti rudimentis ad utramque suturam seminiferis. — *Herbæ flavo-lactescentes, foliis compositis. Ord. nat. 24. Rhoeadeæ.*

599. CHELIDONIUM *majus:* foliorum pinnis sublobatis crenatis, pedunculis umbellatis *Linn. svec. n.* 465. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1141. *Decand. prodr. syst. nat.* 1. *p.* 123. *Sv. Bot. t.* 67. *Flor. Dan. t.* 542. *Samz. ner. p.* 45. *Hising. verml. p.* 9.

β. crenatum: petalis crenatis, siliquis duplolongioribus contortis. *Fries nov. p.* 116.

Hab. in locis ruderatis campestribus a Scania ad Vermlandiam inferiorem, Nericiam et Vestmanniam meridionalem, nec non prope mare orientale usque ad Huddiksvall Helsingiæ; Dalecarliæ ad Säter; *β* loco sylvatico ad Klinta prope Ringsjön Scaniæ.

Radix perennis, torulosa. Planta pedalis et ultra subglaucescens, pilis rarioribus adspersa, ob usum lactis acriusculi Nericiis *Råformsgrås*, alias Svecis *Cildonia*, *Skelört*, *Svalört*. Foliorum pinnae cum petiolo confluentibus. Petala lutea per aestatem priorem explicata. Capsulae sesquiunciam longae, sed penna non crassiores.

217. ACTÆA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 877. Juss. gen. p. 260. Gærtn. fr. 2. p. 154. t. 114.

Calyx tetraphyllus, caducus. Petala quatuor lanceolata, basi attenuata. Bacca unilocularis polysperma: seminibus receptaculo in sulco lateris interioris baccæ bifariam adfixis. — *Herbae foliis triternatis, floribus subspicatis.* — *Ord. nat. 25. Multisiliquae.*

600. ACTÆA *spicata:* racemo ovato, petalis staminum longitudine, baccis succosis subglobosis. *Linn. svec. n.* 464. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1139. *n.* 1. *α. Decand. syst. nat.* 1. *p.* 384. *Sv. Bot. t.* 291. *Fl. Dan. t.* 498. *Fries halland. p.* 91. *Hartm. Vet.*

Ac. Handl. 1814. *p.* 99. *Wahlenb. lapp. n.* 271. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 20.

Hab. ad radices rupium, locis occultis nemorosis, per plerasque provincias usque ad radices alpium Dalecarlicarum et Lapponicarum passim; desiderari videtur in Smolandia occidentali, Bahusia et Vermlandia.

Radix perennis torulosa. Folia pleraque radicalia petiolis ultra spithamam altis, triplicato-ternata; foliolis lateralibus ovatis serratis, terminali trilobo. Racemus in caule plerumque solitarius, uncia vix longior, mense florescentiae explicatus albus; petalis staminibusque fere aequalibus vix lineis duabus longioribus. Baccae magnitudine pisi, plerumque maturae aterrimae, sed in Lapponia magis rubescentes, inamoenae, Svecis *Paddbår*, *Hundbår*, *Villdrufva*, Nericiis *Iktebår*.

218. DELPHINIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 927. *Juss. gen p* 259. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 310. *t.* 65.

Calyx nullus. Petala quinque inæqualia: supremo postice calcarato, includente nectarium etiam postice calcaratum sessile indivisum (in nostra specie, quamquam diphyllum in exteris majoribus speciebus plerisque). Capsula solitaria (in nostra specie, sed ternæ quinæve in exteris), obliqua, introrsum dehiscens, polysperma, seminibus rugosis. — *Herbae foliis digitatis, etiam apud nos staminibus numero imminutis. — Ord. nat.* 25. *Multisiliquae, cui et omnia genera sequentia Classis.*

601. DELPHINIUM *Consolida:* nectario solitario, capsula unica glabra, caule divergenter ramoso, pedicellis bractea longioribus. *Linn. svec. n.* 475. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1226. *it. scan. p.* 221. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 343. *prodr.* 1. *p.* 51. *Sv. Bot. t.* 58. *Flor. Dan. t.* 683. *Samz. neric. p.* 46. *Wahlenb. ups. n.* 352.

Hab. in agris et arvis regionum magis campestrium a Scania et adjacente Hallandia ad Vestrogothiam, Nericiam meridionalem, Vestmanniam inferiorem, et Uplandiam frequenter; Gevaliæ rarissime, et Dalecarliæ tantum semel ad Dalfors.

Radix annua. Planta plerumque pedalis tantum et non nisi tenuissime pubescens. Folia ternata multipartitaque in lacinias, vix lineam latas. Flores ante et post messem veniunt, saturate violacei, calcare rectiore et longiore quam in ceteris insignes, unde Svecis *Riddarsporre.* Capsula vix unciam longa.

ORD. TRIGYNIA.

219. ACONITUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 928. Juss. gen. p. 259. Gærtn. fr. 1. p. 311. t. 65.

Calyx nullus. Petala quinque inæqualia: supremo sursum fornicato, includente nectaria bina pedunculata, in calcaria incurvata abeuntia (reliqua obsoleta in spec. altera). Capsulæ tres (in exteris maximis speciebus interdum quinque), leguminiformes, polyspermæ: seminibus arillo rugoso. — *Herbae radicibus perennibus torulosis, foliis palmato-partitis, inflorescentia racemoso-spicata.*

602. ACONITUM *Lycoctonum*: petali fornice cylindraceo calcaria recurvata includente pilosiusculo, foliis palmatis multifidis villosis; laciniis acuminatis. *Linn. svec. n.* 476. *spec. pl. ed.* 2. *p.* 750. *Decand. prodr.* 1. *p.* 57. *Sering mus. helv. p.* 156. *μ. Fl. Dan. t.* 123. *Wahlenb. lapp. n.* 275. *Vet. Ac. Handl.* 1811. *tab.*

A. septentrionale *Willd. spec. pl.* 2. *p.* 1235. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818 *p.* 127. *Hisinger jemtl. p.* 72. *herjed. p.* 14. 15. 45. 51.

β. floribus albo-lutescentibus. *Wahlenb. lapp. n.* 275. *Hartman l. c. p.* 130. 146.

(A. Lycoctonum *Willd. spec.* 2. *p.* 1232. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 369. est var. magis lutescens).

Hab. ad radices montium Norrlandiæ nostræ magis montosæ prope alpes a Herjedalia per Jemtlandiam usque ad radices alpium Lapponicarum meridionalium et Norvegicarum adjacentium copiosissime; descendit quoque in Medelpadiam usque ad oram maris passim, in Angermanniam meridionalem rarius.

Planta ex maximis quinquepedalis et ultra, undique vi-

scoso-pubescens, Norrlandis *Lusfloke*, aliis *Giske*, *Vargdôd.* Folia maxima dodrantem lata. Racemi pedales et ultra. Flores per totam aestatem explicati, in summo septentrione magis caerulescentes, raro albescentes (β), vix unquam tam lutescentes quam in meridionalibus montanis ext.

605. ACONITUM *Napellus*: petali fornice arcuato, petalis lateralibus (ceterisque) intus (extusque) pilosis, filamentis pilosis, germinibus tribus glabris, racemo cylindrico, foliis ad basin quinquepartitis: foliolis divisis in lacinias lineares acutas superne sulco exaratas. *Linn. svec. n.* 477. *Vet. Ac. Handl.* 1739. *p.* 41. *t.* 2. *et* 1745 *p.* 118. *it. scan. p.* 249. (*Woodwill med. bot.* 1. *p.* 16. *t.* 6. var. glabr.) *Fries nov. p.* 116 *Sering mus. helv. p.* 152. *Decand. prodr.* 1. *p.* 62.

A. vulgare β pubescens *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 372.

Hab Dalecarliæ supra lacum Runn in paroecia Sandvik ad pagum Stemsbögen in prato Stortägten juxta rivulum Trostbäcken loco umbroso humido inter Alnos incanas copiose; etiam Scaniæ mediæ ad latus septentrionale montis Romeleklint prope Hasslemölla in dumetis paludosis.

Radix magis fusiformis quam in praecedente. Planta tota vix plus quam bipedalis, ubique breviter pubescens. Caulis simplicissimus strictus. Folia vix plus quam biuncialis longitudinis, tam profunde partita, ut digitata dicerentur nisi constructio aliena obstaret; laciniis ullis vix caule latioribus. Racemus valde densus et multiflorus, imbricatus; pedunculis brevioribus totaque fructificatione minore quam in proximis speciebus. Flores saturatissime caerulei undique pubescentes, Dalecarlis *Munkhatt* vel *Munkmôssa*. Capsulae sursum incrassatae cum stylis sex lineas tantum longae, virides glaberrimaeque. — Est forma magis occidentalis apud nos non culta; cum contra in hortis ubique exstat magis orientale illud A. neubergense, quod etiam *Sv. Bot. t.* 46. irrepsit.

ORD. PENTAGYNIA.

220. AQUILEGIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 934. Juss. gen. p. 259. Gærtn. fr. 2. p. 175. t. 118.

Calyx nullus. Petala quinque æqualia. Nectaria etiam

quinque æqualia petalis alternantia, antice ore obliquo patentia, postice inter petala calcaria revergentia. Germina quinque paleis decem cohærentibus filamentorum sterilium circumdata. Capsulæ erectæ leguminiformes, polyspermæ: seminibus lævibus. — *Herbae radice perenni, foliis semel vel bis ternatis, floribus paniculatis nutantibus.*

604. AQUILEGIA *vulgaris:* calcaribus incurvis, pistillis pubescentibus stamina æquantibus, caule multifloro folioso foliisque glabriusculis: lobis subrotundis. *Linn. svec. n.* 478. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1245. *n.* 2. *α. it. vestrog. p.* 32. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 334. *Sv. Bot. t.* 118. *Fl. Dan. t.* 695. *Leche scan. p.* 9. *n.* 37. *Samz. neric. p.* 46. *Videgren österg. p.* 29. *Hisinger verml. p.* 9.

Hab. ut magis adventitia prope pagos urbesque a Scania ad Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam passim; forsan vere indigena in montibus Vestrogothiæ transitionis ut Kinnekulle etc., nec non in calcareis inter Siggeboda et Öskevik prope lacum Usken paroeciæ Linde Vestmanniæ superioris copiose.

Caulis circiter bipedalis, strictus. Folia biternata; foliolis pollicem latis, rotunde lobatis crenatisque, subtus glaucis. Flores toti violacei sesquiunciam lati spectabiles, Svecis *Ackleja*, Blekingis *Tyska kläckor.*

ORD. POLYGYNIA.

221. TROLLIUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 954. *Decand. syst.* 1. *p.* 311. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 176. *t.* 118.

Calyx nullus. Petala circiter quatuordecim, decidua. Nectaria circiter novem linearia, superne plana, inferne tubulosa. Capsulæ sessiles subcylindricæ, rectæ, polyspermæ. — *Herbæ foliis palmatis, floribus magnis terminalibus.*

605. TROLLIUS *europaeus:* petalis subquindecim in globum conniventibus, nectariis longitudine staminum. *Linn. svec. n.* 510. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1333. *it. scan. p.* 115. 401. *vestrog. p.* (14.) 36. 64. 92. 93. 218. *Decand. syst.* 1. *p.* 312. *Sv. Bot.*

t. 383. *Flor. Dan. t.* 133. *Fries halland. p.* 97. *Kalm bohusl. p.* 183. *Web. et Mohr reis. p.* 95. 110. *Samz. ner. p.* 48. *Carls. strengn. p.* 34. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 126. *Ahlquist ib.* 1821. *p.* 503. *Wahlenb. ib.. p.* 316. *Hising. jemtl. p.* 72. *verml. p.* 10. *Wahlenb. lapp. n.* 292.

Hab. in pratis magis desertis per plagam occidentalem Sveciæ totius a Scania campestri per Hallandiam et Bahusiam meridionalem passim, Smolandiam fere usque ad Calmar, Vestrogothiam et Vermlandiam ferrimontanam frequenter (unde trans Tiveden in Omberg et Kålmården ad Nericiam ex. gr. prope Vretstorp et ad confinia loca lacus Mälaren ex. gr. prope Strengnäs et Arnön magis sporadice pervenisse videtur), — deinde increscit Dalekarliæ supra Hedemora, Jemtlandiæ adjacentisque Helsingiæ Medelpadiæque, et vulgatissimus evadit per totam Lapponiam etiam maritimam et subalpinam usque ad Caput septentrionale; rarescit vero versus mare orientale Vestrobottniæ.

Radix perennis, fibroso-fasciculata, nigricans. Planta circiter bipedalis, pauciflora. Folia unam alteramve unciam lata. Pedunculi nudi. Flores magnitudine nucis Avellanae majoris et ob colorem flavum butyri plerumque Svecis *Smôrbollar*, etiam *Bollerblomster* et *Ångbollar*; Norrlandis *Laxblomster*, rarius *Hvalkullor*. Ceterum apud nos minus variare videtur quam apud exteros.

222. CALTHA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 957. *Juss. gen. p.* 259. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 176. *t.* 118.

Calyx nullus. Petala quinque suborbiculata, etiam intus nuda (sine nectariis). Capsulæ una serie dispositæ, compressæ, patentes, polyspermæ. — *Herbae foliis omnibus reniformibus, floribus aureis.*

606. CALTHA *palustris*: caule erectiusculo, foliis rotundate crenatis; auriculis rotundatis. *Linn. svec. n.* 511. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1338. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 308. *prodr. syst.* 1. *p.* 44. *Sv. Bot. t.* 200. *Fl. Dan. t.* 668. *Wahlenb. lapp. n.* 293.

Hab. in aquosis totius Sveciæ, alpibus ipsis tantum exceptis, frequenter.

Radix perennis fibrosa. Planta vix sesquipedalis, erectiuscula, parum ramosa, tota glaberrima et crassiuscula, Svecis Gothisque *Kalfleka* vel *Kabbalôk*, Vestmannis *Fålungafôtter*, Norrlandis *Mjôlkblomster*, *Trimjôlksgrås*, *Smôrfånga*. Flores pedunculati pollice latiores, mense frondescentiae aureo-splendentes.

223. RANUNCULUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 953. Gærtn. fr. 1. p. 353. t. 74.

Calyx deciduus vel raro in n. 612. caducus, pentaphyllus (rarius, in Ficaria, triphyllus). Petala quinque nisi in Ficaria calycis foliolis numero aucta, vel in aliis sive aliter luxuriantia n. 607. 617. sive dimminuta n. 618. 619. intra ungves squamula nectarina vel rarius tantum poro in spec. 2. ult. Semina utriculo crustaceo loco capsulæ tecta. — *Herbae radicibus plerumque perennibus, floribus utplurimum aureis, Svecis Solôgon,* 1) *foliis saltem radicalibus indivisis n.* 607-611. 2) *foliis divisis compositisve* a) *caule subunifloro n.* 613-617. b) *multifloro glabro n.* 612. 618. 619. c) *hirsuto n.* 620-625. d) *seminibus acul. n.* 626. e) *floribus albis n.* 612. 627. 628. (*rubicundis solummodo in n.* 613.)

607. RANUNCULUS *Lingva:* foliis ensiformibus dentatis subamplexicaulibus, caule erecto glabro. *Linn. svec. n.* 493. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1308. *it. scan. p.* 270. 597. 599. *vestrog. p.* 46. 48. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 246. *Sv. Bot. t.* 636. *Flor. Dan. t.* 755. *Samz. neric. p.* 47. *Wahlenb. ups. n.* 561. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 219.

Hab in amnibus et ad fluvios fundo lutoso per provincias magis campestres et littorales a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam ejusque Falbygden, Nericiam nec non Uplandiam et Gotlandiam passim.

Planta maxima nostrorum Ranunculorum, circiter quadripedalis, glaberrima, glaucescens, stricta; caule inferne digitum crasso; foliis saepe pedem longis et pollicem latis. Flores post solstitium explicati, duos pollices lati, interdum pe-

talis pluribus luxuriantes, rosaeformes maximeque aureo-splendentes Svecis *Åmôja.*

608. RANUNCULUS *Flammula*: foliis ovato-lanceolatis denticulatis petiolatis, caule declinato multifloro angulato, pedunculis demum oppositifoliis. *Linn. svec. n.* 494. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1307. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 247. *Sv. Bot. t.* 117. *Flor. Dan. t.* 575. *Wahlenb. lapp. n.* 280.

Hab. in udis pascuis et sylvis totius Sveciæ usque ad Lapponiam inferiorem frequenter.

Radix repens. totaque planta decumbens nec non inferne passim radicans, ob acredinem et usum Svecis *Åltgrås, Vårkört, Iktegrås.* Caules circiter pennam gallinaceam crassi. Folia interdum digitum minimum lata. Petala aurea, tota aestate obvia.

609. RANUNCULUS *reptans*: foliis sublinearibus fasciculatis basi squama involutis, caule reptante filiformi. *Linn. svec. n.* 495. *lapp. n.* 236. *t.* 3. *f.* 5. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1307. *it. vestrog. p.* 115. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 248. *prodr. syst.* 1. *p.* 32. *Flor. Dan. t.* 108. *Retz. diss. obs. bot. p.* 19.

Hab. in ripis sabulosis vel glareosis lacuum et fluviorum majorum per totam Sveciam usque ad subalpina loca Lapponiæ frequenter; vulgatissimus ad lacus maximos Mälaren, Venern, Vettern.

Radix annua vel saltem citius evanescens quam in praecedente. Caulis omnino sarmentosus, arcubus sursum versis constitutus, inter quos genicula terrae affixa intra squamam vel omnino gemmam membranaceam folia plura (florumque pedunculos) exserunt. Itaque quamquam praecedenti forsan nimium affinis, tamen est forma valde memorabilis.

610. RANUNCULUS *Ficaria:* foliis cordatis angulatis obtusis petiolatis, caule decumbente unifloro, calyce triphyllo, petalis suboctonis, radice granifera. *Linn. svec n.* 496. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1312. *Sv. Bot. t.* 17. *Flor. Dan. t.* 499. *Samz. neric. p.* 47. *Wahlenb. ups. n.* 564.

Hab. locis maxime humosis occultis ad sepes hortorum, rupes nemorum etc. per Sveciam temperatio-

rem magis campestrem et littoralem usque ad Nericiam meridionalem, Vestmanniam Uplandiamque passim, sed dein non nisi ad mare septentrionale Nordlandiæ meridionalis Norvegiæ raro.

Radix fibrosa, tuberculis graniformibus magnitudine granorum tritici. Planta succosa mollis in axillis quoque granifera, Svecis *Korskål* vel *Lilla Svalegråset.* Flores mense germinationis stellulas octoradiatas aureas referunt.

611. RANUNCULUS *illyricus:* foliis sericeo-lanuginosis; radicalibus indivisis lanceolatis; caulinis tripartitis linearibus integerrimis, caule erecto paucifloro, radice granifera. *Linn. svec. n.* 500. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1317. *it. oel. p.* 70. 71. 98. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 259. *prodr. syst.* 1. *p.* 28. *Bieberst. cauc.* 3. *p.* 381. *Jacqu. austr. t.* 222. var. maj. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 298. *Wahlenb. ibid. p.* 317. *Schlechtend. ran.* 1. *p.* 26.

R. sericeus *Willd. enum. ber. p.* 589.

Hab. locis sabulosis maxime apricis in jugo Landtborgen dicto Oelandiæ meridionalioris passim, ut ad Sandby copiose, inter Hultersta et Treberga frequenter, in Borgbyskans paroeciæ Mörbylånga parcius et ad Glöminge raro.

Radix granis copiosis semine tritici majoribus globum constituentibus. Planta tota circiter pedalis, vix plus quam triflora, canescenti-pilosa. Folia radicalia primaria et exemplarium unifiororum omnia plerumque tres lineas lata; secundaria et caulina simpliciter tripartita. Flores ex maximis plus quam unciam latis, valde aurei, initio aestatis obvii. Semina valde compressa; stigmate longitudinali interno.

612. RANUNCULUS *aconitifolius:* foliis radicalibus subquinquepartitis undique inciso-serratis; summis sessilibus in lacinias lineari-lanceolatas fissis, caule ramoso multifloro, calyce caduco. *Linn. svec. n.* 497. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1315. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 240. *prodr. syst.* 1. *p.* 31. *Flor. Dan. t.* 111. *Hisinger herjed. p.* 52.

Hab. ad radices alpium Norvegicarum in Ridalen pro-

pe Herjedaliam, Storli Jemtlandorum et in Saltdalen Nordlandiæ rarius.

Plantam intra patriam ipse non vidi, magnitudine variantem, sed floribus nudis albissimis fere Anemones distinctissimam.

615. RANUNCULUS *glacialis:* foliis radicalibus subternatis tripartitis multifidisque crassiusculis, caule subbifloro, calycibus hirsutis, seminibus compressis marginatis. *Linn. svec. n.* 501. *lapp. n.* 233. *t.* 3. *f.* 1. *laches. lapp.* 1. *p.* 288. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1320. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 238. *Flor. Dan. t.* 19. *Wahlenb. lapp. n.* 283.

β. uniflorus. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 106. 1818. *p.* 133. 150. *Hisinger herjed. p.* 56. 45.

Hab. locis humosis succosioribus, in tumulis glacierum e. s. p. per cacumina altiora totius jugi alpini Lapponici usque ad Rastekaisse Finmarkiæ interioris passim copiose; versus austrum vero uniflorus evadit per Jemtlandiam usque ad Sylfjället.

Radix simplex ex apice innovans. Planta tota vix plus quam digitum alta, sed lata et crassiuscula, glaberrima praeter calycem et oras foliorum proximas. Folia radicalia paullo plus quam unciam lata; laciniis sesquilineam latis. Pedunculi supra folia fulcrantia circiter unciam longi et non raro terni. Calyx hirsutie umbrina. Flores ex maximis hujus generis, unciam lati, subviolacei; petalis creberrime nervosis. Antherae lineares. Receptaculum depressum planum. Semina valde compressa dorso alata. Calyx et corolla persistentes.

614. RANUNCULUS *nivalis:* foliis radicalibus subreniformibus quinquelobis integerrimis, caule unifloro: folio sessili palmato, calyce hirsuto, seminibus rostratis rectis. *Linn. svec. n.* 502. *lapp. n.* 232. *t.* 3. *f.* 2. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1321. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 273. *prodr. syst.* 1. *p.* 35. *Sv. Bot. t.* 594. *Flor. Dan. t.* 1699. *Wahlenb. lapp. n.* 285. *t.* 8. *f.* 3. (*Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 143).

Hab. in campis aqua nivali perfusis per alpium tantum Lapponicarum jugum magis nivale usque ad Rastekaisse Finmarkiæ interioris frequenter.

Folia radicalia longe petiolata, fere unciam lata, utrinque glaberrima nitida. Caulis florens vix plus quam digitum longus, hinc inde umbrinis pilis adspersus, sed pedunculus fructiferus valde elongatur. Flos circiter decem lineas latus, valde aureus. Receptaculum seminiferum demum quatuor lineas longum. — Var. *β*. Fl. lapp. foliis radicalibus minus reniformibus, magis longis indivisisque.

615. RANUNCULUS *pygmæus:* foliis radicalibus subreniformibus quinquefidis, caule unifloro: folio sessili subternato, calyce glabriusculo petalis longiore, seminum mucrone brevi adunco. *Wahlenb. lapp. n.* 286. *t.* 8. *f.* 1. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 273. *prodr. syst.* 1. *p.* 35. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 105. — 1818. *p.* 153. *Hisinger herjed. p.* 56. 45. R. nivalis pygmæus *Linn. svec. l. c. lapp. n.* 232. *t.* 3. *f.* 5. *Liljebl. Vet. Ac. Handl.* 1793. *p.* 207. *Swartz ib.* 1789. *p.* 47. *Flor. Dan. t.* 144.

Hab. locis irrigatis occultioribus, sub petris etc. omnium alpium nivalium etiam maritimarum a Finmarkia ultima usque ad Sylfjället Jemtlandiæ ubique frequenter.

Praecedenti valde affinis, sed ob differentias maximi momenti non potest non distingvi. Planta florens tantum unciam vel paullo ultra alta; pedunculus vero fructiferus sulus digitum longus. Folia vix semiunciam lata. Pubescentia canescens subadpressa sub flore adest (nec ulla laxa umbrina). Flos totus tres lineas latus. Receptaculum sesquilineam longum.

616. RANUNCULUS *hyperboreus:* foliis divergenter trifidis, caule filiformi repente apice subbifloro, calyce petala subæquante, seminibus apiculatis lævibus. *Rottboell. act. hafn.* 10. *p.* 458. *t.* 4. *f.* 16. *Flor. Dan. t.* 331. *Wahlenb. lapp. n.* 287. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 129. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 272.

Hab. locis udis limosis vel uliginosis apricis, præcipue ad paludes vastissimas, per partem sylvaticam et subsylvaticam Lapponiæ Tornensis et Kemensis ab Öfver-Torneå et Jukkasjärvi usque in Finmarkiam proximam et districtum Fælles dictum Norvegiæ ultimæ passim copiose.

Radix repens, caule repente filiformi saepe plus quam spithamam longo continuata. Folia fere praecedentis semiunciam vix lata. Pedunculi omnino glaberrimi vix unquam unciam longi. Flos sesquitertiam lineam latus, totus flavus.

617. RANUNCULUS *lapponicus:* foliis tripartitis: lobis late cuneiformibus incisis, caule radiciformi repente, pedunculo subradicali unifloro foliis longiore, flore abnormi, seminum rostro dilatato recurvato. *Linn. svec. n.* 503. *lapp. n.* 251. *t.* 3. *f.* 4. *Wahlenb. lapp. n.* 284. *t.* 8. *f.* 2. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 271. *prodr. syst.* 1. *p.* 35. *Læstadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 342.

Hab. solo uliginoso vel subpaludoso præcipue ad fontium frigidissimorum rivulos in sylvis Lapponiæ Umensis ab Örträsk usque ad Risnäs frequenter, Lulensis a Storbacken usque ad Qvickjock, Tornensis prope Enontekis alibique passim.

Radix et si vis caulis ejusdem indolis serpentes filiformes, ad nodos folia e sphagno protrudentes. Folia magnitudine varia, saepius unciam unam alteramve lata, glaberrima ut tota planta. Pedunculus spithamam longus. Calycis foliola nonnulla saepe in petala mutantur. Flos totus semiunciam latus, aureus. Receptaculum exiguum vix nisi apex pedunculi. Seminum utriculi duas lineas longi.

618. RANUNCULUS *auricomus:* foliis radicalibus reniformibus crenatis incisisve; caulinis multiradiatis: radiis linearibus subintegerrimis, pedunculis lævibus, calycibus subpetaloideis. *Linn. svec. n.* 498. *mant. p.* 407. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1314. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 266. *prodr. syst.* 1. *p.* 33. *Flor. Dan. t.* 665. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 99. *Wahlenb. lapp. n.* 282.

Hab. in pratis et pascuis subhumidis fere totius Sveciæ præcipue planioris a Scania usque ad Lapponiam sylvaticam passim copiose.

Radix fibrosa. Herba glabra subnitida, circiter spithamaca. Flores mense germinationis fere apetali, sed dein petala nonnulla inaequalia aurea extra calycem expanduntur.

619. RANUNCULUS *sceleratus:* foliis inferioribus pal-

matis obtuse incisis; summis digitatis obtusis, pedunculis sulcatis, receptaculis elongatis petala calycemque demum excedentibus: seminibus minutis deciduis. *Linn. svec. n.* 499. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1515. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 268. *prodr. syst.* 1. *p.* 54. *Sv. Bot. t.* 412. *Flor. Dan. t.* 571. *Wahlenb. ups. n.* 565.

β. pygmæus. *Aspegren bleking. p.* 42.

Hab. ad aquas locis apricis regionum campestrium vel littoralium a Scania ad Bahusiam, Vermlandiam infimam prope Venern, Uplandiam et Gestriciam frequenter.

Radix omnino annua, fibrosa. Planta glaberrima et nitida, magnitudine valde varians, acredine insigni male nota Svecis *Tiggar-ranunkel*; caule eximie inani fragilique. Flores aestivales minores quam in proximis vix tres lineas lati; petalis saepe imperfectis aureis. Semina Papaveris seminibus non majora.

620. RANUNCULUS *Philonotis*: hirsutus, foliis ternatis: foliolo intermedio elongato trifido, caule ramoso folioso, calyce reflexo acuminato, radice fibrosa. *Ehrhart beitr.* 2. *p.* 145. *Willd. spec. pl.* 2. *p.* 1324. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 296. *prodr. syst.* 1. *p.* 41. *Flor. Dan. t.* 1453. *Retz. scand. ed.* 2. *n.* 693. *obs. bot.* 6. *p.* 31. (*Fries hall. p.* 97). *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 219. 241. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 504. *Aspegren bleking. p.* 43. *Roth. bemerk. p.* 164.

R. hirsutus *Smith Engl. Bot.* 21. *t.* 1504.

Hab. in pratis depressis mari vicinis Scaniæ campestris ex. gr. ad Trelleborg passim, Blekingiæ mediæ ad Lyckebybro, Trensum alibique, Gotlandiæ ad Hallsgårds in Östergarn, Oelandiæ orientali-meridionalis ad Näsby paroeciæ Ås rarius.

Radix biennis, valde multicaulis; caulibus eximie divisis et expansis vix spithama longioribus, quo brevioribus eo magis hirsutis. Flores fere sequentis magnitudine et regularitate, aestivales. Semina etiam fere eadem, sed magis orbicularia et crassius marginata; intra marginem punctis elevatis.

621. RANUNCULUS *bulbosus:* inferne patenter pilosus, foliis radicalibus subternatis: foliolo intermedio trifido incisoque; caulinis tripartitis medio elongatis, caule paucifloro, pedunculis quinquesulcis, calycibus acuminatis retroplicatis, radice tuberosa. *Linn. svec. n.* 504. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1324. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 295. *prodr. syst.* 1. *p.* 41. *Sv. Bot. t.* 387. *Flor. Dan. t.* 551.

Hab. in pratis et pascuis collinis regionum campestrium a Scania ad Vestrogothiam et Uplandiam frequenter; in Vestmannia ferrimontana quoque lectus.

Radix perennans tuberibus supra se invicem positis, nuce avellana interdum majoribus, petiolo foliorum extimorum obvolutis. Caulis solitarius inferne simplex angustatusque, plerumque vix spithamaeus. Flores ejus pauci explicantur fine veris, singulares, aurei, prae ceteris Bahusiis *Solviser.*

622. RANUNCULUS *polyanthemos:* inferne divergenter hirtus, foliis radicalibus quinquepartitis: lacinia singula trifida incisaque sublineari; caulinis tripartitis, caule multifloro, pedunculis sulcatis, calyce demum retroflexo, radice truncosa. *Linn. svec. n.* 506. *spec. pl. ed. Willd* 2. *p.* 1325. *it. scan. p.* 110. *Flor. Dan. t.* 1700. *Wahlenb. ups. n.* 368. *Wahlb. gothob. p.* 62. *Fries halland. p.* 97. *Regensb. bot. Zeit.* 1822. *p.* 292.

R. nemorosus *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 280.

Hab. in pratis siccis earundem regionum inprimis orientalium ac præcedens copiose, sed vix tam alte adscendens nisi in calcareis Dalecarliæ ad Boda et Osmundsberg frequenter.

Radix eximie perdurans caudice vel rhizomate cylindraceo saepe digitum crasso loco tuberis praecedentis. Planta ceterum major, eximie multiflora; hirsutie divergente rigidula. Flores ad solstitium optime nitent petalis aureis, versus basin minus elongatis; calycibus brevioribus.

623. RANUNCULUS *lanuginosus β:* caule multifloro petiolisque divergenter hirtis, foliis radicalibus caulinisque petiolatis trifidis: laciniis cuneiformibus apice crenatis holosericeis divergentibus, calyce pa-

tulo. *Linn. spec. pl. ed.* 2. *p.* 780. *n.* 29. *β. ed. Willd.* 2. *p.* 1327. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 281. *n.* 91. *β.* geranifolius. *Flor. Dan. t.* 397. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 220 *et* 241.

Hab. in pratis ad Marlebo Gotlandiæ.

Praecedenti certe proximus; sed foliorum laciniae magis indivisae saepe plus quam semiunciam latae, praecipue in caule magis holosericeae.

624. RANUNCULUS *acris:* pedunculis adpresse pilosulis teretibus, foliis inferioribus quinquepartitis trifidis serrato-incisis acutis; summis tripartitis linearibus, caule inferne glabro multifloro, calyce patente. *Linn. svec. n.* 507. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1326. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 277. *Sv. Bot. t.* 375. *Wahlenb. lapp. n.* 289.

β. pumilus: caule unifloro. *Wahlenb. l. c.*

Hab. in pratis et pascuis totius Sveciæ vix alpibus exceptis frequentissime; *β* in alpibus altioribus.

Radix fere tota fibrosa. Herba magnitudine valde varians, inferne praecipue glabra. Flores paullo serius proveniunt copiosissimi et notissimi, Svecis *Solögon*, *Gullskålar* etc.

625. RANUNCULUS *repens:* foliis ternatis, foliolis petiolatis tripartitis trifidis inciso-serratis acutis, caule multifloro demum repente, pedunculis sulcatis. *Linn. svec. n.* 505. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1325. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 285. *prodr. syst.* 1. *p.* 38. *Sv. Bot. t.* 400. *Flor. Dan. t.* 795. *Wahlenb. lapp. n.* 290.

Hab. in agris et cultis subhumidis totius Sveciæ alpibus tantum exceptis ubique.

Caules inprimis serius versus autumnum eximie repentes, Svecis *Råfjagrås.* Flores tota aestate obvii, aurei.

626. RANUNCULUS *arvensis:* seminibus aculeatis, flore majoribus, foliis caulinis multipartitis: laciniis linearibus, caule multifloro. *Linn. svec. n.* 508. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1329. *it. gotl. p.* 174. 253. 272. *oel. p.* 104. 115. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 297. *Sv. Bot. t.* 537. *Flor. Dan. t.* 219. *Leche scan. p.* 25. *n.* 32. *Rosén scan. p.* 30. *Fries hal-*

land. p. 97. *Montin Vet. Ac. Handl.* 1766. *p.* 240. *Aspegren bleking. p.* 43.

Hab. in agris inter segetes provinciarum maxime campestrium formatione transitionis substratarum scil. Gotlandiæ ubique, Oelandiæ passim, Scaniæ ad Lund, Örtofta etc. Hallandiæ Blekingiæque maritimæ rarius.

Radix omnino annua et unicaulis. Planta circiter pedalis rarius pilosula. Folia partita in lacinias caule vix latiores. Flores minores (vix lineis quatuor latiores) et pallidius flavi quam in praecedentibus, sed semina eo majora, cuspide et aculeis saepe totam latitudinem aequantibus.

627. RANUNCULUS *hederaceus:* seminibus transversim rugosis, receptaculo glabro, caule repente filiformi, foliis subreniformibus obtuse quinquelobis, calyce petala oblonga subæquante, floribus subdecandris. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1331. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 233. *prodr. syst.* 1. *p.* 26. *Flor. Dan. t.* 321. *Osbeck gôtheb. handl.* 4. *p.* 19. *Fries halland. p.* 95. *Retz. diss. obs. bot.* 1. *p.* 19. *Forsand. veg. scan. p.* 10.

Hab. in udis fontanis prope littora maris Hallandiæ meridionalis passim ad Halmstad versus Knäfvelstorp, ad Trönninge, Eldsberga, Snöstorp etc. Scaniæ rarius ad Ösjö intra Engelholm, Gotlandiæ ad Wisby gamla hamn.

Herba minor quam sequentis speciei, caulibus plerumque vix digitum longis, sed interdum fere pedalibus. Folia semper uniformia, plerumque in disco zona fusca notata, obtusis tum sinubus tum angulis praedita, utplurimum semiunciam lata, sed interdum fere uncialia. Flores minuti, tres lineas lati; petalis angustis fere lanceolatis albis. Semina fere ut in sequente, sed pauciora; receptaculo semper glaberrimo.

628. RANUNCULUS *aquatilis:* seminibus transversim rugosis, receptaculo hirto, caule decumbente, foliis submersis capillaceis sessilibus; emersis subpeltatis petiolatis varie incisis, calyce petalis obovatis duplo minore. *Linn. svec. n.* 509. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1332. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 234. *prodr. syst.*

1. *p.* 26. *Wahlenb. lapp. n.* 291. *Zetterstedt res.* 1 *p.* 170.

β. abrotanifolius. *Flor. Dan. t.* 376.

Hab. in aquis totius Sveciæ usque in Lapponiam frequenter.

Planta eximie natans vel decumbens saepius plusquam pedalis. Folia admodum diversa pro loci diversitate, interdum locis exsiccatis omnia subpeltata. Semina quoque pubescentia admodum variant. Flores vero semper duplo triplove majores quam in praecedenti, aestivales, albi, medio tantum lutescentes.

224. ADONIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 952. *Decand. syst.* 1. *p.* 220. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 355 *t.* 74.

Calyx pentaphyllus, inæqualis, scariosus, a petalis parum diversus. Petala numerosa basi intus nuda. Semina breviter mucronata utricularia; embryone inverso. — *Herbæ foliis caulinis in lacinias filiformes divisis.*

629. ADONIS *vernalis*: flore dodecapetalo, fructu ovato: seminibus velutinis, caule inferne aphyllo squamoso; superne foliis sessilibus. *Linn. svec n.* 492. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1304. *it. gotl. p.* 283. *oel. p.* 73. 77. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 224. *prodr. syst.* 1. *p.* 24. *Sv Bot. t.* 555. insuff. *Jacqu. austr. t.* 44. (apennina). *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1805. *p.* 133. *et* 1821. *p.* 317. *Ahlquist ib. p.* 303. 288.

Hab. in campis editis petra plana calcarea transitionis fundatis versus oras promontoriaque occidentali-australia insularum Gotlandiæ, ut in insula Stora Carlsöen et versus Hoborgen copiosissime, nec non Oelandiæ ab Ottenby ad Kastlösa passim copiose, in Thorslunda rarius.

Radix perennis, tophosa. Caulis florens vix pedalis, sed fructificans sesquipedalis, pennam anserinam crassus, uniflorus, simplex, sed ad basin ramo uno alterove sterili praeditus. Foliorum partes omnes angustie fili. Flos facile maximus hujus ordinis apud nos, petalis unciam longis, eleganter flavis, vernalibus. Fructus quoque nuce avellana ma-

jor, seminibus semine cannabis crassioribus. — Ob locum Oelandis saepe *Kastlöser* audit.

225. ANEMONE.

Linn. gen. ed. Schr. n. 948. Juss. gen. p. 257. Gærtn. fr. 1. p. 357. t. 74.

Involucrum persistens tripartitum calyciforme in Hepatica, magis proprium ulterius multifidum in medio scapi apud Pulsatillas n. 631-633. foliaceum in Anemone p. s. d. n. 634-636. Petala nuda (sine calyce proprio) sex (rarius plura pauciorave), alternis tribus exterioribus. Semina utriculata breviter rostellata, vel caudata in Pulsatillis. — *Herbæ radicibus perennibus, scapo subunifloro, flore vernali caduco Svecis Sippor, Gothis Vese, Scanis Luk.*

630. ANEMONE *Hepatica:* involucro calyciformi tripartito, foliis cordatis trilobis integerrimis. *Linn. svec. n.* 480. *spec. pl. ed. Willden.* 2. *p.* 1272. *Sv. Bot. t.* 141. *Flor. Dan. t.* 610. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 99. *Wahlenb. ib.* 1811. *p.* 35.

Hepatica triloba *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 216. *prodr. syst.* 1. *p.* 22.

Hab. in sylvis et lucis omnium provinciarum a Scania ad Vermlandiam ferrimontanam (non vero Elfdaliam), Dalecarliam in Osmundsberget, Jemtlandiam et Angermanniam citra Skulskogen frequenter.

Radix caespitosa. Folia subtus coloris subviolacei vel hepatici. Pedunculi radicales nudi usque ad involucrum approximatum, petalis caeruleis Svecis *Blåsippor* etc., Gotlandis *Killingeblommor*.

631. ANEMONE *Pulsatilla:* involucro multipartito in medio scapi, foliis bipinnatifidis: laciniis subfiliformibus, flore subnutante; petalis patentibus. *Linn. svec. n.* 481. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1274. *it. vestrog. p.* 62. *scan. p.* 32. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 191. *Sv. Bot. t.* 292. *Flor. Dan. t.* 153. *Samz. neric. p.* 47. *Web. et Mohr schwed. reis. p.* 73. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123. *Wahlenb. ibid.* 1809. *p.* 217.

Hab. in collibus et jugis glareosis maxime apricis re-

gionum valde campestrium a Scania ad Vestrogothiæ Falbygden, Nericiam, Upsaliam et Gotlandiam frequenter; tamen Oelandiæ minus copiose quam sequens.

Radix longe descendens ut in duabus sequentibus. Flos ex involucro pilis albescente prodit omnium primus, violaceus, Svecis *Tjålsippa*, *Tjåltuppa*, *Backsippa*, Nericiis *Gôkskålla*, Gothis *Oxôron*; cui succedit fasciculus seminum *Backvippa*, *Våderôrt*.

632. ANEMONE *pratensis:* involucro multipartito supra medium scapi, foliis bipinnatifidis: laciniis linearibus, flore pendulo: petalis inferne rectis apice recurvatis. *Linn. svec. n.* 482. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1274. *it. scan. p.* 77. 95. 97. *oel. p.* 47. 98. 152. *Vet. Ac. Handl.* 1741. *p.* 195. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 192. *Sv. Bot. t.* 299. *Fl. Dan. t.* 611. *Aspegren bleking. p.* 105. *Ahlquist runst. p.* 26. *Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 295. *Wahlenb. ib.* 1805. *p.* 133. *Videgren ôsterg. p.* 29.

Hab in pratis duris sterilibus apricis supra petra calcarea formationum juniorum Scaniæ præcipue arenosæ orientalis ex. gr. ad Åhus, Åsum, Köpinge copiose, Blekingiæ adjacentis, Oelandiæ inprimis meridionalioris ubique, Gotlandiæ ad Wisby copiose; ceterum ad Linköping et copiosius ad Svinsta Ostrogothiæ.

Folia et involucrum fere praecedentis, sed magis explicata (vel lata). Flos quoque longe minus praecox, potius aestivalis, brevior latiorque, extus lividus, intus fusco-violaceus.

633. ANEMONE *vernalis:* involucro multipartito villosissimo in medio scapi, foliis pinnatis: foliolis subovatis trifidis, flore cernuo: petalis patentibus. *Linn. svec. n.* 483. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1273. (*it. scan. p.* 13.) *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 189. *Sv. Bot. t.* 637. *Flor. Dan. t.* 29. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 126. *Hisinger herjed. p.* 50. *dal. p.* 23. *Samz. neric. p.* 47. *Fries halland. p.* 94. (*Forsand. veg. scan. p.* 10) *Videgr. ôsterg. p.* 29.

Hab. in ericetis juniperitisque sylvaticis præcipue arenosis

Moar dictis regionum altiorum, ut Helsingiæ supra Laforssen, Dalekarliæ inter Åsby et Idre, Vermlandiæ in Elfdalen supra Uddeholm, Vestmanniæ superioris ad Hedhammar, Uplandiæ rarius ad Upsala, Vestrogothiæ in Julemon paroeciæ Habo prope Vettern, in sylva inter Nericiam et Ostrogothiam, Smolandiæ ad Wimmerby etc., Hallandiæ ad Thorup etc.

Folia longe minus divisa et latiora quam in praecedentibus; lobis saepe digitum latis. Flos prodit ex involucro pilis aureis splendente, albus, extus dorso s. in medio incarnatus ob locum Svecis *Mosippa* vel post florescentiam *Movippa*.

654. ANEMONE *sylvestris:* involucri foliolis petiolatis ternatis cuneiformibus apice incisis: foliis radicalibus conformibus, pedicello involucris duplo longiore sericeo erecto solitario. radice fibrosa. *Linn. svec. n* 484 *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p* 1278. *it. oel. p.* 112. *Vet. Ac. Handl* 1741 *p.* 195. *Besler. h. eyst. vern. ord.* 1. *t.* 13. *f.* 3. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 207. *prodr. syst. nat.* 1. *p.* 20. *β. Ahlquist. Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 304. *Wahlenb. ib. p.* 313.

Hab. in lapidosis elatis prope agros ad oram exteriorem vel orientalem Oelandiæ septentrionalioris prope pagum Husvalla paroeciæ Föra tribus diversis locis non parce.

Folia ex apice radicis fasciculata squamis obvallata; petiolis lanuginosis. Foliola praecipue involucralia breviora quam in sequente, praecipue respectu longitudinis caulis saepe plus quam pedalis, cujus media pars supra involucrum. Flos major quam in sequente, petalis unciam longis, albis, minus praecocibus.

655. ANEMONE *nemorosa:* involucri foliolis petiolatis ternatis acutis incisis folio radicali conformibus, pedicello involucrum subexcedente demum nutante solitario, radice repente. *Linn. svec. n.* 485. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1281. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 203. *Sv. Bot. t.* 3. *Flor. Dan. t.* 549. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 99. *Wahlenb. ibid.* 1811. *p.* 36. *lapp. n.* 276.

Hab. in pratis nemorosis omnium provinciarum a Scania ad Jemtlandiam et Angermanniam septentrionalem ubique; dein non nisi prope mare septentrionale Nordlandiæ usque ad Salten passim, et ad montem Geota Lapponiæ Umensis rarissime.

Folia radicalia a scapo plerumque remota. Scapus vix pedalis laxus. Flos supra involucri apices elevatus, albus vel extus aliquantum roseus vulgo Svecis *Hvitsippa* etc.

636. ANEMONE *ranunculoides:* involucri foliolis subpetiolatis ternatis acutis incisis folio radicali conformibus, pedicellis subbinis involucro brevioribus, radice repente. *Linn. svec. n.* 486. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1282. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 206. *Sv. Bot. t.* 405. *Flor. Dan. t.* 140. *Leche scan. p.* 10 *n.* 58. *Retz. oec. p.* 50. *Ahlquist runst. p.* 26. *Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 287. 295. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 219. *Fries halland. p.* 95. *Videgren österg. p.* 29.

Hab in nemoribus subhumidis Scaniæ ubique, Oelandiæ et Gotlandiæ passim, Vestrogothiæ in Kinnekulle variis locis, Hallandiæ meridionalis rarius; in aliis provinciis sæpe inquilina ex. gr. ad Norrköping.

Radix prope apicem gerens folium et caulem sine squamis conspicuis. Planta tota plerumque spithamaea. Flores bini intra folia involucralia plerumque pentapetali (ideoque Ranunculis eo similiores), flavi (unde svecice *Gulsippa*), vernales, multo minores quam in proximis circiter novem lineas lati.

226. THALICTRUM.

Linn. gen. ed. Schr n. 951. *Juss gen. p.* 257. *Gærtn. fr.* 1. *p.* 355. *t.* 74.

Petala utrinque nuda, vix colorata, caduca, quatuor (rarius quinque). Filamenta compressa (petalis veris similia). Styli breves. Semina utriculata breviter rostellata, — trialata in specie prim. sed multisulcata in ceteris. — *Herbæ radice perenni, foliis alternis decompositis, floribus inconspicuis.*

657. THALICTRUM *aquilegifolium:* fructibus trialatis pendulis cymosis, foliis quadripinnatis: petiolo-

rum ramis stipula bina fulcratis. *Linn. svec. n.* 487. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1301. *it. scan. p.* 101. 107. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 169. *prodr. syst.* 1. *p.* 11. *Jacqu. austr. t.* 318. *Leche scan. p.* 10. *n.* 39. *Aspegren bleking. p.* 41.

Hab. in pratis nemorosis humidis præcipue alnetis Scaniæ exterioris fere in limine inter frondoso-sylvestrem et campestrem regionem satis frequenter, ut ad Maltesholm, ad Forssakar prope Degeberga, Öfvedskloster, Fogelsång, Sandby, Röstånga, Simonstorp etc., Blekingiæ rarius ad Carlshamn.

Radix fibrosa. Caulis fistulosus, saepe semiorgyalis, superne et in apricis purpurascens. Folia ultra spithamam longa lataque; foliolis extimis digitum latis, subrotundis. Flores dilute rosei, vernales, ante solstitium explicati; staminibus extrorsum dilatatis et pistillis pedicellatis pendulis. Semina ex apice pedunculi erecti nudi dependentia; pedicello tres lineas longo; ipsa sesquilineam lata; alis tribus primariis, sed etiam carina una alterave in latere quodam.

638. THALICTRUM *majus:* floribus cymosis: pedicellis extimis subumbellatis, foliis tripinnatis: foliolis subcordatis rotundatis subtrifidis, caule teretiusculo. *Engl. Bot.* 9. *t.* 611. (convenientiss). *Jacqu austr.* 5. *t.* 420.

T. flavum β rotundifolium *Wahlenb. lapp. p.* 153.

Hab. in lucis lætioribus humidis præcipue ad cataractas fluminum Lapponiæ Kemensis altioris passim; optime lectum est ad Kanetskoski paroeciæ Utsjoki.

Planta etiam nunc mihi dubia, sequenti forsan nimium affinis, sed elatior, ramosior, foliis magis compositis, floribus minus flavis. Radicem non observavi. Caulis tripedalis et ultra, angustior quam sequentis. Foliorum petioli dodrantales, sed foliola ultima vix digito minimo latiora. Inflorescentia quoque multiplo latior, sed flores singuli fere minores.

639. THALICTRUM *flavum:* floribus cymosis confertis erectis, foliis bipinnatis: foliolis ovatis trifidis acutis, caule sulcato, radice fibrosa. *Linn. svec. n.*

488. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1300. *n.* 15. *α. Decand. syst. nat.* 1. *p.* 182. *Sv. Bot. t.* 328. (*Flor. Dan.* 6. *t.* 959). *Samz. neric. p.* 47. *Hagström jemtl. p.* 158. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 99. *Wahlenb. ib.* 1809. *p.* 218. *lapp. n.* 278. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 160.

Hab. in pratis subhumidis regionum magis campestrium vel etiam mari aliisque aquis majoribus vicinarum a Scania ad Vermlandiam maxime meridionalem (prope Stömne paroeciæ Gilberga) et dein ad oram regni orientalem usque in Jemtlandiam et Lapponiam infimam frequenter, ut etiam denique in districtu Fælles dicto Norvegiæ ultimæ.

Radix eximie flava, unde nomen. Planta vix tripedalis, minus composita; foliolis majoribus quam in reliquis saepe digitum latis, glaucescentibus, Svecis *Ångsruta*, Norrlandis *Torrvårksgrås*. Flores toti dilute flavi, ante foenisecium explicati, magis conspicui quam in reliquis (excepta prim.).

640. THALICTRUM *simplex:* floribus subracemosis erectis cauleque virgato simplicissimo angulato, foliis bipinnatis: foliolis cuneiformibus trifidis, radice repente. *Linn. svec. n.* 490. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1301. *Rogberg smol. p.* 22. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 183. *Flor. Dan. t.* 244. (Th. minus). *Hising. herjed. p.* 50.

β. galioides: simplicissimum, foliolis subindivisis sublinearibus. *Smith.* —

Th. galioides *Decand. l. c. p.* 180. — Th. tenuifolium *Swartz sum. p.* 72. *Ahlqu. runst. p.* 26.

Hab. in pratis et pascuis sterilibus uliginosisque Sveciæ temperatioris a Scania ad Vestrogothiam et Uplandiam passim; Dalecarliæ transitionis ad Boda et Osmundsberg copiose, Herjedaliæ rarius. *β* in campestribus formationis transitionis Oelandiæ, Gotlandiæ, Scaniæ passim.

Radix valde repens, saltem ad articulos fuscescens. Folia radicalia sola divergunt: foliolis ungve digiti minimi plerumque angustioribus. Planta reliqua valde virgata et angustata, circiter sesquipedalis, non parum fuscescens. Flores paullo ante foenisecium, filamentis quoque fuscescentibus.

641. THALICTRUM *minus*: racemo composito: floribus nutantibus, foliis quadripinnatis: foliolis subrotundis; petiolis planis nodosis, caule teretiusculo superne nudo. *Linn. svec. n.* 489. *spec. pl. ed. Willd.* 2 *p.* 1297. *it. gotl. p.* 180. 225. 289. *vestrog. p.* 26. *Flor. Dan. t.* 732. *Leche scan. p.* 25. *n.* 31. *Fries halland. p.* 94. *Kalm bohusl. p.* 96. 124. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 81.

Th. medium *Jacqu. vind. t.* 96.

Hab. in pratis (subhumidis) valde apricis et vento expositis regionum maxime campestrium et littoralium, ut Gotlandiæ et Oelandiæ passim, Scaniæ occidentalis ubique, Hallandiæ et Bahusiæ in insulis exterioribus usque ad Amundsholmen paroeciæ Tanum copiose, Vestrogothiæ in Kinnekulle supra lapidem suillum frequenter.

Planta humilior quam praecedentes saepe tantum pedalis, sed omnium maxime composita et divergens. Foliola plerumque ungvem digiti minimi non lata, glaucescentia, pulchre venosa. Flores etiam parvi, subcaesii.

642. THALICTRUM *alpinum*: racemo simplici: pedicellis recurvatis, caule subnudo. *Linn. svec. n.* 491. *spec. pl. ed. Willd.* 2. *p.* 1295. *Decand. syst. nat.* 1. *p.* 175. *Flor. Dan. t.* 11. *Wahlenb. lapp. n.* 279. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818 *p.* 128. *Hisinger herjed. p.* 46. 52. 53.

Hab. locis irrigatis apricis per omnes alpes nivales et maritimas a finibus Norvegiæ ultimis versus Russiam usque ad Sylfjället Jemtlandiæ et Ridalen Norvegiæ adjacentis frequentissime; descendit ad flumina infra suas alpes passim.

Radix subrepens, fere fili tenuitate. Folia fere omnia radicalia; petiolo trifido; ramis pinnatis; foliolis sesquitertiam lineam tantum latis, subrotundis, incisis, supra nitidis. Caulis plerumque digitalis filo non crassior, interdum unifolius, apice racemum nutantem formans. Corolla caesia. Antherae virescentes.

CLASSIS XIV.

DIDYNAMIA.

CONSPECTUS.

1. ORD. GYMNOSPERMIA.

A. Calyces quinquefidi subæquales.

α. Labium superius Cor. divisum, non fornicatum.

Labium superius bidentatum minimum - - - - - - - 227. Ajuga
Labium superius bipartitum: laciniis deflexis - - - 228. Teucrium
Lacinia superior corollæ subæqualis emarginata. Filam. diverg. 229. Mentha
Lab. superius bifidum. Anther. singulum par in form. crucis 232. Glecoma
Calyx decemstriatus dentatusque 237. Marrubium

β. Labium superius Corollæ indivisum subfornicatum.

Cor. faux inflata. Lab. inf. subrotundum - - - - - - 230. Nepeta
lineare. Anth. punctis nit. dem. reflexæ 238. Leonurus
dente utrinque reflexo subsetaceo - - 233. Lamium
Cor. faux cylindr. denticul. duobus conicis in pagin. labii inf. 234. Galeopsis
Cal. urceolatus 5-aristat. Sem. cuneata - 231. Betonica
decemangulatus involucris subulatis 236. Ballota
Stamina duo inferiora demum reflexa - 235. Stachys

B. Calyces bilabiati.

Calycis dente supremo majore. Cor. faux dilatata compressa laciniifera 239. Dracocephalum
Bracteæ coloratæ spiculas constituentes calyces includentes 240. Origanum
involucriformes multisetæ: calyces incurvi - 241. Clinopodium
Calycis faux villis clausa - - - - - - - - - - 242. Thymus
Antheræ laterales apicibus filamentorum longiorib superatæ 243. Prunella
Calycis labia integerrima conniventia ob vexillum - 244. Scutellaria

2. ORD. ANGIOSPERMIA.

A. Cor. personata i. e. fauce angusta subclausa

Capsula unilocular. Stigma bicallosum. Semin. scobiformia 245 Orobanche
simplex. Semina subrotunda - 246. Lathraea
Caps. bilocular. Cal. quadrifidus urceolatus caps. duplo brevior 247. Bartsia
longitudine capsulæ 248. Euphrasia
Cor. lab. sup marg. revolut. 249 Melampyrum
ventric., compresso orbicul. 250. Rhinanthus
quinquefidus - - - - - - 251. Pedicularis
pentaphyll. Caps. apice non dehisc. 252. Antirrhinum

B. Corolla patens

subglobosa intus superne squamula - - - - 253. SCROPHULARIA
campanulata aequalis. Calyx simplex - - - - - 254. LIMOSELLA
duplex - - - - - - 255. LINNAEA

ORD. 1. GYMNOSPERMIA.

227. AJUGA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 959. Bugula *Juss. gen. p. 125.*

Calyx semiquinquefidus, subæqualis. Corolla tubulosa, labiata: labio superiore minimo staminibus breviore, emarginato-bidentato; inferiore trilobo: lobo medio maximo obcordato. Semina scrobiculata. — *Herbæ parum odoræ, radice perenni, caulibus simplicibus pyramidato-spicatis.*

643. AJUGA *pyramidalis:* tetragono-pyramidata villosa, foliis radicalibus majoribus; caulinis subintegris flores tegentibus. *Linn. svec. n.* 512. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 8. *it. gotl. p.* 20. 39. *Sv. Bot. t.* 225. *Fl. Dan. t.* 185. *Fries halland. p.* 98. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 84. *Samz. neric. p.* 48. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 99. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 69.

? A. alpina *Gunner. norv. n.* 1099.

Hab. in pascuis sylvaticis duris siccis a Scania sylvatica ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam, Vestmanniam superiorem (Skinskatteberg) et dein prope mare orientale usque ad Medelpadiam; demum Jemtlandiæ occurrit et ad radices alpium Lapponicarum Finmarkiæ raro.

Planta saepius solitaria (vix multicaulis), inferne plerumque tam lata ac alta, superne caerulescens, Svecis *Kjäringruka*, Norrlandis *Mjölkgubbar*, Blekingis *Takgran*. Flores inter folia fere absconditi adsunt mense frondescentiae, dilute caerulescentes.

644. AJUGA *alpina:* foliis aculinis majoribus grosse dentatis villosis; demum flore brevioribus. *Linn. mant. p.* 80. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 9. *Fries nov. p.* 69. (*halland. p.* 98).

Hab. in campis maxime elatis supra stratum calcis e formatione sedimentaria ad Limhamn Scaniæ meridionali-occidentalis copiose.

A praecedente apud nos omnimodo distat. Radix magis perennis et multicaulis; folia radicalia itaque longe minora, sed caulina inferiora eximie basi elongata saepe biuncialia. Flores inter folia primum satis occultati, sed demum in spica elongata omnino prominentes, magis aestivales, saturatius caerulei.

228. TEUCRIUM.

Linn. gen. ed Schr. n. 960. Juss. gen. p. 125.

Calyx tubulosus, basi subtus gibbus, quinquefidus, subæqualis. Corolla tubo brevi; labio superiore ultra basin profunde bipartito: laciniis ad latera deflexis et labio inferiori adjectis. Stamina per dehiscentiam labii superioris adscendentia. — *Herbæ graveolentes.*

645. TEUCRIUM *Scordium:* foliis oblongis sessilibus dentato-serratis demum nudiusculis, floribus axillaribus geminis pedicellatis, caule diffuso piloso. *Linn. svec. n.* 513. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 27. *it. scan. p.* 197. *gotl. p.* 292. *Sv. Bot. t.* 255. *Flor. Dan. t.* 593. *Leche scan. p.* 25. *n.* 33. *Retz. oec. p.* 713. *Ahlquist runst. p.* 21. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1806. *p.* 57. *Videgren österg. p.* 30.

Hab. in pratis humidis provinciarum meridionalium formationibus junioribus fundatarum scil. Scaniæ occidentalis ad Malmö, Håkanstorp, Alnarp, Lomma etc. Oelandiæ ad Färjesta, Resmo, Ottenby, Runsten etc. Gotlandiæ ad Slite, Gothemså, Roma etc. Ostrogothiæ ad Örberga.

Radix perennis, repens, crassitie penn. gallin. Caules vix pedem longi, basi ramosi, usque in calyces albo-pilosi. Folia vix quinque lineas lata, subtus saepe subviolacea. Corolla ex minoribus extra calycem duas lineas tantum longa, dilute violacea, punctis rubris adspersa, aestivalis. Odor totius plantae fere Allii (Svecis *Lack-lök*).

229. MENTHA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 967. Juss. gen. p 127.

Calyx quinquedentatus æqualis. Corolla calyce duplo longior, subæqualis, quadrifida: lacinia superiore latiore emarginata. Filamenta divergentia recta. —

Herbæ odoratissimæ, radice perenni repente, floribus spicatis in n. 646. *quodammodo capitatis in n.* 647 648. *omnino verticillatis inter folia in reliquis.*

646. MENTHA *sylvestris:* spicis elongatis, foliis oblongis subtus tomentosis sessilibus argute serratis, staminibus corolla longioribus. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 3. *p* 74. *Flor. Dan. t.* 484. *Retz. scand. ed.* 2. *p.* 159 *oec. p.* 451. *Zetterstedt. res.* 1. *p.* 11. *Ahlqu. Vet. Ac. H.* 1821. *p.* 303. *Fries nov. p.* 90.

Hab. in aggeribus aquas coercentibus Ostrogothiæ maxime campestris formatione transitionis fundatæ ad Hageby prope Skenninge et ad Omberg, Oelandiæ ad Öfr. Sandby paroeciæ Bredsättra et ad Ottenby, Scaniæ occidentalis ad Högsmölla et Keflingemölla.

Radix nigricans, saepe pennam anserinam crassa. Planta tota incana, interdum quadripedalis. Folia saepe pollicem lata. Spicae angustiores quam ceterarum inflorescentia vix quatuor lineis latiores (idque ob flores minutos), quare apte dicitur svecice *Spir-mynta.* Flores albo-caerulescentes.

647. MENTHA *aquatica:* floribus capitatis, pedicellis calycibusque inferne hirsutis, foliis ovalibus serratis petiolatis. *Linn. svec. n.* 517. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 78. *Flor. Dan. t.* 638. (Orig. vulg.) *Fries nov. p* 105. 70. *etc. halland. p.* 98. *Carls. strengnås. p.* 55.

Hab. ad aquas præcipue regionum maxime campestrium et formationis junioris, ut Gotlandiæ fere ubique, Oelandiæ ad Ottenby, Runsten etc. Scaniæ multis locis adjacentisque Hallandiæ, Ostrogothiæ ad Omberg, Nericiæ et prope lacum Mälaren ad Strengnäs alibique raro.

Planta magis grandifolia et grandiflora quam caeterae, bipedalis et ultra. Folia interdum biuncialis latitudinis. Capitulum florum pollicem crassum, corollis dilutioribus; staminibus longe exsertis. Ceterum variat admodum hirsutie, foliis acuminatis e. s. p.

648. MENTHA *citrata:* floribus capitatis, pedicellis calycibusque glabris, foliis ovatis petiolatis utrinque nudis. *Ehrh. beitr.* 7. *p.* 150. *Willd. spec. pl.* 3. *p* 79.

M. odorata *Smith fl. brit.* 2. *p.* 615. *Engl. Bot.* 15. *t.* 1025. *Fries nov. p.* 70. 105. *hall. p.* 99.
M. aquatica *Osbeck götheb. handl.*
Hab. in rivulis ad Hallandsås et Smolandiæ occidentalis ad Unnaryd, sed raro florens; in maritimis Roslagiæ quoque visa.

A praecedente vix differt nisi brevitate omnium partium, glabritie et odore fortiore, floribus minoribus stamina non exserentibus.

649. MENTHA *rubra:* verticillis pedunculatis, pedicellis calycibusque inferne glabris: dentibus acuminatis ciliatis, foliis oblongis acuminatis petiolatis. *Smith fl. brit.* 2. *p.* 619. *Engl. Bot.* 20. *t.* 1413. *Fries nov. p.* 105. 70.
Hab. ad loca culta Scaniæ, Oelandiæ, Smolandiæ meridionalis raro.

Sequentium longe glaberrima; caule praecipue superne flexuoso, rubro. Calyces quoque eximie rubicundi. Corollae intensius coloratae, paullo majores. Foliorum serraturae acuminatae.

650. MENTHA *gentilis:* verticillis subsessilibus calycibusque strigoso-pilosis: dentibus acuminatis, foliis ovalibus petiolatis pilosis. *Smith fl. brit.* 2. *p.* 621. *Engl. Bot.* 30. *t.* 2118. *Fries nov. p.* 105. 71. *halland. p.* 99.
β. gracilis: caule ramosissimo, foliis sessilibus glabrioribus. M. gracilis *Smith l. c. Engl. Bot.* 7. *t.* 449. *Fries nov. p.* 105. 71.
Hab. in ruderatis cultisque subhumidis Scaniæ, Smolandiæ meridionalis, Oelandiæ passim; *β* ad Belteberga Scaniæ alibique.

Etiam haec praecipue *β* eximie rubet et saepius svecice *Rödmynta* audit, sed *α* pilis non raro albet.

651. MENTHA *arvensis:* verticillis sessilibus glabriusculis, calycibus campanulatis patenter pilosis, caule ramoso, foliis subovatis breviter petiolatis. *Linn. svec. n.* 516. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 80. *Sv. Bot. t.* 279. *Flor. Dan. t.* 512. *Fries nov. p.* 105.
Hab. locis subhumidis totius Sveciæ, excepta forsan Lapponia, frequenter.

Herba plerumque magis viridis et vaga, odoris minus grati; unde Svecis *Håstmynta* vel *Horsamynta*. Calyces breviores et flores plerumque minores, dilute rubro-violacei.

652. MENTHA *lapponica:* verticillis paucifloris, pedicellis lævissimis, calycibus asperis, foliis oblongo-lanceolatis longius petiolatis glabris. *Wahlenb. lapp. n.* 294. *t.* 10. *Fries nov. p.* 105.

Hab. in ripis arenosis subhumidis Lapponiæ præcipue Kemensis ad Saunavaara frequenter.

Planta longe gracilior, glabrior et pallidior praecedente. Corolla quoque rosea.

230. N E P E T A.

Linn. gen. ed. Schr. n. 964. *Juss. gen. p.* 126.

Calyx quinquedentatus: dentibus superioribus paullo longioribus. Corollæ tubus curvulus: fauce dilatata in lacinias reflexas terminata; labio superiore emarginato; inferiore concavo, subrotundo, crenulato. Stamina approximata. — *Herbæ inflorescentia subpaniculata, pedunculis multifloris.*

653. NEPETA *Cataria:* floribus subspicatis; verticillis subpetiolatis, foliis cordatis dentato-serratis petiolatis subtus incanis. *Linn. svec. n.* 514. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 49. *Sv. Bot. t.* 410. *Flor. Dan. t.* 580. *Carls. strengn. p.* 35.

Hab. in ruderatis, locis deustis vel lapidosis a Scania ad Vermlandiam et Uplandiam passim.

Radix perennis. Planta tota non parum canescens, circiter tripedalis, odoris proprii felibus grati, unde *Kattmynta*, *Kattleka*, *Kattlusta*, alias *Lôssegrâs* s. *Nyttegrâs*. Inflorescentia superne spicaeformis plus quam pollicem crassa. Corolla aestivalis alba; labio punctis rubicundis.

231. B E T O N I C A.

Linn. gen. ed. Schr. n. 973. *Juss. gen. p.* 128.

Calyx urceolatus quinquearistatus. Corollæ tubus cylindricus incurvus; labio superiore integro erecto planiusculo; inferiore trifido: lacinia media latiore rectiore. Semina sursum cuneata subtridentata. — *Herbæ caulibus simplicibus verticillato-spicatis.*

654. BETONICA *stricta:* spica interrupta, calycibus pilosis, labii lacinia intermedia emarginata crenata. *Aiton kew.* 2. *p.* 299. *Willd. spec.* 3. *p.* 94.
B. officinalis *Linn. svec. n.* 515. (nec. spec. pl. ed. 2. p. 810 et ed. Willd. 3. p. 93). *Leche scan. p.* 10. *n.* 42! *Retz. oec. p.* 101. (*Sv. Bot. t.* 284. hortensis et dubia). *Fl. Dan. t.* 726. *Forsand. veg. scan. p.* 8. *Fries nov. p.* 116.
Hab. in pratis dumosis Scaniæ occidentalis rarissime, lecta ad oram occidentalem lacus Ringsjön ad Stehag olim, postea ad Bosarp loco Kullarne dicto.

Radix perennis valde multicaulis. Caules stricti, pedales vel paullo ultra, retrorsum pilosi. Folia cordato-oblonga, crenata. Bracteae fere indivisae et tantum dentatae. Calyces longius pilosi, ceterum virides. Corolla extus albo-pubescens, saturatius rubra. Semina sursum eximie compressa.

232. GLECOMA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 970. Juss. gen. p. 127.

Calyx parvus; ore quinquedentato, inæquali. Corollæ tubus sursum compressus: labio superiore bifido; inferiore patente trifido: lacinia intermedia majore emarginata. Antherarum singulum par in formam crucis connivens. — *Herbæ repentes, floribus axillaribus, longis.*

655. GLECOMA *hederacea:* foliis reniformibus crenatis glabriusculis. *Linn. svec. n.* 518. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 85. *Sv. Bot. t.* 183. *Flor. Dan. t.* 789. *Samz. neric. p.* 48.
Hab. ad sepes, in dumetis locis occultioribus a Scania ad Vermlandiam inferiorem, Nericiam, Vestmanniam et Medelpadiam frequenter.

Radix perennis. Planta late decumbens apud nos tantum debiliter odora, Svecis *Jordrefvor*, Nericiis *Jordkronor*, nonnullis *Tusengodt*. Flores ex axilla quacunque subterni, secundi. Corollae longius tubulosae, foliis parum breviores, pulchre caeruleae, vernales.

233. LAMIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 971. Juss. gen. p. 127.

Calyx superne patens, quinquedentatus: dentibus ari-

statis. Corollæ faux inflata, margine utrinque denticulo reflexo terminata; labio superiore fornicato integro, stamina pistillumque conjuncta gerente; inferiore obcordato. Semina truncata. — *Herbæ floribus axillaribus, bracteis setaceis, radice in primis spec. perenni, in posterioribus annua.*

656. LAMIUM *album:* foliis subcordatis acuminatis serratis; petiolis dilatatis, verticillis subvigintifloris, calycis fructiferi dentibus approximatis. *Linn. svec. n.* 520. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 88. *Sv. Bot. t.* 55. *Flor. Dan. t.* 594.

Hab. ad sepes in cultis et ruderatis fere totius Sveciæ, Lapponia similibusque provinciis tantum exceptis, ubique.

Planta elatior foliis fere Urticae, unde Svecis *Blindnåssla*, vel *Pipnåssla.* Corollae majores quam in proximis, unciam longae, albidae; galea cauli adpressa, ciliata.

657. LAMIUM *maculatum:* foliis subcordatis serratis petiolatis, verticillis subdecemfloris, calycinis dentibus hirsutis. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 87. *Flor. Dan. t.* 1649. *Engl. Bot.* 36. *t.* 2550. *Fries nov. p.* 75!

Hab. in arvis humidis Scaniæ occidentalis ad Keflinge rarissime.

Radix repens. Planta circiter pedalis praecedenti plerumque minor, foliis stolonum linea alba maculaque varia notatis, caulinis saltem adultioribus plerumque immaculatis, sed nodis caulinis et costis foliorum eximie purpurascentibus. Corolla quoque versicolor: labio inferiore valde purpureo, sed fauce et basi pallida; magnitudine fere praecedentis. Calycis dentes demum recurvati.

658. LAMIUM *purpureum:* foliis cordatis obtusis crenatis inferioribus petiolatis, calycis fructiferi dentibus patentibus ciliatis. *Linn. svec. n.* 521. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 88. *Flor. Dan. t.* 523.

β. incisum: foliis superioribus acutis inciso-serratis, corollis minoribus. *Lamark. enc.* 3. *p.* 410.
L. incisum *Willd. spec. pl.* 3. *p.* 89. *Engl. Bot.* 27. *t.* 1933. *Fries nov. p.* 73. 106. *hall. p.* 100.

γ. intermedium: foliis plerisque sessilibus subrotundis. L. intermedium *Fries nov. p.* 105. 72. (mollucellæfolium). *Wahlb. gothob. p.* 64. *Aspegren bleking. p.* 44. *Flor. Dan. t.* 1701.

Hab. in cultis Sveciæ ubique usque ad Norrlandiam. β. Scaniæ, Hallandiæ etc. frequenter, Oelandiæ rarius ex. gr. ad Högsrum, Ostrogothiæ ad Vadstena, Upsaliæ; γ. Scaniæ, Blekingiæ etc rarius.

Folia saepe subreniformia. Calyces glabri praeter dentes ciliatos. Corolla aestivalis purpurascens.

659. LAMIUM *amplexicaule:* foliis subrotundis incisis crenatisque; floralibus amplexicaulibus, calycis tomentosi fructiferi dentibus conniventibus. *Linn. svec. n.* 522. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 90. *Flor. Dan. t.* 752.

Hab. in arvis et cultis Sveciæ usque ad Angermanniam frequenter.

Plerumque duplo minus praecedente, sed crassioris et tenacioris substantiae. Calyces praecipue duplo minores, sed fere coriaceae substantiae, undique canescenti-tomentosi. Corollae minores, roseae, aestivales.

254. GALEOPSIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 972. *Juss. gen. p.* 127.

Calyx quinquedentatus aristatus. Corollæ faux patens, denticulos duos supra sinus labii inferioris elevans; labio superiore fornicato stamina pistillumque conjuncta gerente. Semina extrorsum marginata. — *Herbæ plerumque fistulosæ radiceque annua, floribus magis terminalibus.*

660. GALEOPSIS *Ladanum:* internodiis caulinis æqualibus subpubescentibus, verticillis omnibus remotis, foliis sublanceolatis. *Linn. svec. n.* 524. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 91. *Engl. Bot.* 13. *t.* 884. *Wahlenb. ups. n.* 582. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123.

Hab. in arvis siccissimis, tectis, collibus Sveciæ us-

que ad Vermlandiam ferrimontanam et Norrlandiam meridionalem passim.

Caulis obsolete quadrangulus, plerumque rubicundus, tenuiter pubescens. Folia sparsius serrata. Calyces glandulosi, odori. Corolla longius tubulosa semper purpurascens; staminibus quibusdam supra galeam eminentibus.

661. GALEOPSIS *Tetrahit:* internodiis superne incrassatis hispidis, corolla calycibus duplo longiore; galea rectiuscula. *Linn. svec. n.* 525. *α. spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 92. *Flor. Dan.* 8. *t.* 1271. *Wahlenb. lapp. n.* 297.

β. pallens. *Fries hall. p.* 100. *Wahlenb. ups. n.* 580.

γ. versicolor: corolla calycibus triplo longiore flavescente; galea ventricosa. *Linn. svec.* — *Flor. Dan. t.* 929. *Sv. Bot. t.* 446. *Fries nov. p.* 106. G. cannabina *Willd. l. c.* 93. *Wahlenb. ups. n.* 581.

Hab. in agris et cultis totius Sveciæ ubique.

Caulis eximie tetragonus, sub insertione foliorum intumescens (Svecis *Pipdån*, *Sugor*, *Plister*, *Korsört*, *Hampört* etc.). Corollae aestivales in *α* totae purpurascentes, *β* galea et fauce lutescentes, *γ* duplo majores.

662. GALEOPSIS *Galeobdolon:* foliis cordatis crenatis, verticillis sexfloris: involucro tetraphyllo, laciniis labii inferioris acutis. *Linn. svec. n.* 525. *Retz. oec. p.* 276. *Flor. Dan. t.* 1272.

Leonurus Galeobdolon *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 115. *it. scan. p.* 64. 101. 107. 134. *Leche scan. p.* 10. *n.* 41. *Vet. Ac. Handl.* 1744. *p.* 273.

Galeobdolon luteum *Smith brit.* 2. *p.* 651. *Engl. Bot.* 11. *t.* 787. *Aspegren bleking. p.* 45.

Hab. in nemoribus et umbrosis declivibus meridiem spectantibus Scaniæ præcipue sylvaticæ versus regionem campestrem vulgatissime; Blekingiæ ad Listershufvud.

Radix perennis valde repens et stolonibus tetragonis decumbentibus se propagans. Planta reliqua etiam laxa et mollis, lutescenti-viridis, unum alterumve pedem longa. Folia inferiora cordata, pollicem lata; sed superiora bracteantia ovata, minora. Calyx subcampanulatus. Corolla eleganter

flava fauce rubro-maculata, ante solstitium explicata; galea semiunciam longa inferne valde angustata, labio inferiore multiplo minore, sed eodem modo plicato ac in praecedentibus quamquam dentibus inconspicuis. Semina ut in reliquis extrorsum marginata.

235. S T A C H Y S.

Linn. gen. ed. Schr. n. 974. Juss. gen p. 128.

Calyx quinquangulus, quinquefidus. Corolla breviter tubulosa: labio superiore fornicato emarginato; inferiore lateribus reflexo trifido: lacinia intermedia majore emarginata. Stamina breviora demum ad latera faucis recurvata. — *Herbæ pleræque radice perenni, floribus subspicatis.*

663. STACHYS *sylvatica:* foliis cordatis petiolatis hirtis, spicæ verticillis sexfloris, caule divergenter piloso erecto. *Linn. svec. n.* 526. *spec. pl. ed. Willd.* 3 *p.* 97. *Sv. Bot. t.* 578. *Flor. Dan. t.* 1102. *Hisinger herjed. p.* 50. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 99. — 1818. *p.* 159. *Wahlenb. lapp. n.* 299.

Hab. ad montium radices et in nemoribus clivosis provinciarum temperatiorum ubique, rarius autem Vermlandiæ ex. gr. ad Ransätersbruk, Helsingiæ inter Bollnäs et Arbrå; dein vix nisi ad radices alpium Jemtlandicarum et Nordlandicarum Norvegiæ.

Planta foetida (Nericiis *Stinknässla*), obscure viridis, circiter bipedalis, simplex. Folia saltem bis pollicem lata. Spica angusta. Corolla ad foenisecium porrecta eximie rubra alboque picta, unde nonnullis Svecice *Skarlakansgrås.*

664. STACHYS *alpina:* foliis cordato-oblongis petiolatis pubescentibus; serraturis apice callosis, verticillis subduodecimfloris villosis, corollæ labio plano. *Linn. svec. n.* 527. *spec. pl. ed. Willden* 3. *p.* 98. *Cels. herb. p.* 722. opt. *Rosén scan. p.* 64. *n.* 59.

Hab. in Uplandia (ut puto R o s l a g i a maritima) secund. Celsii herb. vera et certa; (sed in Scania ad Södra Rörum etiamnum dubia, et, quam inter Osmundsberg et Boda nec non ad Alsarbyn Dalecarliæ olim legit G a h n, forsan fuit S. a m b i g u a H i s i n g e r n o r r. p. 79., cui etiam pertinere videtur

planta ad Dömestorp Hallandiæ memorata ab Osbeck in Götheborgs Handl. 4. p. 20.

Planta Uplandica in Celsii Herb. optime conservata non foetet, circiter bipedalis altitudinis, sed undique crassior et firmior magisque grandiflora quam praecedens. Calyces praecipue grandiores: laciniis sesquilineam latis. Corolla magis fuscescens vel ferruginea, latior; laciniis lateralibus exporrectis.

665. STACHYS *palustris:* foliis lineari-lanceolatis basi cordatis subsessilibus, spicæ verticillis subsexfloris, caule divaricatim piloso erecto. *Linn. svec. n.* 528. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 98. *Sv. Bot. t.* 451. *Fl. Dan. t.* 1103.

Hab. ad ripas, paludes, in arvis pratisque humidis a Scania ad Vermlandiam et Jemtlandiam frequenter.

Radix demum tuberosa Svecis *Svinknyler*. Caulis ultra pedem altus; pilis longitudine fere ipsius diametri. Folia digitum tantum lata, sed circiter tres uncias longa. Corolla post solstitium, dilute rubro-violacea sub fauce maculata.

666. STACHYS *arvensis:* foliis oblongis basi cordatis petiolatis crenatis, verticillis foliiferis paucifloris, calyce corollam subæquante, caule hirto. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 106. *Flor. Dan. t.* 587. *Retz. oec. p.* 703. *Osbeck götheb. handl.* 4. *p.* 20. *Fries halland. p.* 101. *Forsander veg. scan. p.* 11. *Aspegren bleking. p.* 45.

Glecoma arvensis *Linn. svec. n.* 519.

Sideritis *Leche scan. p.* 11. *n.* 45.

Hab. inter segetes vernales in agris præcipue arenosis Scaniæ occidentalis maritimæ passim ex. gr. ad Malmö, Lomma, Helsingborg, Höganäs copiose, rarius ad Oefvedskloster, Fogelsång etc., ut etiam Hallandiæ meridionalis ex. gr. ad Hasslöf, Tvååker infra Warberg etc. parcius, Blekingiæ occidentalis rarissime.

Radix annua. Caulis omnino erectus, vix pedalis altitudinis; ramis nonnullis basilaribus adscendentibus. Folia inferiora petiolo longitudine ipsorum inserta, ovali-cordata, unciam vix longa, grosse crenata; superiora subverticillaria sessilia, magis oblonga, vix cordata, deflexa idque demum

ita ut extra calyces non emineant. Calyces infra medium fissi, demum fructiferi ampliati campanulati; dentibus sesquilineam latis. Corolla parva, alba: punctis tantum et lineolis nonnullis roseis.

236. BALLOTA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 975. Juss. gen. p. 128.

Calyx decemangulatus involucris subulatis fulcratus; ore patulo quinquedentato. Corollæ tubus cylindricus longitudine calycis: labio superiore concavo crenato, inferiore trifido obtuso: lobo intermedio majore obcordato. — *Herbæ radice perenni, floribus axillaribus, pedunculis subcapitatis secundis.*

667. BALLOTA *nigra:* foliis subcordatis acutis serratis, bracteis tubum calycinum æquantibus, calycibus acuminatis aristatisque rectis. *Linn. svec. n.* 529. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 107. *it. oel. p.* 60. *gotl. p.* 174. 209. *vestrog. p.* 159. *Leche scan. p.* 10. *n.* 40. *Vet. Ac. Handl.* 1744. *p.* 273. *Aspegren blek. p.* 45.

B. ruderalis *Sv. Bot. t.* 389. *Fries halland. p.* 101. *Ahlquist runst. p.* 21. *Flor. Dan. t.* 1702.

β. flore albo. (*Fries halland. p.* 101). B. alba *Linn. svec. n.* 530? (nec spec. pl.)

B. sepium *Persoon syn.* 2. *p.* 125.

Hab. ad sepes et domos provinciarum formatione juniore substratarum et littoralium, scil. Gotlandiæ, Oelandiæ et Scaniæ passim, Ostrogothiæ ad Vadstenaslott, Blekingiæ; ceterum non nisi ad oram occidentalem regni in ruderibus ut Hallandiæ ad Varbergsslott, Bahusiæ in Bohusslott; β in Scania.

Planta laxa varie flexuosa, obscurioris coloris exsiccatione supra nigrescentis, unde nomen, quod etiam Svecice *Svart Andorn.* Flores subviolacei lineis variis albidioribus picti, aestivales. Folia in ramis arcuatim deflexis infra flores dependent. — β flore albescente tantum differt et utique distingvi debet a vera B. alba, toto habitu albescente, nobis adventitia.

237. MARRUBIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 976. Juss. gen. p. 128.

Calyx rigidus infundibuliformis decemstriatus decemdentatus: denticulis alternis interdum minoribus obsoletisve. Corollæ labium superius bifidum lineare rectum; inferius trifidum. — *Herbæ floribus in verticillos capitatos axillares congestis.*

668. MARRUBIUM *vulgare:* dentibus calycinis setaceis uncinatis, foliis subrotundo-ovatis crenato-serratis rugosis. *Linn. svec. n.* 531. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 111. *it. gotl. p.* 174. *vestrog. p.* 18. *Flor. Dan.* 6. *t.* 1036. *Ahlquist runst. p.* 21. *Leche scan. p.* 42. *n.* 106. *Osbeck gôtheb. handl.* 4. *p.* 20. *Samz. neric. p.* 49. *Wahlb. gothob. p.* 64. *Carls. streng. p.* 35.

Hab. ad vias, plateas, muros solo margaceo provinciarum temperatarum formatione quadam juniore substratarum ut Gotlandiæ, Oelandiæ, Scaniæ, Vestrogothiæ in Falbygden frequenter, Nericiæ passim; sed de cetero rarius Bahusiæ, circa lacum Mälaren ex. gr. ad Strengnäs etc.

Radix perennis. Planta tota albo-canescens praecipue in caule circiter sesquipedali, Svecice *Hvit Andorn.* Corolla omnino alba inconspicua, aestivalis.

238. LEONURUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 977. Juss. gen. p. 128.

Calyx pentagonus quinquedentatus. Corollæ angustæ faux inflata laciniam reflexam utrinque gerens: labio superiore villoso concavo demum reflexo; inferiore sublineari angustato. Antheræ punctis nitidis adspersæ, demum reflexæ. Semina truncata supra villosa. — *Herbae foliis divisis.*

669. LEONURUS *Cardiaca:* foliis fulcrantibus lanceolato-trifidis, lacinia intermedia labii inferioris acuta. *Linn. svec. n.* 532. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 114. *Sv. Bot. t.* 195. *Fl. Dan. t.* 727. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 218. *Hartm. ib.* 1818. *p.* 123.

Hab. in ruderatis, ad domos, vias præcipue regionum

campestrium a Scania ad Vermlandiam, Uplandiam et Gevaliam frequenter.

Radix perennis. Planta saepe tripedalis valde ramosa, tenacioris substantiae et obscurioris coloris, Svecis *Bonåssla*, *Bondnåssla*, *Åsknåssla*, Empiricis *Hjertsprångsgrås*. Folia inferiora magnitudine et figura fere manus expansi. Verticilli minores asperi. Corolla post solstitium, extus omnino albo-lanata, intus sangvineo-punctata.

259. DRACOCEPHALUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 984. Juss. gen. p. 130.

Calyx subbilabiatus: dente supremo ceteris duplo triplove latiore. Corollæ faux inflata laciniam rectam utrinque producens; labio inferiore indiviso, deflexo, minore. — *Herbae foliis indivisis, floribus verticillato-spicatis, bracteis latis.*

670. DRACOCEPHALUM *Ruyschiana:* floribus spicatis, foliis sublinearibus bracteisque muticis indivisis integerrimis. *Linn. svec. n.* 557. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 153. *Flor. Dan. t.* 121. *Bjerkander Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 80. (*Hising. norr. p.* 79.)

Hab. locis apricis exsuccis in strato calcareo montium Vestrogothicorum transitionis et quidem regionis proprie Falbygden dictæ ad Mösseberg inter Gökhem et Klefva per Klefvahed frequenter, in Ållebergsände vix parcius; alibi rarius, ut prope Söderköping in paroecia Drothen ad Thorstorp, (Smolandiæ in pratis pagi Hulu paroeciæ Hvitlanda olim, ad Alingsås, Vestmanniæ ad Johannisberg prope Vesterås: Dr. *Hall*).

Radix perennis. Planta tota non parum graveolens (unde forsan Vestrogothis *Mårrpissagrås*), plerumque pedem alta, fere glaberrima. Folia plerumque tantum duas lineas lata, sed sesquiunciam longa. Spica tantum paucis verticillis constat, sed crassa ob flores fere maximos hujus ordinis eleganter caeruleos aestivales. Calyx quinque lineas longus, primo intuitu subaequalis, sed re vera dente supremo duplo latiore. Corolla tota unciam longa etiam svecice *Draknos* dicta.

671. DRACOCEPHALUM *thymiflorum:* floribus verticillatis; bracteis oblongis integerrimis, foliis inferioribus ovatis serratis, calycis labio superiore mucronato corollam subæquante. *Linn. spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 157. *Wahlenb. ups. n.* 387. *Gmel. sib.* 3. *p.* 233. *t.* 50.

Hab. in ruderatis, tectis Upsaliæ districtus Svartbäcken copiosissime, extra urbem ad Rickomberga; etiam ad Furudal Dalecarliæ (*Kröningssvärd*).

Radix annua. Caulis pedalis et ultra, strictus superne spicatus. Folia caulina internodiis breviora circiter digitum lata. Calyces cylindracei; labio superiore unilobo latitudine totius calycis, ovato, mucronato. Corolla ad foenisecium dilute caerulescens, minuta, aliquando extra calycis lobum superiorem porrecta.

240. ORIGANUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 981. Juss. gen. p. 129.

Bracteæ coloratæ, imbricatæ, spiculas subtetragonas constituentes. Calyces intra bracteas inclusi depresso-bilabiati in Majorana, sed in nostra spec. subæqualiter quinquedentati. Corollæ faux depressa: labio superiore emarginato; inferiore trifido, subæquali. — *Herbae inflorescentia paniculata.*

672. ORIGANUM *vulgare:* spicis subrotundis paniculatis conglomeratis glabris, bracteolis calyce longioribus ovatis. *Linn. svec. n* 534. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 135. *it. vestgoth. p.* 197. *Sv. Bot. t.* 188. *Flor. Dan.* 9. *t.* 1581. *Kalm bohusl. p.* 82. *Samz. neric. p.* 49.

Hab. locis calidis in petris calcareis abruptis, ad rupes regionum alias campestrium a Scania et Gotlandia ad Bahusiam summam, Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam passim; ad mare Nordlandiæ meridionalis rarius.

Radix perennis. Planta pedalis et ultra, loco Theae usitata et cerevisiae addita, Svecis *Dosta*, Rusticis *Koning* v. *Konungagrås*, etiam *Frimodig*, Bahusiis *Mårrmynta*. Folia ovata uncialia supra glabra. Panicula magna subviolacea; corollis roseis sub foenisecio explicatis.

241. CLINOPODIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 980. Juss. gen. p 129.

Bracteæ involucrum multisetum constituentes. Calyces curvati bilabiati: supra trifidi, infra bipartiti. Corollæ tubus sensim ampliatus: labio superiore emarginato, inferiore trifido: lacinia media latiore emarginata. — *Herba floribus supra pedicellos ramosos in verticillos congestis.*

673. CLINOPODIUM *vulgare:* verticillis hispidulis, involucro calycibus breviore, foliis remote serratis pilosis. *Linn. svec. n.* 533. *spec. pl. ed Willd.* 3. *p.* 131 *Sv. Bot. t.* 441. *Fl. Dan.* 6. *t.* 930. *Samz. neric. p.* 49. *Hisinger norr. p.* 40. 46.

Hab. cum præcedente passim, sed prius versus septentrionem desistens; (nec in Smolandia occidentali adest: *Fries*).

Radix perennis. Caules simplices, circiter pedales, patenter pilosi ut tota planta, Svecis *Sten-Polej, Bergmynta, Hvirfvel-Dosta.* Folia ovata, breviter petiolata. Verticilli valde compositi et multiflori; corollis calyce duplo longioribus violaceo-roseis, sub foenisecio obviis.

242. THYMUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 982. Juss. gen. p. 129.

Calyx subtus ventricosus; fauce villis clausa; limbo bilabiato: supra tridentato, infra bifido. Corolla parva: fauce angusta; labio superiore planiusculo emarginato; inferiore trifido inæquali. — *Herbæ humiles odoræ, foliis parvis.*

674. THYMUS *Serpyllum:* floribus capitatis, caulibus repentibus undique puberulis, foliis planis obovato-lanceolatis obtusis basi ciliatis. *Linn. svec. n.* 535. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 138. *Sv. Bot. t.* 520. *Flor. Dan.* 7. *t.* 1165. *Samz. neric. p.* 49. *Wahlenb. ups. n.* 590. *Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 53. *lapp. n.* 296. *Bjerkand. Vet. Ac. H.* 1776. *p.* 85. Th. angustifolius *Persoon synops.* 2. *p.* 130.

β. Chamædrys: floribus subcapitatis, caulibus subdecumbentibus bifariam quadrifariamve puberulis, foliis ovatis acutiusculis.

Th. Chamædrys *Fries nov. p.* 35. *halland. p.* 102. (*Hising. norr. p.* 57. 45). *Aspegren blek. p.* 46. Th. Serpyllum *Persoon syn. p.* 150.

Hab. in campis collibusque glareosis apricis exaridis præcipue regionum campestrium a Scania ad Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam frequenter, dein prope mare ad Sundsvall passim et Dalecarliæ extimæ ad Furudal, sed denique ad mare septentrionale Finmarkiæ ut adventitium; β in collibus Scaniæ et Blekingiæ extremæ maritimæ rarissime bis terve modo lectum.

Radix perennis: caulibus multis subfruticulosis ramulos floriferos emittentibus. Herba apud nos debiliter odora Svecis *Backtimjam*, *WildPolej*, etiam *Svarthö*. Folia plerumque sublanceolata. Corolla violaceo-rubicunda circa foenisecium aperta. — β Quo magis vegetum eo etiam folia latiora et pubescentia in angulos evidentiores caulis collecta.

675. THYMUS *Acinos:* verticillis sexfloris; pedicellis simplicibus, caulibus erectiusculis ramosis, foliis oblongis acutis serratis flore longioribus. *Linn. svec. n.* 556. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 142. *Flor. Dan. t.* 814. *Samz. neric. p.* 50.

Hab. locis glareosis aridis et ruderatis regionum campestrium a Scania ad Vermlandiam et Angermanniam ubique.

Radix annua, sed multicaulis. Planta ceterum magnitudine varia, rarius pedalis, Svecis *Harmynta*. Folia majora quam in praecedente. Calyces demum subtus valde ventricosi. Corolla dilute violacea, aestivalis.

243. PRUNELLA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 990. Juss. gen. p. 130.

Calyx bilabiatus; labio superiore plano. Corollæ labium superius stamini ferum, inferius trifidum inæquale. Filamenta bifurca; apicibus longioribus nudis; brevioribus antheras laterales gerentibus. Stigma bifidum. — *Herbæ verticillato-spicatæ: bracteis magnis ciliatis laciniatisve.*

676. PRUNELLA *vulgaris:* foliis petiolatis basi serratis ovato-oblongis, caule adscendente, calycis labio

superiore trimucronato. *Linn. svec. n.* 540. *spec. pl. ed. Willd.* 5. *p.* 176. *Fl. Dan.* 6. *t.* 910. *Wahlenb. lapp. n.* 501. *Hisinger norr. p.* 72.

β. grandiflora: calycis labio superiore tridentato. *Linn. it. gotl. p.* 193. 196. 213. 219. 228. *Fries halland. p.* 104.

P. grandiflora *Willd. l. c. Jacqu. austr.* 4. *p.* 40. *t.* 377. *Ahlquist runst. p.* 22.

Hab. in pratis et pascuis sterilibus humentibus totius Sveciæ, alpibus et subalpinis tantum exceptis, frequenter; β in siccioribus supra petram calcaream Gotlandiæ, Oelandiæ, Scaniæ copiose, Roslagiæ raro.

Radix perennis. Caules adscendentes, circiter spithamaei. Folia infima ovata sed superiora oblonga. Spica subcylindrica, compacta, brunnea, Svecis *Skogshumle*, Angermannis *Brunôrt*. Corolla violacea, aestivalis, calyce plerumque tantum duplo longior; — sed in β tota fructificatio duplo explicatior spicaque crassior.

244. SCUTELLARIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 989. *Juss. gen. p.* 131.

Calyx bilabiatus: labiis integerrimis præterquam sub florescentia clausis ob vexillum supraposilum concavum. Corolla sensim superne dilatata in faucem compressam, utrinque terminatam lacinia ad labium superius applicata rictum subclaudente; labiis utrisque ceterum indivisis. Semina in receptaculo elongato pendula. — *Herbæ radice perenni repente, floribus quodammodo axillaribus solitariis.*

677. SCUTELLARIA *galericulata:* foliis basi cordatis oblongatis crenatis flore inferiore longioribus. *Linn. svec. n.* 538. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 173. *Sv. Bot. t.* 437. *Fl. Dan. t.* 637. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 41. *lapp. n.* 500. *Zetterst. res.* 2. *p.* 208.

Hab. ad ripas lacuum et fluviorum totius Sveciæ usque ad fines infimos Lapponiæ ubique.

Planta saepe pedalis; caule exquisite quadrangulo. Folia floribus inferioribus plerumque duplo longiora. Calycis vexillum emarginatum. Flores sub solstitio et postea eleganter caerulei, Svecis *Getnos*.

678. SCUTELLARIA *hastifolia:* foliis integerrimis: inferioribus triangulari-hastatis; superioribus sagittatis flore brevioribus. *Linn. svec. n.* 539. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 173. *it. gotl. p.* 212. 215. 225. 233. 272. *Ahlquist runst. p.* 22. *Fries halland. p.* 103. *Videgren österg. p.* 50. *Aspegren bleking. p.* 46. *Wahlenb. ups. n.* 394.

Hab. in pascuis succulentis ad aquas præcipue littorales in provinciis formatione quadam juniore substratis ut Gotlandiæ, Oelandiæ, Scaniæ frequenter, in ceteris provinciis littoralibus rarius ab Hallandia usque ad Uplandiam, ubi etiam lacum Mälaren intrat et Upsaliæ legitur.

Herba tenuior et magis contracta, sed flores superne magis collecti, grandiores et saturatius caerulei, Calycis vexillum minus et integerrimum, glandulose pilosum.

ORD. 2. ANGIOSPERMIA.

245. OROBANCHE.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1045. Juss. gen. p. 113. Gærtn. fr. 3. p. 42. t. 185.

Calyx introrsum partitus, extrorsum quadrifidus (sed in sp. ramosis aliter), persistens Corolla tubulosa inclinata fauce pervia; limbi labio superiore fornicato emarginato, inferiore trifido deflexo. Capsula supera, corollæ emarcidæ tubo inclusa, unilocularis, bivalvis, sed sutura exteriore tantum dehiscens; receptaculis valvulæ binis. Semina scobiformia. — *Inflorescentia spicata. Herba aphylla.*

679. OROBANCHE *major:* caule simplicissimo, bracteis solitariis, corolla quadrifida subinflata pubescente: labii laciniis crispo-fimbriatis obtusis, staminibus basi hirsutis, germine glabro (nisi glanduloso). *Linn. svec. n.* 561. *Leche scan. p.* 11. *n.* 44. (caryophyllum redolens). *Vet. Ac. Handl.* 1744. *p.* 274. *Fl. Dan. t.* 1388. *Sv. Bot. t.* 596. *Retz. oec. p.* 479. *Regensb. bot. Zeit.* 1822. *p.* 445.
O. elatior *Sutton transact. linn.* 4. *p.* 178. *t.* 17. *f.* 4.
O. vulgaris *Decand. fl. franc. p.* 2455. *Wahlenb. helv. n.* 667. *carp. n.* 628.

Hab. ad oras Scaniæ raro, ut ad Râ infra Helsingborg, ad Möllevång prope Malmö, ad Esperöd juxta Stenshufvud, in Stenbyhällar paroeciæ Benesta: semper inter Centauream Scabiosam, cujus radiculis insidet, in arvis et agris glareosis parcius.

Radix plerumque biennis esse videtur, ex apice radicularum dictae plantae pennam gallinaceam crassarum enascens, ibique primum tuberculum radiculis adpressis circumdatum formans. Caudex dein ultra pollicis crassitudinem, squamis fuscescentibus praeditus, in caulem digiti minoris crassitiei circiter pedem altum abiens. Bracteae longitudine circiter labii inferioris. Calyx fere infra vel extra corollam positus ipsaque duplo brevior. Corolla subcylindrica fuscescens. Stamina pistillo breviora. Germen omnino glabrum, sed stylus praecipue superne pubescens. Stigma binis callis semine sinapis vix minoribus flavis.

246. LATHRÆA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1000. Juss. gen. p. 114. Gærtn. fr. 1. p. 242. t. 52.

Calyx campanulatus subæqualis, quadrifidus. Corolla tubulosa: labio superiore concavo; inferiore trifido deflexo. Germen ad basin suturæ inferioris glandula squamæformi. Capsula bivalvis unilocularis: receptaculis fungosis in medio valvularum. Semina subglobosa. *Inflorescentia racemosa. Herba aphylla colorata.*

680. LATHRÆA *Squamaria:* caule simplicissimo, floribus pendulis. *Linn. svec. n.* 550. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 201. *it. vestrog. p.* 131. *Sv. Bot. t.* 316. *Flor. Dan. t.* 136. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 220. *Samz. neric. p.* 50. *Bjerkand. Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 81.

Hab. locis umbrosissimis ad petram calcaream Gotlandiæ et Vestrogothiæ in Kinnekulle frequenter, nec non Nericiæ passim; alias rarius ad radices montium locis succosis Sveciæ temperatioris magis campestris a Scania ad Vestrogothiam (prope Alingsås etc.) et Uplandiam ad rupes Godtsundenses prope Upsaliam, ad Dannemora alibique.

Radix valde perennis et ramosa, digiti crassitie, alba, squamosa ut caulis. Racemus secundus, cernuus, totus subcar-

nei coloris, primo vere florens. Corolla parum prominet extra calycem, antheras pilosas demum exserens.

247. BARTSIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 996. Juss. gen. p. 113. (Gærtn. fr. 3. p. 109. t. 198).

Calyx quadrifidus, inæqualis, superne coloratus. Corolla tubulosa subclausa: labio inferiore breviore trifido. Antheræ basi bimucronatæ. Capsula bilocularis, acuta, calyce duplo longior, subæqualis. Semina majora angulata. — *Herba superne tota colorata.*

681. BARTSIA *alpina:* foliis omnibus oppositis ovatis obtuse serratis. *Linn. svec. n.* 541. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 187. *Sv. Bot. t.* 573. *Flor. Dan t.* 43. *Wahlenb. lapp. n.* 302. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 131. *Hising. dal. p.* 23. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 220. *Vet. Ac. Handl.* 1806. *p.* 58. *Videgren österg. p.* 30. *Zetterstedt res.* 1. *p.* 11.

Hab. locis humidioribus alpium omnium a Capite septentrionali et finibus Russiæ usque ad Dalecarliam orientalem supra Mora frequenter, descendens quoque juxta flumina fere per totam Lapponiam et regiones consimiles passim; ceterum non occurrit nisi in paludibus regionum formatione transitionis fundatarum et magis orientalium, ut Ostrogothiæ in Ombergs Hojestoräng et juxta eundem prope Dagsmossen, ad Gärsta et Slaka prope Linköping, Gotlandiæ occidentali-meridionalis ad Klinta versus Fröyel, et ad Eista in prato Långhögården dicto.

Radix perennis. Planta tota circiter pedalis, semper simplex (sine ullis ramis) obscura demumque exsiccatione omnino nigrescens. Folia fere semiunciam lata, subtus reticulato-scabrosa fere ut in Rhinantho. Flores circiter octo lineas longi obscure caerulei, aestivales. Capsulae semiunciam longae. Svecis interdum *Bergskålle.*

248. EUPHRASIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 998. Juss. gen. p. 112. Gærtn. fr. 1. p. 257. t. 54.

Calyx quadrifidus. Corolla tubulosa: labio superiore emarginato; inferiore trifido subæquali. Antheræ duæ

omnesve basi spinulosæ. Capsula bilocularis calyce non longior; valvulis medio septiferis seminiferisque. Semina minora. — *Herbæ radicibus annuis, floribus minoribus.*

682. EUPHRASIA *officinalis:* corollæ fauce aperta; lobis inferioribus emarginatis, antheris ciliatis, foliis ovatis planiusculis argute dentatis. *Linn. svec. n.* 545. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 193. *Sv. Bot t.* 267. *Fl. Dan.* 6. *t.* 1037. *Wahlenb. lapp. n.* 303.

β. cucullata. *Fries halland. p.* 104.

γ. curta: foliorum dentibus acuminatis squarrosis. *Fries halland. p.* 104. *nov. p.* 54.

Hab. in pascuis sterilibus totius Sveciæ, vix quidem alpibus exceptis, ubique; β et γ præcipue Hallandiæ montiumque adjacentium.

Planta altitudine varia plerumque palmaris. Folia saepe aliquantum concava, sed non squarrosa. Corolla aestate seriore obvia albescens, sub fauce lutea et in labio concinne violaceo-lineata Svecis *Ögontröst.* Capsula emarginata.

683. EUPHRASIA *Odontites:* corollæ fauce constricta; lobis inferioribus obtusis ciliatis, antheris glaberrimis, foliis lanceolatis serratis. *Linn. svec. n.* 544. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 194. *Flor. Dan. t.* 625. *Samz. neric. p.* 50. *Wahlenb. ups. n.* 397.

Bartschia Odontites *Smith fl. brit. p.* 648. *Fries halland. p.* 104. *Wahlb. gothob. p.* 65.

Hab. in arvis subhumidis regionum campestrium et littoralium a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam passim.

Planta semipedalis et ultra. Corolla rosea, ad faucem purpurea. Capsula apice integra. Semina ob arillum laxiorem angulata.

249. MELAMPYRUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 999. Juss. gen. p. 113. Gærtn. fr. 1. p. 244. t. 53.

Calyx quadrifidus. Corolla tubulosa, compressa: labio superiore marginibus replicatis; inferiore trifido subæquali. Capsula oblique acuminata dehiscensque: loculamentis monospermis; valvulis medio septiferis seminiferisque. — *Herbæ radicibus annuis, floribus subspicatis n.* 684. 685, *vel axillaribus in ceteris.*

684. MELAMPYRUM *cristatum:* floribus quadrifariam spicatis; bracteis complicatis serratis. *Linn. svec. n.* 545. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 197. *it. vestrog. p.* 39. 40. 62. 74. *oel. p.* 56. 131. *Rogberg smol. p.* 19. *Flor. Dan. t.* 1104. *Kalm bohusl. p.* 124. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1811. *p.* 24. *Bjerkand. ibid.* 1776. *p.* 85.

Hab. in pratis collinis asperis sterilibus regionum campestrium et littoralium a Scania ad Bahusiam, Vestrogothiam, Nericiam campestrem et Uplandiam frequenter; Smolandiæ rarescens.

Planta vix pedalis, plerumque simplex. Folia linearia integerrima. Spica tota colorata, purpurascens, rarius albescens, acute quadrangula, unde Svecis *Korsört*, alias *Ångsgubbar*. Corollae sub solstitio et postea exstantes, plerumque eleganter purpureae.

685. MELAMPYRUM *arvense:* floribus sparsim spicatis; bracteis planis pectinato-laciniatis, calycinis dentibus glabriusculis tubum corollæ æquantibus. *Linn. svec. n.* 546. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 198. *it. scan. p.* 209. 211. 221. 244. *oel p.* 98. 139. 152. 239. 289. *Rogberg smol. p.* 19. *Flor. Dan.* 6. *t.* 911. *Aspegren blek. p.* 47. *Fries halland. p.* 105. *Næzén in Fant diss. de Ulricæhamn p.* 31. *Wahlenb. ups. n.* 399.

Hab. in arvis, agris et adjacentibus pratis per regiones maxime campestres et littorales provinciarum meridionalium a Scania ad Gotlandiam et Hallandiam meridionalem frequentissime, sed et intermediarum passim usque ad Vestrogothiam et Upsala.

Planta plerumque pedalis, stricta, ramosa, agricolis australibus invisa, Blekingis *Korp.* Folia lanceolata attenuata integerrima. Spica primum tota rubra, sed demum bracteae virescunt. Semina granis Tritici valde similia, unde Gotlandis *Puk-hvete*, aliis *Kråk-* vel *Korp-hvete.*

686. MELAMPYRUM *nemorosum:* floribus secundis axillaribus, foliis floralibus lanceolato-cordatis coloratis, calycibus lanatis. *Linn. svec. n.* 547. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 198. *it. scan. p.* 319. *oel. p.* 159.

(*vestrog.* p. 62). *am. ac.* 8. *p.* 100. *Sv Bot. t.* 423. *Fl. Dan. t.* 503. *Forsand. veg. scan. p.* 13. *Aspegren bleking. p.* 47. *Fries halland. p.* 105. *Osbeck gôtheb. handl.* 4 *p.* 20. *Carls. strengn. p.* 57. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 123.

Hab. in pratis nemorosis et lucis ad radices rupium per regione sconmentales orientales exteriores regni, ut a jugo Hallandsås per Scaniam et Blekingiam, Smolandiam orientalem usque ad Vexiö; dein vix Ostrogothiæ nisi ad Lötaborg, sed Uplandiæ frequenter usque ad flumen Dalecarlicum et deinde Nericiam; mare vero vix transit utpote Oelandiæ rarescens et Gotlandiæ omnino desiderata.

Planta major et crassior quam sequentium; lana brevi circa calyces. Folia fere omnia floralia sunt primum eleganter azurea; floribus ante foenisecium prodeuntibus basi aurantiacis, ceterum eleganter flavis; unde Svecis *Landtknecktar* vel *Natt och Dag*, Blekingis *Amôrt.* Demum bracteae cum fructu virescunt.

687. MELAMPYRUM *pratense:* floribus secundis axillaribus: foliis floralibus summis basi dentatis, calycinis dentibus adscendentibus conniventibus, corollis compressis subclausis. *Linn. svec. n.* 548. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 199. *Sv Bot. t.* 286. *Wahlenb. lapp. n.* 305.

Hab. in pratis sylvaticis durioribus totius Sveciæ, alpibus ipsis Lapponicis tantum exceptis, frequenter.

Planta circiter pedalis, laxior, tota viridis (praeter flores), Svecis *Ko-hvete*, Norrlandis *Mjôlkvall*, Gothis saepe *O-rengrås*, Dalis *Holtemjälla*, Vermlandis *Nyckelgrås* (ob formam floris), aliis *Skepling.* Folia floralia superiora basi dentata: dentibus binis ternisve in quoque latere. Calycis dentes quoque sursum elongati, adpressi. Corollae ante foenisecium: tubo albescente semiunciam longo, rictu tantum flavo.

688. MELAMPYRUM *sylvaticum:* floribus secundis axillaribus; foliis floralibus summis basi dilatatis, calycinis dentibus patentibus, corollis fauce triangulari aperta. *Linn. svec. n.* 549. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p* 199. *Schrad. diar.* 1800. 2. *p.* 224. *Fl. Dan.*

t. 145. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 99. *Wahlenb. lapp. n.* 306. *Forsand. veg. scan. p.* 13.
Hab. in lucis sylvisque lætioribus præcipue ad radices montium passim a Scania per plerasque provincias usque ad Jemtlandiam et Nordlandiam Norvegicam.

Planta pallidius virens quam praecedentis. Folia floralia etiam summa et sera aestate prodeuntia integra vel basi tantum dilatata, et rarius in dentem obsoletiorem solitarium producta. Calycis dentes quoque breviores undique patentes. Corollae contemporaneae praecedentis, sed dimidio breviores, totae saturate flavae.

250. RHINANTHUS.

Linn. gen ed. Schr. n. 997. *Juss. gen. p* 113. *Gærtn. fr.* 1, *p.* 255. *t.* 54.

Calyx inflatus, compresso-suborbicularis, reticulatus, quadridentatus. Corolla tubulosa: galea compressa, infra apicem dehiscentem bidentata; labio plano trilobo. Capsula quoque compresso-orbicularis, plana, bilocularis; valvis medio septiferis seminiferisque: seminibus planis imbricatis. — *Plantæ annuæ Svecis ob calycem fructiferum Skallergrås, Ångskallra, Penninggrås.*

689. RHINANTHUS *Crista galli:* corollæ labio superiore breviore, calyce glabro. *Linn. svec. n.* 542. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 188. *n.* 5. *α. β.*

α. major: caule maculato, galeæ dentibus pistilloque exserto violaceis; tubo incurvo. *Ehrh. beitr.* 6. *p.* 144. *Sv. Bot. t.* 348. *f.* 1. (additis maculis caulis). *Flor. Dan.* 6. *t.* 981.

β. minor: caule immaculato, galeæ dentibus pistilloque incluso concoloribus; tubo recto. *Ehrh. l. c. Sv. Bot. t.* 348. *f.* 2. (deletis maculis caulis). *Wahlenb. lapp. n.* 304.

Hab. in pratis et quidem *α* in siccioribus per maximam partem Sveciæ, *β* in humidioribus usque ad subalpina loca Lapponiæ frequenter.

Planta *α* saepe plus quam pedalis. Folia floralia grandius serrata rigida aspera, subtus albo-maculata. Flores sessiles secundi, ante foenisecium explicati, in *β* paullo seriores.

Calyces fructiferi digitum lati. Corolla in β unicolor saturatius flava; in α pallidior, lobulis violaceis.

251. PEDICULARIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1003. Juss. gen. p. 113. Gærtn. fr. 1. p. 246. t. 53.

Calyx inæqualiter quinquefidus: dente infimo minimo, raro deficiente. Corolla tubulosa: galea emarginata; labio trilobo. Capsula bilocularis, in medio valvularum septifera seminiferaque, oblique acuminata dehiscensque. — Sed in Sceptro Carolino corolla clausa capsulaque obtusa æqualiter dehiscens. — *Herbae radicibus perennibus, foliis eximie divisis, floribus rubicundis in n.* 690-692., *magis flavis in ceteris.*

690. PEDICULARIS *palustris:* caule ramoso, calycibus quadrifidis ovatis scabris capsula brevioribus, galeæ corollinæ ora infra medium bidentata. *Linn. svec. n.* 551. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 203. *Engl. Bot.* 6. *t.* 399. *Wahlenb. lapp. n.* 307.

Hab. in pratis paludosis totius Sveciæ præter solas alpes frequenter.

Planta saepius sesquipedalis, undique ramosa torvaque, saepe superne atropurpurea, Svecis *Lievarg, Granvarg, Jernört* etc. Folia bipinnatifida incisaque: laciniis caule angustioribus. Corolla purpurea; labio unicolore; galea obscuriore.

691. PEDICULARIS *sylvatica:* caulibus simplicibus, calycibus quinquefidis oblongis angulatis lævibus longitudine capsularum, galeæ corollinæ ora edentula. *Linn. svec. n.* 552. *spec. pl. ed. Willd* 3. *p.* 203. *it. vestrog. p.* 39. 228. *Sv. Bot. t.* 558. *Fl. Dan. t.* 225. *Naezén in Fant diss. de Ulricaehamn p.* 31. *Wahlb. gothob. p.* 66. *Fries halland. p.* 106. *Aspegren bleking. p.* 47. *Videgren österg. p.* 30. *Samz. ner. p.* 51. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 128.

Hab. in pratis uliginosis sylvaticis præcipue formatione transitionis fundatis in Gothia interiore et præcipue occidentali scil. 1) in Vestrogothiæ districtu Falbygden et inde juxta flumina et Venern per Daliam (etiam ad Åmål) et dein per Bahu-

siam et Hallandiam Scaniamque sylvestrem passim, 2) in Ostrogothia campestri et dein tum versus Nericiam ad Lerbäck et usque Bodarne, tum Smolandiam inter Rogberga, Femsjö et Örnatorp prope Calmar nec non Blekingiam; ceterum vero non occurrere videtur antequam in formatione transitionis Jemtlandiæ meridionalioris ad Berg.

Radix multicaulis, sed caules simplices plerumque tantum spithamaei. Herba laetius virens superne interdum rubens, floribus pulchre roseis (Svecis *Studenter* vel *Granfrier*, *Skogfrier*). Corollae labium ad basin macula alba et multo profundius divisum quam in praecedente. Capsula lineis quatuor non longior, apice infra summitatem retusa.

692. PEDICULARIS *hirsuta*: caulibus simplicibus, calycibus villosis capsula brevioribus, galea corollina obtusissima (apice) edentula, foliis caulinis pinnatifidis crenatis: petiolo dilatato. *Linn. svec. n.* 555. *lapp. n.* 245. *t.* 5. *f.* 3. mala. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 216. *laches. lapp.* 1. *p.* 290. *Flor. Dan.* 7. *t.* 1105. bona. *Wahlenb. lapp. n.* 311. *Liljebl. Vet. Ac. Handl.* 1793. *p.* 207. *Laestad. ib.* 1822. *p.* 342.

Hab. in campis uliginosis aqua nivali subirrigatis per alpes summas nivales Lapponiæ Lulensis et Tornensis frequenter.

Radix magis ramosa quam praecedentium. Planta fere tota superne albo-hirsuta, saepe spithamam alta. Foliorum petiolus vel rachis saepe duas lineas latus eximie virens. Corolla tota dilute rosea; galea undique rotundata stigma includens. Capsula vix semiunciam longa, etiam pallida.

693. PEDICULARIS *flammea*: caulibus simplicibus, calycibus glabris capsula duplo brevioribus, galea corollina obtusissima (apice) edentula; labii laciniis sublinearibus, foliis pinnatis retroimbricatis dentatis. *Linn. svec. n.* 556. *lapp. n.* 244. *t.* 4. *f.* 2. *laches. lapp.* 1. *p.* 296. *Wahlenb. lapp. n.* 310. *Laestadius Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 342.

Hab. locis uliginosis vel etiam declivibus irrigatis alpium Lulensium a glaciebus perpetuis non lon-

ge remotarum præcipue ad Virihjaur frequenter, nec non in similibus alpibus Tornensibus usque ad Torneåträsk.

Radix radiculis subfusiformibus. Planta tota glaberrima, florens plerumque digitalis, sed capsulifera multo altior. Corolla vix semiuncialis longitudinis, splendide fulva vel flamma; galea superne atro-purpurea stigma omnino includente. Capsula eximie acuminata, septem lineas longa.

694. PEDICULARIS *versicolor:* caulibus simplicibus, calycibus pilosis capsula brevioribus, galea corollina obtusiuscula antice apiculata; labii laciniis subrotundis, foliis pinnatis retroimbricatis serratis. *Wahlenb. helv. n.* 653. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 155. *Hisinger herjed. p.* 51. *norrig. p.* 73.

P. flammea *Flor. Dan. t.* 30. (sed colore fere sequentis). *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 107.

P. Oederi *Hornem. plantel.* 3. *p.* 674.

Hab. locis declivibus irrigatis in jugo alpium Jemtlandicarum ex. gr. ad Snasahögar et prope Herjedaliam in Hitterdalen passim.

Est quasi australior et vegetior forma praecedentis, saepe spithamam alta. Radix et folia omnino eadem, sed bracteae et calyces praecipue ad oras hirsuti. Corolla plus quam semiunciam longa, praecipue latior quam in praecedente, stigma ex apice exserens, colore dilutiore et ad apicem utrinque macula purpurascente demum evanescente.

695. PEDICULARIS *virescens:* caulibus simplicibus spicaque inferne foliosa, calycibus pilosulis (tubo duplo brevioribus), galea corollina obtusiuscula antice apiculata; labii laciniis subrotundis, foliis pinnatis retroimbricatis serratis. *Hisinger jemtl. p.* 69.

P. foliosa *Gunner. norv. n.* 1111.

Hab. in campo alpino ad Skurdalsport Jemtlandiæ.

Praecedenti certe proxima. Caulis totus valde foliosus videtur (superiorem partem tantum vidi). Folia floralia inferiora floribus suis duplo longiora. Spica longitudine digiti medii, floribus plus quam 40 composita. Corollae maxima pars sulphurea, sed venis obscurioribus magis virentibus; galea superne atro-purpurascens.

696. PEDICULARIS *lapponica*: caule simplici, calycibus glabris obtusis bidentatis capsula patente duplo brevioribus, galea corollina rostrata, foliis subsessilibus pinnatifidis serratis. *Linn. svec. n.* 554. *lapp. n.* 242. *t.* 4. *f.* 1. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 207. *Flor. Dan. t.* 2. *Wahlenb. lapp. n.* 309. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 105. *Hising. dal. p.* 23. *Zetterstedt res. p.* 208.

Hab. locis siccioribus sterilissimis tum in alpibus tum in subalpinis et subsylvaticis totius Lapponiæ adjacentisque Bottniæ usque ad Kiexisvaara, Jemtlandiæ, Herjedaliæ usque ad Svuckustöt aliasque alpes juxta Fämundsjön in confiniis Dalekarliæ.

Radix tenuis subfiliformis. Planta tota quoque macrior quam praecedentes, circiter spithamam alta, glaberrima. Flores patentes (nec ut in praecedentibus lapponicis erecti). Corolla pallida lutea, omnino unicolor et avenis. Capsula minor quam in ceteris, vix quinque lineas longa.

697. PEDICULARIS *Sceptrum Carolinum*: scapo simplicissimo verticillatim spicato; floribus ternis clausis, capsula subglobosa. *Linn. svec. n.* 553. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 206. *Rudb. lapp. illustr. ded. tab. Sv. Bot. t.* 505. *Fl. Dan. t.* 26. *Wahlenb. lapp. n.* 308. *Zetterst. res.* 2. *p.* 130. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 99. *Hagström jemtl. p.* 37. 149. *Hising. herjed. p.* 53. *Fries halland. p.* 156. *Videgren österg. p.* 30.

Hab. in fruticetis humidis subalpinis omnium Lapponiarum a Svecico latere alpium sitarum et consimilium provinciarum satis vulgaris, unde per flumina passim dispersa esse videtur ad omnes regiones sylvaticas interiores a summo septentrione usque ad Dalekarliam superiorem ad Boda, immo per paludes quousque aquas versus orientem diffluunt usque ad Vestmanniam ex. gr. prope Skinskatteberg et Uplandiam prope Upsala; dein in plaga occidentali interiori regni ad quam aquas tunc ab alpibus magis perveniunt ut Vermlandiæ in Elfdalen supra Uddeholm, Vestrogothiæ ad oram meridionalem (montium) regionis transitio-

nis ad Segersta, Dimbo, Kinneved, Jäla, Göteved, Marka (Kumbehaf), Gökhem, Ullene (Malmslätt) etc. Smolandiæ ad Mossle in paroecia Vernamo, rarius Ostrogothiæ in Askängen ad Slaka et Björkerik in Ö. Ryd, sed regiones maritimas undique evitare videtur.

Planta longe maxima sui generis Svecis *Myrkong*, *Kong-spira* vel *Kong Carls spira*. Folia omnia radicalia, saepe spithamam longa, profunde pinnatifida; lobis ovalibus duplicato-crenatis. Scapus plerumque bipedalis digitum minimum crassus; bracteis ternatis integerrimis. Corollae sub foenisecio prodeunt, cylindraceae, ultra unciam longae, pallide flavae; apicibus tantum laciniarum inferiorum purpurascentibus.

252. ANTIRRHINUM.

Linn. gen. ed. Schr. n 1007. Gærtn. fr. 1. p. 248. t. 53.

Calyx subpentaphyllus. Corolla basi calcarata vel tantum gibba (in Orontio): galea bifida replicata; labio trifido; palato inflato infra faucem prominente. Capsula bilocularis non apice dehiscens (ob stylum validum columnarem), sed in dorso valvularum superne irregulariter disrumpens. — *Herbæ foliis indivisis, alternis, radicibus utplurimum annuis.*

698. ANTIRRHINUM *Linaria:* foliis lanceolato-linearibus confertis, caule erecto, spicis terminalibus sessilibus, floribus imbricatis: labiis compressis. *Linn. svec. n.* 557. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 255. *Sv. Bot. t.* 196. *Flor. Dan.* 6. *t.* 982. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1809. *p.* 219.

β. Peloria: labio inferiore multiplicato. *Linn. am. ac.* 1.

Hab. in arvis, muris, ruderatis a Scania ad Vermlandiam, Dalecarliam ex. gr. ad Åhl, nec non Norrlandiam frequenter; *β* præcipue Roslagiæ.

Radix perennis. Caules plures virgati, vix pede altiores, cum tota herba glaberrimi glaucescentes. Flores aestivales conspicui Svecis *Flugblomster*, aliis *Solgrås*, *Klossegrås*, *Mingegrås*. Corolla pallidius flava, sed palatum villosum fulvum. Calcar pedicello multiplo longius.

699. ANTIRRHINUM *minus:* foliis lineari-lanceolatis obtusis sparsis glanduloso-pilosis, caule ramoso, pe-

dunculis axillaribus calcari rectiusculo multoties longioribus. *Linn. svec. n.* 558. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 251. *Flor. Dan. t.* 502. *Retz. oec. p.* 58. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1806. *p.* 58. *ups. n.* 407. (*Hisinger norrig. p.* 11. 57)

Hab. in ruderatis majoribus et agris adjacentibus regionum maxime campestrium orientalium Scaniæ, Gotlandiæ. Uplandiæ frequenter.

Planta tota tenera, glanduloso-pubescens, digitum alta. Corollae aestivales ex minoribus, dorso et ventre dilute violaceis, labiis ipsis albescentibus.

700. ANTIRRHINUM *Elatine*: foliis superioribus hastatis alternis pedunculo brevioribus, caulibus procumbentibus. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 3 *p.* 254. *Flor. Dan. t.* 426. *Retz fl. scand. suppl.* 2. *p.* 9. *Ennes Vet. Ac Handl.* 1807. *p.* 226. *Fries nov. p.* 48. *Rosén Nov. Act. Ups. VII.. p.* 220.

Hab in agris Scaniæ occidentalis littoralis ad Barsebäck, Flädje et ad Borgmästargården intra Malmö; nec non Gotlandiæ occidentalis ad Göstafs in Fröjel et Stenhuse in Sanda.

Radix tenuis. Planta tota decumbens inter glebulas terrae valde abscondita et vix nisi post messem invenienda. Caules filiformes, demum bis spithamam longi. Folia semiunciam longa lataque, obscure viridia. Flores foliis multiplo minores. Corolla lutea; labio superiore obscure violaceo. Capsulae semine cannabis vix majores.

701. ANTIRRHINUM *Orontium*: corollis ecaudatis, floribus subspicatis, calycis laciniis summis corolla longioribus. *Linn svec. n.* 559. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 258 *it. scan. p.* 257. *Fl. Dan. t.* 941. *Nov. Act. Ups VIII. p.* 220. *Wahlb. gothob. p.* 66.

Hab. in agris arenosis sublittoralibus ad oram extimam Scaniæ extra Snåresta non procul Ystad parcius; ceterum quasi minus inquilinum in cultis Gotlandiæ occidentalis ad Norrgårda in Sanda et ad Heide, nec non prope Götheborg.

Planta pede saepe altior, undique pubescens, erecta. Folia lanceolato-linearia. Corolla rubra ex majoribus circiter octo

lineas longa, et tamen calycis laciniae subfoliaceae eam excedunt. Capsula tribus suis aperturis nostratibus *Kalfnos* vel *Kalfhufvud* dicitur.

253. SCROPHULARIA.

Linn. gen ed. Schr. n. 1014. Juss gen. p 123. Gærtn. fr. 1 p. 249. t. 53.

Calyx quinquefidus, obtusus. Corolla subglobosa: labio superiore majore bilobo, aucto intus squamula a stamine quinto deformato orta, ad latera laciniis accedentibus; labio inferiore reflexo indiviso. Capsula bipartibilis; marginibus valvularum inflexis dissepimenta formantibus. — *Herbæ foliis oppositis.*

702. SCROPHULARIA *nodosa:* caule rectangulo glabro, foliis cordato-triangularibus dupplicato-serratis glabris, paniculis terminalibus. *Linn. svec. n.* 560. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 270. *Sv Bot. t.* 515. *Flor. Dan.* 7. *t.* 1167. *Wahlenb. lapp. n.* 314

Hab. ad sepes, rupes, locis subhumidis occultis a Scania ad Vermlandiam, Dalecarliam inferiorem et Medelpadiam passim; sed dein non nisi infra alpes in Nordlandia Norvegica littorali rarius.

Radix valde perennis, tuberosa Svecis *Svinknyl*, *Sodóda*, *Tiynefró*. Planta tripedalis et ultra, fere glaberrima, Sudermannis *Thorsnåssla*, aliis *Flenôrt*. Paniculae magnae rami trichotomi subcymosi. Corollae post solstitium apertae, ut tota planta odoris foetidioris, colore praecipue galeae profunde lurido.

254. LIMOSELLA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1039. Juss. gen. p. 108. Gærtn. fr. 1. p. 228. t. 50.

Calyx quinquefidus. Corolla campanulata, quinquefida, æqualis. Capsula bivalvis basi bilocularis: dissepimento superne deficiente. Semina numerosa. — *Herbula acaulis, foliis fasciculatis angustis.*

703. LIMOSELLA *aquatica:* foliis lanceolatis obtusis pedunculo longioribus. *Linn. svec. n.* 563. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 541. *Flor. Dan. t.* 69. *Hisinger herjed. p* 50. *Wahlenb. lapp. n.* 315.

Hab. locis inundatis apricis ad ripas fluviorum per maximam partem Sveciæ depressioris usque ad fines

Lapponiæ passim; ut etiam ad littora maris septentrionalis.

Radix sarmentis ultra annum popagata videtur. Petioli tota reliqua planta longiores, quamquam vix plus quam unciales. Flores minimi vix semine Carvi majores, circa solstitium aperti, albi; punctis nonnullis rubicundis.

255. LINNÆA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1037. Juss. gen. p. 237. Wahlenb. lapp. p. 170. t. 9.

Calyculus tetraphyllus inferus, sed calyx verus quinquepartitus superus. Corolla campanulata subæqualis quinquefida. Bacca sicca, primum trilocularis, demum monosperma obliqua. Semen axipendulum. — *Planta sarmentis sempervirentibus oppositifoliis.* — *Ord. nat.* 18 *Dumosæ β.*

704. LINNÆA *borealis: Linn svec. n.* 562. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 340. *Sv. Bot. t.* 1. *Fl. Dan. t.* 3. *Wahlenb. lapp. n.* 312. *ups. n.* 410. *Fries halland. p.* 106. *Forsander veg. scan. p.* 14.

Hab. in pinetis et betuletis siccioribus lapidosis a confiniis alpium Lapponicarum et ceterarum per totam Sveciam septentrionalem usque ad Vermlandiam frequentissime, per reliquas provincias omnes passim usque ad Scaniam pineto-sylvestrem seu superiorem.

Fruticulus: sarmentis omnino filiformibus pedum plurium longitudine Vermlandis *Myrtogor*, aliis *Ettergrås.* Folia lente parum majora subrotunda, parcius crenata. Rami floriferi tantum erecti paribus binis tribusve foliorum instructi, terminati peduuculo vix digitali setaceo rubicundo, eoque superne diviso in pedicellos binos longitudine floris. Corolla nutans turbinata, extus albicans, intus venis sangvineis picta pilosaque, post solstitium praecipue noctu maxime svaveolens Nericiis *Anisblommor*, aliis *Jordkronor, Vindblommor* etc. Fructus quoque glanduloso-pilosus odorus. Planta contra Rhevmatismum usitata Vermlandis *Gicktegrås*, Norrlandis *Torrvårksgrås*, Vestrobottniensibus *Rohaltgrås* vel *Stighåltgrås.*

CLASSIS XV.

TETRADYNAMIA.

CONSPECTUS.

1 ORD. SILICULOSÆ.

a. Latiseptæ i. e. valvulis dissepimento parallelis.

Radic. ad marg. cotyled. Silic. plana pedicellata. Semina marginata - 256. LUNARIA
planiusc. Stigm. subsessile - 257. DRABA
Styl. elong. Stam. dent. 259. ALYSSUM
subglobosa. Stigm. subsess. 258. COCHLEARIA
ad dorsum cotyled. Silic. convexissima. Stylus elong. 260. MYAGRUM
nullus 261. SUBULARIA

b. Angustiseptæ i. e. valvulis dissepimento contrariis.

Radic. ad margines cotyled. Siliculæ loculam. polysp. alata 262. THLASPI
1-2-sperma - 263. IBERIS
ad dors. cotyled. Siliculæ loculam. 1-sperma navicular. 264. LEPIDIUM
subglobosa 265. CORONOPUS

2 ORD. SILIQUOSÆ.

a. Siliqua bilocularis polysperma

Radic. ad margines cotyledonum planarum:
Siliq. elastice dissiliens: valv. revol. lanceol. 266. DENTARIA
linearib. 267. CARDAMINE
Siliqua compressa: seminibus uniserialibus - 268. ARABIS
seminibus biserialibus - 269. TURRITIS
Siliqua subtetragona - - - - - 270. BARBARAEA
Siliqua turgida: valvulis concavis - 271. NASTURTIUM
Radicula ad dorsum cotyledonum planarum:
Siliqua teretiuscula - - - - - - 272. SISYMBRIUM
Siliqua tetragona - - - - - - - 273. ERYSIMUM
Radicula intra cotyledones condupplicatas:
Calyx connivens - - - - - - - 274. BRASSICA
patentissimus - - - - - - - 275. SINAPIS

b. Siliqua subunilocularis v. seminibus paucis majoribus

Radicula intra cotyledones condupplicatas:
Siliqua multiarticulata - - - - - - 276. RAPHANUS
subuniarticulata - - - - - - 277. CRAMBE
Radicula extra cotyledones spirales - - - - - - - 279. BUNIAS
ad margines cotyledonum planarum - - - - 278. CAKILE
ad dorsum cotyledonum planarum - - - - - 280. ISATIS

ORD. 1. SILICULOSÆ.

256. LUNARIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1085. Decand. syst. 2. p. 280. Gærtn. fr. 2. p. 288. t. 142.

Calyx erectus, basi subbisaccatus. Petala limbo obovato integro. Silicula extrorsum latissima planissimaque subovata, basi angustata in pedicellum filiformem intra calycem. Semina planissima alata: radicula marginali. — *Herba magna, foliis petiolatis, floribus lilacinis, Dentariæ affinior quam ceteris.*

705. LUNARIA *rediviva:* siliculis oblongis utrinque angustatis. *Linn. spec. pl. ed. Willden.* 3 *p.* 476. *svec. n.* 583. (annua) *it. vestrog. p.* 27. *Decand. syst.* 2. *p.* 281. *prodr.* 1. *p.* 156. *Retz. scand. ed.* 2. *n.* 800 *et* 801. *oec. p.* 426. *diss. obs. bot.* 1. *p.* 21. *Leche scan. p.* 12. *n.* 48. *Vet. Ac. Handl.* 1744. *p.* 275. *Bjerkander ibid.* 1776. *p.* 81.
L. Ricotia *Gærtn. l. c.*

Hab. in lucis depressioribus et umbrosissimis ad lacus majores Scaniæ mediæ ut: ad Krageholm in insula Lübeck dicta, ad Öfvedskloster in colle Frualidskulle dicto et ad Svansjö prope Wombsjön copiose, ad Gudmuntorp non procul Ringsjön, ad Kullaberg ejusque latus meridionale; nec non infra latera umbrosissima petræ calcareæ transitionis in strato lapidis suilli ad oram occidentalem montis Kinnekulle Vestrogothiæ loco Mörkeklef dicto, ad Hjelmsäter, in Hellekis storäng etc.

Radix perennis e collo quotannis caulibus rediviva. Planta apud nos maxime spectabilis totius classis, ob flores fere Cheiranthorum sed siliculas lunatas nostratibus *Mån-violer* dicta, pedes aliquot alta, undique aliquantum pilosa. Folia saltem inferiora longe petiolata, valde cordata, interdum plus quam palmam lata, grosse dentata. Flores ante solstitium explicati noctu svaveolentes purpurascentes; petalis semiunciam longis. Siliculae pedicellis extra calycis insertionem unciam longis filiformibus suffultae, unciam latae et duas uncias longae. Semina vix tribus plura, quatuor lineas lata.

257. DRABA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1076. Decand. syst. 2. p. 331. Gærtn. fr. 2. p. 284. t. 141.

Calyx suberectus. Petala obtusa, interdum emarginata divisaque in n. 1. Stigma subsessile indivisum. Silicula oblongata, polysperma; valvulis planiusculis dissepimento parallelis. Semina biseriata immarginata: radicula marginali. — *Herbulæ vernales* 1) *radicibus annuis* (Drabella) *n.* 706-708. 2) *radicibus bi-s. perennibus* a) *siliculis obliquis longioribus n.* 709-711. b) *siliculis planis brevioribus n.* 712. 713. *Flores plerumpue albi, modo in maxime septentrionalibus ultimis uniuscujusque sectionis flavi.*

706. DRABA *verna:* foliis radicalibus oblongis acutiusculis subdentatis hirtellis, scapo nudo, petalis bipartitis, siliculis ellipticis pedicello brevioribus. *Linn. svec. n.* 567. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 426. *Sv. Bot. t.* 298. *Flor. Dan.* 6. *t.* 983. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 124.

Erophila vulgaris *Decand. syst.* 2. *p.* 356.

Hab. locis sterilibus exaridis per provincias omnes apricas a Scania ad Vermlandiam Dalecarliamque inferiorem, Vestmanniam ferrimontanam et Gestriciam frequenter.

Scapi subdigitales, omnino ebracteati, primo vere florentes; floribus albis, circiter lineam longis, Gothis *Vårrågsblomma.* Pedicelli inferiores siliculis saepe quadruplo longiores. Siliculae erectiusculae, opacae.

707. DRABA *muralis:* foliis amplexicaulibus cordatis dentatis pilosis, siliculis pedicelli longitudine divergentibus complanatis nitidis. *Linn. svec. n.* 569 *α. spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 429. *mant. p.* 424. *it. gotl. p.* 192. *Vet. Ac Handl.* 1741. *p.* 199. *n.* 60. *Decand. syst.* 2. *p.* 352. *prodr.* 1. *p.* 171. *Engl. Bot.* 13 *t.* 912. *Carls. strengn. p.* 38. *Wahlenb. ups. n.* 413. (*Forsander veg. scan. p.* 8. 11.) *Aspegren bleking. p.* 48. *Videgr. ósterg. p.* 50.

Hab in Sveciæ mediæ muris et petris calcareis occultis e formatione transitionis Vestrogothiæ ex. gr. ad Råbäckstorp in Kinnekulle, Ostrogothiæ

ad lacum Vettern prope Holkaberg et in Omberg, Gotlandiæ præcipue septentrionali-occidentalis passim, et dein per oram orientalem regni, ut Blekingiæ (nec Scaniæ), ad Virbo paroeciæ Misterhult Gubernationis Calmariensis et denique in insulis et confiniis lacus Mälaren ad Stockholm, Strengnäs, Upsala etc. passim.

Planta tenuis sed interdum pedalis altitudinis; corymbo dimidiam longitudinem constituente. Flores minimi omnium vix dimidia linea longiores. Pedicelli silicularum tribus lineis non longiores. Siliculae sesquitertiam lineam emetientes; seminibus majoribus circiter duodecim.

708. DRABA *nemorosa:* foliis subamplexicaulibus ovatis dentatis pubescentibus, siliculis pedicello duplo brevioribus divergentibus complanatis puberulis. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 429. *syst. ed. Houtt.* 4. *t.* 60. *f.* 1. *Decand. syst.* 2. *p.* 351. *prodr.* 1. *p.* 171. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 124.

Hab. locis aridis occultis ad oram maris Bottnici a Roslagia superiori usque ad Angermanniam passim copiose; ceterum non nisi Dalekarliæ meridionalis ad Klothyttan in scoriis ferreis.

Praecedenti valde affinis, sed ut loci frigidioris ita magis pubescens et humilior. Flores paullo majores, flavescentes. Pedicelli silicularum fere semiunciam longi. Siliculae minores, duas lineas longae; seminibus duplo minoribus sed numerosioribus circiter triginta.

709. DRABA *incana:* foliis caulinis ovatis dentatis stellulatim incanis, siliculis suberectis obliquis lanceolato-ellipticis stellulato-pubescentibus pedicello longioribus. *Linn. svec. n.* 568. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 430. *it. oel. p.* 154. (upsaliensis in indic.) *Flor. Dan. t.* 130. *Wahlenb. ups. n.* 414. *lapp. n.* 320. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 19.

D. confusa *Ehrh.* — *Decand. syst.* 2. *p.* 348.

β. contorta: angustior strictior simplicior; foliis sublanceolatis, siliculis attenuatis contortis pedicello quadruplo longioribus glabris. *Linn. l. c. Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 300.

D. contorta *Ehrh.* — *Decand. syst.* 2. *p.* 348.
D. incana *Engl. Bot.* 6. *t.* 388.
Hab. in tumulis pratorum siccis præcipue circa lacum Mälaren passim; ceterum inprimis ad oras maris orientalis, sed denique etiam in districtu Fælles dicto Norvegiæ ultimæ nec non Finmarkia et Nordlandia; β in petris calcareis formationis transitionis Gotlandiæ, Oelandiæ et Vestrogothiæ passim; etiam ad fodinas Sahlæ.

Radix vix plus quam biennis, plerumque unicaulis. Folia radicalia multo copiosiora quam in praecedentibus tophum densum constituentia; caulina etiam numerosa saepe imbricata; omnia incana. Caulis etiam incanus plerumque spithamaeus, semper strictus. Silicula tres lineas longa pedicello duplo longior. — β tota angustior siliculis saltem quatuor lineas longis.

710. DRABA *hirta:* foliis caulinis subbinis ovatis dentatis pilosiusculis, siliculis oblongis obliquis pedicellisque glabriusculis longitudine siliculæ. *Linn. faun. svec. app. p.* 557. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 430. *Wahlenb. lapp. n.* 319. *t.* 11. *f.* 3. *Decand. syst.* 2. *p.* 343. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 43. 159. *Læstadius ibid.* 1822. *p.* 242. *Regensb. bot. Zeit.* 1823. *p.* 429. 433.
β. alpicola: strictior brevior, foliis crebrius stellato-pilosis *Wahlenb. l. c. t.* 11. *f.* 1. *Fl. Dan. t.* 143.
γ. rupestris: caule gracillimo superne nutante pilosiore una cum pedicellis et siliculis longioribus.
D. rupestris *Decand. syst. p.* 344. *Engl. Bot.* 19 *t.* 1338.
Hab in rupibus siccis occultis tum ipsarum alpium tum præcipue ad radices alpium et montes inferalpinos a Lapponia Tornensi usque ad Jemtlandiam passim.

Radix semper valde perennis, caespitem insignem efficiens. Planta vero ipsa valde varians praecipue longitudine caulis et pedicellorum. Folia radicalia plerumque duas tantum lineas lata, sed caulina interdum duplo latiora. Caulis saepius spithamaeus, apice florente nutante. Siliculae tres lineas longae ut pedicelli. — β vero caule semper stricto vix plus quam digitali, pedicellis brevioribus, siliculis longioribus. —

γ e contrario caule laxissimo pedali; pedicellis plus quam semiuncialibus.

711. DRABA *muricella:* foliis radicalibus lingulatis integerrimis pube stellata incanis, scapo nudo pedicellisque stellulatim canescentibus, siliculis lanceolatis acuminatis obliquis pedicello duplo longioribus. *Wahlenb. lapp. n.* 318. *t.* 11. *f.* 2. *Decand. syst.* 2. *p.* 340. *prodr.* 1. *p.* 168. *Regensb. bot. Zeit.* 1825. *p.* 435.

D. nivalis *Liljebl Vet. Ac. Handl.* 1793. *p.* 208. *Nov. Act. Ups. VI. p.* 47. *t.* 2. *f.* 2. *Fl. Dan. t.* 142.

Hab. in jugis siccis lapidosis omnium alpium etiam humiliorum scilicet in confiniis jugi summi Lulensis et Tornensis Lapponiæ frequenter.

Magis perennis et densius caespitosa quam ulla alia, sed mollis sine strigis in caudicibus. Folia minora vix linea una latiora, pube brevissima glauco-canescentia. Scapus vix digiti minimi altitudinis, subsetaceus. Flores minores quam in proximis lineam tantum longi. Siliculae quatuor lineas longae; sed linea vix latiores.

712. DRABA *lapponica:* foliis radicalibus lanceolatis integerrimis ramose pilosulis ciliatisque, scapo nudo pedicellisque glaberrimis, siliculis subovalibus. *Decand. syst.* 2. *p.* 344. *prodr.* 1. *p.* 169.

D. androsacea *Wahlenb. lapp. n.* 317. *t.* 11. *f.* 5.

D. nivalis *Decand. l. c.*

Hab. cum sequente rarius.

Inter sequentem et D. hirtam quodammodo ambigit. Caudices fere sequentis, sed folia paullo angustiora. Scapus plerumque longitudine digiti minimi. Flores paullo minores, albi et tantum exsiccatione flavescentes. Pedicelli longitudine circiter siliculae; sed Silicula angustior et sursum elongata, non parum obliqua.

713. DRABA *alpina:* foliis radicalibus lanceolatis integerrimis ramose pilosis, scapo nudo pedicellisque pilosis, siliculis ovalibus, stylo brevissimo. *Linn. svec. n.* 570. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 425. *Decand. syst.* 2 *p.* 338. *prodr.* 1. *p.* 167. *Flor. Dan. t.* 56. *Wahlenb. lapp. n.* 316 *t* 11. *f.* 4. (*Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818 *p.* 143.) *Læstadius ib.* 1822. *p.* 342. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 49.

Hab. in rupibus saxisque siccioribus alpium summarum a glaciebus perpetuis non longe remotarum circa Virihjaur Lulensium satis copiose, et exinde usque ad lacum Tornensem passim.

Radix perennis, sursum sese dividens in caudices strigis e nervo foliorum destructorum factis obtectos, demum foliosos. Folia haec circiter duas lineas lata, satis mollia, lutescentia. Scapus plerumque digitalis strictus. Flores plus quam duas lineas longi, eleganter flavi. Siliculae latiores quam in ceteris, fere duas lineas latae.

258. COCHLEARIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1079. Decand. syst. 2. p. 358.

Calyx patens. Petala obovata obtusa. Stylus brevissimus. Silicula globoso-ovata, polysperma; valvulis ventricosis crassiusculis, septo tenui subparallelis. Semina immarginata; radicula marginali. — *Herbæ majores glabræ crassiores, floribus semper albis.*

714. COCHLEARIA *officinalis:* siliculis subglobosis lævibus pedicello brevioribus, foliis radicalibus petiolatis cordato-subrotundis; caulinis oblongis sinuatis. *Linn. svec. n.* 577. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 448. *Decand. syst.* 2. *p.* 364. *prodr.* 1. *p.* 173. *Fl. Dan. t.* 135. *Sv. Bot. t.* 87. *Wahlenb. lapp. n.* 321. *Kalm bohusl. p.* 94. 129. 133. 138. 205. *Wahlb. gothob. p.* 67. *Fries halland. p.* 108. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 221. *Aspegren bleking. p.* 49.

β. foliis omnibus subrotundis. *Wahlenb. l. c.*

γ. foliis caulinis sublanceolatis. *Wahlenb. lapp. n.* 322. (anglica). *Zetterstedt res.* 2. *p.* 81.

Hab. in littoribus glareosis et rupestribus oceani tum septentrionalis tum occidentalis usque ad fretum danicum frequenter; sed intra mare orientale vix nisi rarius Blekingiæ et in ruderibus Carlsvärdsskans Gotlandiæ.

Radix plerumque biennis. Planta ob vim antiscorbuticam nostris *Skôrbjuggsôrt*, rarius *Leffelkrut*; ceterum magnitudine et forma admodum varia, plerumque minor et magis

rotundifolia. Corymbus fructiferus plerumque elongatus. Siliculae magnitudine seminas cannabis.

715. COCHLEARIA *danica:* siliculis subglobosis lævibus pedicelli longitudine, foliis omnibus petiolatis hastatis angulatis. *Linn. svec. n.* 578. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 449. *it. gotl. p.* 256. 289. *oel. p.* 112. *scan. p.* 219. 225. 323. *Flor. Dan. t.* 100. *Leche scan. p.* 25. *n.* 55. *Fries halland. p.* 108. *Wahlb. gothob. p.* 67. *Aspegren bleking. p.* 49.

Hab. in littoribus arenosis Gotlandiæ meridionali-occidentalis frequenter, Oelandiæ exterioris ut inter Löt, Persnäs et Ottenby passim, Ostrogothiæ Blekingiæque adjacentis rarius, Scaniæ extimæ frequenter; sed dein ad mare occidentale quam præcedens rarior usque ad Götheborg.

Radix annua. Planta praecedente plerumque minor et brevior. Folia magnitudine ungvis medii. Inflorescentia brevis subumbellata.

259. ALYSSUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1081.

Calyx oblongus. Petala lamina patentissima. Stamina minora basi intus dentata. Silicula elliptica, stylo longo cuspidata, immarginata. Semina plana; radicula marginali. — *Herba Drabis similior, sed multo major.*

716. ALYSSUM *incanum:* petalis bifidis, siliculis subventricosis herbaque cano-pubescentibus. *Linn. svec. n.* 582. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 463. *it. scan. p.* 208. 227. *Flor. Dan. t.* 1461. *Leche scan. p.* 12. *n.* 47. *Retz. oec. p.* 43. *Aspegr. blek. p.* 49. Berteroa incana *Decand. syst.* 2. *p.* 291.

Hab. in arenosis glareosisque ruderatis campestribus Scaniæ præcipue littoralis, ut ad Skanör frequentissime, ad Klågerup, in Högstebackar versus Malmö, prope Saxtorp, Helsingborg etc., sed in aliis regionibus littoralibus magis adventitium videtur.

Radix biennis. Caules pedales et ultra, rigidi, demum subligneseentes. Folia lanceolato-elliptica, vix sesquiunciam longa. Flores majores quam in affinibus, siliculis duplo latiores, albissimi, aestivales. Siliculae bis lineam latae, rachi fere adcumbentes. Australioribus *Sandhvita* dicitur.

260. M Y A G R U M.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1069.

Calyx subpatens, subcoloratus. Petala obtusa. Stamina edentula. Stylus longitudine fere siliculæ. Silicula marginata subovalis convexa polysperma in specie prim. sed subdisperma in sp. sec.; valvis dissepimento parallelis. Semina immarginata; radicula dorsali. — *Herbæ radicibus annuis; foliis caulinis numerosis, inflorescentia subpaniculata.*

717. MYAGRUM *sativum:* siliculis obovatis, foliis amplexicauli-sagittatis lanceolatis subintegerrimis pilosiusculis. *Linn. svec. n.* 564. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 408. *Sv. Bot. t.* 339 (Alyssum). *Flor. Dan.* 6. *t.* 1038. *Samz. neric. p.* 51. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 106. *Hagström jemtl. p.* 14.
Camelina sativa *Decand. syst.* 2. *p.* 515.
β. dentatum: foliis grossius dentatis. *Fries halland. p.* 107. *n.* 593. *Wallroth sched.* 1. *p.* 348.
γ. strictius, angustius, hispidius, siliculis minoris. *Fries nov. p.* 91. Cam. sylvestris *Wallroth sched.* 1. *p.* 347.
Hab. inter segetes præcipue Linum in provinciis campestribus a Scania ad Nericiam et Norrlandiam Jemtlandiamque frequenter; β cum priore in Scania, Hallandia, Smolandia etc. rarius, γ in arenosis Scaniæ.

Planta plerumque sesquipedalis, non parum glaucescens, Svecis *Lindodra* vel *Hörkåring*. Folia radicalia lyrato-sinuata. Petala albescentia vel praecipue exsiccatione paullo lutescentia. Siliculae fere magnitudine pisi. — β majus et explicatius; γ contra minus, contractius.

718. MYAGRUM *paniculatum:* siliculis subdispermis bipartibilibus rugosis subglobosis. *Linn. svec. n.* 565. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 409. *it. scan. p.* 153. 178. 251. *Flor. Dan. t.* 204. *Fries halland. p.* 107. *Videgren österg. p.* 30.
Rapistrum paniculatum *Gærtn. fr.* 2. *p.* 285. *t.* 141.
Neslia paniculata *Decand. syst.* 2. *p.* 520.
Hab. in agris provinciarum littoralium a Scania per

Oelandiam ad Stockholmiam et dein Hallandiam passim; ut etiam in maxime campestri Ostrogothia et Vestrogothia parcius.

Herba fere praecedentis foliis sagittatis rarius dentatis, sed fructificatio tota contractior, coloratior. Flores flavi vix plus quam lineam longi. Siliculae corrugatae fere ejusdem parvitatis,

261. SUBULARIA.

Linn gen. ed. Schr. n. 1075. Decand. syst. 2. p. 697.

Calyx suberectus. Petala obovata, calyce paullo majora. Silicula ovalis, mutica, dissepimento valvis ventricosis subparallelo: loculamentis tetraspermis. Semina subteretia; radicula dorsali. — *Herbula acaulis.*

719. SUBULARIA *aquatica: Linn. svec. n.* 566. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 425. *it. scan. p* 397. *vestrog. p.* 160. *Decand. syst.* 2. *p.* 698. *Flor. Dan. t.* 55. *Wahlenb. lapp. n.* 315 *Fries halland. p.* 107. *Næzén in Fant diss. de Ulricæhamn p.* 51. *Aspegren bleking. p.* 47.

Hab. in ripis arenosis vel sabulosis lacuum fluminumque majorum per provincias plerasque sylvaticas et montosas nec non ad flumina inde delabentia, ut Christianstadii Scaniæ, passim parcius.

Radix annua, tota fibrosa. Planta minima hujus classis, omnino acaulis, tota unciam unam alteramve tantum alta. Folia radicalia eximie subulata, saepius excurvata. Corymbi quoque radicales, foliis parum longiores, pauciflori. Flores minimi, vix lineam longi, albi. Siliculae sesquilineares.

262. THLASPI.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1078 *Decand. syst.* 1. *p.* 373 *Gærtn fr.* 2. *p.* 280. *t.* 141.

Petala obovata. Silicula emarginata, maxime compressa ac dilatata in margines membranaceos vel saltem vacuos (in sp. 3.); dissepimento lanceolato valvis contrario; loculamentis polyspermis. Semina immarginata; radicula marginali. — *Plantae annuae, plerumque glaberrimae, siliquis majoribus.*

720. THLASPI *arvense:* siliculis suborbiculatis undique alatis: sinu apicis angusto stigma subsessile fo-

vente, foliis oblongis dentatis sagittatis. *Linn. svec. n. 574. spec. pl. ed. Willden. 3. p. 442. Decand. syst. 2. p. 375. Sv. Bot. t. 214. Fl. Dan. t. 793. Wahlenb. lapp n. 324. Hagström jemtl. p. 35.*

Hab. in agris et arvis totius Sveciæ ubique.

Planta glaberrima, pallidius virens, pedalis et ultra, odoris suballiacei (Svecis *Trådeslök*). Folia basi sagittata subamplectentia. Petala alba majuscula. Silicula maxima et rotundissima, digitum minorem lata, Svecis *Skillinger, Penninggräs, Skärffrö, Åkerdöer.* Stylus inconspicuus sinu siliculae multoties brevior. Semina striata, fusca.

721. THLASPI *perfoliatum:* siliculis obcordatis octospermis, stigmate subsessili, petalis calyci æqualibus, foliis subintegerrimis cordato-amplexicaulibus. *Linn. spec. pl. ed. Willd. 3. p. 446. Decand. syst. nat. 2. p 378. prodr. syst. 1. p. 176. Jacqu. austr. t. 337. Fries nov. ined.*

Hab. Oelandiæ inter fragmenta petræ calcareæ præruptæ infra arcem Borgholm copiose: *Fries.*

Planta vernalis, circiter spithamam alta, tota glaucescens, subcoriacea. Folia quoque multo minora quam in praecedente. Petala alba. Siliculae sesquitertia linea non longiores (vel triplo minores quam in praecedente), vix nisi lobis superioribus alatae. Semina quoque triplo minora, rufa, non striata.

722. THLASPI *Bursa pastoris:* siliculis obcordato-triangularibus subapteris. *Linn. svec. n. 576. spec. pl. ed. Willden. 3. p. 447. Sv. Bot. t. 273. Flor. Dan. t. 729. Wahlenb. lapp. n. 325.*

Capsella Bursa pastoris *Decand. syst. nat. 2. p. 383. prodr. 1. p. 177.*

Hab. in cultis totius Sveciæ ubique.

Herba sparsius piloso-scabrida, multoties angustior et macrior quam praecedentes, sed ceterum foliis pinnatifidis etc. valde varians. Flores parvi albi. Siliculae forma maxime singulares Svecis *Nåldynor, Lommegräs* e. s. p., seminibus minimis, circiter duodecim.

263. IBERIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1080. Juss. gen. p. 266. Gærtn. fr. 2. p. 279. t. 141.

Calyx patens. Petala exteriora radiantia, vel inconspi-

cua. Silicula subrotunda; dissepimento valvis navicularibus contrario; loculamentis mono- vel dispermis. Semina plana; radicula marginali. — *Herbulæ siliculis minoribus.*

723. IBERIS *nudicaulis:* siliculis tetraspermis emarginatis, scapis simplicissimis, foliis sinuato-lyratis. *Linn. svec. n.* 581. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 458. *it. scan. p.* 88. 104. *oel. p.* 139. *Flor. Dan. t.* 323. *Leche scan. p.* 25. *n.* 56. *Fries halland. p.* 107. *Wahlb. gothob. p.* 66. *Osbeck gôtheb. handl.* 4. *p.* 21. *Aspegren bleking. p.* 49.

Teesdalia Iberis *Decand. syst.* 2. *p.* 392. *prodr. syst.* 1. *p.* 178.

Hab. in arena mobili locisque subsimilibus Scaniæ frequenter, Hallandiæ meridionalis infra exitum fluminis Laga passim, Oelandiæ rarius ad Grankulla paroeciæ Böda; ceterum in saxis siccissimis Blekingiæ frequenter et circa Götheborg passim.

Radix annua. Caules plures, in orbem patentes demumque adscendentes, vix spithamaei, rarius ramo folioque quodam praediti. Folia vix uncia longiora. Flores in apice scapi subcymosi, minuti, ante solstitium obvii, albi. Siliculae sesquilineam latae longaeque.

724. IBERIS *petræa:* siliquis tetraspermis ovalibus, petalis calyce minoribus æqualibus, foliis pinnatis integerrimis.

Lepidum petræum *Linn. svec. n.* 573. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 434. *it. gotl. p.* 175. 192. *oel. p.* 52. 72. *Jacqu. austr. t.* 131. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1806. *p.* 59. *Bjerkander ib.* 1776. *p.* 82. *Ahlquist runst. p.* 22. (*Fries halland. p.* 109. *Forsander veg. scan. p.* 11). *Aspegren bleking. p.* 48. *Fries nov. p.* 118. (sub Medic. min.).

Hutchinsia petræa *Decand. syst. nat.* 2. *p.* 389. *prodr.* 1. *p.* 178.

Hab. in petra calcarea formationis transitionis denudata Gotlandiæ et Oelandiæ frequenter, Vestrogothiæ in Kinnekulle versus Martorp, Hjelmsäter etc. copiose; sed Blekingiæ maritimæ arenosæ et Scaniæ extimæ ad Kåseberga raro.

Radix annua vel semibiennis. Caulis plerumque tantum digitalis, eximie ramosus. Folia vix unciam longa, concinne pectinato-pinnata. Flores minimi albi, ante solstitium quaerendi. Siliculae linea non latiores.

264. LEPIDIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1077. Decand. syst. 2. p. 527. Gærtn. fr. 2. p. 281. t. 141.

Calyx petalaque æqualia. Silicula dissepimento valvis navicularibus contrario; loculamentis monospermis. Semina sub stylo pendula subtriquetra; radicula laterali s. dorsali. — *Herbæ plerumque grave olentes et sapientes.*

725. LEPIDIUM *latifolium:* siliculis ellipticis apice integerrimis stigmate apiculatis, foliis ovato-lanceolatis indivisis medio serratis; infimis petiolatis. *Linn. spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 436. *svec. n.* 571. (sativum). *it. scan. p.* 297. *Decand. syst.* 2. *p.* 548. *Flor. Dan. t.* 557. *Sv. Bot. t.* 658. *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 304. *Leche scan. p.* 11. *n.* 45.

Hab. in littoribus ruderatis et glareosis ad mare orientale Calmariensis Gubernationis passim, ut ad Vestervik, in Stora Skaftvik paroeciæ Misterhult, Oelandiæ in insula extra Husvalla paroeciæ Persnäs; ceterum ad Landskrona Scaniæ alibique copiosissime.

Radix perennis, alte descendens, digitum crassa. Folia radicalia plus quam pedem longa et spithamam lata. Caulis quadripedalis et ultra. Panicula amplissima, sed fructificationis partes in tam magna planta minimae fere frustraneae. Flores aestivales albelli et siliculae vix semine carvi majores, plerumque vacuae. Ob saporem *Bittersalso* s. *Salsa.*

726. LEPIDIUM *ruderale:* siliculis ovalibus apice emarginatis patulis, foliis radicalibus pinnatifidis; rameis linearibus integerrimis, floribus apetalis diandris. *Linn. svec. n.* 572. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 440. *it. scan. p.* 179. 199. 225. *Decand. syst.* 2. *p.* 540. *Sv. Bot. t.* 321. *Fl. Dan. t.* 184. *Carls. strengn. p.* 38. *Samzel. neric. p.* 52. *Naezén in Fant diss. de Ulricaehamn p.* 51.

Hab. in ruderatis glareosis ad urbes præcipue littorales Sveciæ meridionalioris usque ad Stockholm, ut

et prope Mälaren ad Strengnäs, Upsala etc. frequenter, ad Vettern in Askersund, ad Asund in Ulricæhamn.

Radix subbiennis. Planta plerumque tantum semipedalis, valde graveolens, Svecis *Sokrasse*, *Vallkrasse* vel *Backkrasse*, ramosa et divaricata. Flores omnium minimi, calycibus albescentibus. Siliculae quoque minimae, linea non longiores.

727. LEPIDIUM *campestre:* siliculis ovatis superne alatis stylo adnatis emarginatis squamuloso-punctatis, foliis caulinis sagittatis dentatis canescentibus. *Decand. syst.* 2. *p.* 535. *prodr.* 1. *p.* 204.

Thlaspi campestre *Linn. svec. n.* 575. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 444. *it. vestrog. p.* 2. *am. ac.* 8. *p.* 101. *Flor. Dan.* 7. *t.* 1221. *Samz. neric. p.* 52. *Wahlenb. ups. n.* 419.

Hab. solo argilloso vel potius margaceo ad vias et agros per regiones maxime campestres vix tamen maritimas a Scania ad Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam passim copiose.

Radix annua. Plantae habitus fere Thlaspi, caule firmo ad apicem diviso in corymbos arcuatos singularis, Svecis *Salomons ljusstake*. Folia radicalia lyrato-incisa. Flores minuti, albi, aestivales. Siliculae magnitudine lentis, sesquitertiam lineam longae, eximie gibbae ob semina multoties crassiora quam in praecedentibus, pubescentia.

265. CORONOPUS.

Gærtn. fr. 2. *p.* 293. *t.* 142. Senebiera *Decand. syst.* 2. *p.* 521.

Calyx patens. Silicula reniformis; loculamentis dissepimento angustissimo styliformi contrariis, monospermis, semen non emittentibus. Semina subtriquetra; radicula dorsali. — *Herbae multicaules humifusae, racemis brevibus oppositifoliis, floribus minimis albis, radice annua.*

728. CORONOPUS *depressa:* siliculis persistentibus stylo adnatis mucronatisque dorso cristato-rugosis, foliis pinnatifidis dentatis. *Moench meth.* 220. *Nov. Act. Ups. VIII. p.* 220. *Aspegren bleking. p.* 48.

Cochlearia Coronopus *Linn. svec. n.* 579. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 450. *it. oel. p.* 58. *Flor. Dan. t.* 202. *Fries halland. p.* 108. *Retz. oec. p.* 179.
Senebiera Coronopus *Decand. syst.* 2. *p.* 525.
Hab. in viis, areis pingvibus apricis ad urbes pagosque præcipue maritimos provinciarum meridionalium, ut Hallandiæ ad Halmstad, Scaniæ in Landskrona, Borreby, Lund etc., Blekingiæ in Carlskrona, Oelandiæ ad Borgholm, Halltorp etc., Gotlandiæ in Wisby et ad Koparfve in Gröttlingbo; ceterum magis advena ex. gr. Upsaliæ.

Caules eximie compressi, saepe pedem longi. Foliorum laciniae caule vix latiores. Racemi glomerulum subrotundum folio multoties breviorem referunt, qui siliculis rugosis in terram saepe depressis ansam nominis svecici *Kråk-klor*, *Hundatand*, *Hjorthorn* dedisse videntur. Siliculae sesquilineam latae.

729. CORONOPUS *didyma:* siliculis deciduis utrinque emarginatis rugosis, foliis pinnatifidis; laciniis subincisis. *Smith brit.* 2. *p.* 691. *Engl. Bot. t.* 248. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 221 *et* 243.
Lepidium didymum *Linn. spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 439.
Senebiera pinnatifida *Decand. syst.* 2. *p* 523. *prodr.* 1. *p.* 203.
Hab. prope mare ad portum Kyllej Gotlandiæ copiose.

Planta tota longe tenuior subfiliformis, neutiquam rigens, nec in terram se deprimens. Folia fere eadem. Racemi vero elongati folio plerumque multiplo longiores, multiflori, fere capillares. Siliculae linea non latiores, in duas partes decidentes.

ORD. 2. SILIQUOSÆ.

266. DENTARIA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1087. *Decand. syst.* 2. *p* 271.

Calyx erectus. Stigma emarginatum. Siliqua lanceolata plana: valvulis a basi ad apicem sese elastice revolventibus, dissepimento brevioribus. Semina radicula

marginali. — *Herbæ magis grandifoliæ, radicibus perennibus tuberculato-dentatis, floribus rubicundis.*

730. DENTARIA *bulbifera:* foliis inferioribus pinnatis; summis indivisis bulbiferis. *Linn. svec. n* 584. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 479. *it. scan. p.* 101. *oel. p.* 65. 127. 131. *vestrog. p.* 62. *am. ac.* 8. *p.* 101. *Decand. syst.* 2. *p.* 278. *Sv. Bot. t.* 356. *Fl. Dan. t.* 361. *Leche scan. p.* 43. *n.* 116. *Fries halland. p.* 109. *Bjerkander Vet. Ac. Handl.* 1776. *p.* 81. *Samz. neric. p.* 52. *Carls. strengn. p.* 58.

Hab. in nemoribus ad radices rupium occultas per provincias temperatiores rarius, ut: Scaniæ ad Simonstorp, Blekingiæ, Hallandiæ, Vestrogothiæ in Kinnekulle etc. prope Billingen ad Höjentorp et Lappatorp paroeciæ Berg, Gotlandiæ in Lilla Carlsöen, Sudermanniæ juxta Mälaren ad Strengnäs, Upsaliæ ad Godtsundabergen, Roslagiæ, Nericiæ meridionalis ad Snaflunda.

Radix crassitie calami; dentibus carnosis. Caulis sesquipedalis simplicissimus. Bulbilli e gemmis facti, atropurpurei, magnitudine pisi. Corymbus pauciflorus, mense florescentiae explicans petala magna dilute rubentia.

267. CARDAMINE.

***Linn. gen. ed. Schr. n.* 1088. *Decand. syst.* 2. *p.* 245. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 294. *t.* 143.**

Calyx subpatens. Siliqua linearis plana: valvulis a basi ad apicem sese elastice revolventibus dissepimenti longitudine. Semina radicula marginali. — *Herbae minores, floribus albis, interdum apetalis et tetrandris,* 1) *foliis pinnatis* a) *foliolis subrotundis n.* 731–733. b) *foliolis angustioribus n.* 734. 735. 2) *foliis simplicibus n.* 736. 737.

731. CARDAMINE *pratensis:* foliis pinnatis: foliolis radicalium subrotundis; caulinorum sublinearibus integris, stylo brevissimo siliquam latitudine subæquante: stigmate incrassato. *Linn. svec. n.* 585. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 487. *Decand. syst.* 2. *p.* 256. *Sv. Bot. t.* 350. *Flor. Dan. t.* 1039. *Wahlenb. lapp. n.* 326.

Hab. in pratis et pascuis subhumidis totius Sveciæ

præcipue campestrium regionum, alpibus tantum exceptis, frequenter.

Radix perennis, brevis. Planta circiter pedalis, Svecis *Ångkrasse* vel *Makrasse,* rarius *Braxengrås* vel *Braxenblommor*, semper glabra. Folia caulina pleraque superiora foliolis caule angustioribus, radicalium duplo triplove latioribus. Flores maximi; petalis fere semiunciam longis, glaucescentibus. Siliquae praecipue strictiores.

752. CARDAMINE *amara:* foliis pinnatis: foliolis omnibus subrotundis dentato-angulatis, caule basi stolonifero, stylo filiformi acuto. *Linn. svec. n.* 586. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 488. *it. scan. p.* 101. 116. *vestrog. p.* 26. 59. 76. *Decand. syst.* 2. *p.* 255. *prodr.* 1. *p.* 151. *Leche scan. p.* 12. *n.* 49. *Fries halland. p.* 109. *Samz. neric. p.* 53. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 99.

β. triphylla: caule decumbente, foliolis tantum tribus. *Decand. l. c. Fries halland. p.* 110.
C. trifolia *Linn. svec. n.* 589. *lapp. n.* 257. (nec spec. pl.)

γ. umbrosa: caule foliisque villosis. *Decand. l. c.*
C. hirsuta *Flor. Dan. t.* 148.

Hab. in rivulis præcipue fontanis occultis vel sylvaticis Scaniæ Smolandiæque frequenter, Vestrogothiæ ad stratum montium transitionis Trapp ut Hunneberg, Halleberg, Kinnekulle, Gisseberg etc. copiose, Ostrogothiæ in Omberg; per reliquas autem provincias parcius usque ad Jemtlandiam. *β* Dalekarliæ ad Tunam et Smolandiæ occidentalis. *γ* in occultis sylvaticis rarius.

Radix repens et planta tota laxior, mollior, nomine *Bäckkrasse* magis aestimata, saepe plus quam pedem longa. Foliorum fere omnium foliola circiter quinque lineas lata. Flores minores; petalis circiter quatuor lineas longis non parum roseis. Siliquae pedicellis fere capillaribus laxae.

753. CARDAMINE *hirsuta*: foliis pinnatis: foliolis radicalium subrotundis; superiorum sublanceolatis, petalis oblongis calyce sublatioribus, stylo brevissimo incrassato, siliquis erectis strictis. *Linn. svec. n.* 587. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 486. *it. scan. p.* 178.

Decand. syst. 2. *p.* 259. *Fl. Dan. t.* 755. (C. impatiens). *Leche scan. p.* 12. *n.* 50. *Fries halland. p.* 110. *Wahlb. gothob. p.* 60. *Wahlenb. Vet. Ac. Handl.* 1806. *p* 59. *Ahlquist ib.* 1821. *p.* 283. *Aspegren bleking. p.* 49.

C. parviflora *Carls. strengn. p.* 59? *Retz. diss. obs. bot. p.* 21?

β. sylvatica. *Fries phys. sållsk. årsb.* 1825. *p.* 87.

Hab. in campis subhumidis sublittoralibus glareosis Scaniæ versus Malmö et ad Simontorps Hallemölla, Hallandiæ ad Varberg, in Getterön, Baljön etc. Bahusiæ in Varö et Tornö nec non Barrlind paroeciæ Tanum, Blekingiæ passim, Oelandiæ septentrionalis ad Byerum etc. Ostrogothiæ in Omberg, Gotlandiæ ad Klintahamn; deinde vero septentrionem versus vix nisi in deustis sylvarum regionum littoralium ut in paroecia Misterhult Gubernationis Calmariensis et in Skrubban prope Stockholm.

Radix annua, sed planta ipsa stricta et sursum angustata C. pratensi proxima videtur, quamqum multo minor plerumque spithamaea. Hirsuties in foliis superioribus plerumque adest. Flores ex minoribus; petalis duas lineas longis, omnino albis. Siliquae subfiliformes.

734. CARDAMINE *parviflora*: foliis pinnatis: foliolis sublinearibus integris obtusis; infimis a caule ramoso remotis, petalis oblongo-linearibus, siliquis patulis. *Linn. faun. app. p.* 557. *fl. svec. p.* 464. *spec. pl. ed.* 2. *p.* 914. *ed. Willd.* 3. *p.* 485. *Decand. syst.* 2. *p.* 261. *prodr.* 1. *p.* 152. *Sv. Bot. t.* 568. (*Gmel. sib.* 3. *p.* 270. *n.* 57. *t.* 64.) *Wrangel Vet. Ac. Handl.* 1822. *p.* 277.

Hab. in ripis uliginosis passim inundatis Sveciæ mediæ, ut Dalekarliæ infimæ infra Kyrkby paroeciæ By, Sudermanniæ in alneto ad Åkerö lacus Yngarn, ad Nyköping et ad Skerboqvarn paroeciæ Helgesta, Ostrogothiæ ad Finspång et Norrköping extra Messingsbruket, Vestrogothiæ in Thorsö lacus Venern tum ad Svartåker tum ad Foglöbro.

Radix certe annua, quamquam interdum repens videtur. Caulis semper fili tenuitatis, interdum decumbens et spithamaeus, saepius erectus et tantum digitalis, sed semper apud nos eximie ramosus. Foliorum omnium foliola filo parum latiora, a caule semper distantia ut praecedentibus affinior quam sequenti evadat species. Flores minimi; petalis vix lineam longis, albis. Siliquae etiam minimae, vix semiunciam longae et crassitie fili.

735. CARDAMINE *impatiens:* foliis pinnatis: foliolis oblongis subincisis; infimis acuminatis amplexicaulibus stipulæformibus sublinearibus, siliquis flaccidis. *Linn. svec. n.* 588. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 485. *it. scan. p.* 129. *vestrog. p.* 26. *Decand. syst.* 2. *p.* 261. *Flor. Dan.* 8. *t.* 1359. *Fries halland. p.* 110. *Carls. strengn. p.* 59 *Wahlenb. ups. n.* 424. *Fischerström mäl. p.* 298.

β. pedicellis incrassatis subturbinatis. C. umbrosa *Decand. syst.* 2. *p.* 260?

Hab. in rupibus umbrosis Scaniæ ad Stenshufvud, Hallandsås etc. Vestrogothiæ ad plerosque montes e formatione transitionis, ad lacum Mälarn et in insulis ejusdem prope Stockholm, Strengnäs et Upsala; ceterum in provinciis intermediis rarius.

Radix annua. Planta magnitudine varians, saepius pedalis. Foliola semper caule multiplo latiora. Flores ex minimis, saepius apetali, sed interdum ad oras maris petalis linea parum longioribus. Siliquae plerumque filiformes et flaccidae, sed in *β* (ad Kinnekulle obvia) insolito latae.

736. CARDAMINE *bellidifolia:* foliis simplicibus crassiusculis ovatis; radicalibus longissime petiolatis integerrimis; caulinis sublobatis, siliquis erectis; stigmate sessili. *Linn. svec. n.* 590. *lapp. n.* 260. *t.* 9. *f.* 2. *Decand. syst.* 2. *p.* 249. *prodr.* 1. *p.* 150. *Flor. Dan. t.* 20. *Wahlenb. lapp. n.* 328. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 104. 105.

Hab. in fissuris rupium aliisque locis irrigatis alpium nivalium omnium a summa Lapponia usque ad Jemtlandiam frequenter.

Radix perennis et multicaulis quamquam tenuitate fere fili.

Folia pleraque radicalia vix tres lineas lata. Caulis in hoc genere humillimus, plerumque uncialis. Flores albi bis lineam longi. Siliquae vix unciales.

757. CARDAMINE *petræa:* foliis simplicibus; radicalibus oblongis subdentatis petiolatis; caulinis integerrimis sublanceolatis, petalis obovatis, siliquis erectis; stigmate pedicellato capitato. *Linn. svec. n.* 591.

Hab. in scopulis maritimis Angermanniæ ad Hemsön prope Hernösand et in Bondskär nec non Lossmen circiter 8 mil. septentrionem versus.

Radix subfusiformis multiceps. Folia radicalia semper indivisa, glaberrima et viridia (nec glauca), sesquilineam lata; caulina caule parum latiora. Caulis simplicissimus nudiusculus, digitum minimum plerumque altus. Flores pauci subumbellati. Calyx viridis. Petala tres lineas longa, omnino alba. Siliquarum valvulae sine indicio nervi medii usque ad basin.

268. ARABIS.

Linn. gen. ed. Schr. n 1094. Decand. syst. 2. p. 213.

Calyx erectus: foliolis duobus majoribus basi gibbis. Siliqua linearis subcompressa torulosa: valvulis uninerviis venosisve. Semina una serie disposita; radicula marginali. — *Herbæ foliis utplurimum indivisis, floribus albis.*

758. ARABIS *thaliana:* foliis caulinis sessilibus oblongis; radicalibus subovatis subdentatis pilosiusculis, petalis oblongis calyce duplolongioribus, siliquis subfiliformibus adscendentibus; stigmate sessili. *Linn. svec. n.* 605. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 555. *Decand. syst.* 2. *p.* 226. *Fl. Dan.* 7. *t.* 1106. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 99.

β hispida: tota pilosa, foliis dentatis; radicalibus lyrato-serratis. Sisymbrium arenosum *Linn. svec. n.* 597.

Hab. in sabulosis aridis Sveciæ magis campestris et temperatæ usque ad Fahlun et Uplandiam ubique; dein prope mare orientale et in Jemtlandia formationis transitionis passim; *β* Nericiæ, ad Vesterås, Norrbärke et Umeå rarius.

Radix annua. Folia radicalia numerosa expansa, plerumque dentata; sed caulis nudiusculus colore glaucescente vel subcaesio, inferne divergenter hirtus. Flores angusti, vernales. Siliquae omnino aciculares. — *β* Vegetior omnibus partibus; attamen a speciebus extraneis A. h i s p i d a etc. bene distingvitur radice fere annua, siliquis angustis etc.

739. ARABIS *alpina:* foliis pube ramosa villosis oblongis dentatis; caulinis cordato-amplexicaulibus, pedicellis calyce glabriusculo longioribus, petalis obovatis. *Linn. svec. n.* 604. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 534. *Decand. syst.* 2. *p.* 216. *Flor. Dan. t.* 62. *Wahlenb. lapp. n.* 334. *Hartman Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 103. — 1818. *p.* 135.

Hab. locis irrigatis occultioribus in alpibus et frequentius etiam ad radices earum a Finmarkia ultima usque ad Jemtlandiam ubique.

Radix perennis. Planta tota circiter spithamam alta, virescens (nec omnino cana). Folia acute dentata, circiter semiunciam lata. Pedicelli circiter quatuor lineas longi, et ejusdem fere longitudinis sunt petala. Siliquae planae sine nervo ullo valvularum, sed potius venis.

740. ARABIS *hirsuta:* foliis (pube subramosa scabris dentatis;) caulinis cordato-amplexicaulibus oblongatisque, pedicellis calycis longitudine, petalis oblongis, siliquis erectis. *Decand. syst.* 2. *p.* 223.

Turritis hirsuta *Linn. svec. n.* 607. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 541. *Jacqu. ic. rar. t.* 126. *Flor. Dan.* 6. *t.* 1040. *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1814. *p.* 99. *Wahlenb. lapp. n.* 335. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 59. *Forsander veg. scan. p.* 13.

β. c r a s s i o r: foliis magis dentatis itaque etiam basi subsagittatis.

A. sagittata *Decand. l. c. p.* 221.

Turritis planisiliqua *Persoon syn.*

γ. c u r t i s i l i q u a: foliis subintegris vix amplectentibus supra glabriusculis.

A. curtisiliqua *Fries — Decand. l. c. p.* 223.

δ g l a b e r r i m a: *Linn. it. gotl. p.* 192. 228.

Hab. ad rupes lapidesque in pratis sylvaticis per re-

giones ceterum campestres provinciarum orientalium a Scania ad Uplandiam passim; dein vix nisi in formatione transitionis Jemtlandiæ et ad mare septentrionale Nordlandiæ (meridionalis) Norvegiæ parcius; β in Scania, Oelandia et Vestrogothiæ Falbygden frequenter; γ in Scania et Ostrogothia campestri; δ in Gotlandiæ et Oelandiæ maxime apricis.

Radix perennis. Herba sequenti generi similior, stricta, foliis caulinis numerosis fere tecta, circiter pedalis. Flores vernales. Siliquae inferiores sesquiunciam longae, rachide angustiores. — β vegetior, foliis magis expansis et siliquis paullo latioribus. — γ siliquis tortuosis potius monstrositas macra. — δ foliis praecipue radicalibus glaberrimis singularis.

269. TURRITIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1005. Decand. 2. p. 211. Gærtn. fr. 2. p. 297. t. 143.

Calyx laxus, æqualis. Petala oblongata. Siliqua longissima compressa: valvulis uninerviis. Semina duplici serie disposita; radicula marginali. — *Herba strictissima floribus albis.*

741. TURRITIS *glabra:* foliis radicalibus dentatis pilosis; caulinis amplexicaulibus integerrimis glabris, siliquis strictissimis pedicello sextuplo longioribus. *Linn. svec. n.* 606. *spec. pl. ed Willden.* 3. *p.* 542. *Decand. syst.* 2. *p* 211. *prodr.* 1. *p.* 142. *Sv. Bot. t.* 399. *Flor. Dan. t.* 809. *Samz. neric. p.* 53.

Hab. locis aridis sabulosis apricis in pratis et ad agros præcipue regionum campestrium a Scania ad Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam frequenter; dein Dalecarliæ ad Säter.

Radix subbiennis. Planta glaucescens elongata saepe cum corymbo spithamaeo tripedalis et ultra, Svecis *Råckentraf, Karbaser.* Siliquae plerumque biunciales, rachide duplo latiores.

270. BARBARÆA.

Decand. syst. 2. *p.* 205. Erysimi sp. *Linn.*

Calyx erectus. Siliqua tetragono-anceps: valvis concavo-carinatis. Semina planiuscula; radicula marginali. — *Flores lutei. Folia simplicia, lyrata.*

742. BARBARÆA *vulgaris:* foliis inferioribus lyratis: lobo terminali subrotundo; summis obovatis dentatis, siliquis prismaticis erectiusculis. *Decand. syst.* 2. *p.* 206. *prodr.* 1. *p.* 140.
Erysimum Barbaræa *Linn. svec. n.* 599. *lapp. n.* 264. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 509. *it. vestgoth. p.* 53. 62. *Wahlenb. lapp. n.* 331.
β caule ramosiore, siliquis patentibus. *Wahlenb. ups. n.* 432. *Sv. Bot. t.* 194. *Flor. Dan.* 6. *t.* 985.
B. arcuata *Regensb. bot. Zeit.* 1822. *p.* 296.
Hab. ad ripas fluviorum et paludum præcipue sylvestrium per Sveciam totam passim; β in maxime campestri Svecia media et meridionali ut Uplandia, Scania etc.

Radix biennis. Caulis eximie strictus, circiter bipedalis. Folia saturatius viridia. Flores aestivales, pallide lutei. Siliquae praecipue in maxime septentrionalibus regionibus strictae, optimae tetragonae, circiter septem lineas longae et unam latae. β siliquae fere unciam longae, magis teretes.

743. BARBARÆA *præcox:* foliis pinnatifido-lyratis, siliquis teretiusculis subfiliformibus patentibus. *Decand. syst. nat.* 2. *p.* 207. *prodr.* 1. *p.* 140. *Fries nov. p.* 92.
Erys. præcox *Smith brit. p.* 707. *Engl. Bot.* 16. *t.* 1129.
Hab. locis irriguis ad pagos urbesque Scaniæ ex. gr. ad Bosjökloster, Lund, passim.

Radix perennis. Caulis laxior, humilior et tota planta magis tenera, lutescens, Nasturtii saporis, quare *Vinterkrasse*, superne magis paniculata. Siliquae unciam longae, rachide sua augustiores.

271. NASTURTIUM.

Decand. syst. 2. *p.* 187. Sisymbrii spec. *Linn. et Auct.*

Calyx patens Siliqua teretiuscula sæpe turgida et abbreviata: valvis concavis subenervibus ecarinatis. Semina planiuscula; radicula submarginali. — *Pedicelli basi incrassati, deflexi:* 1) *flores albi n.* 744. 2) *flores lutescentes* a) *stylo brevissimo n.* 745. 746. b) *stylo elongato n.* 747. 748.

744. NASTURTIUM *aquaticum:* siliquis cylindricis: valvulis uninervibus, foliis pinnatis; foliolis subcordatis repandis. *Bauh. pin.* 104. *Sv. Bot. t.* 624. N. officinale *Decand. syst.* 2. *p.* 188.

Sisymbrium Nasturtium *Linn. svec. n.* 592. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 489. *it. scan. p.* 278. *Flor. Dan. t.* 690. *Leche scan. p.* 44. *n.* 119. *Fries halland. p.* 110. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 221. (*Fischerström mål. p.* 282).

Hab. in fontibus et rivulis limpidis occultis per provincias littorales meridionaliores, ut Scaniæ campestris passim ad Ystad, Helsingborg, Lackalänge, Käflinge, Rommeleklint, Cimbrishamn etc. Hallandiæ circa Halmstad alibique, Gotlandiæ extra Wisby.

Radix perennis, repens. Caules fistulosi, saepe digitum minorem crassi, adscendentes. Folia inferne tantum ternata, in ramis fructiferis trijuga; impari maximo. Flores aestivales albi; staminibus pistillisque violaceis. Siliquae semiunciam longae. Semina eximie reticulata, radicula obliqua. Saporis optimi est et svecice *Kållkrasse* audit.

745. NASTURTIUM *palustre:* siliquis oblongis utrinque turgidis obtusisque, petalis calyce minoribus, caule erecto, foliis omnibus pinnatifidis: auriculis amplexicaulibus ciliatis. *Decand. syst.* 2. *p.* 191. *prodr.* 1. *p.* 137.

Sisymbrium palustre *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 490. *Wahlenb. ups. n.* 427. *lapp. n.* 329. (S. terestre). *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 221.

Sis. amphibium β palustre *Linn. svec. n.* 593. *Fl. Dan. t.* 409 *et* 931.

Hab. locis paludosis et humidis totius Sveciæ a Scania ad Enare Lapponiæ frequenter; sed Gotlandiæ et Oelandiæ ad littora maris in fucis ejectis tantum.

Radix annua, caule subsolitario, pedali. Herba tota opaca subciliata lata. Flores aestivales inconspicui ob calycem virescentem et petala minuta pallide lutescentia. Siliquae pedicellis suis longiores, seminibus circiter 40 oppletae; stylo brevissimo.

746. NASTURTIUM *sylvestre:* siliquis linearibus planiusculis pedicello longioribus, petalis calyce majoribus, caulibus adscendentibus, foliis pinnatis: foliolis superiorum sublinearibus serratis. *Decand. syst.* 2. *p.* 190. *prodr.* 1. *p.* 157.

Sisymbrium sylvestre *Linn. svec. n.* 594. *spec. pl. ed Willden.* 3. *p.* 489. *Engl. Bot.* 33. *t.* 2324. *Rosén scan. p.* 31. *n.* 22.

Hab. in sabulosis subinundatis ad oras maritimas Scaniæ frequenter ex. gr. prope Malmö, Lund, inter Örtofta et Vidarp, Bahusiæ, Gotlandiæ; etiam ad ripas lacus Mälarn prope Skokloster, Kungsör, Stockholm etc.

Radix perennis repens. Planta tota angustior proximis, glaberrima, subnitida, paullo plus quam pedalis. Foliorum laciniae pleraeque caule angustiores. Flores saturatius flavi, magis serotini. Siliquae vix ante autumnum maturantur tam angustae ut non nisi una serie seminum circiter undecim in quoque loculamento, saepe quinque lineas longae, flexuosae; stylo brevissimo.

747. NASTURTIUM *anceps:* siliquis oblongis utrinque ancipitibus pedicello brevioribus, petalis calyce majoribus, caulibus subrepentibus, foliis pinnatifidis; auriculis amplexicaulibus glaberrimis. *Regensb. bot. Zeit.* 1822. *p.* 295. *Decand. prodr.* 1. *p.* 157.

Sisymbrium anceps *Wahlenb. ups. n.* 426. *Göttinger gel. Anz.* 1821. *p.* 1768.

Sisymbrium amphibium γ terrestre *Linn. spec. pl. ed.* 2. *p.* 917. *Flor. Dan.* 6. *t.* 984.

Hab. in ripis glareosis Upsaliæ, Scaniæ alibique cum proximis.

Radix perennis multicaulis. Planta longe minus angusta quam praecedens, tamen sine caule fistuloso ut insequens, nitida, glaberrima. Flores aestivales, fere toti vivide flavi. Siliquae duplici serie seminum circiter 10 in quoque loculamento praeditae, tribus lineis vix longiores; stylo elongato siliquis quadruplo breviore.

748. NASTURTIUM *amphibium:* siliquis subglobosis brevitate styli, petalis calyce majoribus, caulibus

inanibus, foliis summis exauriculatis incisis; inferioribus submersis pectinatis: emersis lyratis. *Decand. syst.* 2. p. 196.
Sisymbrium amphibium *Linn. svec. n.* 593 *spec. pl. ed. Willd* 3. *p.* 491 *n.* 4. *β. Wahlenb. ups. n.* 425 *Engl. Bot.* 26. *t.* 1840.
Hab in fluviis limosis apricis regionum campestrium a Scania ad Uplandiam passim.
Radix perennis repens, autumno stolonifera foliis magnis lyratis fere Raphani. Caules veri maxima parte submersi, foliis tenuiter pectinatis fere Hottoniae praediti; superne emersi eximie inflati saepe ultra digitum minimum crassi, foliis solum e puncto egredientibus (nec ullo modo amplectentibus). Flores media aestate toti vivide flavi. Siliquae brevissimae inter affines, fere Myagri, semine cannabino minores, longitudine circiter styli, sed pedicello quadruplo breviores.

272. SISYMBRIUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1089. (excl. præc gen.) *Decand. syst. 2. p. 458.*
Calyx subpatens. Siliqua teretiuscula; stylo vix ullo. Semina una serie disposita; radicula dorsali. — *Herbœ radicibus annuis, foliis pinnatis pinnatifidisve, floribus minutis flavis, in spec. ultima albis.*

749. SISYMBRIUM *Irio:* siliquis filiformibus suberectis, foliis pinnatifido-hastatis dentatis cauleque glabriusculis. *Linn. svec. n.* 596. *spec. pl. ed Willd.* 3. *p.* 503. *Decand. syst.* 2. *p.* 467. *Jacqu. austr. t.* 322. *Wahlenb. ups. n.* 429. *Samz. neric. p.* 53.
Hab. juxta portas navium et in cultis ubi extranea semina sata fuerunt usque ad Nericiam et Uplandiam rarius, a longo tempore adventitium nec disparendum.
Planta saepe pedalis et ultra, laetius viridis. Foliorum lobus extimus interdum digitum latus. Flores pallidi demum albescunt. Siliquae longissimae omnium interdum biunciales, tenuitate omnino fili, directione satis vagae.

750. SISYMBRIUM *Sophia:* siliquis filiformibus adscendentibus, petalis calyce minoribus, foliis decomposito-pinnatis; pinnulis angustia petioli. *Linn. svec. n.* 595. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 500. *De-*

cand. syst. 2. *p.* 474. *prodr.* 1. *p.* 193. *Sv. Bot. t.* 203. *Flor. Dan. t.* 528. *Wahlenb. lapp. n.* 330.

Hab. in cultis, ruderatis, tectis Sveciæ vulgaris.

Planta demum tripedalis et ultra. Flores fere apetali et virescentes; staminibus exsertis. Corymbi fructiferi demum elongati caudam referunt. Siliquae unciam non longae, filo fere tenuiores, acredine non carentes, Svecis *Maskdóda* vel *Stillfrő*, etiam *Hund-dill.*

751. SISYMBRIUM *officinale:* siliquis subuliformibus rachi adpressis cauleque pubescentibus, foliis runcinatis. *Decand. syst.* 2. *p.* 459. *prodr.* 1. *p.* 191.

Erysimum officinale *Linn. svec. n.* 598. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 509. *Sv. Bot. t.* 158. *Flor. Dan. t.* 560. *Samz. neric. p.* 53.

Chamæplium officinale *Wallroth sched.* 1. *p.* 377.

Hab. in plateis et ruderatis provinciarum magis campestrium et littoralium a Scania ad Vestrogothiam, Nericiam et Uplandiam frequenter.

Planta praecipue superne pilosula ibique patenter ramosa, circiter bipedalis. Flores citrini serius aestivales. Corymbi toti angustissimi; siliquis vix semiunciam longis. Semina eximie acria, unde Svecis *Vågsenap*, etiam *Dufvekål.*

752. SISYMBRIUM *supinum:* siliquis cylindricis axillaribus erectiusculis initio subsessilibus pilosiusculis, caulibus subretrorsum pilosis depressis, foliis sinuato-pinnatifidis. *Linn. faun. svec. app. p.* 557. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 494. *Decand. syst.* 2. *p.* 477. *Rosén Nov. Act. Ups. VIII. p.* 221. 243. *Ahlqu. runst. p* 23. *Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 300. 294.

Chamæplium supinum *Wallroth sched.* 1. *p.* 377.

Hab. locis subinundatis apricis supra petram calcaream formationis transitionis insularum Gotlandiæ et Oelandiæ frequenter.

Radix quamquam annua tamen multicaulis. Planta tota terrae adpressa. Caules proprii brevissimi, sed una cum rachide vel corymbo interdum pedem longi, crassiusculi. Folia radicalia digitum medium longa et plus quam unciam lata. Flores albi vix duas lineas longi, primum superne approximati, sed postea elongatur caulis vel potius rachis vel co-

rymbus et per totam longitudinem siliquas in axillis foliorum gerit. Itaque planta subacaulis dici potuisset et corymbus foliosus. Siliquae fere unciam longae et pennam columbinam crassae, ob nervum valvularum subtetragonae.

273. ERYSIMUM.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1090. Decand. syst. 2 p 490. Gærtn. fr. 2. p. 297. t. 143.

Calyx clausus; foliolis duobus oppositis gibbis ob glandulas nectariferas Stigma incrassatum. Siliqua columnaris tetragona: dissepimento valvis navicularibus contrario. Semina una serie disposita; radicula dorsali. — *Herbæ foliis indivisis, floribus majoribus luteis in prioribus, sed albis in ultima specie.*

753. ERYSIMUM *hieracifolium:* foliis lanceolatis basi attenuatis remotius serratis stellato-pubescentibus, caule stricto angulato, siliquis pedicello sexies longioribus patentibus. *Linn. svec. n.* 602. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 511. *Decand. syst.* 2. *p.* 497. *Fl. Dan. t.* 229. *Wahlenb. lapp. n.* 333. *t.* 12. *f.* 1. (Ch. alpinus). *Hartm. Vet. Ac. Handl.* 1818. *p.* 151. *n.* 27. *Videgren österg. p.* 30.

β. siliquis erectis cauli adpressis crassioribus. Cheiranthus erysimoides *Linn. svec. n.* 603. *it. vestrog. p.* 160. *Aspegren bleking. p.* 50.

Hab. locis duris præcipue ruderatis prope aquas majores inprimis lacus maximos a Scania usque ad Lapponiam passim; *β* versus mare occidentale Bahusiæ.

Radix bi-triennis, nodis totidem incrassatis saepe squamosis. Caulis solitarius saepe quadripedalis simplex et tantum superne in corymbos nonnullos divisus. Flores vernales magnitudine sequentis. Siliquae inferiores plus quam biunciales.

754. ERYSIMUM *cheiranthoides:* foliis lanceolatis subdentatis stellato-pubescentibus, siliquis patulis pedicello duplolongioribus. *Linn. svec. n.* 601. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 511. *Decand. syst.* 2. *p.* 498. *prodr.* 1. *p.* 198. *Jacqu. austr. t.* 23. *Fl. Dan. t.* 731 *et* 923. *Wahlenb. lapp. n.* 332.

β. nodosum; bienne. *Fries nov. p.* 117.

Hab. in agris totius Sveciæ frequenter; *β* Scaniæ meridionali-orientalis ad Gullerup paroecciæ Hörup districtus Ingelsta.

Radix annua attenuata. Caulis circiter sesquipedalis, ubique foliosus. Flores aestivales. Siliquae aequales vix uncialis longitudinis.

755. ERYSIMUM *Alliaria:* foliis cordatis, siliquis quadricostatis rigidis pedicello multoties longioribus. *Linn. svec. n.* 600. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 510. *Sv. Bot. t.* 208. *Flor. Dan.* 6. *t.* 935. *Samz. neric. p.* 55.

Alliaria officinalis *Decand. syst.* 2. *p.* 489. *prodr.* 1. *p.* 196.

Hab. ad sepes hortorum etc. Sveciæ temperatioris usque ad Nericiam meridionalem et Uplandiam passim.

Radix biennis. Herba laevissima, nitida, saepe tripedalis, odore Allii, etiam Svecis *Hvitlôksôrt.* Folia non raro palmam lata, sed anguste petiolata. Flores initio aestatis albi, majusculi. Pedicelli incrassati siliquis ipsis parum angustiores.

274. BRASSICA.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1096. *Decand. syst.* 2. *p.* 582. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 295. *t.* 143.

Calyx connivens, basi gibbus ob glandulas. Siliqua turgida: dissepimento valvis gibbis contrario, in rostrum subulatum interdum monospermum prominente. Semina uniseriata, globosa; radicula in sinu cotyledonum conduplicatarum. — *Herbæ, radicibus plerumque biennibus, glaucescentes.*

756. BRASSICA *campestris:* radice cauleque tenui uniformi, foliis infimis petiolatis indivisis; caulinis cordatis sessilibus acuminatis. *Linn. svec. n.* 608. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 546. *it. vestgoth. p.* 91. *Rogberg smol. p.* 20. *Decand. syst.* 2. *p.* 588? *Flor. Dan. t.* 550. *Wahlenb. lapp. n.* 336. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 60.

Hab. inter segetem æstivum per plerasque provincias inprimis campestres occidentales usque ad Lapponiam frequenter.

Radix saepe annua. Planta bi- vel tripedalis gracilior ce-

teris, Svecis *Åkerkål.* Flores lutei insigniores. Siliquae reticulato-venosae, crassitie calami.

757. BRASSICA *Napus:* radice caulescente fusiformi, foliis glaucescentibus: radicalibus lyratis; superioribus cordato-lanceolatis sessilibus, siliquis divergentibus. *Linn. svec. n.* 609. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 547. *it. gotl. p.* 240. *Decand. syst.* 2. *p.* 592. *Engl. Bot.* 30. *t.* 2146. *Aspegren bleking. p.* 50.
Hab. in Gotlandiæ orientalis agris maritimis præcipue paroeciæ Burs et När passim; in aliis oris ex. gr. Börstelæ in Roslagia magis adventitia.
Radix biennis pollice crassior Gotlandis *Åkerrofva.* Folia valde oleracea ut tota planta.

275. SINAPIS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1097. *Decand. syst.* 2. *p.* 607. *Gærtn. fr.* 2. *p.* 299. *t.* 143.
Calyx patentissimus ob glandulas. Siliqua inferne torulosa scabra; dissepimento supra valvulas prominente subcompresso. Semina uniseriata, globosa; radicula in sinu cotyledonum conduplicatarum. — *Herbæ radicibus annuis, Svecis Senap, sed contracte vel corrupte Semp, Simp. Flores lutei.*

758. SINAPIS *arvensis:* siliquis multangulis torulosis rostro ancipiti triplo longioribus, caule foliisque pilosis sublyratis. *Linn. svec. n.* 610. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 554. *Decand. syst.* 2. *p.* 615. *Flor. Dan. t.* 678. *Hartm. Vet Ac. Handl.* 1814. *p.* 106.
Hab. in agris et cultis plerarumque provinciarum etiam sylvestrium et montosarum usque ad Vermlandiam et Norrlandiam nimium.
Herba tota scabra praecipue radicem versus, circiter bipedalis. Siliquae suboctangulae, crassitie pennae gallinaceae, uncialis longitudinis. Svecis *Åker-Senap.*

759. SINAPIS *nigra:* siliquis subtetragonis lævibus stylo terminatis rachi adpressis, foliis infimis lyratis; summis lanceolatis integerrimis petiolatis. *Linn. svec. n.* 611. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 555. *it. gotl. p.* 238. *scan. p.* 178. 295. *Decand. syst.* 2. *p.* 608. *Sv. Bot. t.* 83. *Fl. Dan. t.* 1582. *Leche scan. p.* 12.

n. 51. *Retz. oec. p.* 680. *Fries halland. p.* 111. (*Wahlb. gothob. p.* 67).

Hab. in agris, ad domos, valles, rudera prope mare Gotlandiæ, Blekingiæ, Scaniæ, Hallandiæ ex. gr. ad Varberg, et Bahusiæ septentrionalis.

Planta glabra, foliis ramulorum pendulis, sed siliquis adpressis facile dignoscenda.

276. RAPHANUS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1098. *Decand. syst.* 2. *p.* 662.

Calyx erectus, basi bigibbosus. Siliqua stylo subulato rostrata, evalvis, subbilocularis, articulata; articulis vel fungosis vel ligneis monospermis. Semina subglobosa; cotyledonibus circa radiculam conduplicatis. — *Herbæ acres, siliquis maximis.*

760. RAPHANUS *Raphanistrum:* siliquis moniliformibus striatis unilocularibus multiarticulatis stylo longioribus, foliis lyratis. *Linn. svec. n.* 612. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 560. *it. scan. p.* 110. 140. 162. 178. 295. *vestrog. p.* 69. 107. *gotl. p.* 258. *am. ac.* 6. *p.* 449. *tab.* — 8. *p.* 101. *Rogberg smol. p.* 20. *Decand. syst.* 2. *p.* 666. *Sv. Bot. t.* 625. *Fl. Dan. t.* 678. *Fries hall. p.* 111. *Wahlb. gothob. p.* 67.

Hab. in agris inter hordeum et Secale vernum inprimis Scaniæ sylvestris et Smolandiæ frequenter; per provincias magis occidentales ut Hallandiæ, Bahusiæ, Daliæ et Vermlandiæ inferioris passim; sed Gotlandiæ et Sudermanniæ rarius, forsan ibi magis adventitium.

Radix subbiennis, superne gibba vel tuberculosa, sapore Raphani, unde svecis *Åkerråttika.* Planta sesquipedalis altitudinis vel ultra, plus minus turgescens et glabra. Calyx hepatico-flavescens, et non nisi post florescentiam viridis. Petala semper lutea, etiamsi interdum pallida; venis hepaticis plus minus insignibus. Siliquae plus minus turgidae: articulis in varietate turgida ovalibus pennam anserinam crassis, in graciliore cylindricis penna columbina vix latioribus, Svecis *Krampfrô.*

277. CRAMBE.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1071. Decand. syst. 2. p. 650. Gærtn. fr. 2. p. 292. t. 142.

Calyx patens, basi subæqualis. Siliqua subbiarticulata: articulo inferiore obsoleto pedicelliformi; superiore maximo subgloboso evalvi demum monospermo. Semen globosum; cotyledonibus circa radiculam conduplicatis. — *Herbæ crassissimæ.*

761. CRAMBE *maritima:* siliculis muticis, foliis subrotundis undulatis sinuatis dentatis glaucis cauleque glaberrimis. *Linn. svec. n.* 615. *spec. pl. ed. Willden.* 3. *p.* 418. *it. vestrog. p.* 189. *Decand. syst.* 2. *p.* 651. *Sv. Bot. t.* 495. *Flor. Dan. t.* 316. *Kalm bohusl. p.* 77. 93. 139. 138. 145. 162. *Vet. Ac. H.* 1743. *p.* 109. *Wahlb. gothob. p.* 67. *Fries halland. p.* 109. *Osbeck götheb. handl.* 4. *p.* 22.
C. svecica *Miller.*

Hab. in insulis et littoribus extimis præcipue fuco obtectis oceani occidentalis Bahusiæ satis frequenter, Hallandiæ borealis inque Väderön meridionalis, et Scaniæ in angulo maxime septentrionali ad Toreko nec non Kulla-Gunnarstorp et ad Sandhammar (sed non ulterius orientem versus lecta).

Radix perennis, crassa. Planta tota crassissima hujus classis, sed tantum nonnullos pedes alta. Caules interdum digito validiores, adscendentes. Folia interdum fere pedem lata, crassa, oleracea, Svecis *Strandkål* dicta. Flores insolito patentes; petalis niveis, totis obovatis, fere quatuor lineas longis. Siliqua piso major quatuor lineas lata; semine in tota classe maximo pisiformi.

278. CAKILE.

Gærtn. fr. 2. p. 287. t. 141. Decand. syst. 2. p. 427. Buniadis sp. *Linn.*

Calyx basi bigibbosus. Siliqua biarticulata: articulato utroque uniloculari monospermo: basilari persistente; terminali deciduuo subtetragono, suturis marginalibus obsoletis instructo. Semen oblongum; radicula marginali. — *Herba ramosissima.*

762. CAKILE *maritima:* silicularum articulis terminalibus attenuatis basilari duplolongioribus, foliis pin-

natifidis. *Linn. svec. n.* 613. (Bunias) *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 416. *it. scan. p.* 199. 291. 311. *gotl. p.* 301. *Decand. syst.* 2. *p.* 428. *prodr. syst.* 1. *p.* 185. *Sv. Bot. t.* 407. *Flor. Dan. t* 1168. *Wahlenb. lapp. n.* 323. *Zetterstedt res.* 2. *p.* 69. *Wahlb. gothob. p.* 67. *Fries halland. p.* 109. *Lidbeck Vet. Ac. Handl.* 1795. *p.* 197.

β. foliis tantum sinuatis *Decand. l. c. Fries halland. p.* 109. *Flor. Dan. t.* 1583.

Hab. in littoribus magis salsis Fuco tectis oceani a Nordlandia Norvegiæ rarius per Bahusiam, Hallandiam et Scaniam usque ad Ystad frequenter; ulterius intra mare orientale Blekingiæ et rarius Gotlandiæ.

Radix annua. Caulis valde ramosus et divaricatus, vix pedem altus, basi lignescens. Folia apud nos plerumque profunde pinnatifida, laciniis vix caule latioribus. Flores rosei vel dilutissime violacei, aestivales. Siliqua fere unciam longa et tres lineas lata.

279. BUNIAS.

Linn. gen. ed. Schr. n. 1070. Decand. syst. 2. p. 670. Gærtn. fr. 2. p. 289. t. 142.

Calyx patens. Siliqua irregularis drupacea non dehiscens: putamine bi-quadriloculari. Semina solitaria magna subglobosa cochleata; radicula extra cotyledones spirales. — *Herbæ majores, floribus flavis.*

765. BUNIAS *orientalis:* siliculis bilocularibus dispermis ovatis obliquis verrucosis, foliis inferioribus lyrato-runcinatis. *Linn. spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 412. *syst. ed. Houtt.* 8. *p.* 568. *t.* 60. *f.* 2. *Flor. Dan. t.* 1651. *Decand. syst.* 2. *p.* 672. *n.* 5. *β Wahlenb. ups. n.* 440. *Retz. oec. p.* 153. *Aspegren bleking. p.* 108.

Hab. in agris provinciarum orientalium præcipue Uplandiæ frequenter; Scaniæ alibique parcius.

Radix perennis longe descendens, nonnullis svecice *Långrofva.* Herba magna saltem tripedalis, aliquantum cinerascens: pubescentia tenui. Folia radicalia interdum pedem longa. Panicula corymborum magna lutea aestivalis. Siliquae

magnitudine pisi minoris, loculis binis oblique supra se invicem positis, itaque rostello conico semper oblique introrsum verso.

280. ISATIS.

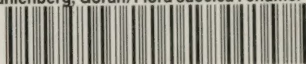
Linn. gen. ed. Schr. n. 1072. Juss. gen. p. 268. Gærtn. fr. 2. p 294. t. 142.

Calyx patens. Siliqua oblonga compressa unilocularis monosperma subbivalvis; suturis obsoletis lateralibus; valvulis navicularibus alatis. Semen oblongum; radicula laterali s. dorsali. — *Herbae foliis indivisis subintegerrimis, floribus flavis minutis.*

764. ISATIS *tinctoria:* siliculis coriaceis oblongis obtusis basi acutioribus latitudine triplo longioribus. *Linn. svec. n.* 614. *spec. pl. ed. Willd.* 3. *p.* 420. *it. gotl. p* 144. 216. 289. *Sv. Bot. t.* 35. *Gaertn. fruct.* 2. *p.* 294 *t.* 142. ob fig. fruct. convenientiss. *Retz. oec. p.* 551. (*Fries halland. p.* 157). *Ahlquist Vet. Ac. Handl.* 1821. *p.* 297. *Forsand. veg. scan. p.* 11. *Fuiren in cist. med. hafn. p.* 286. *Aspegren bleking. p.* 48.

Hab in insulis et littoribus extimis maris orientalis inprimis Gotlandiæ et Oelandiæ exterioris passim. Blekingiæ rarius.

Radix biennis. Planta plerumque quadripedalis, valde glauca et apud nos glaberrima, etiam nomine *Weide* nota. Folia circiter digitum longa lataque; caulina basi sagittata, numerosa. Flores lutescentes aestivales. Siliquae semiunciam longae et duas lineas latae; semine tantum sesquilineam longo.

New York Botanical Garden Library
QK 289 .W33 1824 c.2 v.1
gen
Wahlenberg, Goran/Flora suecica : enumer
3 5185 00009 6139